Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

384
M 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

XVI C 110 nf

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

FRIDERICI SPANHEMII FR. F.

384
M6

HISTORIA IMAGINUM RESTITUTA,

Præcipuè

Adverſos Gallos Scriptores nuperos

LUD. MAIMBURG,

ET

NAT. ALEXANDRUM.

Koninklijke
Bibliotheek
te 's Hage.

LUGDUNI BATAVORUM,
Apud JOHANNEM VERBESSEL,

CIϽ IϽ CLXXXVI.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

MAGNIFICIS,

NOBILISSIMIS, GRAVISSIMIS

REIP. AMSTELODA-
MENSIS

QUATUORVIRIS COSS.

D. JOHANNI CORVER, J. C,

D. JOHANNI HUYDEKOPER, J.C.
Equiti, D. in Marſeveen, Neer-
dijck &c. Præfecto Societ. Indiar.
Orient.

D. JOHANNI DE VRIES, Præ-
fecto Societ. Indiar. Orient.

D. WILHELMO VAN LOON, J.C.

NEC NON

VIRO *Dignitate Ampliſſimo*,

D. NICOLAO WITSEN, J.C.
Exconſuli ejusdem Reipubl. ac nu-
per in Conſeſſu Celſiſſimorum DD.
Ordinum Delegato &c.

FRIDERICUS SPANHEMIUS F.

FELICITATEM.

Mirator hujus meæ Nuncu-
pationis aderit aliquis, IL-
LUSTRES VIRI, quo

 clàm

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

clàm fuerit quid privato Vobis nomine, quid & publico debeam. Illo utique veluti nexu quodam obligatum me Vobis profiteor, quod paucos antè menſes, haud promiſcuâ benevolentiâ, indulſiſtis mihi conſpectum Baronii Blondelliani, cujus videndi tenebar pridem deſiderio. Quanquàm fecit exilitas characterum, quibus ſubindè Annales iſti caſtigantur, & uſus hybernæ lampadis, ut contentam oculorum aciem lectio non ſuſtineret. Reſtitui itaque in tempus opportunius, curſim obſervatis, & furtivo quaſi hinc indè intuitu, quæ Hiſtoriam hanc noſtram jam tùm exercentem operas planè firmarent, ac lucem adderent,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

derent, ſi modò diligentiori ſcrutinio permittantur. Planéque è re literariâ eſſe cenſeo, ut ſtrictum genus Notularum, quarum plurimas ex Jacobo Capello, Viro in his literis Præſtantiſſimo, tranſcripſit ὁ πάνυ, vertatur in publicos uſus, ſed à peritiore rei Antiquariæ & Chronologicæ, qui cum Baroniano Textu conferat, qui Cenſorum mentem expediat, & σκαριφισμὸν quendam ulteriùs perficiat. Veſtrâ hoc munificentiâ & auctoritate effectum iri aliquando, VIRI POTENTES, nullus ambigo, pro eo in Cauſam Reformatam ſtudio, planè inſigni, quod difficillimis hodie rebus, amorem Civibus ve-

ſtris, admirationem Exteris, ſolatium Exulibus, formidinem Inimicis, & univerſæ huic Reipublicæ gaudium expreſſit & vota. Publicum hoc jam nomen eſt, quod & meum facio, nec diſpungere illud aut inducere unquàm valebimus. Vos nuper ex primis, dùm ſævit implacabilis Roma, graviora movens animo, nec auſis fixura modum, vos Reipublicæ ſecuritatem, oppreſſis præſidium, perfugium ejectis, palatis hoſpitia, ſubſidia exutis, deſtitutis auxilia, cibaria pauperibus, militaribus ſtipendia, ac Paſtoribus denique ſupplementa & honoraria, conjunctis animis & ſtudiis decreviſtis. Hoc de-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

demùm Emporii veſtri Palladium, hoc vallum erit & munimentum. Ac tutius Vobis fuerit, MAGNIFICI PROCERES, apparere ſupremo Judici magnâ comitante afflictorum catervâ, qui ſuam Vobis hodie ſalutem debent, quàm fuerit hodiernis Regibus, Jeſuitâ nupero improbâ ſpe lactante, ſiſti tremendo Tribunali ſtipatos longâ ſerie vel Confeſſorum qui numeroſas circatrices ſuas, vel Lapſorum qui ſtupratas per vim conſcientias, oſtendent. Hominum eſt μικρὰ ἀντὶ μεγάλων, Dei unius μεγάλα ἀντὶ μικρῶν rependere. Maximus ſanè hic erit laborum atque operum veſtrorum fructus, non quo iſtum ſenſu

DEDICATIO.

Alexander Macedo ſibi precabatur, ſi quando exceſſeritis è vitâ Immortalitati conſecremeni. Lugd. Bat. III. Eid. Febr. Gregor. A. Æræ Dionys. CIↃ IↃ CLXXXVI.

LECTO-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

LECTORI BENEVOLO S.

AUctor Gallus Diarii Eruditorum, ad *Annum* M. D. CLXXXI. *ità de Natali Alexandro, poſt editum Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Sæculum* VIII. P. Alexander ex fundamento pertractat Hæreſim Iconoclaſtarum, & Concilium VII. Generale, in quo ea damnata fuit. Addidit amplam Diſſertationem de Uſu & Cultu Imaginum, in quâ refellit argumenta veterum & novorum Iconoclaſtarum; ac reſpondet pede preſſo IV. Libris Miniſtri Dallæi adverſùs Imagines, quibus nullus Catholicus Auctor adhuc reſponderat. Ità relicta fuit huic Patri ea gloria, quod primus refutaverit hunc Miniſtrum, habitum in Doctiſſimis quos Carentone celebrarunt. *Alter verò Ludov. Maimburgius, editâ Gallico ſermone* Hiſtoriâ de Hæreſi Iconoclaſtarum, *thraſonicè jactavit, ut ſolet, Præfatione ad Lectorem*, Hiſtoriam eam nondùm

dùm

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

dùm ſatis fuiſſe expeditam, in difficilioribus quibuſdam, & nihil obſtante ejus Antiquitate, à tot retrò ſæculis, exhibere tamen ſeſe in eâ plurima, quæ gratâ ſe novitate commendabunt. *Paſſimque in Opere iſto Maimburgiano, quo veriùs luſit perſonam in Theatro quàm Hiſtoricum in Republicâ literariâ, indignatur in Surium, Alanum, Suareſium, Sanderum, Baronium, Binium, Bellarminum, Vaſqueſium, Valentianum, Gretſerum, &c.* Quod non ſatis fuerint ab his expenſa omnia Antiquitatis circà Imagines documenta: *queritur & merito quidem*, Hiſtoriæ hanc partem confuſiſſimam evaſiſſe, diverſitate circuituum & effugiorum quibus ſemet extricare Viri illi voluerint: *Accuſat* confugiſſe ad conjecturas pro libidine confictas, & ſine ullo rationabili fundamento; non veritatem hiſtoricam quæſiviſſe, ſed præſuppoſuiſſe modò reverà non eſſe, quæ magnoperè nolebant ut eſſent. *Profitetur autem non ſemel hic Antoninus*, de ſe ipſo *dùm omnes fallendi arte ſuperavit*, ſe acturum bonâ fide, ſine præjudicio, ſe diſſipaturum omnes eas te-

tenebras, ac veritatem hactenùs in obſcuro latentem, protracturum in lucem eſſe. *Tandem* Theologos Proteſtantes *hac in causâ Iconomachicâ, in arenam provocat*, ſi quis tamen eorum futurus uſque adeò imprudens, ut opponere deinceps ſuſtinuerit Concilium Francofortenſe, *vel Libros Carolinos, vel Synodum ſub Conſtantino Copronymo habitam, vel Conventum Pariſienſem ſub Ludovico Pio, aliave Antiquitatis mouumenta. Ac clauſurus eam quam vocavit Hiſtoriam, ait ille quidem, fore deinceps* ut pudeat hodiernos Proteſtantes, ut infamiam ſuæ originis, pudendoſque natales in Iconoclaſtarum illis, *agnoſcant, ut* ringantur quod eorum Patres adeò abuſi ſunt credulâ eorum ſimplicitate, fidem Catholicam falſo ſub ſchemate iis repræſentando, imponendoque *miſeris. Fecit hæc Jeſuitæ* ἑαυτὸν ἀνλοῦντος, *& ubique* μαγειρεύοντος ψεύσματα, *inſignis arrogantia, ſtatuentis de Patribus noſtris id ipſum quod de* Maimburgianis Hiſtoriis, *ac mendaciſſimâ illarum ſpecie, Janſeniſtæ è Portu-Regio in* Dialago *quodam, adhæc fecit de Monacho altero Dominicano Galliæ Pontificiæ præceps judicium,*

dicium, ut inter curas alias, omnem hanc Imaginum Hiſtoriam, *quâ parte nondùm ſatis reſtituta ac vindicata videbatur, retexerem, Homineſque ſui plenos, dùm* alienâ ſumitur arcâ, *in ſingulis, certè in gravioribus, obſervarem. Quo magis præclarè ac verè Uſſerius olim noſter, in Libro de Succeſſione Eccleſiarum:* Tùm verò ruere & retrò ſublapſa referri res cœpit Chriſtiana, quando illa Deo inviſa ſeu εἰδωλολατρεία, ſeu εἰκονοδουλεία, in Chriſtianorum Templis regnare cœpit. Quæ reverâ *fundi noſtri calamatas*, & malorum omnium quibus labefactatus & convulſus eſt Eccleſiæ ſtatus principium & quaſi ſeminarium extitit.

Acceſſit hodiernorum temporum ſæva atque inaudita barbaries, in eos exercenda qui ab omni hujuſmodi ſuperſtitione atque Idololatriâ abhorrerent, à quâ pridem Epiphanius, Auguſtinus, Severus Maſſilienſis, dein qui Iconoclaſtarum *nomine infamati, tandem Carolus Magnus, & cum eo Galli, Germani, Britanni, Itali, Hiſpani. Ægrè etiam fuit mendaciſſimum ſchema, ut palàm fiet, à Maimburgio paſſim exhibitum,* Perſecutionum *ſcilicet in Iconolatras, ſub Leone Iſauro, Con-*

ſtan-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ſtantino Filio, Leone Armenio, Michaële Balbo, & Theopilo Balbi ſucceſſore. Fine jam non alio, ut noſtra docent, facta collatione cum nuperis eventibus, (cumprimis ad paginas 235. 243. 570, *&c.) quàm ut exemplar quoddam Tartareæ ſævitiæ trux Jeſuita fingeret, imitandum Ludovico M. prout* ὕβεις φυτεύει τύραννον. *Undè quæ olim non facta, niſi fortè in perduelles furenteſque Monachos, iſte jam facienda commonſtravit hac ſua Hiſtoria, in* exterminium *(ut ſuadet) illorum, qui nonniſi* nominis & ſectæ rei, *cum Chriſtianorum primis. Certè hoc ſolùm rei, in Europæ Galliæque univerſæ conſpectu, quod probarint ſuam ergà unum ſummum Deum* adorationis *religionem, honoris verò quibus honos debetur; ad hæc poſitam in uno Chriſto fiduciam ſuam, & in ſolo Crucis ſacrificio quæſitam à ſe expiationem, & hujus ſoliûs Mandatis tutum ſuæ pietatis obſequium, denique ad Scripturas ſolas exactam omnem Eccleſiæ ſuæ fidem, morumque diſciplinam; converſis ſimul in unum Chriſtianiſſimum Regem votis omnibus ſuis, quemadmodùm & fidelitatis, amoris, ac ſubjectionis officiis. Jamque aut deletos penè eſſe miſeros Galliâ tota, aut delendos proximè noverat Jeſuita,*

ſuita, extorres deinceps palanteſque, qualiter avia turtur *ſuo orba compare, ſed & tecto: Noverat immiſſa novo exemplo, ac porrò immittenda in ordinem omnem, & ſexum, & ætatem, quâ latâ patent ampliſſimi Imperii fines (imò utinàm fines intra!) Carnificum an Lycaonum an Draconum agmina: Conſcius erat vis armatæ, non quidem animis,* nobilem animum vegeta libertas alit *nec deſerit, ſed tamen ori & calamo admovendæ,* Libellatici *ut fiant invitâ ſubſcriptione, qualiter Deciorum tempore: Cernebat ipſe Conſcientias in dies excarnificatas, Corpora ferro, igne, inediâ, vigiliis abſumpta, Martyrum veteres cruciatus novis cumulatos, Carcerum ergaſtula impleta, perſonantia Virginum, Matronarumque planctibus & ejulatibus Monaſteria: Acceperat vel ex ipſis malorum fabris, nec dubiâ rei famâ, raptos infantes, transfixas vulneribus Matres, divulſos Conjuges, ſuppoſitos tortoribus Senes, revocatam Diocletianeæ ætatis ſcenam, quâ reluctantium Chriſtianorum ori Idolothyta, & manibus Thura imponerentur, proclamandorum eo ipſo in* Converſorum *atque* Idololatrarum *ordine: Hiſque nihil obſtantibus* 'Ἐπινίκιον *hunc in modum canit Jeſuita,*

no-

noviſſimo in Scripto, erumpitque in abjectiſſimas ad Ludovicum M. voces, ac profligatæ conſcientiæ teſtes: Tibi ſoli, *ſic ille*, æterna erit & immortalis gloria, ac felicitas, quod exterminaveris Chriſtianiſſimo è Regno Inimicam illam Dei Hæreſim, reductis in gremium Eccleſiæ Catholicæ, per infinitas Converſiones, qui ex eâ non ſine Schiſmatis aut Hæreſeôs crimine exierant: Idque factum à Te ſine violentiâ, ſecundùm Spiritum Evangelii, non armis aliis, nec vi, quam illâ Charitatis Tuæ, & Zeli, Juſtitiæque in omnibus Tuis Edictis expreſſæ: *Et Gregorianæ Hiſtoriæ nuperæ Libro* I. *ad* A. Dxc. *præmiſſo ſarcaſmo, ac publico & inſigni (quod non illi profectò ut magno Tatarorum Legiſlatori* capitale *eſt) mendacio*, de relictâ adhuc errantibus ſubditis (Clementiâ Magni Ludovici) eâ libertate qualem Principes Proteſtantes, Lutherani & Calviniſtæ, Catholicis negent in Ditionibus ſuis, *ità mox Regi ſuo fictâ acclamatione, ſed & impiâ, palpum obtrudit*, κόραξ *veriùs quàm* κόλαξ: Quanta erit *Ludovici M.* in die noviſſimo *ſuprà* nos omnes prærogativa,

gativa, ubi ſtiterit Ille ſeſe univerſorum Judici, ſtipatus ingenti illâ multitudine Calviniſtarum, ſeu Converſorum, quos revocat quotidie, ſuaviſſimâ & efficaciſſimâ quadam viâ ad Regnum Jeſu Chriſti! *Ac ſimili quondam petulantiâ jacentibus Catholicis inſultaſſe feruntur perditiſſimæ audaciæ Monachi, Victorialibus ſcilicet Hymnis, poſt reſtitutas Imagines, & oppreſſos Iconomachos, in laudem* impiæ, *fatente Maimburgio,* Irenes: *Odes primæ initium fuit, ex Græcorum Triodio, auctore (ut ferunt) Studitâ illo turbonum Iconolatrarum anteſignano ſub Nicephoro, Armenio, & Michaële Impp.*

Χαριστήριον ᾠδὴν τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ, &c.
Ὅτι ἤγειρε σωτήριον κέρας,
Βασιλείαν κραταιὰν, Ὀρθοδοξίας πρόμαχον.

Tu cohorreſce, Lector, ingemiſce, precare, ſpera, ſitque nobis omnibus decretum pati, nec deponere unquàm animos. Et ſi tantum abs re tuâ tibi otii ſupereſt,

Tu mea præcipiti luſtres veſtigia curſu,

ſique non hujus opellæ ſucceſſum, inſtitutum ſaltem proba.

IN-

INDEX
LEMMATUM
Seu
SECTIONUM
Totîus Hiſtoræ.

SECTIO I.

OCcaſio ſcripti, Scriptores nuperi. Summa Hiſtoriæ de Imaginum Uſu vel Cultu; uſque ad Leonem Iſaarum. Producta nuper loca ex Tertulliano, Euſebio, Eliberitanis, Auguſtino, Epiphanio, Bedâ &c. Strictim vindicata; & retorta adverſus objicientes. Peſſima in pluribus fides Natalis Alex. ac Maimburgii. Rerum facies Sæculo IV. *Conſtantinus M. ut præiverit Imaginibus. Superſtitio qualis tempore Auguſtini. Tempore Gregorii* I. *Iconoclaſta-Serenus. Antè eum Epiphanius. Hujus factum illuſtratum. Sæculo* VII. *Quæ Imaginum in Templis ratio. In his Imperatorum, Epiſcoporum, Synodorum pi-*

* * *ctu-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ctura. Factum Philippici Imp. & Conſtantini Papæ, Sæc. VIII. *Confeſſio Baronii. Quæ iſtud conſecuta. Controverſia de cultu Imaginum mota antè Leonem Iſaurum. Earum in Britanniâ ratio, Bedæ tempore. Conſtantinum Papam præiviſſe Gregorio* II. *Pag.* 1

Sectio. II.

Continuatio Hiſtoriæ, ſub Leone Iſauro. Fabula de Origine Hæreſeôs Iconoclaſticæ. Prædictio facta Cononi puero. Multis revicta. Veterum ac recentiorum Iconolatrarum pugna, & mala fides. In ſpecie Maimburgii. Vera origo Iconomachiæ ſub Leone. Ejus mitiora initia, & ratio inita à Leone. Verum tempus everſarum Imaginum. An fecerit Leo inconſultis Epiſcopis. Σιλέντιον *quid Byzantinis. Fucus ut Baronii, ſic cumprimis Scriptoris utriuſque nuperi. Facta Gregorii* II. *in Leonem hiſtoricè aſſerta. Doctrina hinc Baronii, & Romanenſium. Natalis Alex. inania effugia. Leonis tùm*

in

in Oriente facta ex vero memorata. Fabulæ de Leone inſigniores, fuco recentiorum abſterſo. De eversâ Imagine Chriſti Conſtantinopoli. De extinctis incendio Collegio, Bibliothecâ, Profeſſoribus Conſtantinopolitanis. De intentatis à Leone in Gregorium Pontif. & in Germanum Patriarcham. De perfidiâ ejuſdem in Johannem Damaſcenum. Pſeudo-miracula. Omnium falſitas prolixè evicta. Commentitia alia exaggeranda Maimburgio. Extrema Leonis. Criterium affectuum in Hiſtoricis. 43

SECTIO. III.

De Leone Iſauro, Carolo Martello, & Gregorio III. *eodem Anno ſublatis, iniquum Baronii judicium. Conſtantinus, inviſum nomen. Fabula de conſpurcato fonte Baptiſmali. Principis hujus vera effigies, ex Hiſtoricis. Monſtroſa Imago apud Byzantinos, & Baronium, Maimburgium. Cauſæ teterrimi odii. Auctores calumniarum Monachi, & hoſtes jurati Conſtanti-*

 ni.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ni. Cur Copronymus, & Caballinus dictus. Fallax conjectura Glycæ Hiſtorici. Origo non una contumeliæ aperitur, & illuſtratur. Conſtantini prudentia, in cauſâ Imaginum. Falſa Hiſtoricorum narrata. Cœli portenta, & flagella, & clades, folsò imputanda Iconomachiæ. Cauſa Imaginum ad Synodum Oecumenicam ab Imperatore referenda. Synodi VII. *ſub Conſtantino Hiſtoria. Ut depravata à Byzantinis, & Nicænis. Prolixè reſtituta. Legitima in eâ omnia. Proceſſus in cauſâ Imaginum. Argumenta Patrum contrà Imagines Chriſti. Alia contrà illas Virginis, Sanctorum. Loca Scripturæ. Patrum. Decretorum hujus Synodi ſumma, ad* V. *Capita. Iconolatrarum mendaciis occurſum. Exceptiones vaniſſimæ de abſentâ Papæ. De abſentiâ Patriarcharum Orientis. Hujus rationes. Exempla Synodorum aliarum. Reliqua quæ in hanc Synodum ſtringunt. Maimburgii in omnibus mala fides. Conſtantino Imp. nequiter afficta. Actorum ad quæ provocant men-*

mendacia, contumeliæ, fabellæ. Impoſtura Baronii, & Maimburgii. Confeſſio Natalis Alex. 131

SECTIO. IV.

Continuatio calumniarum in Conſtantinum. Undè Magiæ accuſatio? Neſtorianiſmi & Arianiſmi altera. Falſitas demonſtrata. Sed & origo. Maimburgius confitens. An Blaſphemus in Virginem, aut contumelioſus in Sanctos Copronymus? Rei examen. Vindiciæ Imperatoris. Quid de iis ſtatuerit Princeps. Quid improbarit. Factum ejus emblematicum explicatum. Epephanii ſententia collata cum illâ Conſtantini. Accuſatio crudelitatis. Perſecutionem in Monachos qualiter deſcribant. Baronius, Maimburgius ad partes vocati. Rei totius veritas aperienda. Imagines poſt Synodum ſeptimam in Oriente abolitæ. Monachorum hinc indignatio, furor. Hinc & pœnæ. Perſecutionis Monachalis prima cauſa Maimburgio, Impietas Principis. Diræ Jeſuitæ voces. Scri-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ptoris furor. Ἐπίκεισις æqua. Exceſſus in miniſtris Conſtantini. Draconis Præfecti, & legionis Aſiaticæ Barbaries Maimburgio deſcripta. Non expreſſior unquàm effigies Draconum hodiè Converſorum. Obſervatio Auctoris. Cauſa altera perſecutionum, ex mente Jeſuitæ. Odium Dei Chriſti, Virginis, Sanctorum, Caſtitatis. In accuſatorem retorta accuſatio. Cauſæ Monachorum, in quos animatus Conſtantinus, & Reformatorum in quos Maimburgius Reges accendit, facta collatio. Immane diſcrimen. Rebellionum ſeditionumque Monachalium exempla quædam. Andreas Calybites. Stephanus Junior. Petrus Stylita. Quo hi jure Martyres. Crudelior Copronymo Stephanus IV. *Papa. Barbaries Romæ exercita* A. DCCLXVIII. *Nova cauſa furoris Conſtantiani. Amiſſus Exarchatus. Hujus hiſtoria, & limites. Pontificum ſucceſſivè molimina adverſùs Græcos. Et Longobardos. Donatio Pipiniana. Hujus veritas & circumſtantiæ. Sed & iniquitas. Græ-*

ci

ti reclamantes. Legatio Conſtantini ad Pipinum. Finis legationis, falſo Jeſuitâ. Synodus Gallicana in causâ præcipuè Imaginum, A. DCCLXVII. *Ejus accuratior Hiſtoria. An Imaginum cultum ſanxerit? Rei falſitas pluribus evicta. Maimburgii circà hanc Synodum fraudes variæ. In apertâ luce poſitæ. Synodus Romana* A. DCCLXIX. *Cauſa Imaginum ut diu Romæ neglecta. Quid unum agerent Pontifices. Mox & Hadrianus* I. *De donatione Caroli Regis. Vera à falſis ſecreta. Quæ ſibi retinuerint Franci. Conſtitutio Ludovici Pii ſuppoſititia. De Synodo Romanâ preſſiùs. Certa ab incertis diſtincta. Maimburgii rursùm peſſima fides. Varia hujus documenta. Epiſcopos Gallorum non acceſſiſſe adorationi Imaginum. Gregorius* I. *& Ambroſius vindicati, adverſus aſſertum Jeſuitæ. Epiſtola Patriarcharum Orientis commentitia. Quæ intereà Romæ geſta ad mortem Conſtantini. Hujus noviſſima. Ut deſcribant illa Maimburgius, & Baronius. Memoria Principis reſtituta.*

ſtituta. An morbus Conſtantini, plaga θεήλατος? Vanitas rei demonſtrata. Retorſio de mortibus Perſecutorum ſuperiore ſæculo. Calumniæ immanes. An Copronymus blaſphemias confeſſus ſit? An ſe æternis ignibus damnatum? Par ſors Car. Martelli, quæ Conſtantini. An cultum B. Virginis pœnitens injunxerit? An facta ſua revocaverit? Omnium falſitas expoſita publicæ luci. Argumentum evidens adversùs Iconodulos. Conſtantini fatum fuit, quod Orthodoxorum, & Chriſtianorum ab ævo. Calumniæ in Reformatos ævo ſuperiore. 207

SECTIO. V.

Leonis IV. Succeſſio. Irene uxor qualis. Prudens Principis ergà Iconodulos & Monachos moderatio. Orthodoxiæ, & rei Chriſtianæ in illo ſtudium. Mors inopina undè. Irene rerum potita. Hujus Fœminæ, conſenſu omnium Hiſtoricorum, execranda imago. Facinoris in Filium admiſſi circumſtantiæ notabiles. Inhumana alia. Fœdæ laudes Irenes,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Irenes, apud Iconolatras veteres & novos. Parricidium Baronio laudatum. Cauſa Imaginum ſumma his Chriſtianæ rei. Confeſſiones oppoſitæ, de Imaginum ἀδιαφορία. Mira horum pugna. Media ab Irene adhibita. Abdicatio Pauli Patriarchæ. Mala fides Hiſtoricorum. Suſtitutio Taraſii Laici. Maimburgii in vertendis candor. Baronii & ſequacium levitas. Ut aliàs in Laicas ordinationes declament. Taraſius ipſi Maimburgio qualis. Abjecta & contradictoria Baronii. Et Græculorum. Conſpiratio cum Hadriano I. Hujus aſtus, & ad Orientales literæ. Viciſſim cautela Irenes, & Taraſii. Media alia in Oriente adhibita. Fraudes Iconolatrarum. Exempla. De inſcriptione quâdam antiquâ, & propheticâ. Maimburgio ut narrata. Ejus vanitas demonſtrata. Et origo. Fraudes id genus in Hiſtoriis, 305

SECTIO VI.

Hiſtoria Conciliabuli Nicæni. Synodus primò Conſtantinopoli indicta. Cauſæ trans-

transferendi Nicæam. Tempus ominoſum. Facta Irenes Synodo prævia. Circumſtantiæ aliæ Synodi verè λῃστρικῆς. *Præſes Taraſius. An Oecumenica cenſenda ſit. Argumenta in contrarium, etiam ex Oriente. Pſeudo-characteres Iconodulorum. Collatio hujus Synodi cum Septimâ ſub Conſtantino Copron. An Pſeudo-Nicænæ interfuerint per Legatos Patriarchæ tres Orientis? Temeraria rei aſſertio. Prolixè falſi revicta. Baronii confeſſio. Fraüs ſimilis, de legatione ad Synodum Romanam* A. DCCLXIX. *Contradicere etiam Acta Nicæna. Commentum Maimburgii, diſtinguentis duo tempora. Illius vanitas. Pugna cum Actis, & cum Theophane. Contradictionum farrago. De Patriarchis Orientis, quo tùm illi loco, & quales. In ſpecie de Antiocheno & Alexandrino. De Epiſt. Synodicâ Theodori Hieroſolymitani. Et anti-Synodicâ reliquorum. Rei accuratius examen. Fallaciæ plures detectæ. Similis Epiſtola falſiſſimè Theodoro tributa ab Hadriano* I. *De tradi-*

tione antiquâ Eccleſiarum Orientis. Aſſerti vanitas. Seſſiones Nicænorum intrà quod tempus. Summa ſingularum. Argumenta pro uſu cultuque Imaginum. Judicium Caroli M. Specimen locorum ex Moſe. Ex Prophetis & Pſalmis. Ex Novo Teſtamento. Fatuitas objectionum. Exceptiones ad loca Scripturæ S. ab Iconamachis objecta. Patres à Nicænis ut producti. Fabella Athanaſio tributa, à Maimburgio defenſa. Commenti impudentia. Maimburgiana effugia. Traditiones aliæ de Imaginibus Petri, Pauli, B. Virginis, Anaſtaſii, Coſmæ, Damiani, Euphemiæ, Theodoſii Abbatis &c. Næniæ, ſomnia, aniles fabellæ. Conditio à Dæmonæ præſcripta, & reſponſum cujuſdam Abbatis. De Statuâ æneâ Paneadenſi. De Imagine Abgarenâ. Obſervandorum ſumma, Loca objecta ex Gregorio Nazianz. Chryſoſtomo, Baſilio, Nyſſeno, Cyrillo Alex. Aſterio &c. Fabula de Euphemiæ Lipſanis. Maimburgii acerbiſſimæ voces. Objectio ex Synodo in Trullo. Retorta. Teſtimo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ſtimonia alia Nicænorum qualia. Conciliabuli varia Criteria. Profana ἀταξία. Summa decretorum. Idololatrica eſſe demonſtrantur. Maimburgii inania, & pugnantia. 350

Sectio. VII.

Succeſſus Nicænæ Syn. Maimburgio qualis. Luſus Jeſuitæ. Irenes intentio. Summa ſecuturæ Hiſt. De oppoſitione factâ par Carolum M. Indoles hujus Principis & Doctrina. Adversùs Synodum cur animatus? Quî ipſe ſcripſerit? Summa Librorum. Synodus Francoford. cum Carolo concurrens. Eius dignitas. Canon Secundus Nicænis oppoſitus. Recentiorum effugiv, repudiatis omnibus aliis. Maimburgii cautelæ, objurgatio ſuorum, promiſſa de ſe ſplendida. Conſpectus ſingularum exceptionum, adverſùs Libros Caroli, & Synodum Francoford. Prima, nondum confirmatam fuiſſe Synodum Nic. ab Hadriano. Effugii Petaviani vanitas, & falſitas. Maimburgius αὐτοκατάκριτος. Hincmarus fruſtrà obje-

objectus. Hujus hîc etiam errores. Carolus imitatus Conſtantinum M. Exceptio de Gallorum diſſenſu exploſa. Alia de Caroli in Græcos odio. Confutata. An Libri Carolini non referant Spiritum Caroli M? Pugna Virorum inter ſe. Princeps exceptio de errore facti, quæ & Petavii & P. de Marca. Huic inſiſtitur. An damnarint Franci ſolam Latriam, quæ exqlicatur? Rei falſitas fusè ex Francis oſtenſa. Damnaſſe omnimodam adorationem. Occurriſſe etiam id genus cavillis. Ingenui magis principes in Adverſariis. Sed & Gallorum recentiorum oppoſita conceſſio. Maimburgii impoſtura, Carolum M. liberum feciſſe cultum Imaginum. Ex Carolo, & Gregorio I. revicta. Uſum ſolum hiſtoricum permiſiſſe liberum. Alicubi etiam improbari. Effugia alia Natalis Alex. Omnium falſitas demonſtrata. An æquivocatio fuerit in voce Adorationis? Aut Servitucis? An ſpem in Imaginibus nulli unquam collocarint? Impoſturæ aliæ Natalis Alex. Carolum M. nuſquàm

nuſquàm dixiſſe, Cultu Imaginum poſſe aliquos bene uti. Confeſſio iſtorum de abuſu, & ſuperſtitione. Exceptio de errore Caroli M. & Francofordienſium, ex Verbis Conſtantini Cyprii. Prolixè expenſa. Falſitates, abſurditateſque plurimæ. Etiam poſito errore Verſionis Latinæ. Maimburgii in Synodum Francoford. injuria. An error poſteà à Francis detectus? Fucus Petavianus de Chriſtianocategoris Damaſceni. Qui hi fuerint. Cultus Paganorum qualis. Damaſceni vera de Imaginibus ſententia. Luſus Maimburgii de ſummo conſenſu Caroli M. & Hadriani, uti Synodi Nic. & Francoford. Candor Maimburgii in hac cauſâ expenſus. Ejuſdem data. Planè adverſa cauſæ quam agit. Ut ſingula deinceps evertat. Conſenſus ejus cum ſcholâ Jeſuiticâ. Undè latuerint Monumenta hujus Sæculi. Baronii aſſertum. Concluſio. 443.

SECTIO VIII.

Reditus in Orientem. Infauſta omnia accidunt Irenæ. Conſtantini facta invita. Theodori Studitæ

ditæ & Platonis Schiſma. Maimburgii de his Sanctis confeſſio. Animus Conſtantini ergà Iconolatras. Irenes extrema. Nicephori Logothetæ Succeſſio. Favet Iconoclaſtis. Exocionitæ qui dicti. Tolerantia ſub eo Iconolatrarum. Schiſma alterum Theodori, & Platonis. Horum Monachorum audacia. In ipſum Roman. Pontificem invectus Theodorus. Quid Baronius? Nicephori ultima. Michaël Rhangabe per tyrannidem ſuccedit. Iconodulis undè faventior. Theodori Studitæ ſub eo molimina. Platonis obitus. Maimburgii de Miraculis judicium. Retortum in Jeſuitam. Leonis Armenii tempora. Maimburgii iniquitas. Proſopographia Leonis. Principis omnium conſenſu raræ virtutes, merita. Detrectatum bis Imperium. Infelicitas ex odio Iconolatrarum. Horrenda in eum maledicta. Contradictiones putidæ Græculorum, & Maimburgii. Fabulæ de Leone pluſquàm aniles. Ex re ipſâ, & ex Hiſtor. Byzantinis prioribus revictæ. Maimburgii confeſſio luculenta. Et Iconolatrarum. Exceptio vaniſſima. Summa factorum ſub Leone in cauſâ Imaginum. Ejus prudentia, moderatio. Nicephori & Monachorum pertinacia. Aliorum mens ſanior. Mendacia Byzantinorum. Petulantia Theodori Studitæ. Leonis in eum lenitas. In carcere ipſo audacia. Iconolatriæ horrendæ ſpecimina. Theophanis Confeſſ. obitus. Comparatio perſecut. Leoninæ, & hodiernæ, ex Maimburgio. Leonis ultima. Sub Mich. Balbo ſtatus Imaginum. Æquitas & moderatio Michaëlis. Legatio & literæ ad Ludovicum Pium. Theodori Stud. adverſa ſtudia. Factio, obitus. De eo mendaces paginæ. Michaëlis virtutes. Creta undè ſub eo amiſſa? Probra quæ in Michaëlem, & origo. Attingani qui dicti.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Theophilus ſucceſſor. Laudes tanti Principis Facta in Imagines. Hinc calumniæ, ac præ cæteris Maimburgii. Retortæ. Theophili ultima. Theodora Vidua, & Regens. Cur imagines reſtituerit. Inducta à quibus. Hiſtoria Iconolatriæ reſtitutæ in Oriente. Maimburgii in omnibus peſſima fides. Diſcrimen Græcorum à Latinis multiplex. In ſex potiſſimùm rebus, quod ad Imagines, oſtenſum. 529

SECTIO. IX.
ET ULTIMA.

Oppoſitiones in Occidente poſt tempora Caroli M. & Synodi Francofortanæ. A quibus hæc opera occupata. Quæ ſuperſint contrà Maimburgium, & Natal. Alex. Iconomachi Britanni. Hiſpani. Itali. Germani. Galli ſub Ludovico Pio, & deinceps. Conventus Pariſinus. Aſſentientes Præſules, & Theologi Sæculo IX. *Exceptiones nuperæ contrà Pariſienſ. Synodum. Maimburgianæ ſingulæ excuſſæ. An Conventus fuerit, non Synodus? Retorta alia. Diſcrimen inter Crucem, & Imagines oſtenſum. Effugia Natalis Alex. circà ſententiam Gallorum Sæc.* IX. *Fracta & enervata. Documenta ex Gallis ipſis contrà Imagines. Recentiorum de facto aſſenſus. Sirmondi, Patavii, Baluzii, Mezeræi data. Sed & Maimburgii. Jeſuita iniquiſſimus in Gallos ſuos. Ejus acrimonia, & ſævities. Spiritus Euangelii Maimburgio qualis. Continuatio Iconomachiæ obſervata in Galliis, adhuc Sæc.* XII. *& ſequent. Moderata Superioris ævi Gallorum Judicia. Galliæ Jeſuiticæ in alium extremum prolapſus. Perſecutio noviſſima ob repudiatam ſuperſtitionem. Controverſia de Euchariſtiæ ſymbolis, occaſione Imaginum nata, aliò ſpectans.* 603

FRIDERICI SPANHEMII F. F.

HISTORIA IMAGINUM

Præcipuè ad SÆC. VIII.

Adverſùs

LUD. MAIMBURG, & NATAL. ALEXANDRUM.

SECTIO I.

Occaſio ſcripti. Summa Hiſtoriæ de Imaginum Uſu vel Cultu, uſque ad tempora Leonis Iſauri. Loca ex Tertulliano, Euſebio, Eliberitanis, Auguſtino, Epiphanio, Gregorio, Bedâ &c. ſtrictim vindicata, & retorta adverſùs nuperos obtentus. Fusè de factis IV. *Sæculi. Mala fides Alexandri & Maimburgii in pluribus oſtenſa. Controverſia de Imagi-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

nibus antè Leonem Iſauricum mota. Hiſtoriæ Philippici, & Conſtantini Papæ.

I. V*ſum* religioſum Imaginum, aut Picturarum in Locis ſacris erectionem, ignoraſſe vel improbaſſe ſanctiora Sæcula, à *cultu* & *adoratione* abhorruiſſe multo magis, quantum ad veri nominis Chriſtianos, ex indubiis priſcæ Eccleſiæ monumentis, cùm intellexêre nonnulli Latinorum, tùm ex profeſſo à noſtris demonſtratum eſt. Nunc ingenuus aliquis, nec ſervire natus, nuperam modò [a] *Iconoclaſtarum Hiſtoriam* Ludovici Maimburgii, ſed & Natalis Alexandri, hodieque in Galliâ Monachi, noviſſimam [b] *Diſſertationem* adverſùs Joh. Dallæum, & noſtratium alios, qui id multis evicerant, conferat velim vel cum horum Virorum ſcriptis, vel cum illis Bellarmini & ſuorum! Ac quàm is protinùs intelliget, recoqui miſeram crambem, clariſſimæ luci

a *Maimb. Hiſt. des Iconoclaſt.*

b *Hiſt. ſac.* VIII. *Diſſert.* VI. *Art.* I. II. III.

luci tenebras, oculis pulviſculos ingeri, diſſimulari quæ repoſuiſſent noſtri plurima, & ubique probationum (quas vocant illi) loco eſſe inaniſſima commentorum, ac ſuppoſitiones τοῦ ἀμφισβητουμένους?

II. Exempli cauſâ, documenta proferri nulla *usûs* publici & ſacri Imaginum, antè *Gregorii* Nyſſæ in Cappadociâ primâ Epiſcopi, dein *Pauli* Nolæ in Campaniâ Antiſtitis tempora, id eſt, antè inclinatum Sæculum IV. evictum à Chamiero, Molinæo, Dallæo, Uſſerio, Forbeſio, M. Bocharto, Martello, aliiſque noſtratibus prolixiſſimè fuerat. Nec enim morabantur illi Viri *Pſeudepigrapha* & *Apocrypha*, producta demùm ſæculo VIII. [c] in Actis Nicænis, de quibus poſteà, & eo ipſo tempore à Carolo M. & Francofurtenſis Synodi Patribus exploſa. Sed & omnem illum uſum, in Aſiæ & Italiæ partibus primùm natum, haud fuiſſe alium quàm *hiſtoricum* ad inſtructionem, vel rerum memoriam,

c *Tom.* VII. *Concil. Edit. Noviſſ.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ethicum ad imitationem, *politicum* ad ornatum, & *μιμητικὸν* quo Gentiles, Imaginibus & ſimulachris aſſuetos, faciliùs ad Chriſtianam fidem inducerent, nullâ tùm Imaginum adoratione, nullâ προσκυνήσεως, fuſè ab iiſdem Viris demonſtratum, nec invitis cordatioribus in Galliâ Pontificiâ ſcriptoribus. Et his præiverunt Carolus M. Agobardus Lugdun. Jonas Aurelianenſis, Dungalus Diaconus, Walafridus Strabo, Durantus Mimatenſis, dein Polydorus, Eraſmus, Vives, Caſſander, Barneſius, nec pauci alii.

III. Quid jam Natalis ille nuperus, [d] *Articulo II.* Diſſertationis ſuæ? Probaturus *uſum cultumque religioſum* Imaginum, ex priorum ſæculorum Patribus, initium facit ab Hiſtoriâ *Hæmorroïſſæ*, quæ extat apud Euſebium, Hiſtoriæ Eccleſ. *Libro* VII. Mox omnem hujus teſtimonii vim ipſe enervaturus, poſt Agobardum libro [e] *de Imaginib.* & ante hunc [f] Carolum M. in *Capitulari*; fatetur

[d] *Ad ſæcul.* VIII. *T.* XIV.

[e] *Cap.* XX. *Ed. Bal.*

[f] *Lib.* IV. *C.* V.

tetur, *dubitaſſe de facti veritate* Libros Carolinos. Fatetur etiam *de ſtatuâ* ibi ſermonem eſſe, & erectâ quidem *Gentili conſuetudine* vel more, ut diſertè Euſebius, *ſicut alii ritus complures à Gentilibus uſurpari ſoliti*: Denique largitur, non erectam eam fuiſſe in loco ſacro vel *in Eccleſiâ*, nec *eo animo erectam ut coleretur*, qui tamen totius cardo controverſiæ eſt. A *cultu* enim Imaginum, ſuſpenſarum in Locis ſacris, cœpiſſe bellum Iconomachicum, nos infrà pluribus. Hinc tranſit Natalis ad picturam emblematicam, ſeu ad parabolam Boni *Paſtoris*, in *calicibus* quibuſdam vitreis expreſſam, de quâ Tertullianus in libro de[g] *Pudiciciâ*. Supponens rurſum, quod eſt τὸ κρινόμενον, & Dallæus ac noſtri pridem refutando occupparant, fuiſſe ipſiſſimam *Imaginem* ſeu effigiem ſeu ſimulachrum *Chriſti*, pictum in *Calicibus* ſacris ſeu Euchariſticis, aſſervandum adeò in *Eccleſiâ*, & quidem religioſæ *ſalutationis*, *oſculationis*,

[g] Cap. VII. & X.

nis, aut *adorationis* E. Atqui horum nihil Tertullianus. Nec quæſtio unquàm mota de *ſacris Emblematibus*, *Hiſtoriis*, *Parabolis*, vel coloribus vel ære exprimendis, lignove aut marmore cælandis, quales etiam apud Reformatos: Neque hæ profectò ex affectu improbo, ſicubi repræſentatæ in tabulis, vaſis, poculis, ſed omnino ex *pietatis ſenſu*, quod fruſtrà urget iſte. Non ideò tamen ad *cultum*, ad *adorationem*, ad προσκύνησιν, & quidem in Eccleſiis, Templis, Sacellis, Altaribus, &c. tanquàm Religionis aliquod debitum, qui rurſùm controverſiæ ſtatus eſt. Ità inter ornamenta Novæ Romæ, τῆς Κωνσταντίνου πόλεως, refert [b] Euſebius, τὰ τοῦ καλοῦ ποιμένος σύμβολα *ſymbola boni Paſtoris*, expreſſa in fontibus qui eſſent in medio foro, uti ſymbola alia, & ſtatuæ innumeræ, nec eæ tamen in Templis, ſed neque cultûs cauſâ.

[b] *Hiſtor.* L. III. C. XLIX.

IV. A Tertulliano, ingenti hiatu ad *Nyſſenum*, *Aſterium*, *Hieronymum*, *Am-*

Ambroſium, *Auguſtinum*, *Paulinum*, &c. provocat, claros inclinato ſæculo IV. aut V. inchoato, probaturus habuiſſe tum Chriſtianos picturas hiſtoricas, & Sanctorum quidem ac Martyrum, Pauli, Stephani, aliorum, certaminibus eorundem coloribus expreſſis, in tabulis, linteis, vaſis, calicibus &c. Ità multis ex Nyſſeno, Paulino, probat horum tempore exornaſſe hujuſmodi picturas, in Cappadociæ, Ponti, Campaniæ partibus, ipſas etiam *Baſilicas* ſeu *Templa*. Hoc verò ἐξαγώνιον, conceſſâ jam Alexandro citatorum fide, nec Dallæus in controverſiam verterat, ac modò per ἀνθυποφορὰν à nobis occupatum eſt, & Introduct. Hiſtoricâ, ad Sæc. IV. p. 388. Quærebatur quàm rectè factum, & an convenienter ad praxim priorum ætatum? Undè ad objectum ſibi Gregorium Nyſſenum [i] Carolus M. *Hac parte nobis obſervandum eſt Pauli monitum, probate Spiritus, an ex Deo ſint.* Quæſtio etiam, an tum collatatæ in Templis

[i] Lib. II. C. XVII.

Imagines, *cultûs* & *adorationis* ergò, cujus quartâ Ætate veſtigium in ſcriptis genuinis nullum? Nec facta illa, Nyſſeni ætate, conciliantur cum obvio Canone Eliberitano XXXVII. quem laudavit ſub Ludovico Pio Agobardus Archchiep. Lugdunenſis, *Lib. de Imagin.* c. XXXIII. *Placuit picturas in Eccleſiâ eſſe* (vel *fieri*) *non debêre*, quaſcunque tandem, aut quocunque modo in Eccleſiis collocandas; Additur ratio, *ne* (alii Codd. *neque*) *quod colitur aut* (&) *adoratur*, ſcil. Deus vel Chriſtus, unum tùm cultûs religioſi objectum, *in parietibus depingatur*. Quanto placuit magis, ne in Eccleſiis *depingeretur*, *cultûs* cauſa vel *adorationis*, aut cum hujus certè periculo, ut experientia docuit, quod nec coli debet nec adorari, ut ſunt Apoſtolorum Sanctorumve Imagines?

V. Excipit Natalis, pag. 662. *Ex hoc Canone aliud nihil colligi poſſe, quàm ſublatum fuiſſe in Provinciâ Bæticâ Imaginum uſum, & cultum*

actua-

actualem ex Eccleſiis. Rectè, non quidem *ſublatum*, qui nullus adhuc fuerat inter Chriſtianos, ſub Gentilium dominatu, ut aliàs fatetur Maimburgius, ſed *interdictum uſum* Imaginum, Picturarum, ne in Eccleſiis Chriſtianorum introduceretur, ne Gentilium more *fierent picturæ in Eccleſiis*, præcavendæ omni *ſuperſtitioni* vel *idololatriæ*, ut pluribus Agobardus in Libro cit. Nec Provincialis illa ſolîus *Bæticæ*, ſed Nationalis Synodus fuit ex omni Hiſpaniâ, ut ſubſcriptiones docent, præſentibus Oſio Cordubenſi, Valerio Cæſaraugustano, Viris aliis ſanctiſſimis, ineunte minimum Sæc. IV. aſſerturis vel certè inſtauraturis veterem diſciplinam. Hinc maxima ejus Synodi in Occidente auctoritas poſtmodùm fuit. Abſurdior longè ex ſuis [k] Maimburgius, qui hoc unum interdici ab Illeberitanis, ne *in parietibus deinceps depingerentur* Imagines, ſcil. corruptionis aut deformationis metu; quas permit-

[k] Pag. 441.

terent appendi ad parietes, in pictis compactiſque Tabulis, & ad cultum quidem, vel προσκυνησιν, ſenſu Canoni evidentiſſimè oppoſito. Quod ex Bellarmino, Vaſqueſio, Hurtado, Sandero, Garſiâ, Perronio, Mendozâ, Coriolano, Gonzalezio, aliiſque hauſtum, fuiſſe pridem exploſum confutatumque à Dallæo, & à noſtris paſſim, non neſcivit Ex-Jeſuita. Baronius ad A. LVII. N. CXXI. CXXII. nodum ſecuit, & Canonem hunc ſuppoſitum, atque à Claudii Taurinenſis, magni Iconoclaſtæ, aliquo diſcipulo fuiſſe inſigni *impoſturâ concinnatum*, puta ſæculo IX. illaudatâ ſuis temeritate pronunciavit. Undè & mitiùs poſteà eo de Canone ſtatuit, ad A. CCCV. N. XLV. Albaſpinæus fruſtrà, Notis in hunc Canonem, ſed poſt Alanum Copum, Ayalam, Sixtum Senenſ. picturas prohiberi, *non quibus Sancti & Martyres*, ſed *quibus Deus ipſaque Trinitas repræſentaretur*. Imò quibus & Chriſtus, ſanè objectum

cul-

cultûs & *adorationis*. Nec aliud quod coloretur, colive oporteret, Chriſtianis notum. De *picturis* etiam indiſcriminatim ſermo eſt, vel *imaginibus*, quarum nullæ in Eccleſiarum parietibus repræſentandæ forent, ex metu *cultûs* vel *adorationis*. Quod ſi qui Chriſtianorum Sanctos vel Martyres tùm *coluêre*, ex hypotheſi Maimburgianâ, ſanè & horum Imagines Canon reſpexit. *Dei* verò inviſibilis, vel *S. Trinitatis picturæ*, nullæ unquàm fuêre apud Chriſtianos, multis etiam poſt Eliberitanos ſæculis, undè ſola harum prohibitio fuiſſet abſona & aliena. Quod & vidit Gonzalez Hiſpanus, Annotationibus ad hunc Canonem, & quotquot alia planè effugia captavêre. Habebantur ergò inter privata κειμήλια, eo jam tempore, *Chriſti*, *Petri*, *Pauli*, & ſi quæ aliæ *Imagines*, in tabulis depictæ, διὰ χρωμάτων ἐν γραφαῖς σωζόμενας[1], Euſebio teſte: Quales nec in Eccleſiis reponi, nec earum in parietibus depingi,

[1] *Hiſt. L.* VII. *C.* XVIII.

pingi, minùs coli aut adorari permiſerunt Hiſpani Patres. Undè lectio Canonis, *Picturas in Eccleſiâ eſſe non debere*, *neque* (bimembri jam Canone) *quod colitur & adoratur in parietibus depingendum.* Sed de eo Canone pluribus aliàs, qui Carranzam, Canum, Baronium, Bellarminum, Bozium, Spondanum, alios induxit, ut in Illiberitanam hanc Synodum, ejuſque in hac re *impietatem*, aliquando declamarent, à Mendozâ Hiſpano, Apologiâ ad Clementem VIII. pluribus vindicandam.

VI. Porrò ad Sæculum IV. tacent Maimburgius, & Alexander, quæ *Nyſſeni* & *Paulini* facta præceſſerunt, quæque nullum tunc quidem in Eccleſiis Sacrarum Imaginum uſum, minùs cultum obtinuiſſe probant. Refert [m] Euſebius, occaſione perſecutionis Diocletianeæ, quæ cœpit XIX. Diocletiani, Æræ Dionyſ. CCCIII. fuiſſe Chriſtianis in amplioribus Urbibus plures Baſilicas, à fun-

m *Hiſt. Lib.* VIII. C. I. II.

fundamentis extructas, Ædeſque ſplendidas. Refert idem, ut hæ per Imperialia edicta fuerint ſolo æquatæ, ſacri verò in iis Codices flammis abſumpti. Imaginum quæ Ædes illas ſacras exornarent, aut contumeliæ illis illatæ, fractionis, exuſtionis, meminit omninò nullus. Ità, Conſtantino ad Imperium admoto, ſollicitus eſt præ cæteris Hiſtoricus in deſcribendis Baſilicis ſeu Templis ſeu Martyriis, & Oratoriis, ſub Pio Imperatore paſſim ædificari juſſis, Hieroſolymis in loco ſepulchri Dominici, apud Mamrem, Bethlehemi, Antiochiæ, Nicomediæ, Conſtantinopoli, & alibi paſſim. Cumprimis Martyrium Hieroſolymitanum, & alterum SS. Apoſtolorum [n], in Urbe ſibi cognomine, graphicè legentium oculis ſubjicit. Nihil intermittit eorum quæ atria, porticus, parietes, cameras, concham, lacunaria, Baſilicam univerſam exornarent. Cernere hîc eſt interiora marmoreis cruſtis, lapi-

[n] *De Vitâ Conſt. M. Lib. III. & IV.*

pi-

pidibus politis, auro plurimo, aut ſi
vis etiam teſſellato opere, ſplenden-
tia. *Signum* etiam *Crucis*, auro &
gemmis fulgidum, ſed intrà Palatium
ſuum, erexiſſe fertur idem Conſtan-
tinus. Imaginum verò ſuſpenſarum
in his Baſilicis, ſeu jam Chriſti Ser-
vatoris, ſeu Virginis, Apoſtolorum,
Martyrum, altum in Euſebio ſilen-
tium eſt. Sed & apud Socratem, &
Sozomenum, [p] deſcripturos Baſilicas
Conſtantini & Helenæ matris. Un-
dè peſſima intelligitur fides auctoris
Orationis III. de Imaginibus tributæ
[q] Damaſceno, probaturi erectionem
cultumque Sacrarum Imaginum
etiam tempore Conſtantini M. ex his
Socratis Libro I. C. XVIII. *Εἰκόνας δὲ
τὰς ἰδίας ἐν τοῖς ναοῖς ἀπέθετο*, *proprias
autem imagines in Templis collocavit.*
Planum enim eſt, loqui Socratem de
Gentilium Templis, ac Deorum de-
lubris, in quibus, ſublatis Idolis, ſuas
Imagines ſubſtituit Imperator. Ni-
hil de Imaginibus ſacris Chriſti, Vir-
ginis, Sanctorumve. Nihil etiam de
Ima-

[o] *Lib.* III. C. XLIX.

[p] *Socr. L.* I. C. XVIII. *Sozom. L.* II. C. I. *&c.*

[q] *In Oper. Damaſc. p. m.* 789.

Imaginibus ad cultum aut adorationem erectis. Sed nec apud Theophanem, Cedrenum, Codinum ipſum de Originibus Conſtantinopolit. Undè Baronio & ſuis, ex Nicephoro Calliſti, ex Pſeudo-Actis Sylveſtri, ex Pſeudo-Damaſo, & id genus Apocryphis quærendum præſidium fuit, quâ de re nos in *Introd. Hiſtor.*, ad Sæc. IV. ubi de affictis Conſtantino. Quanquàm certum ſit, ſplendidiſſimum Imperatorem, recentem ab Ethniciſmo, nimis quàm decoraſſe loca foraque publica ſtatuis & ἀγάλμασι, puta *Iovis*, *Apollinis Delphici*, *Minervæ*, *Dianæ*, *Herculis*, *Caſtoris & Pollucis* &c. ſimiliumque, ex Euſebio, Socrate, Sozomeno, & recentioribus Byzantinis. Imò etiam in medio foro Conſtantini collocatam legimus *Danielis* effigiem, cum Leonibus, ære confectam, & *Symbola boni Paſtoris*, ad ornatum ſplendoremque Fontium. Quo factum eſt, ut deinceps præpoſterâ imitatione, labente hoc Sæculo IV. & V. inchoato, Imagines

Chri-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Chriſtianas loco *Paganarum* paſſim erigerent, qualiter illas Servatoris, Virginis, Petri, Pauli, aliaſque; tandem & Eccleſiis ipſis futuras ornamento, nec ubique tamen, ſenſim eâ gliſcente ſuperſtitione. Cui ſanè *Nyſſenum* in Aſiâ, virum nemine diſſenſuro majoris zeli quàm judicii, in Italiâ verò *Paulinum*, ex Monacho Nolæ Epiſcopum, navaſſe præ cæteris operam, applaudente Monachorum & imperitæ multitudinis grege, quæ externis capitur, in comperto eſt. Imò nec in Theodoſianâ, aut Juſtinianeâ S. Sophiæ Eccleſiâ, leguntur collocatæ hujuſmodi Imagines, cultûs & adorationis ergò, quicquid diligenter obſervaverint Hiſtorici quæcunque porticus, atria, προαύλια, aulas, cochleas, parietes, pavimenta, vela, quicquid Narthecem, Concham, Menſam Sanctam, Bema, Soleam, Naòn, Diaconicum, cæteraque ornarent. Nec omiſſæ tamen ſtatuæ Imperatorum, Crucis Conſtantinianæ ſignum, Muſiva ac teſſellata ope-

opera, quæ ad cauſam præſentem non faciunt.

VII. Nunc Sæculo v. quid ſenſerit Auguſtinus contrà *Sepulchrorum* & *Picturarum adoratores*, docet præprimis indignatio Hipponenſis in ſui temporis ſuperſtitionem, quæ Chriſtianos quoſdam invaſerat. Notus inter alios locus eſt, [r] Libro de Moribus Eccleſiæ Catholicæ: *Nolite conſectari turbas imperitorum, qui in ipſâ verâ Religione ſuperſtitioſi ſunt* &c. *Novi multos eſſe ſepulchrorum* & Picturarum *adoratores*, & quæ ibi plura. Duo exipit ad hunc locum Natalis, in præfatâ [ſ] Diſſertatione: Non de quavis *adoratione* loqui Auguſtinum, ſed *ſuperſtitiosâ*, *more Gentilium*. 2. De eâ quæ fieret *ad quorumvis defunctorum ſepulchra*, *non ad illa Martyrum*, *ut mentitur* (inquit) *Dallæus*. At prior exceptio jam Bellarmini fuerat, ſed ſuſpenſo gradu, addito τῷ *fortè*, *loqui Auguſtinum de ſuperſtitioſo cultu*. Eademque fuſè à [t] Dallæo ipſo diluta, & ap-

r *T.* I. *Ed. noviſſ. C.* XXXIV. *n.* 75.

ſ *Diſſ.* VI. *ſæc.* VIII. *p.* 680. 681.

t *De Imag. L.* III. *à p.* 318.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

poſitiſſimè retorta in *ſuperſtitioſam* Latinorum *adorationem*. Nullum enim genus adorationis eſt, aut religionis, quâ coluêre Gentiles ſua ἀγάλματα, ſimulachra, quo non & Roma Pontificia Virginis ac Sanctorum, quos vocat, Imagines, conſecratione, proſtratione, orationibus, votis, donariis, cereis, ſuffitu, virtutibus adſcriptis &c. faſſis pridem Polydor. Vergilio, Ludov. Vive, G. Caſſandro, Eraſmo, aliis, ac nuper Viris ingenuis. Non adeò igitur ſecurè ab Alexandro reponenda iſta fuêre, quod facit. Et homines *Chriſtianos*, de quibus Auguſtinus, *Gentilem* cultum, Ethnico etiam ritu, *ſepulchris* illis & *Picturis tanquam Diis* detuliſſe, precariò aſſertum; quod magis eſt, detuliſſe promiſcuè religionis eum cultum *quorumvis defunctorum imaginibus*. Quod à verbis Auguſtini, à moribus tùm in Eccleſiâ Catholicâ, & à Chriſtiano nomine, prorſus abhorret. Poſterior exceptio nihilo verior eſt, haud loqui videlicet

cet Auguſtinum eô loci, *de ſepulchris & picturis Martyrum*, Sanctorum, nec de feſtivitatibus ſuperſtitioſis quæ hinc indè ad illa frequentarentur. Siquidem primò, non *ſuperſtitionis* vel *imperitiæ* fuiſſent poſtulandi hujuſmodi Chriſtiani, quod facit Auguſtinus, ſed Idololatriæ pluſquàm Ethnicæ, qui *quorumvis defunctorum* Imagines, Reliquias, ut totidem Numina, adoraſſent. Conſulendi modò libri de Civitate Dei, de Verâ Religione, de Doctrinâ Chriſtianâ, & in Pſalmos Enarrationes, *cumprimis* in *Pſalmi* CXIII. partem, ut vocatur, alteram. 2. *Luxurioſiſſimæ epulæ ſuper Mortuos*, de quibus eodem contextu Hipponenſis, & quidem *Religionis* ergò, omninò tùm fuêre in Africâ natæ, ad ſepulchra *Martyrum*, ad Martyria, ad memorias Sanctorum, in eorum honorem, teſte non uno in loco Auguſtino ipſo. Confeſſionum Libro VI. Cap. II: *Cùm ad memorias Sanctorum, ſicut in Africâ ſolebat, pultes & panem & merum*

attuliſſet, &c. de Monicâ matre, ſed improbante Filio. In Libro *octavo* de Civitate *Dei*, *Cap.* ult. perſtringit ſimiliter iſtum quorundam morem, qui *epulas deferrent ad Martyrum loca, apud memorias Martyrum*, undè occaſio ſe ingurgitandi, quàm *ſuſtulit* Ambroſius Mediolanenſis. Nec tamen *à melioribus Chriſtianis* id fieri, ibidem monet Auguſtinus. Alibi Ep. LXIX. [u] ad Aurelium Epiſcopum, ex profeſſo queritur, comeſſationes & ebrietates *in honorem beatiſſimorum Martyrum*, paſſim *in Africanâ Eccleſiâ & quotidie* celebrari. Mittimus id genus documenta, natâ ſuperſtitione ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς συνηθείας, ut pridem obſervatum Eruditis.

[u] *Tomo Op.* II.

VIII. En verò in producendo vel vindicando Auguſtino fidem Natalis Alexandri! Primò tacet Vir ingeguus, loca alia & expreſſiſſima Auguſtini, eademque notiſſima quibus ſuperſtitioſos iſtos ſepulchrorum & *picturarum adoratores* revocat ad cultum religioſum *uni Deo* præſtandum.

Nec

Nec adorationis abſolutæ vel relativæ ulla diſtinctio probata Hipponenſi eſt. Diſertè auguſtum illud in Eccleſiâ nomen: *Honorandas* quidem *memorias* Sanctorum, Martyrum, non tamen *conſtituenda illis Templa, Sacra, Sacrificia: Non religioni eſſe* oportere *cultum Hominum demortuorum, qui nec tales quærant honores: Honorandos propter imitationem, non adorandos propter religionem* &c. Et quæ plura legas vel in Opere de Civitate Dei, [x] ad calcem Libri VIII. vel in Libro [y] de Verâ Religione, quæ ſanè eminent inter ſcripta Auguſtini. Cumprimis verò ad rem præſentem facit luculentus Sermo Auguſtini [z], in Pſalmum CXIII. juxtà Hebræos Codd. CXV. ubi de *ſimulachris Gentium quæ os habent & non loquuntur.* Prolixè Vir ſanctus, quàm inane effugium eſſet ſeu Gentilium, ſeu hos præpoſtero & inconſiderato zelo inter Chriſtianos imitantium, *non hoc viſibile à ſe coli, non ſimulachrum, non ſignum, non effigiem,* ſed *coli rem*

x *Lib.* VIII. *c. ult.*
y *Cap. ult. T.* I.
z *Edit. noviſſ. T.* IV. *al.* VIII.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

cujus effigiem, ſignum, ſimulachrum *intuerentur*. Addit: *Quis adorat vel orat intuens ſimulachrum, qui non ſic afficitur, ut ab eo ſe exaudiri putet, ab eo ſibi præſtari, quod deſiderat, ſperet?* Sibi dictum credant Iconolatræ Pontificii. Hinc in praxim ſuperſtitioſam indignatio Auguſtini, erectis in Deum animis Chriſtianorum. Sed iſtis diſſimulatis, quid ex Auguſtino[a] Natalis, pro *uſu cultuque* Imaginum, ut ipſe inſcribit? Locum profert ex *Lib.* 1. de Conſenſu Euangeliſt. C. x. Ridet ibi Hipponenſis, qui Chriſtum de Magiâ ſcripſiſſe ad Petrum & Paulum delirarent. Cur verò, inquit, ad Petrum & Paulum? *Credo*, addit ille, *quod pluribus locis ſimul eos cum illo pictos viderunt*, quorum & merita conjunctim, *propter eundem Paſſionis diem*, Roma ſolemniter commendaret. Probatne verò Hipponenſis, in hominibus maleſanis, *picturarum* iſtarum intuitum, aut etiam cultum? Eaſne ſimul cum Chriſti imagine adoratas, aut in Baſili-

a *Diſſert.* VI. p. 630.

ſilicis religionis cauſâ erectas, vel erigendas; & quidem à veri nominis Chriſtianis, ibidem profitetur? Horum ſanè nihil. Imò verò audi quæ mox ſubjungit, & immediatè quidem, quæque dolo malo & de induſtriâ reſecuit Natalis! *Sic omninò errare meruerunt, qui Chriſtum & Apoſtolos ejus* NB. *non in Sanctis Codicibus, ſed in pictis parietibus quæſiverunt: Nec mirum ſi à pingentibus decepti ſunt.* Habes ſpecimen Alexandrinarum citationum, ſed & fidei. Ac quo loco haberet Auguſtinus *pictas* hujuſmodi *Imagines* Chriſti, Pauli, Petri, Virginis, aliàs exertim docuit. Nempè fictas incertaſque, ſed & inutiles eas ſpecies ac repræſentationes habuit. Ità [b] de Trinitate diſſertans, deque illius fide ac dilectione, cujus faciem carneis oculis nemo vidit, hac occaſione dicit de *facie Chriſti, Pauli, Virginis, Lazari*, quæ *innumerabilium cogitationum diverſitate variarentur ac fingerentur.* Simulque quales fuerint illæ facies, quibus lineamentis,

b *T.* III. *de Trin. l.* VIII. *c.* IV. V.

penitùs ignorari, neſciri, omninò incertum eſſe, pluribus docet, ſed nec ad fidem quicquàm facere, vel ad cultum Domini Jeſu: Satis verò eſſe, ſi *in his occupetur fides noſtra, quia per Dei gratiam ità vixerunt, & ea geſſerunt quæ Scriptura teſtatur, & hoc credere utile eſſe.* Undè etiam colligere eſt, ignoraſſe Auguſtinum, & Chiſtianos ejus ævi, Fabellas Euagrii, Bedæ, Nicænorum, Adriani Papæ, Theophanis, Cedreni, Symeonis Metaphraſtæ, Nicephori, ac ſimilium, de facie *Chriſti*, *Virginis*, *Pauli*, *Petri*, quales ſeu ſudario à Chriſto ipſo impreſſas, vel ſindoni ſepulchrali, ſeu à Lucâ pictore coloribus expreſſas commenti ſunt, de quibus aliàs Et iſtas tamen ſecurè noſtri Iconoclaſticæ Hiſtoriæ ſcriptores, Natalis & Maimburgius, ſuis reponunt, id eſt primæ Antiquitatis neſciis, ac neſciis quoque Auguſtini.

IX. Pariter Gregorii I. Romani Epiſcopi mentem intelligimus, ad Sæc. VI. in cujus extrema incidit factum

Se-

Sereni Maſſilienſis, de quo Gregorius in Epiſtolis duabus [c], & nos Introd. Hiſtoricâ ad eam Ætatem, *Cap.* III. *Adorare imagines*, inquit ille ad Serenum, *omnibus modis veta* vel *devita. Non* illæ *ad adorandum, ſed ad inſtruendas ſolummodò mentes fidelium, (neſcientium) in Eccleſiâ collocatæ.* Alibi; *Ipſa pictura quaſi Scriptura in memoriam Filium Dei reducit*, quem unum *ſe adorare* profitetur. Vide Epiſtolam utramque ad Serenum. Alieniſſimus ergò Gregorius, nec diffitente Natali Alex. *pag.* 683. *à decreto* VII. *Synodi, cum quo ex adverſo pugnat.* Unde etiam Gregorii verbis clauſit ſuum Capitulare [d] Carolus M. & paſſim ejus ſe auctoritate munivit. Infractionem tamen Imaginum, in Severi facto, non probante Gregorio, utpote quibus ſuum uſum eſſe, ut ad ornatum, ſic ad inſtructionem, exiſtimaret. Unde conſtat, quicquid ex ſuis comminiſcantur Scriptores nuperi; 1. *Uſum* Imaginum, in Occidentis Eccleſiis non

c *L.* VII. *Ind.* II. *Ep.* CX. *L.* IX. *Ind.* IV. *Ep.* IX.

d *Lib.* IV. *cap. ult.*

paucis, familiarem fuiſſe ſæculo VI. exeunte, probante ſanè Gregorio I. ad inſtructionem imperiti Populi: 2. *Cultum* vel *adorationem* nullam approbatam, quocumque modo ea Imaginibus deferretur: Undè illud, *omnibus modis veta*; & collocatas eſſe *ad inſtruendas* ſolummodò *mentes*, & *imperitorum* quidem; *omne manufactum adorari non licere*, & admonendos Chriſtianos, *ut in adoratione ſolius omnipotentis Trinitatis humiliter proſternantur.* Igitur & προσκύνησιν, *humilem proſtrationem*, coràm Imagine damnavit Gregorius. Et P. Guſſanvillæus, Carnotenſis Presbyter, rectè de Gregorio: *Sic opinabatur Sanctiſſ. Pontifex Romanus in fine* VI. *Sæculi.* Idemque ille editor noviſſimus Gregorii, aſſutamentum ad Epiſtolam LIV. *Libri* VII. ſcriptam Secundino, quod ſtringit Baronius, ad A. DXCIX. in quo ſcilicet legitur, *Et nos quidem, non quaſi antè Divinitatem, antè illam* (Imaginem Salvatoris) *proſternimur*, obſervat

ingenuè in plurimis Mſſ. Codicibus non haberi. 3. Denique ex Gregorio ipſo patet, *Iconoclaſtam* jam fuiſſe Serenum Maſſilienſem, Sanctiſſimum Virum, *confringentem* ſaluberrimo inſtituto Imagines, tollentemque offendicula, ad quæ plebs imperita, fruſtràque de his monita, palàm impingeret. Abſurdè autem Baronius, ad præfatum Ann. DXCIX. N. XVII. omne illud Gregorii ad Serenum eò contorquet, ut invectus tantùm ille Pontifex videatur in adoratores *colorum in Imaginem ſuper tabulam ductorum*; *cùm Imaginem ratione Prototypi venerari ſe & adorare debere conſentiant* Chriſtiani, qui *non mente capti ſunt*. Quo fit, ut Ethnicorum nemo Idololatra fuiſſe cenſeri poſſit. Quis enim Ethnicorum, ut Baronio reddantur ſuæ voces, *adeò obtuſus ingenio & mente captus repertus eſt, ut cùm antè Imaginem ſterneretur, dicat ſe adorare colores illos in Imaginem ſuper tabulam ductos*? Imò verò quis non dicat, quod & [e] Auguſtinus obſervat, ſe

[e] *In Pſalm.* CXIII. *ſerm.* II. *N.* 4.

ſe nonniſi *effigiem intueri & ſignum ejus rei quam colore debet.*

X. Ex facto Sereni Epiſcopi Maſſilienſis, exeunte Sæculo VI. cujus teſtis ipſe Gregorius M. intelligitur commentum ut Baronii, ſuorumque, ſic Maimburgii, Natalis Alexand. & gregalium, fuiſſe Leonem Iſaurum, de quo poſteà, *Iconoclaſtarum primum* Imò verò Sereno, projicienti Imagines, præiverat Epiphanius in Cypro Epiſcopus, ſub finem Sæculi IV. *ſciſſo velo* quod *pendens invenerat in foribus cujuſdam Eccleſiæ*, quam intraverat ut oraret; nempè in Foribus Sanctis ejus Tabulati, quod *βῆμα* ſeu adytum Sacerdotum ſeparabat à *ναῷ* ſeu reliquâ Templi parte. Quæ fores quia clathris, cancellis, intercolumniis erant perviæ ſeu jam ligneis, ſeu lapideis, ſeu æneis, ità *velo* ſeu aulæo obducebantur, Myſteriis dùm peragerentur occultandis, ad imitationem Veli Judaici Sanctuario obducti. Chriſtianorum enim Templa expreſſiſſe Salomonæum, ut Atriis, Porti-

ti-

ticibus, ſic *Pronao*, *Templo*, *Adyto*, hinc *velis* παραπετάσμασι, aliàs obſervatum; & hæc voce mixo-barbarâ dixêre, βηλόθυρα *vela foribus* appenſa. *Sciſſi* autem *Veli* iſtìus, in villâ quâdam Palæſtinæ, *Anablathâ*, ratio additur Epiphanio, quod non pictum modò eſſet, ſed & *haberet Imaginem quaſi Chriſti cujuſdam vel Sancti, contrà auctoritatem Scripturarum*, atque ut addit ille, *contrà Religionem noſtram*. Nec ipſe modò refert [f] Epiphanius, in Epiſt. ad Johannem Hieroſolymitanum, ſed & ejus Epiſtolæ, in odium iſtius Johannis, Origeniſtæ ſcilicet, interpres Hieronymus. Præiverat etiam Sereno Xenaias ille apud [g] Theophanem, Zenone imperante, idemque Hierapoleôs in Syriâ Epiſcopus, (*Heliopoleôs* Maimburgio, parùm de nominibus ſollicito) quo tempore Imaginaria ſuperſtitio invaleſceret, docens εἰκόνας μὴ δέχεσθαι, atque adeò ſi quæ eſſent abolendas. Quare is Maimburgio *Iconolaſta* audit, ſed [h] *Manichæus*, *neque baptizatus*,

f *Tomo* II. *Oper. Epiph. Hieron. T.* II. *p. m.* 161.

g *Chronogr. ad A.* XVI. *Zenon.*

h *Lib.* I. *P.* 65.

tus,

tus, ità Græculi hoc poſtremum, poſt Theophanem, eo obtentu quod ſtetiſſet à partibus Petri Gnaphei; ſed Imagines fecêre nihil ad cauſam Chalcedonenſem. Quas nec recepiſſe unquàm *Armenos* conſtat, tenaces antiqui moris, ortâ nempè poſt eorum ſchiſma ſuperſtitione. Quo factum eſt, ut Conſtantinus ille δυσώνυμος, circà Annum DCCLII. Imperii ſui XI. poſt captam *Melytenem*, olim Armeniæ Secundæ dein Tertiæ metropolim, reductamque *Theodoſiopolim* Armeniæ Primæ, utramque ad Euphratem, atque ità poſt ſubactos Armenos, eos in Thraciam deduceret, tanquàm ab Imaginibus earumque cultu alieniſſimos. Teſtis eſt Theophanes, ad præfatum Ann. & poſt eum reliqui. Ubi abſurdiſſimè falſiſſimèque [i] Maimburgius, ſed more ſuo; *pleroſque Armenios tùm Iconoclaſtas evaſiſſe ex longo cum Saracenis commercio.* Quidni ex eodem commercio Antitrinitarii evaſerant, aut hoſtes Crucis, retento hoc utique ſolo ſigno

i *Lib.* II. *p.* 245.

ſigno ab Armenis? Nec antè adultum Sæculum VII. vicinos Saracenos Armeni habuerunt, ſed *qui Chriſtianis liberrima ſacra permittebant*, ipſo fatente [k] Maimburgio. Nunc ad factum Epiphanii redeundum, cujus imitator Serenus fuit. Nempè ad illud excipit [l] Natalis Alexander; ſanè *nondùm eo tempore uſum Imaginum in Eccleſiis Cypri & Palæſtinæ ſuſceptum videri.* Recte! ſed ſalvâ auctoritate Scripturarum, & Religione Chriſtianâ, ſuſcipi non poſſe idem Epiphanius diſertè cenſuit. Et reſpexiſſe quoque Optimum Virum, *ad Canonem Illiberitanum*, expreſſimâ hujus prohibitione, in Eccleſiis earumque velis aut parietibus, hujuſmodi Imagines vel Picturas ſuſpendendi, Viri in Adverſariis ingenui conceſſerunt. [m] Maimburgius ineptiſſimo effugio, ut ſolet, nec de ſuo tamen, *profanam* fuiſſe *Imaginem, ſub figurâ Chriſti vel Sancti*, Cupidinis fortè, vel Jovis, aut Martis Venerem compreſſuri, in Chriſtianâ ſcilicet

Ec-

k *Lib.* I. *p.* 22.

l *Diſſert.* VI. *p.* 667. 668. *T.* XIV.

m *Hiſt. Icon: L.* III. *p.* 140.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Eccleſiâ collocatam! Atque Epiphanius, memoriâ non ſatis ſuggerente, dubius modò fuit, eane imago fuiſſet repræſentativa *Chriſti*, vel *Sancti* alicujus, ac neutrum omninò tulit, quia *contrà Religionem noſtram*, ſeu inſtitutum majorum. Undè Baluzius ad iſtud Lactantii, de miniſtris Diocletiani, *Simulachrum Dei quæritur* in *Eccleſiâ*, ingenuè ut decet: [n] *Simulachris itaque carebant Eccleſiæ Chriſtianorum*, quod & Heraldus, Rigaltius, ac recentiores alii profeſſi ſunt. Planè verò contrà mentem Epiphanii, & interdictum Eliberitanæ Synodi, Gregorius M. ad Serenum, *picturas in Eccleſiis adhiberi* poſſe, vel debere, *ut ſaltem in Parietibus videndo legant, quæ legere in Codicibus non valent*. Atqui majoris momenti res Gregorio eſſe debuit, adhibitâ inſtructione ex Scripturis S. ſummovere hujuſmodi offendicula, & ſerpentis Idololatriæ inſtrumenta.

n Not. ad Lact. C. XII. Miſc. T. II.

XI. Dehinc verò *Sæculo* VII. quod no-

noſtrum præceſſit, & initio VIII. non ſolæ *Sanctorum* Imagines in Templis vel Oratoriis vel Porticibus ſacris collocatæ, ornatûs, recordationis, aut imitationis ergò, procul religione adorationis. Sed & illæ Imperatorum, Principum, Epiſcoporum, Patrum vel Confeſſuum, qui in Synodis generalibus Hæreſes profligaſſent. Ac de *Imperatorum* imaginibus certa res eſt, jamque aliàs obſervatum de Imaginibus Conſtantini, Theodoſii, Juſtiniani & Theodoræ, ex Byzantinis. Sed dicat ex Gregorio I. Baronius° ad A. DCIII. de Imaginibus *Phocæ* & *Leontiæ* Auguſtorum, quas *juſſerit S. Gregorius reponi in Oratorio S. Cæſarii intra Palatium*, id eſt *Eccleſiam, poſitam in viæ Appiæ divortio à Latinâ*. Quin multis acclamationibus, nec ſine *ſuffitu*, ac *cereis*, excipiebantur Auguſtorum imagines, Gentilium more, quas λαυρέατα, *laurata* vel *laureata* (quod Vir doctus de laureatis Aquilis) nuncuparunt. Quo etiam ſe tuiti exemplo Nicæni, exprobrante

° Num. 1. 11.

Paganam imitationem Carolo, in p Capitulari. Quomodò & erexerunt Imagines *votareas*, apud Anaſtaſium in Conſtantino I. vel *pancareas*, ut alii ſubſtituunt, ſcil. omnem vultum repræſentantes. Atque hinc factum ut Philippicus Bardanes, qui favebat Monothelitis, Juſtiniani II. ſucceſſor, ſuam mitteret ad Conſtantinum Papam Imaginem, de quâ Anaſtaſius & ex eo Baronius ad A. DCCX. N. XII. *undè nec ejus effigies in Eccleſiam introducta eſt.* Ita nec illam deinceps Leonis Iſauri, poſt natam cum Gregorio contentionem, nec Succeſſorum Εἰκονομάχων, aut retineri aut introduci placuit. Sed & *Patriarcharum* atque *Epiſcoporum* erigebantur in Templis vel Porticibus picturæ, honoris ac memoriæ cauſâ, auferendæ ſi in hæreſim eſſent prolapſi, delendis ſimul è Diptychis eorundem nominibus. Ità in Synodo VI. properante ad finem ſæculo VII. ut Anaſtaſius in Vitâ Agathonis Papæ, *ablatæ de picturis Eccleſiæ, figuræ eorum*

p *Lib.* III. *C.* XV.

rum Patriarcharum, per quos error Monotheliticus pullularat, Cyri, Sergii, Pauli, Pyrrhi, Petri. Hinc in Vitâ Johannis VII. ad A. DCCV. commendatur ejus Pontificis ſtudium, ornandi Eccleſias Imaginibus, dignoſcendis vel *ex vultu* Patrum. Atque in eum modum, iiſdemque de cauſis, in fidei Orthodoxæ μνημόσυνον appenſæ in locis ſacris illorum Epiſcoporum Imagines, qui *Synodis Univerſalibus* præfuiſſent, geſtorum Synodalium quædam hiſtoria. Ità quoque Agobardus, libro de Imaginibus, clarus ſub initia ſæculi IX. q Sic ille *ex editione* Steph. Baluzii: *Habuerunt namque & antiqui Sanctorum imagines vel pictas, vel ſculptas, ſed cauſâ hiſtoriæ, ad recordandum non ad colendum: Ut v. gr. geſta Synodalia, ubi pingebantur Catholici veritate fulti & victores, Hæretici autem pravi dogmatis, mendaciis detectis convicti & expulſi, ob recordationem firmitatis Catholicæ fidei, juxtà morem bellorum tum externorum tùm Civilium,*

q Cap. XXXIII.

ad memoriam rei geſtæ, ſicut & in multis locis videmus. Sed nullus antiquorum Catholicorum unquàm eas colendas vel adorandas fore exiſtimavit. Nunc autem error invaleſcendo tam perſpicuus factus eſt, ut Idololatriæ vel Anthropomorphitarum Hæreſi propinquum aut ſimile ſit, adorare figmenta. Vide ibi reliqua.

XII. Atque eo intuitu depictæ fuerant in ſacrâ Porticu Conſtantinopolitanâ Imagines Patrum, uti priorum Synodorum, ità VI. Synodi adverſus Hæreſim Monothelitarum indictæ, de quâ Hiſtoria VII. Sæculi. Quid Bardanes Fautor Monothelitarum, acclamatus Imperator, ſeditione in Juſtinianum motâ, A. Æræ Dionyſ. DCCXII. Baronio DCCXI.? Poſt habitam Synodum Monotheliticam, *Picturam* VI. *Concilii è Baſilicâ abradi* juſſit, reliquaſque Synodorum Univerſalium, inductu Johannis Conſtantinopolitani *Patriarchæ*, additâ ſacrâ ad Conſtantinum Papam, An. vulgò DCCXII. veriùs firmato

mato nonnihil Imperio A. DCCXIII. *An etiam omnes Imagines è Templis aboleri præceperit*, cujuſcunque generis eſſent, ut Sigonius, & alii, magis dubium eſſe poſſit. Earum enim Imaginum loco, referunt Acta vetera, in Tomo VI. Concil. repoſuiſſe Bardanem illas *Honorii*, & *Sergii* Monothelitarum, eorumque qui cum iis ejecti fuerant. Quicquid hujus ſit (nutans enim eſt hujuſmodi *Actorum* fides) ſumma ſanè conſenſio eſt, de ablatâ juſſu Philippici Imagine Sextæ Synodi, è Sacrâ Porticu, ἐκ τῶν προαυλίων, ac principio quidem, non tam hujuſmodi Imaginum odio, quàm cauſæ in eâ Synodo aſſertæ. Referunt [r] Agatho Diaconus, Scriba VI. Synodi, [s] Johannes Conſtantinopolit. in illâ quæ ei tribuitur ad Conſtantinum Epiſtolâ, nec abludunt quæ habent Anaſtaſius, Paulus Diaconus, Zonaras, Ado Viennenſis, Marianus Scotus, Sigonius, Nauclerus, & ſi qui plures, non diſſimulante quoque [t] Baronio. Hinc

[r] *T.* VI. *Concil.* 1405.
[s] *Ibid.* 1409.
[t] *Ad An.* DCCXI. *N.* XI

nata fuit indignatio Conſtantini Pontificis, non modò reſtituentis in Baſilicâ Petri, habitâ Romæ Synodo, *votaream ſex continentem univerſales Synodos*, ut habet Anaſtaſius, ſed etiam diris devoventis Imperatorem Philippicum, Hæreſeôs obtentu, decernentiſque *ne Imago ejus, ut aſſueverat, in Templum inferretur*, ità Sigonius, imò ne vel pictam, vel in numis cuſam Romani reciperent. Quod factum Baronius, ut ſolet, extollit, ᵃ deputans *gloriæ Romanorum* Pontificum, *quod adeò ſint execrati Hæreticum Imperatorem, ut non ſolùm eum non recipere, ſed ne ejus Imaginem intueri voluerint.* Nec contentus Pontifex, erexiſſe in Baſilicâ Imaginem quæ Univerſales Synodos exprimeret; ſeu eâ occaſione, prout in oppoſitum niti indignatio ſolet, ſeu ex invaleſcente indies ſuperſtitione, addidit decretum aliud, quo *omnes qui Sanctis Imaginibus venerationem, conſtitutam ab Eccleſiâ, denegarent, damnati* ſunt, apud eundem Si-

ᵃ *Ad An.* DCCXII. *N.* XII.

Sigonium loco citato. Ità detra-ctam à Philippico tabulam reſtituiſſe mox in Oriente Theodoſium Iſauri deceſſorem, ex Adone, P. Diacono, aliiſque intelligitur.

XIII. Porro ex facto Conſtantini Papæ ea quæ modò dicimus proflu-xerunt. Primò, miſſâ de *Monotheliſmo* controverſiâ, quæ Honorium Papam implicabat, damnatum in Sextâ Synodo, & de quâ deinceps ferè ſilentium in Orbe utroque, una paulo poſt magnis animis agitata fuit, de *Imaginibus* earumque *veneratione*, ſeu cultu religioſo; progreſſum habitura ſub Leone III. Iſaurico, ad Imperium admoto A. DCCXVI. dictoque *Iconomacho* vel *Iconoclaſtâ*. Hinc mox ſub Conſtantino Papâ, viſiones ſeu apparitiones jactatæ, pro veneratione Imaginum, ac *Deiparæ* cumprimis. Qualis illa Egwini Wicciorum, ſeu Wigornienſium, in Britanniâ Epiſcopi, qui Romam delatus ad Conſtantinum, juramento aſſirmavit, ſe divinitùs admonitum,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ut Deiparæ Mariæ Imaginem in ſuâ Eccleſiâ colendam vulgo exhiberet. Referunt pluribus Urſpergenſis Abbas, in *Chronico*, Nauclerus itidem in *Chronogr.* Balæus in ſcriptoribus Britanniæ *Cent.* 1. in Egwino, meminit & itineris Romani Weſtmonaſterienſis ad An. DCCXIV. Addunt conſtanter Anglorum Annales, celebratam eo tempore Londinenſem Synodum, in eâque ſub Britwaldo Primate, *de cultu Sacrarum Imaginum promulgatum eſſe decretum.* Nec mirum tacuiſſe Bedam in Hiſtoriâ Anglo-Saxonum, quando eâ jam abſolutâ iſta contigerunt, exeunte An. DCCXIV. Sec nec tacent Acta Conciliorum, quamvis Editores, poſt * Baronium, in fine Tomi VIII. Synodum hanc ſuſpectam reddunt; & Annalium ſcriptor, *facilè inducimur ut commentum eſſe putemus.* Quid ita? Quoniam ex Bedâ conſtet, ajunt illi, uſum Imaginum in Angliâ jam obtinuiſſe, quo tempore Auguſtinus Junior in Inſulam eam delatus eſt,

* *Ad An.* DCCXIV. *N.* II. III.

eſt, adductâ ſecum *Imagine Domini Salvatoris in Tabulâ depictâ.* Atqui 1. Uſum Imaginum commendaſſe illum Auguſtinum, ad exemplum Gregorii 1. nemo negat, illaturum in Britanniam Romanas conſuetudines, *Romaniſmum cum adjunctis ſuperſtitionibus*, *ignarum* eundem *tam Scripturarum quàm patrii ſermonis*, Balæo ex ſuis obſervante. 2. Nondùm *Imago Deiparæ*, ſola Chriſti Domini effigies prælata fertur ab Auguſtino, apud Bedam, ac de priori demùm viſionem ſeu revelationem obtendit Egwinus, *Monaſterium fundaturus*, quæ ex id genus apparitionibus noviſque cultibus eâ ætate ſurgebant. 3. Non tam de uſu quàm de *cultu* deinceps religioſo *Imaginum*, intrà Eccleſias, moveri cœpta eſt controverſia, ſimul cum incremento ſuperſtitionis Reliquiariæ, Marianæ, Hagiolatricæ, Miſſaticæ, Monaſticæ, *ad ſuperſtitiones quodammodò nato Egwino*, ut de eodem Anglorum Chronographi. Hinc obſiſtere in Occidente, & in Bri-

tanniâ Viri Pii non pauci, Joh. Beverlacius Eboracenſis, Bedæ præceptor, aliique, ſed & diu poſteà tempore Caroli M. Alcuinus & Socii, ac diſcipuli. Undè Chronica benè multa ad hæc Conſtantini Papæ, & Philippici, Anaſtaſii, Theodoſii Imperatorum tempora, referre ortum Controverſiæ circa Imagines, *Hæreſim Imaginum* tùm *ſerpentem*, vocat Faſciculus Temporum. Ac præter propenſam in omnes tunc ſuperſtitiones Romam, facilè eſt colligere occaſionem illi dediſſe facta Philippici, & Conſtantini P. Ablatâ enim ab iſto votareâ Synodorum, & reſtitutâ eâ à Pontifice Romano, cum ſtrictis in Principem anathematis, non defuêre huic in Oriente defenſores. Hinc urgere alii, nullas omninò in Templis Imagines collocandas, minùs deferendam illis προσκύνησιν, Saracenis adeò inviſam. Contrà cum ſuis Conſtantinus, ut ferebant Latinorum tempora, Imaginibus multiplicandis colendiſque omni

ſtudio

ſtudio incumbere. Succeſſit quoque ex Conſtantini in Philippicum anathemate, quod alterum erat monendum hoc in loco, graviſſimum aliud: Primò, occaſio nata molitis res novas in Oriente rebellandi in Principem, ut hæreſeôs crimine, & execrationis vinculo obſtrictum. Deindè, factum Gregorii II. Conſtantini Succeſſoris, in Leònem Iſaurum; qui nempè exemplo ſui anteceſſoris motus, quod ille fulmen ob *Monotheliſmum* Philippici, hic ob *Iconomachiam* Leonis, haud longè poſteà vibrare ſuſtinuit, perduellionis præambulum, & Pontificiæ poteſtatis in majus augendæ adminiculum.

SECTIO II.

Continuatio Hiſtoriæ, ſub Leone Iſauro. Fabula de Origine Hæreſeôs Iconoclaſticæ. Multis revicta. Veterum ac recentiorum Iconolatrarum pugna, & mala fides. In ſpecie Maimburgii. Vera origo Iconomachiæ ſub Leone. Ejus mitiora initia; ratio inita à Leone; verum tempus everſarum Imaginum. Fucus

ut

ut Baronii, ſic cumprimis Scriptoris utriuſque nuperi. Facta Gregorii II. in Leonem hiſtoricè aſſerta. Doctrina hinc Baronii, & Romanenſium. Natalis Alex. inania effugia. Leonis tùm in Oriente facta ex vero memorata. Principi huic per calumniam afficta. Demonſtrata ſingula. Fabulæ de Leone inſigniores, fuco recentiorum abſterſo. De everſâ Imagine Chriſti Conſtantinopoli. De extinctis incendio Collegio, Bibliothecâ, Profeſſoribus Conſtantinopolitanis. De intentatis à Leone in Gregorium Pontif. & in Germanum Patriarcham. De perfidiâ ejuſdem in Johannem Damaſcenum. Pſeudo-miracula. Commentitia alia exaggeranda Maimburgio. Extrema Leonis.

I. Ac veriſſima hæc origo, ſeu primæ hæ ſcintillæ ejus belli, quod mox in cauſâ Imaginum excitatum eſt. Ex quo naſcitura Romanis Pontificibus opportunitas excutiendi jugum Orientalis Imperii. Nec rem altiùs paulo repetiviſſemus, Lemmate ſuperiore, niſi imponeret in hac omni cauſâ, poſt Baronium & ſequaces, par recentiſſimorum ſcriptorum Maimburgius in dictâ Hiſto-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ſtoriâ, & Natal. Alexander in illâ VIII. Sæculi, fuſâ diſputatione, quam vocat *Panopliam adverſùs veteres novoſque Iconomachos*, impenſiùs collaudatam ſcriptori Gallo *Diarii Eruditorum*. Quid illi? Primò, tacitis quæ diximus factis, tacitâ origine introductarum in Ecclèſias, Oratoria, vel Porticus ſacras Imaginum, ipſorum etiam Principum, Epiſcoporum, Doctorum Eccleſiæ Catholicæ, reponunt crambem ſuam, ut ex Natali modò viſum. Ac ſupponunt ſecurè nimis *uſum cultumq; Imaginum religioſum*, obtinuiſſe indè à primâ *Apoſtolorum* ætate, aduſque *Nicænæ* II. Synodi tempora. Secundò, cautiùs quam par erat diſſimulant illi Viri, in Vitâ *Philippici*, vel *Conſtantini* Papæ, ſeu prioris factum auferentis picturas è Porticu ſacrâ Conſtantinopolitanâ, ſeu poſtremi oppoſitum facinus, eaſdem reſtituentis, ac *venerationem Sanctis Imaginibus* Romæ & alibi per ſuos, lege decernentis. Horum nihil Viri cati, primas licet a-

per-

perturi origines, ſeu Iconoduliæ, ſeu Iconomachiæ. Non neſcii iidem, quod etiam deinceps non Græci modò Iconomachi, ſed nec Carolus Magnus, nec diu ſatis magna pars Occidentis, aut *ſanctas* appellari, aut *coli* religioſè Imagines permiſerint, quorum illud *inſipientiæ* eſſe, hoc *ſacrilegii* dixit laudatus[a] Agobardus, apud Baluzium. Tertiò, comminiſcuntur poſt Baronium ad A. DCCXVI. ex Cedreno quidem & Græculis Iconolatris, augendis circumſtantiis apud poſteriores Byzantinos, puta Joh. Zonaram, Mich Glycam, ac cumprimis ConſtantinumManaſſem, *Iconomachiæ* planè aliam originem, ingenium Græculorum perbellè referentem, planèque comparatam ad riſum. Fingunt in Sanctas Imagines accenſum fuiſſe primò *Iezidum*, Arabum hoc ævo Chalifam, mox *Leonem Iſaurum*, inductu *Iudæorum* quorundam præſtigiatorum, qui alteri quidem diuturnitatem aditi Imperii, nempè annos XL. placidi dominatûs,

a *T. 1. Operum, De Imag. Cap. XVI. & XXXIV.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

tûs, Chaliſæ videlicet, alteri puta Leoni ipſam Imperii dignitatem, ſed & longævitatem ſæculo metiendam, portenderant. Et quod mirêre, portenderant eam Leoni adhuc *puero*, & aſinario, pauperculo, artis ſordidæ, *πενιχρῷ, βαναύσῳ τὴν τέχνην*, *Cononis* cognomento, quum fortè Aſiatico itinere factus illis obviam eſſet, cum jumento ſuo & mercibus. Porrò aliud nihil ſtupulatos Judæos illos fuiſſe deinceps fabulantur, in præmium Vaticinii, quàm ut uterque *idololatriam Chriſtianorum aboleret, Idola ſeu Imagines, cùm pictas tùm ſculptas, ex Eccleſiis ejiceret*, utpotè *pugnantes cum præcepto primo Decalogi*. Ità [b] Maimburgius, addens, *Iudæos peſſimè interpretari Præceptum primum, quod interdicat ſolummodò Idola, non Imagines*, quaſi res illi modò cum Catechumenis ſuis eſſet, ac ſecurus eorum quæ in Bellarminum, Gretſerum, Perronium, Richelium, alioſque à noſtris repoſita pridem. Igitur Leo, poſt adeptum Imperium, memor

b *Lib. 1. Hiſt. Iconocl. p. 22.*

mor (ſic illi pergunt) jurisjurandi quo ſe Hebræis obſtrinxerat, & de Imaginibus delendis ab iis admonitus, eorum impulſu, poſt rem Germano communicatam, Edictum de abolendis Imaginibus tandem promulgavit. Et ſic *ab Hebræis in Chriſtianos derivatam eſſe impietatem*, ait Natalis, [c] de Hæreſi Iconoclaſtarum, quod & Pſeudo-Nicæni. Habes, Lector, Chriſtianorum primum Leonem, qui vertere in controverſiam ſuſtinuerit, quod ab ipſis ſcilicet Apoſtolis traditum, omnium Sæculorum uſu receptum, tot miraculis perpetuâ ſucceſſione firmatum eſſet; Colendæne eſſent religioſâ προσκυνήσει Imagines Chriſti, Virginis, Petri, Pauli, Stephani, Sanctorum omnium Sanctarumque?

c *T. XIV. C. II.*

II. Fabellam verò hanc Byzantinam, atque hinc fucum Baronii, Maimburgii, Alexandri, in ipſo limine nimis multa produnt. 1. Silentium, quantum ad Leonem Iſaurum, Pauli Diaconi, Anaſtaſii Bibliothecarii,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Nicephori Conſtantinopolit. à Petavio editi; quorum hic, acerrimus etiam Iconolatra, occaſionem planè aliam Leonini Edicti recenſet, ad A. DCCXXVI. Nempè prodigia quædam terrifica, quæ Leo interpretatus eſſet, *θείας ὀργῆς μηνύματα divinæ iræ indicia*, *ἐκ τῆς τῶν εἰκονισμάτων ἱδρύσεώς τε καὶ προσκυνήσεως γενόμενα, quæ ob Imaginum collocationem & adorationem contigiſſent*. Theophanes quoque quem citat Baronius, Fabellam e Conone puero, de Judæorum iſtoum apud Leonem occurſu, prædi-tione, juramento Cononis, nullus abet, ut ex ejus Chronographiâ contat. Sed neque Acta Nicæna, in quibus nihil fabellarum, aut præſidiorum cauſæ Iconolatricæ prætermiſſum eſſe, ipſa teſtantur. Sanè *Actione* v. refert Johannes Monachus Palæſtinæ, quâ fide non dicit, de *Iezido* vel *Ezido* Homaris ſucceſſore, qui à *Φαρμακομάντῃ*, Hebræo deceptus, & adverſùs Imagines omnes accenſus fuerit, mendaci vaticinio. d *T.* VII. *Conc.col.*385.

D Sed,

Sed de Leone Iſauro, de Conone puero, de prædictione Imperii ab Hebræis factâ, deque ſtipulato tandem Judaico pro delendis Imaginibus, nihil Græculus ille Monachus, nihil Acta Synodi. II. Recentior multo his omnibus *Cedrenus* eſt, Sæculo XI. inclinante, Theophanis aliàs exſcriptor, idemque ut Fabellarum ſine fine propola, ut in quo judicium omnes deſiderant ad inſaniam Iconolatrico, ità nec integer ad nos tranſmiſſus. Cedrenum, ſi hîc nemo Græculus interpolavit, non modò hac parte deſcripſerunt *Zonaras*, *Glycas*, *Conſtantinus Manaſſes*, pari omnes ſtudio ergà Imagines, & odio in Leonem & Conſtantinum abrepti, quæ ipſorum fuêre tempora, ſed & circumſtantiis aliis Fabellam auxêre. Certè [e] Conſtantinus Manaſſes, Chronographus in his omnium penè mendaciſſimus, & quem exſcribit in hac narratiunculâ Maimburgius, variat à Cedreno: I. Circà conditionem Judæorum, quos mercaturæ gratiâ iter fe-

e pag. 86. Edit. Reg.

feciſſe dicit, non profugos à Jezido, vel ad ejus Filio, impoſtores. 2. Circà tempus prædictionis, poſtquàm cum Leone iter unà feciſſent, aſellum mercibus onuſtum agente; aliter Cedrenus. 3. Circà tempus aditi Leonis, ad quem advolaverint ſimulac renunciatus Imperator eſſet, illicò ſtipulati καθαίρεσιν εἰκονογραφημάτων. Cedrenus factum A. Leonis demùm VII. 4. Circà executionem promiſſi Leonini; ſtatim enim aſſenſum præbuiſſe Imperatorem, & cum Germano de tollendis Imaginibus egiſſe, Manaſſes auctor eſt. 5. Adhæc neque Cononem vocat Manaſſes, neque de decepto pari fraude anteà Jezido, quicquàm. Mittimus alia.

III. En jam provocantes Maimburgium, & Natalem Alex. ad iſtorum auctoritatem quam ſæpè aliàs parvi pendunt. Ità dùm Gregorii II. factum referunt Theophanes, Cedrenus, Zonaras, ſubtrahentis nempè Leonis Imperatoris Imperio, Romam, Italiam, & quicquid in Oc-

cidente potuit, ac tributa interdicentis, dicuntur Natali Alexandro *falsò iſta ſcripſiſſe*, nempè ne ſub Ludovico M. in Romano Pontifice hujuſmodi poteſtatem agnoſcere videretur. Ità ſilentium Anaſtaſii, de tranſlato per Zachariam regno à Childerico in Pipinum, maximi ponderis eſt huic nupero ſcriptori, [f] factum iſtud inficiato, & paſſim aliàs. Nunc verò, in hac de Leone narratiunculâ, ſilentium ejuſdem Anaſtaſii, aliorumque quos dixi anteriorum Cedreno, & Conſtantino Manaſſi, diſſimulandum Viris iſtis fuit. Nec aliter Baronius, modò tacentem Anaſtàſium objiciens, ſi quid cauſæ minùs favet, modò [g] *multa prætermiſſa ab Anaſtaſio inveniri* &c. & paſſim in Annalium Opere. IV. Planum cuivis eſt, narratiunculam de Jezido II. Chalifarum undecimo, impulſu Judæi cujuſdam graſſaturo in Sacras Imagines, dediſſe originem alteri, de Leone Iſauro; ut Iconomachiam cum Judaicâ & Saracenicâ im-

[f] *Ad Sac.* VIII. *Diſſert.* I. & II.

[g] *Ad An.* DCCXXXIX. *N.* VI. &c.

impietate componerent Græculi I-
conolatræ. Sed neque de Jezido
quod referunt, ad præſtigias Judæi
impoſtoris ſublaturo è Templis Ima-
gines, narrant Arabes. Tacet certè
Elmacines, Hiſtoriæ Saracen. *Libro*
1. tacet Chalifarum Chronicon: Nec
refert Marmolius in [h] Hiſtoriâ Suc-
ceſſorum Muhammedis ex Arabibus,
ſed ex Græculis, ut liquet. V. Adde
pugnantes ubique circumſtantias,
Fabellæ teſtes. 1. In Actis Nicænis, &
in nuper editâ Διηγήσει Joh. Hieroſoly-
mitani in Actis poſt Theophanem,
tribuitur conſilium de exterminan-
dis Imaginibus Hebræorum cuidam
προηγέτῃ *Tiberienſi*, Φαρμακομάντει,
cui nomen *Teſſaracontapechus*: Theo-
phanes inducit Judæum *Laodicenum*
Syriæ maritimæ: Cedrenus, non
unum, ſed *plures* ἑβραίους: Conſtan-
tinus Manaſſes, ἐμπόρους Ἰουδαίους *Iu-
dæos mercatores*, qui in Leonem inci-
derint. 2. Acta Nicæna, & Johan-
nes ille nuper editus, ratione tem-
poris, referunt rem ad *Iezidum* II.

h *Africæ P.* 1. *L.* 11. *C.* XIII.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

[i] *Chronogr. Ed. Reg. P. 336.* Homaris ſucceſſorem. Ità [i] Theophanes, rem accidiſſe Leonis Iſauri Anno VII. id eſt Chriſti LCCXXIII. adeoque ſub Jezido altero, qui Homari patruo ſucceſſit, Leonis IV. A. Chriſti vulg DCCXIX. Hegiræ CI. ex [k] Chronico Orientali, [l] Theophane, aliis. Byzantini reliqui rem accidiſſe, Conone ſeu Leone adhuc puero, adeoque ſub *Iezido* I. & ità Baronius, Maimburgius, atque (ſic poſtremus) *exactâ ſupputatione*, Anno Æræ Chriſtianæ, DCLXXXVI: Adeò hic in putandis annis & primis fontibus aperiendis, accuratus eſſe conſuevit. 3. Johannes Monachus in Actis Nicænis, Chalifam Saracenum reipſâ quicquid erat Imaginum, & ὁμοιωμάτων, deſtruxiſſe quaquaverſùm, & Chriſtianos ipſos, ut deſtruerent, coëgiſſe. Imò, ad Saraceni exemplum, Iconoclaſtam primum ſe exhibuiſſe *Nacoliæ Pſeudo-Epiſcopum*, ϰ͂ τȣ̀ς ϰαῖ αὐτὸν, *& qui circà ipſum erant*, non utique Leonem Iſaurum. Addit [m] Meſſanenſium Epiſcopus, *ſe pue-*

[k] *p. 68. Ed. Reg.*
[l] *p. 336. Ed. Reg.*
[m] *T. VIII. Conc. col. 387.*

puerulo, in Syriâ cùm eſſet, hæc ità geſta, & *à Saracenorum illo ſymbulo imagines fuiſſe ſubverſas*. Nunc ſi Theophanem, Cedredum, Zonaram, & reliquos audis, hinc Marmolium, & in recentiſſimis Maimburgium, falſa ea ad unum omnia. Morte enim præventus fuit Saracenus, antequam decretum adverſùs Imagines, aut publicaretur, aut executioni mandaretur. Hinc Maimburgius πάρεργμα morale conficit, Regibus ſcilicet humiliandis. Et in unum Leonem, omnium primum, hæc conflanda invidia, ſummotarum ac damnatarum Imaginum. 4. Adde in Actis Nicænis promiſſum *Iezido* Imperium annorum xxx. Reliqui omnes, annorum XL. Præterea Nicænus ille, ſupervixiſſe Jezidum *annis duobus & dimidio*; contrà reliqui, extinctum fuiſſe *eodem anno*. Rurſùs, in Actione v. Synodi, habes *Vlidum* ſeu Alvalidum filium juſſiſſe Hebræum veneficum interfici, turpiſſimâ morte: Byzan-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

tinos verò Hiſtoricos ſi audis, & ex his Maimburgium, evaſerunt fugâ illi ipſi Hebræi, quum in Cononem inciderent, mortem intentante *Moaviâ*, Patrem ſuum ulturo: Imò iidem impoſtores longâ poſt annorum ſerie, Leone ad Imperium admoto, huic Iconomachiam extorſerunt, exegeruntque promiſſi puerilis fidem. Pergula pictorum, ſed mandaces oportuit eſſe memores. Quod cùm à Maimburgio tandem eſſet animadverſum, novo commento conciliaturum ſe pugnantes circumſtantias cenſuit, ſi fingeret utrique Jezido auctores fuiſſe mendaces Judæos, de tollendis Imaginibus, & diverſis Chaliſis diverſas aptari circumſtantias. Sic ille velut ex tripode, ad Annum DCCXXIV. geminatâ modò fabulâ, nec eo minùs commiſſis inter ſe Hiſtoricis, qui alterutrum tantum ſcripſerunt, utrumque nemo antè Maimburgium.

III. Age verò, fabulam hanc ipſam de Leone ab Hebræis in Imagi-

nes accenſo, ſummâ impudentiâ ab omnibus Iconolatris venditatam, ulteriùs conficiamus. Primò, ſi Conſtantino Manaſſi credimus quem in hac narratione ſequitur Maimburgius, Leo, vixdum capeſſitis habenis Imperii, Judæos benignus audit, conſilio paret, & rem omnium periculoſiſſimam, qualis erat Imaginum ſubverſio, quæ ſtetiſſent à primâ rerum Chriſtianarum per Orientem origine, in Hebræorum gratiam animo molitur. Atqui omnium Hiſtoricorum conſenſione firmatum eſt, in Leonem, initio ſtatim Imperii, terrâ marique fuiſſe à Saracenis invaſum, quorum & Claſſes disjecit, ſuccendit, ex Nicephori Patr. Hiſtoriâ, à Petavio editâ, ad An. DCCXVII. & ex Theophane, Paulo Diacono, aliis. Saracenis autem faventes permixtique fuêre Judæi, pari odio in Chriſtianos animati. Quo poſito, mendacium pellucet, exorſurum Leonem Imperium Judæorum conſiliis obtemperaſſe, & quidem dominatui ſuo

ſirmando prorogandoque. Deinde, tantum abeſt Leonem memorem fuiſſe inſignis Judæorum vaticinii, quo ſibi puero prædictus eſſet Oriente toto dominatus, ut contra nemo Imperator graviùs in Judæos ſævierit. Certè ſiquidem expertus eſſet Leo ſpiritum Gentis propheticum, eventu mirabili reſpondente prædictioni, contrà omnem veri ſpeciem, poſt xxx. annorum intervallum, faventem habuiſſet ea gens Imperatorem. Atqui, teſtibus Theophane, ad An. VI. Leonis, Auctore Miſcellæ, Cedreno, Hiſtoricis aliis, & ex iis quoque [n] Baronio, ad An. DCCXXII. fuit hic Leo qui feralia in Judæos Edicta Imperio toto promulgavit, quibus *Iudæos cogeret baptizari*, vi adhibitâ, quemadmodùm *Montaniſtas*, ſeu Manichæos ſub illo nomine. Undè gravis Judæorum perſecutio, uti Montanorum, qui non ferentes vim conſcientiis illatam, ſemet ipſos intrà Domos ſuas incenderunt, ut Theophanes refert, & ex eo Cedrenus.

[n] *Tomo* IX. N. 1.

nus. Prætereà, fabella hæc ſuâ ſe abſurditate prodit. Urgent unicè Hebræi ſive apud Jezidum, ſive apud Leonem, ſive etiam utrumque, ut tollerentur *Imagines* è Chriſtianorum Templis, tùm *pictæ* tùm *ſculptæ*, ut *pugnantes* vel ipſâ erectione, ipſo uſu, *cum Præcepto* 1. *Decalogi*. Poſterius eſto! Tantumne ad Judæos & Infideles attinebat, ſi Chriſtiani in Sacris ſuis *Imagines* adhiberent, & quâdam ſeſe contaminarent Idololatriæ labe? Purgari ſcilicet Chriſtianorum fidem recutiti volunt, ſeu jam Hebræi vaticinatores, ſeu etiam Saracenus, ne in 1. præceptum Decalogi impingere illi videantur? Et quid indè ad Infideles commodi, ex ſublatis Imaginibus, dùm Chriſtum gens Chriſtiana ut Deum veneraretur, qui πρόσκομμα Judæis, Mahummedem ut Impoſtorem damnaret, qui Saracenis *Dei Legatus*, ac *Propheta*? Quidni veriùs ſtipulantur Apellæ, ut, quicquid de Chriſto ſtatuerent Chriſtiani, Deus hic ſummus non haberetur? ut non alium etiam

ado-

adorationis vel invocationis cultu quàm Deum Patrem proſequerentur? Non certè Deiparam Virginem, Sanctos, ſiquidem ex Maimburgianâ hypotheſi is jam tum cultus inoleviſſet? Equidem pugnare iſta jam evidentiùs cum Præcepto I. Decalogi, ex Judæorum mente, videbantur, quàm ſi *Imagines inſtructionis* vel *ornatûs* causâ, in Templis tolerarentur. *Statuas* enim ſeu Imagines *ſculptas*, cultûs E. nondùm in Templis Oriens viderat, quas ne Nicæni ipſi, nec in hunc diem Græci, religionis causâ admiſerunt. Sed nec *pictas* Imagines Orbis Chriſtianus adhucdùm *adorabat*, ſancitâ aliquâ lege. Deinde ſi quid vel à Saraceno, vel à Chriſtiano Principe, quod è re Judæorum eſſet, extorquere Hebræi illi voluerunt, quidni alia ſibi magis proficua? Quidni reſtitui cultum diei ſeptimæ, ex Præcepto IV, quo nihil Judæis ſanctius? Quidni reſtitui Hieroſolymam, inſtaurari Templum, remitti Tributa, Gentem ſuam in libertatem

vin-

vindicari, tùm vehementer accifam?
Imò verò, ſi non ſalutaria toti Genti Judæorum, quidni certè ſibi ipſis utilia ſtipulantur, opes puta, honores, privilegia, homines faciendo quæſtui dediti, ἐμπόρoι Ἰȣδαῖοι apud Manaſſem? Sed hauddum nugamentorum finis eſt. *Quid non Græcia mendax?* & quis re paulo attentiùs penſitatâ ſatis ad hæc ilia comprimat? Nempè, ex narratione quam ſequitur Maimburgius, qui jam Jezidum vaticinando palàm fefelliſſent, & & quorum in Chalifam præſtigiæ, nulli amplius obſcuræ, Jezidi ſucceſſorem ad vindictam accenderant, portendunt ex vero, Imperium Cononi adhuc puero, miſello, pauperculo, fortè illis obviam facto! Jezidum fallunt *Impoſtores*, ſic vocat Jeſuita, at Leoni *Vates* ſunt, & *ſinceri admodùm*, ità Maimburgius, & ſpiritu prophetico afflati, prædicto ei Imperio A. DCLXXXVI. quod illi demùm ceſſurum An. DCCXVI. currente Indict. XIV. vel DCCXVII. inchoa-

choato, *Indict.* XV. Serior enim eſt Leonini Imperii Epocha, apud Theophanem, & alios. Et quo futuri Imperii augurio? Nempè *ob formam* venuſtam corporis, ἄξιον τυραννίδος. Didicerant fortè ex [o] Annalium Romano ſcriptore, prædictum fuiſſe Imperium Tiberio, Neroni, Galbæ; neque is tamen *Nero* fuit, ſed alter Germanici filius, cui *Iuveni modeſtia & forma, principe viro digna.* Sed priores ex familia Cæſarum, Conon pauperculus, & abjectiſſimæ ſortis. Vel ex [p] Ariſtotele ſcilicet cognoverant, Æthiopes olim detuliſſe Imperium ex *magnitudine & formâ,* κατὰ μέγεθος διενέμοντο τὰς ἀρχὰς, ἢ κατὰ κάλλος. Similior vero fuit prædictio Leontii Mathematici, apud Byzantinos, qui *Athenaidi* filiæ, formâ inſigni, fortunam ſplendidiſſimam auguratus eſt, dehinc ad Theodoſii conjugium, & ſocietatem Imperii, admovendæ, Eudociæ nomine. Si vero potior fides eſt alterius narrati, ex Actis Nicænis, & Theophane,

[o] *Tacit. Annal. Lib.* IV. & VI.

[p] *Politic. L.* IV. & VI.

ne, Anaſtaſio, Paulo Diacono, ac demùm Jezidi ſecundo hi ſe Impoſtores ſtiterunt, Leonis jam imperantis anno VII. deluſuri Chalifam fallaci vaticinio, & inani pollicitatione quadragenarii Imperii; quis credat imperatorem Chriſtianum, ſagaciſſimum Leonem, horum non inconſcium, ſpe ſimili diuturni Imperii, & vitæ ad *centeſimum annum* producendæ, paſſum ſe ab Impoſtoribus ſeduci? Quis putet Leonem, ad recutitorum voces, indè ſibi auguratum ſecuritatem, felicitatemque longi regiminis, ſi ſæviret in ſacra, in religionem majorum, in ſanctas Imagines, quas ſupponunt Nicæni, Byzantini, & Hiſtorici nuperi, fuiſſe hactenùs toto Orbe Chriſtiano objectum religioſi cultûs, & publicæ venerationis? Undè etiam, ſi vera [q] Maimburgius, monitus à verpis Leo ſtatim in exordio Imperii, de liberandâ fide, monitus hinc de tollendâ quantocyùs Idololatriâ, oratione Judæorum gravi & patheticâ, ſi *centeſimum*

[q] *Lib. 1. A. 717. à pag. 35.*

ſimum adimplere *annum* vellet, preſſit conſilium idem Leo toto *decennio*, non niſi anno DCCXXVI. adverſùs Imagines erupturus? Id eſt annis totis XL. juxtà *exactam ſupputationem* Maimburgii, poſtquàm juramento ſe obſtrinxiſſet Hebræis iſtis Leo, de grato in vaticinatores animo, deque implendis quæ ſtipulaturi forent aliquando. Quas enim remoras comminiſcitur Jeſuita, de ſuo habet, ut patebit legenti. Et quàm ingenui, quàm Viri boni, quàm flagrantes zelo Dei, illi Judæi, quos *impoſturæ in Iezidum* anteà poſtulavit Jeſuita, qui Leone capeſſente Imperii gubernacula, ἀντιμισθίας & præmii loco, (quale merebantur hi Vates, totis antè annis XXX. addicentes Leoni, aſinum agenti, principatum) haud extorquent aliud, quàm *ne ſint Chriſtiani cultores Imaginum?* Et nænias haſce propinant Viri Docti Sæculo defæcatiſſimo, & eruditæ oculatæque Galliæ, ſed ſub jugum deinceps mittendæ Jeſuitici dominatûs.

IV. Ac

IV. Ac præmittenda hæc fuêre
paulo diligentiùs, obſervandaque ad
pſam Iconoclaſticæ Hiſtoriæ apud
ſtos originem. Poſſem addere fabu-
oſiſſima id genus prædictionum,
uas ex Cedreno cumprimis, Zona-
â, Glycâ, Conſtantino Manaſſe
μυςὶ τινὶ Jeſuita, aut potiùs hau-
endas aliis propinat, in hac ſuâ
υθιςορίᾳ. Nec enim ipſummet eâ
ecordiâ eſſe ut credat, ſatis paſſim
ſtatum facit, in hujuſmodi narra-
onum limine. Et qualiter modò
Leoni Iſauro, adhuc puero porten-
bant neſcio qui Judæi Imperii ma-
ſtatem, ità deinceps *Leoni Arme-
n*, & *Michaeli Balbo* hanc dignita-
m augurati, Anachoreta non nemo,
emque Maimburgio *ſceleratus inſi-
gis*, quia *Iconomachus*, & Puella
qædam ſervili conditione, eadem-
qe maniacis ac phreneticis raptibus
noxia, multis referente quoque
Maimburgio. Scatent id genus va- [r]
iniorum, atque apparitionum, nu-
g poſteriores Byzantini, præeunte

[r] *Hiſt. Icono. P. II. L. V. p. 151. 155. & ſeq.*

cumprimis Cedreno, quas vel Theophanis ſilentium, illudque ſcriptorum *συγχρόνων*, atque ipſæ circumſtantiarum ineptiæ, & cum Hiſtoriâ conflictus, ridendas permittunt Lectoribus. Jeſuita noſter fatetur in hujuſmodi vatum præſagiis, & horoſcopiis, quæ omnem *Aſtrologorum* artem excedunt, latere quid reconditum, & nulli Philoſophiæ aut ratiocinio pervium. [f] *Sunt tamen*, addit ille, *alia multa quarum cauſas latere voluit Deus, faſtui noſtro retuntendo*: *Veras* tamen fuiſſe *eas prædictiones*, quantumvis à maleferiatis aut fatuis profectas, omnemque humani ingenii ſagacitatem ſupergreſſas. Quàm

Blanda ibi vultûs gravitas, mendacius ore Pectus!

Nunc de reliquâ omni fide ut *Byzantinorum*, ad furorem Iconolatrarum, ut Monachorum in *Actis Nicænæ* Synodi Iconolatricæ, & in vulgatis *Actis Martyrum* quos ſub Leone & Conſtantino fingunt (reverà in Principes perduellium, ac reorum Majeſtatis) ſic quoque

f Ibid. p. 157.

que de fide Cardinalis Baronii, Gretſeri, & ſociorum, ac nuper Maimburgii & Natalis Alex. in Hiſtoriâ *Leonis Iſauri*, & *Iconoclaſtarum*, Lectorum judicium eſto. Idque in limine hujus præmonendum, in illâ Iconomachorum ſegete, qui frequentes fuêre Oriente toto ſub Leonibus, Conſtantinis, Nicephoro, Michaële Balbo, Theophilo Imperatoribus, quique cauſam Iconomachicam ex Scripturâ, Patribus, & Eccleſiaſticis monumentis, tantis animis aſſeruerunt, nullum ſupereſſe voluiſſe qui tranſmitteretur ad poſteros furorem Iconodulorum. Qui nempè ſub Irene cumprimis & Theodorâ, impotentiſſimis atque effuſæ ſuperſtitionis Fœminis (de quibus poſteà) in Iconoclaſtas graſſati ſunt. Hinc exterminanda ut Hæreſis vulgò Iconoclaſtica, ità quicquid ejus ſupereſſet monumentorum. Hinc etiam Acta tot Synodorum abolita extinctaque, quæ adverſùm Imagines decreverant, quarumque *Synodicum* meminit, & Theo-

 pha-

phanes, ac Byzantini paſſim, ſed & Conciliorum Tomi, ſub *Conciliabulorum* nomine: Ac cumprimis Acta Synodi VII. ſub Conſtantino, Leonis Iſauri Filio, cujus nihil intereſt quàm quod Actis Nicænis inſeri placuit, *Actione* VI. Hinc denique nihil mirum videri debet, favere cauſæ Imaginum quotquot producuntur ſcripta & Acta, ſeu in Conciliorum Collectione, ſeu in Opere Byzantino, pleraque ſi non omnia à temporibus Irenes.

V. Igitur belli Iconomachici ſub Leone Iſauro orti, veriſſima origo iſta fuit. Publico Imaginum uſu degenerante tùm magis ac magis in ſuperſtitioſam venerationem, decreto nupero Conſtantini Papæ ſanciendam in Occidente, accenſus Leo fuit in Imagines, re cum piis Epiſcopis communicatâ, poſtquàm decennium & ultrà imperaſſet, A. DCCXXVI. Facti occaſio illi non una fuit. I. Quotidianum ſuperſtitionis incrementum, quo *uſus* publicus Imaginum, dam-

damnatus ipſi Epiphanio, ut ſuprà viſum, in *cultum* atque *adorationem* deinceps deſinebat, ignoratam prioribus ſæculis, improbatam vel Auguſtinis, Gregoriis, ac ſancitam nullâ Eccleſiæ lege. *Accuſabat*, inquit Paulus Diaconus, *omnes anteceſſores ſuos, quaſi Idololatræ fuerint, ſuper adoratione ſanctarum ac venerabilium Iconum.* Imaginum cultui accedebat ille *Reliquiarum*, *Virginis*, *Sanctorum*, cui ſe pariter oppoſuiſſe Leonem addit Theophanes, in Chronographiâ ad Ann. XI. Leonis, Paulus Diaconus ad Annum X. & recentiores.

2. Offenſio Infidelium, cumprimis Saracenorum, fatente *Mezeræo, qui hinc perſecutiones in Chriſtianos excitarent, ut de Jezido & Omare prædeceſſore referunt. Quanquàm reverà hi ſolliciti non tàm de abolendis *Imaginibus*, quàm de profligandis *Chriſtianis* è ditionibus ſuis. Sed ex *Idololatrico* illo tamen in Imagines cultu, crevit in majus Muhammedanorum furor, qui nullas

* *T. 1. pag.* 326.

omninò, ne privatas quidem au civiles, ferunt. 3. Controverſiæ jam hac de re motæ, poſtquàm Conſtantinus Papa in Occidente *cultum Sanctis Imaginibus* exhibendum decreviſſet, ut viſum nuper, recente Latinorum facto. Nec dubium, quin percrebuiſſet in Oriente rei fama, his Latinos probantibus, damnantibus aliis, cumprimis à facto Philippici Imperat. de quo ſuprà. 4. Faventes Orientalium alii venerationi Imaginum, quos inter præ cæteris *Germanus* Conſtantinopolitanus, & *Iohannes* cognomento Damaſcenus, de quo tamen fabuloſa innumera Iconolatræ, & in ejus Vitâ Johannes Hieroſolymitanus: Alii verò ſtrenuè intercedentes, quos inter Epiſcopi varii, à Leone conſulti, deincepſque ab eodem in Synodum congregandi, quâ de re ſtatim. Quomodò & repugnaſſe pleroſq; Occidentalium, teſtes ſunt Libri Carolini, Synodus Francofurtana, Pariſienſis, Liber B. Agobardi auro contrà carus, in

quo

quo ad *Ezechiæ* regis exemplum, decernit [t] *Sanctorum Imagines*, ob delatam illis *adorationem*, ſervitutem, cultum, venerationem religioſam, *omni genere conterendas, & uſque ad pulverem eradendas.* 5. Adde portenta, & iræ divinæ ſigna, de quibus ſuprà ex [u] Nicephori Conſtantinopolitani Hiſtoriâ, quæ viri pii cum Leone adſcripſerunt fœdæ Idololatriæ circà Imagines. Confirmat Theophanes, ad X. Leonis: [x] ὃς τὴν καὶ' αὐτοῦ θείαν ὀργὴν (ex portentoſâ quadam Maris apud Hieram ebullitione) ὑπὲρ αὐτοῦ λογισάμενος, *Hic accenſam in ſe divinam iram pro ſe arbitratus*, ſeu pro cauſâ ſuâ (mallem παρ' ἑαυτοῦ *apud ſe*) de cohibendâ ſuperſtitione, & movendis Imaginibus, ſeu tollendis offendiculis, Chriſtiano conſilio ſtatuit.

VI. Atque his potiſſimùm de cauſis, conſultum Leoni viſum fuit, re communicatâ cum Senatu, & conventu Epiſcoporum habito, intrà Palatium ſuum cauſam graviſſimam diſ-

t *Sub finem Cap.* XXIII.

u *Edit. Petav.* p. 177. 178.

x *Edit. Reg.* p. 339.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

cuti. Libellus Synodicus, *μιαρὰν ἐν τῷ παλατίῳ ποιησάμενος Σύνοδον*, *nefariâ in Palatio inſtitutâ Synodo.* Theophanes Chronographus, ſed ad A. Leonis XIV. Σιλέντιον ἐκρότησεν, *Silentium celebravit*, familiari Byzantinis voce, pro conventu, vel conſultatione, collatione intrà Silentiarium vel Secretarium, aliàs intrà Τρικλινάλιον, XIX ἀκουβίτοις *accubitis*, ſeu menſis vel ſtratis diſpoſitum, de quo in Hiſtoriâ Byzantinâ. In hoc autem ſolebat ἡ σύγκλητος ἀνακληθῆναι. Undè neſcio cur Vir Eruditus reddiderit, Leo *Edictum promulgavit*, ut Σιλέντιον ibi ſit *Edictum*, quod ſanè illud Silentium excepit. Imò *Silentium* eſt βουλὴ, συνέλευσις, & *Silentiarii* ſunt σύμβουλοι quibus ſilentium vel ſecretum erat commendatum. Ità *Secretarium* pro conſeſſu vel ſeſſione Synodali: *Princeps in Secretario præſidens*, apud Anaſtaſium in Agathone, & paſſim. Hinc in eundem conventum *advocaſſe Germanum Patriarcham* memoratur Leo, perſuaden-

dendum ut ſuffragio ſuo accederet. Acta Stephani & Sociorum citata Baronio, ad A. DCCXXVI. N. IV. *accitâ & coactâ Senatorum claſſe.* Et in Actis Nicænis, *Epiſcopus Nacoliæ, aliique*, dicuntur probaſſe quod ſtatutum in Imagines fuit: *Nacolia* fuit in Phrygiæ utriuſque confinio, ſub Conſtantinopolitano. Hiſt. Miſcella Libro XI. *Leo Silentium contrà S. ac venerabiles celebravit Iconas.* Ex quibus liquet, non ex unîus Leonis arbitrio, ſed ex conſilio graviſſimorum cùm in Republicâ Patrum, tùm in Eccleſiis Antiſtitum, de Imaginibus ſubtrahendis cultui & adorationi fuiſſe ſtatutum. Imò verò in votis habuiſſe Leonem, in ipſis cauſæ diſceptatæ primordiis, ut Oecumenica Synodus indiceretur, ſcriptâ ad ad Gregorium Epiſtolâ, teſtatur ipſe Gregorius in *Epiſt.* ad Leonem, inſertâ [y] Operi Baroniano: *Scripſiſti ut Concilium univerſale cogeretur, & nobis ea res inutilis viſa eſt.* Undè huic ſaluberrimo conſilio ipſe reſti-

y *Ad An.* DCCXXVI. *Ed. Col. P.* 91.

tit Gregorius Pontifex, intereà Iconomachiæ obtentu promoturus rem ſuam in Occidente, & excitaturus in Leonem odia. Sed quid primò intenderit circà Imagines Leo, obſervaſſe pretium operæ eſt. Refert

e Ibid. N.v. e Baronius, ex Actis ipſis ſuorum Martyrum: *Non huc ſpectat mea ſententia ut eæ prorſùs deleantur, ſed hoc ajo, ſublimiore loco eas collocandas eſſe*, id eſt, longiùs ob oculis intuentium in ſublime tollendas, pari inſtituto ne aut *contumelia* iis inferretur, aut deferretur *adoratio*. Ità Edictum adverſùs Imagines promulgatum fuiſſe à Leone, *tollendæ Idololatriæ cauſâ*, habet ipſe Platina in Gregorio II. Non igitur id primò agitabat Leo, ut planè deturbarentur quicquid eſſet Imaginum, aut ignominioſè haberentur, conculcandæ, frangendæ, flammis ultricibus tradendæ. Sed exaſperatis paulo poſteà rebus, ut accidit, & accenſis animis, paſſimque rebellantibus in Leonem, & in oppoſitum eunte ſuperſtitione, Germano

Pa-

Patriarchâ, Johanne Damaſceno, Georgio Cyprio, aliiſque pro Imaginum adoratione ac cultu conſpiraturis, nec ſine contumeliâ Principis, deſiit res in remotionem omnem è Locis ſacris, hinc confractionem Imaginum, undè natum *Iconoclaſtarum* nomen. Atque ut his jam erant faſcinatæ plebes, externis id genus capi ſolitæ, nihil mirum inſanum vulgus, Virorum iſtorum auctoritate motum, & Monachorum præ cæteris renitentiâ & clamoribus, fictâ pietatis ſpecie, in ſeditiones erupiſſe, quæ tandem Leoni nihil moderabile permiſerunt.

VII. Quæ cùm ità ſint, mirari ulterius ſubit, ut Cardin. Baroni, Gretſeri, Spondani &c. ſic nuper Ludov. Maimburgii, fidem ac frontem. Ille [a] ad An. DCCXXVI. Leonem, *inconſultis Epiſcopis Orthodoxæ Fidei*, pro arbitrio rem adeò arduam definiviſſe: Rurſùs, *Inconſulto Senatu de Imaginibus abrogandis dictam* a Num. IV.

atque

atque firmatam eſſe ſententiam. Mox,
b Num. vi. b Germanum Patriarcham inducit, qui Leoni repræſentaverit, *ab hinc ſeptingentis & viginti ſex Annis venerandarum Imaginum cultum perſpicuè fuiſſe traditum*, imò *à ſacroſanctis Conciliis, variis temporibus*, earum *adorationem* ſancitam. Quorum prius, vel ex citatis *Actis* à Baronio, convellitur, & ex fuſæ productis modò; poſterius, Germani Patriarchæ, ſi modò illa unquàm Germani fuerint, aut ignorantiam inſignem arguit Antiquitatis, Patrum, Conciliorum, aut peſſimam fidem. Hujuſmodi ſunt quæ ibidem, ut ex Germano Conſtantinopolit. Leoni dicuntur objecta, de *facie Chriſti impreſſâ divino linteo*, de *Imagine ad Abgarum miſſâ*, de *Imagine Virginis à Lucâ depictâ*, quarum nemo Veterum, antè Euagrium Scholaſticum, exeunte Sæculo vi. quod & Valeſius obſervat, & Collectanea Theodoro Lectori à poſterioribus tributa, unquàm meminit,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

iit, pleriſque verò id genus confi-
ctis poſt tempora Leonis, à Pſeudo-
Nicænis, Metaphraſtâ, Nicephoro
Calliſti, ac Pſeudo-Actorum con-
farcinatoribus. Nunc Maimburgii
quoque ſtupebis, quiſquis es Lector,
fortem animum, in contexendâ Hi-
ſtoriâ ſuâ. Statim in ipſo penè [c] Hiſt. *c Lib. 1. A. 726. à pag. 62. & ſeq.*
Iconoclaſticæ limine, poſt commen-
tum de Hebræis Iconomachiæ au-
ctoribus, non eadem modò reponit
quæ Baronius, ſed novo ac rheto-
rico ſchemate veſtit. Primò, dicit
Leonem, re cum *duobus* tantùm
ſceleratis communicatâ, *illicò*, *nullâ
deliberatione*, *nullis ſuffragiis acce-
ptis*, *ſolâ voluntate pro ſupremâ lege*,
ab executione ſtatim exorſum. De-
inde, incepiſſe eundem, non ab
Edicto aliquo de Imaginibus in Ec-
cleſiis ſublimiore loco collocandis,
aut etiam ab iis removendis, ſed à
confractione, dirutioneque Imagi-
num, ac primò illâ *Servatoris*, à
Conſtantino ſcilicet, ex adverſo
Fori Auguſtæi, erectâ, & quæ tot
mi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

miraculoſarum ſanationum fuiſſet effectrix. Hinc ſubjungit Jeſuita, plurimàm ſtragem à Leone editam in ipſis conſilii Iconomachici natalibus, ac decretam internecionem *eminentiſſimorum in Vrbe doctrinâ & vitâ Virorum*, niſi ſecùm pro exterminio Imaginum conſpirarent. Ità & Germanum, & graves alios Epiſcopos, ac Doctores inducit, qui Leoni in memoriam revocarent, [d] *Chriſti, Apoſtolorum, Patrum, Conciliorum ſex Vniverſalium, & omnis Eccleſiæ*, pro Imaginum veneratione conſenſionem, intemeratâ à primâ antiquitate praxi: Quæ ſi non Viris illis afficta ab Iconalatris ſcriptoribus, ac rudibus vetuſtatis, certè arguunt ejus ævi vel inſcitiam, vel impudentiam.

d *Lib.* 1. *pag.* 78. 79. 92. *&c.*

VIII. Veriſſimum itaque eſt, Leonem nullis hujuſmodi graſſatum eſſe cædibus, nec *Iconoclaſtæ* nomen promeritum, antequàm in Italiâ primùm Gregorius II. cum rebellionis miniſtris, dein in Oriente perduelles,

es, ac defectionem moliti, in ipſum Imperatorem, ejuſque Majeſtatem inſurgerent. Undè nonniſi Anno Leonis XIV. id eſt, currente Æræ vulg. DCCXXX. res in nervum erupit, ac ut [e] Baronius, *violentiâ ſibi agendum putavit.* Intereà verò, poſt ſollicitatum Gregorium à Leone de Occumenicâ Synodo, quid geſtum in Occidente? Gregorius obſequii loco quod (faſſis Maimburgio & Alexandro) deferebant Pontifices Imperatoribus, loco probatæ Synodi, obſtringit Leonem anathemate; in [f] Concilio Romano Hæreſim Iconoclaſtarum damnat, cultum Imaginum decernit; Chriſti & Apoſtolorum praxim in eo decreto, nec ſine rei ludibrio, obtendit; Romanorum & Italiæ defectionem ab obſequio Imperatoris Græci promovet; quin ſententiâ latâ, Anno DCCXXVII. inchoato, vel DCCXXVI. exeunte, poſt delata Leonis in Italiam Edicta, Leonem [g] *impieatis* poſtulatum, *ubique apud Chriſtianos Li-*

tte-

[e] *Ad Ann.* DCCXXX. *N.* 1.

[f] *Vide T.* VI *Conc. col.* 1460.

[g] *Anaſtaſ. P. Diac. &c.*

teris proſcindit, ut hoſtem Eccleſiæ Imperio indignum pronunciat, ne tributa illi ſolverentur decernit, Imagines de Templis auferri prohibet, & Imperatoris illas quovis genere contumeliarum conculcari permittit. Mox Gregorii II. ſententiam confirmat Gregorius III. ſucceſſor factus A. DCCXXXI. *Ind* XIV. Vellet quidem Annalium ſcriptor, non exauthoratum Leonem, nec in eum vibratum Excommunicationis dirum fulmen antè A. DCCXXX. Baronium ſequuntur Maimburgius & Natalis, ut ſolent. Aſt verò non expectaſſe eôuſque Gregorium, ex Anaſtaſio cæteriſque ſatis intelligitur, & ex rebus intereà in Italiâ contrà Leonem geſtis. Hinc enim factum, ut Paulus Patricius & Exarchus ad Gregorium comprehendendum mitteretur, ducendum Conſtantinopolim, ex Anaſtaſio Bibliothec. in *Vitâ* Gregorii, & ex ipſius Pontificis ad Leonem *Epiſtolâ*, antè memoratâ. Hinc etiam Longobardis animi,

mi, Luitprando Rege, ſpecie favoris ergà Gregorium, & ergà cauſam Imaginum, ac tutelæ tùm Pontificis, tùm Orthodoxorum, arma adverſùs Leonem capeſſendi, occupaturis munitiſſima Exarchatûs loca, & in Romanum quoque Ducatum incurſuris. Sed & Italis indè conſilia, Anaſtaſius *omni Italiæ*, de *novo Imperatore eligendo*, reſiſtente quidem Gregorio, qui *prohibuiſſe ac compeſcuiſſe* dicitur *tale conſilium*, apud Paulum Diac. & in Pontificali; ſed fine non alio, quàm ne ipſe ſuperiorem in Italiâ admitteret, imò ut ſpolia Leonis in Exarchatu Ravennatenſi, ac Ducatu Romano, in Petri Patrimonium ipſe converteret, novaque exurgeret Reipublicæ facies, ut accidit tandem. Quo factum ut Eutychius Patricius Eunuchus, occiſo Paulo in Exarchatu ſubſtitutus, ad res pacandas, ac recipiendas Arces Civitateſque à Longobardis occupatas, à Leone mitteretur, An. DCCXXVII. alii putant DCCXXVIII. tentaturus fuſtrà

viam amicæ tranſactionis. Fruſtrà verò [h] Natalis Alexander, ex verbis illis Anaſtaſii, *compeſcuit tale conſilium Pontifex*, colligit fabulam eſſe de interdictis à Gregorio Italicis tributis, aut Excommunicatione in eum ſtrictâ. Nova enim *Imperatoris electio*, & in Italiâ quidem, qui immineret Pontifici tanquàm *Dominus*, hoc enim Imperatores nomine venerabantur Pontifices, quique milite omnia impleret, & ſibi aſſereret quæ Pontifex *Petro Principi Apoſtolorum* (hic tùm ſtylus fuit) acquiſita conſervataque vellet, planè à Gregorii mente fuit alieniſſima. Sed quid actum à Gregorio ſit, adverſùs Imperatorem, dicat ipſe [i] Annalium ſcriptor Baronius, quanquàm loco non ſuo: *Gregorius ubi Imperatorem neque verbis ſcriptiſve à cæptis potuit revocare, neque beneficiis continere, quin in deterius laberetur, tempus jam adveniſſe ratus, ut ſecuris ad radicem admoveretur infelicis Arboris*, NB. *Apoſtolicâ auctoritate, ſuc-*

i *Ad Ann.* DCCXXX. *Num.* V.

ſuccidite eam! clamat. Quo tonitru excitati fideles Occidentales, mox deſciſcunt penitùs à Leonis imperio, Apoſtolico Pontifici inhærentes. Sic dignum poſteris idem Gregorius reliquit exemplum, NB. *ne in Eccleſiâ Chriſti regnare ſinerentur Hæretici Principes; ſi ſæpè moniti in errore perſiſtere obſtinato animo invenirentur. Tunc enim accidit, quod & Græci Hiſtorici omnes affirmant, & idem Theophanes ait Anno* XIV. *Leonis Imperatoris, ipſum Leonem ab eodem Gregorio privatum eſſe tributorum Italiæ exactione. Teſtantur id Cedrenus & alii. Zonaras hæc Romæ (quod par eſt credere) facta eſſe Synodicè tradit, atque in eodem Concilio ipſum Imperatorem anathematis affectum pœnâ.* Si non *dignum* hoc poſteris exemplum, certè *primum* fuit exauctorati Regis, ob diſſenſionem à fide, vel praxi Eccleſiæ. Paſſi enim Chriſtiani *regnare Principes* etiam Ethnicâ, dein Arianâ labe infectos, Oſtrogottos, Viſigottos, Gipedes, Longobardos, Herulos, Sue-

vos, Vandalos, Burgundiones &c. Nec dudùm poſteà Zacharias, confirmante Stephano III. Childericum [k] *regno depoſuit*, etiam extrà cauſam Hæreſeôs, *quod tantæ poteſtati erat inutilis*. Ità deinceps factum, ut *non tantum ratione eorum quæ ad Fidem* (Hæretico Principe) *ſpectarent, verùm etiam quæ ad Mores, & Ius Civile, à Summo Pontifice deponi privarique Imperatores poſſe*, Romæ traditum firmatumque ſit: Teſtibus poſt Gratianum, Cauſâ cit. Celſo Mancino, de Juribus Principatuum, Bzovio de Rom. Pontifice, Phil. Maynardo de Privilegiis Eccleſiaſticis ad Paulum V. Gaſp. Scioppio contrà Jacobum Regem, ſexcentis aliis. Et Bzovius quidem in præfato Libro, Coloniæ impreſſo, An. 1618. ultrà XXX. Reges, Principeſque ſummos, à Papis depoſitos atque anathemate percuſſos refert. Sed quem facta latent! Nunc addit de facto Gregorii Cæſar Baronius, *Num.* IV. Gregorium non tantùm *anathemate execratum*

k *Gratian. Cauſâ* 15. *q.* 6. *Can. Alius.*

tum

um Leonem, ſed etiam *tùm Romanos,*
ùm Italos, ab ejus obedientiâ recede-
e penitùs feciſſe, ingenuè & ex vero.
n eandem ſententiam itum ab Onu-
hrio in Gregorio III. à Bellarmi-
o, Perronio, Editoribus Concilio-
um, ac Româ Pontificiâ univerſâ.
Nuper quoque à Leone Allatio, in
Opere *l* de Perpetuâ Orientalium [l] *Lib.* III. *C.* III.
onſenſione, ac mediâ in Galliâ à
Mezeræo, [m] Tomo I. Hiſtoriæ Fran- [m] *Lib.* VIII. *p.* 326.
cæ, à Carolo de Freſne in [n] Familiâ [n] *Pag.* 124.
Leonis Iſauri, Parte I. Hiſt. Byzanti-
næ, ſed & à Ludovico Maimburgio,
[o] Hiſtoriæ Iconoclaſticæ Libro priore. [o] *à pag.* 147. 168. *Edit. tertiæ.*
Mezeræi verba ſunt: *Gregorium* II.
poſt acceptas literas à Leone, qui-
bus ut offenſionem Infidelium ſum-
moveret, ipſas adeò è Templis Ima-
gines, hortabatur Imperator, *appel-*
laſſe Leonem ignarum, ſtupidum, nu-
cem; Mox ad minas Leonis, *Pa-*
pam cui in favore Populi & in Copiis
præſidium eſſet, minas alias oppoſuiſſe,
atrociſſimas injurias. Tandem adeò
exarſiſſe contentionem, ut A. DCCXXVI.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

non conſiderans ampliùs Leonem ut ſupremum Dominum, Gregorius literas ſcriberet ſuperbiæ & novitatum plenas, tùm Tributa Italica ſiſteret, Populoſque ab Obedientiâ quam debebant Imperatori averteret. Addit Mezeræus, *Gregorium* III. *proceſſiſſe longiùs, & Leonem etiam excommunicaſſe.* Sed utrumque Gregorius II. fecit, nec ſubtrahere iſte Populos imperio Leonis, aut tributa interdicere potuit, niſi Hæreſeôs & Excommunicationis obtentu. Conjungit utrumque, poſt ſuos penè omnes, Jeſuita Gallus, ſed revocaturus in poſteriori * Opere: *Nec tardavit Dei vindicta, eâ ratione ut excideret Leo, cum ſucceſſoribus, reliquâ parte Imperii Occidentalis.* Mox: *Tandem Gregorius, præviâ ſententiâ Patrum auditâ, Concilio habito, Leonem excommunicat ut Hæreticum, veriùs ut Hæreſiarcham* &c. hinc *interdicit & Romanis, & toti* Italiæ, *ſolvere ullum Leoni tributum.* Addit, quæſitum fuiſſe à Gregorio in Gallo patrocinium, quod nec à Lon-

* *Hiſt. de l'Egl. Rom.* p. 282. 287.

Longobardis, ſæpè in Romanam ſedem perfidis, nec ab imbellioribus Venetis, nec ab oppreſſâ Saracenorum jugo Hiſpaniâ, expectare potuit; miſſâ hinc Legatione ſplendidâ, cum regiis muneribus, ad Carolum Martellum, *ut ejus adverſùs Leonem auxilia ſollicitaret.* Quod factum *Gregorii* non II. ſed III. fuit, poſtquàm deinceps non tam à Leone ſibi metueret, quàm à Longobardis, ſeu à Luitprando, qui junctis copiis cum Tranſamundo Spoletano, & Godeſchalco Beneventano (poſt conciliatos hos Luitprando Duces) Romam tandem obſedit, & Baſilicam Vaticanam diripiendam militi dedit. Auctores facti Gregoriani ſunt illis *Theophanes* Chronographus citatus Baronio, *Anaſtaſius* in Hiſtoriâ, *Cedrenus*, *Zonaras*, Compilator *Hiſt. Miſcellæ*, *Sigebertus*, *Platina*, *Sigonius*, *Fredegarius* p Continuator Hiſtoriæ Francorum Gregorii Turonenſis. Baronius, *Græcos Hiſtoricos omnes fidem rei facere.* Ac Theophanes, ad quem perpetuò

p *Greg. Tur. Hiſt. Lib. XI.*

provocant, ἐμφαλικωτάτως. [q] *Gregorius Romam atque Italiam, totumque Occidentem, à Leonis obedientiâ, tam Civili quam Eccleſiaſticâ, & ab ejus Imperio ἀπέϛησε ſubtraxit, deficere fecit.* Mox eadem repetit. Hactenùs igitur nihil imponimus Gregorio, & tamen imponi prolixè nuper cauſatur [r] Natalis Alexander, poſt [ſ] Petrum de Marca, & P. le Cointe in [t] Annalibus Francorum. Contendit ratiunculis, frigidiſque conjecturis, ex Pontificis *ſanctitate* & *doctrinâ*, fabulam eſſe quicquid Hiſtorici ſuprà de Gregorio II. excutiente jugum Leonis. Putatque alieniſſimum hoc fuiſſe à ſanctiſſimo Pontifice, reverentiæ ſcilicet ergà Imperatorem, ultimæ patientiæ, & ſummæ humilitatis exemplo. Ac producit quædam molliora ac ſubmiſſiora ex *Epiſtolis* Gregorii; quibus ſanè poſteà lenire Leonem ſtuduit, poſtquàm ſe à Longobardis obſideri vidit, à quibus defenſionem ſperaverat. Quâ de re video annotaſſe quædam Dav. Blondel-

[q] *Ed. Reg. p.* 142. 143.

[r] *Sæc.* VIII. *Diſſert.* I. *T.* XIV.

[ſ] *de Concord. L.* III. *C.* XI.

[t] *Ad Ann.* DCCXXX.

dellum ad marginem Operis Baroniani, ſed δυσανάγνωστα, & ſuo tempore viſura lucem. Hinc *falſi* arguit Monachus, & impoſturæ, quicquid vel ſuorum eſt, vel ſcriptorum in Orbe utroque. Sed verò ipſum Natalem, aut quos deſcribit, falli conjecturis ſuis, in id jam intentum, Ludovici Magni in gratiam, ne Pontifices ullam in Reges auctoritatem ſibi arrogaſſe exiſtimentur, hinc negantem facta quæ facta tamen, in Orbis utriuſque conſpectu; ſpecialiùs docet noſtra Introductio Hiſtorica, ad Sæc. VIII. Ibi nos contrà Natalem de facto Gregorii II. adverſùs Iſauricum, & paulo poſteà de factis Zachariæ & Stephani III. in Childericum Regem, ab eodem negandis, in hiſtoriâ *Papalis* hoc Sæculo *dominatûs*. Nec mirum iſtud videri debet, poſtquàm ſimile quid tentatum à Conſtantino in Philippicum eſſet, ut viſum ex* Sigonio jamque acciſa ma- ** Hiſt. Lib. III. p. 63.*
jorem in modum eſſet in Italiâ Græci Imperatoris auctoritas. Sed & *ve-*

F 5 *ne-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

neratio Imaginum, quâ fuêre præ cæteris Itali ſuperſtitione, peropportuna conſiliis Gregorii viſa eſt, undè ut *Hæreſium* omnium ſumma traducenda Iconomachia fuit.

IX. His in Italiâ ità geſtis, tot jam motibus ac diſſenſionibus, occaſione facti Gregoriani, & obtentu impietatis Leonis, agitatâ diſtractâque, donec An. DCCXXIX. concordia inter Luitprandum & Gregorium firmaretur, ut pluribus Anaſtaſius, Paulus Diaconus, Sigonius, alii, nos ad Leonem in Orientem revertamur. Nempè Leonis Anno XIV. Æræ Dionyſ. DCCXXX. ſecuta eſt abdicatio *Germani* Conſtantinopolit. Patriarchæ, ex Theophane, Libello Synodico, cæteriſque Byzantinis. Poſtquàm nempè Synodo à Leone convocatâ, qualem ferebant tempora, qui Oecumenicam maluiſſet, Germanus & Synodo, Imaginum abolitionem è Locis ſacris decernenti, & Principi Leoni pertinaciſſimè reſtitiſſet, vaniſſimo obtentu quaſi de ſummâ fidei actum fuiſ-

fuiſſet, deque auctoritate priorum Conciliorum, quæ de Imaginibus nihil. Suffectus adeò eſt in locum Germani qui proximus illi eſſet dignitate, & ſucceſſionis jure, *Anaſtaſius.* Nempè is ex *Syncello* ſeu Concellaneo (*Coadjutorem* Latinorum veriùs referente, quàm ex mente Viri Docti *ſuffraganeum*) Patriarcha factus; ψευδώνυμον μαθητὴν vocat Theophanes, *diſcipulum falſo nomine dictum*, Interpres malè, *falſi nominis virum.* De ſuo verò Cæſar Baronius, hinc noſtri Iconoclaſticæ Hiſtoriæ ſcriptores Galli, factum id à Leone eſſe *nullo conſilio Sacerdotum*, ſeu detentionem illius, ſeu hujus promotionem. Addunt ex Cedreno, & ſimilibus, fuiſſe eum Anaſtaſium verum *Iſcariotam, proditorem, impium hæreticum.* Accedunt fabellæ, de vaticinio antiquo ſub *Conone* quodam evertendas fore Imagines, quod in Leone adimpletum fuerit; Aliud, de prædictione Germani Patriarchæ ad Anaſtaſium, τὸ Δίιπτον ἐνδέχεται σου *Diippus*

te

te manet, id eſt grave ſupplicium *in Diippo*, loco publico in *Milio* Conſtantinopolitano, in quo *Miliarium*, ſeu moles ad quam exponi ignominiæ cauſâ ſoliti rei; qualiter ſunt *Pilloria* vel *Piloria* hodieque, à *pilis* vel columnis, *piliers*, *ςύλοι*. Cui prædictioni eventum reſpondiſſe addunt, xv. poſt annis, ſub Conſtantino Copronymo. Immemores jam ſeu Byzantini, ſeu Latini noſtri, nullum ſuffici debuiſſe Germano alium quàm Anaſtaſium, pro jure antiquo Syncellorum: Et hîc Leonem *Canones* veriùs obſervaſſe, quàm Irenem poſteà in *Taraſio* Laico, ſed qui Iconolatriam promoveret, intrudendo, qualiter & *Nicephorus* ex Laico Patriarcha, ſub Irenes ſucceſſore. Et ab hoc tempore res Conſtantinopoli & paſſim exacerbatæ, Georgio Cyprio, Johanne Damaſceno, & Clericorum, cumprimis verò Monachorum, paſſim turbâ, Imaginariæ devotionis obtentu, belli face, ac ſeditionum promotrice. Indè etiam orditur Theophanes, ſub

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ſub finem An. XIII. Leonis: *Ex quo Tyrannus*, quia ſeditionum impatiens, & Idololatriæ ad furorem aſſertæ, *ἐμμανεὶς in dies furore percitus, perſecutionem adverſùs ſanctas Imagines movit.* Ita quoque Paulus Diaconus, *Cap.* XXVI. Libri vigeſimi primi, præmittens perſecutioni iſti factum *Gregorii*, & *defectionem totius Italiæ.* Hinc illæ lachrymæ, & Leo qui antè toto *decennio* laudatiſſimè imperaverat, ut ex Gregorio ipſo [u] Baronius, quemque, etiam poſt primum Edictum in Imagines, idem Gregorius in *Epiſt.* aliâ ad Bonifacium [x] vocat *piiſſimum Auguſtum Leonem*, ab hoc tempore proſcindendus fuit; ſeu potiùs diu poſteà, ab iis omnibus Scriptoribus qui, poſt reſtitutas ſub Irene Imagines, cauſæ huic ad inſaniam addicti, de Leone ſcripſerunt. Ex his Baronius ſuos Annales contumeliis in hunc Imperatorem infarcit, *Tomo* IX. adaugendis etiam nuper à Ludov. Maimburgio, *Parte* I. Hiſtoriæ id eſt Fabulæ Iconoclaſticæ,

[u] *In Epiſt. ad Leon. T.* IX. *Annal. p.* 87.

[x] *apud Baron. ad An.* DCCXXVI. *N.* XLVIII.

cæ. Equidem, ex Hiſtoricorum indubiâ fide, certum eminuiſſe Leonem ut continentiæ temperantiæque laude, ſic virtute bellicâ, & rebus fortiter geſtis contrà Saracenos, Chriſtianiſmo maſculè aſſerto, Orthodoxiâ conſtanter defenſâ, & adverſùm Hæreſes, prioribus VI. Conciliis Oecumenicis damnatas, adſtructâ. Animoſior ſanè fuit in cultores Imaginum, pio Ezechiæ zelo accenſus; ſed ferociores fuêre adverſùs eum animi in Iconolatris, vel teſte Româ, & Italiâ univerſâ, ac quibuſcum Roma conſpiravit. Hinc deinceps, ſublato Principe, nihil non à Nicænis, & Græculis Iconolatris, confictum eſt quo memoriam ejus redderent poſteris execrandam. Ac fictis hiſce, ut dixi modò, ſcelerum imaginibus implent Annalium ſcriptor, Maimburgius, Alexander nuperus, hiſtoriam Leonis, ſtatim ab Anno DCCXXVI. & à facto in Imagines decreto.

X. Cujus rei jam operæ pretium

eſt ſubjicere Lectorum fidei, illuſtriora quædam ſpecimina. Ac ſequemur eum ordinem, quem præfatus Maimburgius obſervat. Primum eſt Leonem, etiam antè reſponſa factaque Gregorii Papæ, ſubito furore abreptum, ſæviiſſe Conſtantinopoli *y* *in Imaginem IESV CHRISTI*, à Conſtantino M. ſcilicet in loco publico erigi juſſam, *cultamque ab univerſâ Civitate ſummâ animi devotione*, nempè tanquàm Urbis Æternæ Palladium, & vel ſolo *attactu* edentem virtutes, quales à Chriſto ipſo in terris profectæ, in *Hæmorroïſſæ attactu*. Hæc ille, poſt Baronium & ſuos, citatis Theophane, Cedreno, Miſcellâ, cum Actis S. Stephani apud Damaſcenum. Tùm addit ſeditionem mox in Leonis Satellites exortam, quâ factum ſit ut Imperator, belluinum in modum ſæviret in innocuam Monachorum, Mulierum, Civiumque turbam, cædibus, tormentis, ſuppliciis, mutilationibus, exiliis, & ſi quid barbaries his imma-

y Maimb. P. 1. à p. 66.

nius ſuggeſſit. Nunc paucula hæc Lectorem ſubmonemus. Primò, Imaginem illam Servatoris, non in Baſilicâ aliquâ vel Templo, adorationis ergò, ſed ſuprà *Chalcem*, ſeu Veſtibulum Cæſarei Palatii, quæ & Chalce Hippodromi, hujuſque Portam Æneam, ad ornatum ſplendoremque loci, fuiſſe poſitam. Deindè, nullum eorum quos citat Maimburgius hiſtoricorum ſcripſiſſe, quod fuiſſet ipſiſſima hæc Imago à *Conſtantino M.* ibidem erecta, quicquid *incertus Auctor* poſt Theophanem & *Codinus in Originibus* tradiderint. Nec in Vitâ Conſtantini M. ullus retulit Euſebius, in his recenſendis aliàs plurimus, quæ Conſtantini juſſu Palatium, Porticus, Fora, Fontes aliaque decorarunt Urbis Loca. Sed nec meminêre in factis Conſtantinopolitanis hujus Imperatoris Socrates, Sozomenus, reliqui. Tertiò, minùs habuit iis Auctoribus Jeſuita quod refert miraculum, *Hemorrhoiſſæ* ſcil. ad ejus Imaginis contactum ſanatæ,

qua-

qualiter altera in Euangelio, non ta-
cituris Theophane, Cedreno, reli-
quis. Habeatque ſibi voces ſuas
Maimburgius: *Nihil facilius eſt, in* 2 *Hiſt. Icon. L. IV. p. 127.*
ujuſmodi ſupponendis Miraculis, quàm
buti credulâ vulgi ſimplicitate. Adeò
ropendet ad habendam rebus extra-
rdinariis fidem, ut, paululùm modò
npoſtura obducatur ſpecie aliquâ,
licò pro Miraculo habeat. Quartò,
halcem illam ipſam, ſeu Triclinium
ornicatum, ex adverſo Fori, ornabant
Statuæ aliæ Imagineſque plurimæ,
etiam Gentilis ſuperſtitionis, de
quibus ex G. Codini Originibus Hi-
ſtoria Conſtantinopoleôs Chriſtianæ.
Ut vel parùm ſit vero ſimile, effera-
tum fuiſſe Leonis animum, pruden-
tiſſimi hujuſque Principis, & ſi Maim-
burgio fides *à naturâ timidioris*, tuta-
que omnia veriti, adverſùs unam
Imaginem Servatoris, eamque tot
miraculis mediâ in Urbe conſpicuam.
Quod ut à prudentiâ, etiam à *timi-
ditate* illâ Leonis, qui ſolo metu
exercitus, dicitur preſſiſſe animo

G quod

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

quod antè *decennium* agitabat, abhorrere videtur, ſic etiam à teſtimonio illi perhibito laudatiſſimi hactenùs regiminis. Dixerit Gregorius Pontifex *Epiſt.* I. ad Leonem Iſaurum, productâ à [a] Baronio, & in [b] Tomo VII. Conciliorum. *Decem annos Dei benignitate rectè ambulaſti*, quum *rectè tu curreres* &c. Si etiam ſtatua illa Servatoris ibi à *Conſtantino M.* cum aliis fuit erecta, undè eſt quod in graviſſimo illo incendio, quo conflagravit publica Bibliotheca ſub Baſiliſco Imp. eodem in loco ſeu Triclinio *Chalces* repoſita, illæſa remanſit hæc ſtatua. Quando Suidâ teſte in Μάλχος, ſimul cum *Bibliothecâ* periêre flammis τὰ ἀγάλματα ἐ Αὐγουσταίου *ſtatuæ Auguſtalis*. Tandem peſſima adparet Maimburgii & Iconolatrarum fides. Si quid enim hujuſmodi factum, Anno x. Leonis, planum eſt vel ex ipſo Theophane, & ex Paulo Diacono, non id ſtatim juſſu Leonis accidiſſe, ſed inconſiderato zelo βασιλικῶν ἀνθρώπων, *regiorum*

a *Ad Ann.* DCCXXVI. pag. 87.
b Pag. 7.

rum quorundam *hominum*, id eſt ex Aulâ Principis, qui rem ſe huic gratam facturos arbitrati, occaſione decreti in Iconolatras. Et ſi quæ tùm ſupplicia ſunt de Conſtantinopolitanis ſumpta à Leone, addunt cauſam Hiſtorici, quia [c] *plebs in ipſum Imperatore invadere ſtuduit, multoſque ex Imperatoris famulitio neci dedit.* Quis am Imperatorum, aut Regum, non nimadverſurus eſſet in reos Majeſtatis, in perduellionis Auctores ſeditioniſque, Regiâ in Urbe excitatæ?

[c] *Theoph. Ed. R. p. 339. Paul. Diac. Cedr. &c.*

XI. Sed en facinus aliud Leonis, n quo exaggerando [d] Maimburgius xerit quicquid in ipſo dicacitatis! Jempè eodem Anno Leonis *decimo*, Chriſti DCCXXVI. mox à ſtrage Ciium Conſtantinopolit. Leonis furor mpetum fecit in *Collegium* quod erat Conſtantinopoli ſplendidiſſimum, z in ejus *Profeſſores omnes*, ipſumue οἰκουμενικὸν διδάσκαλον *Oecumeicum Magiſtrum*, ſeu προεστώμενον *Præectum*, & quidem vivicomburio mul-

[d] *Lib. I. pag. 70. ed. p. 82.*

ctandos, miſcendis eorum cineribus cum illis ſplendidiſſimi Palatii, poſt negatum Leoni aſſenſum in cauſâ Imaginum. Addunt in eâ Æde ſeu eo in Collegio aſſervatam fuiſſe Regiam Bibliothecam, *tricenis & tribus* voluluminum *millibus* conſtantem, ità Manaſſes; inter quæ fuerit admirabile illud Homeri poëmation, *Ilias* & *Odyſſea*, aureis literis in Draconis inteſtino deſcriptum. Glycas verò, complexum hunc Theſaurum *triginta ſex mille & quingentos Libros.* Et hunc ipſum ſimul fuiſſe Leonis Iſauri immolandum vindictę, iidem tradunt. Primus retulit [e] Cedrenus, ſecutus [f] Zonaras, auxêre novis circumſtantiis atrocitatem facti [g] Michaël Glycas, ac præ cæteris [h] Conſtantinus Manaſſes, cui & inſiſtit præcipuè poſt [i] Baronium, Lud. Maimburgius, Iconoclaſticæ quam vocat Hiſt. *Libro* I. & Alexander Natalis, ad Hæreſin Iconoclaſtar. *Articulo* I. Sed & aſſenſum huic narrationi nuper præbuit doctiſſimus Hiſtoriæ Byzantinæ ſcri-

e *In Leone Iſ. p.* 454. *Ed. Reg.*
f *Hiſt. l.* III. *de Impiet. Leon.*
g *Annal. P.* IV. *p.* 281.
h *In Compend. Chron. Ed. R. p.* 87.
i *Ad Ann.* DCCXXVI. *Num.* X. XI.

criptor, Conſtantinopoleôs Chri-
tianæ *Libro* II. in Leonis impieta-
em hoc nomine invectus. Quo fa-
inore quia vix aliud nefandum ma-
is, & in eo tetris coloribus effin-
endo operoſus k Maimburgius eſt, k *Lib.* 1. *à pag.* 70. *ad* 82.
à in calumniatorum caput recidat,
uod improbâ mentiendi libidine, ſi
on furore quodam, impactum Leoni
nperatori fuit. Atque id ipſum
odò exponendum publicæ luci eſt.
Animadvertendum fuerit, hujus
r Leonem excitati incendii, ſuprà
ia memorandi, & furoris in tot
etioſiſſima κειμήλια, in ſplendidiſ-
nam Muſarum Ædem, in Palatium
rè Regium (παλάτιον σεμνὸν πρὸς τῇ
ασιλικῇ) ſpeciatim in Profeſſores
oſce ac Magiſtros, Imperii quædam
lumina, quos diro ignis admoti
pplicio ſuſtulerit Princeps, nullos
eminiſſe anteriores Cedreno, Ni-
nos Patres, nec Theophanem Con-
ſorem, nec Nicephorum Patriar-
am, nec Paulum Diaconum, vel
naſtaſium. Quanquàm nihil eo-

rum prætermiſerint, quæ Leonem redderent toti Orienti inviſum, ac poſteritati execrandum. Refert ſanè *l* Theophanes, ſub Leone, *Scholas unà cum ſacrâ doctrinâ excidiſſe*, animadverſumque à Leone in *Viros pietate & doctrinâ præſtantes*, nempè in varios Epiſcopos, Doctores, Monachos, Idololatriæ quæ illi *ſacra doctrina* eſt, ad ſeditionem uſque, defenſores. Aſt incenſi vaſtatricibus flammis Palatii, Bibliothecæ Regiæ, Collegii, Magiſtri illius Oecumenici, qui ſol eſſet Orientis, & Profeſſorum XII. qui veluti XII. Zodiaci ſigna & luminaria, cum additis circumſtantiis, ſcil. monitione prævià, reſponſis ad Leonem, cæteriſque, neque Theophanes verbum addidit, neque in reliquis *ſeptimi, octavi, noni* Sæculi ſcriptoribus, veſtigium apparet. 2. Magna jam apud Natalem Alexandrum auctoritas eſt Cedreni, Glycæ, Manaſſis, quia Leonem proſcindunt; exigua aliàs aut nulla, ubi expedit rebus ſuis, ubi

l *Ad Ann.* *6. Leon.*

ıbi de Gregorio II. negante Leoni
:ributa, ex antè memoratis: Nec
ıis ipſis teſtibus Baronius, Allatius,
ʒnathones, ſtare quandoque ſuos
Lectores vellent. 3. Ut mendacium
ſibi parùm conſtat, ità nec in omni
ıac narratiunculâ. Glycas, abſum-
ɔtos fuiſſe Libros 36500. Manaſſes
33000. *εἰς τρισμυρίας φθάνουσι βί-*
βλους, ϗ ἄλλας τρισχιλίας, Libros qui aſ-
ſurgerent ad tricena & tria millia.
[m] Maimburgius, futurus Manaſſis in- m *Hiſt. Icon. L.* 1. *p.* 73.
terpres, ut probaret peritiam utriuſ-
que Linguæ, ſed & fidem, puerili er-
rore conſtitiſſe dicit eam Bibliothe-
cam, Leonis tempore, *de trois cens*
trois mille volumes, id eſt, *ter cen-*
tum ac tribus millibus, redditâ voce
τρισμυρίας, & tricena millia. Nullum
verò hujuſmodi numerum Cedrenus
expreſſerat. Iſtud etiam de *Homeri*
poëmatio, admirando illo quidem
ſcriptionis arte, ſuprà inteſtinum
cxx. pedes longum, hoc Leonis fa-
cinore in cineres abituro, unus Con-
ſtantinus Manaſſes retulit, Manuëlis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Comneni temporibus, id eſt adulto Sæculo XII. & ex eo poſteriores. 4. Sed & ipſum illud Conſtantini Hiſtorici, arguit ſupinam mentientis ſecuritatem. Quî enim concilies cum hiſtoriâ conflagratæ pridem Bibliothecæ Conſtantinopolitanæ, quæ in *Chalce* aſſervaretur, cum omnibus Cimeliis ſuis, & ἀγάλμασι, ac CXX. Librorum millibus, ipſâque illâ Homeri Iliade & Odyſſeâ, abſumptis ſub Baſiliſco Tyranno, id eſt duobus antè Sæculis cum dimidio circiter? Teſtes rei ſunt Cedrenus, Zonaras, & Suidas in Malcho, Byzantio Sophiſtâ. Ex quo patet Conſtantinum Manaſſem, ſeu ex ignorantiâ, ſeu fraude, imputaſſe Leoni III. Iſauro, quod accidiſſet temporibus Zenonis, qui poſt Leonem II. Filium ſuum, ac nepotem Leonis I. imperare cœpit A. vulg. CCCCLXXIV. Quo ex ſpecimine, & compluribus id genus hac in Imaginum hiſtoriâ, liquet ſatis non fuiſſe quod tantùm illi Hiſtorico tribuerent Belgii noſtri præ-

clara

clara lumina, Joh. Meurſius, & Janus Douſa. 5. Sed & ipſa Loci ac Palatii, in quod Leonis Iſauri furor ſcilicet impetum fecerit, ratio ac ſitus impoſturam prodit. Zonaras fuiſſe eam Bibliothecam in ipſâ *Baſilicâ*, ἔγγιστα τῶν χαλκοπρατείων *proximè forum ærarium*, Glycas, ἐγγὺς τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας *propè Templum S. Sophiæ*, Codinus, πλησίον τῆς χαλκῆς, *prope Chalcem*, ſeu Porticum Regiam, in quâ reverà fuiſſe repoſitam Bibliothecam Regiam, à Valente Imperatore cumprimis auctam, ſub Baſiliſco flammis deletam, ac ſub Zenone inſtaurandam, Byzantini tradunt. Igitur id ſaltem in confeſſo eſt, Baſilicam Bibliothecæ, Chalcem, Regium Palatium, Capitolium, Patriarchæum, Triclinium dictum Θωμαΐτης, in quo Patriarchalis Bibliotheca, & Ædem Sophianam, miraculum illud Orientis, fuiſſe loca contigua, ac ſibi invicem proxima: Atque adeò ignem admoveri non potuiſſe illi Baſilicæ in quâ *Biblotheca*, tot chartæ flam-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

mam illicò & concepturæ, & ſparſuræ longè latèque, abſque evidentiſſimo diſcrimine, dùm proximus ardet Ucalegon, ne reliqua omnia Ædificia ignis ille pervaderet, inque favillas redigeret, aut certè in miſerandum ſpectaculum converteret. Ac quo ſtudio fuerint Imperatores Conſtantinopolitani, in reſtinguendis iis incendiis quæ latè in Urbe regiâ popularentur, qualia ſub Marciano, Zenone, Conſtantino Iſaurici pronepote, ſub quo exarſit Bibliotheca Eccleſiæ, & cum eâ (Zonarâ referente) *Chryſoſtomi* in Scripturam S. αὐτόγραφα, dixerint Hiſtorici.
6. Attendat igitur Lector, ac judicium ſuum interponat, an vel ſimilia vero ſint dira iſta Leoni à juratis hoſtibus impacta, Phalaride aliquo aut Lycaone digniora; & quæ Principis, Conjugem, Liberos, Domum, vitam, fortunas, theſauros, ſubditos, Urbem Regiam, Imperium ipſum conjiciebant in præſentiſſimum diſcrimen? Illane conveniunt

Prin-

Principi *à naturâ meticuloſo*, ita Maimburgius, & de quo tot præclara alia ſuperiùs Hiſtorici? Quod magis eſt, illo ipſo tempore quo *portentis* cœli mariumque territus, *iram Dei* placandam ſibi exiſtimaret, mox antè excitatum bellum adverſùs Iconolatras, ut nuper viſum ex Theophane, expreſſiùs autem ex Breviario Hiſtorico Nicephori Conſtantinopolit. quod in eâ Hiſtoriæ brevitate palmam præ cæteris meruit. 7. Accedat fabellæ argumentum aliud. Fuêre à Byzantinis Iconolatris, in odium Leonis & Conſtantini, & in favorem cauſæ Iconolatricæ, quàm diligentiſſimè ac ſollicitè admodùm expreſſa obſcuriora aliàs Nomina Epiſcoporum Monachorumque, qui duriora paſſi ſub utroque Imperatore, mutilationes, opprobria, flagra, exilium, mortem ipſam. In *Confeſſorum* hi omnes ordinem, inque *Martyrum* catalogum ſtudioſè referendi, nomine, loco, tempore, circumſtantiis paſſionis deſignatis,

in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

in Menologio Græcorum, & in Pſeudo-Actis, Vitiſque eorundem, auctoribus Metaphraſte, Monachis, Rhapſodis. Undè nati *S. Æmilianus, S. Germanus Cyzicenus, S. Hypatius Epheſius, S. Gregorius Limniota, S. Eudæmon, S. Baſilius, S. Nicolaus, S. Michael Synnad. S. Theophylactus Nicomed. S. Andreas Calybites, S. Stephanus junior, S. Plato Abbas*, alii quàm plurimi. Nunc fidem tuam volumus, quiſquis es. Si vera ſunt quæ de hoc *Magiſtro Oecumenico*, de Orientis illo lumine ex Græculis Baronius, Maimburgius, Natalis, deque *Profeſſoribus duodecim* qui doctrinæ ſapientiæque laude eminerent, quî factum eſt ut cùm illîus, tùm horum nomina in obſcuro latuerint? Cur eorum nullus appellatus ſuo nomine legitur? Cur honore locoque Martyrum fraudati, ſeu in Menologio Græcorum, ſeu in Hiſtoriarum monumentis? 8. Poſito etiam hujuſmodi ἐμπρησμῷ ſub Leone Iſauro, nùm ſtatim ſi quod Con-

ſtan-

ſtantinopoli incendium exortum eſt, Urbe id genus vaſtatricibus flammis expoſitâ, tribuendum Imperatori fuit? Annon caſu quocunque alio, ſeu inopino ac fortuito, ſeu quorumcunque tandem vel furore, vel imprudentiâ, excitari potuit? Et quid Leoni tandem lucri ex incenſâ eâ Bibliothecâ, cujus cauſæ præſidium fuit in priorum Sæculorum monumentis? Cur in Palatium, in Libros, in tot κειμήλια furere, ob paucorum hominum pertinaciam, quos aut movere gradu ſuo, aut in ergaſtulum mittere, aut ad furcam agere, ſeditionis nomine, potuiſſet? Quàm fatuum hoc vindictæ genus in ſaxa, lapides, libros, vaſa, cum proprio diſcrimine, tamque inſigni publicoque diſpendio? Et quàm longè abfuêre ab hujus facti veſaniâ, qui in Gnydum fluvium, in Homeri ſtatuam, in Neptuni tridentem, in Hoſtium ἀγάλματα, in Athon montem, in Helleſpontum, in Jovem ipſum fulgurantem, in domos, pa-

rietes, arcus, ſagittas, maleſani ſævierunt?

Telumque irata receptum
Impetit!

& quod habet proprium furor, in ſe ipſe ſævit graſſaturque. 9. Denique, cur Græculorum figmentis nova cumulat Jeſuita, promitque ex fœcundo illo penu ſuo, quæ fruſtrà requiras in Byzantinis? Hujuſmodi ſanè eſt prolixa ad Leonem[n] Oratio, habita ſcilicet à Doctoribus iſtis Collegii Conſtantinopolitani, pro aſſerendo cultu Imaginum, iiſdem planè quibus Papiſtæ ſolent argumentis, ac multo cum affectu profuſiſque lachrymis enunciata, planè ad ſcriptorum ἐρωτικῶν imitationem. Ac ne dubites, Lectorem ipſe ſic occupat, in[o] Præfatione hujus Hiſtoriæ Iconoclaſticæ: *J'ay tâché de faire en ſorte que ma maniére d'écrire l'Hiſtoire donnaſt le plaiſir du Roman; Id operam dedi, ut ratio mea conſcribendæ Hiſtoriæ, afficeret pari voluptate quâ ſolent Libri Erotici*, quos *Romanos*

[n] *Lib.* 1. *à pag.* 74. *ad* 91.

[o] *Avertiſſem. p.* 3.

nos vocant. Quaſi diceret, fallendi

noſter in arte labor poſitus, ſpes omnis in illâ.

Hinc & ſe de Leone Iſauro *nova* omninò ſcripſiſſe, *de nouvelles découvertes*, ſeu ingenioſè conficta, uti hoc ſub nomine nihil non ſæpè commentorum venditatur.

XII. Pergant affingere Leoni, quæ falſitatis arguenda. Si quæ eſt Anaſtaſio fides, in Vitâ Gregorii II. hinc recentioribus Iconolatris, ac prolixè [p] Maimburgio, ſubornavit Leo primùm Sicarios, *per Marinum Spatharium*, qui juſſu Principis, ope Johannis cujuſdam Diaconi, & proditoris, *Papam interficerent*. Quo minùs ſuccedente, idem Paulo Exarcho *in ſtrictiſſimis mandatis datum fuiſſe ab Imperatore*, qui etiam *omnem operam adhibuit ut Gregorii necem procuraret*, addit Maimburgius. Id verò fide Anaſtaſii, fateor, peſſimâ tamen. Primò, demus in votis habuiſſe Leonem, ut tolleretur Pontifex

p *Lib. 1. p. 100. 101.*

ſex, fecerit defenſionis quodam jure. Devotus nuper *anathemate* à Gregorio fuerat, *Hæreſeôs* obtentu, & quantum in Pontifice fuit, Imperio Italico excundus Leo. Quo ipſo Leonis vitæ fuerunt inſidiæ undique ſtruendæ, uti in Italiâ *projecta ejus laurata*, & Icones proculcatæ. Nec tutus Imperator à miniſtris Gregorii. Lex enim in Jure Canonico eſt, confirmante Urbano ſecundo, apud q Gratianum, *Non eſſe homicidas, qui adverſus Excommunicatos armantur, eoſque trucidant.* Undè tot parricidia in Imperatores, Reges, Reginaſque, aut admiſſa, aut tentata, poſt ſententiam à Pontificibus latam. Suæ ergò & Imperii ſecuritati conſultum voluiſſet Leo, ſi vel maximè *Imperatoris juſſione Pontificem conati fuiſſent interficere*, quæ ſunt verba Anaſtaſii. Sed mendaciſſimè iſta Auctor Pontificalis. Nihil tale Theophanes, nec Paulus Diaconus, nec Nicephorus in Breviario Hiſtorico, nec Hadrianus I. aut Nicæni. Sed neque

q *Cauſ. XXIII. q. 5. Cap. 47. Excommunicatorum.*

neque id Leoni exprobravit Gregorius, in *Epiſtolis* duabus ad eum datis, & à Baronio inſerendis ad Ann. DCCXXVI. Id modò, interminatum fuiſſe Imperatorem, ſe [r] *Gregorium Pontificem Româ vinctum adduci curaturum, ſicut Martinum Conſtantinus adduci juſſit.* Rectè, ſi Pontifex graſſari pergeret in Leonem, Dominum ſuum atque Imperatorem, ducendus Conſtantinopolim erat, nec novo exemplo. In nece Pontificis, cùm Italia univerſa in Leonem fureret, parùm Imperatori præſidii, in comprehenſione illius, futuri ſic in poteſtate Leonis, plurimum. Par commentum aliud eſt, exaggerandum fuſè Maimburgio, de *S. Germano*, poſt abdicatum Patriarchatum non modò indigniſſimè habito ab Imperatore, hinc tradendo in Monaſterium, ſed *paulo poſteà*, juſſu Leonis ac miſſis ſatellitibus, [ſ] *ſtrangulando, cùm propè centenarius eſſet.* Hinc paratragœdiantem Hiſtoricum videas, ad tam inhumanum facinus.

r Apud Baron. T. IX. p. 94.

ſ Maimb. E. I. p. 139. 140.

 Ficta

Ficta omnia, quantum ad ſublatum violentâ hujuſmodi morte Germanum. Fateor in Libello Syndico, ſed ſequioris ævi, legitur, ἀγχόνῃ αὐτὸν ἐθανάτωσεν, *laqueo eum ſuffocavit*. Nihil verò hujus Theophanes, refe rens modò, Germanum recepiſſe ſe εἰς γονικὸν αὐτοῦ οἶκον, *in paternam do mum*, *ibidemque* ἡσυχάσαντα *ſeu vita reliquum ſummo ſile tio tranſegiſſe*. Idem habent Paulus Diaconus, Ana ſtaſius, Cedrenus, non omiſſuri ſce lus hocce Leonis, inter prima me morandum. Vixit ergò Germanu privatus, poſt abdicatum Patriarcha tum, & quietus ad extremum uſqu ſenium, in eâ domo in quâ luci uſuram primùm acceperat Quo v tæ genere nullum ſenibus exopta tius; Hæc *ſit mea ſedes utinam ſeni ctæ*! Maimburgius autem ubique i certa, ut indubitata memorat, mod horrorem incutiant ſuis Lectoribu quæ noverat vel ab ipſis Byzantin deſtrui.

XIII. Vix jam operæpretium eſ

inſiſtere commentis hoc de Leone reliquiis, Maimburgio præ cæteris in id unum incumbente, ut putidiſſimis quibuſque fabellis ſpeciem addat Hiſtoriæ, & fucum illinat. Exemplum aliud omnium inſtar fuerit, perfidia Leonis in *Ioh. Damaſcenum*, præfectum Urbi tum Syriæ principi, cujuſque eſſet flagrantiſſima apud Chalifam gratia, Imaginum autem acerrimum defenſorem. [t] Summa eſt, eonem ulturum Johannis hæc nomina pro aſſerendis Imaginibus, onfugiſſe ad falſi abjectiſſimum crimen. Hinc juſſiſſe peritum aliquem efariæ artis, imitari quàm accuraiſſimè poſſet Johannis characteres, ùm literas fingere tanquàm datas ad eonem, quibus Damaſcenus Urem ſibi commiſſam proderet Græo Imperatori: Atque his literis, nox ad Chalifam per Leonem tranſniſſis, acceſſurâ Saracenorum in ohannem invidiâ, id intendiſſe Imperatorem, ut inter ſuppliciorum cruatus expiaret iſte contumaciam,

[t] *Maimb. Hiſt. Icon. Lib.* 11. *à p.* 153. *ad* 173.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

in cauſâ Imaginum, adverſùm Edi-ctа Leonis. Addunt, ſucceſſiſſe quidem hanc perfidiam ex voto Leonis, dùm ſententiâ Chalifæ Johanni præciſa dextra fuit, quâ Principem ſuum prodidiſſe credebatur: Sed non longâ interpoſitâ morâ, poſt adoratam à Johanne Imaginem Virginis, fuſaſque ad eam preces, ut ejus interceſſione ſua ſibi dextra redderetur, irrepſiſſe Johanni placidum ſomnum, auditaſque illi *ſubridentis Imaginis* voces, quibus *dextræ uſum* benigna concederet, *eâ lege, ut promiſſis ſtaret Chryſorroas, ac ſcriptis deinceps ſuis impietatem Iconoclaſtarum debellaret.* Remque hanc omnem ità refert Maimburgius, ut non unus Auctor *Vitæ Damaſceni* commiſiſſe hæc chartis exiſtimari poſſit, ſed etiam quos ad marginem ſignat, *Elmacines*, *Chronicon Orientale*, *Rodericus Toletanus*. Refert [w] Baronius, ex uno Johanne Hieroſolymitano in Vitâ Damaſceni, ad Annum DCCXXVIII. Urget ex eodem [x] Natalis Alexander

[w] T. IX. Num. III. & ſeqq.

[x] De Hær. Iconocl. Art. I.

der; at ſoli Maimburgio datum eſt larvas id genus ornare ſpecioſo habitu, & addito ſchemate quodam veri Lectorem oblectare, *donner le plaiſir de Roman.* Fabulam arguunt ſingula. 1. Nihil hujus in Johanne portenti vel miraculi, & recentis quidem, ab Imagine Deiparæ profecti, meminerunt Hiſtorici, quantumvis Iconolatræ, & infeſtiſſimi Leoni Iſauro, nihil certè Theophanes, Paulus Diaconus, Nicephorus Patriarcha, Anaſtaſius, Cedrenus, Glycas, Conſtantinus Manaſſes, reliqui. Nihil etiam Acta Nicæna, in Fabellis id genus & miraculis conglomerandis ferè tota, imprimis *Actione* IV. & V. Nihil ipſe quoque in ſuis Operibus Damaſcenus, cui præſidii indè plurimum pro Iconoclaſtis arguendis. Præter ſilentium Arabum, in Hiſtoria Chalifarum, ipſiuſque Marmolii, qui perreptaſſe ſe y profitetur quidquid *Græci*, *Latini*, *Arabes*, *Afri* literis tradidiſſent, ad eam quidem Hiſtoriam ſpectans. 2. Omnis igitur

y *Præfatio ex Verſ. Richel.*

fides penes unum Johannem Hieroſolymitanum, auctorem *Vitæ Damaſceni*, vel potius Interpretem ex Arabico ſermone, διαλέκτῳ καὶ γράμμασι τοῖς Ἀῤῥαβικοῖς, ut ipſemet profitetur. Notum autem Syrorum & Arabum ψευδοπλάςων ingenium eſt, ſicubi adſtruendæ illis ſuperſtitiones; atque hanc unam *Vitæ* hujus conſcribendæ rationem Auctori fuiſſe, τὰς σεβασμίους εἰκόνας *venerabiles Imagines*, principium, medium, clauſa fidem abundè faciunt. Sed uni jan inſiſtemus adverſùs Leonem Imperatorem narratiunculæ, qui initio ſta tim huic Hiſtorico eſt λέων ἁρπάζω καὶ ὠρυόμενος *Leo rapiens & rugien.* Scripta etiam eo tempore Vita e quo jam reſtitutæ fuerant per Ire nem Imagines; nec enim ad Con ſtantini Copronymi poſtrema, cui Voſſio, hic Johannes referendus eſ ſed ad illa Theophili Imperat. à ſe *timo* Chalifatûs Almotaſemi, q cœpit A. Æræ Chriſti DCCCXXXIII. e Chronologiâ & Annalibus [z] Eutych

z *Vide Tab. Chron. & Tom. II. p. 440.*

Pa

Patriarchæ. Quo factum ut hujus
abellæ, à Syris profectæ, nec Theo-
phanes, nec ſi qui anteriores alii,
meminiſſe potuerint. 3. Ipſa loqua-
tur Hiſtoriæ fides. Primò Saraceno-
um illum Ducem nullo nomine ex-
preſſit Auctor Vitæ Damaſceni,
quod factum oportuit. Hariolatur
Maimburgius, fuiſſe *Hiſiamum fratrem*
ezidi II. quod ex *diligenti in Hiſto-*
icis Arabibus ſcrutinio tandem in-
ellexerit. Atqui nullus eorum, quos
itat, Hiſtoricorum Arabum Johan-
is Damaſceni quicquam componit
um hujus Hiſiami Chalifatu. Quæ-
vit modò Jeſuita, quem ad Leonis
empora Chalifam ſignarent Chro-
ica, & reperit *Solimannum*, *Oma-*
em, *Iezidum*, *Hashiamum*, & hunc
ub tutelâ primò conſtitutum, apud
Marmolium. Hic autem inprimis
placuit, quia indè occaſio nata Maim-
urgio implendi aliquot paginas hu-
us προσωπογραφίᾳ, & deſcriptione
mmenſarum opum, quas inter fuêre
ille faſciæ braccarum, *decem mille*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

interulæ, veſtiaria ſeptingenta &c. Dùm interim mortuo negatum fuit cadaveris *involucrum.* Aſt verò, ſub Jezidi II. vel Hashiami Chalifatu *Damaſcum*, præcipuam Chalifarum ſedem, fuiſſe præſidio deſtitutam; permiſſam eandem *Manzuri* Chriſtiano, & Monacho, à Saraceno Principe, [a] *politiæ & regiminis peritiſſimo*, [b] *invigilante* ſuprà alios *rebus ſuis*; denique ità comparatas res in Syriâ fuiſſe, ut facile Leoni eſſet *inexpectatò adeſſe*, quod literæ ſuadebant, & dormientem Chalifam opprimere, vel certè facile ut eſſet id Leoni perſuadere; ſunt hujuſmodi quibus omnis hiſtoriæ fides, prudentiæque leges, refragantur, & illi ipſi teſtes citati Maimburgio. 4. Accedit ipſa commenti abſurditas, ſemet implicantis. Inducitur Johannes aſſurgens Leoni Iſauro, ut qui *ejuſdem ſecum eſſet fidei*, qui *ſingulari prudentiâ & honeſtate præcelleret*; & quidem aliquot annis poſt Iſauri adverſùs Imagines Edicta, & de Germano

Con-

[a] *Chron. Orient. p.68.*
[b] *Elmac. Lib.1. p. 81.*

onſtantinopolitano, cæteriſque I-
onolatris, ſumptam vindictam. Re-
ert enim Maimburgius hanc perfi-
liam Leonis ad Annum DCCXXXI. At-
ui memorat Auctor Vitæ Damaſce-
ii, ſimulac huic conſtitiſſet Leonis
n Imagines decretum, An. DCCXXVI.
ohannem quaquaverſùm *libellis* &
piſtolis in Leonem animaſſe Eccle-
ias, oſtenſurum *ἀναγκαῖαν εἶναι τὴν*
ῶν θείων ἐκτυπωμάτων προσκυνήσιν,
eceſſariam eſſe Divinarum effigierum
dorationem. Theophanes eundem
elum Damaſceni deſcribit ad XIII.
eonis, id eſt, Chriſti DCCXXVIII.
x calculo ipſius Baronii, ità quoque
aulus Diaconus, quando *Iohannes*
um Orientis Epiſcopis Leonem anathe-
atibus ſubdidit. Concilia jam iſta
ector, ſi potes, cum literis afflictis
eoni, vel Damaſceno, Leonem à
onſonâ ſecum fide laudanti. Ut
aceam, amputationem illam dex-
ræ, juſſu Chalifæ, exponendæ *in pu-*
lico foro, omnium oculis, mox iiſ-
em teſtibus reſtitutæ, mirificâ Ima-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ginis virtute, precibus ſcilicet exorandæ; Saraceno & ipſo oculato; ac certiore omnium facto Leone, ſed hoc ipſo impotentiùs in Johannem, & in Imagines graſſaturis Iconomachis; eſſe eas circumſtantias quæ vel mediocriter ſano cachinnum effuſiſſimum commoveant. Ne ipſe credat Judæus Apella. Et nugaciſſimis hujuſmodi nugis, ex officinâ Monachorum, & Legendarum textoribus conſutis, *Hiſtoriam* ſuam conſarcinat Jeſuita. Tu, Lector, ex uno diſce omnes, ſed & omnia. Familiare autem hiſce temporibus eſſe cœpit, ſi neſcis, Imaginum virtute, Reliquiarum attactu, Virginis clementiâ, Sanctorum interceſſione, præciſa capita, linguas, manus, oculos, & ſi quæ membra alia, nullo negotio recuperare. Qualis ex. gr. fabella altera, memorata quoque [c] Maimburgio, poſt [d] Baronium, de execto *Baſilio* Leonis Armeni filio, antè Imaginem verò vel ſtatuam Gregorii Nazianzeni, devotâ mente in Imagine culti,

c *Lib.* II. *p.* 239.
d *Ad Ann.* DCCCXXIII. N. XXIII.

:i, linguæ uſum quem amiſerat reci-
piente. Scatent exemplis Monacho-
rum & Byzantinorum Chronica, &
Acta Sanctorum ac Martyrum hujus
evi. Cæterum, ſi vera ſunt quæ de
Joh. Damaſceno memorant, cui ſunt
afficta & dicta, & facta, & ſcripta
plurima, atq; hæc inter Pſeudo Acta
Martyrum, & Orationes de Imagini-
bus, promeritus is ſanè fuit indigna-
tionem Leonis, quem ferire anathe-
mate, ob damnatam Iconomaniam,
Iohannis non fuerat.

XIV. Vix illorum finis eſt quæ
hoc de Leone Iſaurico mentiti ſunt,
ſeu Græci Byzantini, ſeu Latini cul-
tores Imaginum. Id certum, perrexiſ-
ſe Romanos Pontifices in fovendâ
adverſùs Leonem rebellione, & vix
Gregorius III. *Pontificatum inierat,
quum Leonem Imperatorem Conſtanti-
nopolitanum Imperio ſimul & commu-
nione fidelium privavit*, ſunt Platinæ
verba ex Hiſtoricis ſe prioribus, nec
abludentibus Onuphrio, Baronio.
Anaſtaſius in Vitâ Gregorii III.
id

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

id factum eſſe *Synodali decreto*, quanquàm non nominatim in Leonem, ſed in quemcunque qui deinceps *uſum ac venerationem ſacrarum Imaginum contemnens, earum depoſitor, atque deſtructor & profanator, vel blaſphemus exiſteret*. Maimburgius, [e] ad Annum DCCXXXII. literis *injunxiſſe Gregorium Leoni & Anaſtaſio, ut reſtituerent quantocyus Sanctas Imagines, ſi vellent ipſimet reſtitui.* Undè juſta indignatio Imperatoris; ac præter Baronium, Allatium, Maimburgium, Natalem, & ejus familiæ Vigros, nemo vitio vertat Leoni, ſi *Pontificis conatus ulturus*, ità illi ipſi, Claſſem adverſùs Italos inſtruxerit, & ſibi fiſcoque Imperatorio vindicaverit *Calabriæ Siciliæque* patrimonia & latifundia, impoſueritque tributa, apud Theophanem, Paulum Diaconum, cæteroſque Chronographos. Nec enim alia compeſcendæ rebellionis, ac vindicandorum Imperii jurium, ratio ſupererat. Ut ineptiſſimè hinc Maimburgius [f] *furorem impie-*

[e] pag. 178. 179.

[f] pag. 183. 184.

etatemque Leonis accuſet. Intereà
xercuêre Imperatorem invaſiones
aracenorum, *g cernentium Leonem* g *Marmol. Afr. Lib. 13. p. 181.*
cupatum bello contrà Papam, ac mo-
ibus *per Thraciam*, *Candiam*, *Apu-*
um, *Calabriam*, *& Siciliam*. Nec
in rebus Leonis Iconoclaſticæ Hi-
oriæ ſcriptores, memorant dein-
eps præter commenta, unicum cau-
æ ſuæ firmamentum. Jeſuita nupe-
is omnes mentiendi libidine vicit.
Ic Græcorum legendis & Menolo-
gis, unâque apocryphorum fide,
nullâ probati Hiſtorici, debaccha-
ur in Leonis ſævitiam, exercitam
ſilicet in Epiſcopos Imaginum de-
enſores: Cumprimis in *Theophyla-*
cum quendam Nicomedienſem,
quem fatetur, *exceſſu quodam zeli*, h *Maimb. L. 1. p. 175.*
aduxiſſe palàm Imperatorem coràm
univerſis, *ut præcurſorem Antichriſti*,
Chriſti verò proditorem, *& alterum*
Judam. Undè accenſam fuiſſe dicit
Leonis indignationem in hunc Theo-
phylactum. Credo equidem, & ſi
quis mediâ in Galliâ, in quâ ſcripſit
Maim-

Maimburgius, pari furore in Ludovicum M & in hujus Edicta, deſtruendis Reformatorum Templis, inſurgeret, annon aſſenſuro Maimburgio inſaniſſimi furoris meritiſſimas ille pœnas daret. Rurſùm Leonis moderationem ergà *Iohannem* quendam in Phrygiâ Epiſcopum, Imperatoriis Edictis reluctatum, miratus Jeſuita, cauſam non inlepidam reddit. Ait vim ſibi feciſſe Leonem, reprimendis iræ motibus, quod eſſet Johannes ille [i] *inſignis Thaumaturgus*, *hominemque metueret*, *tanquàm qui Dei flagella haberet in ſuâ poteſtate*, qui diſpoſoit des fleaux de Dieu, *& cui miracula pro luſu eſſent*, & à qui les miracles ne coutoyent rien. Qualiter de Franciſco Aſſiſiate, Antonio Paduano, & ſimilibus Thaumaturgis, nugaciſſimæ paginæ.

[i] *Ibid. p.* 176.

XV. Pari ingenuitate Maimburgius, ad calcem Hiſtoriæ Iconomachicæ ſub Leone, alia nugatur. Si in quos Epiſcopos aut Monachos animadvertit Imperator, evocandos in

rbem Regiam, ex. gr. in *Hypatium* *hesium*, aut *Gregorium Limniotam*, c Menologio Græcorum noſcen-os, diſſimulat Jeſuita rebellantium lorum motus, miſcentium ima ſum-is, *Populoſque* ad defectionem im-ellentium, Imaginum veneranda-um obtentu. Si quæ ſupplicia de ditioſis aut reis Majeſtatis ſumpta, it ſi in quibus ſatellites vel appari-ores exceſſerunt fines mandati, mo-ò Iconoduli paterentur, *Martyrum* rotinùs ordini inſerendi. Si juncta onſtantino Leonis filio *Irene*, Scy-icæ originis fœmina, Imaginibus edita fuiſſe Byzantinis memoratur, d Ann Leonis XVI gloriatur Jeſui-, [k]*veritatem Catholicam triumphaſ-* *in ipſa Regiâ Leonis, non auſi rem* *ciſci.* Baronius [l] ad An. DCCXXXII. *Mirandâ planè Dei providentiâ fa-* *um, ut Barbara fœmina, & peregri-* *, atque Neophyta, inviſo & con-* *adicente Imperatore, inſuper & per-* *quente ſuppliciiſque addicente culto-* *s Sacrarum Imaginum, eas ipſa co-* le-

k *Ibid.* p. 188.

l *Num.* 8

leret, atque colendas eſſe liberè teſta-retur. Bona ſanè verba! Atque obſunt iſta veriùs cauſæ Imaginum. Dumque fatentur, fœminam hanc Barbaram, Ethnicâ ſuperſtitione hactenùs imbutam, ab iſtâ recentem, & neophytam, miretur utique nemo placuiſſe illi magis Chriſtianam religionem ſub eâ Imaginum ſpecie quæ ad Idolomaniam propiùs accederet. Itì ſi Claſſis Imperatoria paſſura naufragium fuit, in Adriatico ſinu, immemor Jeſuita tot infelicium expeditionum in Bello Sacro, aut Claſſis Hiſpanicæ adverſùs Elizabetham miſſæ, protinùs adſcribit irato Deo, & vindici læſarum Imaginum. Si etiam gravi *terræ motu* concuſſa Conſtantinopolis fuit, ſub extrema Leonis, duraturo in annum ex Theophane, Nicephoro, & Chronographis aliis, ſi quæ peſtis depopulata, aut ſicubi deficiens annona, cauſa non alia, quàm ultio Numinis in *Iconoclaſtas*, uti olim *Chriſtiani* ſub Ethnico Dominatu

t malorum cauſæ. Leo verò, cum
is innumeris, Iconodulorum iſta
otibus ac fœdæ ſuperſtitioni, apud
icephorum Patr. adſcripſit. Denique
poſt diuturnum Imperium, tot la-
ribus exercitus Leo, belliſque fati-
tus, adhæc ætate grandævus, mo-
urus fuit, ex *aquâ intercute*, fami-
ri morbo, A. Æræ Dionyſ. DCCXLI.
qi humoris acrimoniâ in *dyſente-
m* deſierit, hæc iterùm Maimbur-
gi fuêre tribuenda Nemeſi, pœnas
eone repoſcenti oppugnatarum
Imaginum. Scilicet

Rarò antecedentem ſceleſtum
Deſeruit pœna pede claudo.

Et qui paucis diebus ex morbo de-
uit, huic ſcil. dies pœnarum pro
nis culparum, juxtà illud, *diem pro
no tibi dedi!*

XVI. Cæterum ingenium Hiſto-
rum, ſervitutem, affectum, nuſ-
m certiore indicio cognoſcas,
m ubi Imperantium aut virtutes
omes obſcurant, aut ſcelera vir-
us vocant. Cujus rei ſpeculum ex-

preſſius nullum intueri datur, quàm in eorum Hiſtoricorum commentariis, qui res ad Religionem ſpectantes tradiderunt. Ingenui illi qui in Iconoclaſticâ Hiſtoriâ, nec Leonis Iſauri omnia laudarunt, ſicubi *exceſſit medicina modum*, nec deinceps Conſtantini vulgò Copronymi, aut Nicephori, aut Leonis Armenii, aut Michaëlis Balbi, aut Theophili hujus ſucceſſoris, facta ſingula, de quibus loco ſuo. Ità qui in deſcribendâ Hiſtoriâ Reformationis, exempli cauſâ, nec Principum Germaniæ, aut Elizabethæ Anglicæ nævos, vitia, nec Philippi II. aut Mariæ virtutes, ſi quæ in iis conſpicuæ, tacuerunt. Rurſùs infidi omnes illi Hiſtorici, vix eo nomine cenſendi, qui in aperiendis totîus Controverſiæ Iconomachicæ originibus, id unum ſibi datum penſi crediderunt, ut adoratarum Imaginum everſores, Leonem Iſauricum, Conſtantinum Filium, Armenium, Balbum, Theophilum maritum Theodoræ, ſuppreſſis omnibus

us virtutibus quæ in iis fulſêre, in
ortenta monſtraque Principum,
onverterent; dùm Irenes, reſtitutricis
maginum, *Divinum nomen*, dein &
heodoræ illud, propemodùm adora-
unt. Ità qui in Hiſtoriâ ſuperioris
vi, dùm ἀποθεώσει quâdam cœlo in-
erunt Philippum II. aut Mariam,
ot Martyrum cruore rubentes, in
æmonas transformant Principes
u Viros, ſeu Fœminas, quos Roma
nathematiſmis ſuis feriit. Nunc de
onomachiæ progreſſu ſub Conſtan-
no.

SECTIO III.

E Leone Iſauro, Carolo Martello, & Gregorio III. eodem Anno ſublatis, iniquum Baronii judicium. Conſtantinus, inviſum nomen. Fabula de conſpurcato fonte Baptiſmali. Principis hujus vera effigies, ex Hiſtoricis. Monſtroſa Imago apud Byzantinos, & Baronium, Maimburgium. Cauſæ teterrimi odii. Auctores calumniarum Monachi, & hoſtes jurati Conſtantini. Cur Copronymus, & Caballinus dictus. Fallax conjectura Glycæ

Hiſtorici. Origo non una contumeliæ aperitur, & illuſtratur. Conſtantini prudentia, in cauſâ Imaginum. Falſa Hiſtoricorum narrata. Cœli portenta, & flagella, & clades, falſò imputanda Iconomachiæ. Cauſa Imaginum ad Synodum Oecumenicam ab Imperatore referenda. Synodi VII. *ſub Conſtantino Hiſtoria. Ut depravata à Byzantinis, & Nicænis. Prolixè reſtituta. Legitima in eâ omnia. Proceſſus in cauſâ Imaginum. Argumenta Patrum contrà Imagines Chriſti. Alia contrà illas Virginis, Sanctorum. Loca Scripturæ. Patrum. Decretorum hujus Synodi ſumma, ad* V. *Capita. Iconoclaſtarum mendaciis occurſum. De abſentiâ Papæ. De abſentiâ Patriarcharum Orientis. Reliqua quæ in hanc Synodum ſtringunt. Maimburgii in omnibus mala fides. Et Actorum ad quæ provocant. Sed & Baronii illa.*

I. Fuit Annus DCCXLI. fatalis tribus in Orbe ſummis Capitibus, Leoni Iſauro, quem hydrops extinxit Junio exeunte; mox Carolo Martello Pipini patri, cujus opem Gregorius III. non tam adverſùs Leonem, quàm adverſùs Longobardos implorarat; ac denique huic ipſi Gre-

go-

gorio, Novembri menſe facturo locum Zachariæ, mox ad Pontificatum aſſumpto. Gregorius omnia ſeditionibus & bellis miſcuerat adverſùs Leonem, tùm & Luitprandum Longobardorum laudatiſſimum Regem, aſſerendo ſibi temporali Dominio, fotis etiam rebellibus in Luitprandum. Carolus Martellus Monaſteria paſſim diripuerat, Epiſcopos ſedibus moverat, Eccleſiarum opes in uſus belli ſuorumque Ducum converterat, atque *immunitates Eccleſiaſticas violaverat*, faſſo [a] Baronio. Leo Imperator, poſt laudatum etiam decennium, multa fortiter contrà Saracenos geſſerat, nihil verò eorum in fide ſollicitaverat, quæ à VI. Conciliis Oecumenicis fuiſſent definita. Quid accidit tamen? Gregorius Beatorum Catalogo adſcribendus fuit, ob defenſas Imagines, atque oppugnatum vexatumque Leonem. Carolus Martellus, quem diris aliàs devovit Cleri avaritia, cujuſque *animam* S. Eucherius pœnis Inferorum

a *Ad Ann.* DCCXLI. N. XXI.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

mancipatam vidit, apud Surium, Gratianum, [b] Baronium ipſum; quia tamen reſpexiſſet Pontificem, ac Petro & Eccleſiæ tandem donaſſet quædam, cultor ipſe quoque Imaginum, Sanctorumque, hinc tollendus laudibus Baronio fuit: Eucherius verò falſi arguendus, aut qui illa de Eucherio, ac de Martelli ſalute optima quæque ſperanda Annalium ſcriptori. Miſer Leo, propter hoc unum, quod Imagines primò collocare extrà adorationis diſcrimen, dein etiam tollere è Locis Sacris ſuſtinuiſſet, ac perduelles rebellanteſque paſſim coërcere, ſuæque proſpicere ſecuritati, devovendus fuit dæmoni & inferis, efflaturus nonniſi blaſphemam animam, ſed & apud omnem poſteritatem infamandus, ut qui Caligulas & Nerones & Domitianos ſævitiâ atque impietate ſuperaſſet.

[b] *Ibid. Num. XVI.*

II. Et hæc quoque Ludovici Maimburgii, ſuprà Baronium, in Iconoclaſticâ Hiſtoriâ ingenuitas fuit. Idemque exorſurus res Conſtantini vulgò

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Copronymi, claudit Leonis Hiſtoriam ab hujus crimine [c] *omnium maximo, quod reliquiſſet Conſtantinum ſucceſſorem, bipedum* quotquot unquàm vixerint *perditiſſimum*, *nullâque ornatum laudabilium qualitatum quæ in Leone fuerant.* Nempè in majus crevit diſſidium, in cauſâ Imaginum, ſub *Conſtantino* VI. Leonis Iſauri filio, & ſucceſſore non modò Imperii, (numerandis Annis à Kal. Sept. A. D. DCCXLI. Ind. IX.) ſed & zeli pro Iconomaniâ profligandâ. Cujus quia diuturnum regimen fuit, & auctoritas maxima, & parùm propenſus ergà inertes Monachos animus, ac prudentia convocandi Oecumenicam (ut potuit) Synodum, cauſæ Imaginum cognoſcendæ definiendæque, hinc illæ lachrymæ, hinc illa plauſtra mendaciorum ac contumeliarum quibus omnes ad unum Byzantini, iidemque ad inſaniam Imaginum cultores, ac Latini quoque Paulus Diaconus, Anaſtaſius, cæteri, eum Principem proſcindere auſi ſunt

c Lib. 1. p. 195.

ac diſcerpere. Undè etiam uno *Copronymi* ac *Caballini* nomine dicendus fuit, ob baptiſmalem ſcilicet fontem, ab regio hoc Infante conquinatum, quum à Germano Patriarchâ tingeretur, inſigni Imaginum aſſertore. Nempe vulgatâ à Græculis fabellâ, poſt nata in Conſtantinum odia, & reſtitutas Imagines, ut ex ſcriptoribus patet. Undè nec ejus meminit Nicephorus Patriarcha in luculento *Breviario Hiſtorico*, ad Annos DCCXVIII. & DCCXX. ubi de impoſito Conſtantini nomine, deque coronatione ejuſdem, Anno ſequente per Germanum Patriarcham. Sed quia rabies omnis in hunc Conſtantinum efferbuit, jam ab infantiâ & baptiſmo quærendum *omen* fuit futuræ Iconomachiæ ſcilicet, & *S. Germano* quidem vate qui, poſt ſtercus ab regio infante emiſſum in Lavacrum, dicitur erupiſſe in hanc vocem: *Conſtat Chriſtianis & Eccleſiæ maximi mali, per eum efficiendi, hoc ſignum eſſe futurum!* Et eo quidem tempore

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

e quo Leo eſſet omnium amor, in
rimordiis Imperii, Conſtantinus
mnium deſiderium, octennio toto
ntè motam de Imaginibus contro-
erſiam. Quis etiam credat Germa-
um eò imprudentiæ lapſurum, ut
iter tot acclamationes, ac vota, in-
r publica gaudia, feſtiſſimo die,
ræſentibus Auguſtis, ex caſu inno-
uo & obvio, ſi vel contigiſſet maxi-
iè, nihilque mirando in nudo in-
inte, immergendo ex Orientalium
iore fonti ſacro, prorumpere auſus
ierit, in tam dirum tamque infau-
tum præſagium? Et huic putidiſſimo
idoque commento inædificata ſunt
eda & execranda illa, quæ mox de
oc Conſtantino commenti Icono-
ltræ, Maimburgianæ maledicentiæ
bulum, & puerilium declamationum
gumentum. Quâ de re mox paulo
ligentiùs.

III. Reverà, ut in ſummam con-
ahamus, & brevi tabellâ, præeun-
ous Hiſtoricis, Conſtantini effi-
em delineemus, ivit hic Princeps

in paterna veſtigia, victurus etiam ſuperaturuſque in nonnullis Patrem Intelliguntur ſingula vel ex ipſâ *Hiſtoriâ* Nicephori Patriarchæ Conſtantinopolit. à Petavio primùm editâ, infeſtiſſimi licet Copronymo, ſed tamen in eo Breviario magis præſtituri Hiſtorici fidem, circà res à Conſtantino laudabiliter geſtas. Accedant hiſtoriæ veſtigia, inter to mendaciorum quibus ſcatent nuga diraſque imprecationum, in ipſ paſſim ſcriptore Hiſtoriæ Miſcellæ Theophane, Cedreno, Zonarâ &c Quanquàm iis, ut Doctis notum ſæpè interpolatis, mutilis, ſæpè violatis, adulterâ Iconolatrarum manu ſed & affectum ubique maniacum in Conſtantinum, uti immodicum erg Imagines ſtudium, contrà Hiſtori leges, prodentibus. Adeò ab un Iconolatrarum fide, ſub Irene, & ſecuturis fautoribus Imaginum, tùm ſub Romanis Pontificibus, poſt inter verſas genuinas tabulas, omnis illo rum veritas pendet. quæ Conſtan

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

inum hunc non jam Diocletianis, ut Maximianis, ſed omnibus conunctim dæmonibus exæquant. Et *ragmentum* illud ex Theophane deumptum ac *Nicephoro Patriarchæ* ributum, ad calcem Edit. Petaviaæ, non *præferre Hiſtoriæ ſpeciem*, ed *declamationis alicujus*, & Invectiæ *contrà Iconoclaſtas*, *eorumque ſiniferum Copronymum*, ipſe [d] Loyoli a agnovit Inter hæc omnia tamen ı Hiſtoriâ Conſtantini, & in diuturo Imperio, annorum ferè XXXV. ıter tot Barbarorum irruptiones, Tyrannorum ac rebellantium moıs, conſpicuæ apparent præclariſſiıæ virtutes, vigilantiæ dignæ Principe, probatæ continentiæ, humanitas inſignis, fortitudinis æmulæ ſumıorum Imperatorum, ſed & inteerrimi zeli pro Chriſtianâ Religioe, ac veræ nec fœdatæ ſuperſtitioibus pietatis. Nec jam *Calvini* hæc ut *Magdeburgenſium* figmenta, ut ugatur Maimburgius, ſed ipſa Hioriæ fides, vel inimicis quos dixi teſti-

d *Not. Chronol. Pet. p. 196. 197.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

teſtibus. Igitur Conſtantinus ille fu
qui, ſtatim à morte Leonis, *Artaba*
zum vel *Artabaſdum* affinem, tyran
nidem invaſurum ex *conſpiration*
Iconodulorum, ut fatetur [e] Jeſuita
contrà ſucceſſionis & Imperii jura
reumque adeò Majeſtatis, cum fili
hujus Nicetâ & Nicephoro, felicite
oppreſſit. Nec Artabasdo præſidiun
validius, quàm in prætexendo ſtu
dio Imaginum, hiſque reſtituendis
hinc devinciendis ſibi harum fautori
bus, ut ſolent Uſurpatores ferri in op
poſita ſacra, ac religionis ſe mantel
veſtire. Ac rectè, nuper Aucto
[f] Hiſtoriæ Byzantinæ: *Artabasdus*
ut Catholicorum ſibi conciliaret animos
Imaginum cultum reſtituit. Dùmqu
hunc laudibus effert Artabasdun
Jeſuita, ejuſque tyrannidi aſſurgit
aſſerturi ſcilicet *fidem Catholicam*
prodit ingenium Societatis, & Gu
ſianorum in Henricos moliminibus
Regumque aut proditoribus aut par
ricidis, *fidei Catholicæ* prætextu, al
bum calculum adjungit. Poſteà iden
Con

e *Maimb.* L. II. p. 199.

f *Parte* I. p. 124.

Conſtantinus *Siſinnium* Patricium, *conjurationis convictum, & affectatæ tyrannidis*, [g] Nicephoro Iconodulo teſte, oculis mulctat, uti Artabaſdum & filios, familiari Orientalibus animadverſione. Maimburgius omnia invertens, in odium Conſtantini, Siſinnium cœlo effert, zelum collaudat, Conſtantinum *Phalaridi* exæquat, & hujus ultionem adſcribit ingratiſſimo Principis animo, *ferre ullum neſcienti, cui deberet Imperium:*[h]

> *Hoc pretium curæ vigilatorumque laborum?*

Rurſùs, in obſidione Urbis Conſtantinopolitanæ, quotquot indigenæ civeſque ad Conſtantinum confugerent, ſubducturi ſe calamitatibus quibus implicantur ità obſeſſi, in Urbe perduellium Arce, *humaniter illos & honorificè excepit*, ἀνθρώπως …ζετο πάντας, καὶ περιεποιεῖτο μάλιστα, ut ejuſdem Nicephori voces. Annonæ ſumma illi cura fuit, ne Urbs Regia, ne ſubditi *abundantiâ* illius de-

g *Hiſt. Ed. Pet. p. 193.*

h *Lib. 11. p. 138. 139.*

i Lib. III. p. 356. deſtituerentur, ipſo fatente i Maimburgio. Deinde hic ipſe Imperator eſt, qui bella adverſùs Saracenos in Armeniâ, Syriâ, & Orientis partibus, quin in ipſam Aſſyriam, trajecto Euphrate, in Europâ autem adverſùs Bulgaros, Sclavinos, Hunnoſque, Thracias depopulantes, terrâ marique feliciter ac fortiter geſſit, animo intrepidus, laboribus vigiliiſque fatigari neſcius, donec iis tandem ſuccumberet, ac *continuæ* illius *applicationi ad belli apparatus*, nec inficiari auſo k Jeſuitâ. In quibus tamen deſcribendis virus ſuum hic ipſe prodit, animumque nec Hiſtorici, nec Chriſtiani ſatis. Nempè, ſi quando armis inferior fuit Conſtantinus, inter tot laureas ac triumphos, ut eſt Ἄρης ἀλλοπρόσαλλος, Mars anceps; ſi quibus adverſis exercitus, extùs Sclavorum Bulgarorumque irruptionibus, intùs civilibus diſcordiis, ac rebellantium Iconolatrarum motibus, quod & Davidis, & optimorum quorumcunque Principum fatum

k Lib. III. p. 354.

fvit,

fui ; non intermittit Jeſuita quin re-ſufflat illa protinùs in *impietatem* Conſtantini , & in *vindictam* Numinis , ipſoſque etiam Barbaros penè laudet ab editis ſtragibus , partiſque aliquando victoriis. *Quæritur* huic noſtro ſemper *belli exitus* , *non cauſa* , arguente Tragico. Ità piè Chriſtianèque facta à Conſtantino plurima , aut ſilentii velo involvit , aut fœdis coloribus deformat. Quale iſtud inter alia , relatum à [l] Nicephoro Patriarchâ, ad An. DCCLXXIII. quando hic Imperator Chriſtianorum aliquot millia à Sclavinis multo ære redemit, ac muneribus etiam pro regiâ munificentiâ clementiâque dotavit , & quò vellent abire permiſit. Et quod cedere debuit laudi hujus Principis , ac prædicatura fuiſſent priora ſanctioraque Sæcula , hæc Natalis Alexander ac Maimburgius ille , nec primi hi fateor , vertunt in odii, imprecationum , anathematum , & acceſſi furoris materiem. Hujuſmodi ſunt Iconolatrarum & Reliquiario-

[l] *Hiſt. p. m.* 237.

rum,

rum, ut increvit in dies hæc ſub Leone & Conſtantino, cohibita ſuperſtitio; Monachorum inertiæ impuroque cœlibatui præſcripta ea remedia quæ Chriſtus, quæ Paulus injunxêre, opus manuarium, ac cubile impollutum; Synodi univerſalis, cognoſcendæ cumprimis cauſæ de Imaginibus, & firmandis Synodis Oecumenicis prioribus, more majorum, indictio ut primùm licuit, & ut permiſêre tempora, Anno Æræ Dionyſ. DCCLIV. Dein Legatio ad Pipinum Regem, componendis in Republicâ & in Eccleſiâ de Religione diſſidiis, An. DCCLXVI. Et quæ hujuſmodi alia, compeſcendis rebellibus, ac ſedandis motibus, aut decernere aut tentare neceſſe habuit, inferiùs ab atrocibus injuriis vindicanda. Denique, ut Principem ſe in adminiſtrandâ Republicâ, ut Imperatorem in bellis gerendis, ut in Eccleſiâ tutandâ ſe Legis divinæ aſſertorem, contrà Iconolatras, & Fidei Defenſorem, contrà Hæreſes, oſtendit,

lit, ità ſe in Familiâ regendâ Mari-
um & Patrem. Nullius hic quidem
agæ libidinis, aut adulteriorum, aut
nceſtuum, aut ſi quid his enormius,
nediâ in Purpurâ, & in potentiæ
lo faſtigio, jure poſtulandus: Irenæ
rimo conjugi ex quâ Leo, filius &
icceſſor, tùm Mariæ alteri in ſecun-
is votis, tandem Eudoxiæ vel Eu-
ociæ, ex quâ ſuſcepit Chriſtopho-
im, Nicephorum, Nicetam, & Eu-
oxum, legitimis honeſtiſque nuptiis
onjunctus, quæ *flagitioſa pollutio* au-
t in Actis Iconolatrarum. Homo is
nè, nihilque putans à ſe humani alie-
um, patientiâ ſæpè à tumultuantibus
eſâ, quandoque in ſummam indigna-
ionem verſâ. Undè in auctores rebel-
onum ſeverior animadverſio, ple-
mque delictis congrua, & ἀκόλουθος
ς ἀδικίας. Aut ſi ſubindè modum ex-
dens, non ea ſemper conſcio Prin-
pe, niſi ſimul conſcio, teſteque ipſo
rduellis deſperatique furoris, non
10 inferiùs rei exemplo. Ac de per-
cutione in Monachos excitatâ, un-

K dè

dè ſpecies aliqua accuſantium maledictis, nos quoque poſteà.

IV. Et hæc in anteceſſum de Conſtantino vulgò Copronymo, ut deinceps ingenuitas conſtet non modò Byzantinorum quos diximus, ſed & Baronii illa, Gretſeri, Spondani, Petavii, aliorum, nuperque Ludovici Maimburgii, & Natalis Alexandri, quos hac in cauſâ ut noviſſimos Hiſtoricos cumprimis obſervamus. Primò illi viri ad unum omnes obliti fuêre legum, quas ſibi dictas crediderunt hiſtoriam ſcripturis, ac præ cæteris Maimburgius, in *Præfat.* Hiſtoriæ Iconoclaſticæ,[m] multis declamans in *præconceptas opiniones*, & *cæcam fidem* Hiſtoricorum, nec niſi certa & ſincera pollicitus, & à ſtudio partium aliena. Interim in rebus Leonis utriuſque, & Conſtantini, ac hujus præ cæteris omnibus, ordiuntur ſtatim à contumeliis & maledictis ſuprà omnem fidem, quibus lacerant diffamantque Principes, maximè Conſtantinum. Ac ſtatim ini-

[m] *Advertiſſ. fol.* 1. 2.

initio narrationis Hiſtoricæ [n] de hoc Imperatore, quando Patri ſucceſſit, ut præjudiciis Lectores occupent, hanc ejus effigiem deſcribunt. Eſt illis Conſtantinus, præeuntibus in multis (fateor) Græcis Iconolatris, indè à Theophane; *Ex ſemine Leonis verſutiſſima pardalis; ex ſemine ſerpentis aſpis & anguis volans; idoneum Antichriſti inſtrumentum; Monſtrum horrendum animo & corpore, nihil habens humani; in quo nihil unquàm laudabile; à teneris deditus vitiis, luxuriis, abominationibus omne genus; Magus execrandus; Dæmonum invocator, evocatorque Manium; maleficiis, cruentis ſacrificiis, caballinis ſtercoribus & lotio delectatus; his totum Corpus non modò conſpergens, ſed & familiares ut idem facerent adigens: Photinianus* idem, *Arianus, Socinianus; impius Neſtorianus; Blaſphemus in Deum, Chriſtum, Virginem, & omnes Sanctos; Crudelis, inhumanus, doloſus, ſubornator perjurorum teſtium; alter Herodes, alter*

[n] *Baron. ad A.* DCCXLI. *Maimb. Lib.* 1. *à p.* 196, *&c.*

Nero, *Diocletianus*, & quæ vel in limine Hiſtoriæ Maimburgianæ plura. Et ab his deinceps expectes, mi Lector, fidam rerum factorumque Conſtantini narrationem! Ac *duæ* potiſſimùm fuêre cauſæ, iſtud ut præmittam examini præcipuorum in hac Hiſtoriâ capitum, teterrimi in illum odii, ejuſque omnis quâ flagravit apud ſuperſtitioſos & cucullatos infamiæ. Prima fuit *Iconomachia*, Parentis ad exemplum, hinc Synodus ejus auſpiciis habita, adverſùs Iconolatras, & quidem invito Romano qui tùm Stephanus III. quo tempore hic unum moliretur, ut *Exarchatum Ravennatenſem*, & ſi quas alias Italiæ partes, Pipini favore, Conſtantino ſurriperet. Altera, ſuperſtitioſi *Monachiſmi*, & impuri *Cœlibatûs*, caſtitatis larvâ velati, profligatio paſſim in Oriente, ac ludibria quibus ignavos hinc indè Monachos cotidiè pallulantes, ac ſuprà reliquos Iconolatriæ aſſertores, expoſuiſſe fertur: Nempè aut plectendos perduellionis no-

nomine , aut adigendos ad caſtas
Matrimonii leges, & ad vitæ genus
Reip. proficuum. Quâ tamen in cau-
ſâ plurima ſunt à Græculis deinceps
nvidioſè in Conſtantinum conficta,
Monachis ipſis & Iconolatris. Qualis
præ cæteris *Theophanes Confeſſor*, I-
naginum nempè, ſub Leone Arme-
iio , ex quo Anaſtaſius Bibliothe-
arius, Continuator Pauli Diaconi,
: Byzantini poſteriores ſuâ ferè ha-
uerunt in utrumque Imperatorem
ontumelioſa , augendâ etiam per
os accuſationum invidiâ. In his quo-
ue *Iohannes Hieroſolymitanus*, cui tri-
uitur *Vita Damaſceni* , & nupera
ήγησις in Synodo Nicænâ facta, ſu-
erſtitioſiſſimus Monachus , quem &
ofeſſionis ſuæ titulum præfert.
bdem habitu & ingenio *Theodorus*
e *Studita*, cujus Vitam ſcripſit
Michaël Monachus , unde plurima
aronius , ex quo hauriunt reliqui ,
d æquiore iſto quandoque tamen,
u pateſcet inferiùs. Si non Mona-
i plerique , certè Græculi , effuſâ

 ii-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

iidem ergà Imagines ſuperſtitione, ac mentiendi libidine, qui *Vitas* Taraſii Patriarchæ, Platonis Abbatis, Theophanis Confeſſoris, Nicephori & Methodii Patriarchar. Nicetæ Monachi &c. aut qui ſub nomine *Ioh. Damaſceni* Hiſtoriam duorum Martyrum, qui Acta Andreæ Calybitis, Stephani junioris, & Sociorum, ſimileſque fabellas ac rhapſodias conſarcinarunt, etiam ſub *Incertorum Auctorum* ſchemate. Quin plurima horum ψευδεπίγραφα, nec eorum eſſe quorum nomina Auctorum præferunt, anachroniſmi, abſurditates, contradictiones teſtantur. Et cùm illos ipſos vel *laudatos* Confeſſores, vel *laudatores*, conſtet ſub Imperatoribus Leone Iſaurico, Conſtantinis Nicephoro, Armenio, Balbo, cauſam Imaginum, harumque προσκύνησιν, ad inſaniam uſque & rebellionem aſſeruiſſe; ad hæc Monaſtico vitæ generi, cui Conſtantinus bellum indixerat, ſacramentum dixiſſe, utroque nomine juratos hoſtes Imperatorum, quis adeò

cre-

credulæ ſimplicitatis ſit, ut credat narrantibus? Sed quæ, amabo, narrantibus? illinc de Leone, deque Conſtantino Filio ludicra, aut monſtroſa, ac notoriæ falſitatis modò revincenda; hinc de Martyribus ſcilicet, ob datas plerumque pœnas rebellionis, aut contumaciæ, anilia queque & puerilia, convertendis in θαυματέργους & τερατοποιοὺς ſingulis, ac Maimburgio his nugis paginam omnem ſuam impleturo. Non ſanè ex Aſcetarum primò familiâ *Nicephorus*, Conſtantinopolitanus Patriarcha; ſed cùm parentis Theodori, à Conſtantino ob Iconolatriam pulſi nomine, tùm & ſuo tandem, qui exul ſub Leone Armenio & Michaële Balbo, ob aſſertam mordicùs venerationem Imaginum, infenſiſſimus Imperatoribus Iconomachis. Si tamen credenda eſt Nicephori, impoſtor; illa debachatio in Copronymum, edita Petavio, ad calcem Ἱστορίας Συντόμου. Monaſticam quoque vitam profeſſi *Georgius Cedre-*

nus, priorum modò exſcriptor, atque interpolator; & poſterior huic *Ioh Zonaras*, ſæculi XI. & XII. ſcriptores, remotioreſque à rebus ſub Leone & Conſtantino geſtis, & Iconolatriæ mancipia. Ità quæ *Symeoni* vulgò *Metaphraſtæ* fides habenda ſit, in Pſeudo-Martyrum Vitis, quas inter illa Andreæ Cretenſis, Iconolatræ ſub Conſtantino Copronymo, non dixerint ſervire nati τῇ ὑποθέσει, Bollandus, Gretſerus, Leo Allatius & ipſe Græculus, Diatribâ de Symeonibus, ſed dixerint aliquando Canus, Baronius, Bellarminus, memorati ipſi Allatio: Ac profeſſi idem omnes ingenui, & Viri non mucoſæ naris, Caſaubonus, Voſſius, Blondellus, Capellus, Godwinus, alii. Nunc quicquid de Conſtantino Copronymo immane atque impium *Latini* Chronographi memorarunt, ab unâ Græcorum fide pendet. Theophanem Miſcellæ Auctor & Anaſtaſius deſcripſêre. Ità Sigonius, in Hiſtoriâ Italiæ, Libro III. Annales Francorum ad tempora Pipini, & quot-

quotquot alicujus notæ Scriptores ſunt, de *Conſtantino* dicturi, præmonent ſe *ex Græcis ſcriptoribus* ea referre, aut etiam *Græcos ad verbum exſcribere*, ut in Pipino [o] Paulus Æmilius. [o] *De Reb. Franc. p. m.* 49.

V. Ut vero præfati Scriptores, ſed omnes ſuperaturus fingendi, detrahendi, maledicendique licentiâ, Ludov. Maimburgius, hiſtoriam omnem Conſtantini, & oppugnatæ per eum ſuperſtitionis, improbè fœdaverint, illuſtrioribus àliquot exemplis exponendum fuerit publicæ luci, quo ſua reſtituatur Hiſtoriæ integritas. Primum eſto, *Stercoraria*, & *Cabbalina* impuritas: *Ad hunc tandem exceſſum brutalitatis*, ita [p] Ludovicus ille, *horrendum illum quidem, progreſſus eſt* Conſtantinus, *ut ſæpiſſimè eſſet illi in deliciis Corpus omne equino ſtercore contegere, ut etiam ad idem facinus obſtringeret, quotquot favorem illius demereri vellent: Quo factum eſt, ut præter probroſum illud* Copronymi *cognomentum, imponeretur illi & alterum* Caballini, *quod* [p] *Maimb. L.* 11. *p. m.* 179.

*hæſit ipſi hæretque etiam nunc in Hi-
ſtoriâ.* Citat ad marginem *Theopha-
nem, Cedrenum, Zonaram, Miſcellam in
Conſtant.* Principio Maimburgii ſeu in
citandis, ſeu in vertendis, fidem obſer-
vet Lector. Theophanes, & Miſcella
ſimpliciter, Conſtantinum *equinis
ſtercoribus & lotiis delectatum*, quod
de Φιλίππῳ aliquo inſigni, aut ſter-
corare amante hortos, arbores, dici
poſſit, ut κόπρειος ἀνὴρ, apud Ari-
ſtophanem. Cedrenus, *Deditum*
σπλάγχνων ἀναλομαῖς *victimarum ex-
ectionibus*, quibus ſanè & dediti Anato-
micorum filii: Zonaras quidem, ἱερείων
ἀναλομαῖς, *victimarum diſſectionibus*,
qualiter fortè Haruſpices, in extiſpi-
ciis victimarum; ſed Paganus ità Con-
ſtantinus, placaturus ſacrificiis, me-
diâ in regiâ Leonis, Gentilium Nu-
mina! Hæc jam compone cum
Maimburgianâ paraphraſi, & mirare
fidem Hiſtorici. Deinde, fabellam
ſtercorariam nemo non videt primùm
natam ex alterâ de ejecto ſtercore
in fontem baptiſmalem, *undè* (inquit
Je-

eſuita) *infame cognomentum Copro-*
ymi, aſt modò falſi mendaciique
evictâ. Sed & cognominis *Caballi-*
i, *Copronymi*, longè diverſam apud
Iichaëlem Glycam habes Origi-
em. [q] Χώρα τίς ἐστι Κάβαλα ὕτω λε- [q] *Annal. P. IV. Ed. Reg. p.* 284. 285.
μένη, οἱ ὖν ἐκεῖθεν ὁρμώμενοι, καβα-
ῖνοι πάντες ἐλέγοντο. Ἐκεῖθεν ὖν καὶ αὐ-
ς τὴν γέννησιν ἔσχηκε, καὶ ἐπειδὴ κατὰ
να συνήθειαν Καβαλίνα ἡ κόπρια λέ-
), δικαίως ὁ κάκιστος ἐκεῖνος ἐπε-
λήθη Κοπρώνυμος, ὡς ὄνομα κοπρίας
ἑαυτῷ δῆθεν ἐπιφερόμενος. *Regio*
ædam eſt quæ Caballa dicitur. Ex
quotquot oriundi ſunt, Caballini
nes vocati. Quamobrem quum Con-
ntinus hic indè originem traxerit,
more inoleverit, ut ſtercus Caballi-
m dicamus, non abs re Vir ſcelera-
ſſimus à ſtercoreo nomine Coprony-
us eſt nuncupatus, quaſi ſtercoreum
men in ſe circumferret. Addit ibi-
m Glycas ſe, poſt diligentem in-
iſitionem, quum frequenter de
jus cognominis origine quærere-
r, ὐδὲν ἄλλο, τῦτο μόνον εὑρηκέναι,

ni-

nihil aliud, ſed hoc tantum reperiſſe.
Sed fabula fabulam trudit, ac falſus
conjecturâ ſuâ Glycas. Κάβαλα re-
gio nulla, niſi ſit *Cabalia* Lyciæ, a-
pud Plinium, καβαλὶς Straboni &
Stephano, verſùs Taurum & Ly-
ciam, hinc καβαλεῦς, καβαλεῖς. Aſt
undè Conſtantinus indè traxerit τὴν
γέννησιν? Veriùs ratione paterni gene-
ris, Iſaurus, vel Syrus, ἐκ τῆς Γερμανι-
κίων *Germaniciâ* oriundus, apud
Theophanem & hujus exſcriptores,
Urbe & Epiſcopatu in Syriæ Cili-
ciæque confinio. Cui ſanè proxima
ad occaſum Urbs *Caſtabala*, undè
Maria Κασταβαλίτις, cui adſcripta le-
gitur Epiſtola ad Ignatium, non ἐκ
Καστοβήλων, ut rectè If. Voſſius.
Caſtabalæ autem nihil commune fuit
cum *Caballâ*, undè *Caballini* cogno-
mentum, & omen *Cabalini nominis*,
tanquàm *Stercorei*, interprete Gly-
câ. Res ità habet. Nec *Copronymi*
nec *Caballini* perpetuum hoc epithe-
tum tuliſſe Imperatorem, niſi du-
dùm poſt ſtabilitas in Oriente Ima-
gi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

gnes. Undè nec apud Theophanem
gas, nec apud Nicephorum Conſtan-
tinopol. Paulum Diaconum, Anaſta-
ſium Bibliothecar. Sigebertum, alios.
Fortè καβάλλαις *equis* delectatus hic
Princeps ferebatur, ſuprà modum, ut
ἱπποµανῶν ille Theophylactus Con-
ſtantinopolitanus, Romani filius,
quemadmodùm equitatu hic valuit
Imperator. Fieri etiam potuit ut fre-
quenter inter equos ille ſuos in
ἱππείῳ verſatus, ſubindè eorum ſter-
core aut lotio conquinaretur. Ex qui-
bus poſteà cavillum & cognomen
ambiguum *Caballini*, tùm & *Copro-*
nymi, natum. Cui ſucceſſit putidiſ-
ſimum commentum, de lotio & ſter-
core *caballino* ſeu equino, quo non
delectaretur modò, ſed & univer-
ſum corpus cùm ipſe, tùm paraſyti
fœderant, imò totum involverent.
Addimus originem aliam contume-
liæ, nec obſcuram illam, ex *Fra-*
gmento tributo Nicephoro, diſſimil-
limo quanquàm τῇ Ἱστορίᾳ Συντόμῳ,
qui genuinus eſt Nicephori Hiſtorici
fœ-

[t] *Ex Edict. Petav. p. 208.*

fœtus. Refert ea [t] Invectiva, Conſtantinum Imperator. uti animum ſuum, ſic τὸ σῶμα ἐμμολυνόμενον *corpus conſpurcaſſe* omni genere libidinum. Addit, *cibum quem in prandio ingeſſiſſet*, *vomitibus* ἐμετοῖς *ſubindè excreviſſe*; quod converſum in excretionem ſtercoream, in τὸ καββαλεῖν, ſeu καταβαλεῖν vel καταῤῥίψαι, undè καββαλὶς, & καβαλλὶς, de eo quod excernitur, declinando καβαλλῖνος, καβαλλῖνι. Atque ex his nata ſcommata de cabbalinis ſtercoribus, fœdis excrementis, quibus corpus omne conſpergeret. Hinc καβαλλῖνος, & κόπριος ἀνὴρ ſeu κοπρώνυμος, per contumeliam appellandus. Sed poſt dudùm extinctam familiam Leonis Iſauri, atque oppreſſos planè Iconomachos, ſub Theodoræ viduæ Theophili longo regimine, ab Anno DCCCXLI. ad DCCCLV. & deinceps, toto poſt admotum Imperio Conſtantinum ſæculo. Quo etiam tempore fuit cavillum alterum diſſeminatum, de concacato fonte Bapti-

ſte-

erii, ſeu conſpurcato eo regii In-
ntis τῇ καββαλῖνι, ne jam omen de-
iſſe crederetur. Quod tamen ac-
dat cuivis Infantulo, frigidâ adſper-
, aut etiam Fonti vel Natatorio
nmergendo toto corpore. Ac prius
ud quidem in præfato Fragmento,
e corruptiſſimis moribus Principis
ventutis, quod unâ conſtat ho-
ium fide, non eſt quod in cauſæ
onſtantinianæ invidiam vertant.
ec vellet Jeſuita ut ex ſolutiſſimis
ularum moribus, cumprimis in lu-
icâ ætate Principum, quibus *quod
bet licet*, & ex iis quorum Gallia
iſa teſtis eſt, teſtes Hiſtorici, indè
Henrico II. & III. quum maxi-
iè in Reformatos odia accenſa fuê-
, præjudicium naſceretur adver-
m cauſæ Pontificiæ. Alterum ve-
quod de hoc Conſtantino Nice-
iorus, frequens ſcil. per vomitum
ectio ingeſti cibi, familiare ſæpè
raci juventuti eſt, vel etiam ſto-
acho laborantibus, ultrò provo-
turis τὲς ἐμετὲς. Quare addit, *va-*

riis

riis corporis incommodis & doloribus obnoxium fuiſſe hunc Principem, quod non illicò vertendum animi vitio fuit.

VI. Nunc quæ à Conſtantino hocce δυσωνύμῳ adverſùm Imagines, vel Sanctos, ſuſcepta decretave, paucis expendendum venit. Inſiſtemus Jeſuitæ narranti, in præcipuis Hiſtoriæ capitibus. Simulac Imperii habenas tenuit, ſ renovavit (inquit ille) *in Imagines Edicta*, neque hoc ſolummodò, ſed & *Sanctos invocari* vetuit; *Reliquias eorum* indigniſſimum in modum proſtitui ac contumelioſè haberi juſſit; denique in *Mariam Virginem execrandâ impietate* graſſatus eſt, multis in eam *blaſphemiis*, *dicteriis*, imò etiam excarnificatis iis t *qui Sanctum ejus Nomen invocarent*. Et hæc Jeſuita paſſim τραγῳδεῖ, ac teterrimis deſcripta coloribus, venenoque maledici calami ubique affuſo, repræſentat. Abſtergendum nunc virus eſt, reſtituenda Hiſtoria, veraque à falſis ſecer-

ſ *Maimb. L. II. p. 197. & ſeq.*

t *L. III. p. 339. 340.*

[..]ernenda. Conſtantinum iviſſe in [..]terna veſtigia, Edictaque ſuo tem[..]re promulgaſſe adverſa *Iconola[..]tas*, proſcribendis *Imaginibus* è Lo[..]c ſacris, conſtans Hiſtoriæ fides e. Falſum tamen eſt quod perſua[..]ſi vellet Maimburgius, factum mox à morte Leonis. Imo *diſſimulaſſe* ali[..]quandiu, nec niſi poſt domitos re[..]b[..]les, oppreſſam tyrannidem, Con[..]ſtntinopolim reductam, felicemque adverſùs Saracenos expeditionem, i[..]o Euphrate ſuperato, ac nobiliſſi[..]mis Syriæ Urbibus Imperio redditis, Ann. DCCXLV. *aggreſſum eſſe abolere cultum Imaginum, toto Imperio*, [u] me[..]morat deinceps Jeſuita. Et quidem [..]fert ad V. vel potius VI. Annum Conſtantini, quo juxtà Theopha[..]nm ſæva lues Græciam omnem, & Inſulas maris Ægæi, aliaque O[..]rientis loca pervagata eſt. Ut ſcili[..]cet hoc Dei flagellum adſcribatur opportunè *impietati Conſtantini, in [..]quam Deus terribili modo animad[..]verterit, miſſis Angelis extermina-*

[u] Pag. 239. 241. ad Ann. 744. 745.

toribus, ulturis profanationes & ſacrilegia Hæreſeôs. Ità quoque Græculi. Veriſſimum autem eſt, Conſtantinum, poſt devictum Artabasdum, uſque ad Annum Imperii XII. Æræ Vulg. DCCLIII. quando revixit Controverſia circà Imagines, ut ex Theophane [x] Maimburgius, cauſam hanc eo loco reliquiſſe quo tempore morituri Leonis fuerat. Id eſt, exulaſſe Conſtantinopoli, & alibi per Imperium Orientis, è Locis quidem Sacris, cultui præcavendo, Imagines, amotaſque ſolummodò quas à morte Leonis reſtituerat Tyrannus cum ſuis. Et quicquid molirentur clanculùm Iconolatræ, ſteterunt res eo loco, & pacatæ, donec Conſtantinus opportunum judicaret componi tantas lites, & coërcere deinceps turbones publicæ pacis Decreto Oecumenicæ Synodi. Quo factum eſt, ut eo Anno qui Concilium præceſſit, indicendum Anno DCCLIV haberi paſſim *ſilentia* juſſerit, καθ' ἑκάστην πόλιν, ſeu *cœtus &*

con

x *Ib. p.* 246. *Theoph. p.* 358. *Ed. Reg.*

conſulta, præparandis ità rebus & animis ad Conventum univerſalem. Dixerit rurſùm ex Theophane Maimburgius: y *Poſtquam Epiſcopi plerisque Vrbibus, fœdo complacendi ſtudio voluntati Principis ſe conformaſſent, Conventus particulares haberi voluit in præcipuis Vrbibus, ut leni viâ præpararet ingenia* (pour diſpoſer doucement les eſprits) *ad amplectendam definitionem Synodi General.* Quo nihil à Principe prudentius convenientiusque antiquis moribus inſtitui poterat. Quamvis idem tot victoriis elatus, ac ſucceſſibus felix, pro abſolutiſſimo imperio, potuiſſet Imagines æternum proſcribere, Edictorum Imperialium ſeveritate. De contumeliis intereà aut Virgini, aut Sanctis, aut Reliquiis ſimul et horum illatis, ut ſuprà Maimburgius, nihil iſtorum quæ ibi Criminator, Nicephorus Patriarcha, Theophanes, Paulus Diaconus, Anaſtaſius. Unumque Jeſuita *Cedrenum* ad marginem notat, totis *Sæ-*

y *Ad Ann. 753. pag. 246.*

culis tribus à Conſtantino ſuam Ἱστορικῶν συνόψιν commentis, fabellis, & ἀνιστορησίαις infarcientem, ac de Copronymo multa mentitum. Quo etiam factum, ut nihil Romæ in Conſtantinum Iconomachum decreverit Zacharias Pontifex, contrà deceſſorum exemplum, quicquid Artabaſdo tyranno, ſecundiore fortunâ uſo, principio faviſſet. Sed parùm ad Zachariam attinebat Imaginum in Oriente proſcriptio; longè magis augendum Patrimonium Petri, illinc liberalitate Conſtantini, ut ex Anaſtaſio [z] Baronius, hinc Exarchatûs Ravennatenſis ceſſione, per Rachin Longobardorum Regem, de quo Exarchatu poſteà. Iiſdemque veſtigiis inſtitêre Stephanus III. & Paulus I. Succeſſores. Imò in Epiſtolis paſſim Pontificalibus ornatum legas Conſtantinum *piiſſimi Auguſti, magni Imperatoris*, encomio.

z *Ad Ann.* DCCXLII. *N.* XXXI.

VII. Nec improbi affectûs, ſeu in Byzantinis Chronographis, ſeu in Maimburgio noſtro, indicium luculen-

[...]itius eſt, quàm ubi diram luem, Anno DCCXLVI. accenſam, ac trienno graſſaturam, adſcribunt iræ Numinis in Iconomachos, ac Cœli vindictæ ob negatum Imaginibus, aut Reliquiis, aut Sanctis religionis cultum. Primò enim graſſari cœpit ea peſtis, ex Nicephoro Conſtantinop. Theophane, Paulo Diacono, cæteriſque, quo tempore Conſtantinus Imperator Cœlo propitio in omnibus uteretur, Arabes ac Saracenos in Syriâ profligaret, [a] *hoſtes* eos *Imaginum* ut ibidem Jeſuita, Chriſtianoſque ſubduceret duriſſimæ ſervituti, Victor ubique ac Triumphator. Necdum etiam Edicta feralia in Imagines, nondùm in Monachos mota perſecutio. Deindè, populata ea lues eſt iis in Locis cum maximè, in quibus agerent Iconolatræ. Cœpit enim ab *Italiæ*, *Calabriæ*, *Siciliæque* partibus, quæ Imagines præ cæteris venerarentur. Dehinc in *Syriam* penetratura, ubi & Iconoduli plurimi, & Monophyſitæ Hæretici, quos

[a] *Maimb. p.* 241. *Ann:* DCCXLV.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Conſtantinus ab Hæreſi revocaturus vinctos captivoſque à ſedibus ſuis abduxit. Prætereà ſæviit ea præprimis lues, & indè nata conſternatio, in ſuperſtitioſam plebeculam, quæ Imaginibus quam maximè adhæreſceret, non in ipſum Conſtantinum, eo ipſo tempore votis fruiturum armiſque in Syriâ Comagene, & in Aſſyriâ ipſâ, ſuprà modùm feliciſſimis. Denique, undè habent Iconoduli, undè Maimburgius, deſtinari cœlitùs immittique flagella in eos qui Dei unîus, unîus Servatoris cultum reſtituunt, proſcripto illo Imaginum, Idolorum, Creaturarum? Ubi Moſes, ubi Prophetæ, ubi Chriſtus, vel Apoſtoli, detonant in hujuſmodi Principes, tanquàm *ſacrilegos*, qui urgerent *adorari unum Deum*, unum Chriſtum, *in ſpiritu* quidem *& veritate?* Imò verò an non extrema quæque interminantur illis Viri Dei, qui ſe *coràm ſimulachris proſternerent*, qui Deum adorarent ἐν ὁμοιώματι εἰκόνος, qui *gloriam ejus ad res*

crea-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

c atas transferrent, δουλεύοντες ſeu *du-*
l m exhibentes *non naturâ Diis?* Et
a non ſimilius vero eſt, Deum Opt.
Max. invaleſcente Iconolatriâ, ſed &
c ltu immodico ac religioſo Virginis,
S nctorum, Reliquiarum, cœlo exar-
ſ ſe in verè *Sacrilegos*, in violatores
d vinæ Legis, in raptores honoris de-
fe endi ſibi uni? Par judicium eſto, de
p odigio altero cujus meminit Theo-
p anes, ad Annum XXIII. Conſtan-
t ni, & ex eo Anaſtaſius, Paulus Dia-
c nus, alii, nempè de amariſſimo
g lu ab Octobri ad Februarium, ut
f mina, & maria ad imum uſque
c ncreſcerent; Mox imbrium ino-
p ì exarituris fontibus, omnibuſque
ſ ualore & ſiti penè exhauſtis, dùm
p vio ſupplicat herba Iovi. [b] Maim-
b rgius ut multus eſt in horum de-
ſ riptione prodigiorum, ità cauſam
c m Græculis adſcribit, ut odio
M onachorum, ità in ſpecie Marty-
r o *Stephani Iunioris*, qui Principis
I naginem, eo ſpectante, *pedibus*
c nculcaſſet. Fuit tamen ille ipſe an-

[b] *Lib.* 1. *pag.* 284. 286 *& ſeqq.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

e Ed. Pet. p. 226. &c.

nus, e Nicephoro Patriarchâ in Breviario, cæteriſque teſtibus, quo Conſtantinus Bulgaros ad pacis conditiones quas voluit adegit. Ventis quidem ac procellis diſperſa afflictaque legitur Claſſis Imperatoria, ſed poſt coërcitos Barbaros. Et ſi de irâ Numinis, ex hujuſmodi portentis, aut ex Claſſe Conſtantini disjectâ, judicandum eſt, quidni æſtuantium Iconolatrarum furores Deus inſolito gelu coërcuiſſe cenſendus eſt? Undè etiam paribus portentis territos afflictoſque legimus Populos, ſub optimis Principibus? Aut etiam ſub Iconolatris, deditiſque ſuperſtitioni, exemplo in formidandâ Claſſe & Copiis Irenes, delendis penitùs eo *Anno* qui Pſeudo-Nicænam excepit, ex Theophane? Sed & exemplis obviis innumeris apud Byzantinos, Paulum Diaconum, Sigebertum, Sabellicum, Crantzium, ſimiles, ac quicquid Chronographorum eſt. Et quale nobis igitur judicium fuerit de tot cladibus in expe-

ditionibus Belli Sacri, planè cœ-
ùs immittendis, vel [d] Maimburgio
pè teſte,aliiſque Auſtriacis,vel Hiſ-
nicis? Cumprimis de portentoſâ
â clade, nec niſi conjuratis in per-
ciem ventis cœloque, ipſo Philip-
pronunciante, invincibilis illîus
fulminatricis Claſſis Anni 1588.
æ Belgium omne Pontificium, om-
s Hiſpanias luctu ac lamentatio-
bus implevit, Angliam verò Re-
rmatam, Fœderataſque Provincias,
imminente certoque exitio vin-
cavit?

VIII. Sed ad Imagines à Conſtan-
io proculcatas redeundem. Unum
ud ſupererat, quod à Leone Iſauro
tre tot expetitum votis, ut cauſa
nnis illa quæ ad Imaginum, San-
orum, aut etiam Reliquiarum cul-
m venerationemque attineret, in
nodo Vniverſali expenſa agitata-
que, ex Scripturâ tandem, Con-
liis, Patribus, ac praxi Eccleſiæ
rioris, antè noviſſimorum tem-
rum ſuperſtitionem, definiretur.

[d] *Hiſt. des Crois.*

Huic jam habendæ Synodo præparaſſe omnia prudentiſſimum Principum, præmonitis quaquaverſùm Eccleſiis, Epiſcopis, ut conveniebat ſanè, ſuprà viſum. Indicitur ergò ea Synodus Anno DCCLIV. Conſtantini XIII. Ind. VII. quo Anno Stephanus III. poſt ſuſceptum in Gallias iter, de Imaginibus parùm ſollicitus, regna mundi aut transferret ipſe in alios, aut ſibi & Petro vendicaret, ut ad initium hujus Anni ipſe Baronius. Dolendum verò eſt hujus Synodi nihil reliquum feciſſe Iconolatras, præter ea quæ conjurati ſub Irene & Taraſio produxerunt, ac pro arbitrio interpolarunt, in Pſeudo-Nicænâ, *Actione* VI. Aut quæ habent mendaciſſimæ ſimul & contumelioſiſſimæ paginæ, Acta *Stephani & Sociorum* (Binius ignorantiſſimè, *Acta Stephani Papæ*) ex quibus, id eſt, ex ſolutis in Conſtantinum furiis, ſua promit [e] Baronius, ac poſt eum Scriptores nuperi. Theophanes

[e] *Ad Ann.* DCCLIV. *N.* LIX. *& ſeqq.*

ns paucis, ad A. XIII. Conſtantini, ſed cum mordaci ſale, congregatum *παράνομον Συνέδριον illegitimum Conciliabulum*; addito loco Conventûs, in *Hieræ Palatio* (malè Cedrenus ἐν τῷ τῆς Συρίας) ſeu Heræo vel Heriano, è regione Urbis, in Aſiatico litore ultrà Boſphorum; adductis & præſidibus, Epheſio & Pergenſi Epiſcopis, mortuo ſcil. Anaſtaſio Conſtantinopolitano, ac denique numero Epiſcoporum τ λ η΄. *trecentorum triginta octo*. Liber Synodicus vocat ἄθεον Σύνοδον *Synodum impiam*, indictam poſt *initam conſpirationem cum Conſtantino, Anaſtaſii ſucceſſore, & Epiſcopis aliis* τοῖς ματαιόφροσιν *vaniſſimis*. Ab his nempè teſtibus, qui ſe *Martyres* aut *Confeſſores*, ob cauſam Imaginum, profitentur, ſuaſque aut ſuorum ſub Copronymo perpeſſiones in Cœlum planctibus & lamentis mittunt, expectes fidam *ſinceriſſimamque*, ut Baronius, narrationem! Et credine vellet fortaſſe Maimburgius, extrema nuper paſſis Re-

Reformatis in Occitanis, Aquitanis, Xantonibus, toto Regno, poſt immiſſos ex orco Dracones, ſi quæ hi de nupero Cleri Gallicani Conſeſſu, deve Jeſuiticâ Societate, per quos periêre, perfida & parùm Chriſtiana teſtarentur? Quamvis ſanè hoc interſit diſcriminis, quod priora iſta de Synodo Copronymi ſoli dudùm poſteà hoſtes, poſtrema Sol ipſe, & fremens Gallia, etiam Pontificia & oculata, omniſque hodie Europa teſtentur. Sed benè habet, cùm Annalium Scriptorem, tùm quotquot cum illo ſentiunt, Binium, Bellarminum, Pighium, cæteros, iſtud aliàs de Græcis profiteri, *ad Acta* Synodi VI. in Honorium: f *Græcos generaliter eſſe corruptores Synodorum*; g *in Sextæ Synodi Actis complura deſiderari; complura in iis addita, detruncata à Theodoro Conſtantinopolit.* &c. Quidni pari jure affirmemus de Synodo VII. dùm profert eam cum ſuis Taraſius Conſtantinopolit. profe-runt

f *Tamagnini Hiſt. Monoth.* p. 238.
g *Baron. ad* A. DCLXXXI. N. II. XXXIV. *&c.*

rnt ſoli Græculi, ad reproban-
cum eam Synodum conjurati? Nem-
pe *detruncaſſe*, *corrupiſſe*, pro in-
genio ſuo, quicquid libuit.

IX. Veriſſima autem Synodi
Conſtinianæ hiſtoria, vel ex Ad-
verſariis tabulis, ad iſta compen-
dio refertur. 1. Modus indicendi
legitimus fuit, auctoritate Imperato-
ris, quâ & Oecumenica priora o-
mnia. Re etiam cum Epiſcopis in
antecessum communicatâ, miſſiſ-
que ſacris juſſionibus, πανευσεβέσι
θεσπίσμοις, quôcunque mitti po-
terunt, & quà paruit orbis Con-
ſtantino. 2. Convenerunt plures ad
hanc Synodum Epiſcopi, quàm ad
priores Oecumenicas, aut ad Syno-
dum VI. ſub Conſtantino Pogona-
t. Nempè Epiſcopi CCCXXXVIII. ipſo
Theophane referente, & Pſeudo-Ni-
cænis in Actor. *Tomo* II. ex omni-
bus partibus Orientalis Imperii.
Nicænam conſtituerant Epiſcopi
CCCXVIII. Conſtantinopolitanam
primam Epiſcopi CL. Epheſinam,
dum

dum abeſſent Afri, & Johannes Antiochenus cum ſuis, Epiſcopi haud multo plures CC. Conſtantinopolitanam ſecundam ſub Juſtiniano, Epiſcopi circiter CLX. Tertiam denique ſub Pogonato, in cauſâ Monothelitica, nedùm Epiſcopi CCC. De abſentiâ *Romani*, aut *Patriarcharum* Orientis, ſtatim. Undè jure merito ſe inſcripſit, τὴν ἁγίαν μεγάλην καὶ οἰκουμενικὴν ἑβδόμην Σύνοδον, *Sanctam magnam ac univerſalem ſeptimam Synodum*. 3. Præſides Synodi, ex Theophane, Epiſcopi duo inſignes, *Epheſinus* totîus Aſiæ Exarchus, & *Pergenſis* Pamphyliæ Metropolita, mortuo paucis antè diebus Anaſtaſio Conſtantinopolitano. Et quamvis potuiſſet Imperator, quod Irene poſteà in Taraſii exaltatione, Patriarcham primò deſignare, qui Concilium moderaretur, omniaque ad nutum dirigeret, noluit prudentiſſimus Princeps. Nec niſi poſt cauſam in Synodo diſceptatam, à X. *Februarii* ad VII. *Au-*

gu-

g*ſti*, toto Semeſtri, electus eſt præ-
ſente Synodo Conſtantinus, qui fi-
nem imponeret. Non is *Laicus* ut
mentiuntur, quales poſteà Taraſius,
Nicephorus, ſed Epiſcopus τῆς Συ-
λαίου, vel Συλλαίου *Syllæi*, Urbis Pam-
phyliæ, habitu quidem & vitæ ge-
nere *Monachus*, nec abjecto ta-
men illo in ipſo Epiſcopatu. 4. Quod
Pſeudo-Acta Stephani, & *Liber Sy-
nodicus* de hoc Conſtantino men-
tiuntur, & ex iis ſecurè Maimbur-
gus, fuiſſe hominem nefarium, ig-
nominioſum, ob ſcelera ejectum, &
motum Epiſcopatu, *chaſſé pour ſa
vie débordée & tout à fait ſcandaleu-
ſe*, nec Theophanes, nec Nicepho-
rus Patr. nec Cedrenus, aut Byzan-
tini alii, infeſtiſſimi licèt huic Patri-
archæ, referunt. Parùmque ſanè hu-
juſmodi electione vel Synodo aucto-
ritatis, vel Iconomachiæ roboris,
addidiſſet Imperator, imò vim om-
nem decretorum enervaſſet. Fal-
ſum etiam quod per ὑποκορισμὸν Je-
ſuita, fuiſſe hunc Conſtantinum
olim

olim *exigui in Pamphyliâ oppidi* Epiſcopum, ne hujus quidem nomine expreſſo. Siquidem Urbs *Sylæum*, malè in Tabulis, aut Notitiis quibuſdam, *Siluum*, ad oram maritimam Pamphyliæ, una fuerit ex præcipuis hujus Provinciæ Urbibus, in quam & jus Metropoliticum tranſiit, ex Notitiis Leonis, Doxopatrii, Byzantinis aliis, Ἡ Πέργη, ἤτοι τὸ Σύλαιον, *Perga, aut Sylæum.* 5. Tempus impenſum examini cauſæ Imaginariæ, non dies fortè pauci, qualiter in Nicænâ verè ἀγγελικῇ, ſed *menſes* integri *ſex*, ex Theophanis & Chronographorum omnium conſenſione. Sed & ratio hujus examinis, cognoſcendi ac definiendi modus, planè fuit comparatus ad exemplum primæ Antiquitatis. Doceant ipſa [h] Acta, vel qualia nituntur fide Nicænorum adverſùs hanc Synodum coëuntium. Argumenta adverſùs Imagines, ut liquet ex *Tomo* III. IV. V. petuntur ex [i] *γραφικαῖς καὶ πατρικαῖς μαρτυρίαις Scri-*
ptura

[h] *T.* VII. *Conc. à Col.* 398. 530.

[i] *Col.* 504. 530. *&c.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

[..]uræ & *Patrum teſtimoniis*, atque
e[..] illis primò, tanquam θεοπνεύςοις
[..]καρίοις τε *divinitùs inſpiratis &*
[..]*buis*, tanquàm *petrâ cui* eſſent *fir-*
[..]ter inædificati, & *ſecundùm cujus*
d[..]ctrinam profitentur, ad calcem de-
c[..]torum, ſe omnia ſua *definiviſſe*.
[..]uâ de re mox plura. 6. Adde con-
fi[..]natam totâ hac Synodo, & ſæ-
pi[..]s, atque ἐμφατικωτάτως, omnem
d[..]ctrinam, omniaque decreta *ſex*
Sy[..]odorum Vniverſalium, tanquàm
C[..]tholicam fidem, anathemate de-
v[..]is *Ario*, *Neſtorio*, *Eutyche*, *Se-*
v[..]o, &c. horumque Hæreſibus. Sed
&[..]idem omnem Orthodoxam, ut ab
A[..]oſtolis acceptam, de Naturâ Dei,
de Peccato, Miſeriâ, de Redemptio-
ne per Chriſtum, de prædictionibus
P[..]pheticis, de Incarnatione Verbi,
& [..]nione Naturarum, deque reliquis
F[..]dei Capitibus, *Tomo* I. & II.
ex[..]rtim declarant, roborant, ſan-
c[..]nt. 7. Adde, neminem in tam
n[..]meroſo Conſeſſu diſſentientem,
ſu[..]mmoque & vocum & animorum
 con-

concentu, tranſlatis Epiſcopis a. d. viii. Auguſti, in Urbem Regiam, & in Baſilicam *Blachernarum*, cujus parietes fuerant pridem dealbati, Imaginibus ſublatis, acclamatum ab univerſis: *Omnes ità credimus, omnes idem ſapimus, omnes conſonanter & ultrò ſubſcripſimus*, πάντες συναινέσαντες ϗ ἀσμενίσαντες, &c. Rurſùs, *Hæc eſt fides Apoſtolorum, hæc eſt fides Patrum!* Ac licet à Θεοτόκῳ nomen eſſet illi Baſilicæ in *Blachernis*, ſitæ in Urbis angulo, verſûs Muros, & caput Sinûs Ceratini, qui portum Byzantinum conſtituit, voluit hoc ipſo Imperator, & cum eo Concilium, probare Orbi univerſo, quemadmodum ex ipſo ὅρῳ ſeu ipſâ definitione Synodi, hanc proſcriptionem Imaginum è Locis Sacris, nihil habere in *B. Virginem*, nihil in *Sanctos* contumelioſi, non magis quàm in Chriſtum ipſum Servatorem. Atque ità terminata hæc vii. Synodus, verè eadem Oecumenica, ſ ullæ Orientales aliæ, mox public

ac

ac ſolenniter promulganda. Conſtituo etiam antè illîus exitum, novo Patriarchâ, quem pro jure Imperatoris præſentavit Synodo Conſtantinus, additâ ad Conſtantini M. Theodoſii, Marciani, & prædeceſſorum exemplum, [k] *brevi oratione de is quæ ad Religionem attinerent.* [k] Maimb. p. 248.

X. In ſpecie verò, quî ſe in cauſâ *Imaginum* hæc Synodus geſſerit, quæ de Imaginibus *Chriſti*, *Virginis*, *Apoſtolorum*, *Martyrum*, fuerit ſententia Patrum, quæ argumenta ex Scripturis, ex Patribus, ex uſu Chriſtianorum primævo in medium produxerint, quid tandem de illis definiverint, operæ pretium ex Actis ipſis, inſertis *Actioni* VI. Nicænæ Synodi, ſummatim cognoſcere. Intelliguntur omnia, ex Tomo, (ut vocant) præcipuè *tertio*, *quarto*, *quinto*, & *ſexto*. [l] Ordiuntur ab *Imagine Chriſti*, accuſatâ impietate illorum qui eandem effingerent, cultûs cauſâ. Argumenta Patrum potiſſima hæc obſervo. 1. Quædam re-

[l] Tomo VII. Conc. à col. 435.

ſpiciunt Chriſtum tanquàm quoque *Deum*, & reſpectu ſuæ *Divinitatis*, inſeparabiliter unitæ Carni. Hanc verò ſpiritualem eſſe, ἀκατάληπτον, ἀπερίγραπτον, minimè confuſam Carni, non pingendam adeò, niſi Anthropomorphitarum impietas revocaretur. 2. Sed & cenſent Patres ſeptimæ Synodi, repræſentare pictas Imagines Chriſtum ut ψιλὸν ἄνθρωπον *purum Hominem*, ejuſque *Carnem* effingere ἀθέωτον *ſine Deo*, καὶ διῃρημένην *& diviſam* à Deitate. Sicque ideam Chriſti formari injuriam ejus Divinitati. Aliàs fore *Imaginem Dei & Hominis* ſimul, εἰκόνα Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου. 3. Planè arbitrantur, hujuſmodi Imaginibus Chriſti *Neſtorianiſmo* tacitè faveri, τῇ Νεστοριανῇ κακοδαιμονίᾳ. Sic enim neceſſe eſſe ut dividatur vel *ſeparetur Humanitas à Divinitate*, dùm illa coloribus effingitur ſine iſtâ, quæ effingi nec poteſt, nec debet. Et vbi Corpus Chriſti, ibi Deitatem illîus eſſe, quæ etiam ἐν τῷ πάθει ἀχώριστος ἔμεινεν *in ipſâ*

paſ-

paßione inſeparabilis manſit. 4. Adducit, [m] Chriſtum Servatorem reliquiſſe nobis *unam* vivifici ſui Corporis *Imaginem*, *veram* illam & ἀψευδῆ, in Euchariſtiâ ſcilicet, dùm dixit, *Hoc eſt corpus meum*, *Hic eſt ſanguis meus*. Eandemque non figuratam Hominis formâ, ſed in *panis ſubſtantiâ*, in *Euchariſtiæ pane*, quem præcepit offerri εἰς τύπον καὶ ἀνάμνησιν ἐναργεστάτην, *in typum & remomorationem evidentiſſimam*. Explicatâ ſimul ſententiâ Græcorum, qualiter Panis fiat Corpus Chriſti, *ſanctificatus per Spiritûs Sancti adventum, mediante Sacerdote*, quâ de opinatione Theologi. His ratiociniis addunt Patres argumenta alia, & urgentiſſima quidem in *Tomo* IV. Potiſſima ex Scripturis promunt, ſeu ex Moſe, *Deut*. V. de non faciendo Idolo, aut ſimilitudine; ſeu ex Chriſto, *Ioh*. I. IV. V. &c. docente Deum eſſe Spiritum, à nemine unquàm viſum, nec in ſpecie ullâ; adorandum in ſpiritu & veritate &c. ſeu ex Paulo, *Rom*. I. 2 *Cor*. V. qui

[m] *Col*. 446. 447.

nolit Deum, repræſentari ſub Imagine corruptibilis Hominis; nec Chriſtum à ſuis deinceps cognoſci *ſecundùm carnem*, ſed per fidem ambulari. Subjiciunt *Tomo* ſequente traditionem Eccleſiæ veteris, ac teſtimonia clariſſima Patrum. Quibu ſanè *Imagines*, ſed in Scripturis S. expreſſas commendant, haſque cord infigendas, aut imprimendas memoriæ Chriſtianorum; Reliquas verò coloribus effictas pictaſque, vel *inutiles* ad ſpiritualem contemplationem *eſſe docent*, vel cum *Idololatriæ* præſentiſſimo diſcrimine conjunctas, & omninò *non inducendas in Eccleſias*, i. *Cœmeteria*. Loca citantur ex Epiphanio Cyprio, Gregorio Theologo, Joh. Chryſoſtomo, Athanaſio, Amphilochio, Theodoſio Ancyrano, Euſebio Pamphili, qui poſtremus hoc nomine ut Nicænis, ſic Baronio, Gretſero, & Gregalibus dicitur a *in reprobum ſenſum traditus*, *vir duplici animo*, *inconſtans*, *Arianus* in cujus Scriptis *variæ blaſphemiæ*

a Col. 495.

& quæ apud iſtos plura. Nec modò Imagines *Chriſti*, ſeu cultûs cauſâ, ſeu recordationis obtentu, reprobant illi Patres, ſed & illas [o] *Virginis, Prophetarum, Apoſtolorum, Martyrum.* Licet hi quidem ψιλοὶ ἄνθρωποι fuerint, *puri homines*, hinc abſque erroris periculo coloribus delineandi, quod urgebant Iconolatræ. Rationes Synodi VII. neque has probatis Imagines, religionis cauſâ pingendas, fuêre & ſolidæ & piæ. Non eas tradidiſſe Chriſtum vel Apoſtolos, ac contrà horum ſeu doctrinam ſeu praxim ſenſim fuiſſe introductum illud Idololatriæ genus, ἐν προσχήματι Χριστιανισμοῦ *ſub ſpecie Chriſtianiſmi*: Eſſe Imaginum earum fabricam *Paganæ* imitationis, & ab Ethniciſmo profluentem, à moribus δαιμονολάτρων ἐθνῶν, *qui ſpem reſurrectionis* non haberent, nec *Deum adorarent in ſpiritu & veritate*, ſed *adorarent manufactum*: Chriſtianam Eccleſiam, *mediam inter Iudaiſmum & Paganiſmum*, neque *Iudæorum Ce-*

[o] *Col.* 456. *& ſeq.*

remonias admittere, ſacrificia, holocauſta, neque *Paganiſmi Idola*, ſeu Imagines, ſtatuaſve, cultûs cauſâ erectas, nihil adeò τῶν ξένων quod *extraneum* eſſet: Pugnare etiam hanc εἰκοδουλείαν cum ipſâ gloriâ *B. Virginis*, πανυμνήτου *ſuperlaudabilis*, & excelſioris Cœlis, ac Cherubinis, cum ipſâ adeò conditione *Sanctorum*, qui conregnaturi Chriſto talem honorem non quærant: Imò veriùs ignominiâ ſic affici Sanctos, eſſe enim eos καθυβρίζειν ἐν ἀδόξῳ καὶ νεκρᾷ ὕλῃ *dehoneſtare in ingloriâ & mortuâ materiâ*: Denique *pingendos eſſe Sanctos in nobis ipſis*, per *animatas* quaſdam *Imagines*, οἷον ἐμψύχους εἰκόνας, exprimendo virtutes eorundem in Scripturis S. memoratas.

XI. Atque ità hæc Conſtantiniana Synodus, poſt longum ac ſerium rei examen, ad normam Scripturarum & analogiam Chriſtianæ fidei, & praxim purioris Antiquitatis, tandem *Tomo* ultimo, tanquàm *Spiritum Dei habens*, ad exemplum τῶν

πρὸ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ϗ αὐτῶν *anteceſſorum ſuorum* , piè
a Chriſtianè [p] definivit : I. Nefas P à Col. 507.
re ulli κατασκευάσαι εἰκόνα *conſtrue-*
r *Imaginem* , vel aliquam *adorare*
pio ſtudio , aut ςῆσαι ἐν Ἐκκλησίᾳ,
ἢ ἐν ἰδιωτικῷ οἴκῳ *collocare in Ec-*
ſiâ vel in privatâ domo, aut etiam
κρύψαι *abſcondere* aliquam , nempe
etu προσκυνήσεως *adorationis*, quò
icè reſpicit tota cauſæ diſceptatio.
tque adeò vult ea Synodus, amo-
ri deinceps religioſas Imagines ab
minum populorumque conſpectu,
a præcavendam omnem Idolola-
æ ſpeciem. Rationes in ſummam
ntrahunt ; Si qui contravenerint
turos eſſe contrà *præcepta Dei*, *E-*
cta Imperatoria, & *Patrum dogma-*
t. II. Nec tamen eo obtentu ,
novendarum ſcilicet Imaginum,
crilegii ullam ſpeciem à quocun-
e eſſe committendam. Atque a-
ò nulli fas fore , nequidem τ͂ ἀρ-
ντων *Principum* , *Præſidum*, immit-
re manus in *divina Templa*, in *va-*
, *veſtes* , *pallas* , *vela* conſecrata,

eademque ex Eccleſiis auferre, pru-
dentiſſimâ ſanè ac pientiſſimâ cau-
tione. II. Subjectâ confeſſione Or-
thodoxâ de S. Trinitate, Divinitate
Verbi, Unione Naturarum indivi-
duâ & inconfuſâ, Seſſione Chriſti
à dextris Patris, adventu indè ad
Judicium &c. interdicit Veneranda
Synodus quibuſcunque tandem,
χρώμασιν ὑλικοῖς *coloribus materiali-
bus* τὸν Θεῖον τοῦ Θεοῦ λόγον *divinum il-
lud Dei Verbum*, Chriſtum Serva-
torem effingere. Quærendum enim
illum eſſe ubi ſedet à dextris Dei,
ſed *oculis* νοεροῖς *intelligibilibus*, id eſt
animi, fidei, atque ità *toto corde*
adorandum. Nec obtentu Incarna-
tionis, διὰ τὸ σεσαρκῶσθαι, *humanâ*
formâ circumſcribendum eſſe Λόγον
aut pingendum in Imagine, quaſi pu-
rum Hominem, nominando eum Chri-
ſtum, quod nomen Deum & Homi-
nem ſignificet, inſeparabili unione
Naturarum, prolixè rejecto à Patri-
bus, & anathemate devoto errori-
Neſtorii. IV. Sic prohibent *Imagin-*
Vi-

irginis, univerſorumque Sanctorum,
inquam rem vanam, & διαβολικῆς
ἐφοδείας *Diabolicæ ſeductionis*, ut
onfiteantur ſeu illius gloriam, ejus-
ue interceſſiones pro fidelibus, ſeu
orum decus, qui ſint τίμιοι ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ *honorabiles coràm Deo*, &
ui fiduciam etiam habeant ὑπὲρ τοῦ
κόσμου πρεσβεύειν *pro mundo interce-*
ere, κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν,
cundùm Eccleſiaſticam traditionem,
uam hac quidem parte agnoſcunt
ynodi Patres. v. Tandem, rejectis
rroribus qui cum fide Orthodoxâ
ugnarent, circà ſtatum noviſſimum,
nathema dicunt omnibus *non rece-*
turis Sanctam hanc & univerſalem
ptimam Synodum, aut innovaturis
liquâ ex parte etiam καινοφωνίας
τοι λέξεως ἐφευρέσει, id eſt inani *di-*
inctionum commento: Quales uti-
ue ſunt illæ cultûs *latriæ*, *duliæ*,
yperduliæ, adorationis *abſolutæ*, *re-*
tivæ, ac ſimiles deinceps natæ, à
atribus prudenter præcavendæ.
Confirmatiſque omnibus, animo-
rum,

rum, linguarum, ac ſubſcriptionum pari conſenſione, cum ſolitis acclamationibus ad *Conſtantinum & Leonem* Augg. poſtremò anathema dicunt ξυλολάτραις, εἰκονολάτραις, κακοδόξοις, διγνώμοις, τοῦ Χριστοῦ ὑβρισταῖς. Nominatim *Germano* Conſtantinopolitano, *Georgio* Cyprio, & *Manzuri* ſeu Joh. Damaſceno, ut horum omnium in publico convictis, pari fide & ſcriptorum, & factorum hujus triumviratûs.

XII. Hæc de Synodo Septimâ Græcorum, ſeu Conſtantinianâ, ſeu Iconomachicâ, eò curatiùs ex ipſâ adverſantium Iconolatrarum fide, ut indè intelligatur cùm impoſtura Pſeudo-Monachi illius qui *Acta Stephani* conſarcinavit, tùm ex lutulentis iſtis fontibus haurientium mala fides, violatæque Hiſtoriæ leges poſt Baronium, Binium, Bzovium, Spondanum, Petavium reliquos, nuperi Scriptorum paris *Alexandri Maimburgiique*. Omnes in Synodum hanc ſeptimam, pari furoris æſtu,

ſti deblaterant ut in Synodum Ληστρικὴν *Latrocinalem*, *Pſeudo-Synodam*, *Hæreticam*, *Illegitimam*, *Antichriſtianam*, *Conciliabulum*, *Satanæ Synagogam*, *Conventum ſceleſtiſſimorum hominum*, & ſi quæ ſunt ludibria aut maledicta verborum his graviora. Contrà Pſeudo-Nicæna & Iconolatrica Synodus, in quâ omnes Synodorum leges ad unam proculcari, ut in ſequente Hiſtoriâ, cœlo tenus efferenda eſt tanquàm *Sacro-ſancta*, *Oecumenica*, *Magna*, *Septima Synodus*. Sed Maimburgium ac Natalem audiamus, vel priorem inſtar omnium, quia ubique jactantem *bonam fidem*, *ſinceritatem*, *diligentiſſimum examen*, *leges Hiſtoriæ ſervatas*, *fontes conſultos*, *ſtudium partium ejuratum*, & quas alias ſuarum Scriptionum laudes, diſertus ſui jactator, ac ſe ipſe amans, fortè ſine rivali, paſſim ebuccinat. Primum eſt, [q] *nec Papam interfuiſſe per legatos ſuos, neque ullum ex quatuor Patriarchis Orientis*, niſi fortè By-

[q] Pag. 2[illegible]

zan-

zantinum, creandum *ſub finem Conciliabuli.* 1. Diſſimulat Jeſuita, ſollicitatos antè Romanos Pontifices ad Synodum Oecumenicam, in cauſâ Imaginum, certè Gregorium à Leone, ſed fruſtrà, iſtis reluctantibus. Quia in Oriente habenda hujuſmodi Synodus eſſet, procul nutu arbitrioque Pontificum, recente adhuc nutanteque Iconolatriâ, & alia quoque molitis Gregoriis, Zachariis, Stephanis, excuſſionem ſcilicet jugi Imperatorii. Dixit jam ſuprà Gregorius, quum de Leone Iſauro ageretur: *Scripſiſti ut Concilium univerſale cogeretur, & nobis inutilis ea res viſa.* Credo equidem, *inutilis* moliminibus conſiliiſque Gregorii, ex Iconomachicâ quam vocabat Hæreſi promoturus rem ſuam, & B. Petri. 2. Subtraxerat ſe Romanus, & magna pars Italiæ, Orientali Dominio Imperioque. Stephanus jam ad Pipinum confugerat, antè indictam Synodum A. DCCLIII. Novembri menſe appulſurus in Gallias; ac fir-

firmaturus cum Gallo fœdus, in Conſtantinum ſimul, & in Longobardos, devorato jam ſpe *Exarchatu Ravennatenſi*, tanquàm ſpolio Imperatoris Græci, percuſſi ſcilicet anathemate. In Græcos pariter animati Pontifex, Gallus, Itali, Longobardi, quo tempore Aiſtulphus Exarchatum ſibi retineret, Conſtantino deluſo, nec huic alio quàm in armis præſidio. Undè ſanè nequicquàm vocandi fuiſſent ad Synodum omnes iſti, etiam Imaginum ſuperſtitioni deinceps devoti. 3. Sed nec vocari fas erat Pontificem, ad placidam diſceptationem cauſæ, ex Scripturâ S. & primâ Antiquitate, qui jam *Iudicis* partes uſurparat, qui pronunciaverat in hac cauſâ Imaginum, atque Orientales anathemate percuſſerat, etiam Imperio, ut potuit, mulctaverat. 4. Supponunt τὸ ἀμφισϐητούμενον, Synodum nullam haberi pro Oecumenicâ poſſe, niſi interventu Romani Pontificis, per ſe aut ſuos Synodum mode-

derantis. Atqui pro *Oecumenicis* habitæ, Conſtantinopolitana *Prima* ſub Theodoſio M. & *Secunda* ſub Juſtiniano, à quibus tamen abſuiſſe Damaſum, & Vigilium, nequidem præſentes per legatos ſuos, Baronius cum ſuis largiuntur. Sed & diſertè Maimburgius, qui in [r] *Tractatu* nupero de Eccleſiâ Romanâ, non modò abſentem, ſed & adverſantem Concilio Papam inducit, tamen pro *Oecumenico* tum habito, & verè, ſeu Papa confirmaverit, ſeu minùs. Undè judicium de *Pſeudo-Actis* Stephani, ex quibus de hac Synodo pronunciant Baronius, Binius, cæterique, negantibus [ſ] *citrà auctoritatem Romani Antiſtitis res Eccleſiaſticas ad normam reduci poſſe.* Quod ex profeſſo impugnat Maimburgius, in dicto *Tractatu* pluribus exemplis: [t] *Falſiſſimum* inquit, *Concilium Generale non poſſe de Fide decernere ſine Papâ.* Adſertque exemplum *Concilii Conſtantinopolitani Primi*, decernentis contrà Macedonium; *Concilii*

[r] *Cap.* XI. XVIII: XXIII.

[ſ] *Baron ad A.* DCCLIV. N. XXX.

[t] *Cap.* XXIII. *p. m.* 225. *&c.*

ii v. decernentis contrà tria Capitula; *Concilii Conſtantienſis*, à quo receſſerat Johannes XXIII. decernentis etiam contrà Papam; *Concilii Baſileenſis* itidem, omnem ſibi auctoritatem decreto vindicantis, etiam ſine Eugenio IV.

XIII. Quod addunt, infirmandæ huic Synodo, abfuiſſe omnes *Patriarchas Orientis*, planè ad fraudem comparatum eſt. Nam 1. Conſtantinopolitanus tùm nullus, mortuo nuper *Anaſtaſio* paulo antè coactam Synodum, An. XIII. Conſtantini, Theophane ipſo referente. Et quod neminem ex ſibi obnoxiis, qualiter Taraſium Irene, in eam Sedem evexerit Imperator, qui Synodum ad nutum dominantis moderaretur, argumentum eſt candoris prudentiæque Conſtantini. 2. Patriarchæ reliqui, Alexandrinus, Antiochenus, & Hieroſolymitanus, oppreſſi tùm fuère Saracenorum jugo, quorum pars Ægyptum, altera Palæſtinam & Syriam, ad Amanum uſque, occu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

paret. Docent Byzantini, Saracenica Hiſtoria, Marmolius, reliqui. Undè bella cum Saracenis, ut deinceps cum Bulgaris, accerrima Conſtantino. Igitur nec vocari Patriarchæ iſti ad Synodum, nec adeſſe potuerunt. Quod dùm diſſimulant hoc in loco Theophanes, Cedrenus, ac quotquot hypotheſi deſerviunt, accuſatâ horum *Patriarcharum abſentiâ*, produnt in his ut in reliquis candorem. Et Pſeudo-Stephanus ille, quem Theophanes dicit *annos* LX. *in clauſurâ exegiſſe*, ſeu in cellulâ, in Bithyniæ quodam deſerto, quâ fide, quibus documentis teſtari potuit, quod ex Pſeudo-Actis ejus promit[u] Baronius, *nec Romanum gratum habuiſſe Concilium, nec Alexandrinum comprobaſſe, nec Antiochenum, nec denique Hieroſolymitanum?* Quamvis in Syriæ partibus, quibus præfuit Thedorus Antiochenus, & in Cypro Inſulâ, cui Georgius ille Cyprius, anathemate feriendus, fautores Imaginum fortaſſe fuiſſe aliquos, haud

[u] *Ibid.*

ægrè largiamur, hoc ipſo *Schiſmaticos*, & *refractarios*: Sed horum abſentiam non præjudicare Concilio Oecumenico, Tridentinæ Synodi defenſores contendunt, & Maimburgius, in citato [x] Opuſculo. 3. Aſt verò, annon iidem trium Sedium Patriarchæ, eâdemque de cauſâ, jugo duriſſimo preſſi, abfuerunt ab Oecumenicis aliis? Non illi certè in Synodo *Quini-ſextâ*, nec per ſe nec per Vicarios, quæ quandoque Græcis eſt ſeptima Synodus, & Eutychio Patricidi in Annalibus, ſub Juſtiniano II. Et tamen ab ipſis Iconolatris, uti à Græcis omnibus, pro *Univerſali* habita fuit, etiam ab illis ipſis Monachis Palæſtinis, in Literis ad Taraſium ſcriptis. De hac enim Synodo loquuntur, ut reddit ipſe [y] Anaſtaſius: *Hoc autem ſubtilius eſt conſiderandum, etiam ab ipſâ ſacrâ & venerabili ſextâ Synodo, in quâ nullus eorum, qui per idem tempus in his partibus Epiſcopi erant, conveniſſe repertus eſt*, &c. *Sed nullum* NB. *ex hoc*

[x] *Cap*. XXI. 3. *p* 221.

[y] *Tomo* VII. *Conc*. *col*. 175.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Sanctæ adhæſit Synodo præjudicium neque ſecuta eſt prohibitio aliqua ſtatuendi, & quæ legas ibi plura. Quanquàm hæc ipſa Synodus Latinis hodiernis *Conciliabulum* audit, de quâ re nos z *Introductione* ad Sæculum VII. pleniſſimè. Sed quoque nullos interfuiſſe Patriarchas Orientis in *Pſeudo-Nicænâ* Iconolatricâ, quicquid clament, infrà demonſtramus. Imò ab *Epheſinâ* decernente contràNeſtorium, aberat primò Romanus, Antiochenus, Conſtantinopolitanus, ut ex Actis Epheſinis conſtat, Oecumenicâ tamen. 7. Denique ut Synodus legitima, ut Sancta, ut Oecumenica habeatur, non hujus vel illius Epiſcopi, aut Patriarchæ, ſeu præſentia ſeu abſentia reſpici debet. Benè coëuntium Eccleſiarum numerus, quà latè tunc patuit Imperium *Orientis*, & *Oecumenici* Patriarchæ Conſtantinopolitani diſtrictus: Cumprimis verò legitima convocatio, legitimus procedendi ac definiendi modus, doctrina Catholica, ſeu quæ ex

z *Cap.* VIII. *à pag.* 625.

ex Scripturis, Patribus, & Conciliis Oecumenicis prioribus aſſerta ac confirmata intelligitur

XIV. Reliqua quæ adverſùs hanc Synodum VII. evomunt, ſuaptè concidunt. Ex. cauſâ, debacchatio illa in *Conſtantinum* novum Patriarcham, productum ab Imperatore in ambonem, antè definitionem promulgationemque Synodi, quâ de re dictum [a] ſuprà eſt. Sic, quod urget Jeſuita nuperus, *præparata fuiſſe in Palatio decreta Synodi*, antequàm formam debitam in Conſeſſu acciperent: Quaſi verò non id potiori jure quadret in decreta Nicæni Conciliabuli, paucis diebus atque ſeſſionibus terminandi, à fine Sept. ad XII. Octobr. & in quo omnia tumultuariè, confuſè, ac pro Taraſii libidine, tranſacta. Par luſus Maimburgii eſt, oppugnaſſe hanc Synodum Imagines [b] *rationibus falſis, frivolis, ſolidiſſimè à Nicænis confutatis, ac iiſdem ferè quibus Proteſtantes Eccleſiam adorti*. Benè eſt, rationes Conſtanti-

[a] *Hac Sect. N. IX.*

[b] *Pag. 250.*

nianæ Synodi, ac cauſæ ejus fulcra eadem ferè quæ poſteà Caroli M. & Gallorum, ſuperiùs à nobis ſummatim fuiſſe enarrata. Conferat quiſquis eſt, non actus modò ſit Jeſuitico ſpiritu, cum reſponſis Nicænorum quæ legit Epiphanius Diaconus an de plauſtro maledictis, ac muliebribus invectivis, *confutationis* loco etiam cum anilibus fabellis, & putidis commentis quibus Imaginibus præſidium quæſiverunt, & pronunciet. Ac de his poſteà in hiſtoriâ Nicænæ Synodi. Ejuſdem farinæ eſt quod nugatur Jeſuita, niti Conſtantinopolitanos falſâ ubique hypotheſi, quaſi [c] *idem ſit Idolum quod Imago eſt, & quaſi huic deferretur idem honos qui Deo, λατρείας nempè.* Alibi, [d] *triplex errorum genus eſſe adverſum veritati* definitæ in Concilio Nicæno II. Duos autem errores extremos eſſe, ac primum *quidem illum Iconoclaſtarum, qui nullam ferrent Imaginem, eas ſubvertendo, ſub ſpecie Idoli.* Alterum τῶν *χριστιανοκατηγόρων, qui*

c Pag. 251.

d Pag. 450.

qui λατρείαν ſoli Deo debitam attribuerent Imaginibus Chriſti. Subriſit hæc ſcribens Jeſuita. Omninò diſtinguunt Conſtantinopolitani inter *Idola* ſeu εἰδωλοποιΐαν τοῦ ἑλληνισμοῦ, & inter *Imagines* in *Chriſtianiſmum* introductas. Sed has ex illis profluxiſſe ſentiunt, harumque adorationem, nomine mutato. Nec damnant Imagines ut habitas pro *Idolis* Paganorum, vel ut habitas pro *Deo*, θείᾳ φύσει, ac *pari latriæ cultu honoratas.* Non his rationibus pugnant illi Patres. Attendunt ad *Imagines* Chriſti, Virginis, Sanctorum, de quibus lis eſſet, quatenùs deferretur illis, & praxi & doctrinâ, προσκύνησις *ſeu proſtratio, humiliatio, adoratio* religioſa, ſpecies divini cultûs vel honoris. Et has cùm injurias eſſe docent Chriſto, & Sanctis, tùm pugnantes cum doctrinâ Moſis, Chriſti, Apoſtolorum, proximæ Apoſtolis ætatis, ac Patrum etiam quarti Sæculi, tùm denique inutiles ad fidem, ad cultum Dei, vel Chriſti, ad contemplatio-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

nem rerum ſpiritualium, imò multis partibus his noxias adverſanteſque deprehendi. Sed de Maimburgianis diſtinctionibus poſteà, ubi de decreto Synodi Nicænæ. Rurſùs en tibi miram Hiſtorici ſecuritatem fiduciamque in affirmando! Impietatem traducturus Conſtantini, totiûſque Synodi, [e] memorat quaſi rem certam, indubiam, Hiſtoricorum pari voce ratam, nefandum ſacrilegium Principis, antè intromiſſos Patres in Templum ſeu Baſilicam Deiparæ Virginis, quæ in *Blachernis* erat. Nempè primò confringi juſſiſſe quicquid Imaginum ſplendidiſſimam Baſilicam exornarent, ſubjicientium oculis Hiſtoriam Nativitatis, Miraculorum, Myſteriorum, Crucis, Reſurrectionis Chriſti, & quæ intactæ fuiſſent ſub Leone. Deinde, ſubſtituiſſe earum loco ſpecies ſeu Imagines Arborum, & omnis generis Avium. Ac tandem, SS. Reliquias, quas in eo Templo Chriſtiani vene-

[e] Pag. 284.

ra-

rarentur, partim igni, partim mari, partim denique præcipitiis ut traderentur imperaſſe. An verò illa ex Theophane, aut Actis poſt Theophanem, an ex Nicephoro Patr. ex Actis Nicænis, ex Cedreno, Glycâ, Zonarâ, Miſcellâ, ſimilibus? Cave credas, mi Lector! Unus & [f] Baronio, & Maimburgio Auctor eſt, nequam ille rhapſodus, qui *Acta Martyrum*, ut vocant, *Stephani & ſociorum*, *ſcripſit quàm ſinceriſſimè*, ſic Annalium ſcriptor. Falſiſſimèque idem Baronius, *eſſe Scriptorem hujus temporis*, qui res à ſe viſas, aut geſtas, nuper admodùm in Acta retulerit. Imò mendaciorum quibus ſcatet Impoſtor, recentiſſimus ille, & in quo una fingendi quæ præter ipſum nemo, ſed & debacchandi in Conſtantinum, libida dominatur, uberrimam ſegetem paſſim hæc noſtra producunt. Sed audi ψευδοπλάστην ac συκοφάντην in hujus ipſius Concilii hiſtoriâ, etiam ubi *ſinceriſſimus* Baronio eſt! Con-

[f] *Ad Ann.* DCCLIV. N. XXII.

ſtantinus *Idololatras nuncupat, cum ipſe aurum potiùs quàm Chriſtum adoraret. Vocat Idola, cùm ipſe potiùs impietatis idolum eſſet. Convocat ſtolidam ſapientiaque expertem multitudinem. Adſtringit jurare per veneranda Crucis ligna, per divina Miſteria, & omni labe pura Euangelia, in quibus DEI FILIUS Chriſtianis ne jurent, prorſùs interdicit.* Conſtantinum *quendam tyrannicâ poteſtate Antiſtitem conſtituit. Non ſecùs ac ſi in ſcenâ luderent, ambo in pulpitum aſcendunt, & enſe accinctus Antiſtitem creat, Attagas Numenio adjunctus, par obſcœnum. Qui bellis ac cædibus per omne vitæ tempus operam dederat, qui cum tribus mulieribus* (uxoribus legitimè ſibi junctis) *flagitioſiſſimè ſeſe contaminarat, nunc Sacri initiatoris, Pontificis, munere fungitur.* Et hæc omnia refert Planus, tanquàm ſi præceſſiſſent *literas ad omnes Vrbes ac Provincias, quibus Epiſcopi ad Imperialem Vrbem confeſtim accerſebantur.* Quum ex Theophane, Cedreno,

no, & Byzantinis omnibus conſtet, nec inficiato [g] Maimburgio, *nonniſi ſub finem Concilii* productum ab Imperatore Conſtantinum illum, ex Epiſcopo & Monacho eligendum Patriarcham. Tum ſubjungit mendaciſſimus ſcriptor ea quæ modò Maimburgius, *de abraſis ſacris Imaginibus* ex Blachernarum Baſilicâ, ſubſtitutis profanis aliis, & incenſis aut projectis venerandis Reliquiis. Quod inviſiſſimum facinus prætermiſſurus fuiſſet Byzantinorum nemo, ſed nec Acta Nicæna, ſi quid his ſubeſſet veri. Quanquàm indubium ſit, ſuſtuliſſe pridem Leonem, probante Conſtantino, ex hac ipſâ Baſilicâ, quicquid eſſet adoratarum hactenùs Imaginum, parietibus obducto tectorio, aut iis ſolummodò relictis, quæ extrà oculorum jactum, aut adorationis periculum. Ac diu poſt Conſtantinum, à tempore reſtitutarum Imaginum per Theodoram matrem Michaëlis III. illata eſt in ſplendidiſſimam Ædam

[g] Pag. 247.

Ima-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Imago illa *Deiparæ*, à quâ *velum dependeret*, ſextâ ſemper feriâ redeunte, *in cælum* tollendum; quando mirificâ & ſalvificâ virtute, in hebdomadas ſingulas, Imago illa ſeſe commendaret, hinc κοσμόσωσ© *mundi ſalvatrix*, apud Byzantinæ Hiſtoriæ poſteriores ſcriptores. Pergit mentiri Auctor ille ex quo ſua Baronius, in Hiſtoriâ hujus Synodi, & fallere ad hujus exemplum Maimburgius. Dicit, in ſerie narrationis Baronianæ, Imperatorem mandaſſe Patribus & Patriarchæ, *ut cum divinitùs inſpirato Stephano*, qui *Imperatores*, *Patriarchas*, *Epiſcopos in Hæreticorum numero reponeret*, (ſuperſtitioſiſſimus Monachus, de quo poſteà) *Diſputationem* de Imaginibus *inirent*: Cujus ineptiſſimas circumſtantias operoſè iſte memorat, & exitum Stephano glorioſum, exclamaturo Senatore, *Victi ſumus, victi ſumus*, *ô Imperator* &c. Qui Stephanus demùm apud Conſtantinum *impietatis* ac *rebellionis* adverſùm Edi-

dicta

dicta Imperialia, accuſatus legitur hujus Ann. XXV. vel XXVI. Chriſti DCCLXVI. ex Theophane, Breviano Nicephori, Auctore Miſcellæ, reliquis, atque adeò annis circiter XII. ab habitâ Conſtantinopoli Synodo. Nec Diſputationis qualem mentiuntur veſtigium ullum apud Chronographos eſt, impenſè Iconodulos. Rurſùs interpoſitis de Theodoſio Epheſino, de Conſtantino Nicomedienſi, contumelioſiſſimis ſimul & ineptiſſimis quibuſdam, in Synodum Conſtantinianam blatero hicce deblaterat. *Sanctum Concilium! quod ſanctum profanavit, contrivit, concerpſit.* Et addito contumeliæ putidiſſimo mendacio alio, quod avidus haurit [h] Baronius, *adjectum hoc,* SANCTUS, *ab omnibus Iuſtis, ab omnibus Apoſtolis, à Prophetis, à Martyribus, piiſque Viris abjeciſtis.* Ubi, quando, quo decreto, dic ſodes? Imò annon ex Actis ſuperioribus liquet, uti produxêre ipſi Nicæni, Viros illos Dei perpetuò *a-*

[h] Num. XXV. A. DCCLIV.

γίους, τοὺς ἁγίους, à Patribus nuncupari, tanquàm à Deo [i] honoratos τῷ ἀξιώματι τῆς ἁγιότητος *axiomate Sanctitatis*? Annon & B. Virginem, ut τὴν ἁγίαν, τὴν παναγίαν, vel πανάμωμον, ἀειπαρθένον, *planè Sanctam & immaculatam, ſemper Virginem*, aliiſque encomiis ornatam inducunt? Et quæ frons impoſtori iſti fuit, aut qui jam Baronio pudor, Maimburgiove; [k] *Sanctorum glorioſo titulo ornari vetat Conſtantinus*? Sed & ad reliqua Baronio deſcripta, quis non attonitus hæreat? Concilium hoc *ſex priorum Conciliorum Sanctiones abrogaſſe; In omnibus Templis, ubi congregata iſta fuerant, Imagines pictas fuiſſe*, ſcil. Chriſti, Deigenitricis, Apoſtolorum, Martyrum; Sed & Patres hujus ſeptimi, aſſeruiſſe *Dei genitricem inutilem rem eſſe, omnis commodi expertem, nihil in illâ præſidii eſſe*; Imò, ut ipſe Baronius, *nefandum eos Canonem edidiſſe, quo negarunt non ſolùm Sanctos omnes, ſed & ipſam Deiparam aliquid juris habe-*
re

[i] T. VII. Conc. col. 459.

[k] Lib. II. p. 179.

re poſt obitum, ad intercedendum pro nobis. Ad quæ [l] Natalis Alexander, *deceptus eſt Doctiſſimus Cardinalis Baronius, cùm ſcripſit Synodi Pſeudo-Septimæ Antiſtites edidiſſe nefandum eum Canonem.* Imò oppoſitum iſti Canoni ſtatuiſſe modò docebimus, in diſcuſſione hiſtoricâ eorum quæ Copronymo impudentiſſimè ſimul ac contumelioſiſſimè attributa ſunt.

[l] *Ad Sæc.* VIII. T. XIV. p. 76.

SECTIO IV.

Continuatio calumniarum in Conſtantinum. Undè Magiæ accuſatio? Neſtorianiſmi & Arianiſmi altera. Falſitas demonſtrata. Sed & origo. Maimburgius confitens. An Blaſphemus in Virginem, aut contumelioſus in Sanctos Copronymus? Rei examen. Vindiciæ Imperatoris. Quid de iis ſtatuerit Princeps. Quid improbarit. Factum ejus emblematicum explicatum. Epiphanii ſententia collata cum illâ Conſtantini. Accuſatio crudelitatis. Perſecutionem in Monachos qualiter deſcribant. Baronius, Maimburgius ad partes vocati. Rei totius veritas aperienda.

Ima-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Imagines poſt Synodum ſeptimam in Oriente abolitæ. Monachorum hinc indignatio, furor. Hinc & pœnæ. Perſecutionis Monachalis prima cauſa Maimburgio, Impietas Principis. Diræ Jeſuitæ voces. Scriptoris furor. Ἐπίκελσις *æqua. Exceſſus in miniſtris Conſtantini. Draconis Præfecti, & legionis Aſiaticæ Barbaries Maimburgio deſcripta. Non expreſſior unquàm effigies Draconum hodiè Converſorum. Obſervatio Auctoris. Cauſa altera perſecutionum, ex mente Jeſuitæ. Odium Dei, Chriſti, Virginis, Sanctorum, Caſtitatis. In accuſatorem retorta accuſatio. Cauſæ Monachorum, in quos animatus Conſtantinus, & Reformatorum in quos Maimburgius Reges accendit, facta collatio. Immane diſcrimen. Rebellionum ſeditionumque Monachalium exempla quædam. Andreas Calybites. Stephanus Junior. Petrus Stylita. Quo hi jure Martyres. Crudelior Copronymo Stephanus* IV *Papa. Barbaries Romæ exercita A.* DCCLXVIII. *Nova cauſa furoris Conſtantiniani. Amiſſus Exarchatus. Hujus hiſtoria, & limites. Pontificum ſucceſſivè molimina adverſùs Græcos. Et Longobardos. Donatio Pipiniana. Hujus veritas & circumſtantiæ. Sed & iniquitas. Græci reclamantes. Legatio Conſtantini ad Pipinum. Finis legationis, falſo Jeſuitâ. Synodus*

dus

dus Gallicana in cauſâ præcipuè Imaginum, A. DCCLXVII. *Ejus accuratior Hiſtoria. An Imaginum cultum ſanxerit? Rei falſitas pluribus evicta. Maimburgii circà hanc Synodum fraudes variæ. In apertâ luce poſitæ. Synodus Romana* A. DCCLXIX. *Cauſa Imaginum ut diu Romæ neglecta. Quid unum agerent Pontifices. Mox & Hadrianus* I. *De donatione Caroli Regis. Vera à falſis ſecreta. Quæ ſibi retinuerint Franci. Conſtitutio Ludovici Pii ſuppoſititia. De Synodo Romanâ preſſiùs. Certa ab incertis diſtincta. Maimburgii rurſùm peſſima fides. Varia hujus documenta. Epiſcopos Gallorum non acceſſiſſe adorationi Imaginum. Gregorius* I. *& Ambroſius vindicati, adverſùs aſſertum Jeſuitæ. Epiſtola Patriarcharum Orientis commentitia. Quæ intereà Romæ geſta ad mortem Conſtantini. Hujus noviſſima. Ut deſcribant illa Maimburgius, & Baronius. Impoſitum Orbi univerſo ab Iconolatris. Memoria Principis reſtituta. An morbus Conſtantini, plaga* θεήλατ☉? *Vanitas rei demonſtrata. Retorſio de mortibus Perſecutorum ſuperiore ſæculo. Calumniæ immanes. An Copronymus blaſphemias confeſſus ſit? An ſe æternis ignibus damnatum? Par ſors Car. Martelli, quæ Conſtantini. An cultum B. Virginis pœnitens injunxerit? An facta ſua revocaverit? Omnium*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

falſitas expoſita publicæ luci. Argumentum evidens adverſus Iconodulos. Conſtantini fatum fuit, quod Orthodoxorum, & Chriſtianorum ab ævo. Calumniæ in Reformatos ævo ſuperiore.

I. Porrò ex *Actis* deſcriptæ modò Synodi, qualia etiam interpolarunt pro arbitrio ſuo Iconoduli, maledicta reliqua mendaciaque adverſariorum Conſtantini Copronymi retundenda veniunt. Suprà vidimus infortunatum hunc Principem, quia tot flagraturum odiis, ac maledicis calamis confodiendum poſt fata, accuſatum fuiſſe *Magiæ, incancationum, præſtigiarum, invocatorum Dæmonum, evocatorumque Manium.* Prætereà poſtulatum *Neſtorianæ, Arianæ, Socinianæ* hodiernæ *impietatis,* ac *blaſphemiarum in Chriſtum,* in *Mariam,* in *Sanctos* Dei. Omnium inſtar nobis jam eſto [a] Ludov. Maimburgius, cum ſuo [b] Natali Alexandro, pari inſectandi in utroque libidine. *Magus* ſcilicet Conſtantinus; aut *invocator Dæmonum*! Fateor, præiverunt utcunque Theopha-

[a] *Hiſt. Icon. Ed. tert. p.* 196. 206. 296. 300. 339. 355. *&c.*
[b] *Sæc.* VIII. *Cap.* II. *Art.* 2. *Cap.* VI. *Art.* IV.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

phanes, Cedrenus, Zonaras, Miſcella. Nihil verò hujuſmodi Nicephorus Patr. in *Breviario Hiſtorico*, imò ne *Fragmentum* illud quidem ex Theophane, de quo ſuprà, ſeu declamatio in Conſtantinum. De Magiâ Conſtantini, ſeu vivo Patre, ſeu eo ſublato nihil in Vitâ aut Operibus Damaſceni, nihil apud Michaëlem Monachum in Vitâ Studitæ, Michaëlem Glycam in Annalibus, Sigebertum in Chronico, complures alios acerbiſſimos in Principem utrumque. Sed nec veſtigium rei ullum in omni Hiſtoriâ Leonis Iſauri, ſeu antè nuptias Conſtantini cum Irene, ſeu poſt eaſdem. Neque etiam exprobraſſe tantum nefas leguntur aut Artabaſdus invaſor tyrannidis, aut Nicæni, aut Romani Pontifices. Sed Magus ille ſcilicet, cujus auſpiciis omnis *Idololatriæ* ſpecies profligata, *adoratio* unîus *Dei Trinuni* ſancita, ac *Sex Synodorum Univerſalium* fides, omniſque *Orthodoxia* prioris ævi, ſolemni Sacra-

mento firmata roborataque fuit Docent Canones, ac definitiones ad calcem Synodi ſeptimæ. Inquies undè atrocitas accuſationis? Ex ſuperiori nempè commento de *beſtiarum cruore*, *viſcerum exectionibus*, aut *equinis ſtercoribus*, quibus impenſè delectaretur Princeps Juventutis. Hæc jam interpretati mendaces Græculi de haruſpicinâ, & extiſpiciis, hinc divinandi arte, omnique adeò μαγείας ϗ μαντείας ſpecie. Nec vellent profectò Maimburgius, aut Natalis, *Magos* fuiſſe, *invocatoreſque Dæmonum*, omnes eos Romæ Pontifices, quos indè à Sylveſtro II. aut Benedicto IX. hoc ſtigmate notarunt Chronographi, aut qui Pontificum Vitas tradiderunt.

II. Num fortaſſe vero propior criminatio eſt, negatæ à Conſtantino aut *Divinitatis Filii*, aut ſententiæ Catholicæ contrà *Neſtorium*? Nihil tamen certius, ſi Maimburgio aut Natali fides eſt. Imò nihil hoc de Principe mendacius efferri potuit.

Le-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Legantur modò expreſſiſſimi [c] Canones Synodi Conſtantinianæ, VI. IX. X. & ſequentes, pro *S. Trinitate, Divinitate Filii, indiviſibili Naturarum unione, Mariâ* κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκῳ, *propriè ac verè Dei genitrice.* Legantur Acta Synodi, ipſaque mox Synodi clauſula, & exclamationes Patrum. Ac mirare, quiſquis es, frontem animumque Monachorum! Quinimò in ipſo Synodalium definitionum exordio, dicuntur congregati Patres, piiſſimâ ſanctione Conſtantini & Leonis, in Templo τῆς ἁγίας ἀχράντου δεσποίνης θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, *Deiparæ ſemperque Virginis Mariæ.* Nec ſanè de Conſtantino aliud Hiſtoria Byzantina, quàm fuiſſe *hæredem paternæ impietatis*, dum *Sacras Imagines proſcripſit*, & *Catholicos inſectatus eſt.* Accuſationi tamen Arianæ, aut Neſtorianæ Hæreſeôs, quæ rurſùm ſpecies, quis obtentus fuit? Verbo habe. Primò accuſator legitur perfidus Anaſtaſius, poſtquàm hic defeciſſet ad Artabaldum Tyran-

[c] *Tomo VII. Concil. col. 514. 515. 519. &c.*

rannum, accendendis in Conſtantinum Imperat. odiis. [d] *Juravit* ſcilicet in publico hic Patriarcha, dixiſſe ſibi aliquando Conſtantinum, *Credisne Chriſtum, Mariæ Filium, eſſe Dei Filium? Imò* μὴ λογίσῃ εἰ μὴ ψιλὸν ἄνθρωπον, *noli reputare niſi merum hominem*. Habes teſtimonium hominis *perduellis*, *perfidi*, *proditoris*, *alterius Iſcariotæ*, *hypocritæ*, *apoſtatæ*: his enim Anaſtaſium illum Patriarcham floſculis paſſim ipſe Maimburgius exornat. Audi teſtes alios. Ecce, *quidam Clerici & Monachi, nec non Laici*, ità [e] Theophanes, & ex eis [f] Baronius ad Annum Chriſti DCCLXVI. à Conſtantino ipſo παρεσκευασμένοι *ſubornati*, accuſant Patriarcham Conſtantinum proditi apud Populum Imperatoris. Nempè quod revelaſſet Conſtantinus ille Patr. rogaſſe ſe aliquando Principem, *ecquid incommodi ſi Maria diceretur non* θεοτόκος, ſed χριστοτόκος? [g] Cedrenus aliter, omninò Patriarcham id dixiſſe vindictæ cauſâ, ac perſuaſum

[d] *Maimb. p.* 205. *Ann.* DCCXLII. *ex Anaſt. ad A.* I. *Conſt. &c.*

[e] *Ad Ann. Conſt.* XXV. *pag.* 369.

[f] *Tomo* IX. *N.* III.

[g] *Tomo* II. *Ed. R.*

ſum voluiſſe, quod *negaſſet* Imperator, cùm *Mariam eſſe* Θεοτόκον, tùm *Chriſtum pro Deo habendum.* En rurſùm impietatis Conſtantinianæ aut teſtem unicum, *Patriarcham* illum cognominem Imperatori, juxtà Cedrenum; imò juxtà [h] Maimburgium, *impudentem calumniatorem, brutâ vindictæ cupidine actum*, undè *horrenda illa impoſtura*! Vel ſi credendum Theophani, en tibi teſtes à Principe ipſo *inventos & inductos*, qui hanc συκοφαντείαν Patriarchæ imputarent, ut in eum animadvertendi occaſio Principi naſceretur. Et his teſtibus, his de Conſtantino commentis, & in Principem maledictis, nititur unicè repetita totiens Maimburgio imprecatio in Leonis Filium, ut *Neſtorianum, Arianum, Socinianum, blaſphemum, execrandum.* Cave rideas quiſquis es, ingemiſce potiùs, & intellige fiduciam Hiſtorici, longè maledicentiore calamo de *Luthero*, deque *Calvino*, horumque Diſcipulis, inſecturi poſteà ferales paginas.

h *Lib.* 11. *p.* 300. 301.

III. Par Jeſuitæ fides eſt, ubi ex impoſtoribus Græculis, & Pſeudo-Actis Martyrum, ac mendaciſſimis Monachorum foliis, refert contumelias illatas *B. Virgini*, *blaſphemias* in eam evomitas, deſpicatui habitos *Sanctos*, conſputas conculcataſque Sanctiſſimas *Reliquias*, negatam omnem Sanctorum *Interceſſionem*, & quæ id genus in rebus Conſtantini paginam utrumque faciunt. Sed nec conſtat ſibi ſatis Loyoliticæ nuper familiæ columen. Ad Annum ſiquidem DCCLIV. Conſtantini, [i] invehitur iu *Proteſtantes*, *quos* ſcilicet hic *condemnaverit Imperator*, *quibuſque dixerit anathema*, nempè *omnibus qui reſpuerent Interceſſionem Virginis*, *Sanctorumque*. Et ſanè *Canonibus* poſtremis Synodi Conſtantinianæ, quos notat ad marginem Jeſuita, [k] Maria definitur eſſe ὑπερτέρα πάσης ὁρατῆς καὶ ἀοράτης κτίσεως, *ſublimior omni viſibili & inviſibili Creaturâ*; Sancti verò τίμιοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ *honorabiles coràm Deo*. Sed & in

[i] Lib. 11. p. 251.

[k] Tomo VII. Conc. col. 523. 527.

in *Actis* paſſim, cùm B. Θεοτόκον τὴν πανύμνητον, tùm verè *Sanctos*, τιμηθέντας τῷ ἀξιώματι τῆς ἁγιότητος *honoratos ſanctitatis axiomate, ſemper viventes*, miris laudibus efferunt, omnique honore proſequuntur. Imò verò, ſi fides Actis Nicænis, non modò illis tribuit eadem Synodus, τὸ πρεσβεύειν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, *intercedere pro mundo*, quæ pridem Chriſtianorum ſententia fuerat, ſed etiam jubent eorum ἐξαιτεῖσθαι πρεσβείας, προσευχάς, *expetere*, rogare, deſiderare *interceſſiones, orationeſque*. Hypotheſi tamen à Latinorum illâ diverſiſſimâ, nec per modum *adorationis*, aut *invocationis* religioſæ, additis Litaniis, Officiis, Sacrificiis, Feſtis innumeris, &c. Sed qualiter Confeſſorum Viventiumque ſuffragia expetita; quâ de re aliàs dicendi locus eſt. Largitur quoque Maimburgius, Iconomachos illos, [l] *quicquid Imagines ferre neſcirent, tamen reveritos eſſe Crucem*. Rectè, ſignum illud διακριτικὸν Chriſtianorum, oſtenſum

[l] *Ibid. pag.* 254. 255.

magno Conſtantino, paſſim exindè erectum fuiſſe, ſuprà viſum eſt, ornandum auro, argento, gemmis, habendumque reverenter, uti habuêre Codices Evangeliorum, Menſam Sacram, alia, colendum minimè. Ludibrium enim illi debuerunt, qui Lactantio tribuêre notum Poëma, *de Paſſione Domini*, in quo verſus,

Flecte genu, lignumque Crucis venerabile adora.

Sed & diſſimillimam fuiſſe figuram Crucis Imagini Chriſti, *quæ immediatè eum repræſentat*, ſcilicet, *quod Crux certè non facit*, dicat [m] Maimburgius. Undè etiam in Nummis Leonis Iſauri, & Conſtantini PP. Augg. ex Octavio Stradâ, apparent *Stemma Crucigerum*, *Globus crucigerus*, *Cruciculæ*. Ac Crucis figuras cùm Armenos in hunc diem, Imaginum neſcios, tùm Iconomachos veteres admiſiſſe in confeſſo eſt, ut notum ex Euangelicâ hiſtoriâ ſignum, dùm ignota Chriſti facies, idemque Chriſtianiſmi ſymbolum, pulſi à Conſtantino Paganiſmi

[m] *Maimb.* p. 255.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

niſmi *μνημόσυνον*, ſignatumque in primitivâ Eccleſiâ, ne *pudere* Chriſtianos *Crucis Chriſti* quiſpiam exiſtimaret. Ità non aliter in *Reliquias* indignatus Conſtantinus, quàm quatenùs eſſent *adorationis* objectum, & inſtrumenta ſuperſtitionis, *n devotionem* appellat Jeſuita, falſis etiam nominibus ut plurimùm cenſendæ. Quî etiam *in Mariam* contumelioſus fuerit, explicat ipſe Maimburgius: *o Si cui excideret, etiam de improviſo, ad Deiparam in periculis confugere*, NB. *invocando Sacro-Sanctum ejus Nomen, protinùs favor Imperatoris in terribile odium deſinebat.* Quæ ſi vera ſunt, non tam blaſphemus Conſtantinus, quàm qui *invocarent Sacro-Sanctum nomen Mariæ*, quæ nec Deus ipſa, nec Dei honorem ſibi vendicans, nec Servatrix, nec invocari uſquàm juſſa, aut invocata Chriſtianis prioribus, *ſalutata* ſanè ab Angelo, & vel *Deiparæ* nomine habita iſtis in honore. De cætero fœlicior ipſa quod Chriſtum corde quàm quod utero ge-

n *l. III. pag.* 342.

o *Ibid. p.* 339.

geſtaverit, *indè felix mater, non quia Verbum in illâ Caro factum eſt, ſed quia cuſtodivit ipſum Verbum Dei per quod facta eſt, & quod in illâ Caro factum eſt*, in vulgato dicto [p] Hipponenſis.

IV. Sed & Conſtantini mentem teſtabitur illud [q] Cedreni, quod in proſcindendi denuò materiam vertit Jeſuita, initio ſtatim hiſtoriæ [r] Conſtantini, & ex Cedreno Suidæ, in *Conſtantino*. Tacent interim Theophanes, Nicephorus Patr. & vetuſtiores Conſtantinomachi, ac vel hinc meritò cenſendum ambiguæ fidei. Refert Cedrenus, Conſtantinum ſumptis aliquando *loculis*, βαλαντίῳ, *auro plenis*, rogaſſe adſtantes, quanti eos pretii loculos æſtimarent, cui reſponſum fuerit, οὐδενὸς εἶναι, *nullius pretii eſſe*. Tùm Imperator ad eoſdem converſus: Ità *Maria* quoque dùm Chriſtum geſtavit utero, τετιμημένη ἦν *in honore fuit*; poſtquàm verò eum peperit, οὐδὲν τῶν λοιπῶν γυναικῶν διενήνοχε, *nihilo reliquis mulieri-*

[p] *Tract.* x. *in Ioh. C.* III. *Tomo* III. *P.* II. *Ed. Noviſſ.*

[q] *T.* II. *de Conſt. Copr. p.* 460.

[r] *Lib.* II. *p.* 198, 199.

ribus præſtantior eſt. Cui narratiunculæ, nixæ unâ G. Cedreni fide, nec tempus ullum ſignantis, referentiſque inter alia contumèlioſa & mendaciſſima, ſi quid veri ſubeſt, emblematicum illud Conſtantini factum quò reſpexerit nemo non videt. Nimirùm, ne loculus auro contento exæquaretur, *Deipara Deo, Maria Chriſto*, qui olim Matris in utero præſens, unde ἀγαλλίασις fœtûs Eliſabethæ, non ad Mariæ ipſius, ſed ad *Chriſti adventum*, ità Maldonatus. Hinc Θεοτόκον naturâ ſuâ nihil differre à cæteris mulieribus, nec eſſe pari *honore* Matrem proſequendam, quò Filius quem geſtaſſet utero. Aliàs controverſia nulla fuit de *honore* Mariæ deferendo, eandemque τιμᾶσϑαι *honorari ſuprà omnem aliam creaturam*, ipſe decerni voluit Conſtantinus in Synodo VII. Ac planè ità Epiphanius (cui, vel ex citandis modo, falſò inſcribitur ſermo Mariolatricus, ἐγκώμιον εἰς τὴν Θεοτόκον) adverſùs Collyridianos, Hæreſi LXXIX. ſ Ἐν τιμῇ ἔστω

ſ Tomo I. pag. 1064. 1065.

ἔςω Μαρία, ὁ δὲ Πατὴρ, καὶ Υἱὸς, καὶ ἅγιον Πνεῦμα προσκυνείσθω, τὴν Μαρίαν μηδεὶς προσκυνείτω. *Honoretur ſanè Maria, Pater verò, Filius, & Spiritus S. adorentur: Mariam adorare nemo velit.* Paulo antè idem [t] Epiphanius: Ναὶ μὴν ἅγιον ἦν τὸ σῶμα τῆς Μαρίας, οὐ μὴν θεός. *Sanctum erat Mariæ corpus fateor, non tamen Deus illa fuit.* Mox: Ἀπὸ τοῦ, Γύναι τί ἐμοὶ καὶ σοὶ; μή τινες νομίσωσι περισσότερον εἶναι τὴν ἁγίαν παρθένον, γυναῖκα ταύτην κέκληκεν; ὡς προφητεύων, τῶν μελλόντων ἔσεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς σχισμάτων, &c. *Quid mihi,* inquit, *& tibi mulier? Ne quis B. Virginem excellentioris alicujus naturæ eſſe credamus,* (quod ipſum ſuprà Copronymus) *eoque vocabulo, quaſi vaticinans, ad ea Schiſmata Hæreſeſque refutandas uſus eſt, quas in Orbe terrarum olim excitandas cognoverat.* Rurſùs; Εἰ γὰρ Ἀγγέλους προσκυνεῖσθαι οὐ θέλει, πόσῳ μᾶλλον τὴν ἀπὸ Ἄννης γεγεννημένην; *Nam ne Angelos adorari permittit, quanto minùs id Annæ filiæ tribui conceſſerit?* Mittimus reliqua, quæ ad

[t] Ibid. pag. 1061. 1062.

unum

inum omnia Petavio in Animadverſionibus fuêre diſſimulanda. Conferat nunc Lector iſta Epiphanii cum ſuperioribus Conſtantini Imperatoris, & cum doctrinâ ac praxi Pontificiâ, fœdâque Μαριοδουλείᾳ, & judicet, qui propiùs ad *Sacrilegium* & *Hæreſim* accedant, Copronymus an Maimburgius? Nihil enim Epiphanius de λατρείᾳ dixerat, ſed de προσκυνήσει tantùm, quam nec Angelis, nec Mariæ θεοτόκῳ, ut ejuſdem cum mulieribus cæteris naturæ, abſque ſacrilegii crimine deferri poſſe pronunciat, quæ quidem Jeſuitæ noſtro [u] *execranda impietas eſt*. Imò verò *execranda* hæc omnis in iis qui Hiſtoricorum nomen mentiuntur, & effræna maledicendi licentia eſt, in iis quæ ad Conſtantinum attinent. Sed modum omnem exceſſura, in deſcribendis extremis hujus Imperatoris, ubi plura de *blaſphemiis* in *Mariam*, ad calcem hujus Perioches.

[u] *Lib.* II. *p.* 199.

V. Succedant nempè atrocia facta hujus Principis, *Crudelitas* & *Barba-*

ba-

baries in fideles exercita, *raptati paſſim Catholici* ſeu cultores Imaginum, *membris mutilati*, *orbati luminibus*, *excarnificati*, *toſti*, *fuſtibus contuſi*, *in profundum præcipitati*, *omni genere contumeliarum*, *& ſuppliciorum affecti*, ac cumprimis *Monachi* & *Moniales*, quorum perſecutionem refert * Jeſuita, ad Annum Æræ vulg. DCCLXIX. Baronius recruduiſſe perſecutionem in *Orthodoxos Chriſtianos*, y Anno DCCLXI. Sed obſervabimus inprimis poſteriorem Baronio cæteriſque Maimburgium. Ut Lectorem ſuum illiciat, ac perfundat voluptate quâdam, *pour donner le plaiſir du Roman*, ut ipſe ſuprà, præter ea quæ mentiti Byzantini, fingit de ſuo non pauca, ἐτυμοῖσιν ὅμοια. Illinc quidem in Principe efferatos animi motus, impias voces, ac caninam quandam in Viros ſcilicet ſanctiſſimos rabiem; hinc in Monachis nocturnas, aſſiduaſque preces, orationes patheticas, conſtantiam qualem ſub Deciis, vel Diocletianis,

x *Lib.* III. *p.* 336.

y *Tomo* IX. *N.* XV. & *ſeq.*

is, crebris portentis *ac miraculis* il-
ıſtrem. Et una horum omnium pe-
es ipſos fides eſt, promptorum ma-
imam partem ex *Actis apocryphis*,
npoſtorumque tabulis, de Paſſioni-
us *Martyrum* ſub utroque Principe.
e ipſo Petavio, & Doctiſſimis qui-
uſque, auſis diffiteri, multa quæ ſub
Nicephori Patriarchæ, *Theophanis*,
auli Diaconi, *Cedreni* &c. nominibus
guntur, ſæpè à poſterioribus adjecta,
ıt de cætero interpolata fuiſſe. Ac
uod Jeſuita *Fragmentum* addidit ad
Ιστορίαν Σύντομον tanquàm Nicephori,
rodit (ut ſuprà) non tam in Conſtan-
ino ipſo, quàm adverſùs Conſtanti-
um in Scriptore furorem quendam,
ex ſtylo declamatorem exulceratâ
ente, veriùs quàm Hiſtoricum.
uid dicendum jam de Annalium
riptore Baronio? Eô certè avidiùs
uſit his ex fontibus, quod utri-
ue Imperatori, Leoni & Conſtan-
ino, fuêre gravia cum *Romanis Pon-
tificibus* certamina, à quibus indigna
mnia & dura paſſos eſſe Principes,

ex parte jam viſum. Id cauſæ ſatis Baronio lacerandæ memoriæ utriuſque. Hinc declamationes, exaggerationes, imprecationum diræ, & gravis improbis Capitibus tellus. Hinc ſi qui *terræ motus*, familiares in iis Orientis partibus, ſi quæ *peſtes* depopulatæ ac contagia morborum, ſi quæ illatæ Imperio *clades*, ſi quæ minùs felices adverſùs *Barbaros* expeditiones, ſi quæ *prodigia* ab imperitis vulgata, aut mulierculis, ſi quo *morbo* invaſi ipſi Principes, *aquæ intercutis* puta, *dyſenteriæ*, aut *febris malignæ*, &c. omnia protinùs adſcribenda vindici in ſcelerata Imperatorum capita Numini. Et cur ſcelerata? Ob ſubtractas *adorationi* picturas, tabulas, & ſublata *cultûs* ſuperſtitioſi objecta. Vel ob coërcitam Monachorum turbam, paſſim ſeditiones plebum excitantium, & ruentium præ cæteris omnibus inſani furore in aſſertionem Imaginum, an Idolorum, ex quo evaſerant fœdiſſimæ ſuperſtitionis, & reli-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ligioſæ προσκυνήσεως objecta. Adhæc ſub ſpecie ſanctitatis, & ſacræ veſtis larvâ, quam *Tenebrarum indumentum* appellaſſe Conſtantinum referunt, quum imponi Populis cerneret Imperator, ac deliteſcere ut plurimùm, ſub eo mantelo, nequitiæ ſcelerumque ſemina, hinc nata ea quam vocant *perſecutio*, de quâ paucis referendum.

VI. Poſt decretum Conſtantinianæ Synodi, oppreſſa in Oriente Iconomania videbatur. Roma verò parùm de Synodi illîus definitionibus ſollicita fuit, ſub Stephano III. & Paulo I. Nec enim Concilium ullum oppoſitum legitur Synodo illi ſeptimæ, pro Oecumenicâ quantumvis habitæ, antè Concilium Romanum ſub Stephano IV. Anno Æræ Dionyſ. DCCLXIX. Imò Conſtantino plurimus adhuc honos habitus fuit, ut *piiſſimo* Auguſto, ex ſcriptis ad eum Româ Epiſtolis, miſſiſque Legatis, apud Anaſtaſium, quibus *Imperialem Clementiam* Stephanus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ſupplex orabat, ut ſibi & Italiæ ſuccurreret. Tunc enim unum Pontificibus ſtudium, *Exarchatu* pellere Longobardos, Pipini tandem donatione vendicando Romanæ ſedi, & in Petri Paulique patrimonium convertendo. Undè Aiſtulphus Longobardorum Rex, quantùmvis Imaginum cultor, quia tamen ſibi Exarchatûs dominum invaſerat, poſt mortem Rachiſis, pari loco habendus fuit quo *Gentilis* quiſpiam, hinc in Literis Pauli Pontif. apud [z] Baronium, poſt Pipinianam donationem, dicitur Exarchatus redemptus *de manibus Gentium*. Quod factum eſt ſub Stephano III. ad Pipinum in Gallias profecto, quâ de re etiam infrà, & *Introduct.* noſtrâ ad res Sæculi VIII. Igitur ut hæreamus in Oriente, anguſta illa fuêre ac remotiora terrarum ſpatia, quæ ab *Hæreſi Copronymi*, *ab ejus veneno*, ità Græculi, pura intactaque remanerent, id eſt quæ Imagines adorarent. Dixerint Pſeudo-Acta Stephani Junioris, ci-

tante

z *Ad Ann.* DCCLIX. *N.* I.

tante Baronio, [a] ad Annum DCCLV. Nullum iſta Monachis perfugium tunc novêre, quàm in regionibus Barbaris ferè trans *Euxinum*, & ad Mæotida Paludem; aut in *Italiæ* locis ab Orientali Imperio avulſis; aut in *Lyciæ Provinciæ* montoſis climatibus, & in *Cypriâ Inſulâ*, ac Phœniciæ maritimis locis, verſùs *Tyrum* & *Ioppem*. Non *Antiocheno*, non *Alexandrino*, non *Hieroſolymitano* ſubjectæ Sedes, inter Iconodulas referuntur, neque paſſuri tùm Saraceni. Quo factum eſt ut addictiſſima ſuperſtitionibus Monachorum, toto Oriente pullulantium, turba paſſim fureret, horumque anteſignani & calidiores, in ipſum Principem, in ejus Edicta, in Miniſtros, ſeditioſi ac rebelles inſurgerent. Atque hinc animadverſiones, exilia, ſupplicia, probra, ac pœnæ de contumacibus ſumptæ, tandemque Monachiſmi proſcriptio, quandoquidem Monaſteria eſſent religioſarum Imaginum, fœdæ προσκυνήσεως, interdictæ noviſſimus

[a] Tomo IX. Num. L.

Canonibus, & conſpirationum ad- verſùs publicam tranquillitatem, quædam receptacula. Referunt hu- jus Monachalis perſecutionis æſtum ad Annum Conſtantini XXV. & XXVI ità Theophanes, id eſt Æræ Vulg DCCLXVI. & DCCLXVII. continuan dæ annis ſequentibus. In cujus per ſecutionis hiſtoriâ, tragicis vocibu memorandæ, multiſque in Copro- nymum maledictis jactatis, prolix ſunt Nicephorus Patr. Theophanes Cedrenus, Pſeudo-Acta Marty rum, &c. At prolixior iniquorque cæteris eſt *Iconolaclaſticæ Hiſtoriæ* con- ſarcinator nuperus [b] Maimburgius Utque ingenuum ſe Hiſtoricum ſin- cerumque iſte demonſtraret, duo ſib facienda eſſe cenſuit. Primò, ut e jus quam fingit in Conſtantino, ad verſùm Monachos λυττήσεως, rever indignationis, cauſas ex ſe commi- niſceretur, invidioſiſſimas ſanè, ſec & ex dicendis modò falſiſſimas. De- indè, ut in atrocioribus quibuſdam factis recenſendis, cùm augeret om- nia,

[b] *Lib. II. à p. 275. Lib. III. à pag. 336.*

ıia, ac paratragœdiaret more ſuo, ùm in Principem ipſum, ejuſque ɔarbariem atque impietatem, magis quàm in eos quos vocat *Carnifices*, *Internales furias*, *Dracones* hodie dicunt, culpam omnem conjiceret.

VII. Igitur inter cauſas accenſæ bilis in Copronymo, quas refert Jeſuita, primum locum obtinent, & horret animus memoraſſe; *Impietas* Principis, *peccatorum cumulus*, *induratio*, *animi rancor*, *furor*, *perfidia*, *crudelitas*, *quotidianæ quibus ſe volutaret libidines*, *paſſionum vehementia*, *vita infamis*, *actiones execrandæ*, *deteſtanda facinora*, quibus etiam alios invitos implicaret: Hinc *metus ne illorum vel conſcii vel complices ea propalarent*, ne etiam eſſent *Viri pii*, *verè converſi*, *& Confeſſores*, *qui ſuis ad Deum gemitibus quotidiè tot horrenda crimina deflerent*. [c] Hæc ille, & multo plura ac graviora, lacerandæ horrendum in modum perſonæ Principis, ſuiſque Iconolatris & Mariola-

c *Lib.* II. p. 274. *&c.* *Lib.* III. p 336. 338. 339. *&c.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

tris ut placerent quas faceret ipſe fabellas. Undè [d] claudit: *Princeps fuit, abſque contradictione, quo ſceleratiorem brutalioremque alium Hiſtoriæ veritas tranſmiſit nullum ad poſteritatem. Nullum genus eſt flagitiorum, & abominationum, cujus ſemet non reum conſtituerit, nullo unquam in ipſo vel minimæ virtutis veſtigio obſervato, qua opponi tot criminibus poſſit. Atque ita, poſtquàm Antiochum æmulatus eſt, in opprimendis fidelibus omni genere calamitatum, parem cum eo vitæ exitum ſortitus eſt.* Stupe Lector quiſquis tandem es, ac cogita annon Scriptoris veriùs illa *furorem* prodant, quàm Principis. Certè nemo extrà partes conſtitutus iſtud non largietur, haud extremæ modò imprudentiæ eſſe, ſed & projectæ in Hiſtorico maledicentiæ, ut molliſſimè dicam, perfodere ac proſcindere ſupremum Orbis Caput, eo genere accuſationum ac probrorum quibus in ſolâ affirmantium libidine, ac juratorum hoſtium conſpira-

[d] Lib. III. p. 356. 357.

ra-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ratione, contrà fidem certioris Hiſtoriæ, fundamentum eſt. De Conſtantini factis, meritìſque laudibus, ſuprà ex Nicephoro ipſo Patriarchâ, & ex adverſantium fide, occupatum eſt, quò redeat Lector. Nunc, ſi Maimburgium audis, rabie fera corda Principis tument, eſt aliquid Hydrâ potiùs hujus ſcelerati dolor, & tempore non alio ſævior campis erravit Leæna, catulorum ſuorum oblita, quàm graſſatur Copronymus cùm in Urbe Regiâ, tùm in Provinciis ipſis, ſolâ ſcelerum conſcientiâ, & perditæ ulceratæque ac deſperantis mentis furore. e Sect. III. N. III.

VIII. Primò quidem eâ nos ſumus æquitate, ut ſi quæ duriùs à Principe ſtatuta, in pertinaces ſeu Iconolatras, ſeu Monachos, quandoque damnandos plectendoſve aliorum crimine, vellemus non factum. Eradicanda fuêre fateor Idololatriæ & ſuperſtitionis ſemina, hinc validæ manus, fortia conſilia. Ac prohibe-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

bantur modò quæ nihil facerent ad eſſentiam Religionis, faſſis[f] infrà Petavio & Maimburgio, ad offenſionem autem plurimùm. Undè quo contumacior turba fuit, & in Principem animoſior, hoc ferociores in Principe animi. Nec ſemper tamen frangas, vires tuas experiundo, quod flectere non potes. Curandi ægroti, *&* malè affecti, non mactandi, undè illud væ Propheticum, quia[g] *vi dominamini in oves morbidas, & per ſævitiam!* Secundò, indubium eſſe debet, poſt antè obſervata, innumera quæ commemorantur ut de Leone, ſic de Conſtantino filio, horrendas cumprimis cædes, ac ſtrages editas, ſolo *Iconolatriæ* nomine, commenta eſſe Monachorum. Ne ſæviſſimus quidem *Michaël* deinceps legitur cædibus, ſed magis exiliis, flagris, in eos animadvertiſſe, apud Curopalatem, aut Cedrenum. Tertiò, non illicò imputanda fuêre Conſtantino, quæcunque per Miniſtros, aut legionarios immitiùs violentiùſq; per-

[f] Ibid. v.

[g] Ezech. xxxiv. 4.

erpetrata. Saltem fuiſſe qui in Pro-
nciis, procul Aulâ Copronymi,
ujus mandata [h] *excederent*, ut barba- h *Maim. P. 1. p. 340.*
s miles conſuevit, ne ipſe alicubi in-
ciatur Jeſuita. Exemplum in *Dracone*
to luculentum, re & nomine tali,
ræfecto *Thraceſiorum* τῷ θέματι, *the-*
ati, ſeu τῷ τάγματι, id eſt militiæ diſ-
oſitæ per *Lydiam*, *Ioniam*, *Cariam*,
Mæonas, Myſiorum Thracum olim
olonias, undè Thraceſenſium no-
en. De hoc Duce prolixè [i] Cedre- i *Tomo II. p. 466. 467.*
us, ad Annum xxv. Copronymi, ſed
rolixiùs auctiuſque pro jure ſuo
Maimburgius. Et hîc Lectorum fi- k *Ibid. à p. 341. ad 346.*
em appellamus, annon *Dracones*
uos Gallos, nuper in miſeram &
nnocuam gentem effuſos, veriùs
uàm *Draconem* illum Aſiaticum, gra-
hicè expreſſos voluerit Jeſuita. *So-*
utis (inquit) *furiis* Draco ille *ſimi-*
is factus, qui & Λαχανοδράκων, *con-*
vocatos in unum, patente loco, Mo-
achos Monialeſque, aut ſtolam & u-
xorem eligere extemplo juſſit, ex man-
dato Regio, id eſt profeſſionem eju-
ra-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

rare, *aut eligere mutilationem & exilium. Si qui imbelles adeò & molles amore ſæculi, ut cederent Tyranni violentiæ, perſidiæ præmium blanditiæ fuerunt, cæteris irretiendis. Si qui verò Principis obſequio Dei illud anteponerent, eſſetque Fides Vitâ potior,* (ſic ille, quum de habitu tantùm vitæque genere Monachali ageretur) *in hos immiſſi Carnifices, qui barbarâ crudelitate diriperent ac divenderent omnem ſupellectilem, vaſa, ornamenta, greges, libros, facultates, & quicquid ſacrum illis eſſet ac pretioſum. Si qui autem ederent conſtantiæ ſuæ ſigna, tanquàm rebelles in Principem afficiendi omni genere cruciatuum. Vivi flammis uſtulati, cute illitâ, & crinibus, igni admoti ac ſemitoſti; fugientes etiam ex deſertis, cavernis, abditiſque locis retracti, flagris aut morte ſævum in modum mulctandi. Quicquid excogitari potuit ſuppliciorum tormentorumque,* NB. *ſed tamen ne mori poſſent, in miſeros adhibitum. Donec planè exterminaretur*

ar in iis partibus nomen Monachi, *onverſis omnibus ad Sæculum. Ac pa- leà cùm has* Converſiones *placere Principi, (etiam gratias acturo* Dra- oni Præfecto, *tanquàm qui omnium naximè effectum dediſſet quod inten- lerat) compertum eſſet, par in Pro- vinciis reliquis barbaries exercita. Duces omnes certatim, fictâ zeli ſpe- ie, reipſâ Principi ut placerent, con- verſiones* Monachorum *promovere. Iſeque tandem Patriarcha Nicetas, everà ſub habitu & nomine Archi- Præſulis, primus Regiorum mancipio- um, ne veſtigium ſupereſſe voluit lamnatæ à Principe Religionis. Et hoc nollium Epiſcoporum ingenium eſt, ui produnt Characterem ſuam,* tra- iſſent leur caractére, *ut fœdè ſer- viant paſſionibus Principum, quorum Patres eſſe debuerant, & ad ſæva quæ- ue & abjecta ſe tranſverſos agi pa- iantur, Domino ne diſpliceant. Sed andem ſervitutis præmium referunt, ontemptum & odium.* Hæc Maim- urgius, non Hiſtoricus verè geſto-

rum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

rum ſub Conſtantino, addit enim ubique ad Theophanem, Miſcellam, Cedrenum ipſum, ſed Vates eorum quæ mox, miniſtris *Draconibus*, in Galliâ ſuâ facienda eſſe cognoverat, fieri poſſe negaſſet nuper Europæus Orbis. Si quid diſcrepantiæ eſt, obſervatur illa multiplex, & in *Cauſâ* hodie diverſiſſimâ, nec enim de omittendis Adiaphoris agitur; & in novo atque inaudito prorſùs genere *Cruciatuum*; & in *Perſonis* ab ipſâ barbarie oppreſſis. Non hæ jam rebellantes aut ſeditioſi vel immodicæ ſuperſtitionis Monachi, Cuculli inſano ſtudio, & Imaginum. Sed innocui fideliſſimique toto Regno ſubditi; Mulierculårum, Virginum, Matronårum, Senum, Infantum myriades; divulſi à Patribus Liberi, à Liberis Patres, Mariti ab Uxoribus, à Maritis Conjuges; quorum omnium tenerrima aut *Corpora* excarnificata, aut *Vincula* æternùm diſrupta, aut *Conſcientiæ* adorare per vim Creaturam ac Romam adactæ. Neque

tamen aut maximo Regum imputare ſuſtinent hi miſeri quæ perpetiuntur ſingula, aut maledictis, quod abſit! proſcindunt perſonam Principis. Didicerunt illud, *non maledices Principi populi tui.* Hic verò Jeſuita in Conſtantinum Imperatorem conjicit omnem barbariem, ſed & ultimæ maledicentiæ fræna laxat, in quem quidvis harum rerum conveniat quæ ſunt dicta in

Monſtrum nullâ virtute
redemptum
A Vitiis.

IX. Sed inhærendum adhuc nonnihil eſt cauſis excitatæ à Conſtantino perſecutionis Monachalis. Maimburgius, factum odio *Dei*, *Chriſti*, *Virginis*, *Sanctorum*, ferre neſcio Conſtantino honorem illis habitum. Quæ calumnia jam ſuperiùs retuſa eſt, ex Actis Nicænis, ipſâque adverſantium teſtificatione. Aliud longè eſt, indignatum Conſtantinum, ſed & Synodi VII. Patres, in [l] *invocantes Sacro-Sanctum Nomen Virgi-*

[l] *Maimb.* *l. p.* 339.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ginis, deferentes Creaturis honorem divinum, Imaginibus aut Reliquiis adorationem, precibus ad Mariam aut Sanctos directis S. Sancto iſtius Nomine religioſè appellato, implorato auxilio, virtute divinâ adſcriptâ, votis nuncupatis, Pſeuſo-Miraculis affictis. Dixerit [m] Theophanes, in hujus Perſecutionis ſerie: *Preces ad S. Virginem Deiparam, omneſque Sanctos, aut ſcriptis aut mente conceptas, ex quibus* πᾶσα βοήθεια πηγάζει *auxilium omne ſcaturit, tanquàm inutiles,* πανταχοῦ ἀποκηρύττων *ubique interdixit.* Rurſùs, ferre non potuiſſe Imperatorem *uſitatam illam vocem*, Θεοτόκε βοήθει, *O Dei genitrix adjuva!* Ubi verò hujuſmodi preces concipere, cum fiduciâ in Virginem, Sanctos, Creaturas, aut Chriſtus juſſerat, aut Apoſtoli præceperant, aut ſuo exemplo primi Chriſtianorum docuerant? Sed, ex Maimburgianâ hypotheſi, *utiles* quidem illæ preces, ſic *utilis* Imaginum uſus, neceſſaria iſta minimè, nec eſſentialia

[m] *Chron.* A. XXVI. *Conſt.* p. 370. A. XXVI. p. 373. &c.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Religioni, ac nullâ lege imperata, noxia verò plurimùm ob *indiſcretum cultum*, de quo querelæ etiam medio in Papatu. Quæ nunc, obſecro! major vel in Principe impietas, jubente ad Deum, ad Chriſtum confugere precibus, adoratione, fiduciâ; vel in Monachis pertinacia, cœlum terræ miſcentibus, omniaque ſeditionibus, turbis, clamoribus impleturis, pictarum Imaginum & cultûs non neceſſarii, nec divinitùs imperati, unâ cauſâ.Ità, quod ut rem atrociſſimam omnes iſti referunt, Monachos jungi uxoribus, Moniales maritis juſſit, *legitimis nuptiis*, [n] atque individuâ vitæ conſuetudine, ex Dei Chriſtique inſtituto. Hinc Patriarcham Conſtantinum, olim Monachum, Theophane referente, ἔπεισε *perſuaſit* fieri στεφανίτην, ſeu Maritum, *coronâ* nuptiali redimitum, relicto habitu Monachali, & Aſceticæ vitæ genere. Sic in publico aliquando produci Monachos in Hippodromum juſſit ſingulos mulierem Monacham manu circumducturos, ut aſſuefie-

n *Theoph. pag.* 368.

Q rent

rent honeſtæ ſexûs conſuetudini

o *Hiſt. pag. 229. Ed. Pet.*

o ex Nicephoro Patriarchâ. O ſce lus! ajunt iſti, ô facinus, quo nul lum uſpiam concipitur gravius. Nem pè *inceſtæ* his nuptiæ, quæ Divin quidem juri & Naturali conformes Canonico adverſæ. Et uri his ſatiù eſt, aut nefariè pollui, quàm nubere Denique *Monaſteria* relinquere com pulſi Solitarii, è deſertis ſuis retra cti, ac domos habitare. En expian dam rurſùs Inferorum flammis Con ſtantini impietatem, ad quam men tès perculſæ meritò ſtupeant! At qui Monaſteria tùm Idololatriæ of ficinæ, Imaginum adoratarum lati bula, ac rebellantium in Principem ſeminaria. Sed & inertium homi num, devotionis obtentu, atque inutilium publicæ rei, perfugia, ſi non quandoque obſtrictorum nefan dis antè flagitiis.

X. Nunc compone, Lector, iſta om nia cum ratione noviſſimæ totâ Galliâ perſecutionis, cui patrocinatur Maim burgius, imò cui excitandæ *Calvi-*

niſ-

niſmum ſuum Ludovico Regi inſcripſit. Infeſtus Conſtantinus, fateor, *invocaturis Sacro-Sanctum nomen Virginis, Ligni Lapidumque cultoribus, facturis Carnem brachium ſuum, receſſuris in hoc à Chriſti & Apoſtolorum doctrinâ, praxi, Conjugium quoque ut rem pollutam prohibituris, quæ*[p] *Dæmoniorum doctrina* Paulo fuit. [p] 1 *Tim.* iv. 3. Averſus idem Imperator ab iſto hominum genere, qui & *Principis*, & *Concilii habiti, & decretorum Synodalium*, & *Imperialium legum, Publicæque tranquillitatis*, hoſtes ſeſe ἀσπόνδους profiterentur. Quæ mox ſubjungenda ex Hiſtoricis, & ex Maimburgio, pluribus evincent. Nunc Reformatæ Galliæ hodierni Cives, quorum in corpora, in animos, ſævire Dracones tuos ac Præfectos probas, quid tandem totius in facie Europæ ſcelerum admiſerunt? Nempè ad unam Scripturarum normam, ſecundùm doctrinam ac praxim primæ Antiquitatis, fidem ſalutemque ſuam exigi volunt. Unius Dei, & Chriſti Servatoris,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

invocant S. Sanctum nomen. Induci
nullo modo poſſunt ut ſe coràm Ima-
gine, aut Ligno, aut Pane, aut Reliquiis
neſcio quibus, religioſo adorationis
venerationiſque cultu proſternant. In
uno Chriſti expiatorio Sacrificio fi-
ducia eſt; cujus Memoriam in Eucha-
riſtiâ ſtudioſè recolunt, ſub utrâque
Specie à Chriſto inſtitutâ. Peccata
Deo humiliter, contrito corde,
quotidie confitentur, Paſtorum ſola-
tiis admiſſis. Horum conjugium, va-
gæ libidini, aut concubinatui, aut
fœdis pollutionibus anteponunt.
Capita fidei morumque poſitiva,
quatenùs aut credere Confeſſiones
jubent, aut facere, pudibunda Ro-
ma damnare nulla ſuſtinet: Duriori-
bus, ſi quæ pridem Theologis expreſ-
ſa, in diſputationis æſtu, ac plerum-
que extrà Galliæ fines, proni lu-
benteſque abſtinent, ſed & eo in
Regno abſtinuêre, longo annorum
decurſu. In Reges Sacratiſſimos nul-
lo Hæreſeôs, nullo Tyrannidis, aut
quocunque tandem prætextu inſur-
gere,

gere, aut machinari fas eſſe, contrà Jeſuitas & docent, & praxi ſuâ firmant. Si hac parte reatu ſe ulli unquàm, Proteſtantium ſub nomine, obſtrinxêre, toto pectore execrantur. Ludovicum Magnum, ex quo *à Deo datus*, pupillâ oculi ſui cariorem habitum, omni fidelitatis, amoris, venerationis, atque obſequiorum genere cultum inviolatâ lege, etiam extorres palanteſque reſpiciunt, fortè neſcium omnium calamitatum quibus ſimiles Sol non adſpexit alias. Et hic quidem Reformatorum, ut in pauca contraham, Galliâ totâ hucuſque ſtatus fuit, quibus etiam Regia Edicta, ac jurata totiens, publicam ſecuritatem præſtiterunt. Hiſque nihil obſtantibus, ſuſtinebis tu, Maimburgi, Monachorum ſub Conſtantino, quibus juratum fuerat nihil, fuiſſe ſanctiorem Cauſam, truculentiora in eos Edicta, verioremque Martyrii gloriam? Reformatorum verò exitioſam eſſe peſtem, & perduellem? Delendo etiam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Nomine, Templis ſolo æquandis, Sacris æternùm proſcribendis, Conſcientiis ad *Imaginum*, *Sanctorum*, *Reliquiarum*, *Eucharistici Panis adorationem*, lege Regiâ, meritò conſtringendis? Ac movendâ tandem quovis jure in ſexum omnem & ætatem, tot centenis ſubditorum millibus fruſtrà ſupplicibus Chriſtianiſſimo Regi, eâ Perſecutione, cujus Hiſtoria omnem illam Monachalis aut Imaginariæ perſecutionis obſcurabit, lenietque ſuâ atrocitate, nec auditâ hactenùs, ex quo auditum Chriſtianorum nomen fuit?

XI. Sed verò quales fuerint horum Monachorum atque Iconolatrarum, in quos ſeveriùs animadverſum, anteſignani, ex Byzantinis, ipſoque Maimburgio, cognoſcere pretium operæ fuerit. Inter πρωτομάρτυρας Conſtantini, referunt Theophanes, ad hujus A. XXI. Æræ vulg. circiter DCCLXI. hinc Cedrenus, Miſcella, Pſeudo-Acta, *Andream Calybitem*, ἐκ καλύβης ſeu tuguriolo in-

nſulæ Creticæ, furore quodam per-
itum, properaturum Conſtantino-
polim, ut Edictis Imperatoriis ſedi-
tione motâ reſiſteret. Maimburgius
emphaticis verbis: [q] *Nocte in tugurio* [q] Part. 1. Pag. 276. 277.
tranſactâ, ad Blachernas, interdiu Ur-
bem Regiam perreptabat, excitaturus
Orthodoxos, ut palàm Hæreticorum
impietatem, id eſt Conſtantini, *op-*
pugnarent. Mox; *Quo die Conſtanti-*
nus Martyres cruciaret, id eſt de ſe-
ditioſis pœnæ ſumerentur, *Andreas*
viâ ſibi factâ, medios inter ſatellites,
ad Thronum Imperatoris, in os ipſi
ſævam impietatem exprobravit, vo-
cans eum alterum Valentem, Julia-
num, Perſecutorem J. Chriſti, in ſuis
membris, & Imaginibus. Hæc Jeſuita,
mox accenſi furoris non tam in Con-
ſtantino, quàm in Prætorianis militi-
bus, cauſam fuiſſe memorans. Al-
ter Monachus huic Andreæ non
abſimilis fuit, antè tuguriolo inclu-
ſus, ut ferunt, ad radices Montis
Auxentii Bythyniæ, idemque vulgò
Proto-Martyr, quia *Stephanus* nomi-

 ne,

ne, ſed ὁ νέος, referendus in Menologium, cum ſociis, & in Acta Martyrum. Meminit hujus Theophanes ad A. Conſtantini XXV. & Nicephori Breviarium ad A. Æræ Vulg. DCCLXVI. Ac de illius ſanctitate miraculis, paſſione, certaminibus, plena ſunt nugamentorum illa Acta quæ inſeruit Billius operibus Damaſceni, & Baronius, Binius, Allatius, Labbeus, cæterique paſſim efferunt, noſque Græcè MSS. cum Vitis aliis aſſervamus. Nunc proximam paſſionis cauſam ex memoratis ſcriptis, dicturo Maimburgio, habe. Planè contrà Edicta Principis, omnes quos poterat ad amplexandum Monaſticæ vitæ genus, ſed & ad Iconoduliam hic Stephanus impellebat, ità Theophanes & Nicephorus, ipſaque Acta ſuppoſititia. Hinc delatus ad Conſtantinum, ut reus ſeditionis, tandemque Conſtantinopolim perductus, præſente Imperatore, fertur [r] *ejus Icona Nummo expreſſam in ſolum projectam pedibus conculcaſſe*, ῥήξας τὸ

νό-

[r] Maimb. P. I. q. 284.

νόμισμα κατεπάτησεν αὐτό. Addit Jeſuita, *factum indubiè ex ſpeciali afflatu, neque hoc eſſe exemplum quod imitari debeas.* Fateturque iram cohibuiſſe illicò Conſtantinum, ſed poſteà hominem in carcere ipſo contumacem *permiſiſſe furori Iconoclaſtarum.* Nec alia ratio fuit *Petri* illîus *Stylitæ*, cujus meminit Theophanes ad A. XXVII. Conſtantini, & poſt eum Cedrenus, aliique, malè mulctandi, quia refractarius & ſeditioſus, μὴ ὑπείξας *cedere nolens* mandatis Principis. Falſum verò eſt quod *ſ*Maimburgius refert, quaſi vel Theophanes vel Cedrenus tradiderint, hunc *ex alto Columnæ ſuæ fuiſſe præcipitatum*, quod in Græco Theophanis non extat. Ità exaggerant hi aliàs Chronographi, & præ cæteris Maimburgius, ſævitiem Imperatoris, in *Conſtantinum* Patriarcham ſuum exercitam. Et tamen referunt ex Cedreno, illum fuiſſe Præſulem qui etiam in exilio *t furibundus in Imperatorem debacchatus ſit, indigniſſima*

ſ *L.* III. *p.* 336. 337.

t *Maimb. Ibid. pag.* 300.

quæque de illo effutiens, eundemque accuſans, qui Neſtorii Hæreſim voluiſſet Conſtantinopoli reſtitutam. Undè intelligere eſt quibus rationibus inductus Imperator, quandoque acerbiora in Monachos vel in Epiſcopos contumaces, ac perduelles decreverit, omnium penè motuum ac ſeditionum Auctores. Quo factum eſt ut petulantiam eorum coërcere Edictis, ſed & exiliis, flagris, mutilationibus, carcere, morte ipſâ, plectere neceſſe habuerit. Et ita poſt Conſtantinum deinceps, ſæculo ſequente Nicephorus, Leo Armenius, Michaël Balbus, quos mirè vexaxit inquietum, audax, ſuperbum, ac ſuperſtitioſiſſimum hominum genus, ut loco ſuo. Nunc fingat ſibi Jeſuita hujuſmodi aliquem, ex ordine ſeu Miniſtrorum, ſeu de plebe Seniorum, vel cæteroquin flagrantem zelo Reformatæ fidei, qui in Urbe Regiâ, aut intrà Palatium Ludovici M. æmulari ſuſtineret *Andreæ* ſeditioſas voces, aut *Stephani* inſolens factum!

Po-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Ponat, erumpere aliquem in os Auguſtiſſimi Regis, ut in *alterum Antiochum, Iulianum, Perſecutorem Chriſti*, aut qui *Imaginem* Ludovici M. indignè projectam pedibus contereret! Cenſeretne inſanorum hominum ſupplicium *Martyrio* eſſe deputandum, aut Regis indignabundi accuſandam fore *ſævitiam*? Sed verò, quidni reſpicit Jeſuita manticæ quod à tergo eſt. Ac ne referamus immites perſecutiones quas deinceps Iconolatræ in Orthodoxos excitarunt, & ipſo hoc Sæculo Irene Imperatrix, cum Taraſio ſuo, annon illo ipſo tempore quo Copronymo ipſa feritas & inaudita barbaries imputatur, ſcilicet Anno D. DCCLXVIII. annon vidit Roma *Stephanum* Pontificem, cum ſuis, in Antipapam *Conſtantinum* Nerone aliquo aut Diocletiano efferatiorem? Obtentu enim exaltationis iniquæ Conſtantini, ex Laico ſcilicet, factione Totonis Ducis ad Pontificatum evecti, quicquid illa Stepha-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

phani, amoturi Conſtantinum, nihilo fuerit violentior, quid iſte in Conſtantinum decerni aut procuravit, aut permiſit certè? Exhibent hunc miſerum Papam Annales, & Anaſtaſius, ſententiâ latâ ferreis compedibus adſtrictum, in Monaſterium truſum, poſteà truculentiſſimè cæſum, proſtratum, oculis orbatum, habitâque in Laterano Synodo, novo præſente Pontifice, alapis percuſſum, ejectum, ac permiſſum malorum extremis. [u] *Tyrannicè quidem invaſerat Sedem, ſed indè deturbandus horrendâ violentiâ*: Nempè majori tyrannide, ut Stephano locum faceret, [x] *non dubiis Comitiis de creando Pontifice uno Stephano.* Nec dixerint, omnia ea *inſcio* vel *invito* Stephano perpetrata: Dùm oppoſitum conſtat ex Anaſtaſio, in Vitâ Stephani III. aliàs IV. & ex unâ tùm hujus factione vi prævaliturâ in Conſtantinum, atque ex ſuperbâ Stephani indole. Hanc autem cognoſcas vel ex [y] Epiſtolâ ad Carolum &

u Maimb. p. III. p. 326.

x Sigon. de R. Ital. ad A. 768.

y Tomo VI. Concil. col. 1717.

& Carolomannum Reges, in quâ *a-*
nathematis vinculum, & æterni cum
Diabolo incendii pœnam, *auctoritate*
B. Petri interminatur. Quid ita? ſi
videlicet Carolus Deſiderii Longo-
bardi Filiam, aut Deſiderii Filius
Caroli Sororem uxorem ducerent,
contrà intereſſe Pontificis, Longo-
bardo aliàs Romanis traditionibus
addictiſſimo.

XII. Pergit Hiſtoricus nuperus
comminiſci cauſas alias, Conſtanti-
niani in Monachos & in Iconolatras
odii. Quas inter, ad A. DCCLVII.
Conſtantini XVI. z refert *indignatio-* z *Maimb. P. 1. p. 374.*
nem Principis, *ob jacturam ſui Exar-*
chatûs, & quod Papæ ad protectio-
nem Galli adverſùm ſe confugiſſent.
Indignatum juſtiſſimè Imperatorem
de *Exarchatu Ravennatenſi* ſibi per
vim erepto, artibus Romani Ponti-
ficis, ne ipſe inficiatur aliàs Maim-
burgius. a Nullum enim hic Papis a *Traitté Hiſt. C. XXVIII. XXIX.*
vindicat dominium temporale, *nul-*
lam poteſtatem Dignitates Regias aut
ſibi uſurpandi, aut in alios confe-

ren-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

rendi; ut faſſus ipſe Gregorius II. in *Epiſt.* ad Leonem Iſaurum. Sed de jacturâ illâ Græcorum, res paulo altiùs repetenda eſt. Exarchatus ampliſſima Præfectura fuerat, nomine Imperatoris ab Exarchis adminiſtranda, indè à Narſete duce, poſt ejectos Gothos, Juſtino II. Imperante. Complexus idem *Flaminiam Æmiliamque* Provincias, à Trebiâ fluvio ab Occaſu & Placentiâ urbe, ad ipſos Senogalliæ in Piceno Annonario fines, Apennino ad Meridiem, Pado & ſinu Adriatico ad Septentrionem terminante. Flaminiæ pars & *Pentapolis* dicta, à V. præcipuis olim Civitatibus, præter Ravennam caput, quæ Imperatorum quandoque, dein & Oſtrogottorum Regum ſedes, tandem Exarchorum: Hinc ſæpè *Ravenna* & *Pentapolis*, *Ravennates* & *Pentapolitani*, & horum Urbes principes Ariminum, Piſaurum, Fanum, Seno-Gallia, Auximum, Ancona, Urbinum, &c. Ac primùm Leone Iſauro imperante,

te, hi cum *Romanis Campaniſque*, accepto Gregorii in Leonem decreto, à Cæſare defecerant, tributorum immunitate illecti, Exarcho ſuo Paulo mox interfecto, uti & Petro Romæ, Exhilarato in Campaniâ Ducibus, tollendis factione Gregorii. Hinc *Luitprando* Longobardo occaſio in Æmiliam & Pentapolim invadendi, ad Auximum uſque & Æſim fluvium penetraturo, poſteà etiam in Pontificem ipſum Romanumque Ducatum arma prolaturo. *Ravennam* tamen ipſam miſſus cum exercitu Eutychius Patricius, Leonis nomine, tenuit, Ravennatibus ſub Imperii fidem reductis, labente Anno DCCXXVII. Poſteà & *Pentapolim*, fuſo ad Ariminum Longobardorum exercitu recuperavit, Anno DCCXXX. Ità Exarchatus maximâ ſui parte Juris Imperatorii fuit, Luitprando Rege. Licet enim Luitprandus, dùm inter Conſtantinum & Artabaſdum de Imperio in Oriente certaretur, in Exarchatum rurſùs in-

invaſiſſet, *Caſenâ* inter Ravennam & Ariminum mediâ, variiſque *Æmiliæ* Provinciæ locis recuperatis, Ravennæ ipſi jam imminens, mox tamen occupata Luitprandus reſtituit. Factumque eſt Ann. DCCXLIII. ad interceſſionem Zachariæ Pontificis, Papiam ad Regem hunc in finem profecti, exorante Pontificem Eutychio adhuc Exarcho, ſed ſtante tùm ab Artabaſdi tyranni partibus, Zachariæ inductu. Rurſùm Exarchatus à *Rachiſio*, ex Duce Forojulienſi in Regem Longobardorum electo, invadendus fuit, ſubjectâ ſibi armis victricibus Pentapoli, A. DCCXLIX. hiſque in Romanum etiam Ducatum, Peruſiam uſque, proferendis. Nec diu tenuit Rachis, ceſſurus convenienti ſe in Caſtris Zachariæ Pontifici, gravique oratione expoſtulanti, [b] *Bona S. Petri* violari. Quâ permotus Longobardus, Pentapolim cum occupatis oppidis reſtituit, non longè poſt adoraturus cum Uxore & Filiâ SS. Apoſtolorum limina, quæ ſumma

b *Sigon. L.* XII. *in Rachis.*

ma tùm religio fuit. Sed ſublato è vivis Zachariâ, poſtquàm Pipinum ſibi devinxiſſet, Regem à ſe declaratum, rediit Exarchatus univerſus ad Longobardos. *Aiſtulphus* nempè Rachiſis ſucceſſor, ingenio percitus, addente ferociam potentiâ, cum valido exercitu Ravennam expugnat, ceſſuro Eutychio viribus impare, auxiliiſq; omnibus deſtituto, A. DCCLII. quo tempore Conſtantinum Saraceni & Bulgari incurſionibus belliſque fatigarent. Ravennâ deditâ, nullo negotio cætera Exarchatûs & Pentapoleôs loca in Victoris poteſtatem conceſſerunt. Et ex eo Græci Exarchatu prorſùs excidêre, ſpecioſo hoc Aiſtulphi obtentu, facere ſe rem Eccleſiæ & Pontifici gratam, dùm eſſet Conſtantinus nefandâ *Hæreſi* obſtrictus. Sed vel hoc ipſo nomine Exarchatum, ut *ſpolium Hæretici Principis*, ſibi *& Petro* deberi Pontifices tacitè primò, deinde palàm contendere, poſt initum cum Pipino fœdus, & Stephani III. in

Galliam adventum. Anteà invidebant Longobardis, quantumvis Iconoduliæ addictiſſimis, Exarchatum, ſed eâ ſpecie quod eſſet de Imperiali dominio. Ipſe Stephanus, ſub finem Anni DCCLIII. Papiam cùm appuliſſet, reſtitui Imperio eas ditiones, etiam [c] *cum lachrymis*, unì cum *Miſſo Imperiali* urgebat apud Aiſtulphum Regem. Nondùm *Patrimonium Petri* audiebant, reſtrictum intrà quædam agri Romani Campanive loca, quorum *donationem* confirmaverat Zachariæ Conſtantinus [d], exeunte Anno DCCXLIII. Quid verò corde premerent Pontifices, mox prodidit ille ipſe Stephanus, poſt ſuum ad Pipinum adventum, à quo itinere nullus dimoveri potuit, nec ab Aiſtulpho, nec à Legatis Conſtantini. Nempè, ubi ſe à Pipino etiam *adoratum* vidit, cui viciſſim confirmavit Regium axioma, ab eo extorſit in præmium tanti beneficii, & ut *ſaluti animæ ſuæ conſuleret*, promiſſionis tabulas, ſacramento munitas, de

c *Baron. ad A.* DCCLIII. *N.* IX.

d *Baron. ad eum A. N.* XXX.

Ex-

xarchatu cum *Pentapoli* ſubtrahen-
o Aiſtulpho, & donando *B. Petro*,
:u Romanæ Eccleſiæ. Hinc legatio
rimùm Pipini ad Aiſtulphum, ſed
ludendi à Longobardo; qui & Con-
antini Legatos pari ratione ludi-
cabat. Mox delectu habito, & ſu-
eratis Alpibus, Pipinus Aiſtulphum
d pacis conditiones adigit, & in
uram hanc legem de reſtituendo
xarchatu & Pentapoli. Factum A.
CCLIV. ut quo tempore Conſtanti-
us, coactâ Univerſali Synodo, in-
igilabat Eccleſiæ rebus, eodem Pon-
fex, bello in Italiâ excitato, tempo-
ali Dominio inhiaret. Anno autem
equente, Aiſtulphus rediturus ad
ngenium, ac ſumpturus de Stephano
indictam, Romam ipſam armis obſe-
lit. Quid Stephanus? *S. Petri Apoſtoli*
iomine, imò *inſpiratus à Deo, & ejus*
Principe Apoſtolorum B. Petro, dat
iteras ad Pipinum, novo exemplo,
quibus ni promptè ſuccurrat, pro-
iunciat Pontifex *pro datâ ſibi pote-*
tate, alienandum fore à Regno Dei &

vitâ æternâ. Maimburgius, qui faſtum hunc Papalem aliàs retundit, imò qui ſcriptionem eam Stephani ridet, dicens *ſimilem illi aliam nec antè fuiſſe, nec futuram unquàm*, nunc vocat [e] *excellentem Epiſtolam*, reverà partim blaſphemiis execrandam, partim ridendam ejus ineptiis, quam vide vel apud Baronium, ad [f] Ann. DCCLV. Effecit tamen illa, ut Pipinus alterâ expeditione Papiam obſideret, Aiſtulphum ad extrema redigeret, tandemque *Exarchatum* & *Pentapolim* illi extorqueret. Quæ protinùs *poſſidenda in perpetuum* donavit *Pontificibus*, Ravennâ ac pleriſque Civitatibus mox traditis Fulrado Abbati procuratorio nomine, Ferrariâ tamen, Faventiâ, paucis aliis exceptis. Dati & ſingularum obſides in fidei pignus; miſſæque Romam Urbium Claves, deponendæ *ad Confeſſionem B. Petri*, id eſt ſuprà illius Tumulum, ad Altare majus, *in ſignum Veri Perpetuique Dominii*, ut habet Inſcriptio numiſmatis Pipiniani, ſed *Pietate Re-*

e *P.* 1. *p.* 265. *cum* 273.

f *Num.* XVII. & *ſeq.*

Regis Gratuitâ. Hæc Anaſtaſius in Vitâ Stephani, Francorum Annales, Sigonius, & qui non? A quo tempore junxêre Pontifices Sacerdotio Principatum, & Clavibus Sceptrum, planè (ſic alibi [g] Maimburgius) contrà interdictum Christi, *Regnum meum non eſt de hoc mundo*; *Reges Gentium dominantur, vos autem non ſic* &c. Atque ità rectiſſimè ſuprà idem Maimburgius, fuiſſe cauſæ plus ſatis, cur indignaretur Conſtantinus perfidiæ nuperæ Rom. Pontificis, qui poſt tot molimina rapuiſſet tandem, ope Pipini, quod nec hujus fuerat concedere, utpotè *Provincias* alienas, revera [h] *ad Conſtantinum ſpectantes*, ut rectè Mezeræus, nec Pontificis ac Sacerdotis invadere. Si quæ donatio juſta, non Pipinianam, ſed *Conſtantinianam* eſſe oportuit; undè quidam voluêre, ſub Conſtantini nomine factam eſſe, & hinc fabulam, de *Donatione Conſtantini.* Certum reclamaſſe Legatos Imperatoris, delatos in Pipini caſtra,

g *Tr. de l'El. Rom. C.* XXVII.

h *Merez. Lib.* IX. *p.* 367

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

[i] *Paulus Æmil. in Pip. p. m. 52.*

urgentes, [i] *Præfecturam Ravennatum tam eſſe juris Auguſtorum, quàm Lutetiam Regum Francorum:* Iniquiſſimum etiam eſſe, invadi *Italicas* Cæſaris dictiones, dùm ipſe in *Oriente*, præſidium Chriſtianæ rei, ſuſtineret tot Barbarorum vim, tantarumque rerum molem: *Turcis* nuper ſuperato Caucaſo in Armeniam, *Sclavinis* quoque trajecto Euxino, innumerabili multitudine in Imperium effuſis. Ità non neglexit rem ſuam Imperator, urgere amicè ſeu Pontificem, ſeu Aiſtulphum, ſeu Pipinum nullatenùs intermittens. Aſt verò perfidiam hanc Stephani, & Pipini de alieno munificentiam, fuiſſe cauſam cur Conſtantinus in *Monachos & Religioſos* ab eo tempore ſævierit, in ultimo Oriente, cujus perſecutionis indè orditur commemorationem Jeſuita, precarium juxtà & abſurdum omnes nobiſcum cenſebunt. Ac cauſas longè alias ſuprà vidimus. Hactenùs de avulſo Exarchatu Ravennatenſi, & Pentapoli, à Græ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ſræcorum Imperio, invaſuro ta-
ıen rurſùs in eas ditiones Deſide-
ıo Longobardo, donec armis Caro-
caderet. De ampliatâ verò, ut fe-
ınt, donatione Pipini per Carolum
1. hinc Ludovicum Pium, fortaſſis
ıfrà. Pipinianam quoque à Leone
)ſtienſi, hinc [k] Baronio, & gnatho- k *Ad Ann.* DCCLV. *N.* XXVII.
ıibus, nimiùm extendi, ſumma do-
tiorum conſenſio eſt. Ab hoc ve-
ò tempore ceſſarunt Pontifices, in
Epiſtolis & Diplomatibus, notare
Annos *piiſſimorum Auguſtorum*, ut
actum antè, Gallorum patrocinio
uti.

XIII. Nunc de aliâ Conſtantini
egatione ad Pipinum Regem, paucis
referendum eſt. In cujus [l] *infelicem ſuc-* l P. 1. pag. 336.
ceſſum rejicit Jeſuita *adauctum furorem*
in Orthodoxos, id eſt, *Monachos* & *So-*
litarios. Atque eo dignior memoratu
Hiſtoriæ Iconoclaſticæ hæc circum-
ſtantia eſt, quod implicat Syno-
dum *Gentiliaci* Pariſiorum habitam,
in cauſâ Imaginum, A. DCCLXVII.
non diu antè Pipinum humanis re-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

bus exemptum, Paulo I. adhucdùm ſedente. Quam hiſtoriam penè omnem adulterant atque obſcurant fautores Imaginum, ac præ cæteris infidus Jeſuita. Res ità habuit. Conſtantinus Imperator, qui nihil hactenùs intentatum reliquerat, ut cum Gallis Italiſve de pace tranſigeret, decernit denuò ſplendidam ad Pipinum legationem. Mittuntur hinc *Sex Patricii*, ſed & *Epiſcopi* ac *Sacerdotes* aliquot inſigniores, qui de Fide agerent. Finis legationis geminus fuit, alter ut firma pax ſtabiliretur inter Conſtantinum, & Occidentales, contracto inter Leonem Aug. & Giſilam Pipini Filiam matrimonio, cui *Exarchatus* in dotem concederet. Alter verò, ut controverſiæ de Religione, præcipuè circà *Imagines*, & *Proceſſionem Spiritûs S.* tollerentur. Teſtantur ut Epiſtolæ Pauli Pontif. quarum ſummam exhibet Baronius, ad A. DCCLXVII. ſic Tomus VI. Conciliorum, Aimoinus, Ado Vienn. Regino, Chronographi

phi alii. Maimburgius ipſe refert *m* Orationem à Legatis habitam ad Pipinum: In quâ, præmiſſis quæ ad nuptias Leonis & Giſilæ attinerent, de Imaginibus ſic ordiuntur: *Novimus, Domine, id operam dediſſe Occidentales, ut Hæretici atque impii haberemur, quia Idololatriam ſenſim in Eccleſiam invectam, eo Imaginum aut Statuarum cultu, quem Deus præcepto I. diſertè prohibuit, in Oriente exterminavimus. Quanquàm horrendus hic abuſus ex ſe liquidò ſatis appareat, ſufficiatque eſſe Chriſtianum, armis optimo jure adversùs hanc impietatem capeſſendis: Imperator tamen, ad exemplum Prædeceſſorum, Magni Conſtantini, Theodoſiorum, Marciani, Iuſtiniani, & Conſtantini Pogonati, qui Sex Concilia Oecumenica adversùs Hæreſes indixerunt, voluit quoque Septimam cogi,* CCCXXXVIII. *Epicoporum, qui doctrinâ & meritis toto Imperio præcellerent, à quibus poſtrema Hæreſis unanimi voce damnata eſt.* Tum addunt querelas *de Symbolo*

m Lib. III. p. 307. & ſeq.

Conſtantinopolitano ab Occidentalibus corrupto, hocce additamento, procedere Spiritum S. à Patre FILIOQVE &c. Tandem petita à Pipino Rege indictio *Synodi*, in quâ *ad unam Scripturæ normam*, Epiſcopi Gallicani, unà cum Græcorum illis, Articulos controverſos expenderent. Quâ re cum Paulo I. communicatâ, annuit Pontifex, & Legatos ſuos intereſſe Synodi juſſit. Facilè paſſurus Paulus diſcuti quæ ad Religionem ſpectarent, modò de Pipinianâ donatione nihil detraherent, ſcriptâ * Epiſtolâ ad Pipinum, quæ eſt XXVI. inter Corolinas, quâ confidit curaturum Regem, ne *exaltationi S. S. Matris ſuæ Rom. Eccleſiæ* quicquam decederet. Et eò ſpectant Pauli Epiſtolæ ferè omnes, vel ex argumentis * Baronianis. Ex quibus ſanè colligitur, quâ Conſtantinus moderatione & æquitate, poſt tot acceptas ab Occidentalibus injurias, rem omnem componi, & in Republicâ & in Eccleſiâ, concupiverit. Quo ſucceſſu mox dicendum.

* In Tomo VI. Concil. col. 1703.

* Ad Ann. DCCLXVII. N. II.

XIV.

XIV. Hactenùs nec Itali, nec Galli, nec Germani, ſi Romanas Synodos excîpias, ſub nutu Pontificum, definiverant quicquam circà *Imagines*, habitis Conciliis. Retentus iſtis ſanè illarum *uſus* fuit, ubi jam invaluerat, non everſæ, non fractæ ut in Oriente, vel ut in Sereni Maſſilienſis Diœceſi, ſub initia ævi prioris. Aſt quid de *cultu* ſtatuerent, cùm hæc ſub Pipino Synodus, habenda ſuaſu Græcorum, tùm Francofortana deinceps ſub Carolo Magno, haud obſcurè teſtantur. Igitur convocatis Regiâ auctoritate totâ Galliâ Epiſcopis, *Gentiliaci* propè Pariſios, villâ ſuburbanâ, in quâ Pipino loci amœnitate capto Palatium fuit, frequentes convenerunt, undè *Synodus magna* in Annalibus Francorum nuncupatur. Tempus fuit mox à feſto Paſchali, A. DCCLXXII. Indict. V. Paulo I. adhuc ſuperſtite, ſed mox obituro diem extremum IV. Kal. Jul. ſequentes. Adfuêre hujus Nuncii, unà

unà cum Legatis Græcorum, & quos adjunxerat Conſtantinus Epiſcopis ac Doctoribus. Cæterùm nulla licet hujus Synodi Acta uſquàm extent, haud ambiguum tamen eſt quid de *Imaginibus* ſtatuerit. Malumus *Sirmundi* verbis referre quàm noſtris, qui Maimburgio ſuprà omnes ſui Ordinis, in iis quæ ad has Antiquitates ſpectant, meritò tollitur. Nempè [p] *Admonitione* ad Lectorem de *Canone* II. Concilii Francof. monet, *in Synodo Gentiliacâ contrà Græcos Iconoclaſtas adſtruxiſſe* Gallos, *retinendas Imagines eſſe*, ſed *memoriæ tantùm cauſâ & inſtructionis habendas, non adorandas, quòd penitùs reſpuebant*, ut deinceps in Synodo Francofordienſi. Confirmant hanc definitionem Gentiliacorum Patrum facta ſcriptaque omnia Caroli M. Synodus Francofortana, Pariſienſis ſub Ludovico Pio, & conſtans ſub utroque Imperatore ſententia Gallorum. Accedit, niſi *cultus* vel adoratio Imaginum fuiſſet eâ Synodo damnata, permiſſo tantùm *uſu*, in-

[p] *Tomo* II. *Conc. Gall.* & *T.* VII. *Conc. Gen. col.* 1055.

ıſtructionis & ornatûs quoque cau-
â, non tacitutos fuiſſe hanc Syno-
li Gentiliacæ ſententiam, multis
ıominibus conſpicuæ, tot in Lati-
ıis Græciſque Iconoduliæ aſſerto-
es. Retuliſſet Adrianus in ſuis ad
renem & Conſtantinum literis; ex-
uliſſent legati Adriani in Pſeudo-
Nicænâ Synodo; memoraſſent Chro-
ıica priora, ſaltem quæ Iconolatricis
emporibus ſcripta, certè Aimoinus,
Sigebertus, Ado, Regino, Urſpergen-
is, Paulus Æmilius, & qui plures.
Sed illorum nemo affirmare iſtud de
Pipinianâ Synodo ſuſtinuit, quic-
quid hic & ille fortè in recentiori-
bus. Eadem Dion. Petavii pruden-
tia fuit, *hanc* Synodum memoran-
tis, q *Libro* xv. de Incarnatione. q Tomo v. pag. 571.
Nec r Pauli Æmilii iſta, *Græci Ora-* r In Pipino, p. m.
tores Cæſarem ſuum admonere juſſi, ut
cum cæteris piis ſentiret, aliud in-
nuunt quàm monendum fuiſſe Cæ-
ſarem, ne Imagines, ut factum,
prorſus exterminaret, retentione
earum ad inſtructionem ſaltem ac re-

cor-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

[f] *Sæc. VIII T. XIV. p. 80.* cordationem utili. [f] Natalis Alexander, de hac Synodo cautè, ſed ambiguè: *Quis fuerit iſtius Concilii exitus, ex iis quæ à Gallicanis Præſulibus in aliis Conciliis poſteà geſta ſunt,* Francofordienſi, & Pariſienſi, *& ex fide Eccleſiæ noſtræ, illorum temporum monumentis probatâ,* id eſt Gallorum ſcriptis ſub Carolo & Ludovico, *colligere eſt, damnatam fuiſſe in eâ Synodo Iconomachorum Hæreſim.* Quatenùs hæc nempè uſum omnem Imaginum etiam hiſtoricum reprobaret, ſed *damnationis* aut anathematis, non meminerunt Annales, verùm *admonitionis* tantùm factæ ad Græcos. [t] *Ad Ann. DCCLXVI. N. XXI. XXII.* Quo factum ut [t] Baronius de hac Synodo parùm æquè ſenſerit: *Obfuit*, inquit, *Francis cum Græcis iis Hæreticis per Legatos habita conſuetudo.* Paulo antè: *Fortis conjectura ſuadet, ut Græcorum merces* (contrà cultum Imaginum) *per Legatos perfidi Imperatoris, unà cum donis pluribus ab eodem ad Pipinum allatis,* more Orientalium, *fuerint infeliciter*

alla-

llatæ. Quid expreſſiùs, ſuperioribus noſtris de hac Synodo roborandis?

XV. Ex quibus Maimburgii Jeſuitæ candorem, ubique videlicet ab ipſo ejurandum, omnes rurſùm obſervent, in [u] hiſtoriâ Gentiliacæ Synodi. 1. Qui in [x] Admonitione ad Lectorem perſtringit Hiſtoricos, qui *conjecturis*, & *ratiociniis* agunt, *& ad lævam* deflectunt, nullo *Veterum ductu*, ipſe in Synodi hujus deſcriptione, nullo in Veteribus duce, in has leges impingit ἀναισχύντως. Fingit de ſuo, ac graphicè repræſentat, ſine ullo quidem teſte, omnem ordinem hujus Conſeſſûs, & definitionem Synodi, & modum illîus, ipſaque argumenta Patrum, illinc Græcorum hinc Latinorum, ac tandem *ignominioſam Conſtantinianæ Hæreſeôs damnationem*. 2. Sub hoc *damnatæ Hæreſeôs* nomine perſuaſum vult Lectori ſuo, aſſertum fuiſſe in Gallicanâ Synodo *Imaginum aut Statuarum cultum*. De hoc enim conque-

ſti

[u] *Lib.* 11. *à pag.* 318.

[x] *Præf. fol.* e. *Ed.* 1578.

ſti unicè Legati in Oratione ad Pipinum, ut de idololatriâ quâdam in Eccleſiam invectâ,, ſuprà referente ipſo Maimburgio. Nec niſi inhibendæ *adorationis* cauſâ, remotæ fuerant in Oriente ab Eccleſiis Imagines. Hinc & ſupponit, idem definitum fuiſſe in *Synodo Gentiliacâ*, quod biennio poſt in *Concilio Romano*, ſub Stephano IV. de quo mox dicendum. 3. Inſerit παρενθετικῶς, congregandæ in Regno ſuo Synodi *veniam petiiſſe* Pipinum à Romano Pontifice, quod & z Natalis Alexander. Significaverat ſanè Pipinus Paulo Legatorum adventum, ac poſtulatum, detentionemque Miſſorum Pontificis, ad conventum *Sacerdotum atque Optimatum*. Et hoc nomine gratias egit Paulus, ac commiſit rem prudentiæ Pipini, *Epiſt.* XXVI. inter Carolinas. Jus verò convocandarum Synodorum, intrà Regni ſui fines, planè Regium fuiſſe, poſt tot aſſertores Gallos, ipſi aliàs Maimburgius & Natalis lar-

y *Num.* XII.

z *Ad Sec.* VIII. *p.* 80. *T.* XIV.

giun-

giuntur. 4. Nullo etiam eorum tem-
porum duce addit Jeſuita, *modera-
tum eſſe* Romanum Pontificem hanc
Synodum, & quidem per *Sex Legatos*,
quos fingit, citatis Epiſtolis Pauli I.
Pontificis, in *Tomo* VI. Conciliorum.
In quibus certè nulli hi Præſides,
aut *Senarius* ille Miſſorum Pontifi-
ciorum numerus, apparent, imò *bini*
tantùm *Legati* memorantur. Ratio-
nem addit, ſiquidem *Græci* & *Franci*
habuerunt tùm Papam pro *primo
Patriarchâ & Capite Eccleſiæ.* Quaſi
verò forent hæc Græcis ἰσοδυνάμα,
eſſe primum ordine Patriarcham, &
eſſe Caput Eccleſiæ univerſalis, ſen-
ſu Maimburgiano. Aut quaſi ubi-
cunque adfuêre legati Romani Epi-
ſcopi, hoc ipſo præſidii jus indu-
bium habuerint. Fingat jam, contrà
Actorum fidem, *præſidium* in Syno-
dis aliquot Oecumenicis, vel etiam
in tot Gallicanis, indè ab Arela-
tenſi I. ſub Conſtantino, & Afri-
canis, Hiſpanicis, Thracicis, qua-
lis Sardicenſis fuit, aut Conſtantino-
S po-

politanis, Aſianis, quando *Legati* Romani adfuiſſe perhibentur, nec *præſediſſe* tamen. Imò ſi quæ vis ratiocinio eſt, ubi non *Præſidii* jure gaviſi ſunt, ibi nec habitus Papa pro Capite Eccleſiæ, aut primo Patriarchâ fuit. 5. Pro iiſdem nunc habet Maimburgius, quæ alibi fatetur diverſiſſima, ſcilicet confirmatum *uſum* Imaginum, & ſancitum *cultum* earundem. [a] *Non dubitandum eſt*, inquit ille, *quin Concilium confirmaverit uſum Imaginum*: Quod mox interpretatur, *de percuſſo anathemate Conciliabulo Conſtantinopolitano*. Rurſus: [b] *Gallorum Epiſcopi*, in Synodo Romanâ, *fortiter aſſeruerunt ſanctum Imaginum uſum*. Tùm, quaſi eadem res eſſet, *cultus ille SS. Imaginum, cum relatione ad Prototypa, adeò validis teſtimoniis adſtructus fuit* &c. En candorem fidemque hujus Hiſtorici, confundentis res quas noverat diverſiſſimas, & quas ipſe alibi ità diſtinguit, ut [c] *inter errores contrarios veritati* hunc reponat, *uſum* probantium

a P. 1. p. 321.
b Ib. p. 333. 334.
c P. 1. pag. 449. 450. &c.

ium Imaginum, non *venerationem*
llam religioſam. Sed hunc luſum
amiliarem Maimburgio noſtro eſſe,
ridem Porto-Regienſes Galli obſer-
arunt, & Hiſtoriæ Calviniſmi fla-
gellatores.

XVI. Nunc de Synodo Romanâ
paucis, quatenùs in eâ Imaginum
auſa agitata fuit, A. DCCLXIX. Ste-
phano IV. Papâ, præſentibus [d] *è Gal-* [d] *Tomo VII Concil. col. 1721.*
iâ Epiſcopis ſelectis duodecim. Quam
Synodum, pari rurſùs quâ omnia
ua fide Jeſuita, hoc potiſſimùm in-
tituto dicit indictam, [e] *ut in eâ con-* [e] P. 1. pag. 328.
irmaretur quod ſtatutum nuper Gen-
iliaci fuerat, in cauſâ Imaginum. Ac
ecissent utinàm, nec receſſiſſet un-
quàm ſeu Roma ſeu Gallia Pontifi-
cia, à Gallorum ejus temporis, & à
Caroli M. doctrinâ. Sed indicendæ
Synodi cauſa potior Stephano fuit.
Nempè ut confirmaretur Stephani
exaltatio, damnaretur Conſtantinus
Pſeudo-Papa, ejus Acta omnia re-
ſcinderentur, & à Pontificis deinceps
electione arcerentur Laici, & armati,

unuſque de *Presbyteris* aut *Diaconibus* Romanæ Eccleſiæ, qualis iſte *Stephanus* ex Monacho Presbyter, ad culmen Papatûs eveheretur. Docent quæ ex Actis illius Synodi ſuperſunt, & ipſe Baronius, ſub initium Anni DCCLXIX. Controverſia Imaginaria hactenùs poſtpoſita Romæ fuerat. Nulla Synodus totis annis XV. Conſtantinianæ adverſùs Imagines Romæ oppoſita legitur. *Stephanus* III. & *Paulus* I. intereà id unum egerant, ut excuſſo jugo Imperatoris Græci, ſed & Longobardico, ac Pipino ſibi conciliato, dein Carolo filio, ſuum augerent dominatum, fieretque Petrus, Chriſto invito, Terrarum Dominus. Quò ſpectat ſuperior hiſtoria Exarchatûs Ravennatenſis, & Pentapoleôs, Pipini tandem facto, ad Pontifices jure principatûs devolvendæ. Nec aliud penè argumentum Epiſtolarum utriuſque Pontificis ad Gallum Regem, ac Pauli I. cummaximè. Huc vota, huc molimina omnia, huc adulatoriæ ad Pipi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

pinum, & comminatoriæ in Aiſtulphum ac Deſiderium, tendebant, moras in Urbium aliquot reſtitutione nectentes. Nec quieturo paulo poſt Adriano I. ut ex [f] Epiſtolis ad Carolum liquet, donec oppreſſo per Carolum Deſiderio, & coërcitis Ducibus, Civitates Exarchatûs & Pentapoleôs, donatas ſcilicet Romanæ Eccleſiæ, undè *Romanulæ* & *Romandiola* nomen, à Carolo Rege impetraret. Factum iſtud referunt, [g] ad An. DCCLXIV. Conſtantino adhuc imperante, ut pluribus ex Anaſtaſio, teſte domeſtico, Cæſar Baronius, ſed tacentibus Græcis Chronographis. Quicquid verò ſit, de traditione Exarchatûs, totîuſque Pentapolitanæ, Caroli munificentiâ, obſervamus: 1. Nec Pipinianæ nec Carolinæ donationis Tabulas, vel Inſtrumentum produxiſſe unquàm Archivum Vaticanum, ex quo tot alia documenta, longè inferiora rei dignitate, produxit Annalium ſcriptor, dehinc Allatius, Holſtenius, alii.

f *Tomo* VI. *Conc.* 1757. *&c.*

g *Baron. ib.* N. VI.

2. Parciùs hac de donatione Caroli M. loqui Veteres Francorum Annales. 3. Anaſtaſium in ampliandâ eâ donatione, hinc Leonem Oſtienſem, in Hiſtoriâ Caſſinenſi, Sigonium, alios, poſteàque Baronium cum ſuis, ac nuperum in Galliis de [h] *Metropolibus* Commentatorem, turpiter ſeſe dare. Satis profectò Pontificibus fuit, ſi in poſſeſſionem tandem plenariam mitterentur eorum quæ promiſſa quidem à Pipino, vel ex parte tantùm tradita, quia à Longobardis aut rurſùm invaſa, aut retenta fuerant. Quo ſenſu *Carolus munera Pipini patris non confirmaſſe modò dicitur, ſed auxiſſe*, apud [i] Paulum Æmilium. Quando nempè ipſo facto *Exarchia Ravennatium ſub ditione Pontificis eſſe juſſa*, & fortaſsè, reſtitui quædam alia in *Campaniæ* partibus, *juſtitias Eccleſiæ* dixerunt. In fabulis verò deputandum eſt, addidiſſe Carolum M. ad Pipinianam munificentiam *Territorium Sabinenſe*, inter Umbriam & Latium, partem *Tuſciæ* & *Campaniæ*, imò *Spoletanum*

[h] *Canter. T. I. P. II. diſſert. II. C. IV.*

[i] *In Carolo M. p. m. 28.*

um in Umbris, *Beneventanum* in Sam-
itibus Ducatus, aut ſi placet etiam
rovincias Venetiarum & Iſtriæ, quin
ec ſuas *Siciliam, Sardiniam, Corſicam*,
uod magis eſt *Saxoniam* à Carolo
ubactam. Non uſque adeò inſanus
Carolus, ut quas Deo victorias de-
eret, *Principi Apoſtolorum acceptas*
erret, ſic illi, hinc & tot *territoria*
oncederet B. Petro, jure ſcilicet ſu-
remi dominii poſſidenda. Imò ex
Hiſtoriâ conſtat, retinuiſſe ſibi Ca-
um Regem, nomine *Regni Italici*,
Liguriam, *Æmiliam*, *Corſicam*, *Ve-*
netiarum Provinciam, & *Alpes Cot-*
tias, Pedemontium has omne &
Genuenſe territorium complexas,
quæ à Longobardorum dominatu
mox tranſivêre ſub Franci poteſta-
tem. A Romano certè hæc pars
Italiæ, quicquid referant de dona-
tione Ariperti, poſſeſſa nunquàm.
Indubium quoque eſt, Ducatus *Fo-*
rojulienſem, *Spoletanum*, *& Beneven-*
tanum, ſuis Ducibus ac Præfectis
fuiſſe à Carolo adſcriptos, recipiendis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

in ſidem ac clientelam, ut ex Francorum Annalibus rectè quoque Meteræus, ad A. DCCLXXIV. Et ſi quid de Ducatu Spoletano, aut Beneventano fertur promiſſum donatumve *S. Petro*, in *Epiſtolis Adriani*, quarum argumenta ex Codice Vaticano Baronius protulit, nonniſi de quibuſdam locis aut oppidis, deque dominio *utili*, intelligendum venit. Crevit deinceps mentiendi fiducia, in iis qui *Conſtitutionem Ludovici Pii*, de quâ ex Gratiano Baronius ad A. DCCCXVII. diu poſt hunc Imperatorem fabricarunt, Hildebrandinis temporibus. Cui ſi habenda fides eſſet, nihil ſibi penè reliquum voluiſſet Ludovicus, præter Imperatoris inane nomen, donatâ *B. Petro* & *Succeſſoribus*, totâ omninò *Italiâ*, ab extremis Alpium finibus ad ultimos Calabriæ, cum *Siciliâ*, *Sardiniâ*, *Corſicâ* &c. Sed verò in Urbem *Romam*, *Romanumque Ducatum*, remanſiſſe Imperatoribus Græcis ſpeciem quandam Dominii, in ipſum adeò Romæ

Pon-

Pontificem, uſquedùm ſub Leone, Adriani ſucceſſore, traderet ſe *Pop. Romanus in fidem ac ſubjectionem* Caroli M. ipſe [k] Maimburgius aliàs profitetur. Nec de jure tamen ſuo remiſerunt Imperatores Orientis, non ipſa Irene, molitionibus variis pro Exarchatu redintegrando. Sed ad Synodum modò Romanam redeundum eſt.

k *Hiſt. Icon. P.* II. *p.* 58. &c.

XVII. De quâ ſunt certa diſtinguenda ab incertis, nec enim extant Synodi Acta. Certum conveniſſe Epiſcopos aliquot *Galliæ*, ablegatos à Carolo & Carolomanno, cum Epiſcopis *Tuſciæ* & *Campaniæ*. Nec dubium, poſt ea quæ novo Pontifici cumprimis cordi eſſent, etiam de *Imaginibus* quæſtionem in hoc Concilio agitatam. Facilè etiam largimur, prævaluiſſe in Synodo qui *cultum Imaginum* decernerent, affirmante Adriano ad Carolum M. in defenſione Synodi Nicænæ: [l] *Adorare atque venerari Sacras Imagines ſtatuerunt.* In eam e-

l *Tomo* VI. *Concil. col.* 1721.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

nim ſuperſtitionem ab Italis pridem itum fuerat, indè à Conſtantino I. Pontifice. Anaſtaſius ambiguè: *Statutum, magno honoris affectu venerandas eſſe Imagines.* Aſt falſa multa hac de Synodo vel dubia, poſt Baronium, Binium, cæteroſque, Maimburgius. I. Francorum Epiſcoporum XII. *nomina* & *ſedes* non certâ ſatis fide ex Binio recenſentur, deſiderata in ipſo Anaſtaſio: Undè de aſſerti Maimburgiani ſecuritate judicandum. Imò conficta eſſe pleraque ſatis apertè liquet. 2. Precariò hariolantur, hos ipſos Epiſcopos conceſſiſſe in ſententiam Italorum, quæ & poſteà Nicænæ Synodi fuit, de *adorandis Imaginibus*, religioſâ προσκυνήσει. Nullus Anaſtaſius dicit, nulla Acta teſtantur. Imò verò ſic receſſiſſent à ſuorum diſciplinâ, & exceſſiſſent limites Gentiliacæ Synodi, ut viſum. Vix etiam ſuſpicandum, adeò abjectos fuiſſe Epiſcopos XII. primarios, ut in gratiam Italorum ſententiam muta-

verint, fortè animos non aſperaturi. Quin hoc ipſo nomine, ob ſancitam *adorationem* Imaginum, inducti haud longè poſteà Franci ad Synodum Nicænam reprobandam, ut infrà *Sect.* VII. Nec confundendam quæſtionem, de permiſſo *uſu* Imaginum ſolius *inſtructionis* ac *recordationis* E. cum neceſſario *cultu*, *adoratione*, *προσκυνήσει*, lege ſancitâ, monitum aliàs. 3. Falſiſſimum, Francorum illos Præſules, [m] *plurimis Patrum teſtimoniis aſſeruiſſe cultum Imaginum*, *cum relatione ad prototypa.* Teſtimonia illa, aut ſuppoſititia, aut aliena à quæſito, referunt ſanè [n] Anaſtaſius, & [o] Hadrianus I. in Epiſtolâ ad Carolum, ut producta non à Francis, ſed à *Stephano* Papâ, & in *Epiſtolâ* quâdam, tributâ *Theodoro* Hieroſolymorum Epiſcopo. Unus Gallorum Præſulum, *Herulphus* ſcilicet, refertur [p] fide Epiſtolæ Hadriani, qui unîus *Gregorii Papæ* verba ad Secundinum recitaverit, pro *adoratione* relativâ *Imaginum.* Aſt verò Grego-

m *Maimb.* p. 324. P. I.

n *T.* VI. *Conc.* *col.* 1722.

o *T.* VII. *Concil. col.* 923. &c.

p *Ibid. col.* 948. *Baron. ad A.* DCCLXIX. *N.* VIII.

gorium alieniſſimum fuiſſe ab *adoratione Imaginum*, quâcunque illâ tandem, [q] aliàs viſum, hinc ſtringendum in Hadrianum & Nicænos à Carolo Magno non ſemel, in Capitulari. Sed & fraus pellucet. Poſtrema illa [r] Epiſtolæ Gregorii ad Secundinum, quæ eſt LIV. Libri VII. nunquàm Gregorii fuêre: *Imagines quas tibi dirigendas per Dulcidum Diaconum rogaſti* &c. & quæ ibi ſequuntur, de *Imaginibus Dei Salvatoris, Sanctæ Dei genitricis Mariæ, Beatorumque Apoſtolorum Petri vel Pauli, antè quas* Gregorius *ſe proſterneret* &c. Sic, de *unâ Cruce, Clave pro benedictione, à ſanctiſſimo corpore Petri Apoſtolorum Principis, ut per ipſum* (Petrum) *à maligno defenſus permaneas* &c. Planè claudebant Epiſtolam quæ præcedunt hanc laciniam, *Peto ut pro me orare enixiùs debeas* &c. Editor noviſſimus Gregorii, in Notis: *Sed neque iſta uſque ad finem habentur in pluribus MSS.* Et ſanè qui Gregorius Romanus *uſum*

[q] *Suprà Sect. 1. p. 24. 25. &c.*

[r] *Op. Greg. T. II. Ed. Noviſſ. col.* 821.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ſummodò Imaginum permiſiſſet, *doratione* reprobatâ, fingendus Romæ fuit pro ingenio loci, & Iconomastrarum licentiâ, quo hæc tempore ferveret Controverſia, hujuſmodi ad Epiſtolarum aliquam appoſuiſſe appendiculam. 5. Ejuſdem roboris eſt, locus ille ex *Ambroſio* productus à Sergio Ravennatenſi, quem in eâ Romæ Synodo *plurimùm valuiſſe* ait Jeſuita, ab Hadriano etiam Carolo M. objectandum, in dictâ Epiſtolâ ad Carolum Regem. Citatur nempè, ut ex *Epiſt.* LIII. *Libro* VII. visio quædam Ambroſiana, *perſonæ ſimilis beato Paulo Apoſtolo, cujus vultus me pictura docuerat* &c. Sed ubi non jam fides aliqua, verùm qui in publico ſaltem deſideratur pudor? Nihil tale continet Ambroſiana Epiſtola LIII. ſed nec ſimilis alia, etiam ubi de Gervaſio & Protaſio, qualiter *Epiſt.* LXXXV. Nihil etiam aliud citata verba, quàm Ambroſii tempore exſtitiſſe *picturam* aliquam quæ *Pauli vultum* repræſentaret. Aſt verò

in

f Maimb. p. 1. p. 333.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

in Eccleſiâ aliquâ erectam fuiſſe, nedùm cultam, adoratamve eam Pauli picturam, (cujus *vultum penitùs ignorari, neſciri,* poſt Ambroſium dixit [t] Auguſtinus) nulla Ambroſio tributa verba referunt. En tibi *Patrum teſtimonia* Maimburgiana! 5. Denique, nulla fraus evidentior quàm in ſupponendis Romæ Literis [u] *trium Patriarcharum Orientis*, poſt *habitam Hieroſolymis magnam Synodum, ex tribus Patriarchatibus, in quâ damnata Hæreſis Iconoclaſtarum.* Et has literas Romam primùm fuiſſe directas ad Paulum, quo mortuo Conſtantinus Pſeudo-Papa miſerit ad Pipinum, A. DCCLXVII. mox à Synodo Gentiliacâ, in *Apographo Græcè & Latinè* deſcripto, futuras deinde præſidium huic Synodo Romanæ, ſed & Synodo Nicænæ. Undè [x] Hadrianus, in Reſponſione ad Carolum, his Literis Synodicis magnoperè inſiſtit. Quibus tamen nihil ineptius, nihil ſubleſtius eſſe, evidentiſſimè ψευδεπιγράφοις, ut Francis ab Oriente remo-

t *De Trin. Lib.* VIII. C. IV. V. *T.* III.

u *Ibid. P.* I. p. 324. 332.

x *Tomo* I. *Concil. col.* 319. *& ſeq.*

notioribus imponeret cultrix Imaginum Roma, infrà monendi locus eſt, ubi de legatione & Literis *trium Patriarcharum* ad Synodum Nicænam.

XVIII. Hinc verò ad ſuprema Copronymi, nihil quod ad cauſam Imaginum referunt Iconoclaſticæ Hiſtoriæ Scriptores iſti. Alia etiam Baronium morantur. Totus penè occupatur ad Annum emortualem Conſtantini DCCLXXV. in proſcindendo *Deſiderio* Longobardorum Rege, ut perfido in Romanam Sedem, perjuro in Deum &c. Ità in exaltando *Carolo Rege*, cumprimis ubi victo Deſiderio, munificum ſe exhibuit ergà Romanum Pontificem, *Donatione Exarchatûs*, de quâ ſuprà. Sic quando Romam delatus, A. DCCLXXIV. *victoriam* acceptam tulit *Principi Apoſtolorum.* Sic, quando Carolus[y] *obnixè deprecatus eſt almificum Pontificem, ſibi licentiam tribui Romam ingrediendi*, ut impudentiſſimè Pontificale Anaſtaſii. Qui Carolus triumphator eſſet Italorum, jure ſaltem Patriciorum

y Baron. ad A. DCCLXXIV N. IV.

rum

rum gaviſurus, & cui Romæ appropinquanti obviam iviſſent *omnes Iudices, univerſæ Scholæ militiæ*, expectante ad Baſilicam Petri Hadriano. Sed alterius hæc & alia loci ſunt. Cumprimis verò quæ prolixè [z] Baronius, ad eum Annum de jure eligendi *Pontifices* & *Epiſcopos*; quod ab Hadriano indultum fuiſſe Carolo, dixit ex Sigeberto Gratianus, in utrumque indignato vehementer Cardinali. Illud non tacendum Viris fuerat, haud adeò execrandum fuiſſe Conſtantinum Imperatorem Hadriano Pontifici, ut etiam Literas hic ſupplices ad Conſtantinum & Leonem dederit, tanquàm piiſſimis Auguſtis, An. DCCLXXII. quibus [a] *ſupplicaret Imperialem Clementiam*, ut Paulus Exarchus ad emendationem ſui reatûs ſuſciperetur. Quod non ſoliti Pontifices, ergà eos Principes quos nefandæ Hæreſeôs reatu, & anathematis vinculo illigatos cenſent. Parùm etiam Chriſtianè Maimburgius [b] Conſtantino inſultat, ob inſidias illi ſtru-

[z] Num. X., XI. & ſeq.

[a] Baron. ad A. DCCLXXII N. XIII.

[b] P. II. p. 353. 354.

ſtuctas à Bulgarorum Rege, & cla-
dm acceptam, & vindictam quam
d Barbaris fruſtrà meditaretur, dùm
t laboribus & vigiliis fracto mor-
bs lethalis obrepſit, propè ſexage-
nrio, A. Imperii XXXV. ex Byzanti-
nis.

XIX Nuſquàm verò ingenium
fctionis Iconolatricæ, in Conſtan-
tii manes poſteà furorem omnem
qaſi effuſuræ, comprimis illud
Hiſtorici Galli nuperi, prodit ſeſe
lculentiùs, quàm in deſcribendis
novíſſimis hujus Imperatoris. Quâ
i re Lectorem pauliſper morari mi-
h liceat. Ac primò Maimburgium,
mnium inſtar, declamantem audie-
mus, ſummâque (ut ait) fide ipſis ex
ontibus haurientem, mox nobis ad-
undis. Præmittit iſte, [c] *percuſſum* c Lib. III. p. 354. 355.
divinitùs Conſtantinum, in ipſâ ad-
verſùs Bulgaros expeditione, *repen-
tino morbo, tamque violento, inferiore
ſcilicet corporis parte mox anthracibus
coopertâ, cum ardenti adeò febre, ut
Medici faterentur non obſervatam à*

ſe ſimilem aliam, ſeque morbi naturam penitùs ignorare. Indè ſubjungit Hiſtoricus, devectum Ægrum ad Caſtellum ſuburbanum, *Strongylum* dictum, in ipſo navigio, χαλανδίον vocat Theophanes, *horrendo ejulatu vociferaſſe, ſe vivum adhuc damnatum, æterniſque ignibus addictum, hoc ipſo quod B. Mariam blaſphemiis ſuis impetiiſſet. Mox, compoſito nonnihil Ægro, rogaſſe, imò imperaſſe omnibus quotquot adeſſent, ut hanc eſſe ultimam voluntatem ſuam quaquaverſùm promulgarent; Videlicet, ut non attentis iis quæ ipſe in Virginem admiſiſſet, eadem poſthac per totius Imperii ſpatia honoraretur ut Deipara:* Quibus dictis, *inter vota preceſque pro incolumitate Populi, Senatûs, Leonis filii, Eccleſiarum S. Sophiæ, & τῆς Θεοτόκου in Blachernis, quas horrendum in modum profanaſſet,* expiraſſe in navigio, ſeu *peſſimam animam efflaſſe,* ut nuperus Hiſtoriæ Byzantinæ ſcriptor. Baro-
[d] *Num. 11.* nius, ad [d] Annum hunc DCCLXXV. *Sic igitur eâ, quam audiſti, ab eo extortâ*
divi-

dvinitùs confeſſione veritatis, *tùm*
d ſuâ in perpetuum damnatione, *tùm*
a cultu *quem execratus erat Deiparæ*,
am clauſit extremum, *hac ex parte*
Antiocho ſimilis. Nec ullus deinceps
Hiſtoricorum eſt, qui non obiiſſe
dſparabundum, jamque Inferno etiam
vvum ſpirantemque illatum, de hoc
Conſtantino tradiderit. Adeò ut a-
lniſſimis etiam à cauſâ Iconolatricâ,
& Eruditis non paucis, hæc conſtans
fma, & tradentium conſenſio, in
hnc diem impoſuerit.

XX. Sed vindicanda in tantum
hjus Principis memoria eſt, in quan-
tm patitur Hiſtoriæ fides; ac By-
antinorum illa, hinc & Baronii
Maimburgiique, ſuâ in luce collo-
anda eſt. Paucis obſervationibus
efungemur. Ac primò, peſtilentem
nè *anthracem* deſcribere Theopha-
em, indubium eſt, quo *correptus*
erit Conſtantinus κατὰ τῶν σκελῶν *in*
ruribus, κἀντεῦθεν πυρετὸν σφοδρότα-
τον, *& hinc febrem vehementiſſimam*.
Miſcella pariter, vocat ἄνθρακα, *hinc*

febrem validiſſimam. Fragmentun tributum Nicephoro Patriarchæ, Ta raſii ſucceſſori, quanquàm dubiâ fi de, *febrili æſtu*, morbum omnem de ſcribit: [e] Πυρετῶν ὀξύτητι ϗ φλογώσεο καταπιμπράμενος, *acutarum febriun ardoribus exæſtuans.* Mittimus his po ſteriores, aucturos omnia pro ingenic ſuo, nec ullus Veterum tamen, me diam ferè partem corporis *totam fuiſſe carbunculis coopertam.* Quo nunc jure hujuſmodi ἄνθρακα *carbunculum*, aut ſi vis *carbunculos*, hinc flammam venis conceptam, dixerint Iconolatræ plagam θεήλατον, qualiter *immiſſæ cœlitùs* in Alaſtoras, Antiochos, Diocletianos; quâ veri ſpecie morbum nulli Medicorum hactenùs exploratum, planèque ignotum, a bitrentur æqui judices! Et an non prius affectum Hiſtoricorum, poſterius Medicorum ejus ævi ignorantiam, ſi res ità habuit, coarguat? Deindè, morbi cauſas naturales ipſe Maimburgius deſcribit: *Ardens vindictæ deſiderium, quo in Bulgarorum Re-*

e *Ex Edit. Pet. p.* 217.

Regem accenſus fuit; Continuam applicationem ad belli apparatus, hinc ſanguinem inflammatum; Et quidem mediâ æſtate, quum calore & æſtu omnia arderent &c. Si jam vehementior indè febris excitata, dicito tu impervium novumque Medicorum filiis morbi genus! Præterea, ſi ex morbo illo Conſtantini de hujus impietate, aut reprobatione judicium eſt, quid de Davide, Ezechiâ, Jobo, quid de piiſſimis Capitibus, etiam in faſtigio illo Regio, cenſendum fuerit, non abſimilibus ἄνθραξι, aut ulceribus percuſſis, vel flammâ reſtingui neſciâ vivis depaſcendis? Regumne, aut Cæſarum, aut hominum portenta & victimæ quædam divini furoris, τῶν Θεῶν κεχολωμένων, quotquot vel præcordiorum ingens Æſtus abſumpſit, vel Lepra exedit, vel Apoplexia corripuit, vel Phreneſis invaſit, vel Peſtis ſuſtulit, vel gravior Plaga in miſerandum ſpectaculum vertit! Immemorne verò Maimburgius fatorum, quibus illi Principes

periêre, qui & Imaginum, & ſuperſtitionum omnium, cœco ſtudio Eccleſiam vehementer adflixerunt! Ponamus *Iconomachos* fuiſſe Henricum II. Carolum IX. Henricum III. Galliarum Reges, Philippum II. Hiſpaniarum, Mariam Anglorum Monarchas, ne de Perſecutionum miniſtris dicam! Quàm luxuriaret Maimburgiana pagina, in exaggerandâ adverſùm Regia Capita Nemeſi? Dùm Henricus percutitur, media inter Orgia & Haſtiludia, *dextro* illo *oculo* [f] quem paverat nuper Martyrum certè fidei causâ uſtulandorum adſpectu: Dùm Carolo, *ſtragem Pariſinam* nuper decernenti, [g] ſanguis integer ævi undique poris, totiuſque corporis meatibus, inſolito morbo veréque θεηλάτῳ, erumpit: Dùm Henricus alter, ſicarii Monachi ferro [h] *perit, eodem loco & die quo Bartholomæanam internecionem ſuaſerat*: Dùm Guiſius pariter, inſtrumentum potiſſimum accelerandæ illi *nocti*, cujus

[f] *Thuan. Mezer. &c.*

[g] *Iid. in Car. IX.* 1574

[h] *Mez. Abbr. ad A.* 1572. *p.* 1079. 1080.

-*quis*

—— *quis funera fando*
Exprimat,
adit eâdem in Urbe, ; Bleſenſi Ca- *Mez. ibid.*
ro, *eodemque in Conclavi, in quo ad*
ius præcipuam inſtantiam decreta illa
rimùm fuerat: Dum Mariam An-
licam, tot flammarum rogorumque
ncentricem, animi mœror, hinc
qua intercutis, in ipſo vitæ & Im-
erii flore, opportunâ adeò Eliza-
ethæ morte, extinguit: Dùm eo
pſo tempore, ultrà quinquaginta
Regni *Pares*, *Epiſcopos* aut *Abbates*
riginta, *Canonicos* triplicato ferè nu-
nero, malignâ febre in Angliâ Pon-
ificiá ſublatos, Anglorum Annales
teſtantur: Dùm Philippum II. quo in
Reformatos Rex nullus truculentior,
pedicularis morbus, ut alterum Hero-
dem, corrodit, ac vivum depaſcit, non
jam equinis ſtercoribus, ſed interea-
neorum fœtore ſibi ipſi gravem, nec
ferendum. Non jam Annales per-
reptamus, aut horrendæ atque inau-
ditæ mortis, in ipſis quoque Ponti-
ficibus ac Perſecutoribus Euangelicæ
 ſim-

ſimplicitatis, exempla congerimus. Nunc ad plagæ Conſtantinianæ cauſam, quam ipſe, deſperabundo ſimilis, in ipſis quaſi Inferni faucibus profeſſus ſit!

XXI. Advertat quæſo ad ſequentes obſervationes Lector. 1. Hanc æſtuantium præcordiorum cauſam, *blaſphemias in B. Virginem*, nullus habet Theophanes Confeſſor, hinc nec Paulus Diaconus, nec Anaſtaſius, ſed neque Fragmentum illud Petavianum ſub Nicephori Patriarchæ nomine. Cedrenus pro more adjunxit, fateor, exclamaſſe videlicet Conſtantinum, *ardere ſe* διὰ τὴν Θεοτόκον, *quod blaſphemias in Virginem* interpretatur Jeſuita. 2. Illa languentis æſtuantiſque Principis verba, ζῶν ἐπὶ πυρὶ ἀσβέστῳ παρεδόθην, *vivus etiam mittor in ignem extingui neſcium*, odioſiſſimè Hiſtorici reddiderunt. Nemo non videt exprimi iſta ægro potuiſſe, in febrili ardore, & incendio quaſi, nullâ remediorum ope reſtinguendo; *Ardeo totus, vivus uror,*

ignem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ignem quo conflagro nihil temperat, nihil extinguit, eſt vehemens flamma medullas, me miſerum &c! Vel ut Pſaltes: *Eſt cor meum ſimile ceræ; liquefit in viſceribus meis; areſcit ut teſta vis mea; putruerunt tumices mei, contabeſco totus, diſtorqueor, atteror, rugio præ fremitu,* & quæ his gemina. Nec profectò novum, ægros hujuſmodi in clamores erumpere, [k] *gemere, pipire, ejulare*, mediis in cruciatibus, aut inter febriles æſtus, cumprimis inſuetos morbis ac doloribus Principes. Componat nunc quiſquis eſt cum Maimburgianâ vel Baronianâ paraphraſi, de *horrendo ejulatu, ob ſententiam damnationis æternæ, æterni ignis, cui ſe cum Dæmonibus addictum* cognoſceret, *mittendum in ſtagnum ſulphure & igne exundans.*

[k] *Eſai.* XXXVIII. 14.

3. Demus etiam, deſperantes quaſi voces emiſiſſe in ardoribus illis Principem, exploratum Medicis eſt, in acutioris febris paroxyſmo, & quaſi incendio, cerebrum occupari, deturbari mentem, delirium, terrorem,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

inquietem, aliaque id genus ſymptomata ſuboriri. Nec ſi ſana tùm mens Conſtantini fuit, de *Mariâ offenſâ*, ſed de offenſo Numine, de neglectâ ſæpè in Deum pietate, in Christum fide, in ſubditos clementiâ, æquitate, beneficentiâ, aliiſque Principum officiis, ſollicitum eum eſſe oportuit. Placandus univerſorum ille Judex, non *Hymnis in honorem Virginis*, ſed commemoratione Crucis Chriſti, ſed precibus, lachrymis, pœnitentiâ, pietatis depoſitis, atque interdictis eorum omnium quæ unicè adorandam Dei Majeſtatem læderent ac proritarent. 4 *Blaſphemias* illas Copronymi in *Virginem* ſcilicet, tanquàm ἔχθρȣ hujus ἀσπόνδȣ, vidimus [l] antè ſolâ improborum teſtium, ac peſſimâ adverſanſantium fide ſubnixas eſſe, ac reipſâ nullas. Imò quæ de Θεοτόκῳ ſtatuerat Conſtantiniana Synodus, probante ſubſcribenteque animitùs Imperatore, ipſaque Synodorum priorum & Orthodoxæ fidei, in eâdem confirma-

[l] *Suprà N. II. III. hac ſect.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

atio, cùm jubebant ſecurum eſſe
ac parte moriturum Principem,
ùm ſupervacuam reddebant illam ul-
imæ ſuæ voluntatis ſignificationem.
. Non etiam, quod notandum in
Mariolatras, injunxiſſe fertur agoni-
zans Princeps, adorationem aut in-
vocationem Virginis; non fiduciam
lli habendam; Orationes ad Mariam
dirigendas; Litanias Marianas; Feſta,
Sacrificia, Vota, in ejus cultum; E-
pitheta quæ aliàs Summi Dei; Offi-
cium Marianum, Pſalterium, Sym-
bolum, Sabbathum, aut reliqua Mo-
naſticæ ac Jeſuiticæ ſuperſtitionis pi-
gnora. Id modò commendaſſe dicunt,
ὑμνεῖσθαι (ſeu εὐλογεῖσθαι, ᾄδεσθαι, λέγε-
σθαι, ἐπαινεῖσθαι, μακαρίζεσθαι) Θεοτόκον,
celebrari, laudarive ut Deiparam,
[m] *qu'on la reconnuſt & qu'on la reve-* m *Maimb. P. 1. 361.*
raſt en qualité de Mére de Dieu. Sa-
nè juxtà ſententiam Epheſinæ Syno-
di, & piæ Antiquitatis, μακαρισμὸν
etiam B. Virginis, εὐλογημένης ἐν γυ-
ναιξὶ, nemine negante Chriſtiano-
rum. Nec aliter interpretatum eſſe
Leo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Leonem IV. ſucceſſorem, nec adſtantes Græcos, quàm de retinendo dogmate περὶ τῆς Θεοτόκου, non verò de cultu Mariolatirco, hujus ſub Leone quidem ſilentium docet. 6. Sed & iſtud ſuprà alia omnia, digniſſimum obſervatione eſt, & ad cauſam quam agimus cumprimis faciens. Nempè inter eas voces quas ultimas extrudiſſe fertur, pœnitentiæ ſcilicet teſtes, nihil omninò Conſtantinus de dolore ſuo ob *proſcriptas Imagines.* Inter *vota* pro incolumitate Filii, Urbis, Senatûs, Eccleſiarum, editâ ſimul confeſſione Orthodoxâ de Θεοτόκῳ, adverſùs iniquam Patriarchæ Conſtantini accuſationem de quâ in ſuperioribus, ne γρὺ Theophanes, Nicephorus, Miſcella, Cedrenus ipſe, aut Zonaras, de *reſtituendis Imaginibus.* Edictum nullum promulgari juſſum de peſſimè oppugnatâ à ſe εἰκονοδουλείᾳ, de revocandis hoc nomine Exulibus, de reſtituendo Monachatu, de reſcindendis prioribus *Silentiis*, aut de Synodo *Septimâ* abolendâ.

à. Faciendum tamen fuit, ſi per
æc Religio, Eccleſia, Catholiciſmus
erierant.

XXII. Judicet deinceps Lector,
tque infortunati hujus Princi-
is, in odium victricis Imaginum
auſæ per Monachos primùm, ac
Pſeudo-Nicænos, hinc ſucceſſuros
conolatras, adducendi, deſinant in-
auti aut virtutibus detrahere, aut
aluti invidere, aut in nomen ſa-
namque Copronymi, nec ſine ma-
edictis atque imprecationibus, im-
potenter graſſari. Nec mirabitur
prudens Lector, ſcio, fefelliſſe om-
nem hac parte Byzantinam Hiſto-
riam, aut impoſuiſſe Orbi toti Ico-
noclaſtarum hoſtes ἀσπόνδους. Memi-
nerint nuperi iſti, Maimburgius &
Natalis, parem ferè ſortem exper-
tum, hoc ipſo VIII. Sæculo, *Caro-
lum* Pipini Patrem, odio Epiſcopo-
rum, totîuſque Eccleſiaſtici Ordinis.
A quibus, nec ſine fictis Angelica-
rum apparitionum, ac Revelationum
miraculis, conſtanti famâ tranſmit-
ten-

tendus fuit ad poſteros, tanquàm *æternum damnatus*, *Animâ* ejus in *Infernum inferiorem*, ut à Purgatorio diſtinguerent, truſâ. Acceſſit par *Cognomenti* invidia, ſed planè ad Conſtantini exemplum, obſervante pridem doctiſſimo Valeſio, addendi Carolo diutiſſimè poſt hujus fata, auctoribus conſimiliter *Monachis*; Quale fuit illud Caroli *Tudis*, & *Martelli*, tanquàm Mallei vel Flagelli Eccleſiæ, & Clericorum. Adde conſtantem Annalium fidem, de aperto *Caroli* ejus monumento, per Bonifacium Moguntinum, & Fulradum Abbatem; ac loco Corporis Carolini *exiiſſe Draconem*, *totumque illud ſepulchrum interiùs inventum denigratum, ac ſi fuiſſet exuſtum.* Hæc & alia ſi Monachorum ac Cleri invidia, mediâ in Galliâ, de Carolo Martello, in Annales omnes referenda, etiam in Decretum Gratiani, [n] Baronio ipſo indignato, & in Vitas Sanctorum apud [o] Surium; eccui mirum videatur, in mendaciſſimâ Græciâ, re-

[n] *Ad Ann.* DCCXLI. *N.* XV.

[o] *T.* I. XX. *Febr. &* IV. *Jan.*

edeunte Iconodulorum & Monacho-
um tempore, diu poſt mortem Con-
tantini, cùm *Inferis* hunc Principem
djudicatum, tùm *voces* deſperan-
is illi affictas, ſed & *Copronymi* vel
Caballini cognomen poſteà inditum
uiſſe? Ac meminerint præterea Le-
ctores æqui, quàm pertinaci maledi-
centiâ quicquid olim Gentilium,
etiam oculatiorum eſſet, traduxerint
Chriſtianorum & fidem, & mores,
nullis Apologiis abſtergendâ, eluen-
dâve. Revocent pariter ad animum
Inquiſitorum, Monachorum, Chro-
nographorum impoſturas de *Beren-
garianis*, *Valdenſibus*, *Albigenſibus*,
Leoniſtis, *VViclefitis*, *Huſſitis*, *Bohemis*,
&c. ut Manichæis, Catharis, Aria-
nis, Atheis, Monſtris. Cogitent pro-
pudioſa hujus & ſuperioris ævi de
primis Reformatoribus, horumque ſeu
doctrinâ, ſeu vitæ conſuetudine,
commenta. Attendant Gallorum
de *Hugenottis*, ſpargenda etiam in
Aulas Regum, inque ſupremas Cu-
rias, ſed & perſuadenda mendacia,
reis

reis ſcilicet [p] *Infanticidii*, *Thyeſtæarum epularum*, *promiſcuarum libidinum*; ne oppreſſos Hiſpanorum calumniis Belgas noſtrates, & Monachorum illis Proteſtantes quaquaverſum referam. Ac denique perreptent Ludovici Maimburgii *Lutheraniſmum*, *Calviniſmumque* nuperum, obſtetricante cumprimis Societate, in excidium innocentiæ, & Proteſtantici nominis exterminium, occupandis etiam Regum maximis! Et colligant ex iſtis omnibus, quâ ſit prudentiâ verſandum in Hiſtoriarum monumentis, quoties de Religione ſacriſque referunt, σώφρονα ἀπιστίαν dixit alicubi Tragicus: Sed & inferant beatos illos eſſe Chriſti Servos, qui probris, maledictis, cruce ipſâ conformes Domino ſuo, regiâ illâ viâ ad parem immortalitatis metam coronamque properant.

[p] *Mezer. Abbr. in Henr. II. p. m. 975.*

SECTIO

SECTIO. V.

*Eonis IV. Succeſſio. Irene uxor qua-
lis. Prudens Principis ergà Iconodu-
& Monachos moderatio. Orthodoxiæ,
rei Chriſtianæ in illo ſtudium. Mors in-
ina undè. Irene rerum potita. Hujus
eminæ, conſenſu omnium Hiſtorico-
um, execranda imago. Facinoris in Fi-
um admiſſi circumſtantiæ notabiles. In-
umana alia. Fœdæ laudes Irenes, apud
conolatras veteres & novos. Parrici-
ium Baronio laudatum. Cauſa Imagi-
um ſumma his Chriſtianæ rei. Confeſ-
ones oppoſitæ, de Imaginum ἀδιαφορίᾳ.
Mira horum pugna. Media ab Irene ad-
ibita. Abdicatio Pauli Patriachæ. Ma-
a fides Hiſtoricorum. Subſtitutio Taraſii
Laici. Maimburgii in vertendis candor.
Baronii & ſequacium levitas. Ut aliàs
n Laicas ordinationes declament. Tara-
ſius ipſi Maimburgio qualis. Abjecta &
contradictoria Baronii. Et Græculorum.
Conſpiratio cum Hadriano I. Hujus aſtus,
& ad Orientales literæ. Viciſſim cautela
Irenes, & Taraſii. Media alia in Orien-*

te adhibita. Fraudes Iconolatrarum. Exempla. De inſcriptione quâdam antiquâ, & propheticâ. Maimburgio ut narrata. Ejus vanitas demonſtrata. Et origo. Fraudes id genus in Hiſtoriis.

I. COnſtantinum Patrem æmulatus eſt *Leo* IV. Filius & ſucceſſor ab Anno DCCLXXV. natus Æræ Dionyſ. ineunte DCCL. ex Byzantinis. Cognomento is quandoque *Porphyrogenitus*, à Porphyrâ loco nativitatis; & *Chazarus*, quia matre Chazarâ, Scythicæ originis; etiam Leo *Copronymus*, in odium paterni nominis. Huic uxor *Irene* Athenienſis à Patre data, exeunte A. Æræ Vulg. DCCLXIX. formâ & ingenio præſtans, ſed

animo corrupta ſuperbo

in Sponſi Natique exitium, & in Iconolatriæ triumphum, permittentibus Fatis, Leoni ſocianda. Non antè tamen quàm ſolemni ſe ſacramento obſtrinxiſſet utrique Principi, de non reſtituendis unquam

ciam vel colendis Imaginibus; ut
onſentiunt Hiſtorici, nec inficiau-
tur diri juramenti religionem nu-
peri, Maimburgius & Natalis A-
lxander. Sed fautrix deinceps illa
Inaginum ac perfida, aſſerendo ſibi
Inperio; adeò cupido dominandi,
femineum ubi animum inceſſit,
cunctis affectibus flagrantior eſt,
cui cedant *jura*, *fides*, *commiſſaque
dextera dextræ*. Diſſimulavit tamen
vivo Leone marito, peritiſſima hu-
jus artis, in quo magnum Ortho-
doxiæ ſtudium, idemque ab Ima-
ginum ſuperſtitione alieniſſimum,
obſervaret. Sub hoc enim Principe
exularunt à ſacris Imagines, quan-
quam, ut moderata illi conſilia
placuêre, clementiorem ſe in Ico-
nodulos Monachoſque præbuerit,
peracturus tranquillà poteſtate,
quod violentâ non potuiſſet. Sed
verò ubi deprehenſis apud Irenem
in pulvinari duabus Imaginibus,
ſponſam hoc ipſo perjuram, ac
ſuſpectam clandeſtinarum cum Au-
licis

licis machinationum deprehendit, cum eâ non ampliùs conſueſcere voluit, [a] αὐτὸς οὖν ἀπώσατο αὐτὴν μὴ ἐγνωκὼς αὐτὴν ἔτι, ità Cedrenus. Quod unum huic Leoni, laudato aliàs ipſis adverſariis Principi, apud Imaginum cultores defenſoreſque, invidiæ plurimùm, apud Irenem odii, nec ponendo huic deinceps modo, conflavit. At nequicquàm is accuſatus [b] *diſſimulatæ* per fraudem ſententiæ, in exordio Imperii, ſeu ut loquuntur, diſſimulati *Catholiciſmi*. Nempè ob manſuetudinem Leonis, inhibitâ perſecutione, quo tempore Iconolatræ novi nihil molirentur. [c] *Reverà enim in eodem cum Patre errore verſatum eſſe*, fatetur Jeſuita; & precariò nuper Hiſtoriæ Byzantinæ ſcriptor, in hoc *Flavio Leone*; [d] *Catholicum principiò cultum ſimulaſſe*. Præterquam quod *Catholica* fides, ex Imaginum vel aſſertione vel remotione, quas nihil facere ad *eſſentiam Religionis*, infrà largientur, perabſudè æſtiman-

a *Cedr. T. II. p.* 469.

b *Maimb. l. III. p.* 360. 377.

c *Ibid.*

d *Famil. Byzant. p.* 126.

randa nunc venit. Et ſi minùs *Ca-
tolicus* Leo, ob Imaginum cultum
probatum, pariter *Catholiciſmi*
ogio fraudandi Eliberitani, Epi-
hanius, Auguſtinus, Serenus,
liqui, de quibus *Sectione* primâ.
nò verò ſex Synodorum univer-
lium, & Orthodoxiæ veteris,
iſſe tenaciſſimum hunc Leonum,
ec de primævâ fide quicquam deli-
ſſe, vel ex ſilentio Iconolatrarum
quet. Adde Cedrenum, diſertè re-
erentem magnam *Jacobitarum* ſeu *Sy-
rum Hæreticorum* multitudinem, cap-
vam ab hoc Imperatore abducen-
am in Thraciam fuiſſe. Quomodò
feſtiſſimus idem Arabum ac Sara-
enorum hoſtis, in quos ingentes mi-
t exercitus, non uno commiſſo
rælio debellandos. Idque in Icono-
nachicis Principibus dignum ani-
nadverſione eſt, maluiſſe in Bar-
aros arma ſua convertere, quàm
n Chriſtianos, vel Occidentales,
tiam dùm ſpolia Orientalis Im-
erii Longobardi, Franci, ac

Pontifices inter ſeſe partirentur.

II. Poſteàquam verò cognovit Leo conjugem ſuam Irenem perfidam perjuramque, ſed & miniſtros quosdam Irenes, nihil mirum indignationem huic Principi natam, præcavituro occultos Iconolatrarum motus. Quo factum eſt ut Leonis extrema, ſublati haud longè poſteà inopinâ morte, vix quinto anno Imperii adimpleto, interpretati ſint pro more vindictam immediatam Numinis. Ferunt nempè Byzantini, & operoſè Maimburgius, Leonem hunc mox ab impoſitâ Regio Capiti Coronâ quâdam gemmis rutilante, quam ſive Mauritius Imperator, ſive Heraclius in Æde Sophianâ conſecraſſet, cœlitùs adſpectabili plagâ percuſſum, *carbunculis* ſubitò in Capite *enatis*, quibus mox extinctus fuit in *pœnam* ſcilicet *Sacrilegii*, *cùm inſaniret*, inquiunt, *circà lapides*. Auctores ſunt Theophanes, Miſcella, Cedrenus, alii,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

alii, aſſenſuro in ſpeciem fabuloſis circumſtantiis, poſt Baronium ſuum, [e] Maimburgio. Sed ità tamen ut ſatis apertè rideat credulam Byzantinorum ſimplicitatem, aſſurgentium ad *cauſas ſupernaturales*, dùm fatetur *naturales* dari potuiſſe, videlicet aut ſanguinem jam antè ex cauſis aliis *accenſum*, unde ardentiſſima febris in *carbunculos* eruptura; aut *ſuſpicionem veneni* ab Irene ſcilicet vel Miniſtris injecti, poſtquàm [f] *ambitioſiſſima Fœmina Leonis gratiâ excidiſſet*. Et quidni venenum hujuſmodi Marito propinaverit, ab omni ſe Regalis tori atque Imperii ſocietate removenti, Fœmina cui nihil ſacrum, quæ Tutricis nomine Imperium hoc modo eſſet adminiſtratura, Filio Conſtantino vix decenni, quæque hunc ipſum deinceps Filium oculis orbare, omniaque divina & humana, regnandi cauſâ, violare ſuſtinuit? Et quid adeò in facto Leonis dignum ultrice Dei manu, dùm Coronam Regio

e P. 1. p. 382. 383.

f *Ibid.* p. 384.

capiti imponeret, Imperii gemmis fulgentem, mox reponendam loco ſuo? Aut quid in *carbunculis*, ex *validâ ardentique febre*, adeò præter naturam portentoſum fuit, in Principe Juvene, cui facilè ebulliret ſanguis in venis, ut adſcribendum veniat juſtitiæ ſcelerum vindici? Quum vel pientiſſimos Reges hujuſmodi plagâ, ac peſtilenti ſeu ulcere, ſeu carbone, cœlitùs afflictos ipſa Scriptura memoret. Ac quanto illuſtrior Dei vindicta fuit in ſuperioris ævi Reges, Reginasque, à quibus cruentæ perſecutiones in eos excitatæ, qui *Idololatriam* omnem proſcriptam vellent? Tollendis ſingulis inopino ac miſerando caſu, plagiſqueverè θεοπέμπτοις, ac Herodianæ ſimillimis, haud duraturâ eorum tyrannide. Sed jam parcimus Principum nominibus.

I I. Igitur advenerat illud tempus, quando ἀκμὴν quandam ſuperſtitionis Iconolatricæ, ac miram rerum Cataſtrophem, in Oriente primùm appa-

apparere, ſub *Irene* Imperatrice, in fatis erat. Ac *Tempus* quidem hujus converſionis cœpit, ſtatim à morte Leonis IV. Anno Chriſti DCCLXXX. Filio ejus Conſtantino adhuc impubere, hinc permiſſis habenis Imperii viduæ Leonis, Fœminæ jam marito vivo Iconolatrarum gratiam occultis artibus aucupatæ, contrà jurisjurandi religionem, ut pluribus Theophanes, Cedrenus, & reliqui. Ac de Irene conſentiunt Græcorum Annales, poſt Theophanem Chronographum, ſed & Latini, fautores licet Imaginum, vix poſt fœminas natas imperaſſe aliam, quæ hanc ambitione, crudelitate, malis artibus, perjuriis, cædibus, facinoribus in familiam omnem Conſtantini Soceri, quin in proprium Filium admiſſis, ac denique ipſo parricidii ſcelere, ſuperaverit. *Pereant omnia, dum imperem*, fuiſſe hujus Fœminæ ſymbolum meritò credatur. Nec ipſi nuper auſi ſunt diffiteri Maimburgius, & Natalis Alex. in libris

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

citatis, quorum ille *horrendorum criminum*, *furioſæ ambitionis*, *feræ crudelitatis*, *immanis tyrannidis*, *impiæ diſſimulationis*, *inauditæ ſuperbiæ* &c. paſſim poſtulat Irenem, [g] *Agrippinâ* Neronis matre longè ſceleratiorem. Undè etiam cum *Athaliâ* componere nulli dubitarunt Carolus, & Francofurtani. Equidem non ſatis Fœminæ illi fuit, conſtitutum Principis minorennis tutorem & patruum *Nicephorum*, ab Imperii adminiſtratione removere. Non ſatis Filium quoad potuit prohibere ejuſdem gubernaculis; omnium eum odiis exponere, [h] illis ipſis factis quæ improba ſuaderet; *Mariæ* uxoris repudium, malè Cedrenus Μαρίνης, & *Theodotæ* cubiculariæ in Torum conjugalem admiſſionem, ſola cauſari; denique ad ſe unam rerum ſummam convertere, perpetuis inſidiis Conſtantino Filio ſtructis. Quum hæc nequicquam tentaſſet infelix Mater, tandem hunc ipſum, Anno VII. Imperii, ma-

g *Lib. IV. p. 67.*

h *Idem P. II. p. 17. &c.*

naternæ ambitionis lamentabilem
victimam eſſe juſſit. Orbavit nem-
pè Filium, per nefarios conjuratio-
nis miniſtros, & vitâ & luminibus,
n eâdem πορφύρᾳ (ſic appellatâ
Domo, aut Triclinio Palatii, quod
naſcentes Imperii ſucceſſores pri-
nùm exciperet) in quâ vitæ uſuram
x Matre nactus, ἐν τῇ πορφύρᾳ ἐν
ἐγεννήθη. Illud verò Theophanis,
κτυφλῶσιν πρὸς τὸ ἀποθανεῖν αὐτὸν,
nterpres emollit, *ut penè mortem
nferrent.* Addit Theophanes, ad
antum facinus σκοτισθῆναι τὸν ἥλιον ἐπὶ
ἡμέρας ιζ. *Solem per dies* XVII *obſcura-
um.* Accedit tempus perpetrandi
acinoris à ſceleratiſſimâ Matrum
bſervatum. Nempè expectata na-
ivitas Filii Conſtantino nati, *Octo-
ri* menſe A. Æræ vulg. DCCXCVI.
x Theophane, ut impuberis Ne-
otis nomine Imperium ipſa rurſum
ro libidine moderaretur. Hinc
Anno ſequente DCCXCVII. *Ind.* V.
*Conſtantinus orbatus oculis ſimul & vi-
tâ, Imperio in Matrem rurſus devolven-
do,*

do, ità Baronius initio illius Anni. Hinc quod planè novum in Orientali Imperio, ecce imperantem fœminam, & *ſolam*, nec tam Tutricis nomine quàm proprio Βασιλίσσης *Imperatricis*, cum ſupremâ Imperii poteſtate. Quinimò laudanda deinceps fuit tot facinorum deteſtandique parricidii rea, ut eſt *adulandi perditiſſima gens* Græcorum; ex adverſo infelix Conſtantinus criminationibus lacerandus erat, poſtquàm ire in majorum veſtigia cœpit, in cauſâ Imaginum. Tacemus Irenes, ex quo ſola potita rerum eſt, inhumana alia, Theophane ipſo referente. Et cujus *conſiliis*, vel *oculis* vel *linguâ* antè mulctandi fuerant Fratres quatuor Leonis IV. ecce ejuſdem poſteà juſſu, in exilio, hi ipſi cruentâ morte interempti, Anno Irenes II. Et ſic *tota Leonis Iſauri poſteritas* nefariæ hujus Fœminæ ambitioni, ſatiari neſciæ Regio ſanguine, immolanda fuit, quemadmodum & Iconolatrarum
odiis

odiis. Eat nunc Maimburgius, & hoc nomine Leonis Iſauri memoriæ, ut abjectiſſimè facit [i] inſultet!

IV. Atque hæc ipſa Irene eſt, quæ quum religionem, ſacramenta, divina omnia humanaque poſthabuerit regnandi libidini, ut fatetur aliquoties Exjeſuita nuperus, *cultum Imaginum* prima in Oriente inſtituit. Hinc jam à *Religione*, *fide*, *pietate*, *Catholiciſmo*, ac *Sanctorum veſtigiis* commendanda, quin *immortali laude digna*, apud nuperos Iconoclaſticæ Hiſtoriæ ſcriptores. Præiverunt, fateor, [k] Byzantini, ad furorem Iconolatræ, quibus hoc uno Irene, ſcil. ob ſancitam Iconolatriam, διὰ τὴν τῶν ἱερῶν εἰκόνων προσκύνησιν, audit Φρόνιμος, εὐσεβεστάτη, συνετῶς τὰ πράγματα διοικήσασα, ζῆλον θεῖον ἔχουσα, μαρτυρικῶς ὑπὲρ τῆς πίστεως ἐναθλήσασα, *prudens*, *pientiſſima*, *res ſapientiſſime moderata*, *divino zelo accenſa*, quin ipſis *Martyribus*, *fide*, pietate, conſtantiâ *æquanda*, νέα Ἑλένη *nova*

He-

[i] P. II. p. 70. 71.

[k] *Theophan. Theod. Studita, Cedren. Conſtant Manaſſes &c.*

Helena, & quæ ſunt id genus præconia, in ipſis literis Hadriani ad Conſtantinum & Irenem. Undè non diſſimulavit Maimburgius, *execrandæ* ſuis *actionibus* Fœminæ immodicas haſce laudes adſcribendas eſſe [l] *vitio Græcorum, quorum indoles abjectè adulatrix.* Intereà ipſe nullis non laudibus Catholiciſmum paſſim ac fidem Irenes extollit. Et Alexander Natalis, [m] ad Sæculum VIII. *Ob religionem, fidem, ac pietatem, cui reſtaurandæ tuendæque egregiam navavit operam, immortali laude digna Irene.* Sed [n] Baronius modum omnem exceſſit, *parricidii* etiam ab Irene admiſſi inſtitutâ defenſione, ac diſſimulatis pleriſque hujus Fœminæ execrandis. Nempè ad Annum DCCLXXX. exorſus à præconio *mirabilium Dei*, qui hanc Fœminam excitaſſet, totus deinceps in Imagines intentus, & in illorum præconia qui has reſtituiſſent, *Irenes* ſcilicet, *Taraſii*, *Hadriani*, *Theodori Studitæ* &c. tandem [o] acturus de gemino

[l] *Lib.* IV. *p.* 66.

[m] *Cap.* VI. *Art.* VI. *p.* 413.

[n] *Annal.* T. IX. *ab A.* DCCLXXX.

[o] *Ad Ann.* DCCXCVI. *N.* VIII.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ninoParricidio,inFilium proprium
c in Imperatorem admiſſo, fœdè
uunc in modum palliat. Vocat *ju-
itiæ zelum, quo nomine eadem merue-
it poſthæc commendari: Licere è manu
urioſi gladium auferre: Docuiſſe Chri-
um, ſummum pietatis genus eſſe in hoc,*
N B. *adverſus Filium eſſe crudelem:
am olim Dei præcepto juſtas eſſe armatas
nanus Parentem in Filios, abeuntes poſt
Deos alienos: Plurimùm intereſſe, quo
uis aliquid animo agat: Quod iſta Reli-
gionis cauſâ, & amore juſtitiæ, in Fi-
ium* perpetrata credantur, hinc I-
renem *ab Orientalibus nonnullis, viris
ſanctiſſimis, qui facto aderant, meritam
præconio celebrari.* Mittimus Baronii
plura, quibus Irenem cœlo effert,
ac penè Divarum Catalogo inſcri-
bit. Horret animus, & legendo
horruêre comæ. Lectorum modo
fidem imploramus. Quin poſt tot
immania & cruenta Irenes facinora,
tamen ob reſtitutas Imagines, &
donata fortè quædam civilia Tri-
buta, inducit rurſùs p Annalium *p ad Ann. DCCCI.*
ſcrip-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ſcriptor ipſum *Theodorum Studitam*, ſcilicet Virum illum Dei, tot miraculis illuſtrem, tot virtutibus coruſcantem, quin in Iconolatris primipilum, impiiſſimæ Fœminæ ita blandientem! *Irene divinum nomen! Os omne & lingua in laudes tuas aperitur: Aſſertrix Fidei Orthodoxæ, Vindex Dei, Veritatis propugnatrix*, &c. Vide integram Theodori hujus apud Baronium Epiſtolam. Sed hic ipſe *Theodorus* eſt, quem ſub inſigni ſpecie ſanctitatis, & doctrinæ, ſed & eloquii, totum ad fœdæ aſſentationis artes fuiſſe comparatum, *Epiſtolæ* ad Imperatores, ac Pontifices docent: Imprimis etiam illa ad [q] Michaelem Balbum, quamvis Principem Iconomachum, ut alterum *Davidem*, *Joſiam*, *Jovianum* &c. ab Iconodulis autem immitem in modum dilacerandum. Ac de Studitâ pluribus infrà.

[q] *Baron. ad A.* DCCCXXI.

V. Id παρενθετικῶς inſerendum, utique hanc cauſam Imaginum, tantis moliminibus ab Irene, à Græ-

cis

is Iconolatris, & à Pontificibus Romanis hoc ævo promovendam, perpetuò repræſentari, non dicam à Baronio & rigidioribus, ſed nuper quoque à Lud. Maimburgio in hac omni Hiſtoriâ, & ab Alexandro Natali, quaſi actum eâ fuiſſet de ſummâ *Catholicæ Fidei*. Hinc illis paſſim Iconomachorum *Hæreſis*, *impietas execranda*, *ſacrilegium*, *oppugnata Fides*, *Religio*, *Catholiciſmus*, *Salus* ipſa; revocata impietas *Judæorum*, *Marcionitarum*, *Manichæorum*, *Theopaſchitarum*; *cum Hæreticis* illis *nullum fuiſſe habendum commercium*, & quæ his graviora. Hinc etiam pro aſſerendis Imaginibus peræquè ac pro Chriſti nomine, & fide ab Apoſtolis acceptâ, & Regno Dei, *Catholicorum* ſuſcepta *certamina*; habita *Concilia*; *Anathemata* ſtricta; adita ob Iconas *Martyria*; *Rebelliones* in Majeſtatem hoc ſolo ſuſcitatæ; *Miracula* divinitùs ſcilicet edita; *Canonizationes* Iconomartyrum ſecutæ; ac æterna Iconolatrarum in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Cœlis præmia: Dùm Iconomachi *miſeras animas*, *blaſphemas*, *ſacrilegas*, *in ignem æternum* mitterent, *Hoſtes Dei*, *Chriſti*, *Virginis*, *Sanctorum*, *Orthodoxiæ omnis*, *Catholicæ fidei* &c. & quæ ſexcenta id genus. Et indè Irenes, deteſtandæ tot facinoribus, ſunt profectæ laudes. Si verò alibi eundem Maimburgium audis, in hac ipſâ Iconoclaſtarum Hiſtoriâ, lis re ipſâ omnis fuit, de re ἀδιαφόρῳ, ſeu in ſe liberâ nec neceſſariâ, aliquot etiam *Sæculis* poſt Apoſtolos introduci cœptâ. Fatetur enim non ſemel, Imaginum *uſum ſacrum* in Eccleſiis Chriſtianorum, *prioribus* [r] *Sæculis fuiſſe rariſſimum*, id eſt nullum, *at poſt Paganiſmum triumphatum ſub Conſtantino M. & Templa à Chriſtianis ſtructa*, NB. *cæpiſſe exponi publicè in Eccleſiis Imagines ſacras*, *& haberi in Ædibus privatorum* &c. Alibi, [ſ] *Cultum Imaginum quod attinet*, *ut hæc res non eſt de eſſentiâ Religionis*, *neque abſolutè ad ſalutem neceſſaria*, *Patres liberum eum reliquerunt*, *declarando ſe ne-*

r *Lib.* I. *p.* 77. 78.

ſ *Lib.* IV. *p.* 49. *ad A.* 794.

eminem cogere velle ut eas colat, ado-
et &c. Iterum, [t] *nulla eſt obligatio I-* [t Ibid. p. 50. 51.]
nagines honorandi, neque univerſas in
enere, neque ſingulas in ſpecie; Quem-
dmodum nemo abſolutè obligatur invo-
are Sanctos. Idem aliàs, [v] *Imagines* [v Lib. III. p. 448.]
x ſe indifferentes eſſe, ut quæ nec præ-
eptæ in Euangelio, nec interdictæ &c.
Nec alia hypotheſis fuit [x] Dion. Pe- [x L. XV. de Incarn. C. XIII. Tomo V. N. I.]
avii, *Imagines ex eorum genere eſſe*
uæ ἀδιάφορα *nominantur, hoc eſt*
uæ ad ſalutem omninò neceſſaria non
unt, nec ab ſubſtantiam ipſam Religionis
ttinent: Sed in poteſtate ſunt Eccleſiæ
t eas vel adhibeat, vel ableget, pro eo
tque ſatius eſſe judicaverit. Non alia
ſt in novis Methodis, quibus invi-
antur ad reditum Reformati, ſen-
entia Cardin. Richelii, Gallorum
iodiernorum, Walenburgiorum,
peciatim Condomienſis nuperi,
iodie Meldenſis Epiſcopi, in Con-
roverſiâ de *Imaginibus*, hunc Arti-
ulum, etiam ex mente Tridenti-
iorum (ſic illi) extra neceſſariorum
enſum referentium. Æquiores hi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

jam Gretſero Jeſuitâ, in [y] *Libro* de Imaginibus Non Manuf. *Neceſſarius fidei Articulus eſt, credere Imagines Chriſti & Sanctorum eſſe reverenter colendas & venerandas. Nec dubium, Chriſtum voluiſſe, ut ſuæ & Sanctorum Imagines religioſè habeantur*, & quæ ibi plura, digna Gretſero. Alexander ipſe Natalis orſurus hanc controverſiam, cautè: *Probatur, Imaginum uſum cum Lege Dei nullatenus pugnare*; uti nec adiaphora alia, ex ſe media, quorum uſus *nullatenus pugnet* cum Verbo Dei. Ità nec *pugnantes cum Dei Lege* Ritus in vetere Eccleſiâ bene multi, circà Euchariſtiam, Baptiſmum, Precationes, Jejunia, Diſciplinam, in ſe adiaphori, nec ad ſalutem neceſſarii. Undè pridem Carolus M. & Francofurtani, *Imaginum uſum liberum* eſſe voluerant, *utilem* [z] ſolummodò *ad ornatum, ad memoriam, & ad inſtructionem*, interdicto omni religionis cultu, de quo poſteà. Imò illi ipſi, [a] *Imagines parum utilitatis habere, exceptâ recordatione*;

y *Cap.* IX. *poſt Obſerv. in Codin.*

z *Maimb. Hiſt.* L. IV. p. 50. *&c.*

a *Lib.* I. C. XV. *Lib.* II. C. XXI. &c.

ione; *ad peragenda ſalutis noſtræ myſte-ria nullum penitus officium habere*; & d genus alia frequentiſſimè. Ac Patres Conventûs Pariſini, ſub Ludovico Pio, A. DCCCXXIV. ſuadebant [b] Eugenio Pontifici, ut rediret cum Græcis in gratiam, hoc argumento; *ſi nulla unquàm picta vel ficta fuiſſet Imago*, NB. *nihil periret de fide, ſpe, & caritate, quibus ad Regnum pervenitur æternum*. Idem ſuaſit Eugenio Ludovicus, ex conſilio Patrum, datâ ad Pontificem Epiſtolâ [c] per Jeremiam Senonenſem & Jonam Aurelianenſem, cujus ſumma fuit, [d] dixerit Maimburgius, *hortatio ad concordiam, ruptam propter rem tam exigui momenti, ac ſunt Imagines*. Et indè Baronii ad Annum DCCXXV. hinc Binii, Bellarmini, reliquorum, in Pariſienſes iſtos debachatio, ut *Hæreticos Iconoclaſtas*. Nunc judicet Lector. Ex confeſſis, fuit lis hæc omnis de re liberâ, minime neceſſariâ, nec de eſſentiâ Religionis, qualis jam *uſus* publicus Ima-

b *T.* VII. *Concil. Col.* 1647.

c *Ibid Col.* 1648.

d *Lib.* V. *p.* 268.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ginum, vel etiam *cultus* merè externus, honos relativus, ut deinceps cauſantur. Ergone meruerint illinc Græci, ob ſublatas eas *ſcandali* tollendi cauſâ, execrandæ *Hereſeôs* accuſationem; hinc Irene, *Agrippinâ deteſtabilior*, laudem aſſertæ Religionis, Fidei, Catholicæ Eccleſiæ, ob Imagines reſtitutas? Ac præclarè [c] libri Carolini: *Si Imagines non colere contrà Religionem Chriſtianam eſt, ut illi delirant, ſolum Deum adorare ſeu colere, contrà Religionem Chriſtianam erit.* Argutè. Sed jam ad reſtitutionis ſub Irene hiſtoriam.

c *Lib.* II. C. XXI.

VI. Igitur *media* quibus uſa eſt ambitioſiſſima mulier promovendæ Idololatriæ, ſimul & aſſerendo ſibi Imperio, ex devinctis ſibi Iconolatris, potiſſima hæc fuêre. Primò quidem obſtare videbatur *Paulus* Patriarcha Conſtantinopolit. Iconomachus, Præſul inſigni virtute & exiſtimatione, vel ex Theophanis confeſſione, & quo ſedente *Imagines colentibus minimè diſputare palàm li-*

ce-

ebat adverſus Iconoclaſtas, fatente Ba-
onio [f] ad Annum DCCLXXIV. Indu- f *Num.* II.
ſtus igitur ut ſpontè abdicaret, ceſ-
urus molitionibus Irenes, & clan-
leſtinis cum Taraſio conſiliis pro
lecernendâ Iconolatriâ. Quod enim
inxêre in Actis Nicænis, Actione
. & inde Theophanes, Cedre-
ius, cæterique fautores Imaginum,
Paulum abdicaſſe *pænitentiæ cauſâ*,
πρὸς μετάνοιαν καταφεύγων, ex anxiæ
conſcientiæ motibus, ob ejectas à
e damnataſque in gratiam Leonis,
x ignavo metu, ac *contrà conſcientiam*,
Imagines, & ob *ſciſſam Eccleſiam* ab
liis *Catholicis Thronis*, à *Catholicâ Ec-
leſiâ*, haud obſcurum commentum
ſt. Et hîc volupe eſt legere exag-
gerantem iſta [g] Maimburgium pa- g *Hiſt Icon. L.* III. *à p.* 396.
theticis vocibus, ſed ità ut pellu-
ceat in Hiſtorico artificium Irenes.
Siquidem non ità diu à Pauli hujus
exaltatione, in Nicetæ locum, Fe-
bruario menſe, fatis conceſſit Leo
Imperator ſequente Septembri, An-
no DCCLXXX. Undè cauſa nulla fue-

 rat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

rat Paulo ulteriùs diſſimulandi, toto quadriennio, quo ſedit ſub Irene Patriarcha, ad An. exeuntem DCCLXXXIV. quo Patriarchatu, mox etiam vitâ exceſſit. Noverat Irenem cultricem eſſe Imaginum, & impuberem Conſtantinum, vix decennem: Undè ſi ea illi conſcientia fuit potuit deinceps cum Irene facillimè conſpiraſſe, & junctâ auctoritate Imperatoriâ ſimul & Patriarchicâ, ſenſim reſtituere ablatas Imagines. Si verò perrexit diſſimulando uſque ad tempus abdicationis, culpanda in Paulo pariter & hypocriſis deteſtanda, & imprudentia ſumma ignaviaque, cujus tamen eminentem omnes virtutem collaudant. Adeò verò ad mortem uſque Pauli, quæ illicò abdicationem excepit, jacuêre *Imagines*, ut demùm ab eo tempore earum cultores caput efferre, ac liberè de iis verba facere ſuſtinuerint: [h] Ἐκτοτε οὖν ἤρξατο λαλεῖσθαι ὁ περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων λόγος παρρησίᾳ, ἀπὸ πάντων,

[h] *Cedr. ad A. IV. Iren. Ed. R p.470.*

Exin-

cindè liberè ad omnibus cæperunt verba Imaginibus fieri. Quare Pauli illam onſcientiam colendarum Imaginum, ac deinceps pœnitentiam, t morientis verba ad Irenem, ficta ſſe nemo non videt à morte Pauli, oſtquàm jacerent Iconomachi, & ullus non color, nullæ non fraules advocarentur obtrudendis Imaginibus. Nec parùm fabula hæc, hoc præjudicium in vulgus ſparſum, juvit Irenes molimina, & Iconoduliæ cauſam. Falſum etiam, ſub Leone & Conſtantino ſciſſam fuiſſe Eccleſiam Conſtantinopolitanam à reliquis omnibus *Catholicis Thronis*, vel à *Catholicâ Eccleſiâ*, prout inducitur gemens Paulus, dein perorans Taraſius; quæ tantum à Throno Romano ſchiſma paſſa eſt, invaſuro etiam inde à Gregorio II. in jura Imperatorum. Nec enim ſi qui fuit hujus vel illius, inter *Orientales*, Epiſcopi diſſenſus, in cauſâ Iconoclaſticâ, innumeris acceſſuris Conſtantino & ſequacibus, probat id

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

reos fuiſſe Iconoclaſtas temerarii *ſchiſmatis.* Denique *Palinodia* illa morientis Pauli Patriarchæ, fidem eandem meretur quam tot palinodiæ aliæ à Romanenſibus in Hiſtoriâ vulgatæ, in compendium cauſæ Pontificiæ, & in Actis quoque Nicænis nonnullæ, uti à temporibus repurgatæ Eccleſiæ frequentes. Imò ſuprà viſum eſt, Capite ſuperiore, pauciſſima ſuperfuiſſe loca, intrà Orientale Imperium, quæ pro Iconoduliâ decertarent. Et quicquid jactent de tribus Orientis Patriarchis, exularunt ab horum ſedibus Imagines, neque ferentibus Saracenis: A quibus etiam *Theodorus Antiochenus*, conſpirationis accuſatus cum Conſtantino, exilio mulctandus fuit, apud Theophanem, ad Annum Conſtantini XVI.

VII. Alterum ſtabiliendæ Iconolatriæ medium fuit, ſubſtitutio *Patriarchæ* in locum Pauli qui cum Irene affectu & ſtudiis conſpiraret, ſed & animis. Opportunior jam

nemo

:emo videbatur *Taraſio.* Laicus is
ıctenus, μετὰ λαϊκῶν ἠριθμημένος,
ir Conſularis, à Secretis Conſtan-
no & Irenæ, Aulicis negotiis impli-
tus totus, addictiſſimus autem Im-
eratrici, atque arcanorum hujuſce
onſcius, & reſtituendarum Ima-
inum zelo flagrans, mox ex Lai-
), contrà Canones, factus Pa-
iarcha. Sed repugnaturus primò
ı ſpeciem, *tanquam qui vincere nollet,*
uod ſubtiliſſimum occultæ ambi-
onis genus eſt. Tandem eâ lege
diturus dignitatem, ipſomet ad
'opulum perorante, mox ab inti-
ıatione ſibi factâ, prout clàm eum
ıter & Irenem convenerat, 1. Ut
eſtituerentur ſacræ Imagines, *abo-*
tæ contrà antiquam praxim omni ævo
n Eccleſiâ receptam, ſic perorans [i] in- i *Maimb. L.* III. *p.* 410.
lucitur; 2. Ut eum in finem Oecu-
nenica Synodus indiceretur, ſe Pa-
riarchâ, quâ *Hæreſis Iconomachorum*
lamnaretur, flectendis facilè in op-
oſitum, pro nutu imperantium,
mobilibus Græcis. Nunc adverte
rur-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

rurſùs Maimburgii Hiſtorici *exactiſſimam*, quam pollicetur, *fidem* Redditurus, verbi cauſâ, hanc Taraſii ad Populum Byzantinum Orationem, quæ habetur in præcedaneis [k] Synodi Nicænæ, addit ille, truncat, inflectit, pro jure quodam ſuo. Dixit Taraſius, *Video Eccleſiam* τὴν ἐπὶ τὴν Πέτραν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν τεθεμελιωμένην, *quæ ſuper Petram Chriſtum, Deum noſtrum, fundata eſt*; non utique, ut perpetuò hujus ævi Pontifices, *ſuper Petram Petrum*, minùs *ſuper Romanum Patriarcham*: Cave credas ea, aut id genus alia, cauſæ Romano Papiſticæ adverſa, redditurum Maimburgium. Addidit Taraſius lugubres voces, de *loquentibus diverſa inter ſe Orientalibus*, & *qui concordarent in Occidente*, ὁμοπίστοις licet, *licet unius ſecum eſſent fidei*: Reddit Maimburgius cum auctario; *Noſtis, Fratres, omnes alias Eccleſias Patriarchales Orientis, & omnes illas Occidentis, hanc Conſtantinopolitanam à ſua communione reſecuiſſe, in Fide* di-

[k] Cap. v. Tomo. VII. Conc. Col. 34. 34.

viſas, ob Imagines ſcilicet. Rur-
m uſum Imaginum vocat Tara-
us ἀρχαίαν συνήθειαν *antiquam con-
etudinem, traditam in Eccleſia*, quâ
e phraſiologiâ paſſim in Conciliis
eteribus uſurpatâ, nos in [1] *Diſſer-* [1] *Diſſ. Hiſt. p.* 450. 451.
it. de Canone VI. Nicæno pluribus:
Reddit Jeſuita, *antiquam conſuetudi-
em receptam in Eccleſiâ* N B. *omni ævo.*
mò quæ à *ſæculo* uno & altero ſen-
im invaluiſſet, addictâ id genus
externis & ſuperſtitioſis plebe, tur-
bâque Monachorum. Tu ex fim-
briâ veſtimentum.

VIII. Sed quoque & Baronii, & re-
centium horum Scriptorum, obſer-
vanda incauta levitas, quorum nec
calamus oſſeus eſt nec animus, id eſt
flecti in oppoſita neſcius. Si quiſ-
quàm alius certè is Purpuratus eſt,
qui in *ordinationes Laicas* accerrimè de-
bacchatur. Quare ad ipſum hoc Sæc.
VIII. ſuffecto Romæ Canſtantino in
locum Pauli Pontificis, quia *Laico*,
hic enim unus obtentus fuit imma-
nis ſævitiæ à Stephano IV. ſucceſſore
in

m T. IX. *ad Ann.* DCCLXVII. *N.* VI. *Ad Ann.* DCCLXVIII. *N.* IX.

in eum exercitæ, ita [m] Baronius: *Ceterùm Conſtantinus Pſeudo-Papa, quod ſciebat ſuam ordinationem ſacris Canonibus penitus labefactari, & reddi irritam* &c. Iterùm, *ità factum permittente & ulciſcente Deo nefarium ſcelus; ut poſteris eſſet exemplo, ne unquam Sacro-Sanctam Apoſtolicam Sedem invaderet Laicus homo.* Unde decretum Romanæ Synodi, ſub Stephano IV. A. DCCLXIX. laudatum quoque Baronio, contrâ *Laicorum* electiones. Et *Sergii* Ravennatenſis cauſa, ut ex Laico electi, diuturnæ etiam diſceptationis materiam præbuit. Deinde in cauſâ Phothianâ, ad ſequens Sæcul. non invidia major à Latinis, & à Nicolao I. Pontifice, conflata in Photium, (Virum pariter à Secretis Imperatori, Taraſii Patriarchæ Nepotem, ad miraculum etiam in *Theologicis* eruditum, *prodigium naturæ & artis* Maimburgio, & adminiſtrando illi Throno omnium ſuffragio præ reliquis parem) quàm quod ordinatus eſſet *ex Laico.* Vide

para-

pratragædiantem Baronium, in
Tomo x. Annalium, ſed & Maim-
burgium, in [n] Hiſtoriâ Schiſmatis n *Lib.* I. *p.* 28. 29. *&c.*
Græcorum, Alexandrum Natalem
[o] ad Sæculum IX. ut Leonem Alla- o *Tom.* XVI. *Diſſert.* IV.
tum, reliquoſque taceam. Ac de
Taraſio Maimburgius, *tranſegiſſe*
omnem vitam in negotiis Mundi, in tu-
multu Belli, & in rebus Aulæ admini-
ſtrandis. Nunc audite efferentes lau-
dibus eam ordinationem *Taraſii* ex
Laico & Aulico homine Patriarchæ,
renes aſtu, ſed futuri reſtitutoris
Imaginum! *Vulnus* quidem, inquit
Annalium ſcriptor, *inflictum ſacris* p *Ad Ann.* DCCLXXIX. *Num.* IX.
Canonibus, ſed quod honeſtum dixerim,
& non deforme, ſalubre & non lethale
vulnus, per quod ſalus univerſo Corpori
fuit feliciter comparata, & priſtina glo-
ria in communicatione Catholicâ repara-
ta. Ceterùm etſi ex Laico fuit Taraſius
promotus ad Sacerdotium, ex ſacerdota-
libus tamen moribus, dignis in Epiſcopo,
in Epiſcopatum aſſumptus eſt, cui ex co-
gnitâ Nobilitate fulgor acceſſit. Imò
Sanctis principibus permiſcendus,
adeò

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

adeò etiam ut moriturus deſcribatur Ignatio Monacho, in *Vitâ Taraſii*; id eſt Pſeudogræculo, qui oppoſuerit Dæmoni *inculpatam, nullius ſibi conſciam, nulli culpæ affinem cum Deo conjunctionem, Deo proximus.* Planè ſic cenſet Purpuratus de electione *Nicephori* Patriarchæ, conſimiliter ex Laico & à ſecretis Imperatori, in Taraſii locum ſuffecti, ſed accerrimi [q] quoque defenſoris Imaginum: Undè jam Baronius; *Placuit tandem eligere Nicephorum, Laicum adhuc hominem, ſed quem virtutes ornabant* &c. ἀποθεώσει etiam, Imaginum aſſertarum nomine, deinceps conſecrandum. Sic laudat & culpat, probat & reprobat, nigrum in candida & candidum in nigra pro libidine convertit Purpuratus, prout è re *Catholicæ* Eccleſiæ ſuæ, id eſt Romani Pontificis, eſſe cognovit. Ingenui magis fuêre ejus temporis Iconolatræ, *Plato* & *Theodorus* Studita, qui ab horum Laico-Patriarcharum communione ſeceſ-

[q] *ad Ann.* DCCCVI. *N.* VIII.

ceſſiſſe, ex Theophane, & Byzantinis aliis, intelligere eſt, & de quibus nonnihil in ſequentibus.

VIII. Acceſſit conſpiratio cum Hadriano I. Pontifice Rom. mox ab electione Taraſii; ſcriptis ad iſtum literis ſub initium Anni DCCLXXXV. tùm ab Imperatoribus, tùm à Taraſio ipſo, miſſâ pro more *Synodicâ*, quemadmodùm miſit ad reliquos Patriarchas Orientis. Ac plenæ priores iſtæ blanditiarum, ſi modò genuinæ, quas exhibent Latinas Acta Nicæna, quibus Auguſti[r] Hadrianum ad Synodum invitarent, ut *primum Sacerdotem*, in quo *dignitas principalis Sacerdotii*, ſeu primi Patriarchatûs; Dùm tamen illi ipſi Conſtantinopolitanum *Univerſalis Patriarchæ* titulo inſignirent. Noverant enim quo ille in Iconoclaſtas ferretur affectu, quæ etiam ejus in Occidente eſſet auctoritas, & apud Carolum gratia, agentis jam Annum XIV. Romani Epiſcopatûs.

r Tomo VII. Conc. Col. 32.

Hinc ab invectivâ ordiuntur in *de-ſtructores Imaginum*, *qui Imagines de-honeſtaſſent*, *manus ſuas immiſiſſent in Eccleſiam*, *populum omnem Orientalem ſeduxiſſent* &c. De exutis operâ quoque Hadriani in Italiâ Græcis, ſed & Longobardis, ac Sedi Romanæ ampliſſimis Urbibus Agriſque ſubjectis, altum ſilent, modò is ſecum conſpiraret, promovendo cultu Imaginum. Nec diu poſt reſcriptum Hadriani fuit, ad Conſtantinum & Irenem, quo *venerandas juſſiones* Imperatorum ſuſcipit, pro *Imaginibus reſtituendis* ſupplicat, ac *clementiſſimas aures humillimæ deprecationi ſuæ inclinare juberent* rogat, etiam ὡς παρὼν γονυπετῶν, καὶ τοῖς ἴχνεσιν κυλινδούμενος ἱκετεύων, *tanquam præſens humi proſtratus*, *& veſtigiis eorum provolutus*, *ac ſupplex*. Sic enim ad Imperatores ut Δεσπότας *Dominos* ſuos, ſed & ad Reges ipſos Pipinum, Carolum, ſcribere hoc ævo Papæ omnes conſueti, ut ex Epiſtolis liquet, diſſimulante quidem iſta Baronio,

quâ

quâ de re nos in ntroductione ad hoc Sæculum. Sed cautè ſimul Hadrianus, in Taraſii exaltationem ex Laico ordine invectus, ut *factam contrà ſanctorum Canonum cenſuram*, eâ lege ſe conſenſurum in ejus electionem pollicetur, & *non aliàs*, ſi *pro ſanctarum Imaginum erectione fideliter concurreret, ſi ſacras ac venerabiles Imagines in illis partibus reſtitueret.* Ita Baronius, Hadrianum *exhorruiſſe tanquàm monſtrum* provectionem Laicam Taraſii, *electionem ejus perperàm factam deteſtatum*, excuſaturum tamen, *ſi Hæreticos profligaret*, id eſt Iconomachos, ac ſecum conſpiraret. Viciſſim Taraſius exprobrabat Hadriano *ſimoniam & ambitum*, cùm ipſe non ambiviſſet Epiſcopatum, ſcilicet! quia ab Irene obtruſum: ità perſonam agebat quiſque ſuam, in uno tertio concordes. Atque ità ubi commodum Pontificibus fuit, ac conſultum ſuæ Sedi, probarunt modò, quod aliàs anathematiſmis ferierunt. Qualiter Nicolaus Ponti-

Ad An. DCCLXXXV. *N.* XII.

tifex invectus in Photium, ex Laico conſimiliter provectum, ſed à Romano jam in aliis diſſentientem. Hoc verò ipſum intendebant Irene & Taraſius, tùm ut Romanus ſecum in hac cauſâ adverſum Iconomachos ageret, tùm ut hocce illicio, quo ſigna in eos tollebant ſuis in literis ad Hadrianum, litem verò movebant ei nullam de invaſis in Italiâ Provinciis, hic ipſe Synodicam novi Patriarchæ ſuſciperet. Undè Baronius[t] ad Annum DCCLXXXIV. *Debetur tantæ rei palma Taraſio* (credo equidem, qui debebat huic rei Patriarchatum) *vel potiùs Hadriano Papæ qui hoc exegit ab eo.* Et indè à Taraſio deducit[v] Leo Allatius, *auctoritatem* à Romanis Pontificibus exercitam (ſic ille quidem) in Patriarchas Conſtantinopolitanos. Quanquàm fateatur *Univerſalis* Patriarchæ titulum ſibi vendicaſſe Taraſium, parem cum Romano, ſi non majorem, qui *Papa* communi tùm adhuc nomine dicebatur, & diſtinctionis ac re-

[t] *Num.* XI.

[v] *De Perp. Conſ. L.* II. *C.* IV.

reſtrictionis ergò, *Papa Urbis Romæ*, vel *Senioris Romæ*.

IX. Converſa etiam cum ſuis Irene eſt, jam antè indictamSynodum, occupandæ plebeculæ, & enervandis ſenſim Edictis Imperatorum, mox reſcindendis ab Irene, ad familiares artes ut Græcis, ſic novarum ſuperſtitionum auctoribus. Nempè ad cœli portenta confugêre Iconolatræ, ad miraculoſas converſiones ab hæreſi Iconomachicâ, ac fabellarum commenta, quarum deinceps infinitis addidêre auctoritatem Pſeudo-Nicæni. Exemplum refert Baronius [x] ad Ann. DCCLXXII. & quidem *ex Auctore ejus temporis*, quem cave credas eſſe Theophanem, aut Nicephorum Patr. aut Paulum Diaconum. Summa eſt, *Joannicio* cuidam, Regio excubitori cum Stauracio Patricio adverſus Sclavos in Græciam profecto, divino nutu apparuiſſe è ſylvâ Anachoretam, hac voce velut fulmine Iconoclaſtam percellentem : *Si magnum*

x *Num.* 1. 11.

 ti-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

tibi eſt Chriſtianum eſſe, cur Chriſti I-maginem diſpiciens, labor virtutis à te fruſtrà ſuſcipiatur: Dictum factum. Joannicius in viâ, ut Saulus alter *concidens*, ac divinâ jam luce perfuſus, promittit ſe ex Iconomacho fore Iconolatram, *Imaginem ſe Chriſti, & omnium qui ei placuerunt*, proſecuturum cultu religioſo. A quo tempore, in *veſtibulo Regiæ*, Excubitoris officio functus, accubare *in nudo ſolo* conſueverat, dein ſolitarius, & Prophetiæ ac Miraculorum dono inſignis. Nempè hæc Cæſar ex *Actis Joannicii* Anachoretæ, quanquam auctore illi tacito, undè fabellas deinceps alias propinat, & ex eo [y] Maimburgius. Ac ſi quis tum hujuſmodi Regius excubitor fuerit, nemo non videt artem Irenes & Miniſtrorum, ut miraculoſæ converſionis ſpecie, & ſanctitatis mediâ in Aulâ, imponerent rudibus Iconomachis. Aliud motivum urget [z] Maimburgius, ad Annum DCCLXXXII. quod mire *auxit propen-ſio-*

y *Hiſt. Icon. L.* VI. *p.* 311. 312.

z *Ibid. L.* III. *p.* 395.

ionem Populi Conſtantinopolitani ergà B. Virginem, & reviviſcere tandem fecit re-igionem, quâ ergà Dei genitricem fereba-ur. Nempè ex Theophane (qui [a] re-fert ad 1. Irenes,& à quo habent Ce-drenus, Zonaras, Miſcella, Chrono-graphi,ipſe quoque [b] Baronius) com-memorat repertam forte, à foſſore ruſtico, in aperto Vatis cujuſdam monumento, hanc inſcriptionem Græcis literis lapidi inſculptam vel oculo, ἐν τῷ λάρνακι, videlicet ΧΡΙ-ΣΤΟ'Σ μέλλει γεννᾶσθαι ἐκ ΜΑΡΙ'ΑΣ τῆς Παρθένου, καὶ πιστεύω εἰς αὐτόν. Ἐπὶ δὲ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ καὶ ΕἸΡΗ'ΝΗΣ τῶν βασιλέων, ὦ Ἥλιε πάλιν μὲ ὄψεις, CHRISTUS *naſcetur ex* MA-RIA *Virgine, & credo in eum. Sub* CONSTANTINO & IRE-NE *Imperatoribus, ô Sol, iterùm me videbis.* Locus fuit *ad Longos Muros Thraciæ*, qui quadrageſimo circiter ab Urbe lapide, munimentum præ-ſidiumque Thraciarum contrà Bar-barorum excurſiones, quò ſub Ju-ſtiniano tranſlati [c] duo Thraciæ Vi-

 ca-

a *Theoph. Chron.* Col. 384.

b *Ad A.* DCCLXXX. *N.* VIII.

c *Nov.* XXVI. de Præt. Thr.

carii; reddit Maimburgius appellativis vocibus, *auprés des longs murs de la Thrace.* Addit Jeſuita, *vulgatam hujus Inſcript. famam efficaciſſimam fuiſſe excitandæ devotioni populi, quæ per vim magis repreſſa fuerat, quàm ſuppreſſa.* Si quæ autem narrationi fides, vetuſtior multo hæc Inſcriptio fuit ipſâ ἐνσαρκώσει Servatoris, Platoni etiam tributa, apud Bapt. Fulgoſium & alios. In quâ tamen & CHRISTI nomen, quod parùm videretur; & MARIÆ Virginis, quod ampliùs; quod verò portentoſius, illud CONSTANTINI & IRENES, horumque *Imperium* expirante ſæculo VIII. diſertis verbis expreſſa, ipſaque illa vaticinatio, non antè Irenes imperium apertum iri iſtud monumentum. Sic Prophetarum maximus Plato, aut quiſquis alius, idemque Chriſtianus ἐξ ἡμετέρου γένους, qui non jam βιώσας μετὰ λόγου, ut de Socrate & aliis Juſtinus Martyr, ſed πιστεύσας εἰς Χριστὸν, eumque παρθενογέννη-

τον

ὸν & Θεάνθρωπον. Ac mirandum hoc
liud, non modò nomen ſuum re-
icuiſſe tantum Vatem, cujus non
ouduit unquàm Dei viros: Sed præ-
ereà in horum Murorum ſubſtru-
ctione, Anaſtaſio imperante, dein
d ἀνοικοδομήσει ſub Juſtiniano, inſtau-
atâ etiam ibi Urbe ex ruinis anti-
quis, dum moventur omnia & e-
ruuntur ex imis terræ viſceribus,
ntactum manſiſſe hunc tumulum,
hanc ciſtam. Adde portentum, indè
à Platonis temporibus integrum in
eâ ciſtâ corpus aſſervatum, κείμε-
νον ἄνδρα, Maimburgius *un grand
homme mort.* Primus autem locus
Inſcriptioni illi eſſe debuit in Anti-
quarum Inſcriptionum ſerie, qua-
rum auctaria, poſt Reineſiana, &
Sponiana, eruditum hoc ſæculum
expectat. Sed prodit ſe ſorex, nota
fraus, nota eſt manus. Ambitioſiſ-
ſimæ Irenæ, nova molitæ mox à
morte Leonis, cum primis verò ut
reſtitutâ ſuperſtitione, odium in
Conſtantini ſoceri familiam accen-

d *Procop. de Ædif. Lib.* IV. *C.* IX.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

deret, votaque in ſe plebum converteret, Cœli cumprimis favor, & portentorum fides, ut erant ingenia Græcorum, opportunum auxilium viſa ſunt. Undè effoſſio illa Lapidis, cum inſcriptione, fortuita ſcilicet, ſed quæ peropportuna fuit conciliandæ cùm Imaginibus Virginis, tum Imperio Irenes, apud credulam imperitamque turbam, auctoritati. Ut eſt etiam Græculus eſuriens, & nummorum pariter ac voluptatum avidus, ſed & ad fraudes natus, nihil mirum repertum eo tempore fuiſſe, qui Irenæ facturus rem gratam, & conſiliis opportunam, ſpe præmii hanc fraudem excogitavit. Ac par fabellæ fides, quæ complurium id genus ἐπιγραφῶν & μαντεύσεων. De quâ dicendum, quod de ſimili Lapidis effoſſione, inſcriptioneque, repertâ ſub Andronico Palæologo (in quâ & Imperatoris nomen, Νικωνύμου, & inſtauratio urbis Trallium ultrà Mæandrum, & fatales Anno-

rum

um numeri) [e] Nicephorus Grego- e Hiſt. Rom. L.v. Ed. Baſ. p. 67.
as, Hiſtoricus Byzantinus: *Mul-*
non vetus præſagium, ſed recens com-
entum putabant, νεωτέρων πλάσμα π-
ῶν. Omninò ſimilis vaticinatio, Li-
ro cuidam foliis ilignis inſcripta,
'oleti in Hiſpaniâ effoſſa in Judæi
ujuſdam vineâ memoratur, Ferdi-
ando Caſtellæ Rege, Anno
CCL. De *triplici Mundo ab Adamo*,
uxta traditionem Ælianam, & *quod*
itio Tertii, Filius Dei naſciturus eſſet;
x Mariâ Virgine, quodque *tempore*
erdinandi Regis Caſtellæ ſub lucem ven-
urus eſſet Liber, planè, ut prior in-
criptio lucem adſpectura ſub Ire-
e. Refert [f] Crantzius in Metropo- f Metr. Lib. VIII. C. XXXIV. Wand. L. VII. C. XXV.
i ſuâ, & Wandaliæ Libro VII. ad-
lens ſimile quid accediſſe ſub Ire-
e, ſed ſe hæc *inter neutra deputare*.
Nempè, ſi quæ narratis habenda fi-
des, fictio hæc Judæi fuit, ſub Fer-
dinando baptizandi, ut apud recu-
titos prætexeret ſuum ad Chriſtia-
nos, cum omni domo ſuâ, tranſi-
tum. Sed verò Byzantina Hiſtoria
hu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

hujuſmodi inſcriptionum ac vaticiniorum præ cæteris ferax eſt, Imperatoribus Michaële, Leone Armeno, Balbo, Theophilo, Tzimiſche, Comnenis, Palæologis &c. ut credulâ ſuperſtitione fuêre Græci: Ac finis vix ullus foret exemplorum, ex Theophane, Cedreno, Nicetâ, Glycâ, Zonarâ, Gregorâ, reliquis, obſervantibus iſta pridem Chronographis, & Cuſpiniano, Sabellico, Fulgoſio, Marmolio Hiſpano, Crantzio, recentioribus aliis, quos vide. Indè etiam Monumenta id genus lapidea, marmorea, ænea, eademque futurorum præſaga, uti Regum, Regnorum, everſionum, cladium, fatorum, Virorum inſignium, expreſſis nominibus, ipſius quoque Lutheri, exhibent Gothorum, Anglorum, Gallorum, Germanorum, Italorum Annales, totis penè plauſtris. Ea tùm fuêrunt ignorantiæ tempora, quibus nullis non commentis, prædictionibus, ap-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

paritionibus, portentis, miraculis, locus fuit, excoecatis fœdâ ſuperſtitione Populis, ſed & Regibus, ac feraciſſimo talium ingenio Monachorum. Sed & pridem in χρησμοῖς & ψευδομαντείαις præſidium Græcis omne fuit. Sic obvia eſt tabula iſta ænea [g] *ex Plutarchi Alexandro,* δέλτος χαλκῆ, τύπους ἔχουσα γραμμάτων ἀρχαίων, reperta in Lyciæ quodam fonte, propè Xanthum oppidum exundante, cujus inſcriptio fuit, παύσασθαι τὴν Περσῶν ἀρχὴν ὑπὸ Ἑλλήνων καταλυθεῖσαν, *finem fore Perſarum imperio à Græcis ſubvertendo.* Nempè hæc animandis Macedonibus, paulo antè pugnam ad Granici ripam, prout ingenioſæ id genus fraudes, ac fauſta ſcilicet omina, frequenter ab Imperatoribus, commiſſuris prælio Exercitum, confiсta. Nec in Ægyptum jam, vel in Orientem concedere, aut etiam in Latium, requirendis id genus fictionibus fatidicis, hujus loci ratio ſinit. Nunc ad ea quæ vel in

Pſeudo-

[g] *Tom. 1. pag. 673. Edit. Wechel.*

Pſeudo-Synodo aſſerta finitaque, vel adverſus eam mox in Orbe utroque decreta.

SECTIO VI.

Hiſtoria Conciliabuli Nicæni. Synodus primò Conſtantinopoli indicta. Cauſæ transferendi Nicæam. Tempus ominoſum. Facta Irenes Synodo prævia. Circumſtantiæ aliæ Synodi verè ληςρικῆς. *Præſes Taraſius. An Oecumenica cenſenda ſit. Argumenta in contrarium, etiam ex Oriente. Pſeudo-characteres Iconodulorum. Collatio hujus Synodi cum Septimâ ſub Conſtantino Copron. An Pſeudo-Nicænæ interfuerint per Legatos Patriarchæ tres Orientis? Temeraria rei aſſertio. Prolixè falſi revictâ. Baronii confeſſio. Fraus ſimilis, de legatione ad Synodum Romanam A.* DCCLXIX. *Contradicere etiam Acta Nicæna. Commentum Maimburgii, diſtinguentis duo tempora. Illius vanitas. Pugna cum Actis, & cum Theophane. Contradictionum farrago. De Patriarchis Orientis, quo tùm illi loco, & quales. In ſpecie de Antio-*

ocheno & Alexandrino. De Epiſt. Synodicâ Theodori Hieroſolymitani. Et anti-Synodicâ reliquorum. Rei accuratius examen. Fallaciæ plures detectæ. Similis Epiſtola falſiſſimè Theodoro tributa ab Hadriano I. De traditione antiquâ Eccleſiarum Orientis. Aſſerti vanitas. Seſſiones Nicænorum intrà quod tempus. Summa ſingularum. Argumenta pro uſu cultuque Imaginum. Judicium Caroli M. Specimen locorum ex Moſe. Ex Prophetis & Pſalmis. Ex Novo Teſtamento. Fatuitas ſingulorum. Exceptiones ad loca Scripturæ S. ab Iconamachis objecta. Patres à Nicænis ut producti. Fabella Athanaſio tributa, à Maimburgio defenſa. Commenti impudentia. Maimburgiana effugia. Traditiones aliæ de Imaginibus Petri, Pauli, B. Virginis, Anaſtaſii, Coſmæ, Damiani, Euphemiæ, Theodoſii Abbatis &c. Næniæ, ſomnia, aniles fabellæ. Conditio à Dæmone præſcripta, & reſponſum cujuſdam Abbatis. De Statuâ æneâ Paneadenſi. De Imagine Abgarenâ. Obſervandorum ſumma. Loca objecta ex Gregorio Nazianz. Chryſoſtomo, Baſilio, Nyſſeno, Cy-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Cyrillo Alex. Aſterio &c. Fabula de Euphemiæ Lipſanis. Maimburgii acerbiſſimæ voces. Objectio ex Synodo in Trullo. Retorta. Teſtimonia alia Nicænorum qualia. Conciliabuli varia Criteria. Profana ἀταξία. *Summa decretorum. Idololatrica eſſe demonſtrantur. Maimburgii inania, & pugnantia.*

I. Efficacius verò medium nullum videbatur ſanciendæ Iconolatriæ, ac firmandis rebus Irenes, ſed & *Taraſii*, quàm indictio *Synodi* in ſpeciem *Univerſalis*, opponendæ Synodo ſeptimæ Conſtantini. Atque hæc *Conſtantinopoli* primò cogenda, A. DCCLXXXVI. Kal. Jul. habitâ unâ & alterâ ſeſſione, in Eccleſiâ SS. Apoſtolorum, poſt delatos eò Miſſos Hadriani, & qui trium Patriarcharum Orientis nomen mentiebantur. Teſtantur Libellus Synodicus, Theophanes, Anaſtaſius *Præfatione* antè Acta Nicæna, ac multis [a] Maimburgius, illiturus familiarem ſibi fucum. Non

[a] *Lib.* III. *à p.* 423.

Non verò reſpondêre Synodi initia
otis Irenes, novique Patriarchæ.
holarii enim ſeu militiæ veterani,
ec Imaginibus dediti, quotquot
ıb Conſtantino & Leone merue-
ınt, adhæc frequens Civium By-
ıntinorum turba, ἀτάκτων τῦ λαῦ
ϑεαν vocant [b] Acta, in ipſis Con-
entûs primordiis videbant conſpi-
ıſſe Imperatricem & Taraſium,
ϰταςπεύδοντας ἀναθεματίσαι Εἰκονομά-
ϰϋς, *feſtinantes anathemate percutere*
onomachos, *ex Synodico* apud Juſtel-
ım, vel Labbeum. Obſervabant
ıllum ſuffragiorum libertati futu-
ım eſſe locum, inferioreſque non
umero ſed auctoritate futuros eſſe
os Epiſcopos qui Iconolatriam a-
erſarentur, ὅπερ γενέσθαι ὀ συνεχώρησαν
uod fieri non permiſerunt. Quare fa-
to tumultu, atque ut notant By-
ıntini, impulſu Epiſcoporum κα-
ϙφρόνων *qui malè ſentirent*, ad pri-
ıam & ſecundam coitionem Pa-
rum, Synodum diſſolvit Impera-
rix, voce Cubicularii ſui. Sed vera
Z diſ-

[b] *T.* VII. *Conc. col.* 38.

diſſolvendi cauſa, hinc transferendi Nicæam, non una fuit. Prima, quod obſervaſſet Irene frequentes in eâ Synodo Epiſcopos, qui *Synodi ſeptimæ* decreta, & Conſtantini ac Leonis memoriam venerarentur; undè clamores egredientium è Templo, τὴν ἑβδόμην σύνοδον εὐφημούντων *ſeptimam Synodum collaudantium*. Deinde, quod metuerit ſibi à militum ſcholis, Iconolatras nullos in Prætorianis ſuis ferente pridem Conſtantino, ut fatetur poſt Baronium [c] Jeſuita. Denique, quod tranſlatis Nicæam miniſtris Irenes, & conjuratis, procul ab Iconolaſtarum aſſultibus, auguſtius futurum eſſet nomen *Nicænæ Synodi*, & ſub eo nomine ratum jam adverſus Iconoclaſtas decretum. Dimiſſa igitur turba omnis Epiſcoporum fuit, retentis iis Conſtantinopoli, cum Monachis Palæſtinis, & Miſſis Hadriani, quibuscum nova rei perficiendæ conſilia Irene agitaret.

c *Ibid. p.* 425.

II. Igitur Anno proximè ſequente,

e, DCCLXXXVII. *Indict.* x. rebus ex
utu dominantium, & ex voto le-
atorum Hadriani diſpoſitis, co-
itur *Nicææ* Bithyniæ Synodus, *Sep-
embri* menſe. Quo ipſo Menſe, *die
Dominicâ*, poſt peractam τὴν θείαν λει-
τουργίαν, reddunt illi *Miſſarum ſolem-
ia*, apparuit *ingens ſolis defectio*,
κλειψις μεγίστη, ex Theophane,
Cedreno, reliquis. Ac ferè eo tem-
ore *ſanguinem de cœlo & terrâ pro-
luxiſſe*, Sigebertus notat ad eum
Annum LXXXVII. Quæ ſi phæno-
nena, ac cœli portenta, incidiſ-
ent in Annum & Menſem Conſtan-
inianæ Synodi, quàm volupe fo-
et audire Maimburgium declaman-
em, converſurum prolixê in toti-
dem præſagia obſcurandæ verita-
is, ac ſiniſtra auguria! Qualis po-
teà Eclipſis ſolaris fuit, ſub tempus
xcæcati ab Irene Conſtantini, Chro-
nographis ſuprà obſervantibus, ubi
de Irenes facinoribus. Ac tria cum-
primis facienda in anteceſſum eſſe
Irene cenſuit. Primò, ut veteranos
 illos

illos milites, Conſtantini diſciplinâ imbutos, accitis interea [d] per Stauracium Patricium è vicinâ Thraciâ Thematibus, advocatâ fraude exauctoraret, urbeque extorres in Provincias ſuas ire juberet. Deindè, ut evocatam in Urbem ex ſtationibus ſuis militiam in fidem ſuam obſtringeret, *novosque Prætorianos*, *novos Duces*, obnoxios ſibi uni, crearet. Tandem ut ablegatis ex Aulâ *ad regiones omnes* Orienti ſubjectas, *Epiſcoporum*, *Monachorumque* vota prenſaret, quos facile eſſet ad Dominæ arbitrium inflectere. Nec dubitare ſinunt Acta, Theophanes, Anaſtaſius, ipſaque. [e] Adverſantium conſenſio. Quæ ſingula dùm largitur Jeſuita, fateri hoc ipſo neceſſe habet, omnia fuiſſe in eâ Synodo pro hujus Fœminæ libidine gerenda definiendaque. Quæ hinc ut *inſtitutrix*, *doctrix*, *Præſes Concilii*, novo exemplo, in [f] libris Carolinis falſè perſtringitur. *Conſtantini* enim Filii nomen, dicis tan-

d *Theoph. A.* VIII. *Conſt.*

e *Maimb. L.* III. *p.* 428. 429.

f *Lib.* III. *Cap.* XVI. *&c.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

tantùm cauſâ & honoris, ubique præfigendum fuit. Sed nec *auctoritate & juſſu* Hadriani, ut Romæ vellent, coactum Concilium fuit, uno Auguſtorum decreto, Hadrianum eò quoque per *Divalem ſacram* evocantium, ut [g] Acta docent in Tomo VII. Conciliorum. Ità moderatus omnem hanc Synodum, ſub auſpiciis Irenes pro arbitrio ſuo *Taraſius* eſt, cui *directionem Synodi reliquiſſe Legatos Apoſtolicos*, fatetur [h] Natalis Alexander. Sed [i] libellus Synodicus, & Photius in libro de Synodis, hujus Synodi πρωτοστάτην, ἔξαρχον, προκαθεζόμενον, faciunt Taraſium Patriarcham, legatis Hadriani præmittendum; qui ſi quoque *Præſides*, ut urget Natalis, certè ſecundarii fuêre, nonniſi ſpecie honoris illis relictâ, ſed poſt Taraſium tamen. Ac *moderari* Conſeſſum oportuit eum Patriarcham, qui pro ingenii ſolertiâ, ac peritiâ rerum gerendarum, ſed & pro imperio, & ex compoſito cum Irene,

g *Act.* I. *Col.* 32.

h *Diſſert. cit. Art.* IV.

i *Tomo* VII. *Conc. Col.* 656.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

omnia dirigeret, certâ Synodi ſententiâ ejus initium pridem præver-tente, *tetigitque induſtria finem.* Porrò Synodi hujus *membra*, ex Actis ipſis, intelliguntur fuiſſe magnam partem *Abbates*, *Monachi*, infenſiſſimi memoriæ Conſtantini, & in iis *Monachi Palæſtini*, *Plato*, *Theophanes*, alii *venerabiles Monachi*, ut Baronius, paſſi multa ſub Copronymo. Ignatius in Vitâ Taraſii; *Et quicunque erant venerandi & eximii Monachi, qui movebantur zelo diſciplinæ, profecti ſunt Nicæam.* Nec dubium quin eſſent ex eâ diſciplinâ plerique *Epiſcopi*, noviter in eum finem creati, præter apoſtatas plurimos, blanditiis Irenes, artibuſque Taraſii in Iconolatrarum partes illectos. In his *Baſilius* ille Ancyræ, *Theodorus* Myrorum, *Theodoſius* Amınorii, Epiſcopi qui fœdâ [k] palinodiâ, & horrendis contumeliis in Conſtantinum & ſeptimam Synodum, venalem abjectamque mentem prodiderunt. Ex quibus nihil mirum,

[k] *Ibid. Col.* 54. *& ſeqq.*

præ-

præter agendi modum planè tumultuarum & violentum, de quo poſteà, promeruiſſe hanc Synodum nomen λῃστρικῆς *latrocinialis*, cum Epheſinâ Dioſcori; & *Pſeudo-Synodum, Synodum impiam, erroneam, hæreticam*, aliiſque id genus nominibus, à Carolo M. à Francofurtanis, Gallis, Britannis, hoc & ſequente ſæculo, habitam fuiſſe.

IV. Precariò igitur admodùm nuper [l] Natalis Alexander, [m] Ludov. Maimburgius, [n] Cabaſſutius in Notitiâ Conciliorum, ſed poſt Baronium, Bellarminum, Binium, Spondanum, Petavium, & quicquid Iconodulorum fuit, hanc Synodum verè *Oecumenicam* ac *ſeptimam* pronunciant; cui interfuerint *tres Patriarchæ Orientis*, ſaltem per *Legatos & Vicarios, qui Eccleſiarum Ægypti, Orientis, & Palæſtinæ, fidem ac antiquam Traditionem teſtarentur*. Ità Synodi majeſtatem multis & magnificis verbis, effert Jeſuita; [o] *præſentibus*, inquit, præter *Taraſium* &

[l] *T.* XIV. *C.* II. *Art.* III.
[m] *Hiſt. Icon. L.* III. *à p.* 418.
[n] *Notit. p.* 307.
[o] *Maimb. à p.* 429.

Legatos Hadriani, etiam *ſanctis Monachis*, tanquàm *deputatis trium Patriarcharum*, & *S. Platone Abbate*, *S. Theophane* in conjugio ipſo ſemper *virgine* &c. *Conſeſſus fuit inſigniſſimus*, *numeroſiſſimus*, *ſanctiſſimus*, *pluſquàm* CCCL. *Epiſcoporum*, & quæ ibi plura, crederes rem ſeriò narrari. Quare in limine fraus aperienda, fucus detergendus, probandumque eſt, neque *Oecumenicæ* nomen huic Synodo rectè aptari, neque interfuiſſe *tres illos Patriarchas Orientis.* Non Oecumenicam fuiſſe Synodum, nullâque ex parte acceſſiſſe ad Conſtantinianæ Synodi ſanctitatem, gravitatemque, ſequentia demonſtrabunt. I. *Univerſalem* fuiſſe totidem negarunt, hac & ſequente ætate, quotquot eam habuêre pro *Pſeudo-Synodo*, vel certè ut Sirmondus, ad Canonem II. Francofortanum, *pro peculiari Græcorum*, ejuſque præterea doctrinam reprobarunt. In his Imperatores aliquot Orientis, & ſub his Patriarchæ, Epiſcopi, Carolus

us. M. Germani, Galli, Britanni,
it ex *oppoſitionis* hiſtoriâ infrà conſta-
bit. Ac ſalſè perſtringunt & explo-
dunt hanc *Synodi Uni-verſalis* vel *Con-
cilii Oecumenici* appellationem, Libri
Carolini, non uno in loco, de qui-
bus dicetur loco ſuo. 2. Sed neque
in *Oecumenicis* Nicænam diu habuê-
re, octavo & nono ſæculo, qui a-
liàs fautores Imaginum, non ma-
gis quàm Conſtantini Synodum VII.
Ipſe Theodorus Studita, Iconola-
tra inſignis, ſed qui peſſimas artes
Taraſii Patriarchæ, à quo & palàm
diviſus fuit, improbaret, Syno-
dum hanc τοπικὴν *localem* dixit, in
Epiſtolarum aliquâ, quæ eſt XXXVIII,
indignante Binio, *Notis* ad inſcri-
ptionem Synodi Nic. Ità *Eccleſias
omnes Patriarchales Orientis*, ſolâ Con-
ſtantinopolitanâ ſede exceptâ, in
Synodicis ſuis & publicis Confeſ-
ſionibus fidei, *ſex tantùm Oecumeni-
cas Synodos* connumerare conſuevis-
ſe, *ac ſeptimam præter eas non agno-
ſcere*, docet Photii Encyclica ad

eaſdem Sedes, & faſſus quoque [p] qui eam exhibuit Annalium ſcriptor. Ità [q] Nicolaus I. medio Sæc. IX. in Epiſtolâ ad Conſtantinopolitanos ſcriptâ, adverſùs Photium, meminit modò *auctoritatis venerandorum ſex Conciliorum Univerſalium*. Et quoque poſt Nicolaum Hadrianus II. ſucceſſor, ab Anno DCCCLXVII. Quod Pontificibus à Photio etiam exprobratum, magno jam Taraſii Patriarchæ defenſore, ejus ſcilicet nepote, hinc & aſſertore Pſeudo-Nicænæ, ſub Imperio Iconolatrico, poſt extirpatos à Theodorâ, matre Michaëlis III. ceſſurâ improbis artibus fœminâ, Iconomachos. 3. Nec cenſeri potuit Synodus *Oecumenica*, cui ex *Oriente* quidem nulli trium Patriarcharum (quicquid comminiſcantur) neque coràm interfuerunt, neque per ablegatos, debitis Literis & requiſitâ Synodicâ inſtructos, quâ de re ſtatim. Ex *Occidente*, præter miſſos duos ab Hadriano Presbyteros, quocum con-

[p] *Baron. T.* X *ad Ann.* DCCCXLIII. *N.* VI. *N.* XLIII.

[q] *Ep.* VII. *T.* VIII. *Concil. & apud Baron.*

onſpirabat Taraſius, nulli nec in
Afris, nec in Italis, nec in Gallis, nec
n Germanis, nec in Britannis, nec
n Hiſpanis Epiſcopi, ex confeſſis,
quod etiam Acta ipſa Nicæna, ac
ubſcriptiones docent *Actione ſeptimâ*.
Quum in Synodo Oecumenicâ VI.
Papâ Agathone, præter locum te-
nentes Agathonis, & hi ipſi Legati,
& Theodorus Ravennas, Johannes
Portuenſis, Johannes Theſſal. Occi-
duas Eccleſias repræſentarent. Quod
illi de *Vicariis* ſeu *locum tenentibus*
trium Patriarcharum, audax com-
mentum eſſe & quo vix impuden-
tius aliud, modò conſtabit. 4. *Univer-
ſalem* Synodum non profectò *nume-
rus* Epiſcoporum CCCL. conſtituit:
Qui aut ſuppar, aut proximè acce-
dens in Synodis aliis fuit, in Con-
ſtantinopolitanâ VII. in Francofor-
tanâ ſub Carolo, Octavâ ſub Photio,
& aliis. Ac major quandoque nume-
rus in Synodis Occidentalibus, nec
Oecumenicis iis tamen apparuit. r *Epiſt.* V. *T.* VIII. *Conc. Col.* 281.
Sed dicat [r] Nicolaus Pontifex, de
nu-

numero depoſitorum Ignatii, in Synodo VIII. *Et quid prodeſſe conſideramus, ejuſdem numeri Collegium præeſſe, ubi ipſius ſententiæ prævaricantur, cujus & numerus imitatur? Quod non laude magis quàm reprehenſione dicimus dignum; quia omninò magis peccatis eſt cumulus, ubi multipliciter fuerit agmen prævaricatorum. Nos quidem non numeroſum tantùm SS. Epiſcoporum Collegium, Nicæni & Chalcedonenſis Conciliorum, cæterorumque Patrum Synodicas conſtitutiones ſequimur*, id eſt non numerum reſpicimus, *ſed eorum librales veneramur ſententias* &c. Barbarè quidem, *cum penè nullum habeat Latinæ integritatis vigorem, verbis inlepidus*; ut dixiſſet [f] Carolus M.

[f] *Capit. L.* II. *C.* XVIII.

5. Non profectò *locus*, Nicæa Bithyniæ, univerſalem hanc Synodum haberi jubet, non magis quàm Synodos alias Conſtantinopolis, vel Epheſus. Non etiam præſentia *miſſorum* à Romano; quales adfuêre in Topicis, in Nationalibus, ac Provincialibus variis. Ex Gr. in Sy-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ynodo ἐνδημούσῃ ſub Mennâ, & vel
oc Sæculo in Synodis *Gentiliacâ*,
rancofortanâ, ubi hæc ipſa de Ima-
nibus cauſa acta fuit. Ità præſen-
ts iidem ac προεδρεύοντες in Synodo
hotianâ, quæ *latrocinalis* tamen à
atinis habita. Sed nec *Oecumenicæ*
ynodi nomen, ſibi vendicatum à
icænis, probat Oecumenicam re-
erà fuiſſe; Niſi jam pro Oecume-
icis Latini quoque venerentur pa-
inſcriptione ornatas, *Trullanam*
ynodum, Conſtantinopolitanam
ptimam, ſed & *octavam* ſub Photio,
ehementer illis inviſas. Ipſi Ro-
nanenſes Conſtantinopolitanæ I.
ub Theodoſio M. *Oecumenicæ* no-
nen conſtanter promeritæ, hanc
liquando prærogativam negant.
Nihil nos de Lateranenſibus, Con-
tantienſi, Florentinâ, aliiſque
Pontificiis, quas *Oecumenicas* preca-
iò vocant. Denique nec præſidium
Taraſii, recentis ex Laico Patriar-
hæ, nec ſanctitas *Monachorum*,
quam deprædicat Maimburgius,
nec

nec *ſplendor* Conſeſſûs, Oecumenicam eſſe hanc Nicænam jubent, ut quivis facilè largietur. 6. Non etiam *Oecumenica* haberi poteſt ea Synodus, cujus ſententia, ὅρος, repugnavit cùm doctrinæ, tùm praxi Oecumenicæ ſeu Catholicæ, priorum omnium ætatum. Et hæc quidem indignatio fuit [t] Caroli Magni, urgentis cum univerſo penè Occidente, hoc *ſolutæ unitatis Catholicæ*, Nicænâ temeritate, argumentum, eodem etiam nomine gementibus in Oriente piis innumeris. Hujuſmodi fuit decretum [v] *de adorandis Divorum Imaginibus*, ut in compendium referunt Hiſtoriæ Pontificiæ ſcriptores: Seu de deferendo [x] *Imaginibus Chriſti, Deiparæ, Angelorum, omniumque Sanctorum religionis cultu*, non quidem ajunt illi τῆς ἀληθινῆς λατρείας *veræ latriæ*, quaſi forent θεία φύσις *Divina natura*, ſed tamen προσκυνήσεως *adorationis*, ἀσπασμοῦ *ſalutationis*, *oſculi*, προσαγωγῆς θυμιασμάτων καὶ φώτων *oblationis in-*

t *Capitul.* L. IV. C. XXVIII.

v *Scoglio Hiſt. Eccl.* L. X. p. 486. *Ed. Rom.* &c.

x T. VII. *Concil: Act.* VII. *Col.* 555. & *paſſ.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ıcenſorum, *& luminum*, ità *religioſæ* *eneratıonis*; ut pluribus infrà. Quem cultum, ſanè cum relatione d πρωτότυπα, dùm *novitatis*, *impie-ıtis*, *temeritatis*, *veſaniæ*, *inſipien-ıæ*, *erroris graviſſimi*, *execrabilis*, *pri-ıæ Gentilitatis* contrà *Scripturæ*, *& Pa-rum ſententias* &c. accuſant Caro-us M. & pleræque per Occiden-em Eccleſiæ, quî ab Oecume-ıicâ, à Catholicâ Synodo, pro-icifci ea definitio ſanctioque po-uit?

V. Accedit, nullo potiori jure *Oecumenicam* cenſeri Nicænam hanc Synodum, quam cenſent *Conſtanti-nopolitanam* priorem ſub Conſtantino Copronymo. Hanc nempè ex CCCXXXVIII. Epiſcopis toto Oriente, quâ paruit is quidem Conſtantino, congregatam, ſummâque *omnium Epiſcoporum conſenſione* definientem, ut prolixè viſum *Sectione* III. reprobantemque cultum omnem & adorationem Imaginum, ex ſententiâ ἁγίας μεγάλης καὶ Οἰκουμενι-

κῆς

κῆς ἑβδόμης Συνόδȣ *ſanctæ magnæ & Univerſalis ſeptimæ Synodi.* Cur hæc, ſodes, λῃϛρικὴ tibi eſt, *Latrocinalis, Pſeudo-Synodus*, & ſi quæ id genus apud projectos Iconodulos, apud Baronium, Binium, cæteroſque ejus familiæ, ac nuperos hoſce in Galliâ ſcriptores, ſunt maledicta verborum? An ob reprobatam huic Synodo ſeptimæ adorationem Imaginum? Atqui & reprobavit Synodus Francofortana, reprobarunt quicquid penè tum Occidentalium. Ac par jus retorſionis eſt in Synodum, adorationem eam decernentem. An fortè ob Synodalis proceſſûs modum illegitimum? Imò, ut poſtulem jam antè demonſtrata, pari *auctoritate* Patres convocantur, Imperatoriâ ſcilicet, quâ Oecumenica priora; toto *ſemeſtri* ſpatio, à [y] IV. Idus *Februar.* ad VI. Idus *Auguſt.* quàm diligentiſſimè hanc cauſam omnem expendunt; ad [z] *unius Scripturæ* normam, ut inquit, definiunt; *Patrum* ſe priorum ſenten-

y *Theoph. reliqui.*

z *Vide defin. Syn. T. VII. Conc. Col. 530.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

as fideliſſimè proferunt; *Concilia*
1. priora ſuſcipiunt, roborant,
mnemque Catholicam fidem, ut
el Acta ipſa [a] Pſeudo-Nicæna te- [a] *Act.* VI. *à col.* 393.
antur. Ac componantur modò in-
er ſe cauſa cum cauſâ, rationes
um rationibus, Epiſcopi cum E-
iſcopis; conferantur *Argumenta*
ynodi Conſtantinianæ, ſupe-
ùs in ſummam contracta, cum
eſponſionibus quas legit Epiphanius
iaconus *Actione* VI. Attendat
uiſquis extrà ſtudium partium
onſtitutus eſt, conjuratum illum
ſtinantiſſimumque proceſſum Ni-
ænæ Synodi, inchoatæ XXIV. *Sept.*
ox. XII. *Octobris* ſequentis, ſol-
endæ: Obſervet ſeſſionum breve
mpus, earundem numerum, ra-
onem omnem, tumultuantes Epiſ-
opos, venditatas fabellas, data
gumenta pro colendis Imagini-
us, *nugarum adglomerationem* dixit
arolus M: Præter effrænam illam
aledicendi libidinem, & petitam
popinis & ex Orco verborum in-
Aa fa-

famiam, contrà *Auguſtos* priores, & *Synodum* VII. prolixè in ſuperioribus vindicatam: Et pronunciet pro æqui judicis officio, cui harum Synodorum veriùs *Conciliabuli* nomen adaptetur! Nec deinceps urgeant, *inconſulto* Romano, *& abſente* habitam ſub Conſtantino Synodum, non verò quæ Nicææ coacta fuit ſub Irene. Huic jam præjudicio in [b] ſuperioribus occurſum eſt, & adſpergendus his luminibus pulvis planè difflatus. Nunc de *trium Patriarcharum* legatione ad Synodum Nicænam, deque literis eorum *Synodicis*, preſſiùs dicendum venit.

b Sect. III. N. X.

VI. Igitur identidem ingeminant ex ſuis, Natalis & Maimburgius, vocatos nullos ad Synodum Conſtantinopolitanam è *Sedibus Patriarchalibus* Orientis! Contrà, addunt illi, in Nicænâ apparuerunt *Legati* ſeu *Vicarii trium Patriarcharum*, & *teſtata per eos Eccleſiarum Ægypti, Orientis, & Palæſtinæ fides, & antiqua traditio!* Λῆροι & λέξεις, & fraus

malè

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ıalè conſuta, quâ impoſitum huc-
ſque Orbi Chriſtiano. 1. Diſſimu-
ınt Viri cordati, *Sedes* illas *Patriar-
hales* Orientis, Alexandrinam,
Antiochenam, Hieroſolymitanam,
àm parum fuiſſe in poteſtate Con-
ıantini, quàm deinceps in illâ Ire-
es, ut ex Actis modò pateſcet.
ıtque adeò nec *divales ſacras* Con-
ſtantini eò mitti potuiſſe, nec eo-
um abſentiam intercedere *Oecume-
ico* Conſeſſui, ſub *Oecumenico* Im-
eratore, & Patriarchâ, viſum eſt
ı Hiſtoriâ ſeptimæ illius Synodi.
. Planè idem acciderat in Synodo
Quini ſexta, quæ quandoque Græ-
is eſt *ſeptima* Synodus, & Euty-
hio Patricidi in Annalibus, ſub Ju-
ſtiniano II. Nulli in hac Patriarchæ
x tribus Sedibus, nulli etiam Vi-
arii, quales qui fuerint ſub duriſ-
imo jugo, nequidem ſatis conſtat.
Et tamen ab ipſis Iconolatris, uti à
Græcis omnibus, pro Univerſali
ıabita, etiam ab illis ipſis Mona-
his Palæſtinis, in Literis ad Tara-

ſium ſcriptis. De hac enim Synodo loquuntur, ut reddit ipſe Anaſtaſius: *Hoc autem ſubtiliùs eſt conſiderandum, etiam ab ipſâ ſacrâ & venerabili* ſextâ *Synodo, in quâ nullus eorum, qui per idem tempus in his partibus Epiſcopi erant, conveniſſe repertus eſt* &c. *Sed nullum ex hoc Sanctæ adhæſit Synodo præjudicium, neque ſecuta eſt prohibitio aliqua ſtatuendi*, & quæ ibi plura. Quanquàm hæc ipſa Synodus Latinis hodiernis *Conciliabulum* audit, quâ de re nos in [c] *Introd. Hiſtoricâ*, ad Sæculum VII. pleniſſimè. 3. Tantùm abeſt ut interfuerint iidem Patriarchæ Pſeudo-Nicænæ Synodo, ut vix commentum ullum in Hiſtoriâ putudius ſit. Conſtat enim, non perveniſſe Taraſii quas ferunt literas, nec Irenes Legatos, ad *tres* illos *Patriarchas Orientis*, adeòque nec hos reſcripſiſſe ad Taraſium, nec miſiſſe ad Synodum. Dicat Baronius, [d] ad Annum DCCLXXXV. additâ ratione, *cùm regnaret Aaron Princeps Saracenorum, acerbiſſimus Tyrannus, in*

Chri-

c *Introduct. T. II. p.626, &c.*

d *Num. XL.*

Christianos infenſiſſimus. Addit, ſimu-
lac Legati Conſtantini in Palæſti-
nam perveniſſent, *audiiſſe Theodorum
Patriarcham Hieroſymitanum exulem
iam defunctum. Hinc divertiſſe ad Mona-
chos vitâ ſanctiſſimos, à quibus acerrimam
quam paterentur Chriſtiani Orientales
ſervitutem intellexerunt, quamque peri-
culoſiſſimum eſſet adire ſive Antiochenum
ſive Alexandrinum Patriarcham: Nimi-
ſi detecti eſſent, fore ut non ipſi tantùm
cum Legati extremum ſubirent periculum,
ſed in illud ipſum omnes Orientis fideles
conjicerent. Quamobrem eos à propoſito
revocarunt illuc proficiſcendi.* En confi-
tente Purpurato, & jubente Hiſto-
riâ, ipſiſque Actis Nicænis, mor-
tuum Hieroſolymitanum, antè Le-
gatorem adventum, Antiochenum
verò & Alexandrinum, eorumque
ſedes, planè iiſdem Irenes Legatis
inaceſſas, ſed nec quæſitas. 4. Ni-
hil mirum fingi trium Patriarcha-
rum legationem ad hanc Synodum,
quæ pro *Univerſali* venditanda fuit,
duobus Monachis hanc perſonam in-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ducturis, poſtquam ſimili fraude impoſitum Occidentalibus eſſet, in Synodo Romanâ ſub Stephano IV. Primus produxit hanc legationem Hadrianus, poſt Synodum Francofort. in *Epiſt. ad Carolum Regem pro Synodo Nicænâ* & ex eâ Baronius, ad Annum DCCLXIX. & nuper [e] Maimburgius. Aſt eâ legatione, ad Paulum ſcilicet Papam, *pro ſanctarum Imaginum veneratione*, additis literis, ut ſcriptis à Theodoro Hieroſolymitano, nihil diſtans magis eſt à veri ſpecie. Præterquàm enim, quod in Actionibus ipſis *Nicænæ* Synodi, nulla hujus legationis mentio, nec à Monachis Palæſtinis, nec ab Hadriani nunciis injecta fuit, ecce reum confitentem Hadrianum, in [f] Epiſt. ad Conſtantinum & Irenem: *Omnis populus qui eſt in Orientalibus partibus*, toto Oriente, *erraverunt* (circà venerabiles Imagines) *uſque quò Deus exercet vos regnare*. Qui ergò pridem tres Patriarchales ſedes, ſolemni legatione, Annis antè has literas Hadriani propè XXX. teſtatæ eſſent conſtan-

[e] P. I. p. 332.

[f] T. VII. Conc. Col. 99.

tantem ſuam, ſuorumque, in nobiliſſimis ampliſſimiſque partibus Orientis, pro Imaginum cultu & doctrinam, & praxim? Adde ſilentium Theophanis, Nicephori, Byzantinorum, ac duriſſimam tùm ſervitutem earum Sedium, ſub Abdallâ Habbaſidarum Chalifâ, invaſore Imperii. . Omnis igitur illa quæ jactatur delegatio ad Synodum, à tribus Sedibus Orientis, cum harum Literis, confeſſione Fidei, ac plenariâ inſtructione, qualis dari ſolet locum tenentibus, huc tota redit. Nempè paucos illos Monachos Palæſtinos, in quos inciderant *miraculo* quodam Legati Conſtantinopolitani, (ſic literæ referunt, quæ tamen *ſubſcriptione* carent, mendaci etiam, ut ſtatim, *inſcriptione*) tandem à Legatis ipſis perſuaſos, inconſultis autem neſciiſque Patriarchis, duos de ſe Monachos, *Johannem & Thomam*, Legatis adjunxiſſe, cum Literis ad Taraſium, qui de *Apoſtolicâ traditione in Eccleſiis per Ægyptum & Syriam teſta-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

rentur, ſcilicet! Et quales hi Monachi? Ἰδιῶται καὶ ἀγνῶτες ὄντες, καὶ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἀσθενῶς καὶ ἀμαθῶς ἔχοντες, εὐτελεῖς, *idioti & inexpertes, & ad tantam cauſam infirmi, viliſſimi* homunciones, ut ipſi de ſe profitentur, pauculi numero, in deſertis Palæſtinæ latitantes, & τῶν τὴν ἔρημον παροικεῖν ἐφιεμένων ἔσχατοι, *eorum qui deſertum incolere geſtirent ultimi.* Quod verò Johannem illum & Thomam dicunt *duorum magnorum Patriarcharum* Συγκέλλους *Syncellos*, cave credas tales tunc fuiſſe, aut à latere horum miſſos. Quâcunque olim dignitate eminuiſſe fingantur, tùm ſanè vitam eremiticam agebant, ἁγιοποιὸν ἡσυχίαν, ac ne ipſi Patriarchæ expreſſi quorum fuiſſe dicuntur Concellanei. Quinimò Monachos ſe vocant *ignotos, inexpertes, idiotas*, quales haud ſoliti eſſe *Syncelli*, quæ prima ſecundùm Patriarchalem dignitas fuit, ut jam antè obſervatum, ubi de electione Anaſtaſii, ſub Leone Iſauro. Omnis

is etiam illa delegatio facta dicitur
d multam perſuaſionem Legato-
um, additâ ratione, ne redirent ad
renem & Taraſium planè deſtituti,
ihil eorum quæ ſecundùm votum ſuum
erabant omninò ferentes. Denique
ſæ Literæ ad Taraſium, per hos
Ionachos latæ, fatentur fore eam
ynodum quam Græci molirentur
ſtitutam præſentiâ trium Apoſtolicarum
dium, almorum Patriarcharum, ſed
τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἐπισκόπων, *Epiſcopo-*
um qui ſub ipſis agerent. Undè etiam
Carolus M. paſſim miſellorum
gnorantiam perſtringit, & de *Jo-*
anne, primo inter Legatos illos
cilicet, [g] fuiſſe *Epiſcopis in eâdem Sy-* [g] *Lib.* II. *Cap,* IV.
odo reſidentibus minorem honore; præ-
ſſiſſe hos cum gradûs ſublimitate, qui
on minor eſſet errore. En, Lector,
res Patriarchas Orientis, per Le-
atos ſuos ſeu *locum tenentes*, ut
nendaciſſimè à conjuratis Nicænis
ppellantur, preſentes in eâ Syno-
o! En genuinos ſcilicet teſtes, in
lâ ſuâ *imperitiâ & ignorantiâ*, quam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ipſi quidem ingenuè profitentur, *Apoſtolicæ traditionis*, & *fidei Eccleſiarum Ægypti, Orientis, & Paleſtinæ*, quam *liquidè ſcirent!* En etiam quo jure, quâve fide inſcribant ſe pauci hi in Palæſtinæ deſertis Idiotæ & Monachi, in Literis ad Synodum, τοὺς τῆς Ἑώας Ἀρχιερεῖς, *Orientis ſummos Sacerdotes!* Obſerva etiam fidem nuperi ſcriptoris, Alexandri Monachi Dominicani, in [h] Hiſtoriâ hujus Synodi: *Lectæ ſunt Literæ eorundem Patriarcharum, (Alexandrini, Antiocheni, & Hieroſolymitani) ad Taraſium, quibus abſentiam à Synodo ſuam excuſabant.* Lege Acta, quiſquis fueris, & hominum frontem vel ſupinitatem, ut molliter dicam, ſuſpicito!

[h] *Art.* IV. p. 91. *T.* XIV.

VI. Nec evadit Maimburgius, novo (ut ipſe jactitat) excogitato commento. [i] *Credidi*, inquit, *debere me paucis elucidare hanc difficultatem, quæ poſſet crucem figere, quæque nondùm ſatis, opinor, fuerat expedita: Ut evidenter conſtet, quomodò conciliari*

[i] *Hiſt. Icon.* L. III. p. 422. 423.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

oſſint Literæ illæ Monachorum Palæ-
tinorum, cum teſtimonio Hiſtoricorum
jus ævi, qui aſſeverant duos illos Sacer-
lotes fuiſſe Deputatos Patriarcharum O-
ientis, quorum Eccleſiæ tùm gemebant
ub jugo Principum Saracenorum. Ex-
pediens Maimburgianum quale eſt?
Scriptores illi non obſervarunt, Conci- k Ib. p. 420. 421. 422.
lium non habitum niſi poſt anni interval-
lum & ampliùs, quo tempore intermedio
tribus illis Patriarchis & tempus conceſ-
ſum, & media, Deputatos illos debitâ
auctoritate muniendi, mittendique ple-
nam poteſtatem agendi ſuo nomine,
quemadmodùm hoc feciſſe certum eſt.
Probat auctoritate *Theophanis* coæ-
vi, aſſerentis Johannem *doctrinæ*
laude celeberrimum, deputatum fuiſſe
ab Antiocheno, & ab Alexandrino
Thomam, *qui fuerat Archiepiſcopus*
Theſſalonicenſis, maximâ cum exiſtima-
tione. Addit Jeſuita teſtimonium
Ignatii, Auctoris contemporanei,
qui ſcripſit Vitam Taraſii, apud
Surium xxv. Febr. quique hæc ad-
jecit, *Politianum Patr. Alexandrinum,*
de-

deputaſſe Thomam, & Johannem eodem honore beatum à Theodoro Antiocheno, & ab Eliâ Hieroſolymitano. Hactenùs Maimburgius. Gallis ingenium Muſa dedit, Jeſuitæ fiduciam, fingendi habitus. Huic primò datum eſt ſolvere eum nodum, qui nec à Baronio, nec à reliquis *fuerat ſatis extricatus!* Et hunc inter cæteros, quos locis ſuis deſignamus, voluit in hujus Hiſtoriæ *Præfat: Deprehendentur in hoc Opere difficultates quidem circà Hiſtoriam, quæ nondùm fuerant planè extricatæ, & quæ omninò apparebunt cum aliquâ gratiâ novitatis.* Vide ibi reliqua. Sed verba dat Jeſuita, ἄνεμον μαγειρεύῃ, undè præbeat καπνὸν γευματίζειν. Et conciliaturus Acta Nicæna, cum Theophane ſuo & Ignatio, atque expediturus nodum, diſſidium auget, & nodum fortiùs adſtringit. 1. Literis Monachorum, quas exhibent præter Acta Nicæna, etiam Anaſtaſius Bibliothecarius, & quidem [l] *ſinceriſſimè ſcriptas*, id eſt auctiores ut accidit, aut ſua conſtat fides,

[l] *Baron. ad Ann.* DCCLXXXV. *N.* XLII.

des, aut nulla. Si conſtat omniò, quicquid poſtea Theophanes, quicquid alii commenti ſint, id ratum eſſe debet, quo tempore ſunt exhibitæ hæ Literæ, & *lectæ* in Synodo, *Actione* III. omnem auctoritatem Johannis & Thomæ Monachorum ab his *vilibus*, *& idiotis*, *& inexpertis* deſertæ Palæſtinæ *Monachis* profectam fuiſſe, Patriarchis tùm *neque auſis ſcribere*, *neque ſuper talibus*, *quolibet modo mutire*. 2. Certum etiam nihil ulteriùs Patribus conſtitiſſe, de ſubmiſſâ ſcilicet à tribus Patriarchis, intermedio tempore, *plenâ poteſtate*, vel *authoritate debitâ agendi ſuo nomine*. Factum enim fuiſſet aut per Literas, & hæ exhibitæ rurſùm fuiſſent in Synodo; aut per Delegatos alios, & hi in eâdem apparuiſſent; nec ſiluiſſet Anaſtaſius, in pleniori Actorum editione, laudatâ præ cæteris Baronio. 3. Intervallum ſanè effluxerit aliquod, inter profectionem duorum horum Monachorum è Palæſti-

ſtinâ cum Legatis Conſtantinopolit. & inter habitam Nicææ Synodum; exeunte Septembri, A. DCCLXXXVII. ex calculo etiam Latinorum! Ergòne intereà *tempus, & media tribus Patriarchis conceſſa*, ſupplendi quod in Monachis defuerat? An iſtorum igitur mitior quàm antè conditio, & ſublata ſervitus? An jam auſi vel Monachi adire Sedes ſingulas, vel Patriarchæ reſcribere? Literas has confirmatorias quinam à Patriarchis detulerunt? Quidni lectæ illæ in Synodo? Aut quo documento probabit Jeſuita, poſt Synodum, *ratum habuiſſe* illos ipſos quos dicit Patriarchas, quicquid feciſſent aut dixiſſent ſuo nomine Monachi? Fatetur enim hæſiſſe ab eo tempore illos prætentos Legatos, in Aulâ Irenes & Conſtantini, pertæſos vitæ ſolitariæ, nec ad ſuos rediiſſe quiſquam ſomniavit. 4. Sed ſi intereà donec *Nicææ* convenirent, inſtructi fuerant debitâ Legatorum poteſtate, undè jam pro *Legatis Patriarcharum*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

um habendi ab Irene & Taraſio, nò pro *ipſis Patriarchis*, quaſi *ἐκ προσώπȣ perſonam referentes*, totis nte congregatam Nicææ *Synodum ienſibus*, XIII. aut XIV? Nam ve- iunt hoc jam nomine, apud Theophanem, & in actis Ni- [m] cænis, *in Conſcriptione eorum quæ facta ntè Synodum*, ad A. VI. Conſtanti- ıi, quando habendum Concilium rat Conſtantinopoli, in Templo SS. Apoſtolorum, à Scholariis & plebe turbandum: Ac poſteà di- cuntur, ad A. ſequentem, *retenti uiſſe apud Irenem*, unà cum legatis Romanæ ſedis, donec res ad Nicæ- num conventum præpararentur.

5. Igitur nec in Theophane, nec in interprete ejus Anaſtaſio Biblio- thecario, qui eadem in *Hiſtoriâ* re- fert, præſidium ullum Maimbur- gio eſt. Ille enim nullius miſſionis, nullius deputationis alterius [n] me- minit, factæ à Patriarchis, quàm dùm prædicti *nuncii Imperatricis & Patriarchæ* duos illos Monachos Jo- han-

[m] *Maimb.* p. 11. *ad Ann.* DCCXCIII. p. 18. 19.

[n] *Theophan. Chron. Edit. Reg.* p. 389. 390.

hannem & Thomam *ſecum abduxerunt*, exeunte A. v. Conſtantini; Et hi ſtatim Anno ſequente, ut idem Theophanes, apparuerunt in Urbe Regiâ ad Synodum ibi indictam, dùm in Oriente Arabum dux Aaron in Chriſtianos immitis graſſaretur. Aſt verò Theophanes Confeſſor, id eſt Iconolatrarum acerrimus, aut ſi quis Theophanem hac parte interpolavit, ſanè de ſuo finxit, alterum *Antiochiâ* abductum, alterum *Alexandriâ*; quos ex Palæſtinæ deſertis dediſſe ſe in viam unà cum Legatis Acta docent, *Patriarchis*, quos dicuntur repræſentaſſe, neque coràm aditis neque per literas. Et pari jure Chronographus mox ad A. vi. Conſtantini, eoſdem Monachos, accedentes ad Conventum Epiſcoporum, habendum Conſtantinopoli, vocat alterum *Antiochiæ*, alterum *Alexandriæ Patriarcham*; dicit nempè acceſſiſſe Legatos Hadriani Papæ, καὶ τῆς Ἀντιοχείας καὶ Ἀλεξανδρείας. 6. Sed miretur Le-

ctor

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

tor commentorum & ἐναντιολογιῶν
arraginem! In Actis Nicænis, &
pud Anaſtaſium, productum Baro-
nio, profitentur ſe Monachi illi &
ilentiarii Palæſtini homines ° *idio-* o *Baron. ad. Ann.* DCCLXXXV. *N.* VI.
as, viles, inexpertes, ad tantam cauſam
nfirmos, indoctos: Si verò Theopha-
ni fides, fuit Johannes Vir μέγας καὶ
περιβόητος *magnus & celeberrimus*, e-
iam *doctrinæ laude*; Thomas verò
uerat *ſummâ cum exiſtimatione*, ſic
Maimburgius, Ἀρχιεπίσκοπος μεγα-
λοπόλεως Θεσσαλονίκης, id eſt, Pri-
mas totius Illyrici, qui aliquando
tiam dictus πατριάρχης, vel apud
Theophanem, idemque Vicarius
lim Apoſtolicæ Sedis, indulgen-
e tandem Theodoſio in gratiam
Honorii Auguſti, indè ab An.
CCCXXI. Rufo tum Theſſalonicenſi.
Antè enim, quicquid obnitantur
Henr. Valeſius, & Petrus de Mar-
a, obnoxius redditus fuerat Sedi
Conſtantinopolitanæ, vel ex lege
Theodoſii, quâ de re aliâs. Deinde p *Cod. de SS. Ecc. L.* VI.
priorum literis credimus, pri-
Bb dem

dem agebant iſti vitam Solitariam, τὴν ἔρημον παροικοῦντες, quicquid olim *Syncelli* fuiſſe dicantur; Theophanes verò repræſentat, ut abductos immediatè *Antiochiâ*, & *Alexandriâ*. In Actis præcedit ſemper *Iohannes* Thomam, cùm in ſuffragio ferendo, tùm in ſubſcriptionum ſerie, imò Johannes utplurimùm ſolus ſententiam dicit: Si verò Maimburgianos teſtes audimus, Thomas ut Vicarius *Alexandrinæ* ſedis, pro recepto ordine inter Patriarchales ſedes, & conſtanti ſubſcriptionum lege, debuit primus & recenſeri, & ſuffragari, & ſubſcribere. Uterque etiam in Actis apparet, ut *locum tenens trium ſedium Apoſtolicarum*, pari utriuſque titulo & vicariatu; Apud Hiſtoricos iſtos, alter ab Antiocheno, ab Alexandrino alter ſpeciatim delegati, nullâ etiam mentione Hieroſolymitani. Mirum etiam eſt, Thomam olim *Archiepiſcopum Theſſalonicenſem*, ſuprà omnem Diœceſim Macedoni-

icam, deinceps deſcribi ut *Syncel-m Alexandrini*, hinc *locum tenentem:* ujus Alexandrini tùm conditio iſerrima, non tantùm ſub jugo racenico, ſed & ſub Jacobitarum Ægypto dominatu. Hi enim nnes penè Eccleſias tam Inferioris iam Superioris Ægypti, admi-ſtrabant Patriarchico jure, pro-nſo etiam in Æthiopiam & Nu-am, vix ullo ampliùs Melchitis Orthodoxis Partriachâ, niſi rtè nomine tenùs, ut pluribus ad tempora [q] Ibn-Patrik ſeu Patri-des, ipſe Melchitarum Alexan-inorum Patriarcha, editus à Sel-no. Sed audi quam bellè inter ſe nſonent patroni hujus *ſeptimæ* Sy-di! Nec Acta Nicæna, nec ad id npus Theophanes, nec Anaſta-s, nec Liber Synodicus memo-nt, qui tùm fuerint ille Antio-enus & Alexandrinus Patriarcha, l etiam Hieroſolymitanus, ob-ſiri tùm illi ſi qui fuerunt, hinc cuæ ſedes in Tabulis Chronolo-

[q] *Tomo* II. *p.* 387. *&c.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

gicis Theophanis. *Ignatius* jam ille apud Surium, ſcriptor Vitæ ſcilicet *S. Taraſii* impuriſſimus, Alexandrinum dicit fuiſſe *Politianum*, Antiochenum *Theodorum*, & Hieroſolymitanum *Eliam*. Photius autem [r] de Synodo VII. Alexandrinum tùm Patriarcham, à quo miſſus dicitur Thomas, vocat *Apollinarium*, Antiochenum verò *Theodoritum*, à quo Johannes Et hinc Iconolatrarum in fingendo libidinem intelligas. Primò enim *Politianus* ille in ſerie Alexandrinorum Præſulum omninò nullus, neque apud Byzantinos, neque apud Patricidem Alexandr. nec meminêre Copticæ Hiſtoriæ Scriptores, ex quibus, poſt editum Chronicon Orientale, Catalogum Patriarcharum Coptitarum deſcripſit [ſ] in Urbe Cairo Vanſlebius Dominicanus. Sed neque *Apollinarius*, ſi quis fuit hujus nominus Allexandrinus, ad Irenes tempora refertur, ſed ad illa Juſtiniani Imperatoris, longè profectò anteriora, etiam apud

r *Edit. Inſt.* T. II.

ſ *Hiſt. Eccl. Alex. Part.* VI.

ud Theophanem qui ejus memi-
it, uti apud Patricidem in Anna-
um Alexandr. Tomo II. *Theodo-
us* verò Antiochenus, qui Johan-
em ablegaſſe fertur, in Throno
lo collocatur jam indè [t] ab Ann. t *Theoph. Chron. Ed. R, p.* 358.
I. Conſtantini Copronymi, In-
rnationis DCCLI. quanquam Ta-
ulæ Theophanis referant ad Ann.
CCXLIII. deficientes, ut Eruditis
oſervatum, *octennio* toto. Nec
dit Theodorus niſi Sexennio, ex
heophane, uſque ad A. Conſtan-
ni XVI. quando in exilium depor-
tus, ac Sede pulſus, quod res
rabum prodere Conſtantino Ico-
omacho crederetur. Et ab hoc
heodoro [v] *quis deinceps Antiochiæ* v *Chronol. Orient. apud Leuncl.*
iſcopus fuerit incertum; ac diverſus
nninò ille *Theodoritus* Antioche-
us, apud Photium, non confun-
endus cum Theodoro, & poſt
um recenſitus apud Eutychium [x] x *T.* II. *p.* 411.
Annalibus. Porrò Theodoro An-
ocheno contemporaneus fuit, in
elchitis Alexandrinis, non Apolli-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

narius aliquis, vel Politianus, ſed *Coſmas* apud Theophanem, homo idiota, poſtquàm vacaſſet Sedes totis annis XCVII. ut non uno in loco [y] Eutychius. Poſt Coſmam fertur *Balatianus* Alexandrinus, pluribus memoratus præfato Eutychio; Theodorito autem Antiocheno ὁμῆλιξ fuit *Chriſtophorus* itidem Alexandrinus; probè hujus ſucceſſionis conſcio Patricide illo Eutychio, ipſomet Alexandrino Patriarchâ, Sæculo X. En jam quâ fide relati illi Patriarchæ ſint ad tempora Nycænæ Synodi, aut huic proxima, totis annis XXX. poſtquàm ſedere deſiit Theodorus Antiochenus, cui Coſmas, diu antè præivit in Sede Alexandrinâ, laudatus Theophani ad A. Copronymi II. Habes etiam novum ſpecimen *exactiſſimæ fidei* Maimburgianæ, quam pollicitus eſt in Hiſtoriæ Iconoclaſticæ [z] limine. Dixerat ſe omnibus *exactiſſimè libratis*, *ex fontibus ipſis & Originalibus* ſingula enarraturum, accuſatâ *negligentiâ* aut

in-

[y] *T. II. Annal. p. 267.*

[z] *Admonit. ad Lect.*

fidelitate Hiſtoricorum ſe prio-
um.

VII. Sed *Theodori Hieroſolymitani*,
ıbdunt illi, Synodicam Epiſto-
ım, ad Theodorum Antiochenum
: Coſmam Alexandr. exhibent
uoque hi Monachi Nicænis Patri-
us, inſerendam *Actioni* III. ejuſ-
em Synodi! Et in eâ profitetur
Hieroſolymitanus, ſe προσκυνεῖν τοὺς
γίους *adorare Sanctos*; *adorando etiam*
nplecti ſalutares Reliquias, à Chriſto tra-
tas, *Martyrum oſſa*, quibus genus
mne Miraculorum ac virtutum, &
: *Athanaſio* quidem, attribuit, *per*
hriſtum in illis habitantem; denique *ſe*
lorare Sanctas & venerabiles Imagines,
hriſti Iconam, S.Dei Genitricis, SS. Apo-
olorum, Prophetarum, Martyrum,
nfeſſorum &c. Et inter epitheta B.
irginis, eſt illud παναμώμου δεσποί-
ς ἡμῶν, *immulatæ Dominæ noſtræ.*
ddit Theodorus illorum damna-
onem, qui ἐριστικῶς contenderent
n oportere Sanctorum Imagines adorare,
m ſint manufactæ. Sed & adjicit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

a *Hiſt. Icon. L.* III. *p.* 420.

Maimburgius, [a] profeſſionem hanc Fidei ſcriptam à Theodoro, *fuiſſe exceptam à duabus aliis reciprocè ſcriptis à Patriarchis*, Coſmâ Alexandrino & Theodoro Antiocheno, *quæ ad amuſſim conformes eſſent illi Theodori.* [b] Baronius ampliùs, Manachos eos *penes ſe habuiſſe Libellos ipſorum*, Patriarchæ Alexandrini & Antiocheni, *Literas videlicet eo argumento conſcriptas ad Theodorum Hieroſolymitanum Epiſcopum, cùm ab eo recens creato, ex more, de fidei Catholicæ profeſſione Synodalem Epiſtolam accepiſſent.* Crederes iterùm narrantibus, ſed credere ne propera, & oculis modò ſidem habe tuis. Paucis, rei tædio præcavendo, defungimur. I. Notes in Actis Nicænis, fatente etiam [c] Baronio, & [d] Maimburgio, repræſentari hunc Theodorum tanquàm *mortuum admodùm nuper*, ad quem etiam miſſi Irenes Legati fuiſſent, ſed iſtic *audientes Theodorum Patriarcham Hieroſolymitanum jam defunctum*, ità Purpuratus. Atqui Theodorus ille Hie-

b *Ad An.* DCCLXXXV. *N.* XLI.

c *Ad Ann.* DCCLXXXV. *N.* XL.

d *Ibid. p.* 420.

[H]ieroſolymitanus, [e] Theophane [te]ſte, occupavit eam Sedem quo [te]mpore præeſſet Alexandrinæ Coſ[m]as, Antiochenæ Theodorus: [Q]uorum ille, Coſmas, jam Patriar[ch]a fuit Anno Chriſti DCCXLII. no[ta]nte quoque ad eum Annum Ba[r]onio, alter ſede pulſus Anno Chri[ſt]i DCCLVII. ut qui [f] *ſederit annos ſex, Theophanes auctor eſt.* Eutychius [e]tiam [g] illum Theodorum Hieroſo[ly]mitanum, cui Elias ſuffectus, [r]efert ad anteriora tempora, impe[r]ante Juſtiniano II. Chalifâ Waa[li]d I. Libellus Synodicus meminit [S]ynodi ſub hoc Theodoro Hiero[ſ]olymit. habitæ, contra Leonem, [m]ox ab elato in Imagines ſigno, [q]uod factum A. DCCXXVI. Vides [q]uàm bellè Græculis & inter ſe, & [c]um Actis illis Nicænis conveniat! . Mirum etiam eſt, nihil memi[n]iſſe nec Synodicæ hujus Theodo[r]i, nec ἀμοιβαίων Alexandrini & [A]ntiocheni, nec factæ exhibitionis [p]er Monachos, Chronographum

e *Chron. Ed. R. p.* 365.

f *Baron. ad A.* DCCLI. *N. ult.*

g *Annal. T.* II. *p.* 376.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Theophanem: Qui nihil eorum prætermiſit quæ & Synodo Nicænæ auctoritatem, & Iconolatriæ pondus adderent, *Confeſſorum* anteſignanus, id eſt Iconolatrarum; nec ille tamen eſt, cujus preces ad S. Nicephorum Patriarcham, Confeſſorem alterum, planè ſuperſtitioſas, refert [g] Annalium ſcriptor, in Tomo X. Quo factum, ut parciùs harum literarum meminerit Baronius, & ejus exemplo Maimburgius, qui in hiſtoriâ *Actionis* ſeu [h] *Seſſionis* III. (quanquàm aliàs differat Actio à Seſſione) lectas ſolummodò referat *Taraſii literas ad Patriarchas, & horum reſponſum* ad Taraſium. Idem quoque Hiſtoria Concilii, Actis præfixa, initio *Tomi* VII. Concilior. literis Theodori tacitis. 3. Sed & tenor literarum Græculum Iconolatram auctorem prodit, effuſè ſuperſtitioſum. Mendaciſſimè refert *Oſſa Martyrum, Reliquias*, ut *ſalutares fontes, à Chriſto traditos*, qui etiam *in illis habitet*. Abutitur etiam no-

[g] *Ad Ann.* DCCCXLV. N. IV.

[h] *Hiſt. Icon.* p. 434.

mine Athanaſii, æquè ac Petrus
e Nicomediæ, in *Actione* IV. Sy-
di Nicænæ, memorans tanquam
e Libello Athanaſii fabellam *de*
agine Chriſti, in Urbe Beryto à Ju-
eis transfixâ, emittenteque aquam
& ſanguinem. Par abuſus Moſis,
aſi fuiſſent *ad adorationem conſtructi*
erubim, *& Propitiatorium*, *& Arca*,
Menſa, quo & uſi argumento
icæni, accuſante Carolo M. *Li-*
o I. argumenti *ſummam abſurdi-*
tem & dementiam. Idem, præter
um Antiquitatis, certè genuinæ,
Virginem vocat πανάμωμον δε-
σποίνην ἡμῶν, *immaculatam Dominam*
ſtram, quale Chriſti epitheton
aulo & Patribus fuerat. Ac recen-
ores demùm Iconolatræ, pari ado-
tionis cultu proſecuturi imagi-
em Virginis & Chriſti, animis ad
um cultum excitandis, perpetuò
ixêre ἄχραντον, πανάσπιλον, πανάμω-
μον &c. Quæ ſingula epiſtolæ Hie-
oſolymitani, ſi fas eſt ejus credere,
evincere pluribus hujus loci non
eſt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

eſt. 4. Par rurſum hujus ſuppoſitionis ratio eſt, quæ prioris in Synodo Romanâ, ſi vera Hadrianus *in Epiſt.* ad Carolum antè indicatâ. Nam & in hac dicuntur lectæ hujus *Theodori Hieroſolymitani* literæ, planè commentitiæ, ac ipſò orationis rerumque charactere arguentes παρεγχειρισμόν. Sed & eædem tanquam [i] *Synodica trium Patriarcharum Orientis*, promulgandæ. Diverſi etiam tenoris *literæ*, ab his quæ Nicænis feruntur exhibitæ, ac palpum obtrudentes Romano, ut qui *Petra & Petrus*, deſcribente Baronio, ad A. DCCLXIX. Num. IX. Præter ea quæ in Theodori hujus profeſſione, Carolus M. caſtigavit, *Libro* III. ſui de Imaginibus Capitularis. 5. Mira etiam Baronii in affirmando, hinc Lud. Maimburgii, præſidentia eſt: Dùm fingunt extitiſſe tùm hujuſmodi literas Alexandrini & Antiocheni ad Theodorum, *pari tenore* cum literis Hieroſolymitani, ac pari approbatione εἰκονολατρείας.

i *T.* VII. *Conc. Col.* 919.

Ni-

Nihil tale in literis Palæſtinorum, ſed tantùm ἀντισυνοδικὰ *antiſynodicas* accepiſſe Theodorum dùm viveret. Imò Annalium ſcriptor, *libellos eos ſecum habuiſſe* in Synodo Monachos Palæſtinos, certè nec memoratos in Actis, nec uſquàm lectos: quod factum præprimis fuiſſet, futuris longè efficacioribus iis Libellis, quàm literæ ſcriptæ ab Eremitis Palæſtinis, ſi quid in illis hujuſmodi pro cauſa Imaginum. Ut taceam *Coſmam* illum Alexandrinum, deſcripti in Annalibus Alexandrinis, tanquam idiotam, nec legere doctum nec ſcribere, unâ ejus arte *acus conficere*, apud Patricidem. 5. Quod addunt, de delegatione factâ ab *Eliâ* Hieroſolymitano, parem fidem impetrat, tacito hoc Eliâ ipſi Theophani, & Monachis Palæſtinis; quem & Theodoro Antiocheno fatentur fuiſſe σύγχρονον, longè anteriori hiſce temporibus, ut modò viſum. Et ſanè *Elias* in ſerie chronologicâ Patriarcharum Hieroſolymi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

mitan. refertur ad tempora Conſtantini Copronymi, ſaltem à XVII. Imperii, quo juxta Theophanem ſede motus Theodorus; Chalifatu autem Heshami, apud Patricidem. Quem Heshamum vel Hiſhamum [i] Maimburgius ipſe fecit ſuprà coævum Leoni Iſauro. 6. Denique, falſiſſima eſt illa quæ apud eosdem obtenditur conſtans *fides*, *& antiqua traditio Eccleſiarum per Ægyptum, Orientem, & Palæſtinam* de adorandis Imaginibus, Reliquiis &c. Quâ igitur definitione Synodorum priorum Orientis? quâ conſenſione Patrum Græcorum, ſi *depravatas à Nicænis ſententias* excipias quorundam *Patrum*, & *ſtolidiſſimè* quidem, ut multis Capitulare Carolinum, *Libro* ſecundo & nos infrà? Undè igitur in Synodo Conſtantinopolitanâ quâ damnati Iconolatræ, annis ante XXXIII. oppoſita traditio oſtenſa, ut ex Actis prolixè *viſum*, *Sectione* meâ III. Undè conſonis vocibus omnes Epiſco-

[i] *Vide Sect.* II. *Num.* XIII. *p.* 119.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

[illegible]oi, [k] *Omnes ità credimus, omnes* [k] *Tomo VII. Conc. Col. 531.*
am ſapimus &c. *Hæc eſt fides Apoſtorum, hæc eſt fides Patrum?* Unde quoque idem Latini ipſi judicarunt, Carolus M. Francofurtani, Galli, provocantes ad *traditionem Patrum*, contrà Nicænos? Sed & Hadrianum ipſum vidimus nuper profeſſum, in Reſponſione ad Divalem ſacram Irenes & Conſtantini, *omnes* hactenus *in Oriente populos erraſſe*, in hac cauſâ Imaginum. Et num fortè una vox Monachorum ejus ævi, qui ut ad omnem ſuperſtitionem ſed & ignorantiam nati, ſic in Copronymum, inertis turbæ flagellum, furore quodam accenſi fuêre, *traditioni* iſti Iconolatricæ fidem facit? Vel nudum illud Taraſii aſſertum, aut hujus illiuſque inter Nicænos Græculi, ſubverſam fuiſſe à Leone, à Conſtantino, ἀρχαίαν συνήθειαν, ut cauſabatur Taraſius antè aditum Patriarchatum, [l] Oratione ad Populum habitâ? Damus ſanè invaluiſſe ſenſim eam συνήθειαν, cum- [l] *Suprà Sect. V. p. 333.*

pri-

primis à *ſexto* & *ſeptimo* Sæculo, ut ſatis docent [m] præſidia Nicænorum, qui certè nullum priorum ſæculorum teſtem produxerunt. Et quando cœperunt tùm Imagines eſſe in *uſu* ſacro, publicis in Templis erectæ, nullum illis [n] *exhibitum fuiſſe cultum proſtrationis, cereorum, ſuffituum, ſed hæc ſenſim introducta*, diſertè Galli nuperi iique Pontificii, in Dialogo quo flagellant Maimburgianas Hiſtorias. Neque Chriſtianis objectam unquàm fuiſſe *Imaginum* ſuperſtitionem, ſeu ab Ethnicis antè Conſtantinum Imperatorem, ſeu à Judæis qui antè V. vel VI. Sæc. cumprimis verò feciſſe Judæos Scriptores circà XI. Sæc. iidem Viri conſentiunt atque largiuntur. De *quarti* Sæculi praxi, & *quinti* adulti, certè in Oriente, Hiſpaniâ, Cypro, Africâ, fuſè in ſuperioribus, [o] Sectione I. De Imagine etiam *Edeſſenâ*, aut ſtatuâ *Paneadenſi* Servatoris, pluribus adhuc poſteà [p] ad objectionem Nicænam. En tibi *præſcriptionem* Iconolatricam! VIII.

m *Infrà Num.* XI. XII. XIII.

n *Entret d'Eud. p.* 134. 139. 140.

o *Num.* IV. V. VI. VII.

p *Hac Sect. Num.* XII.

VIII. Ut verò hujus Synodi *Actiones* ſingulas, & tumultuarias illas quidem, perſequamur, Alexandri nuperi Maimburgiique importunitas jubet. Quis crederet cauſam hanc omnem, quæ *ſemeſtri* ſpatio Conſtantinopolitanos Patres, diligentiſſimo, examine exercuerat ſub Conſtantino VI. à Nicænis hiſce expeditam fuiſſe aliquot *dierum* intervallo, & paucis *ſeſſionibus* quas Actiones vocant, mirâ, ut factioſis accidit, rapiditate, & vibrandorum anathematum incredibili impetu? *Prima* ſiquidem Seſſio incepit XXIV. Septembris, ex conceſſis, & *Sexta* Octobr. in quâ examini totius cauſæ impoſitus finis, ſententiâ mox latâ *Septimâ* Seſſ. In primâ etiam ſtatim imprecationum diræ, in *Iconoclaſtarum* ſcilicet *Hæreſim*, nondùm experiri cœptam, ab illis ipſis Epiſcopis qui paulo antè Imaginum cultum devoverant. Quo facto iis demùm fuit conceſſus ſedendi ac ſuffragandi locus, admittendo nemine in Conſeſ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ſum niſi conjurato. Falſiſſimum verò eſt, quod poſt Baronium, [g] Maimburgius & [h] Natalis Alexander, in Actione primâ, lectas fuiſſe literas Hadriani, tanquàm *convocatorias Synodi*, aut *directrices* ejuſdem, quod illis eſt *Ius Synodicum* omnium Oecumenicarum Synodorum. Verba dant, dùm ſua dant. Imò lectæ Actione I. ſolummodò literæ Imperatorum, quorum *juſſione conveniſſent in Synodo*; Actione autem II. lectæ demùm literæ Hadriani, ut *Papæ*, vel *Præſulis*, vel *Archiepiſcopi Senioris Romæ*, ubique cum eâ reſtrictione. Et hæ quidem literæ, tùm quæ obſequii ſui teſtes eſſent ad Sacram Conſtantini & Irenes, & in modum libelli ſupplicis pro reſtituendis Imaginibus; tùm aliæ reſponſoriæ ad Synodicam Taraſii, *Sanctiſſimi & Vniverſalis Patriarchæ*, ut hic à Synodo appellatur. Ac de his literis rogatur à Legatis Taraſius, an conſentiat? [i] reſponſurus ſe conſentire & *confirmare*. De Literis verò Orientalium lectis A-

g *Lib.* III. *p.* 432.
h *De Hær. Iconocl. Art.* IV. *p.* 87.
i *Tomo* VII. *Concil. col.* 127.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

tione III. tanquàm *trium Patriarcharum*, quas obtuliſſent eorum *Vicarii*, fuſè modò hac [k] *Sectione*, Baronii, Natalis, Maimburgii expoſitâ de in luce hominum. Et hac rurſum tertiâ Actione, partim in *anathemata* eruperunt Græci, antè ipſum examen cauſæ, partim in adulatorias voces, quibus Patriarchæ Taraſio aſſurgerent, pro conſuetudine Græcorum. Ac demùm Actionibus IV. V. VI. ſpecies quædam ineſt argumentorum pro cultu Imaginum, & diſputationis adverſus Iconomachos inſtitutæ. Sed quæ cauſæ præſidia? quæ argumenta? quæ aut rerum gravitas, aut verborum? Dixerit [l] Capitulare Caroli M. probatum Francofortanæ Synodo, id eſt, Italis, Gallis, Germanis, Hiſpanis, ſed & Britannis quorum ſententiam expreſſit Alcuinus. Vocant ſeu ex Scripturis detorta, ſeu ex Patribus imperitè producta, ſeu ex Apocryphis eruta, ſeu frivolis exemplis, hiſtoriolis, fabellis, ratiocinatiunculis nixa, toto

k Num. VI. VII.

l Apud Goldaſtum, &c.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

paſſim Opere, *ineptiſſima, falſiſſima, abſurdiſſima, dementiſſima, inſaniſſima, riſu digna, ignaviâ obſita, ratione & ſenſu carentia, non mediocrem ſocordiam, veſaniam, inſipientiam, malignitatem, hebetes conjecturas, ſtolidiſſimas dictiones, errorem execrabilem, obſoletum ex priſcâ Gentilitate, Scripturas ad extraneos ſenſus uſurpatas,* [m] *penè nullum Divinorum apicum teſtimonium competenter poſitum,* [n] *Patrum ſententias mutilatas, depravatas, turbatas ordine, ſenſu, verbis,* [o] *nænias apocryphas, deriſione dignas* &c. Exemplis illuſtrioribus res fiet evidentior, quia nullus Maimburgio, nullus Natali Alexandro pudor eſt, in iiſdem argumentis vel reponendis paſſim urgendiſve, vel certè commendandis, in [p] Hiſtoriâ ſingularum Actionum.

IX. Vis argumenta ex Moſe, pro cultu religioſo Imaginum, vel προσκυνήσεως, producta ſeu in Literis Hadriani ad Imperatores, *Actione* II. ſeu à Monachis Palæſtinis, à Taraſio, ab

m *Lib.* I. *C.* XXV.

n *Lib.* II. *C.* OV. XIX. *&c.*

o *Lib.* III. X. XXX.

p *Nat. T.* XIV. *p.* 87 *&c. Maimb.* III. *p.* 434. *&c.*

b ignorantiſſimis Græculis, *Actio-*
ibus tertiâ, quartâ, quintâ? *Abra-*
am adoravit Populum Terræ. Moſes
doravit Iethro. Erexit Iacob titu-
m Deo. In hominis formâ luctatus
t cum Iſraële. Iacob oſculatus eſt ve-
em tabefactam Ioſephi. Idem adora-
it ſummitatem virgæ. Idem bene-
ixit Pharaoni. Moſes fecit Arcam
ſtamenti, Propitiatorium, Cherubim,
rpentem Æneum adſpiciendum. De-
t Tabulas Teſtimonii. Iuſſit opus ex
ro & argento perfici. Purpura hya-
ıtina fuit in fimbriis veſtimenti po-
nda. Et ſi quæ id genus ex Moſe
ura, quibus occurrunt diſtinctè ſin-
lis Libri Carolini. Et quoniam
niliarius nullum eſſet Iconolatris
gumentum, quàm illud à Cheru-
is, & ab Arcâ teſtimonii, & à
rpente Æneo, qui & perpetuus
t noſtrorum clypeus, fuſè illis in-
it [q] Carolus M. ſed diſſimulandus
 parte recocturis θάνατον, [r] Na-
 Alexandro, & [ſ] Lud. Maimbur-
. Urget Carolus fuiſſe illud tem-

q *Lib. I. C.* XVIII. XIX. XX. *Lib. II. C.* XXVI. *&c.*

r *Differt.* VI. *Art. I. T.* XIV

ſ *Lib. I. p.* 74. *&c.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

pus umbrarum, figurarum; Inſtituta quidem illa Symbola à Deo fuiſſe, non autem Imagines; Arcanos habuiſſe ſenſus & myſticos, non Imagines; Habere nos *in veritate ſpiritualiter*, quæ Judæi carnaliter in figurâ; Veram nobis Arcam, verum Propitiatorium quærendum, *non in depictis tabulis, ſive parietibus*, ſed in penetralibus cordis noſtri, mentis oculo adſpicienda; Magnum diſcrimen eſſe inter Arcam Fœderis, & inter Imagines; Per duos Cherubinos, duo Teſtamenta fuiſſe ſignificata; Serpentem Æneum in ſublimi quidem fuiſſe poſitum, *non certè ut adoraretur*, quod ubi factum, laudatiſſimo exemplo *confregiſſe* eum Ezechiam Regem, *& vanas ſuperſtitiones abſtuliſſe*; Sic *nec adoratam* ipſam Arcam, non Tabulas, non Cherubinos, quanquàm in Sanctuario repoſita, & digna ſanè, ut Sanctuarium ipſum, *veneratione*. Vide ibi reliqua; nec jam diſputandi locus eſt. Pridemque ingens diſcrimen obſervatum ipſis Pon-

Pontificiis : t *Non ſolùm pinguntur, ut oſtendantur, ſicut* Cherubim *olim in Templo, ſed ut adorentur.* Et Galli nuperi Porto-Regienſes : u Aliud *uſus Imaginum ſub novâ Lege, aliud Cherubini & Serpens Æneus ſub Vet. Teſtam.* Nunc quæ ex reliquis Veteris Inſtrumentis Libris, obtenderint ii Nicæni Imaginum cultui & adorationi, accipe. *Ieſu Nave* XII. *Lapides ſtatuit in Dei memoriâ. Nathan adoravit Davidem. Salomon fecit in Templo Boves & Leones. Sponſa dixit, Oſtende mihi faciem tuam. Erit altare Domino in medio Ægypti.* Et David paſſim; *Domine dilexi decorem domûs tuæ. Signatum eſt ſuper nos lumen vultûs tui, Domine. Sicut audivimus, ità & vidimus. Adorate Scabellum pedum ejus, quoniam Sanctus eſt. Adorate in monte Sanctitatis ejus,* & quæ ex Pſalmis plura, ipſeque in ſuis Romanus Pontifex Hadrianus. Accedant adverſùs Iconoclaſtas etiam vaticinia. *Quanta magnatus eſt Inimicus in Sanctis tuis,*

t Cajet. in III. Th. q. 25. A. 3.

u Entret. p 136.

de his qui Hieroſolymam & Templum inverterent, inquit* Capitulare. *Quoniam non eſt jam Propheta, & nos non cognoſcet amplius. Domine, in Civitate tuâ Imaginem illorum ad nihilum rediges. Vt non extendant juſti ad iniquitatem manus ſuas. Me dereliquerunt fontem aquæ vivæ, & foderunt ſibi lacus contritos* &c. Quin audi vaticinium, de conſociatione Hadriani cum Taraſio Patriarchâ, adverſùs Iconomachos! Profert * Johannes Legatus ſcilicet Orientalium, Actione II. *Miſericordia & veritas obviaverunt ſibi, juſtitia & pax complexæ ſunt ſe.* In Novi autem Teſtamenti Libris, quæ putes graviſſimis his Patribus colendarum Imaginum præſidia fuiſſe? *Nemo accendit lucernam, & ponit eam ſub medio. Vt videntes Sanctorum bona opera glorificent Patrem qui eſt in cœlis. Mulier contingens fimbriam veſtis Dominicæ, exoptatam recepit ſanitatem. In nomine Ieſu flectatur omne genu. Tabernaculum factum eſt* *pri-*

* Lib. II. C. 2.

* T. VII. Con. col. 150.

primum, in quo erant Candelabra, & Menſa, & propoſitio Panum &c. Piget deſcripſiſſe reliqua, nec neceſſe eſt, ajebat de Montaniſtis [y] Hieronymus, *ut ſingula deliramenta quæ proferunt, brevis ſermo ſubvertat.* Ubi verò, inquiebant [z] Occidentales, *ab Apoſtolis, exemplis aut verbis, ut illi garriunt, Imagines adorare inſtitutum? An fortè Petrus inſtituit? an Iohannes? an Paulus? an Barnabas? an Euangeliſtæ?* Et *quantæ abſurditatis eſſet æquiparare Imagines*, vel Corpori & Sanguini Dominico, vel myſterio Dominicæ Crucis, vel Sacratis vaſis, vel Libris Divinæ Scripturæ, nec adoratis iis, nec pictis ſed ſcriptis, & à Deo ipſo profectis, ut *in iis doctrinæ Spiritualis eruditionem diſceremus?* Non profectò moniti unquam, ut iſtam edoceremur in Imaginibus Picturis, Simulachris. Hæc omnia fuſè iidem Carolini aliquot Capitibus, præcipuè à XXV. *Cap.* Libri *Secundi*, quos apud Tillium vel Goldaſtum ſi lubet vide. Ac *Libro* I. ſub initium

[y] *Epiſt. ad Marcell. T.* II.

[z] *Libr Carol.* II. *C.* XXV XXVI.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Cap. I. Penè nullum Divinorum apicum teſtimonium competenter in memoratâ Synodo poſitum fuiſſe.

X. Par eſt hujus *Pſeudo-Syllogi* futilitas, liceat uſurpare vocem Nicænis iſtis familiarem, in eludendis S. Scripturæ locis, quibus ſe Iconomachi tuerentur. Ad locum ex Moſe, repetitum Servatori, *Deum tuum adorabis, & illi ſoli ſervies*, excipiunt non ſemel, ipſe [a] Taraſius Patriarcha; Dictum quidem, *ſoli* Deo *ſervies*, ſed non *ſolum adorabis*; *Adorare* actum eſſe *honoris*, undè ſi honorandæ Imagines, adorandas quoque eſſe, quaſi hæc eſſent ἀντίϛροφα. Ad interdictum Moſaicum, *Non facies tibi ullam ſimilitudinem*, reſpondent [b] Viri; intellexiſſe Moſem, non *facienda* eſſe *Idola Ægyptiorum*, non *ſerviendum Dæmoniis*, *Soli*, *Lunæ*, *quadrupedibus*, Diis alienis, nihil hæc ad Imagines Chriſtianorum. Ad præceptum Chriſti, de *adorando Deo* [c] *in ſpiritu & veritate*, in promptu Viris eſt; Sanè Dei eſ-

[a] *T.* VII. *Act.* IV. *col.* 248.

[b] *Act.* VI. *c.* 467.

[c] *Ibid. Col.* 465.

eſſentiam inviſibilem, & *incomprehenſibilem*, non eſſe coloribus effingendam; ſed neque *Imaginibus* deferendam eam λατρείαν quæ ſolum Deum decet. Ad Pauli iſta, [d] de *Dei incorruptibilis gloriâ commutatâ in ſimilitudinem Imaginis corruptibilis*, effugium patet illicò Patribus: Loqui Paulum nonniſi de Sacris *Ægyptiorum*, *Perſarum*, *Gentilium*, qui ſervirent animantibus, reptilibus, volatilibus, Soli, igni, creaturis, Idolis; non interdicere Apoſtolum ſuas Chriſtianis Imagines, ſimilitudines, quarum *transferrent* ad unum Deum *honorem*, ab Idolorum errore redempti. Ac ſpecioſior nulla Nicænis exceptio eſt, quàm quæ Iconolatrarum omnium eſt, identidem Maimburgio reponenda:; Non exhiberi Imagini cultum λατρείας, tanquàm *Divinæ naturæ*, tanquàm *Deo*, ſed neque ſe adorare *colores*, *ceram*, *tabulam*, cultu Imaginis abſoluto & ſummo; verùm adorare ſe Imaginem cultu προσκυνήσεως, cum *relatio-*

d *Ibid. col.* 467.

tione ad πρωτότυπον, ad eum cujus Imago eſt, [a] ὅτι ἡ τῆς εἰκόνος τιμὴ ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει, *quia Imaginis honor ad principale refertur.* Quo de effugio quid Carolus M. quid Francofortani, quid Galli mox ſenſerint, & quàm parùm ſibi conſtiterint Nicæni, & quotquot Iconoduliam adſtruxêre, ipſâ praxi coarguente, erit infrà pro hujus Hiſtoriæ modulo dicendi locus, ubi conciliantem Maimburgium Nicænos cum Francofortanis, & cum Libris Carolinis, non ingratum fuerit obſervaſſe.

[a] *Act.* IV. *col.* 261.

XI. Quid jam memorarem Eccleſiæ *Patres*, imperitè ſimul & in fraudem iſto in Pſeudo-Syllogo producendos! Exemplum unum vel alterum palàm iterùm faciet, quâ integritate Natalis & Maimburgius, viri nuperi, crepent tutam fuiſſe Synodum traditione Patrum, Eccleſiæ, ubique aſſertâ & demonſtratâ. Præclarè Carolus Rex in Capitulari, occaſione loci *Ambroſiani* à Nicænis ad Imaginum adorationem detor-

torti: [f] *Facillimè Sanctorum Prædicatorum ſententias criminari audebunt, qui Divinæ Legis & Prophetarum Oracula criminari non metuunt, nec formidabunt, Iuniorum documentis quandam inferre violentiam, qui Seniorum doctrinis, imò Senioribus, non formidant inferre injuriam.* Primus eſto, exempli cauſâ, *Athanaſius*, à Petro Nicomediæ Epiſcopo productus, [g] Actione IV. Synodi, & legendus à Stephano Diacono, ex *Libello* de Paſſione Imaginis Chriſti in Beryto. Summa eſt, Imaginem quandam Chriſti, in Urbe iſtâ Syriæ Phœniciæ, poſtquàm Judæi in illam ſæviiſſent in ludibrium Crucis, emiſiſſe tandem ad percuſſionem lanceæ, *multitudinem ſanguinis & aquæ*; undè deinceps infinita alia *Miracula*, & ipſa Judæorum illorum convictio, ac denique converſio. Vocat Loyolæ nepos Gallus, [h] *inclutum miraculum, in conſpectu infinitorum teſtium qui eſſent irrefragabiles, cui ſine ſummâ impudentiâ non*

po-

f Lib. II. c. XV.

g Col. 218.

h Lib. III. p. 435.

potuit contradici, & hoc ne quidem factum ab acerrimis Iconoclaſtis, & quæ iſte plura. Os Jeſuitæ! *Impudentiæ* jam arguit Francorum Regem Carolum, & quicquid tùm Gallorum, Germanorum, Italorum, acceſſère Carolo. Hi enim, & hanc & id genus alias narratiunculas, quibus lu-

i *Lib.* III. C. XXX. *Lib.* IV. C. X. XI. XII.

xuriant Acta Nicæna, [i] vocant *Apocryphas, & riſu dignas nænias, ad quas pedem verterunt, cum viderent Divinæ Legis teſtimonia incompetenter adhibita, frivola, ex Apocryphis libris petita, ſpernenda, ſomnia, deliramenta* &c. Quinimò ipſe Jeſuita falſi arguit Græculum, rem referentem tanquàm ex ſcripto Athanaſii; Ait enim, poſt Baronium tamen, ad A. DCCLXXXVII. miraculum iſtud Berytenſe *recens tùm accidiſſe*, tempore Nicænorum, quod & Sigebertus in Chronico, ad A. DCCLXV. accidiſſe *tempore Conſtantini Imperat. & Irenæ uxoris ejus*. Undè ergò ab *Athanaſio*, quadringentis antè annis, & quod excedit, memoratum?

Et

Et undè præterea Maimburgius, eo tempore, iiſque teſtibus, rem omnem illam ità geſtam? Nec enim unius fortè Sigeberti, aut recentiorum ſufficit auctoritas, tacentibus Theophane, Miſcellâ, Cedreno, Byzantinis aliis. Si etiam factum illud nuperum admodùm fuit, recentiſſimâ rei memoriâ, quî in Synodo referri potuit, tanquàm ex teſtimonio & *libro S. Athanaſii?* Undè etiam Taraſius, ſtatim à lectione ejus Miraculi, negat ex ratione ſui temporis, quo Imagines miraculis nullis ſignarentur, de præteritis eſſe judicandum? [k] Μὴ τὶς εἴπῃ, τίνος ἕνεκεν αἱ παρ' ἡμῖν εἰκόνες οὐ θαυματουργοῦσι. *Ne quis dicat, cur illæ Iconæ quæ apud nos ſunt, miracula minimè faciunt?* Rationem addit, *quod ſigna infidelibus data ſunt.* Neminem etiam in Synodo *contradixiſſe*, huic ex Pſeudo-Athanaſio fabellæ, quid mirum? Sed nec contradictum Apocrypharum id genus narrationum, in eâdem & ſequenti Seſſione, uberrimæ

[k] T. VII. Conc. col. 223.

rimæ ſegeti, quæ paulo poſt à Carolo M. & Latinis exploſæ fuerunt. Ac ſupponit Maimburgius acerrimos in eâ Synodo ſediſſe *Iconoclaſtas*, quæ tota coacta ex conjuratis, turpi ad Taraſium defectione Baſilii Ancyrani, Theodori Myrenſis, Theodoſii Ammorii Epiſcopi, Gregorii Neo-Cæſarienſis, aliorumque qui Iconolatriam antè damnaſſent. Nec unum hoc portentum Maimburgio placuit. Probat, pari ſcilicet credulitate *conglomerata deliramenta reliqua*. Ex. gr. proferuntur tanquàm ex genuino Antiquitatis monumento,[l] *Imagines Petri & Pauli* à Sylveſtro Romano delatæ ex Eccleſiâ, ubi fuiſſent erectæ, ad Conſtantinum M. leprâ laborantem. Quod commentum, Doctis omnibus exploſum, certè in eruditâ Galliâ, ex *Pſeudo-Actis* Sylveſtri urgendum ab[m] Hadriano in Epiſt. ad Auguſtos, ſed qualis Romæ ſequiori ætate ex Archivis eruenda, ridet meritò Carolus, ipſeque indubiè Maim-
bur-

l *Act. Nic. Act.* II. *Col.* 103.

m *Vid. Act.* II. *col.* 103.

urgius. Ac rectè Francorum Impera-
or, ſi quid veri ſubeſſet, delatas fuiſſe
magines *ad videndum, non ad ado-
andum.* Ita de Imaginibus Sacris do-
andis à Conſtantino, aut etiam de
magine Chriſti Dei Hominis, θεανδρικὸν χαρακτῆρα dixit Damaſcenus,
b eodem Imperatore *Numiſmati* im-
reſſâ, fabellas non fert eruditi hu-
ıs Sæculi ratio. Urgent porrò gra-
es illi [n] Patres, ut ex authenticis ſcri- n *Paſſim Act. iv. v.*
tis, & Eccleſiæ prioris Tabulis, ordi-
e ubique inverſo, confuſo, præpoſte-
o, ſequentia adoratarum cum fructu
naginum documenta. Refertur hi-
oria Imaginis *Dei Genitricis*, cui
cerna quædam accenſa, ad ſuppli-
em orationem, in ſextum etiam
enſem inextincta manſit. Alia de
nagine *Anaſtaſii* Martyris, quæ mu-
erem quandam Cæſarienſem Palæ-
nam, præviis apparitionibus, &
ece ad Imaginem directâ, miraculo
natura fuit. Aliæ, de Imaginibus
*Virginis, Coſmæ, Damiani, Euphe-
iæ* Virginis & Martyris, *Theodo-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ſii Abbatis, *Polemonis*, ſexcentæ id genus, per quas voces editæ, dæmonia fugata, morbi ſublati, vincula ſoluta, ſanguis emiſſus, mortui ſuſcitati, ſteriles fœcundatæ, aquæ deficientes effuſæ, illatæ Imaginibus contumeliæ ſeveriſſimè vindicatæ, & quæ id genus plura ſunt febricitantium ſomnia, & anilia deliramenta, ubique aliàs, præterquàm in hac cauſâ, à Maimburgio ſtudioſè explodenda.
o Col. 251. 382. Ità ſemel iterumque repetitur, o *Actione* IV. & V. tanquàm ex Sophronio Hieroſolymit. & ex Limonario, hiſtoriola de *Dæmone* vexante Incluſum quendam, ac ſtipulante, ſi quietem ab hoc certamine ſibi vellet, ceſſaret *adorare Imaginem Deiparæ*. Petit Incluſus deliberationi tempus, remque Abbati ſignificat, cujus reſponſum fuit; Magis illi συμφέρειν *expedire*, *omnia in Civitate lupanaria ingredi*, quàm abnegare adorationem Imaginis Chriſti, aut Matris ejus. Ad quæ Capitulare Carolinum
p Lib. III. Cap. XXXI. meritò cohorreſcit; p *O incomparabi-*
lis

s abſurditas! O exitiabile malum! O eſania &c.!

XII. Nec omittuntur his Patri-us inter tot miraculoſas Imaginum irtutes, *Statua ænea* Paneadenſis, x Euſebio, & *Imago* Chriſti Θεότυκ-ος, ex Euagrio, in quibus Maimbur-io noſtro & Natali, poſt Baronium uum, vel Gretſerum, præſidium ræcipuè poni videtur. Sed de his ctum agere non lubet. Indignatus ridem in Nicænos, ficulneis his cau-e fulcris muniendos, Carolus Ma-nus. Ità de Imagine vel Statuâ Pa-eade à muliere erectâ, primò fa-tum ait dubium eſſe, q *ſi tamen fa-tum eſſe credatur.* Deindè, non præ-iſè *effigiem Chriſti* fuiſſe, licet non-ulli dicerent, affirmatum ab Euſebio ſt, minùs eam *adoratam*, aut *adora-ionis* ergò conflatam, ſed tantùm moris & recordationis cauſâ. Præ-tereà, aut Gentilem fuiſſe fœminam, ecdum liberatam *ab Idolorum cul-ibus*, hinc ſuos imitaturam in *Sta-uis* Mortuorum erigendis, undè ſa-

q *Lib. 1. Cap. XV.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

nè Χριςῦ ἄγαλμα *Chriſti ſtatuam* dixit Sozomenus: Aut ſaltem mulierem eam in *rudimento converſionis ſuæ* fuiſſe poſitam, necdum *ſolidi cibi* capacem, factum igitur incautè, nec *ad imitationem cujuſquam.* Denique, quod additur de *herbæ* ad pedes ſuccreſcentis virtute, non eô factum fuiſſe, *ut herbæ aut imagines adorentur.* Mittimus quæ ab Agobardo Lugdunenſi, ad hoc non [r] *religionis* aut *venerationis* ſignum, ſed *amoris potiùs & recordationis*; ab [ſ] Henr. Valeſio, de re factâ ἀπαραφυλάκτως *inconſideratè, imprudenter,* contrà Chriſtianorum diſciplinam; & omnium inſtar à [t] Joh. Dallæo noſtro, ad hanc ex Euſebio, tum ex rem aucturis Joh. Antiocheno, Damaſceno, Nicænis, objectiunculam, pridem repoſita obſervataque fuerunt. Ac eo minùs conveniens Nicænis objectio fuit, quod τὰ ἀγάλματα *ſtatuas* ne ipſi, aut Germanus Conſtantinopolit. aut Damaſceuus, aut ullus vetuſtiorum probaverit. Pariter perſtrin-

r Ex Ed. Baluz. p. 248.

ſ Not. ad Euſ. p. 150.

t De Imag. Lib. III. C. 11.

trinxit Francorum Regum maximus
obtendentes Imaginem illam Chriſti
ἀχειροποίητον, miraculoſè *linteo*, vel *ſudario*, vel *panno* impreſſam, & ab
ipſo ſcilicet Domino ad Abgarum
Edeſſenum cum Literis miſſam, de
quâ poſt Euagrium Nicæni, & Hadrianus I. Nec intermittit frequentem hujus Imaginis commendationem [u] Maimburgius, addens etiam, *his teſtiomoniis rem niti, quibus nihil ſit quod rationabiliter opponi poſſit*, indubiè in riſum effuſus quum ſcriberet. Negabat verò Carolus, ſi res vel maximè ità fuiſſet geſta, [x] *aut Abgarum Imaginem poſtulaſſe, adoraturum, aut Dominum Abgaro Imaginem adorandam deſtinaſſe.* Sed meritò urget inſuper Carolus, ſilentium Hiſtoriæ Euangelicæ, in re ſuprà alias memorabili. Adde illud Euſebii, quantum ad *Imaginem* Edeſſenam, quicquid iſte de Epiſtolis Chriſti et Abgari, à Gelaſio Papâ exploſis. Accedit Procopii illud in hiſtoriâ obſidionis Edeſſenæ per Choſroëm,

u *Lib.* I. & III. *p.* 78. 332.

x *Lib.* IV. C. X. XI.

omniumque quotquot Euagrium præceſſêre Hiſtoricorum. Nata ergò fabella Sæculo jam Imaginario, quando vires acquirebat in dies ſuperſtitio. Et hanc ex Euagrio Scholaſtico, non unîus commenti ſcriptore, ſub finem Sæculi VI. tradiderunt poſteà Sæculo VIII. Gregorius II. in *Epiſt.* priore ad Iſaurum, & Damaſcenus, ſed hæſitanter, ʸ φέρεται δέ τις ἱστορία, ὡς ὁ Κύριος, *fertur autem quædam Hiſtoria, quaſi Dominus* &c. Hinc Nicæni, Hadrianus I. Theophanes, Leo Grammaticus, Porphyrogenitus, Cedrenus, Menologium, Xanthopulus, & qui non, ſed plerique diverſiſſimis circumſtantiis. Ac ipſa illa ſcilicet Imago fuit, quæ deinceps Conſtantinopolim, ſub Conſtantino Porphyrogenito, transferenda fuit, quo tempore obfirmata eſſet in Oriente Iconolatria, Sæculo X. Urget etiam Baronius, ad A. DCCLXIX. ejuſdem Imaginis Edeſſenæ *habitam eſſe mentionem in Synodo Romanâ*, ex Pſeudo-literis nempe Patri-

ʸ *Lib.* IV. *Orth. Fid.* C. XVII.

riarcharum Orientis, de quibus
aulo antè fuit diſſertatum. Sed acta
æpiùs non agimus, & vaniſſimi
ommenti originem, frigus, abſur-
a, contrà Baronium, Bellarminum,
'amelium, Gretſerum, alios, iſtum
ummaximè Caſaubono & Hoſpinia-
o inſultantem, prolixè expoſuêre
'iri noſtrates, nec cordatiores pauci
ntellexerunt in ipſâ [a] Galliâ Pontifi-
iâ. Ac omnium inſtar *Syntagmati*
Gretſeriano oppoſuit aliud noviſſi-
nè, *de Imaginibus Chriſti*, Joh. Reyſ-
ius Saxo Gymnaſiarcha, Vir Doctiſ-
imus, qui hoc argumentum collatis
trimque ſcriptis fuſè perſequitur.

XIII. Vix ſtadio huic metam in-
eniremus, aut labori finem, ſi ab-
urdas, jejunas, præpoſteras, ſed &
nfidas Nicænorum citationes, dùm
d Patres provocant, in apricum
roferremus. Vis *Gregorium Theolo-*
um patronum εἰκονοδουλείας? Accipe
x ejus [b] Carmine περὶ ἀρετῆς, in quo
efert *mirabilem Iconam Polemonis*,
d cujus adſpectum mulier quædam

[a] *V. poſt Valeſ. &c. Entret. d'Eud. & d'Euchar. p. 126. & ſeq.*

[b] *Act. 14. col. 206.*

ad ſtuprum vocata, ut erat hæc Imago σεβασμία *venerabilis*, illicò pudore ſuffuſa pedem retulit, & ſtupro abſtinuit. Nempè Nazianzenus ibi de virtutibus Gentilium, & quoque Polemonis, Philoſophi Ethnici, magiſtri Zenonis, de quo Laertius. Cujus *Imago nec profectò Sacra* Nazianzeno fuit, nec colenda niſi ab Idololatris, nec conferenda cum *Imagine Dei & Hominum Mediatoris*, ità [c] Carolus M. nec profectò Theologo iſti memorata ad commendandum Imaginum uſum, cultumve Chriſtianum. Vis *Chryſoſtomum* faventem Imaginum cultui? Proferendus locus fuit, ex [d] Sermone encomiaſtico in Meletium Antiochenum, ubi tam charam fuiſſe hujus Antiſtitis memoriam univerſæ Civitati, ut etiam *ejus Iconam geſſerint* in annulis, calicibus, phialis &c. Quàm appoſitè, & ad quæſitum! Alibi, ex [e] Sermone Chryſoſtomi εἰς τὸν νιπτῆρα, urgent verba, quibus ait, Creaturas dum *miniſtrant homini*, *magis mini-*

ſtrare

c *Lib.* III. *C.* XXI.

d *Act.* IV. *col.* 200.

e *Col.* 259.

rare Imagini Dei, ſeu Deo cujus in nomine Imago eſt: Addit ſimile, dùm *honoratur Imago Imperialis*, *honorari characterem Imperatoris*, *non tabulam aut picturam*. Quàm inferunt hæc Deum ritè adorari, vel Chriſtum, ex ejus inſtituto, docente videlicet Joanne, ſicubi Imago Chriſti adoratur! Exſpectas magni *Baſilii* Cæſarienſis cum Iconodulis conſenſionem! Habe, f ex *Sermone* contrà Sabellianos, Arianos: Nempe probaturus unum principium, unitatem ſubſtantialem in S. Trinitate, docet Filium quidem eſſe *Imaginem Patris*, ex Patre genitum, ſed unam tamen eandemque cum Patre *ſubſtantiam*. Addit ſimile, ab *Imagine Imperatoriâ*, de quâ ſi dicatur *hic eſt Imperator*, non eô tamen *Principale privatur appellatione Imperatoris*, ſed nec eo colliges *duos eſſe Imperatores*. Quis præter Nicænos confeciſſet ex hac loquendi ratione metonymicâ, quâ *Imago* venit nomine ſui *Prototypi*, Imaginum in Templis erectio-

f *Act.* IV. *col.* 261.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

nem cultumque religioſum? Nam quod urgent alii ut ex Baſilio, locum ex *Epiſt. ad Iulianum*, in quo Imaginum adoratio adſcribitur *traditioni Apoſtolicæ*, per fraudem ejus nomine inſcribi, doctiores Pontificii profeſſi ſunt. Vis ex [g] *Greg. Nyſſeno*, *Cyrillo Alexandrino*, *Aſterio*, &c. pro cauſâ Iconolatricâ quæ ſtringant argumenta? Habebis citata loca, in quibus memorantur à Viris piis *Imagines*, vel *Picturæ*, exprimentes vivis coloribus Hiſtoriam Abrahami, Sacrificium Iſaaci, Paſſionem Chriſti, Martyrium Barlaami, vel Euphemiæ Virginis; &c. Nuſquàm habebis *cultas* eas vel *honoratas*. Ac quia de *Euphemiâ* mentio eſt, hujus poſtremæ λείψανον, *diſtillans Sacrum balſamum*, à Conſtantino Copronymo in mare projectum, divinam Providentiam in Lemnum deduxiſſe, religionis ergò tanto miraculo aſſervandum, *revelandumque per nocturnam viſionem*, pluribus oſtentat [h] Jeſuita: Addit apoſtrophem ad

g *Ib. col.* 203. *& ſeq.*

h *Hiſt. Icon.* *L.* 11. *p.* 291. 292.

Pro-

Proteſtantes, *hujus hiſtoriæ lectione perſundendos pudore*, & obſervaturos Majores ſuos nonniſi *ectypa fuiſſe* (des copies) *ſceleratiſſimi mortalium Co ſtantini*, *quem expreſſerint exactiſſimè doctrinâ & exemplo*. Prudenter, moderatè, & opportunè, ad inſulſam ex Theophane fabellam, quam, certò ſcimus, riſit in ſinu ſuo dùm poſt [i] Baronium reponeret. Quoties enim aliàs hujuſmodi incidunt miracula, aut viſiones, apparitiones, totiens ferè ſolet Maimburgius ità occupare Lectorem, ut fidem faciat ambiguam, *ſeu res verè* ità geſta ſit, *ſeu à nimiùm credulis* profecta; aut à vi *imaginationis*; aut ab Hiſtoricis qui rem *non ſatis expenderint*; aut qui *nullo* rei *documento*, *nullo teſte idoneo*, ſcriptis conſignarint. Ità in [k] Hiſtoriâ Belli Sacri, cùm aliàs paſſim, tùm ubi de miraculis S. Bernardo tributis; *Multum abeſt*, inquit, *ut iis temporibas fuerint tàm exactâ diligentiâ, ut hodie ſumus, in hujuſmodi rerum examine*;

i *Ad Ann.* DCCLXVI. *N.* IV.

k *Lib.* III. *p. m.* 319.

Sæpè

Sæpè *nimiam credulitatem meritum putant*; *Credo liberum unicuique eſſe in talibus quod libuerit opinari.* Ac Galli nuperi, iique Pontificii, in *Dialogo* de ſcriptis Maimburgianis, hac viri levitate animadverſâ: [l] *Argumentum à Miraculis fallit: Quia abſque revelatione non certò conſtat, ſitne verum aut falſum quod narratur Miraculum*, allegatâ auctoritate Auguſtini contrà Donatiſtas, & Tertulliani contrà Gentiles. Sed ad Nicænos revocamur. Ac ne deeſſet auctoritas Synodi Univerſalis, Canonem proferunt [m] Synodi *Sextæ*, qui eſt LXXXII. Summa Canonis eſt, Chriſtum malè repræſentari, in quibuſdam *Imaginibus*, ſub *formâ Agni* à Johanne digito commonſtrati; quo ipſo damnari praxim *Romanæ Eccleſiæ*, fatetur Cæſar [n] Baronius, hinc *Canonem eum improbatum penitùs.* Definiunt igitur Trullani; *Titulari* Chriſtum oportere, ἀναστηλοῦσθαι. ſeu figurari κατὰ τὸν ἀνθρώπινον χαρακτῆρα *humanâ formâ.* An cultûs, aut προ-

σκυ-

[l] *Enter. d'Eudoxe. p.* 124.

[m] *Act.* IV. *col.* 234.

[n] *Ad Ann.* DCXCII. *N.* XLIV.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

σκυνήσεως fortè cauſâ? Audi Patres! Imò πρὸς κατανόησιν τῆς ταπεινώσεως τοῦ Λόγου, καὶ πρὸς μνήμην τῆς ἐν σαρκὶ πολιτείας τοῦ τε πάθους αὐτοῦ, &c. *ad revolvendam animo humilitatem Verbi*, ex faſtigio illo Divinæ celſitudinis, *& ad memoriam converſationis in Carne factæ, & paſſionis ejus, mortis, redemptionis.* Quos intrà terminos ſi conſtitiſſent Imagines, ſeu in Oriente ſeu in Occidente, quanquàm alium nobis rememorandi modum & Chriſtus & Paulus injunxerint, ſique nullum fuiſſet unquàm periculum religioſi cultûs Imaginibus exhibendi, non profectò aut dejectæ à Leone, aut prohibitæ eæ in Synodo *Septimâ* fuiſſent, aut turbæ poſteà enatæ quas Iconolatrarum furor excitavit. Mittimus quæ Nicæni iſti ex poſterioribus in medium proferunt, ſæculi VI. VII. VIII. puta ex *Leontio Cyprio*, *Sophronio Hieroſolymit. Symeone Stylitâ*, *Germano Conſtantinopolit. Ioh. Damaſceno, Gregorio* II. *Romano*, quo tempore & fabulis & ſu-

ſuperſtitionibus impleri omnia paſſim cœpta, in Orbe utroque. Præterquàm quod ab Iconodulis ſub iis nominibus conficta non pauca, aut ab iiſdem apocrypha pro veris aſſumpta, uti patet vel ex uno Damaſceno, in ſuperſtitiones valdè propenſo. Dixerit Cæſar Baronius, [o] ad A. Chriſti XXXI. occaſione mulieris Hæmorrhoiſſæ Paneadenſis: *Porrò recenſet Ioh. Damaſcenus, ex Chronico Iohannis Antiochiæ Epiſcopi, ſupplicem libellum oblatum Philippo Tetrarchæ Trachonitidis regionis, ut de beneficio quod acceperat, liceret in perpetuum ejus rei monumentum Statuas erigere. Sed cùm in multis ejus ſcripti fides vacillet, & NB compluribus ſcatere mendaciis cognoſcatur, indignum putavimus his noſtris chartis intexere.* Habes conſenſum totîus Chriſtianæ Antiquitatis Nicænum, quem etiam laudibus tollere nihil verecundantur nuperi Hiſtorici; Carolus verò Magnus ut illuſorium ac fraudulentum exſibilavit, quia ubi-

[o] *Tomo* 1. *N.* LXXV.

bique ſententiis Patrum, ſi quæ ge-
uinæ fuerunt, perverſis *ordine*,
nſu, *verbis*, cumprimis in Libro
1. ſui Capitularis. Sed quod ma-
imè dignum fuiſſet obſervatione
Iaimburgianâ & Alexandrinâ, nul-
ım planè iidem Nicæni, ex innu-
ieris quos proferunt Teſtibus, A-
tione *quartâ*, aut *quintâ*, produxê-
: Patrem *trium* priorum Sæculorum,
uibus certè hac in cauſâ primus lo-
us debebatur. Undè omnis illa quam
ıctant *Traditio Apoſtolica*, eò tan-
em redit, ut à *duobus tribuſve* ſæcu-
.s ad ſummum repetenda veniat;
ademque, dùm eo uſque aſſurgunt,
le ſolo *Imaginum uſu*, ſenſim intro-
lucto in Eccleſias, accipienda.

XIV. Ut verò Conſeſſûs hujus
Taraſiani, & Pſeudo-Syllogi Nicæ-
ıi, *gravitatem*, *pietatem*, *ſanctita-*
em, *exactitudinem*, *ordinem*, *Or-*
hodoxiam, & ſi quæ alia apud Maim-
ɔurgium encomia, poſtremò co-
gnoſcas, cùm de proceſſûs totîus
nethodo, tùm de definitione ipſâ
ſen-

ſententiâque, verbum nobis addendum ſupereſt. Primò, ut conſtet nulli Epiſcopo niſi conjurato liberum ſuffragium fuiſſe, ſtatim [p] *Actione* I. antè lectas etiam literas Hadriani, & quas vocant Synodicas, ſolemniter recantant & Iconolatriam profitentùr, qui antè damnaverant ſub Copronymo. Quo facto, & deliberatione habitâ, demùm *ab Hæreſi reverſos* admitti decernit Synodus. Secundò, in editis *Confeſſionibus Fidei*, qualis ex. cauſâ illa [q] Baſilii Ancyrani, tacitis præcipuis Chriſtianæ fidei Articulis, puta, Myſterio Redèmptionis, Remiſſione Peccatorum, Reſurrectione, Vitâ æternâ, vix apparet niſi Confeſſio *Dominæ Mariæ*, *Angelorum*, *Sanctorum*, *Imaginum*, *Reliquiarum*, & deferendi illis religioſi cultûs, ſub nominibus *expetendæ interceſſionis*, *venerationis*, *adorationis*, *ſalutationis*. Confeſſio [r] Theodoſii, Ammorii Epiſcopi, nihil niſi *Iconoduliam* profeſſa, incipit: *Confiteor, & polliceor, & re-*

cipio,

[p] Col. 54. & ſeq.

[q] Ibid.

[r] Col. 59.

ipio, amplector, atque adoro principaliter intemeratam Iconam Domini noſtri Ieſu Chriſti, & Iconam Dei genitricis &c. Ità Confeſſiones reliquæ, Actione III. Johannis Epheſii, Contantini Cyprii, Euthymii Sardenſis, Petri Nicomedienſis, Hypatii Nicæi, Stauracii Chalcedonenſis, cæterorumque ſucceſſivè Epicoporum: Omnes antè diſceptationem cauſæ, antè ſcripturas expenſas, loca Patrum conſulta, Iconomachos auditos, horum argumenta librata, quod demùm fit eâ ſeſſione quæ *definitionem* immediatè præceſſit, *Sextâ* nempè, omnes ad unum confitentur, amplectuntur, ſalutant, adorant venerandas Imagines, quidam etiam *ex toto corde eas ſuſcipientes, & adoratione amplectibili.* Quod poſterius impietatis poſtulavit ſCarolus M. & meritò, docens Catholicam Eccleſiam *toto corde ſuſcipere Dei Miſericordiam, Deum, Chriſtum, qui eſt pax noſtra* &c. Tertiò, erumpunt ſtatim pii illi ac Chriſtiani Patres, in ipſo Conſeſſûs li-

ſ *Lib.* III. *Cap.* XVIII.

Ee mi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

mine, in dira *anathemata*, & horrendas *execrationes*, projiciendas in ſingulis Actionibus, ac penè ſuffragiis, in Conſtantinum, in Leonem, in Patres omnes Septimæ Synodi; atque adeò in omnes Eccleſiæ Patres, vel Synodos, qualis certè Eliberitana fuit, à quibus illud *εἰκονοποιὸν ἐπιτήδευμα*, [t] *ſtudium circà Imagines, inducendo in Eccleſias, in Cœmeteria Sanctorum*, improbatum, damnatumque fuit. Quæ anathematum ac devotionum levitas, collata cum [u] definitione Synodi VII. ſub Copronymo, eô minùs probari Maimburgio debuit, quod in iis ſe unum profeſſus ſit, qui Imaginum uſum, aut etiam venerationem pro re *liberâ*, *indifferente*, nec de *eſſentiâ* Religionis eſſe cenſent. Unde Carolus, & cum Carolo Francofortani, impotentem hanc Græcorum Patrum imprecandi libidinem, ac penè rabiem, amariſſimis vocibus deteſtati ſunt. Quartò, qui modò Acta legerit, attenderitque ad præpoſte-

t *Act* VI. *col.* 474. *Epiph. Hær.* LXXIX.

u *Suprà Sect.* IV. *N.* X. XI.

terum ordinem interloquentium, eſtimoniorum aliena, inſulſa judicia, cclamationes ineptas, Monachalem bique ignorantiam, ac vehementiam affectuum, effundendorum modò in abſurdas & immodicas laues, modò in contumelioſas ac maledicas voces, potiùs pergræcanum fuiſſe cœtum, quàm Synodam Conſeſſum, judicabit. Quintò, x VI. modò *Seſſionibus*, in quibus roceſſus Cauſæ univerſus viſitur, *es* primæ in legendis literis Augualibus, Patriarchalibus, Romanis, quas ſuppoſuêre Thronis Orientis, terminatæ; *Duæ* ſequentes, imenſæ in producendis quos dixi vel ienis, vel ſuſpectis, domeſticiſve eſtibus, & verè συκίναις ἐπικουρίαις. *xta*, tranſigenda tota in legendâ *ασκευῇ refutatione* (quam vocant) ynodi Septimæ, pridem antè Syodum ſcriptâ, & adornatâ, quæue veriùs, ut ex datis ſpeciminius liquet, concatenatio quædam uit injuriarum è popinis & plauſtris,

& captionum, detorſionum in iniquiſſimum ſenſum, effugiorumque propè puerilium. Ac tandem excepit definitio Nicæna, Seſſione VII. quam ex ipſis Actis reponere operæ pretium fuerit, ne deinceps fuco perfundat Jeſuita.

XV. Nempè I. incipit ὅρος ab [x] invectivâ in τοὺς ἀνιέρους *ſceleratos*, qui violaſſent τὴν ἔνθεον παράδοσιν *Deificam traditionem* Eccleſiæ Catholicæ, & qui Sanctas Imagines vocaſſent ξόανα σατανικῶν εἰδώλων *ſtatuas diabolicorum Idolorum*, cum αὐξήσει. Quum in aperto ſit, non *Imagines* in ſe ipſis deteſtatos Iconomachos, ſed reſpectu *cultûs*, *adorationis*, dixiſſeque [y] *Diaboli ſeductionem* hanc Synodum VII. ipſam circà Imagines ſuperſtitionem. Et quidem poſt Epiphanium, in [z] Panario, qui vocavit ἐγχείρημα διαβολικὸν, *diabolicum conatum*, quo mortalis Natura propoſitis *Imaginibus* quaſi θεοποιεῖται, ſeu *Deificatur*. 2. Præmiſſo Symbolo, hinc anathematiſmo Hæreſium, & Hæreſiarchorum, quos

x *Act.* VII. *col.* 552. 553

y *Suprà p.* 187.

z *Hær.* LXXIX. *adv. Collyr. p. m.* 1061.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

nter *Honorius* Romanus Pontifex,
nox ad *traditiones* de *Imaginibus* ac-
edunt: Et has in genere primò ſe
mnes recipere *ſive ſcripto*, *ſive ſine*
ripto ſancitas, profitentur; id eſt,
eu genuinas ſeu ſuppoſititias, ſeu
eteres ſeu muſteas, ſeu in ſcriptis le-
tas, ſeu oretenùs recitatas, & fando
b his & illis Mulierculis, Monachis,
olitariis, Teſtibus id genus acceptas.
. Sanciunt in ſpecie uti figuram *vi-*
ificæ Crucis; ſic τὰς σεπλὰς ϗ ἁγίας
κόνας ſanctas & venerabiles Imagi-
es, tam *pictas* quàm *teſſellato* opere
xpreſſas, *proponendas* eſſe in *SS. Ec-*
leſiis, *vaſis*, *domibus*, *viis* &c. ſub
nathemate; Atque adeò *debere eas*
xponi, ſancitâ Imaginum neceſſitate.
t quidem Imagines volunt non *Chri-*
i ſolummodò, aut *Intemeratæ Virgi-*
is, aut *Sanctorum*, ſed & τιμίων Α᾿γγέλων
onorabilium Angelorum. 4. Porrò
ultum illis exhibendum definiunt,
t quidem *per ſe*, & *propriè*, ut fa-
etur a Bellarminus, per ἀσπασμὸν
alutationem, religioſum oſculum;

a *De Imag.* L. II. C. XXI.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

per τιμητικὴν προσκύνησιν *honorariam* [b] Maimb. p. 457. *adorationem*, [b] adoration d'honneur & de reſpect ; per hujuſmodi προσκύνησιν quali adoratur ὁ ζωοποιὸς σταυρὸς *Crux vivifica*, ut addunt ἐξηγητικῶς; per θυμιασμάτων καὶ φώτων προσαγωγὴν *oblationem incenſorum & luminum*; per τὸ σέβεσθαι, uſo hac voce Zonarâ de decreto Nicæno, quod eſt προσκυνεῖν, etiam λατρεύειν, undè σέβας, σέβασμα, σεπτεύειν, quo illis ſenſu dictæ σεπταὶ εἰκόνες. Specie tenùs interim excipiunt ἀληθινὴν λατρείαν *veram latriam*, qualis defertur *Divinæ Naturæ*. 5. Rursùs docent, quod *adorando Imaginem, adorent* hoc ipſo τὴν ὑπόστασιν τοῦ ἐγγραφομένου *perſonam vel ſubſiſtentiam in eâ depicti*, pu:à Chriſti. Undè ſequatur neceſſario, [c] Summa P. III. q. 25. a. 3. affirmante [c] Thomâ illo Angelico, *uno ex quatuor Eccleſiæ Doctoribus*, & cum eo pleriſque & inſignioribus in Romanâ Eccleſiâ, *quod eadem reverentia*, cultus, honos, adoratio, *tribuatur Imagini Chriſti, & ipſi Chriſto. Cùm ergò Chriſtus adoretur adoratione la-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

itriæ, conſequens eſt, quod ejus Imago
t adoratione latriæ adoranda. Et
ùm Imaginibus decernunt Græculi
andem adorationem quam *Vivificæ*
ruci, utique adorationem quæ per
itriam eſt reverà decreverunt, certè
magini Crucifixi, ſaltem ex Tho-
næ & Romanenſium doctrinâ &
raxi, antè exortam Reformatio-
em. A quo tempore cautiùs loqui
idicerunt, variis diſtictionum offu-
iis, praxi ſemper eâdem. Dùm præ-
ereà ſuâ approbatione addiderunt
licæni iſti auctoritatem, tot exem-
lis *invocatarum Imaginum*, paſſim
1 Actione IV. & V. ac petitæ ab iis
lutis, rurſùm, quæcunque ſint ver-
orum effugia, probaſſe quoque *ſer-*
itutis cultum in propatulo eſt. Un-
è Carolus M. hoc intuitu; [d] *Demon-* d *Lib.* III. C. XVII.
rant ſe aliud ore profiteri, aliud corde
redere; errorem videntur plebibus
igerere palliatum. Quando verò λα-
ρείαν Imaginibus negant, ſubjiciunt
xegeticè, negari λατρείαν tanquàm
είᾳ φύσει *Divinæ Naturæ*, quæ *ado-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ratur in ſpiritu, qualem cenſeri nolunt ipſas Imagines, ſi fortè Idola aliquando pro Diis, & quaſi Divinæ Naturæ, ex Nicænorum mente, habita fuiſſent craſſiori Gentilitati. Quod [e] Bellarmino eſt, negari λατρείαν Imaginibus *ſeorſim ab Exemplari*, non verò *ut concipiuntur conjunctæ cum Exemplari.* Dixerat ad Baſilii quendam, locum [f] *Actione* IV. Johannes ille *Vicarius Patriarcharum Orientis*, μίαν εἶναι προσκύνησιν, καὶ τῆς εἰκόνος καὶ τοῦ Ἀρχετύπου, *unam eſſe adorationem Imaginis, & Principalis.*

[e] *De Imag. L.* II. *C.* XXIII. §. *Quod.*

[f] *T.* VII. *col.* 263.

6. Denique confirmant ſuo ὅρῳ quæcunque de Imaginum *cultu*, *adoratione amplectibili*, *ſuſceptione toto corde*, *virtute deificâ*, *precibus* ad eas directis, *ex fide* ſanè, ingeminaſſent ejus Conſeſſûs membra, in Epiſcopis & Monachis conſpicua. Ità quæ de hujus *adorationis* iidem *neceſſitate*, ut gravius longè cenſeret delictum Thedorus Æliota, [g] gemino in loco laudandus Patribus, *non adorare Imaginem Deiparæ*, quàm *non dimittere*

[g] *Col.* 251. 383.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ere Civitatis lupanaria , ſed ea omnia
tupri causâ *ingredi*. Undè conclu-
lunt, *tenendas eſſe omnes Eccleſiaſticas*
Traditiones, *quas accepiſſent*, eaſdem-
que pro *veris* & *legitimis* haberi decer-
unt, anathematum vibratis fulmi-
ibus in ſecùs ſtatuentes, & in *Cai-*
phaicum Concilium Copronymi. Ut-
que omnes intelligerent quo ſpiritu
gerentur hi Patres, nefariæ quoque
rene, quæ [h] Maimburgio tota ſcelus h *Part.* I. p. 249. &c.
ſt, & cui Religionem pro larvâ P. II. p. I.
uiſſe profitetur, fœdâ protervâque 14. 16. 61.
dulatione aſſurgunt, ad calcem A- 63. 64. 67.
torum, tanquàm *novæ Helenæ*, *præ-* 68. 70. &c.
fulgido fidelibus Luminari, & Δαβιδι-
κῶς καὶ εὐσεβῶς πρυτανευούσῃ *Davidicè &*
pie omninò gubernanti, & cuſtodien-
ti Eccleſiam.

XVI. Hactenùs reſtituta, ex au-
thenticis ubique documentis, Ni-
cæni Conciliabuli hiſtoria. Nec tem-
perabit ſibi facilè quiſquam, hic in-
dignationis ſenſu, ille riſu effuſiore,
qui obſervaverit Jeſuitam nuperum,
poſt [i] decreti Nicæni partem expoſi- i *Part.* I. à p.
447. ad 457.

tam, involvoli in modum, aut chamæleontis vulgò, vel conati hac & illac perrumpere & elabi, diſſimulantem plurima, eludentem diſtinctiunculis alia, modò hanc modò illam formam induentem, ſeque ipſum miris contradictionibus implicantem. Illinc enim, probè conſcius agendum ſibi fore de Libris Carolinis, deque Francofordienſi Synodo, meritò opponendis huic Pſeudo-Nicænæ, uti & ſententiâ Gallorum omnium veterum, ſic rem explicat, ut in caſtra horum tranſire videatur. Mox ne aut à Nicænis, aut à Tridentinis ſuis recedere crederetur, ipſâque Societate, Lectores ſibi pollicitus blennos & luſcos, quæ conceſſerat ad unum evertit. Ac ſubjicienda [k] hæc Lectoribus erunt, ubi præceſſerint Caroli & Occidentalium adverſùs doctrinam Nicænorum ſcripta & decreta, à cavillis nuperis deinceps vindicanda.

[k] *Infrà Sect. VII. N. XIX.*

SECTIO

SECTIO VII.

ucceſſus Nicenæ Syn. Maimburgio qualis. Luſus Jeſuitæ. Irenes intentio. Summa ſecuturæ Hiſt. De oppoſitione factâ per Carolum M. Indoles hujus Principis & Doctrina. Adversùs Synodum cur animatus? Quî ipſe ſcripſerit? Summa Librorum. Synodus Francoford. cum Carolo concurrens. Ejus dignitas. Canon Secundus Nicænis oppoſitus. Recentiorum effugia, repudiatis omnibus aliis. Maimburgii cautelæ, objurgatio ſuorum, promiſſa de ſe ſplendida. Conſpectus ſingularum exceptionum, adversùs Libros Caroli, & Synodum Francoford. Prima, nondum confirmatam fuiſſe Synodum Nic. ab Hadriano. Effugii Petaviani vanitas, & falſitas. Maimburgius αὐτοκατάκριτος. Hincmarus fruſtrà objectus. Hujus hîc etiam errores. Carolus imitatus Conſtantinum M. Exceptio de Gallorum diſſenſu exploſa. Alia de Caroli in Græcos odio. Confutata. An Libri Carolini non referant Spiritum Caroli M? Pugna Virorum inter ſe. Princeps exceptio de errore facti, quæ & Petavii & P. de Marca. Huic inſiſtitur. An damnarint Franci ſolam Latriam, quæ explicatur? Rei falſitas fusè ex Francis ipſis oſtenſa. Damnaſſe omnimodam

ado-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

adorationem. Occurriſſe etiam id genus cavillis. Ingenui magis principes in Adverſariis. Sed & Gallorum recentiorum oppoſita conceſſio. Maimburgii impoſtura, Carolum M. liberum feciſſe cultum Imaginum. Ex Carolo, & Gregorio 1. *revicta. Uſum ſolum hiſtoricum permiſiſſe liberum. Alicubi etiam improbari. Effugia alia Natalis Alex. Omnium falſitas demonſtrata. An æquivocatio fuerit in voce Adorationis? Aut Servitutis? An ſpem in Imaginibus nulli unquam collocarint? Impoſturæ aliæ Natalis. Carolum M. nuſquàm dixiſſe, Cultu Imaginum poſſe aliquos bene uti. Confeſſio iſtorum de abuſu, & ſuperſtitione. Exceptio de errore Caroli M. & Francofordienſium, ex Verbis Conſtantini Cyprii. Prolixè expenſa. Falſitates, abſurditateſque plurimæ. Etiam poſito errore Verſionis Latinæ. Maimburgii in Synodum Francoford. injuria. An error poſteà à Francis detectus? Fucus Petavianus de Chriſtianocategoris Damaſceni. Qui hi fuerint. Cultus Paganorum qualis. Damaſceni vera de Imaginibus ſententia. Luſus Maimburgii de ſummo conſenſu Caroli M. & Hadriani, uti Synodi Nic. & Francoford. Candor Maimburgii in hac cauſâ expenſus. Ejuſdem data. Planè adverſa cauſæ quam agit. Ut ſingula deinceps evertat.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Conſenſus ejus cum ſcholâ Jeſuiticâ. Undè latuerint Monumenta hujus Sæculi. Baronii aſſertum. Concluſio.

Conventu Iconolatrico ad exoptatum Irenæ & Taraſio, ad & Hadriano, finem perducto, exeunte Octobri Anni DCCLXXXVII. hujus Decreta, ſiquidem [a] Hiſtoricum nuperum audis, cum *generali plauſu* excepit omnis Ordo, omnis Populus, *pax* fuit *Eccleſiæ Imperioque* reſtituta, apparuit *ſuavis* ubique *tranquillitas*, ac denique *ſuum* Eccleſiis *ornamentum*, quo eaſdem ſacrilego auſu ſpoliaſſet nefaria Hæreſis, redditum poſtliminio fuit. Hæc verò dùm præfatur Jeſuita, luſurus Lectorem, illicò perſonâ depoſitâ, refert ſtatim â Synodo, & à dimiſſis Patribus, illo ipſo Anno, [b] *ambitione, malitiâ, & imperioſâ indole Irenes, Imperium in novas rursùm turbas præcipitatum, futuras ex æquo Religioni & Imperio exitioſas.* Et ex vero quidem iſtud poſterius. Nec enim

fine

a *Hiſt. Icon. fine* III. & *init.* IV. *L.*

b P. II. pag. 1. 2. &c.

ſine alio oppreſſi ab Irene Icono-
machi, quàm ut Concilii in ſpeciem
Oecumenici, & Taraſii Patriarchæ,
& Iconolatrarum Monachorumque
toto Oriente applauſu ac deſideriis
tuta, conciliato etiam eâ ratione
Hadriano Pontifice, infeſta quæ a-
nimo agitabat in Carolum Regem,
mox in proprium Filium, ipſo facto,
c Maimb. P. II. 60. tota nil niſi τέχνη καὶ δόλῳ (c par mil-
le lâches artifices) exequeretur. Et
hæc prolixè ex Theophane, Cedre-
no, Annalibus Francorum, an ve-
d Baron. ad A. DCCLXXXVIII. init. riùs ex d Baronio ſuo, & quos deſcri-
bit recentioribus, ipſe Maimburgius
perſequitur, *Libro* IV. Ubique ta-
men cavens ſecuritati cauſæ ut Ico-
nolatricæ, ſic & illîus Caroli Mag-
ni, quo anteceſſore, fundatoreque
potentiæ Francicæ, ſuperbire Mag-
num Ludovicum novit Jeſuita; hinc
etiam multus in *clade* mox ſecutâ I-
renes, in præmium ſcilicet ſancitæ
Iconolatriæ, & in *victoriâ* Franco-
rum deſcribendâ. Sed nos, iis ſe-
poſitis quæ extrà circum Hiſtoriæ I-
ma-

naginum, plus jam juſto prolixiores, & ad metam properare juſſi, quod ſupererat ad inſtitutum noſtrum perficimus. Strictim videlicet exponemus n publicâ Hiſtoriæ luce, ea quæ Synodum Nicænam exceperunt, in cauſâ Imaginum, hoc ipſo Sæculo VIII. & inchoato Sæc. IX. Atque adeò quâ animorum, ſcriptorum, factorumque contentione, fœdæ Iconolatriæ, & ruituro in Helleniſmum præcipiti Chriſtianiſmo, oppoſuerint ſeſe in Orbe utroque Reges, Imperatores, Synodi, ac pientiſſimi quique Præſules, & imbuti vetere diſciplinâ Theologi Doctoreſque.

II. Rem omnem cogemus in pauca, orſuri ab oppoſitionibus factis in *Occidente*, ut laboranti violatæque per Scriptores nuperos Hiſtoriæ, quæ [e] Maimburgio judice *à nemine adhuc ſatis expedita*, *elucidata*, quia non veritati litetur ſed affectui, pro paginæ noſtro modo ſuccurratur. Carolus Magnus, ſtipatus à teneris ſapientiſſimis Epiſcopis, Abbatibus, Do-

[e] P.11. pag. 37.

Doctoribus, quos inter Flaccus Albinus, qui & Alcuinus, Anglus natione, (quo uſum eſſe Præceptore ferunt Annales, viro in Scripturis ac diſciplinis ſæcularibus undequaque Doctiſſimo) exhauſerat ipſemet quicquid eſſet in Sacrarum rerum ſcientiâ reconditum, *f ut Magiſtri potiùs quàm Diſcipuli*, ſi quid obſcurum arduumque videretur, locum impleret. Cumprimis in verſandis Scripturis S. utriuſque Fœderis fuiſſe aſſiduum eum Principem, callentiſſimum etiam Eccleſiaſticæ Antiquitatis, omnes uno ore Hiſtorici Vitæq; Carolinæ Scriptores, tradiderunt. Sed & in eam curam incubuiſſe totum piorum Regum exemplo, Davidis, Joſaphati, Ezechiæ, Joſiæ, ut ad Scripturarum præſcriptum, & Veteris Eccleſiæ diſciplinam, fidem moreſque conformaret. Undè expreſſa fuêre Capitularia illa Carolo M. quibus ſtudium SS. Literarum in *Epiſcopiis* & *Monaſteriis* promovendum ſanxit, planè circà tempus Ni-

f *Baron. ad A.* DCCLXXVIII. *N.* XV.

cæ-

ænæ Synodi, apud [g] Jac. Simon-
um, & [h] Steph. Baluzium: *Horta-*
ur vos Literarum ſtudia non ſolùm
on negligere, verum etiam humilli-
â & Deo placitâ intentione ad hoc
ertatim diſcere, ut faciliùs & rectiùs
ivinarum Scripturarum myſteria va-
itis penetrare. Capitulari Aquiſ-
anenſi, Anni DCCLXXXIX. quo
mpore in refutandâ Synodo Nicæ-
n occuparetur: [i] *Nam Legimus in*
gnorum Libris, quomodò S. Ioſias
gnum ſibi à Deo datum circumeun-
, corrigendo, admonendo, ad cul-
m veri Dei ſtuduit revocare. Et
[k] *apit.* XX. ſanctionem addidit, ne
bri alii in Eccleſiâ legerentur præ-
r Canonicos ſolos, juxtà Can. Lao-
d:enum LIX. Et mox in *Capitulari*
ni ſequentis DCCXC. præmiſſo Libris
d Imaginibus: *Si quis Euangelizaverit*
bis præter id quod Euangelizatum
eſt contentum nempe (ut mox expli-
c:) *Propheticis, Euangelicis, & Apo-*
ſtolicis Scripturis, Anathema ſit! Por-
rò recens erat Carolo memoria Sy-

[g] Tomo VI. Concil. col. 1780. & in Conc. Gall. T. II. p. 122.
[h] Capitul. T. I. col. 203.
[i] Præf. Ib. col. 220.
[k] Ib. col. 221.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

nodi in *Gentiliaco* habitæ, de quâ fuſè ſuprà, circà Pipini extrema, quam ab *Imaginum* ſaltem cultu, adoratione, προσκυνήσει alieniſſimam fuiſſe, [l] invictis rei documentis oſtenſum, Maimburgianis offuciis diſcuſſis. Haud igitur novum vel abſonum cuiquam videatur, perlatâ Synodi Nicænæ ad Carolum famâ, hinc Actis ejuſdem, indignatum in Irenes Taraſiique molimina, quibus [m] *Imagines adorare compellerent*, quo fuit ille zelo & veritatis ſtudio, ac quotidiana etiam cum Viris doctis piiſque conſuetudine, oppoſuiſſe prolixum *Capitulare*. In quo ſanè permiſſis Imaginibus, contrà ſententiam prioris Synodi, *in ornamentum Eccleſiarum & memoriam rerum geſtarum*, docuit præcepitque *ſolum Deum adorare, in adorationem omnem Imaginum & cultum*, quocunque ſub vocum, diſtinctionum, & *ſtultiloquarum adinventionum* involucro, Libris IV. acerrimè invectus fuit. In quibus fatetur Maimburgius, [n] *centum*

l *Sect.* IV. *Num.* XIII. XIV. XVI.

m *Capitul. de Imag. Præf.*

n P. II. *pag.* 81.

tum & viginta Capita accuſationis proponi contrà Concilium Nicænum; omnes Hiſtorici & Chronographi uno ore, eam ut *Pſeudo-Synodum* à Carolo abdicatam. Atque hoc Opus Illico aggreſſum eſſe Carolum M. ndubiè Alcuino operam commodante, poſt cognita Irenes & decreta & facta in Oriente, *cum conhibentiâ Sacerdotum, in Regno à Deo ſibi conceſſo, Catholicis gregibus prælatorum*, perficiendum illud ipſum intrà *triennium fermè elapſum à geſtâ Synodo*, id eſt ſub finem Anni DCCXC. Præfatio ipſa teſtatur. Quem etiam annum tranſegiſſe Wormatiæ Carolum, *ſine ullâ expeditione militari, non aliâ occupatione quàm in literarum ſtudio*, & quæ ad *juſtitiam* aut *pietatem* attinerent, ex Annalibus & Vitâ Caroli ° Mezeræus obſervavit. Publicandum deinceps Opus, *non modicum volumen* dixit Hincmarus, confirmandumque in Synodo Francofortanâ Anno DCCXCIV. De quâ poſteà, ac tandem Romam

° *Tomo* I. p. 412.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

mittendum ad Hadrianum I. per *Angilbertum* Abbatem, & *quoſdam Epiſcopos*, eodem Anno DCCXCIV. Quod ex Inſcriptione ipſâ, ex [p] Canone Francofortano Secundo, [q] ex Reſponſione Hadriani, attexendâ Actorum Nicænorum Collectioni Latinæ, [r] ex Epiſt. Synodicâ Synodi Pariſienſis, & ex [ſ] Hincmaro Rhemenſi in Libro ad alterum Hincmarum Laudunenſem, certiſſimè colligitur.

p *Concil. T.* VII. *col.* 1054. 1057.
q *Ib. col.* 915. *&c.*
r *Sirm. Conc. Gall. T.* II.
ſ *Cap.* XX. *in Opuſc. Hincm. p.* 93. 94.

III. Eô verò fortiùs ſtimulatus Rex Carolus ad cauſæ totius examen, & ad admovendam etiam manum refutationi Græcorum, quod ipſos in Oriente Imperatores, *Orientalium partium Reges*, illinc *Conſtantinum* Copronymum, hinc *Irenem* Matrem junioris Conſtantini, *Fæminam* eam, *doctricem ductricemque* Concilii, decretorum omnium factorumque in cauſâ Imaginum fuiſſe præcipuos architectos, haberet exploratum. In utroſque jam ſtricturus calamum, cùm per ſe ipſum tùm per ad-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

[a]djutores Epiſcopos & Sacerdotes, [l]eriter quidem reprehenſurus illo[ru]m levitatem qui *fregiſſent* Imagi[n]es, longè acriùs illorum *demen[ti]am*, [t] *priſcæ Gentilitatis abſoletum* [e]*rrorem*, qui *adorandas calendaſve* [ſ]anxiſſent, quod unum toto Opere [p]æcipuè intendit. Undè etiam [L]ibri Carolini, hinc Francofortani [P]atres, non dicuntur oppoſiti Syno[d]o *Conſtantinopolitanæ* adverſùs Ima[gi]nes, ſed Synodo *Nicænæ*, in *Bi[th]yniâ* habitæ, [u] *Pſeudo-Synodo Græco[ru]m* ἐξόχως, *deſtruendæ & penitùs* [er]*adicandæ*. [x] Mezeræus, poſt omnes [C]hronographos qui ſcripti memine[r]int; *Charlemagne meſme écrivit, ou* [o]*rdonna qu'on écrivit un Livre pour* [l]*a combattre*; nempè *Synodum Nicæ[n]am*, & *adorationem Imaginum* in eâ [d]ecretam, oppugnaſſe ſcripto in hanc [re]m Libro Carolum M. Licet hæc [p]oſtrema, quia Conſtantinopoli ul[ti]mò terminata, per Imperatores [C]onſtantinopolitanos, in Canone [F]rancofortano, & apud Eginhardum,

[t] Libr. Car. I. C. XII.

[u] Hincmar. l. cit.

[x] T. 1. pag. 462.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

vocetur Synodus *Conſtantinopoli* facta, congregata. Nec jam conferemus in hunc locum maximi Regum in eam Synodum, in Irenem, in Taraſium, in Patres, in eorum decretum, in argumenta *inſaniſſima* & *abſurdiſſima* Græcorum, in *depravatas* Scripturas, Patres, Hiſtoriam, in *y Apocryphas & deriſione dignas nænias*, perpetuâ ſerie invectivas, ſarcaſmos, obelos. Occupatum iſtud abundè eſt, frequentibus excerptis ex libris Carolinis, à Dallæo noſtro, *z Libro* IV. de Imaginibus, à Forbetio Inſtruct. Hiſtoricarum, *a Libro* VII. aliiſque, reponente pleraque ipſo nuper Natali Alexandro, in *b* Diſſert. quam inſcribit *adverſùs Iconomachos*. Paſſimque nos in hiſtoriâ ſuperiore Taraſiani Conciliabuli, quid de præcipuis hujus præſidiis & firmamentis pronunciaverit Regium Capitulare, ex ipſis fontibus obſervavimus. Quin in manibus omnium verſantur illi Libri quatuor, non quales, ut ſubdolè Maimburgius, *ab inſecta-*

y *Lib.* III. *C.* XXX.

z *Cap.* II.

a *Cap.* X.

b *Sæc.* VIII. *T.* XIV. *Art.* V.

ctore Lutherano Anno 1549. ſed
ciales à Joh. Tillio editi, Meldenſi
Epiſcopo, & accerrimo Imaginum
pomacho, tum à Melchiore Goldaſto, [d] Pag. 93. Ed. 1615.
Conſtitution. Imperial. Collectionis
uo Tomo, præter ea quæ Epiſtolæ
rcutatoriæ Hadriani, & alibi inſerta
ſunt. Cur verò non exhibuerint in
Conciliorum Tomis ſeu Generalium,
ſe Gallicanorum, Binius[c], Sirmon-
dus, Labbeus, res ipſa docet, & fa-
teur Sirmondus ad Canonem Fran-
coortanum, *quia Libros Carolinos
miores noſtri re tandem ipſâ dam-
naunt.* Aſt probatum illud Capitu-
lar fuiſſe à Synodi *Francofortanæ*
Patribus, cui & adſcribi ſolet, &
in quo ſine dubio ſcriptum vellet Bel-
larminus, cujus etiam Synodi aucto-
ritatem Inſcriptio præfert, *Synodum
generalem in Franciâ, convocante Im-
peratore Carolo Magno* dixit Hincma-
rus in [d] Opuſculo LV. Capitulor. faſſi [c] Francof. 1613. à p. 93.
ſunt: Baronius, Bellarminus, Sir-
mondus, omnes ingenui. Quæ Sy-
nodus habita fuit, Ætate incunte,

 An-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Anno DCCXCIV. præſente aperienteque Synodum Imperatore, qui Paſcha Francoforti celebrarat, præſentibus miſſis duobus Hadriani, *Theophylacto* & *Stephano*, ac [e] *trecentis circiter Epiſcopis è Franciâ, Germaniâ, Italiâ, Hiſpaniâ, & Britanniâ*, fatente Jeſuitâ: Undè *univerſalem vel generalem Synodum*, haberi voluit præfatus Rhemenſis Præſul. Sanè agenda rurſùs in eâ Synodo fuerat cauſa *Felicis* Urgellitani, & *Elipandi* Toletani, damnata jam anteà ſententiâ latâ, etiam antè damnationem Hadriani Romæ factam, in Conciliis Forojulienſi & Ratisbonenſi, ut nos [f] pluribus in noviſſimâ Introductione, contrà Baronii & Nat. Alexandri injecta præjudicia. Sed præcereà actam in eâ Synodo fuiſſe cauſam Imaginum, *damnatamque Nicænam Synodum*, quam Hiſtorici nuperi, poſt Petavium alioſque, vellent tantùm [g] *credi damnatam*, omnia docent: Fides conſtans Annalium, Chronographorum, [h] ab aliis

e *Maimb.* P. II. p. 33.

f *Introd. Hiſt. Sæc.* VIII. *Cap.* VIII. *de Hæreſ.*

g *Petav. de Incarn. T.* v. p. 72.

h *Vide Dall. Lib.* IV. *ap.* 434.

liis aſſerta; memoratus antè Hinc-
arus; Epiſtola confutatoria tribu-
a Hadriano 1. in fine Collectionis
Nicænæ, ipſeque tandem [i] Canon
ecundus; *Allata eſt in medium*
uæſtio de novâ Græcorum Synodo,
uam de adorandis Imaginibus Con-
antinopoli fecerunt, ſeu ibi termi-
arunt, confirmarunt, octavâ quaſi
eſſione, ex Theophane: *In quâ ſcri-*
tum habebatur, ut qui Imaginibus
anctorum, ità ut Deificæ Trinitati,
ervitium aut adorationem non im-
nderent, anathema judicarentur. Qui
prà ſanctiſſimi Patres noſtri, NB. om-
imodis adorationem & ſervitutem
nuentes, contempſerunt, atque con-
ntientes condemnaverunt. Miſſaque
a condemnatio Romam ad Hadria-
um Pontificem fuit, cum Capitulari
Carolino, ut monitum Paragrapho
uperiore. Quod ipſum, de *Nicænâ*
ynodo (cui ſubſcripſiſſet Hadrianus)
er *Francofortanæ Synodi* Patres *dam-*
atâ, prolixâ diſputatione contrà
Alanum Copum, Vaſqueſium, Sua-

[i] *T. VII. Concil. col. 1057.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

reſium, Binium, de Valentia &c. inſtar omnium [k] Joh. Dallæus, *Hincmari* etiam loco fuſè vindicato, evictum probatumque dedit. Et quia nec id ipſum inficiari auſi Natalis Alexand. & Ludov Maimburgius; neque etiam ſuſtinere cum Binio, Surio, Bellarmino, & aliis, *Libros Carolinos* non habuiſſe Auctorem vel promotorem *Carolum*; craſſis id genus effugiis per iſtos exploſis, ac fuſè à præfato [l] Alexandro, ità ſupponimus nos utrumque, ut deinceps ratum & ὁμολογούμενον. Idque unum paucisſimis ſubjiciendum venit legentium oculis, ſed & judicio, quid uterque Hiſtoricus ab iſtis diverſum exceperit nuper, ſeu ad *Libros* illos Caroli M. ſeu ad *Canonem* II. Francofortanum, & quæ nova Virorum pari χρησφύγετα placuiſſe præ cæteris videantur.

IV. Natalis quidem magis apertè, quâ viâ elabendum ſit Iconolatriæ propugnatoribus in his anguſtiis tradit. [m] Summa eſt: Libros Carolinos

[k] *Sib.* IV. *de Imag. C.* IV.

[l] *Differt.* VI. *A.* VI. *&* VIII.

[m] *Ibid. pag. m* 7♥. *& ſeq.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

alios negaſſe Imaginibus *ſolum cultum latriæ , ſeu adorationis abſolutæ , quæ ſoli Deo debeatur* , deceptos voce *æquivocâ adorationis* Nicænis probatâ , & *verbis Conſtantii in Cypro Epiſcopi , prout Latinè legebantur in Actis ejuſdem Synodi*, de quibus poſtea. Ac feciſſe id Carolum M. eò acerbius , eôque *proclivoriem* fuiſſe ad credendum iſta de Græcis , quod *offenſus eſſet Conſtantino Imperatori , ob repudiatam ſororem ſuam , quam ſibi deſponderat.* Undè *politica ſtudia Carolum M. & Gallicanos Præſules in partes traxerint, contrà Synodum à Græcis Nicææ celebratam.* [n] Pariterque Patres Concilii Francofordienſis , *damnaſſe ſeptimam Synodum errore facti, putantes adorationem latriæ, quæ ſoli Deo debetur, à Nicænâ II. Synodo fuiſſe Imaginibus decretam* : Magiſque attendiſſe ad *Confeſſionem* illam Conſtantini Cyprii , quàm ad ipſam Synodi *definitionem*. Maimburgius defæcatiori ingenio, probè conſcius omnes evadendi rimulas pridem

[n] *Ibid. pag. 712. & ſeq.*

dem obſtructas eſſe, nec niſi commiſſos inter ſeſe, & cum hiſtoriâ ipſâ, quicquid penè eſſet recentiorum, catus ac perſonatus incedit: * *Concilium Nicænum*, inquit, *validè petitum fuit in Occidente*, *à Concilio Francofordienſi. Sed quia unum hoc eſt ex maximè momentoſis, & delicatioribus Hiſtoriæ meæ capitibus, oportet ut, illi extricando ac feliciter expediendo, rem altiùs repetam, examinandam paulo diligentiùs quàm ab Hiſtorico expectari debeat.* Poſtquàm Lectorem ità præparavit, varia poſtulat, pro ſolitâ in affirmando ſupponendoque fiduciâ. Ac de Libris Carolinis is quidem parciùs, & prudenter utique, datâ operâ, quos fatetur infenſiſſimos Synodo Nicænæ, p *propoſitis adversùs eam* CXX. *Capitibus accuſationis*, hinc ferè diſſimulandis puerili ineptoque ſilentio, ut legenti Hiſtoriam Iconoclaſticam patet. De Synodo autem Francofordienſi longâ paginarum ſerie diſſertat, quod inſtructior ad hanc ſibi eſſe

* *Ad Ann.* 794. p. II. pag. 26. & ſeq.

p P. II. pag. 11.

ſe videretur, infirmandis [q] *Mini-* [q] Pag. [illegible]
ſtrorum Proteſtantium ex eâ præſi-
diis, aliâ quàm factum hactenùs eſ-
ſet ratione & viâ. Undè indignatur
majorem in modum in [r] *Theologos* [r] Pag. 34.
ſuos, ſemet ità implicantes, ut hæc Hi-
ſtoriæ pars tandem confuſiſſima eva-
ſerit, diverſitate circuituum & effu-
giorum quibus ſemet extricare vo-
luerunt. Notat hinc flagellatque ſa-
cras anchoras [s] *Surii, Alani, Sanderi,* [s] Pag. 35. 36.
Suareſii, Binii, Vaſqueſii, ſed quo-
que illas *Baronii* & *Bellarmini*, qui ad
conjecturas pro libidine confictas, fai-
tes à plaiſir, *& ſine ullo rationabili*
fundamento, confugerint, *non veri-*
tatem hiſtoricam quærentes, ſed præ-
ſupponentes modò reverà non eſſe, quod
magnoperè nolebant ut eſſet. Nempè, vel
Francofordienſem Synodum reverà
non rejeciſſe aut damnaſſe illam
Nicænam, ut ferè priores; vel de-
ceptam certè fuiſſe à *Libris Carolinis*,
qui iſti impoſuerint, & ex quorum
falſâ informatione de ſententiâ Nicæno-
rum pronunciarit, ut ſenſit par Purpu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ratorum. His exploſis, perſuaſum vult Lectorem ſuum Jeſuita, ſe quaſi in ſuis primum [t] *acturum eſſe bonâ fide, ſine præjudicio, nulloque negotio diſſipaturum eſſe omnes has tenebras, & veritatem*, hactenùs in obſcuro latentem, *protracturum in lucem, præcisè Actis Synodi adhærendo.* Ac poſt longas ambages, & obteſtationes, magnumque nihil prolixâ actum declamatione, accingit ſe ad *Canonem* Francofordienſem conciliandum *cum Nicænis*, & Carolum cum Hadriano, tanquàm reverà ſententiæ ejuſdem. Omniſque illa tandem conciliandi ratio, non eſt niſi illa ipſa cui præiverat ex parte Bellarminus, perfecerant Petrus de Marca, & Dionyſius Petavius, de *errore* ſcil. *in facto* Patrum Germanicæ Synodi, ex *falſâ Verſione* Actorum Nicænorum, quæ & citata in *Libris Carolinis.* Ac licet eo ipſo tempore, Gallus alter, [u] Natalis Alexander, huic uni effugio longè fortiùs inſiſteret, interim applaudit ſibi hunc in

t Pag. 37. 38.

u Locis citat.

i modum Jeſuita: [x] *Ecce*, inquit, *ve-* [x] Part: 1x] p. 52.
rm Hiſtoriam famoſi illius Concilii
rancoford. Quam (ut mihi videor)
ſtis feliciter erui ex tenebris illis &
ifficultatibus quibus hucuſque impli-
ta jacuit, ob non ſatis examinata ab
iis omnia ea Antiquitatis documen-
a, quæ poterant hanc rem elucidare,
i à me factum eſt: Tum converſus
a Theologos *Proteſtantes*, ſi in qui-
bus eſſet aliquid *eruditionis, & bonæ*
fidei, jactitat *eorum fore neminem uſ-*
que adeò imprudentem, qui deinceps
ſtinuerit opponere Concilium Fran-
cfordienſe, *reverà*, inquit ille, *non*
minùs ipſis contrarium, quàm eſt Ni-
cnum alterum.

Plauditur, & magno palma favo-
re datur!

V. Artis eſt artem occultare, &
eo magis ejurat Jeſuita fidem om-
nem Hiſtorici, quo ſe magis con-
tradictionibus involvit, quo plus in
eo circuitionum, & ambagum, &
pagii, ut etiam *quid ſtatuere velit*
ſatis ipſe neſciat, ſicut [y] ille de Gallis [y] P. 1x] pag. 30.

Præ-

Præſulibus, hoc magis ſuam fidem, candorem, induſtriam, in ſolis Authenticis verſandis diligentiam, & rectum quo incedat ipſe talum, verbis extollit. Nec profectò invidemus illi Viro hanc præclaram de ſe ſuiſque opinationem, nec quas ipſe de ſe laudes cùm in hoc paſſim Opere, tùm in aliis præconiſat, ne hac parte Scaligeris, Lipſiis, Balſaciis, Arnaldis, Voituris, aliiſque Viris noſtrâ ætate inclutis, ſed nimium quandoque ſui amantibus, decederet. Summa omnium huc tandem tota redit: 1. Concilium Nicænum z *approbaſſe* quidem pro ſe, ſeu in ſuâ perſonâ, Hadrianum Pontificem, nondùm tamen *authenticè, juridicè, ſolemniter, illud ut Oecumenicum confirmaſſe*, quo tempore confutatum eſt Libris Carolinis, & deinceps congregata Francoforti Synodus fuit: Sed neque confirmaſſe poſteà, quicquid *Apologiam* pro eo Concilio ad Carolum Regem ſcripſerit. 2. Caroli M. tempore a *Gallorum Præſulum* in cauſâ Ima-

z *Maimb. P.* 11.. *pag.* 29. 32. 33. 39. 57. &c.

a *Ib. p.* 30.

maginum valdè fuiſſe ſententias diractas, quum plures eſſent qui, d exemplum XII. *Francorum Epiſcoporum, qui ſubſcripſerant Synodo Romanæ ſub Stephano*, tribuerent Imaginibus *cultum* & *honorem religioſum*, iegantibus omnem aliis. Acceſſiſſe ndignationem Caroli M. *valdè in Græcos animati*, cumprimis ob repuiatam à Conſtantino Sororem Caroli, & Mariam uxorem ductam, unè pariter *Concilium utrumque* rejeerit Francus, tùm illud ſub Coproymo, tùm alterum ſub Irene. 3. [b]*Liros* etiam vulgò *Carolinos*, concetos eſſe verbis adeò *atrocibus & injuriis*, ut hinc ſatis appareat, eorum Auctores *nullo modò ductos fuiſſe ſpiritu ejus Principis*, quare etiam atuerint in obſcuro, uſque ad pulicationem factam ab homine Luherano, ſub nomine *Eli Phili*, circà An. 1549. 4. Utique ſanè Nicænam Synodum, non modò reproatam fuiſſe à *Carolo*, ſcriptis CXX. ſeu objectionibus, ſeu capitibus ac-

b P. 32.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

cuſationis, Hadrianus *Reprehenſiones* dixit; ſed planè quoque *rejectam damnatamque fuiſſe*, [c] *teſtibus antiquiſſimis omnibus Scriptoribus*, *à Synodi Francofordienſis* Patribus, miſſâ Actorum Nicænorum Copiâ ab Hadriano Pontifice, per Legatos ſuos interfuturos illi Synodo. At nihil mirum in Nicænos exacerbatum fuiſſe Carolum Regem, & Germanicam Synodum. *Errore facti* accidiſſe, perſuaſumque fuiſſe illis omnibus traditam eſſe à Græcis Patribus [d] *doctrinam abominandam*, quam meritò damnarint. Quænam illa? Tribuendum ſcilicet Imaginibus *cultum latriæ*, *ſervitutis*, quæ *ſoli Deo* debeatur, aut *S. Trinitati*; cui jam doctrinæ oppoſuerint Canonem II. Francofortanum, ut ex verbis ſuperioribus liquet. Erroris verò tanti quæ cauſa? Accipe: Non fraus ulla, aut impoſtura Auctoris Librorum Carolinorum, quæ fuerit *Baronii* & *Bellarmini* imprudens conjectura, fundamento nullo nixa; ſed

c Pag. 34.

d Pag. 39. 40. 41.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

erſio Latina, eaque *peſſima & falſa*,
.ctorum Nicænorum, quam præ
anibus habuerunt Carolus, &
rancofortani, Authentico Græco
um deſiderato. Rurſum, quid in
t Verſione Occidentales illi ſcri-
tum legerant? Nempe offende-
unt ad verba illa *Conſtantini* Con-
antiæ in Cypro Epiſcopi, in Actione
II. Synodi: *Suſcipio & amplector*
norabiliter ſanctas & venerandas
nagines, ſecundùm ſervitium adora-
onis quod Conſubſtantiali & Vivifi-
trici Trinitati emitto. Verba hæc,
nc ſententia de adorandis Imagi-
bus cultu λατρείας, quæ [e] Χριστιανο-
κατηγόρων fuerit apud Damaſcenum,
icænis per errorem ab Occidenta-
bus imputata, una jam Viris illis
mnatæ confutatæque Synodi cauſa
it. Vitium verò non in Nicænis
atribus fuiſſe dicunt, ſed in [f] *Inter-*
ete, qui Septimam Synodum juſſu
driani Papæ Latinitate donaverat,
a cujus imperitiâ conqueſtus ſit Ana-
ſius. Nempè interpungendum fuiſ-

[e] *Maimb.* P. 1. *p.* 450.

[f] *Nat. Alex.* *Sæc.* VIII. p. 733.

ſe poſt illa verba, *His conſentio, ſuſcipiens & honorariè amplectens SS. ac venerabiles Imagines*: Tum ſequi in Græco alteram partem ſententiæ: Καὶ τὴν κατὰ λατρείαν προσκύνησιν μόνῃ τῇ ὑπερουσίῳ καὶ ζωαρχικῇ Τριάδι ἀποπέμπω. *Et adorationem quæ fit ſecundùm Latriam, ſoli ſuperſubſtantiali & vivificæ Trinitati emitto.* En, inquiunt illi, nodum cauſæ! Ecce quid damnarint illi Patres! Et hoc ipſum eſt quod non Maimburgius aliquis ex Actis authenticis primus ſuſpicatus eſt, ſed quod ex Gallis ſe prioribus deſcripſit. Urſerat ſanè, quoad rei ſummam,[g] Bellarminus ad objectam ſibi *Synodum Francofordienſem*, & [h] Baronius ad eandem Synodum. Deinceps verò ſed cautiùs [i] Petrus de Marca, ubi *de repudiatâ Nicænâ Synodo*, & Dionyſius Petavius, acturus *de Sacris Imaginibus*, [k] Tomo poſtremo Dogmatum Theologicorum.

5. Ac tandem concludunt præfati Maimburgius & Natalis, Synodum Francofortenſem, [l] *ſubjeciſſe ſua judi-*

cio

g *De Imagin.* L. II. C. XIV. §. *His duobus.*

h *Ad Ann.* DCCXCIV. *Num.* XXXVI. XXXVII.

i *De Concord.* L. II. C. XVIII. p. 130. 131.

k *Lib.* XV. *de Incarn.* C. XII. p. 580.

l *Nat.* p. 740. &c.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

cio Romani Pontificis, probè conſciis illis Patribus, [m] *Concilium nullum vim habere aliquam poſſe, niſi confirmatum à Papâ.* Addunt, [n] *laudatam* quidem ab Hadriano fuiſſe illam Synodum ut *venerabilem & ſacram*, licet non *authenticè confirmaverit.* Ac reverà non aliam fuiſſe Synodi Francofortanæ ſententiam, ſed nec Caroli M. quàm quæ Nicænorum, aut quæ Hadriani Pontificis, ſed, ut ex Petavio habuerunt, [o] *exactè convenire, nec minimùm diſſentire.* Quod ſatis doceat *poſtremus Articulus*, additus à Patribus Françofortanis ad ſuum Capitulare, in hæc verba: *Poſtremus Articulus quem addimus hic eſt: Sciat Dominus Apoſtolicus, & Pater noſter, & cuncta ſimul Romanorum Eccleſia, ut ſecundùm quod continet in Epiſtolâ beatiſſimi Gregorii, quam ad Serenum Epiſcopum Maſſilienſem dixerit. Permittimus Imagines Sanctorum quicunque eas formare voluerint, tàm in Eccleſiâ quàmque extrà Eccleſiam, propter amorem Dei*

m *Maimb.* p. 11. p. 44.

n *Ib.* p. 48. 49. &c.

o *Dogmat. Theol.* T. V. p. 581.

& Sanctorum ejus: Adorare verò eas nequaquam cogimus qui noluerint: Frangere vel deſtruere eas, etiamſi quis voluerit non permittimus. Et quia ſenſum ſanctiſſimi Gregorii ſequi, in hac Epiſtolâ, univerſalem Catholicam Eccleſiam Deo placitam, indubitanter liberè profitemur .... Adde, judice Maimburgio, quod ᵖ*non diverſum ſenſerit à Pontifice Carolus M. circà Imagines*, vel ex *Epitaphio* illo colligi, quod Carolus ſcripſit Hadriano, ut qui Pontifex

ᵖ Maimb. P. II. p. 57.

Populos & dogmate ſancto
Imbuerit.

VI. Quot, Deus bone, circuitus, ac viarum ambages, ſed & * diſſentientium Scriptorum claſſes, in eâdem cauſâ, ne cultum Imaginum damnaſſe aut *Carolus M.* aut *plenaria ex toto Occidente Synodus*, crederentur. Nobis quidem, dùm jam excrevit pagina noſtra, conſtitutum eſt brevi tabellâ, ac diſtinctis obſervationibus, utriuſque Scriptoris nuperi exhibere ſeu oſcitantiam, ſeu

* Vide Maimb. P. II. p. 34. 35. 36. 37.

ma-

nalam fidem, reſtitutâ rurſùm Hiſtoriæ veritate. Ac primò nihil aut precarium magis excipi, aut pugnans ſecum ipſo affirmari potuit, quàm quod iſti, ac præcipuè Jeſuita, eo liberiùs potuiſſe Gallos de Nicænâ Synodo judicare, quod *approbata* licet ſingulari judicio Hadriani, nondùm tamen ab eo *juridicè confirmata* fuiſſet. Atqui 1. Supponit hîc immemor ſui, quod alibi præfractè [q] negat, *Concilium* tamdiu non haberi authenticum vel juridicum, donec authenticè & juridicè *Papa confirmaverit*. Imò pro *Oecumenicis* etiam habita fuiſſe priora, certè Conſtantinopolitanum I. & Conſtantinopolitanum II. ſub Juſtiniano, ſed & recentiora, ſaltem fuiſſe habita pro authenticis, quorum decreta *authoritate ſupremâ* obſtringerent, *ſeu jam approbata aut confirmata à Pontifice*, *ſeu minùs*, ex profeſſo Maimburgius docet, ubi de [r] ſuperioritate Concilii ſuprà Papam. Nec aliter cenſent quicquid Janſeniſtarum eſt, ſed & aſſertorum Galli-

[q] *Traitté Hiſt. de l'Egl. Rom.*

[r] *Imprim. à Cap.* XVI. XVII. *&c.*

licanæ Libertatis, ad majorum ſuorum exemplum. 2. Habuit Jeſuita hoc quicquid effugii eſt, ex altero ejuſdem Societatis, Dionyſio Petavio: [s] *Septimam Synodum nondùm Oecumenicam & ab Hadriano probatam eſſe ſciebant, utpotè cujus ad illos Acta miſerat Pontifex, utique conſideranda, & recognoſcenda, ut Hincmarus teſtatur.* Bona verba! Sciebant tamen ex Actis ipſis tranſmiſſis ab Hadriano, & ex Legatis quoque Romanis, Synodum eam inſcribi *Univerſalem* vel *Oecumenicam*, in initio, medio, fine, & in literis poſt Synodum exaratis, ſeu ad Imperatores, ſeu ad Clericos CP. Sciebant [t] *conſentiente* Hadriano habitam, imò ſi ipſum Hadrianum audis, *ſecundùm ordinationem ſuam factam*, quod magis eſt, ut contendit Natalis Alex [u] *præſidente Papâ per Legatos*, quâ de re nolumus jam contendere. Sciebant hos feciſſe partem magnam Concilii, eidemque in omnibus ſubſcripſiſſe, exultantibus Græcis, de conſen-

[s] *De Incarn.* L. XV. C. XII. p. 581.

[t] *Hadr. Epiſt.* T. VII. col. 962.

[u] *Sæc.* VIII. *diſſ.* III. *quæſt.* I. & II.

enſu illo [x] *Taraſii* & *Hadriani*, de-
que *complexu mutuo juſtitia & pacis*,
ut Scripturas iſti uſurpabant. Scie-
bant Francofortani approbatam eam
ſubſcriptionem ad Hadriano, *ſuſce-
ptam* ab eo *Synodum*, ut ipſe aliquo-
ties profeſſus, nec alium in finem
tranſmittente Acta, quam ut Fran-
cum & Occidentales reliquos in con-
ſenſum pertraheret. Quem ut nega-
ri intellexit, protinùs Synodum eam,
ſcriptâ [y] *eruditâ Apologiâ*, & proli-
xâ illâ quidem, ſuſcepit defenden-
dam, falſo Maimburgio, *adverſus*
LXXX *Articulos objectos ab Auctori-
bus Librorum Carolinorum.* Non
quieturis antè poſterioribus Pontifi-
cibus, donec in Galliis quoque re-
ciperetur, quod tardiùs & [z] *longo
poſt tempore* factum, gliſcente ſenſim
circà Imagines ſuperſtitione, idem
rurſùs Jeſuita, poſt Sirmondum,
Petavium, alios. 3. Actûs illîus *con-
firmatorii* ſcilicet, ab Hadriano *di-
lati*, planè cauſa alia adfertur ab ip-
ſo Maimburgio. Expectata nempè

x *Actione* II. *col.* 230.

y *Maimb. P.* II. *p.* 45. 56.

z *Ibid. pag.* 51. 52.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

opportunitas reſcribendi Imperatori
a Ibid. p. 29. Græco, quâ ſimul repeteret [a] *Patrimonium Eccleſiæ Siculum, quod ni redderet Conſtantinus, Hæreticus declararetur.* Id urebat nempè Hadrianum, parùm fuiſſe ſollicitos in eâ Synodo Græcos, de juribus temporalibus *Petri*, ſeu de *juſtitiis Eccleſiæ Romanæ*, ut loquebantur ea tempora, quas negare *Hæreſeôn* maxima fuit. Sed pace tuâ, Maimburgj, nec Græci, nec Concilia Oecumenica priora, ac noviſſimè *Quini-Sextum*, quod Græcis eſt ſimplicitèr *Sextum*, confirmationem ullam expectarunt à Pontifice. Neque Tarasius, [b] reſcribens Hadriano, ut *Fratri, Comminiſtro,* Papæ *Senioris Romæ*, ullam approbationem petit, conſummata modò ac terminata eſſe feliciter omnia hiſtoricè narrat.

b Tomo VII. col. 623.

4. Nequicquàm etiam ad Hincmarum provocat Romanus. Id unum [c] Rhemenſis Præſul, *Papam Romanum in Franciam direxiſſe Pſeudo-Sydum de Imaginibus*: Undè conſtat quo

c Opuſcul. & Ep. p. 93.

o loco haberetur Nicæna Synodus Hincmari Senioris tempore, mortui toto ferè poſt habitam eam Sæculo. *Direxiſſe* autem in Franciam dicit Hadrianum, an ut *recognoſcerent* Galli, ut fortè retractarent, expungerent? Nugæ! *Direxit* tamen e officio, etiam à ſe approbatam firmatamque, quia Acta communicare officii debitique fuit. Ac nulli Romani *approbatio*, vel etiam *confirmatio* aut ſanctio, præjudicium attulit Epiſcopis reliquis per Occidentem, quo minùs liberè reprobarent. Paparum decreta judiciaque ſubjici Conciliis, non viciſſim Papis decreta Conciliorum, ipſum illud eſt quod ex profeſſo Maimburgius docet, in poſteriori Opere de [d] *Prærogativis Epiſcoporum* Romanæ Eccleſiæ. Ibidemque hoc unum agit, præcipuè ſanè intendit, ut deſtruat ſuum illud [e] aſſertum prius, ſociique ſui Natalis; *Iudicio Papæ ſubjici Concilium; Nullum Concilium habere vim poſſe, niſi fuerit confirmatum à* Pa-

[d] *Cap.* XVIII. *& ſeq.*

[e] *Paragr. praced.*

Papâ; Aut, *Confirmationis Papalis & juridicæ requiſitum fuiſſe Inſtrumentum*, ut haberetur Synodus aliqua Oecumenica, vel Authentica. Qui error hodiè Maimburgio eſt, *pernicioſiſſimus & toti Eccleſiæ periculoſiſſimus*. Probequę intelligebat, ignoraſſe hoc Sy-jus Romani, *juridicè confirmandi* Synodos, omnem Antiquitatem: Sed nec feciſſe Carolum M. aliud, in convocandâ Synodo Francofortanâ, quàm quod pridem Conſtantinus M. in convocandâ Arelatenſi Synodo *plenariâ* & *generali*. Hic enim pari ratione, ut pridem obſervatum ab Euſebio, Optato Milevit. & ab Auguſtino, judicium *Melchiadis Papæ*, ac Synodi Romanæ, [f] *diligentiùs examinandum curavit*. At diſpari eventu, dùm Arelatenſes confirmarunt judicium illud Romani, Francofortani autem unà cum Carolo M. reprobarunt. 5. Adde, Hincmarum illum citatum Petavio, ſed & Maimburgio, falli non uno modo. Confundit Synodum utramque,

[f] *Auguſt.* *Epiſt.* CLXII. *al.* XLIII. *Ep.* CLXV. *al.* LIII. *T.* II. *Op.*

cie, priorem pro *confringendis I-*
*m*aginibus, & alteram pro *adoran-*
des, tanquàm ſi diverſæ partes eſſent
ejuſdem Synodi, ejuſque *Conſtanti-*
nopoli habitæ, ac poſtremæ etiam
ſine interventu *Apoſtolicæ ſedis.* Rur-
ſus, *juſſione Apoſtolicæ ſedis, celebra-*
tam generalem Synodum in Franciâ:
Quæ veriùs in Germaniâ, ubi age-
bat tùm Imperator, ſed & juſſione
Caroli, uti Ratisbonenſis vel Regi-
nenſis prior Anni DCCXCII. vocan-
do ſanè ad illam Hadriano, invitan-
doque.

VII. An feliciùs excipiunt, Gal-
li nuperi, ſed poſt Petavium ſuum,
ex quo uno ſapiunt, Gallorum tùm
plurimos, Synodi Francoford. tem-
pore, exemplo *Epiſcoporum* XII. *in*
Synodo Romanâ, ſenſiſſe pro *cultu I-*
maginum? An Carolum M. iviſſe
in partes oppoſitas, *odio Græcorum*
certè Conſtantini Imperat. *ob repu-*
diatam Caroli ſororem? Hinc Opus
Carolinum univerſum, *ſui Auctoris in*
Græcos offenſionem & invidiam ſpi-
rare,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

g Loco cit. *rare*, ut [g] Natalis; Vel ut Maimburgius, non referre *Spiritum ejus Principis*. Hæc illi, nec magnoperè tamen proficientes his verborum rerumque præſtigiis. 1. Commentum illud de Gallorum Epiſcopis XII. *cultum* Imaginum aſſerturis in Synodo Romanâ, ſub Stephano IV. prolixè [h] antè exploſum eſt. *Diſtractas* in eo Gallorum ſententias fuiſſe affirmant quidem, conſuetâ temeritate, documento nullo probant. Summa *Gentiliacæ*, ſumma *Francofortanæ*, ſumma deinceps *Pariſinæ* Synodi, ſub Ludovico Pio, conſenſio fuit. In idem conſpirant Libri Carolini, deinceps facta, ſcriptaque Gallorum, ut Imaginum cultum omnem deſtruant, quemcunque tandem, ſolo *uſu* hiſtorico *permiſſo*, adverſus Copronymum, ac deinceps Claudium Taurinenſem, qui ne hunc quidem ferrent. Nunc ſi homines audis, Gallia Caroli tempore non modò hoc nomine diſtracta fuit, verùm etiam Francofordienſis Syno-

h Sect. IV. Num. XVI.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

odus, Generalis illa, *ne minimùm* *à Nicænâ diſſenſit.* 2. Pari fiduciâ il- l Viri, reprobaſſe Carolum Nicæ- um Synodum ex *odio* Græcorum, *nimatum* ſcil. in Græcos, ob repudia- tam Sororem ſuam, deſponſatam an- te Conſtantino. Ea certè fuêre tùm Caroli tempora, ut non tam hic mbiret affinitatem Conſtantini, quàm Conſtantinus illam Caroli. Hinc miſſi iteratò Legati in Occi- dentem fuerant, qui filiam Caroli *Rotrudam* (Ἐρυθρὼ Græcis) quam eperiret Conſtantinus, huic Conju- gem depoſcerent, juxtà pacta prio- a, ſed negante Carolo, *qui conſi- lium mutaſſet*, ut ex Annalibus Fran- corum ipſe [i] Maimburgius, *magno- um dolore* Imperatoris Græci. Nec tam infenſus Irenæ Francus, quàm hæc ipſa Carolo, ſaltem præ ſe fe- rens *ſe admodùm in eum accenſam, ob repulſam quam eſſet paſſa*, indeque velle ἐναμυνάσθαι Κάρουλλον *ulciſci Ca- rolum*, ut Theophanes ad A. Con- ſtant. qui Synodum excepit. 3. Sed in-

[i] *Lib.* IV. p. 3. 5.

indignationem Caroli demus! Quid indignius eo Rege, quid iniquius ſtatui potuit in tot graves Germaniæ, Galliæ, Italiæ, Hiſpaniæ, Angliæque Præſules, Francofordiæ cogendos? Nempè ob privatum Caroli affectum adverſùs Irenem, prodidiſſe eos fidem, *olitanam Eccleſiæ traditionem* oppugnaſſe, ſic Hadrianus Papa, id eſt receptum cultum Imaginum, ipſamque Nicænam Synodum, Pontifici approbatam. Hoc ſi fuit, cur iſtud neque Græci, neque Hadrianus I. exprobraſſe tanto Principi memorantur? Saltem continere Carolum debuiſſet reverentia Hadriani, à quo Synodus promota, approbataque, ſed & amicitia illa quam inter Regem & Pontificem illum tenerrimam ſemper fuiſſe, Maimburgius aliàs urget. 4. Non igitur patiebatur cauſæ momentum tacere vel Carolum, vel Gallos Præſules. Non ſinebat definitio Synodi planè nova, adverſaque Scripturis, Antiquitati, Synodo Gentiliacæ, Gallo-

rum conſtanti & doctrinæ & praxi, eademque præſidiis ficulneis, & conſutis fabellis mendaciiſque fulta. Et ſi in *Taraſium* Patriarcham indignantur Franci, *ut ex Laico ad Sedem Conſtantinopolitanum aſſumptum*, arguentes *vitium ordinationis*, quod ibidem addit Natalis Alexander, faciunt juxta Eccleſiæ Canones, faciunt quod Latini poſteà in Photium, imò quod ipſe in Taraſium Hadrianus, ut pluribus [k] ſuprà. 5. Illinc negant, referre *ſpiritum Caroli M.* Libros Carolinos, *ſpirantes ubique inviaiam, & offenſionem*, hinc prolixè adſtruunt, certè Natalis Alexander, reverà [l] *illorum Auctorem eſſe Carolum Magnum.* Quod teſtentur ſatis, inquit, Inſcriptio Operis, præfixum Operi Capitulare, mentio *Pipini* ut *Genitoris*, Hadriani ad Carolum Reſponſio, Synodus Pariſina ſub Ludovico Pio, Hincmari diſerta verba ad Laudunenſem, Exemplaria Mſſ. Vaticanum & Tilianum, & quæ alia mitto. Maimbur-

k Sect. 4.

l Diſſert. 7. Art. 7.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

burgius ipſe, effugio Bellarmini, Baronii, aliorumque notato, planè adſcribit auctoritati Caroli M. [m] *refutationem Concilii Nicæni triennio poſt factam.* Hinc etiam Capitulare illud *Caroli nomine* inſcriptum fuiſſe largitur, conſcio Principe, *miſſumque ab eodem Imperatore Romam* ad Hadrianum, ex Hincmaro, reſcripturo etiam Hadriano ad Carolum, & ad LXXXI. capita in Libris illis objecta. Ne jam addamus quæ [n] paulo antè à nobis hac de re occupata ſunt. Et tamen perſuaſum vellet Jeſuita, nec ſpiritum Caroli, nec genium, nec doctrinam ſatis exprimere præfatum Capitulare. 6. Adde, in hoc rurſùm committi inter ſeſe, qui in Libros illos indignantur: Laudantur enim à Natali Alexandro, *ab ingenii acumine, & eruditione,* longè *ſuprà* Græcos: Si verò [o] Bellarminum audis, & ὁμοψήφους, Libri iſti Carolini *videntur fuiſſe hominis barbari, imperiti, levis, ac planè ſtulti.* Maimburgius, conceptos *verbis in-*

m P. II. p. 31.

n Num. II. III.

o De Imag. L. II. C. XV.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

njuriis & atrocibus; Petavius, eſſe *impendiò virulentos & acerbos*. Immemores verborum acerbitatem ut patebit inſpicienti, natam fuiſſe ex atrocitate rerum quas notat, [p] *doctrinæ abominandæ, impiæ*, & injuriarum, maledictorum, anathematum, quibus virulenta Nicænorum pagina tota turgeſcit & fulgurat. Rurſùm Maimburgius, vulgatos illos primùm eſſe Libros ab homine *Lutherano*, & *debacchante in cultum Imaginum*; mox, [q] *verum fuiſſe Opus tributum Carolo M.* & quale ex Mſſ. Vaticano & ſuo, Tillius Epiſcopus publicavit.

p *Maimb. P. II. p. 40. 42.*

q *Ib. p. 32.*

VIII. Nunc ad cardinem cauſæ properamus, & ad eam in quâ tuti ſibi videntur recentiores iſti Acropolim. Compendium, modò deſcriptorum eſt: [r] Erraſſe *in facto* Libros Carolinos, & Francofordienſis Synodi Patres, ac confutaſſe eam ſententiam, quæ Nicænorum nunquàm fuit. Deceptos videlicet verbis *Conſtantini Cyprii*, & his quidem non

r *Hac Sect. N. V. §. 4.*

ut fuêre in *Authentico*, ſed ut repererunt in *Latinâ* Verſione, ad eos tranſmiſſâ. Addunt, ſummam fuiſſe conſenſionem doctrinæ utriuſque Synodi, Nicænæ & Francofordienſis, quemadmodùm & ſententiæ Caroli & Hadriani. Cui commento nupero, ingenioſo in ſpeciem, reipſâ craſſo, & ab ipſâ impudentiâ profecto, paucis ità obviam imus. Ac primò Librorum Carolinorum, hiſque conſentientis in Germaniâ Synodi, in iis Capitulis LXXX. quæ ad Hadrianum tranſmiſiſſe fertur, ſupponenda de Imaginibus certa doctrina eſt. Secundò, Excogitatum illud commentum de errore facti, & imputatâ Nicænis doctrinâ quæ minimè eorum fuit, & quidem ex ſolis illis verbis Conſtantini Cyprii falſò tranſlatis, in auctores retorquendum. Denique, quàm probè rurſùm ſibi conſtet Maimburgius Hiſtoricus, ubique immemor ſui, illorum ubique reus quæ in aliis perſtringit, verbis paucis aperiendum fuerit.

IX. Quotquot ſuis modò lumi-
ıibus uſurpaverint *Capitulare* Caro-
inum , hinc conſonam Gallorum
ıċtavi nonique Sæculi doctrinam, vel
Gallis hodieque judicibns, procul
ıffectu Monachali aut Jeſuitico , in
ſequentia noſtra opinor conſentient.
Principio, damnaſſe Carolum, cum
ſuis omnibus , non hanc aut illam
modò *ſpeciem* , hunc vel illum *gra-
dum* adorationis religioſæ, puta ado-
rationem *ſupremam, abſolutam, latriæ,
ſervitutis, per ſe, & propter ſe*, aut
ratione *materiæ* Imaginum, quæ ad-
ſcribat ipſis Imaginibus *divinitatem,
vim divinam, ſanctitatem internam,*
convertatque in *Idola Gentium*, ut
reſtringunt abſurdè Natalis & Maim-
burgius : Verùm damnaſſe quem-
cunque tandem religionis cultum,
quamcunque *adorationis* ſpeciem vel
imaginem , pictis ſculptiſve tabulis,
vel figuris Chriſti, Virginis, Sancto-
rum, Angelorumve deferendam,
quocunque etiam ſub nomine, vel
obtentu , vel loquendi modo , ad

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

rem ubiq; reſpiciente Carolo. Atque adeò, contrà quàm contendit Jeſuita, cultum eum qualem, Nicæni ſanxerant, non *permiſiſſe* ut *liberum*, ut bonum, ut utilem, ſolâ ſcilicet improbatâ cultûs illius neceſſitate, verùm omnem acerrimè interdixiſſe, vehementerque reprobaſſe. Quod adeò verum eſt, ut vel ad ſcripti Carolini apertionem modò provocemus. *Latriæ* voci vel cultui nuſquàm inſiſtit, quicquid alicubi Conſtantinum Cyprium perſtrinxerit. Nuſquàm deſignat ſibi adverſarios eos eſſe tantummodò, quos Natalis & Maimburgius interpretantur, *Chriſtianocategoros* Damaſceni. Nuſquàm ſe rem permittere, venerationem religionis, ſolo offendi nomine *adorationis*, vel προσκυνήσεως. Nuſquàm de Nicænis conqueſtus, qui *divinam naturam*, divinas perfectiones, virtutes, & intrinſecas illas, Imaginibus tribuiſſent; quum [l] *in Synodo Nicænâ nihil ſit expreſſius, quàm adorationis ſeu* προσκυνήσεως *quæ Imagini-*

[l] *Sirm. ad Can. 11. Francof. l. cit.*

ni-

ibus tribuitur nomine, non intelligi veram Latriam quæ Naturæ divinæ debetur. Χρηςφύγετα hæc miſeræ jacentiſque cauſæ, apud æquos rerum arbitros, certiſſimum indicium cenſebuntur. Carolus omnem abjudicat Imaginibus ut *adorationem*, ut *ſervitutem*, ut *ſupplicationes*, ſic quoque *omnimodum cultum*, ſic *veneratio-nem*, ſic *ſalutationem*, ſic *obſervationem*, ſic *inflexionem colli, capitis, genuum* coràm Imagine, ſic *oblationem thuris, luminarium*, & quicquid cenſeri potuit honos religioſus, ſeu τιμητικὴ προσκύνησις, qualem Nicæni decreverant. Nullum hic vocum aut diſtinctionum effugium admittit, quibus res ipſa, cultus, veneratio Imaginibus decreta, palliaretur, [u] *omnes novitates vocum, & ſtultiloquas adinventiones abjiciens, & non ſolùm non ſuſcipiens, verùm etiam tanquàm purgamenta deſpiciens.* Noluit pari loco cenſeri Imagines, abſque ſummâ temeritate, quo olim habiti [x] *Cherubini, Propitiatorium,*

[t] *Vide Lib.* II. *C.* XXI. XXIII. XXIV. XXV. XXVIII. XXIX. XXX. *&c.*

[u] *Præf. Capitular.*

[x] *Vide l. cit.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Arca Teſtamenti, aut *conſecrata* id genus plenaque *myſteriorum κειμήλια*, quæ non profectò adorationis, venerationis tamen objecta. Nequidem parem honorem haberi Imaginibus permittit, qualem [y] *Vaſis ſacris, divino cultui mancipatis*, aut *Divinæ Scripturis Libris, in quibus, non in Imaginibus, doctrinæ ſpiritualis eruditionem diſcimus.* Hæc verò adorata religioſè vel adoranda quis cenſeat? Conſimiliter negat Imaginibus illam [z] *venerationem* quâ proſequimur *Sanctos qui triumphato Diabolo cum Chriſto regnant*, quâ etiam *Angelos*, *minimè* tamen *adorandos*; quod magis eſt, & illam quâ proſequimur *homines vivos*, quæque nonniſi *civilis* adoratio ſit, *ſalutationis gratiâ*, & *charitatis officio.* Ubique Carolus, ſi ne iſti quidem ratione ullâ adorandi, *multo minùs Imagines adorandas*, *quæ rationis expertes*, quæ etiam *homini* cuivis longè inferiores ſint dignitate, honore, & in quibus nequidem par ſit ſalutationis aut

[y] *Lib.* II. C. XXIX. XXX.

[z] *Lib.* II. C. XXI. XXIV. XXV.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

aut charitatis, aut humilitatis exhibendæ ratio. Alibi etiam minùs venerationis deberi Imaginibus, quàm *Templo*, aut *loco Dei*, ſeu Dei locum interpreteris *Templum*, ſeu *Animam juſti hominis*, in quâ Deus habitat. Mittimus alia, jam quæ Dallæo, Forbeſio, & noſtratibus excerpta. Quid multis? *omnimodam* adorationem, cujuſcunque illa modi, generis, gradûs exiſtimetur, paſſim reſpuit reprobatque, ut *ſuperfluam*, *ſuperſtitioſam*, *vanam*, *incautam*, *ſacrilegam*, *dementem*, *abſurdiſſimam*, *ſummæ abſurditatis*, & quæ etiam his gravior eſt paſſim verborum invidia. Gregorius [b] *inſtruit*, *qualiter adorare Imagines omnibus modis devitandum* fit: [c] Imaginum adorationem *prorſùs abdicamus*: Imaginum cultus [d] *modis omnibus ceſſabitur*, ſi ſoli Deo cultus debeatur. Cavendum *omnibus modis*, ut *omnis* ſit *adoratio ſecluſa*. Rurſùs, [e] *modis omnibus ſpernimus adorationem*. Hinc ubique, *ſolummodò* retineri poſſe Imagines, ad *memo-*

[a] *Lib.* III. C. XXVIII.

[b] *Lib.* II. *Cap.* XXIII.

[c] *Ibid.*

[d] *Ib.* C. XXI.

[e] *Lib.* IV. C. IV.

riam, instructionem, venustatem, ornamentum, recordationem, aliàs certè *f parùm utilitatis habere, exceptâ recordatione rei cujus ſunt*. Qualem etiam *utilitatem* præſtant Picturæ quæcunque aut Tabulæ hiſtoricæ, chronologicæ, mnemonicæ, emblematicæ. Sexcenta id genus in ſcripto Carolino. Quod confirmarunt Francofortani his verbis: *Omnimodis* adorationem & ſervitutem *reſpuentes*. Dein & Pariſina Synodus, ſub Ludovico Pio, Ann. DCCCXXIV. *omnimodam* adorationem damnatura, etiam *cultum honorarium*, τιμητικὴν προσκύνησιν Nicænam, uti omnium ferè conſenſio eſt, nec ipſe diffitetur g Maimburgius, non diffitentur h *Porto-Regienſes* Maimburgii Cenſores. Ne jam de Agobardo Lugdunenſi, Jonâ, Hincmaro, & Gallis principibus dicam, ſub Ludovico Pio, Lothario, Car. Calvo &c. Quin ipſe Anaſtaſius Bibliothecarius, toto ferè Sæculo Nicænis poſterior, i Præfat. in hanc Synodum, ad Johannem

f *Lib.* I. *c.* XV.

g P. II. *à pag.* 261. *&c.*

h *Entret. d' Eud. p.* 187.

i T. VII. *Conc. col.* 31.

III. *excipit* à conſenſu *ſuper adoratione venerabilium Imaginum Gallorum quoſdam, quibus utique nondùm eſſet harum utilitas revelata.* Et ſi *adorationis* vox Francos offendiſſet, ut *æquivoca*, trahenda facilè ad eam adorationem quæ ſoli Deo debeatur, undè factum, ut *ſupremâ* illâ adoratione, & *abſolutâ* rejectâ, nuſquàm repoſuerint aliam iſti inferiorem? Cur nuſquàm vel Carolus, vel Francofordienſes, vel deinceps Pariſini, aut Agobardus, Jonas Aurelian. reliqui, permittere ſe ſaltem adorationem, ſeu cultum, ſeu venerationem, ſeu honorem religionis *inferiorem*, *relativum*, *indirectum*, *externum duliæ, propter Prototypum?* Imò verò cur hæc verborum ac diſtinctionum effugia, ex profeſſo refellit Capitulare, in illos qui errorem [k] *palliarent*; qui *indoctis* imponerent; qui dicerent *honorem Imaginis*, tranſire ad ipſum *Exemplar*; qui diſtinguerent inter adorare *ut Imagines*, & *ut Deum*; vel inter adora-

k *Lib.* I. *C.* XIV. *Lib.* III. *C.* XVI. XVII. XVIII.

re

re[l] *Imaginem* ipſam, & *Dominum per Imaginem* &c.? Cur etiam vel *ſalutantes*, *honorantes*, *oſculantes* Imagines, magis *genu flectentes*, acriter perſtringit Capitulare, non uno in loco? Et cur de aliâ *adoratione* loquererur, quàm quæ Nicænorum perpetuis ſuffragiis, argumentis, exemplis, ac tandem definitione ipſâ probata, ſancitaque fuerat? Nempe de προσκυνήσει, ἀσπασμῷ, & quocunque *honore religionis*. Aut an nugas acturus fuit Carolus, & cum larvis luctaturus, ſeque modò ipſum, & Gallos, & Synodi Generalis Patres ridendos præbiturus Rom. Pontifici, totique Orienti? Quî denique factum, ut hoc nomine Roma univerſa, poſt Hadrianum, indignata fuerit in Libros illos Carolinos, ex quo innotuêre, ut ſententiæ ſuæ reverà adverſos, magis in Pariſinos, in Agobardum, cujus *eſſe expungenda omnia, quæ ſub hoc titulo* de Imaginibus *continentur*, Hiſpani decreverunt in vulgato [m] Indice Expurgatorio? Ac lon-

[l] Lib. IV. c. 21. &c.

[m] Claſſ. ſec. de Papir. Maſſ.

[L]ongè jam magis ingenui vel Peta[v]io, vel de Marcâ, vel Natali, Su[r]ius, Baronius, Bellarminus, Gret[ſ]erus, ac reliqui ferè, qui *omnem* [I]maginibus *adorationem* negatam illis [L]ibris probè intellexerunt, hinc [H]*æreſeôs* notandis. [n] Mezeræus Gal[l]us de Synodo Francofortanâ, ut [H]iſtoricum docuit: *Patres hujus Con[c]ilii Occidentalis Nicænum pro Oecumenico habere renuentes, hanc adora[t]ionem* NB. omnibus modis *rejece[r]unt, damnaruntque communi conſen[ſ]ione. Ipſe Carolus M. conſcripſit, aut [c]ertè conſcribi juſſit Librum, illi op[p]ugnandæ.* Hinc etiam [o] P. Pithœ[u]s, [p] Jac. Sirmondus, [q] Steph. Ba[l]uzius, [r] Anonymi Porto-Regienſes, [i]pſeque [ſ] Maimburgius, parùm ſui [p]lerumque memor, faſſi ſunt, *mutatam* fuiſſe tandem Gallorum *ſententiam, mutatum conſilium*, qui *Synodi Nicænæ, adorationique Imaginum, pertinaciùs initio reſtitiſſent*, neutrum poſteà facturi, ſed amplexuri utramque, ſaltem *re* & praxi. Quod ſeriùs

[n] *Tom.* I. *p.* 462.

[o] *Praf. in Hiſt. P. Diaconi.*

[p] *Sirm. Admonit. T.* VII. *Conc.* 1055. *Et ad Conv. Pariſ. col.* 1648.

[q] *Baluz. Not. ad Agob. p.* 88.

[r] *Entret. p.* 195. 196.

[ſ] *P.* 11. *p.* 52. &c.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

riùs accidiſſe largiuntur Viri Docti, idque demonſtrant præfati Porto-Regienſes, ex Aimoino, Gerſone, Pithœo ipſo, J. C. & Hiſtorico ævo ſuperiore in Galliis eximio, faſſo *homines ſuos nuper admodùm imaginoſos eſſe cœpiſſe.* Quæ loca jam à Dallæo noſtro producta fuerant, Libro de Imaginibus IV. & de Pithœo [t] Thuanus, neminem privata & domeſtica negotia *exactiùs tenuiſſe, quàm Pithœus Gallicam hiſtoriam, origines, leges, mores, conſuetudines.* Quin Papir. Maſſonius, Vir inclytus, ſub initia hujus Sæculi, tradidit, his ſcriptis [u] *Græcorum errores de Imaginibus & Picturis adorandis maniſeſtiſſimè detegi.* Nec aliter quicquid Francorum Annalium aut Hiſtoricorum, poſt Eginhardum, Hincmarum, Anaſtaſium, Strabum, Aimoinum, Adonem, Rheginonem, Conr. Urſpergenſem, &c.

X. Quâ nunc fronte Maimburgius Carolo tribuit, aut certè Francofortanis, [x] *cultum* hos Imaginum *libe-*

[t] *An Ann.* 1596. *P. V.*

[u] *Præf. in Agob. Pariſ.* 1605.

[x] *P. II. pag.* 51.

liberum reliquiſſe, permiſiſſe, quem Nicæni ſtabilirent nempè ut *neceſſarium?* Hoc ſi permittere eſt, quod *omnibus modis* accuſas ultimæ veſaniæ, & vanæ ſuperſtitionis, imò execrabilis erroris, permiſêre fateor Carolus M. & Carolini Theologi cultum Imaginum. Sed urget Jeſuita *poſtremum Articulum* Capitularis ad Hadrianum miſſi, ac *decreti* in modum conceptum, in quo iſta, *adorare Imagines nequaquàm cogimus qui noluerint.* Undè verò tu, Maimburgj, illa verba, quæ inſcribuntur *Caput Vlt.* Libri IV. Carolini, facis *decretum* Francofordienſis Synodi, de Imaginibus? Et num fortè diſceſſit hæc Clauſula à totâ diſputatione Caroli, jamque permittit aut adſtruit ſub finem Operis, tanquàm rem liberam, quod totis quatuor Libris deſtruxerat, ut rem vanam, ſacrilegam, ſuperſtitioſam, ne quid gravius dixero? An etiam alia mens Synodi Francoford. fuit, quàm eorum Librorum, aut ejus Capitularis, quod

quod ſuo conſenſu, ſuâque miſſione ad Hadrianum, ea Synodus confirmaret? Et quid, obſecro, ille tuus Articulus ſtatuit? Nempè id ipſum quod *contineret Epiſtola Gregorii ad Serenum Maſſilienſem*; de quâ jam *Libro* II. *Capite* XXIII. & alibi dixerat. Hanc autem *uſum* ſolummodò permiſiſſe, approbaſſe, *adorationem omnibus modis vetuiſſe*, jam in hujus [y] Hiſtoriæ limine oſtenſum. Neque hactenùs de Gregorii mente ullus in Gallis cordatioribus dubitavit. Ac ne Maimburgius aliquis vel Natalis ſuſtineat, damnaſſe Gregorium nonniſi adorationem *abſolutam, aut latriæ*, intercedunt illa verba, *omnibus modis veta*, quod Galli Porto-Regienſes rectè vertunt, *Défends qu'on adore les Images, en quelque maniére que ce ſoit*. Et cur unam *latriæ* adorationem tantâ contentione vetuiſſet Gregorius, de quâ nec metus aliquis fuit, nec Sereni ulla querimonia, quaſi Imagines habuiſſent Galli pro *Diis*, pro *Divinâ Naturâ*?

[y] *Sect.* I. *Num.* IX.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

nò Serenus ne *coràm illis proſterni*
oluit fideles, aut quoquomodo a-
orari. Quod ei concedit Grego-
ius, *ſolummodò ad inſtruendas men-*
s retineri Imagines ſuadens. *Ado-*
ndi vox etiam, ut ad picturas re-
rtur, cur ubique Gregorio ſit cul-
is *latriæ?* Cur aliam adorationis
ut venerationis ſpeciem, legitimam
lam, non expreſſit? Quibus etiam
le vocibus permiſit adorationem
elativam Imaginis, Picturæ? Qui
epiùs, etiam in Epiſt. ad [z] Secundi- *z Vidè ſupra p. 284.*
um, de quâ antè, ſe non picturam
dorare, non imaginem, ſed *illum*
dorare & ſolum, quem per Imagi-
iem natum, aut paſſum recordare-
ur; Item, per picturæ hiſtoriam
uid ſit adorandum addiſcere rudio-
es. Nuſquàm ille ſe Chriſtum ado-
rare *in Imagine*, aut *coràm Imagine*,
aut *per Imaginem*, qui cultus relati-
vus eſt, ut ſupponit rurſùm Jeſuita.
Quin hoc diſcrimen intercedit inter
Carolum M. & Gregorium, quod
Carolus *permitteret* quidem Imagi-

 nes,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

nes formari, haberi, retineri, ſed tamen non præciperet, non magnoperè urgeret, non magnam admodùm eſſe Imaginum utilitatem contenderet. Unde iſta: [a] *Præſertim cùm* Imagines *parùm utilitatis habeant, exceptâ recordatione rei cujus ſunt* Imago. Rurſùs: [b] *Imagines verò*, NB. *omni ſui culturâ & adoratione ſeclusâ, utrum in Baſilicis ſint, propter memoriam rerum geſtarum & ornamentum, an etiam non ſint, nullum fidei Catholicæ adferre poterunt præjudicium; Quippe cùm ad peragenda ſalutis noſtræ Myſteria*, NB. *nullum penitùs officium habere noſcantur.* [c] Poſteà: *Aliud Imagines habere voluntate, aliud indigentiâ*, &c. *Cùm videlicet ſine Imaginum intuitu homo ſalvari poſſit.* Imò eodem Capite, docet ſummæ infirmitatis eſſe, & cœcitatis, confugere ad illud *Imaginum adminiculum*, ſeu idcircò Imagines erigere, *ne Dei*, aut *Chriſti*, aut *ſanctorum ejus valeat quis oblivíſci.* Alibi etiam, quod & [d] Agobardus ex

a Lib. I. C. XV.

b Lib. II. C. XXI.

c Lib. II. C. XXII.

d De Imag. p. 242. 243. Ed. Bal.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Auguſtino, *viſibilia* iſta *nocere ad in-*
iſibilia capienda: Et *hominem ab ex-*
rioribus trahendum introrſus, *non*
b interioribus exteriùs projiciendum,
t proficiat. Rurſùs Carolus: *ᶜ Si* ᶜ Lib. III. C. XXIII.
ictura quandoque *ad veritatem re-*
olendam mentes promovent; *verſâ*
ice, *pro veritate ad mendacia cogi-*
anda ſenſus promovere, coloribus
ingendo quæ *nec ſunt*, *nec fuerunt*.
Ex quibus planum eſt, clauſam il-
am Librorum Carolinorum, *adorare*
Imagines nequaquàm cogimus, dam-
nare Nicænorum decretum, ut im-
pium, temerarium, quo adorare
Imagines præcepiſſent. Quanquàm
nec ſatis illa cohæret cum præce-
dentibus; *Permittimus Imagines San-*
ctorum formare; *adorare verò eas ne-*
quaquàm cogimus, neque inter iſta
juſta oppoſitio eſt: Benè ſi legatur,
formare quidem permittimus, *adorare*
nequaquàm permittimus, quæ ſum-
ma eſt totîus Operis Carolini.

XI. Nihilo felicior in excipiendo
eſt Natalis Alexander. Alter fu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

mum, inanem alter auram vendit, pigmentarius iſte, carbonarius alter. Negat[f] Dominicanus, abjudicare Carolum Imaginibus omnem *religionis cultum, id eſt, à religione imperatum.* Atqui *omnibus modis coli* ubique prohibet, etiam eo modo quo Codicem Euangeliorum, aut Vaſa Sacra veneramur. Adde, ea officia quæ præſtamus pauperibus, liberis, ſervis, proximo, eſſe à *religione imperata*, neque eô dici cultum, honorem, venerationem religionis. Sed circà Imagines *imperatum* à Chriſto aut Apoſtolis nihil. Pergit Monachus: Putaſſe Carolum, hanc eſſe mentem Nicænorum, quod ineſſet Imaginibus *Sanctitas interna*; in coloribus ſcilicet, arte, materiâ Picturæ? Quàm tibi Carolus M. nunc vervex eſt, craſſo ſub aëre natus! Imò vel *appellari Sanctas* indignabatur, ſanè cum relatione ad Prototypum, quemadmodùm non longè poſt Agobardus; [g] *ſacrilegi* ſunt qui *ſanctas appellant Imagines.* Porrò Do-

[f] *Diſſert.* VI. *Art.* VII. VIII. *à p.* 710.

[g] *Agob. de Imag. p.* 248. *Ed. Bal.*

Dominicanus ubique oberrat eâdem chordâ, ubique *κοκκύζει* ac principium petit, unumque illud occentat; [h] *Offendiſſe* modò Carolum & Francofordienſes, ad *vocabulum adorationis*, quod invidiam fecerit; quam interpretati ſint adorationem *ſervitutis*, cultum *ſoli* Deo debitum; *ſpem* in Imaginibus noluiſſe *collocatam*; qualem cultum Gentiles *ad Idola & ſimulachra* tranſtuliſſent; & hanc fuiſſe Hæreſim Χριστιανοκατηγόρων. Præterea non damnaſſe cultum Imaginum, ut [i] *illicitum ex divinâ Lege*, ſed ut *periculoſum propter abuſum*, ut ex quo *ſuperſtitionem reformidarent*, hinc *uſum prohibere honorariæ adorationis ne abuſus oriatur*, fateri aliàs, *cultu Imaginum quoſdam benè uti poſſe*, & quæ in eam ſententiam ille plura. Atqui, 1. Æquivocatio latere nulla potuit in voce *adorare*. Sexcenties Carolus utitur vocibus, *colendi*, *honorandi*, *ſalutandi*, *oſculandi*, *obſervandi*, *venerandi*, *inflectendi collum*, *caput*, *genua*, *offe-*

h *Loc. cit.* 710. 723. &c.

i *Ib.* 715. 721.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

rendi incenſum, *lumina* &c. & omnia ab Imaginibus procul eſſe jubet. Ipſe Natalis, αὐτοκατάκριτος, *uſum prohibere videntur* [k] *honorariæ adorationis*, τιμητικῆς προσκυνήσεως, ſancitæ expreſſime à Nicænis. *Adorare* igitur Carolo, & Gallis omnibus, ſignificavit id quod omni Antiquitati, quod Cypriano, Minutio, Arnobio, Lanctantio, Hilario, Ambroſio, Hieronymo, Auguſtino, Leoni, Vigilio, Gregorio I. deinceps Hadriano I. tùm & Thomæ Aquinati, & Scholæ univerſæ; nempe *cultum religionis* exhibere, qualemcunque tandem, etiam relativum, genuflexione, proſtratione, incurvatione, oblatione munerum, incenſi, ſimilibus. *Adorare* etiam Caroli & Francis fuit, id ipſum quod Nicænis, τὸ προσκυνεῖν, προσκυνεῖσθαι, & his [l] affinia, ut ſuffragia omnia eorum Patrum, & definitio Synodalis, ferebant. Nec modò illa *adorationis* ſpecies damnata Carolo, quæ directam Idololatriam implicaret, ſed etiam ut

k Pag.721.

l *Vide ſect.* VI. *Num.* XIV. XV. XVI.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

it viſum, quæ *ſuperſtitionem*, vanam, vesanam, inanem, ſuperfluam, veſanam, circà res inanimes, argueret, Agobardus dixit, [m] *non ſolùm divinum deferre honorem, ſed etiam ambitiosè honorare.* 2. Cultum *ſervitutis*, fateor, Latini recentiores reſtrinxerunt ad *latriam*, quam etiam Imaginibus *Crucis*, & *Chriſti* deferendam eſſe, poſt Doctorem Angelicum, & principes Scholaſticos, etiam Jeſuitæ, certè Gregorius de Valentiâ, in ſuis de *Idololatriâ*, acerrimè defendunt. Sed verò *ſervitutis cultus* Carolo M. rurſùm fuit, dein & Agobardo, & vetuſtioribus, idem quod Auguſtino. Hunc autem Auguſtinus contradiſtinxit cultui *charitatis*, *ſocietatis*, *imitationis*: Vocavitque hoc nomine ſpeciem omnem divini cultûs, omnem eam *ſervitutem quæ pertinet ad colendum Deum*, etiam *incenſum* adolere, *Sacrificium* offerre, *dona* vovere, *ſolemnitatibus*, *feſtis*, *diebus ſtatutis* memoriam ſacrare, recolere, ut pri-

m *Lib. cit. p.* 245.

o Ibid. pag. 222. 223. & ſeq. dem Theologis obſervatum, poſt o Agobardum Lugdunenſem, ex Libris de Civitate Dei. 3. Supponit Natalis τὸ κρινόμενον, cum Maimburgio ſuo, dùm reſpexiſſe volunt Francum Imperatorem cum ſuis, ad Hæreſim, quæ dicitur χριστιανοκατηγόρων apud Johannem Damaſcenum. Qui nempè Imagines haberent pro *Diis* aut pro *Deo*, aut *Divinæ Naturæ* cenſerent, qualiter Gentiles Idola ſua.

p Hac ſect. N. XIII. Quâ de re p paulo infrà dicendum. q Loco cit. p. 712. 716. 719. Ità ſupponit q Natalis eum modò cultum improbatum Francis, quo *ſpem auxilii* collocarent in Imagine, exorandâ *precibus*, *ſupplicationibus*. Equidem inſanæ hujus ſuperſtitionis exempla plura Carolus in Actis ipſis Nicænis deprehenderat, expetiti ab Imagine vel per Imaginem auxilii, & accepti, *Actione* IV. & V. ſed & Scripturæ loca eò detorta, uti

r Lib. I. C. XXIII. C. XXIV. de vultu Imaginis iſta, r *Vultum tuum Domine requiram*; *Vultum tuum deprecabuntur omnes divites* &c. Legerat etiam Confeſſionem eam Euthy-

thymii Sardenſis, ſ *Ex toto corde ſuſcipio venerandas Imagines.* Hæc Carolus ità uno ut altero loco flagellavit, ut etiam ad reliqua omnia quæ aliquem religionis cultum Imaginibus tribuerent, reſpexerit. Tacemus jam Pontificiæ ſuperſtitionis *invocationes*, *deprecationes*, *vota*, ad Imaginem *Crucifixi*, *Veronicæ*, *Virginis* &c. de quibus Teſtes authentici.

ſ *Lib.* III. *C.* XVIII.

4. Non minùs impudens aſſertum eſt; Neque Carolum, neque Gallicanos Germanoſque Præſules impugnaſſe venerationem Imaginum, *ut illicitam ex ſe, & divinâ Lege prohibitam.* Imò verò ubique, ut pugnantem cum præceptis, *ſolum Deum tuum adorabis, coles; adorate Dominum; mihi flectet omne genu; non adores manufactum;* &c. Hujuſmodi iſtud alterum, ex doctrinâ Caroli & Germanorum, *cultu Imaginum quoſdam benè uti poſſe.* Da locum ſodes, nec enim dixêre citato Capite XVIII. Libri IV. Id modò Carolus, per occupationem quandam, ſanè ſe *Ima-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

gines in Baſilicis poſitas nolle *nuncupare Idola*, quatenùs ſcilicet in Baſilicis erigerentur, [s] *ob ornamentum Baſilicarum & Memoriam.* Sed ne degenerent in *Idola*, ideò (inquit) adorare, aut colere, aut ſervitium religionis eis impendere recuſamus. *Rem* ipſam, Imagines in ſe, aut in uſu illo civili & mnemonico, non ſcelus aut piaculum reputari; benè *cauſam rei*, ſeu poſitas Imagines eum in finem ut colas, adores, aut ſervitium impendas. Prius vocant *uſum* Imaginum, in quibus non ſit cauſa piaculi; poſterius *malum uſum*, quod in flagitium convertatur. Ubi jam, Natali, *cultu Imaginum quoſdam benè uti poſſe*, dùm in ipſo illo cultu abuſum & flagitium & periculum notat Capitulare? Habes etiam diſcrimen Carolinum inter *Imaginem* & *Idolum*. *Imago* extrà uſum adorationis, vel cultûs, *Idolum* ſi colueris aut adoraveris: *Imago*, ut idem [u] alibi, quæ ſit *ad ornamentum vel ad res monſtrandas*; *Idolum*, ac-

s Ibid. L. IV. c. XVIII.

u Præfat. Capitul.

ccedente *ſacrilego ritu, & vanâ ſu-erſtitione.* Undè nuperi in Galliâ Pontificiâ Cenſores Hiſtoriarum Maimburgianarum, fatebantur primis Sæculis non obtinuiſſe *Imagines*, minùs earum *cultum*; quod aliàs Pagani * *objectum ſibi cultum Idolorum retorſiſſent in adoratores Imaginum, nec in cultu exteriori ullum videri diſcrimen.* Eant nunc Maimburgius & Natalis, ac Nicænas Imagines toto cœlo diſtare ab Idolis cauſentur! 5. Denique opportunè largiuntur, abſterruiſſe Carolum & Gallicanos Præſules, metum *abusûs periculoſi*, ac *ſuperſtitionis*, ex Imaginum cultu. Optimè! Hunc verò abuſum, hanc ſuperſtitionem, & nefandam illam, quis negabit obtinuiſſe praxi perpetuâ, & univerſali, ex quo ſtabilitus fuit ille cultus? Non jam dixerint, Carolus, Francofortani, Pariſini, Agobardus, Jonas, Strabus, eorumque temporum Viri. Sed qui invaleſcente magis ac magis eâ ſuperſtitione ingemuerunt, in ipſo Papatu, Duran-

* Entret. p. 139.

randus Mimatenſis, Joh. Gerſonus, Pius II. auctor Commentariorum, Polydorus Virgilius, Ludov. Vives, Eraſmus, Caſſander, complures alii, à noſtratibus Raynoldo, Molinæo, Dallæo, Drelincurtio, Forbeſio, aliàs producti. Neque hanc ſuperſtitionem ex animis plebum aut Monachorum unquàm evellas. Undè, ex hypotheſi Maimburgianâ, quæ & Petavii eſt, ſi Imaginum cultus res libera, & indifferens, iſque cauſa perpetua fuerit *piaculi*, & *periculi*, ſequitur nec Nicænos, nec quoſcunque alios, imperare aut ſancire hujuſmodi cultum vel potuiſſe, vel debuiſſe. Quo factum, ob abuſus execrandos, & perpetuos indè à primâ Iconoduliæ origine, ut omnis penè Reformatio ab Imaginum & Simulachrorum everſione proceſſerit.

XII. Hactenùs conſtat doctrina Caroli M. & Gallicanorum Germanorumque Præſulum. Qualis etiam fuerit doctrina Nicænorum, fusè docuit

uit Sectio prior, in totîus illîus Synodi compendioſâ anatome, etiam audito Maimburgio. Nunc ad ſacram illam anchoram, quam Dion. Petavius, & Pariſinus Præſul noſtris ſubminiſtrarunt! Qualis illa ſit, deſcriptum [y] ſuprà, ſcil. intentos fuiſſe Carolum & Francofordienſes in verba *Conſtantini Cyprii*, in Verſione Latinâ, quæ ſanè errorem deteſtandum continerent, *Latriæ* Imaginibus exhibendæ, qualis *S. Trinitati*. Jam nimis pagina noſtra ſuccrevit, hinc ſummatim iſta notamus. 1. Supponunt illi Viri, probant nullo teſte, nullo Auctore, videlicet reſpexiſſe totum Capitulare Caroli, hinc Synodi Germanicæ, ad pauca illa verba Cyprii Epiſcopi, quæ ſunt in *Actione* III. Fateor perſtrinxit illa [z] Imperator, ſed ſemel fortè, & ut privatam pugnantemque ſecum ipſâ Confeſſionem *Conſtantini*, [a] *comme l'avis d'un particulier*. Expenſis, antè & poſteà, Confeſſionibus Baſilii Ancyrani, Theodo-

y *Hac Sect.* N. V. §. 4.

z *Lib.* III. C. XVII.

a *Maimb.* P. II. p. 46.

do-

doſii Ammorienſis, Euthymii Sardenſis, reliquorum omnium. Nuſquàm Carolus ea verba toti Synodo imputavit, aut pro definitione Synodali habuit. Optimâ etiam fide recitaſſe, ut erant in Exemplari Româ tranſmiſſo ab Hadriano, hi noſtri conſentiunt. 2. Facilè damus, vitium Verſionis eſſe potuiſſe, quæ Conſtantinum illum exhibuit tanquàm veneratum Imagines, *ſecundùm ſervitium adorationis quod Trinitati emitteret.* Quanquàm oppidò mirum ſit, fefelliſſe eam Verſionem ipſum Hadrianum, fefelliſſe Legatos Hadriani qui Synodo interfuerunt, neque ad dura illa errorem ſuſpicatos. Nam explicanda quidem cenſet [b] Hadrianus ex definitione Synodi, at non negat expreſſa fuiſſe Conſtantino. Neque etiam Anaſtaſius Bibliothecarius, qui alteram Verſionem adornavit, toto ferè poſteà Sæculo, hunc errorem notat, imò planè *verbum è verbo ſecutum eſſe Interpretem* priorem, ſed hoc ipſo obſcu-

[b] *Tomo* VII. *Concil. col.* 946.

curum & faſtidioſum. Undè par ſu-
ſpicandi ratio eſt, emollitum poſteà
fuiſſe textum Græcum, quæ eſt ratio
accuſandi veterem Interpretem. 3. E-
sto igitur! Conſtantinus non alium
Imaginibus cultum adſcripſerit, quàm
eum quem adſcribebant Literæ Sy-
nodicæ Theodori Hieroſolymitani,
quibus, his ſuis verbis conſenſum
addebat Cyprius, ex [c] Actis: Nempè c *Ib.* [illegible] 196.
τιμὴν, καὶ προσκύνησιν, καὶ ἀσπασμὸν,
diſtinctè à λατρείᾳ quæ decet S. Tri-
nitatem. Atqui illam ipſam προ-
σκύνησιν vel τιμητικὴν προσκύνησιν, &
omnimodam, etiam *relativam*, ut
[d] *tranſit in primam formam*, ſeu Pro- d *Lib.* [illegible] *C.* XVI.
totypum, toto Opere oppugnare
Carolum [e] modò demonſtratum eſt. e *Num.* [illegible] *hac ſect.*
Quemadmodum ad iſta verba Cy-
prii Epiſcopi, occupat hanc ipſam
exceptionem Rex prudentiſſimus:
Ajunt, inquit, *non adoramus Imagines
ut Deum. Sed dùm illas adſpicimus & a-
doramus, illò mentis noſtræ acumen de-
figimus ubi quorum illæ ſunt* Imagines.
Quid ad iſta Carolus? *Hos errorem
ple-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

plebibus ingerere palliatum, quem iſte detegit infauſtum; hîc *obumbrari, illîc pandi abſque ullâ obumbratione cogitationem*; homines *inſtabiles aliud ore profitentes, aliud corde credentes.* 4. Quid abſurdius, quàm judicaſſe Carolum & Francofortanos de Sententiâ Nicænorum, ex verbis unîus Epiſcopi, qui unus fertur ex CCCL. Patribus, præter Patriarchas & Archimandritas? Et quid expreſſius univerſo illo Opere, quàm deſtrui cùm ſuffragia ſingula, tùm horum præſidia omnia, & argumenta ſeu ex Scripturâ S. ſeu ex Traditione, tùm denique ipſum Synodi ὅρον *Terminum*, cum adjectis *anathematiſmis*? Et terminus ille qualis? Annon is fuit, quo non modò Imaginibus tribuere jubent *ſalutationem*, *venerationem*, *oſculum*, *amplexum*, *oblationes incenſi, luminum*, ſed & προσκύνησιν *adorationem*, quâ dùm *adoratur Imago*, ſimul *adoretur*, *unicâ adoratione*, *ipſa Perſona*, ipſum Exemplar, ipſum Prototypum in eâ depictum? Ac

redi,

edi, ſi lubet mi Lector, ad hiſto-
iam f definitionis Nicænæ, ſuperiùs f Sect. VI. Num. XV.
eſtitutam. Et quâ fronte, quove
ure, * Maimburgius, *Patres Franco-* *P. II. p. 46. 47.
ordienſes, (ipſumque adeò Caro-
um M. cujus ferè Libros diſſimulat)
*noluiſſe reſpicere neque ad definitio-
nem Concilii, neque ad ſententias
Epiſcoporum reliquorum, neque ad
calculum quem Conſtantinus adjiceret*
Literis Taraſii, & Orientalium, ſed
judicare voluiſſe de ſententiâ Nicæ-
norum *omni rigore*, & quidem *præ-
ciſſimè ex verbis quæ uno tantùm in
loco reperiſſent?* Quo ipſo Jeſuita
commenti vanitatem tacitus ridet.
Niſi jam Carolum & Patres omnes,
& adſtantes Legatos Hadriani, ne-
que intercedentes, aut pro iniquiſ-
ſimis Judicibus habeat, aut pro ig-
nariſſimis certè. Iniqui oppidò Ju-
dices, ſi unîus Hominis verba, &
quidem in rigidiſſimum ſenſum ac-
cepta, toti Synodo imputarunt.
Quo magis ea Synodus, g *exertim* g Maimb. Ib. p. 40.
declararet, pluſquàm centenis in locis,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ſe non verum Latriæ cultum Imaginibus deferre, verùm adorationem honoris & venerationis, propter Prototypum. Ignariſſimi verò, & penè fungi, ſi ad unum omnes neſcivêre, quid paucis antè annis ſtatutum ex vero fuiſſet in Græciâ & Orientali Synodo, aut quid continerent illa Acta quæ præ manibus eſſent. Rectè jam Maimburgius, *difficile eſt, fateor, hoc ipſum concipere*; ità laudat & naſo ſuſpendit, adſtruit & confodit. 5. Demus etiam, erratum *in facto* fuiſſe à Carolo M. & à Synodo Francofordienſi, Legatis Hadriani obmuteſcentibus, aut in cucurbitas verſis, quidni hunc errorem, ex Conſtantini verbis conceptum, exprobravit Hadrianus, & huic uni reſponſioni inhæſit? Quidni Græci Apologiam edidêre, poſt vim publicam ſuæ Synodo illatam, hinc diffamandæ, ut quæ fuiſſet *impia, ſacrilega, Idololatrica*, &c.? Quidni poſtquàm Græcus Textus apparuit, vel etiam poſt defenſionem ſcriptam

ab

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

-o Hadriano, æquiora de Nicænis, eque Iconodulis, Galli ſenſerunt, ve ſub Carolo M. ſive ſub Ludo-ico Pio, aut hujus Filiis Lothario, Carolo Calvo? Sub his enim te-aces Gallos fuiſſe ſententiæ Caro-nis Libris expreſſæ, Iconoduliæ mnis hoſtes, ſed & contemptores Vicænæ Synodi, quæ *Pſeudo-Synodus Græcorum* diu poſteà etiam [h] Hinc-naro Rhemenſi fuit, id verò eſt quod nulla Maimburgii Sophiſtice, ulla Natalis Alexandri inverecun-lia obſcurabit. Monitum jam antè ſt, [i] hac Sectione, & paucis adhuc nfrà in ſerie Hiſtoriæ, ad præſtigias itriuſque Scriptoris nuperi.

h *Opuſc. & Epiſt. p.* 93.

i *Num.* IX.

XIII. Par reliquis commentum eſt, cùm Nicænos decreviſſe adver-ſùs *Chriſtianocategoros*, de quibus Damaſcenus, tùm Carolum & Fran-cofordienſes hos ſolos damnaſſe; quos putarent ſcilicet à Græcis de-fenſos. Quid decreverint Nicæni, quid damnaverint Franci Germani-ve, prolixè viſum, non oculis Pe-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

tavii, Natalis, Maimburgii, ſed iis oculis quibus ſe Authentica uſurpari patiuntur. Nunc de *Chriſtianocategoris* fucum adverte. Si Viros illos audis, ii fuêre Damaſceno, qui Imaginibus deferrent *veram latriam*, ut *Divinæ Naturæ*, & qualem *Idolis* ſuis Gentiles. Aſt primò, non innuunt illa quæ tribuuntur [k] Damaſceno, ſub finem Libri de Hæreſibus. Verba hujus ſunt: *Chriſtianocategoros venerandas Imagines Domini noſtri Ieſu Chriſti, Dominæque noſtræ S. Mariæ, Sanctorum Angelorum, atque ejus Sanctorum, ità coluiſſe ut Deos, more Græcorum.* Simili nempè cultu qualem Græci Romanive, juxtà Hellenismum, deferrent ſuis ἀγάλμασι, σεβάσμασι, *ſimulachris*, *Idolis*. Quæ certè ipſa non habuêre pro Divinâ naturâ, pro Diis ipſis, ſed neque pro talibus coluêre, nèquidem in maximè Idololatris. Quod pridem cauſatos eſſe Gentiles, colere ſe ſimulachra ut *ſigna* Deorum, quandoque Dei Veri, ex Athena-

go-

[k] Pag. m. 587.

grâ, Origene, Arnobio, antiquiſſi-
ns Patribus, ne dicam ex Platone,
& Platonicis, ex Diodoro, Varro-
n, Senecâ, Plutarcho &c. intelle-
xre etiam Doctiores è Pontificio-
rum grege. Nec dubitare ſinit vel
uus Auguſtinus, [l] *Gentiles reſpondere*
litos, cùm accuſarentur Idololatriæ, ſe
n colere ipſa Idola, *ſed* Numen *quod*
pr Idolum ſignificatur. Centies pro
fſſi iſti, [m] *ſe non viſibile illud colere, non*
num, non effigiem, ſed per effigiem
rpoream intueri ejus rei ſignum *quam*
cere deberent. Quâ de re pridem
i noſtris Hoſpinianus, Raynoldus,
Chamierus, & qui plures. Sed &
novîſſimè Porto-Regienſes Galli,
i citato [n] *Dialogo*, quo Maimburgium
Jeſuitas flagellant! *Doctiores Pa-*
ni ſanè non adorabant Imagines ut
eos. Deinde, neque de Chriſtia-
is illis verum iſtud eſt, quan-
mvis Iconolatris. Non certè
arpocrates, aut Simon Magus,
ut Gnoſtici, Imaginibus deferebant
am adorationem quæ *ſolius Dei*
Kk 3 eſt.

l *De Doctr. Chriſt.* L. III. C. VII.

m *Idem in Pſ.* CXIII. *Vide ſupr. p.* 21. 22.

n *Entret.* p. *m.* 141.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

o *Iren. lib.* I. *C.* XXIV. *Auguſt. de Hær. Hær.* VII. *T.* VI. *Epiph. Hær.* XXVII. *p. m.* 108.

eſt. [o] *Adoraſſe* ſanè, *incenſum poſuiſſe, coronaſſe* floribus, ſertis, *circà eas Gentium obſervaſſe ritus*, qualiter circà Imagines *Pythagoræ*, *Platonis*, *Ariſtotelis*, referunt Irenæus, Epiphanius, Auguſtinus. Igitur reſpexit veriùs Johannes ad recentiorum Chriſtianorum praxim maleſanam, quâ reverà Chriſtianiſmum *accuſarent*, ac proſtituerent apud *Saracenos*. Et hinc Leoni Iſauro, dein Conſtantino Filio, nata conſilia tollendi Imagines. Ac ipſe Damaſcenus, [p] *de Imaginibus* agens, περὶ Εἰκόνων, malè Interpres *de Adoratione Imaginum*, hæc tantùm tradidit: Homines ipſos *ſe invicem adorare*, προσκυνεῖν ἀλλήλοις, pro ſalutandi more apud Orientales, quatenùs *ad Imaginem Dei* facti ſumus; Ea quæ legere non poſſent Idiotæ, majores ſuos voluiſſe *repræſentare* in Imagine, *ad promptam memoriam*, εἰς ὑπόμνησιν σύντομον; Denique *non ſe adorare Imaginem*, *Crucem*, τὴν ὕλην, ſed tantùm intuitu Imaginis redire *me-*

p *De Orth. F. Lib.* IV. *C.* XVII.

emoriam Crucifixi , ϗ εἰκονιζομένε, *uem ſolum procidentes adorarent.* Unè liquet affictа eſſe omnia Damaſeno , in hujus *Vitâ*, & *Orationibus*, : Paſſionibus *Martyrum*, quæ hos mites excedunt. Ac longiùs proeſſiſſe ſuperſtitionem, ac Patres Niænos , acerrimè defenſos ab Hariano , *ſuſcipiente ipſam Synodum*, ıperiora docuerunt , & ſecuta om is Schola Pontificia. Ac nuperus ı Italiâ, poſt Baronium & Epitomaores , Hiſtoricus, J. Horatius Scolius ; [q] *Conſentiens omnium* (Nicæorum Patrum) *vox eſt ſubſecuta* ; *ldorandas Divorum Imagines.*

q *Ecc. Hiſt. L. x. ad An.* DCCLXXXVII. *p.* 486.

XIV. Eant nunc Hiſtorici nupei, & contendant poſthac, per omıia convenire Carolo cum Hadriaıo, Francis cum Græcis, aut Francofordienſibus cum Nicænis! Atıui laudavit Carolus Hadrianum inigni Epicedio , ornavitque Epitaohio tumulum! Ità ferunt, hinc verò idem *de Imaginibus* cum Hadriaıo ſenſiſſe Carolum, & ad Imagines

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

reſpexiſſe illa verba, *Populos & dogmate Sancto Imbuit*, nemo præter audaculos dixerit, quois periit pudor. Condonavit ſanè Hadriano Carolus, cujus aliàs & doctrinam, & pietatem ſibi perſuaderet, eam circà Imagines imprudentiam ac *indiſcretum* zelum, poſt emollita, ut potuit Pontifex, Nicænorum plurima. Nuſquàm tamen Carolus retractavit ſua, aut approbavit Reſponſiones Hadriani. Quin has ipſas mox ſub Ludovico Pio, revocatâ ad examen cauſâ Imaginum, Franci in Pariſinâ Synodo, de quâ verbum poſteà, ut ſæpè [r] *valdè abſonas*, *ſuperſtitioſas*, atque *incongruas*, enervarunt. Sed quid mireris, juxtà Maimburgium, coincidere ſententiam Nicænorum, cum Francorum illâ, qui ipſe ità de Imaginibus pronunciat, ut utriſque accedat. Se ipſe planè voluit, non Gallos ſuos Caroli M. ætate, his verbis: [ſ] *Non deerant qui ipſi ſatis neſcirent, quâ ſe ratione expedirent*, affirmantes, *tenere ſe medium*

r *Synod. Pariſ. Ed. Francof.* 1596.

ſ *Part.* 11. *p.* 30.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

medium inter eos qui Imagines contumelioſè haberent, & eos qui plus juſto colerent. En igitur coronidis loco, candorem, fidem, conſtantiam, Jeſuitæ Hiſtorici! Ac primò ea vel concedit vel ponit, quæ planè Nicænis ſuis adverſa. 1. [t] Imagines *eſſe rem ἀδιάφορον, nec præceptam nec prohibitam in Euangelio*, noluit dicere, non prohibitam in Lege, & cautè ut ſolet. Rurſùs, *Nullam eſſe obligationem eas honorandi, ſeu omnes in genere, ſeu ſingulas in ſpecie, niſi fortè ubi ſcandalum datur ipſâ omiſſione,* quæ rerum eſt ἀδιαφόρων indoles. Sed ſcandalum majus naſci ex non omiſſione, & praxi εἰκονοδουλείας, Carolus M. oſtendit. 2. Largitur [u] *Eliberitanis* Patribus, & ipſi quoque *Epiphanio*, prohibentibus Eccleſiis locisque Sacris omnes Picturas & Imagines, *ſuas fuiſſe rationes particulares cur fecerint*, & quod *fortè tùm adhuc aliquod periculum eſſet Idololatriæ.* Quo ipſo, poſtquàm idem periculum, ſed & vitium ipſum ap-

t P. I. p. 448. P. II. p. 49. 50. &c.

u P. I. p. 449. 450.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

paruit, Orbe toto Chriſtiano, cumprimis in Romanâ Eccleſiâ, rectè ad pientiſſimorum Patrum exemplum Angli, Germani, Galli, Belgæ, Proteſtantes alii, ſeſe compoſuerunt. 3. Fatetur idem, Imaginum cultum, teſte Damaſceno, qualis ſcilicet in uſu fuiſſet poſt permixtos

x Ibid. Saracenis Chriſtianos, *x dediſſe occaſionem Saracenis accuſandi Chriſtianos Idololatriæ.* Undè ſanè, in re ἀδιαφόρῳ, rectè ſummotam hanc occaſionem fuiſſe, fateatur neceſſe eſt, juxtà regulam Chriſti & Apoſtolorum. 4. Ultrò etiam concedit Jeſuita, *integrum fore unicuique, qui voluerit modò, abſtinere vocibus cultûs religioſi, aut adorationis*; Quaſi iis abſtinuiſſent Nicæni, aut Hadrianus, aut ſuccedens Roma, & quaſi de vocibus, non potiùs de re ipſâ, fuiſſet ab Iconomachis expoſtulatum. Ità ſub vocabulorum captiunculis, id quod reipſâ & ſtatuunt, & praxi obſervant, hoc vellent *palliatum*, *obumbratum*, ut non ſemel Carolus M. Dixiſſet

Ter-

Tertullianus, [y] *de ſuâ religione eru* [y Apolog. c. XXI.]
beſcunt. 5. Tandem ait Jeſuita, *de fide quoque non eſſe*, repræſentare in Imaginibus, figuris, formâ corporeâ, ut factum deinceps, *Perſonas S. Trinitatis.* Quod non à Nicænis quidem, nec à Germano Conſtantinop. aut Damaſceno, aut Græcis Iconolatris, ſed nec à Latinis prioribus, nequidem ætate Aquinatis, probatum unquàm, imò ut grande nefas reprobatum, aſt verò uſu Romanæ Eccleſiæ poſteà receptum, ſed & defenſum aſſertumque eſſe à Cajetano, Sandero, Bellarmino, Vaſqueſio, aliiſque qui creduntur ϛῦλοι, in propatulo eſt. Undè horrendæ illæ Imagines, *Patris* ſenis cum triplici Coronâ, habitu Papali, dum apparet *Filius* Coronâ ſimplici, & *Spiritus S.* columbæ ſpecie: Sed & quandoque *Mariæ Virginis* illa, inter Patrem & Filium mediæ, [z] *Spiritu S.* ſuprà eam deſcendente; [z Burn. Hiſt. Ref. Anglic. ad A. 1548.]
Aliàs etiam, *Capite uno cum facie triplici*, S. Trinitatem expreſſam fuiſſe con-

conſtat. Hactenùs Maimburgius in cauſâ Imaginum ferè *Calvinizans*, vel ut aliàs rotundè Cenſores Galli, [a] *Cela ſent le fagot ou la buche.*

a Entret. d'Eud. p. 174.

XV. Sed accipe hominem παλίμβολον, plus ſatis conſulturum ſecuritati & ſuæ, & cauſæ! Qui conceſſerat, fortè à primis Chriſtianis, ab Eliberitanis, ab Epiphanio, vel ipſum Imaginum uſum improbatum, mox addit, factum [b] *ſine conſequentiâ* in futurum, alio deinceps tempore, aliis circumſtantiis, nec pari quo olim (ſic ille) Idololatriæ diſcrimine. Qui Imagines *rem liberam* pronunciavit, mox probat defenditque ſententiam Nicænorum, de Imaginum neceſſitate, quæ [c] *non poſſent tantùm, ſed etiam deberent exponi*, religionis ergò & τιμητικῆς προσκυνήσεως. Qui ſtudioſè cavet, pari ferè cum Tridentinis luſu, ne tàm adorationem, quàm *reverentiam* & *honorem* Imaginibus tribuere videatur; alibi tamen, memor doctrinæ Scholæ totîus, ſed & praxeôs univerſalis,

b P. 1. p. 449.

c Ib. p. 450.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

lis, fatetur [d] ex uſu & interpretatione Eccleſiæ, reverà eſſe ſpeciem *adorationis, & cultûs religioſi*, quanquàm inferioris *veræ Latriæ*. Qui, animadverſâ Græcorum prudentiâ, dixerat Imagines *Perſonarum* S. Trinitatis *de fide non eſſe*, tacitè damnans, ſi ſapuit, exprimi Deum coloribus; mox addit ἀλεξιφάρμακον, [e] *nullo modò damnandam eſſe permiſſionem quam facit Eccleſia, eas repræſentandi ſub figurâ quam acceperunt*, humanâ & corporeâ. Qui denique contendit non ſemel, honorandas eſſe Imagines non quidem *in ſe ipſis, quia inanimatæ ſunt, ſed unicè cum reſpectu ad Prototypa*, ſeu cultu relativo tantùm; tamen ne à Bellarmino, & univerſæ Societatis doctrinâ diſcedere videretur, [f] citat Bellarminum, de Eccleſiâ Triumphante, *Lib.* II. C. XXIV. Atque adeò eadem tandem huic Hiſtorico ſententia eſt, quæ ejuſdem Societatis Purpurato Bellarmino. Et ſic deſtruit quicquid modò, ſpecie tenùs,

con-

d *Ib.* p. 455.

e *Ib.* p. 456.

f *Ib.* p. 457.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

conceſſiſſe videbatur, ne cum Gallis ſuis ſub Carolo M. & Ludovico Pio committeretur. Bellarmini enim hæc conſtans ſententia fuit, poſt ſuæ Societatis Viros primores, 1. g Imagines coli debere etiam *in ſe ipſis*, & *propriè*, & *immediatè*, *ut ipſæ terminent adorationem*, quod modò negavit Gallus: Quamvis addit Cardinalis, *honore minori quàm ipſum exemplar*, aut quàm *honor qui Deo debetur*. Minorem certè voluit *gradu*, ſiquidem quæſtio de *ſpecie* eâ honoris, cultûs, adorationis quæ religioſa eſt, quæque delata Imagini redit ad Prototypum. 2. Imagines ut *adorantur cum reſpectu ad Prototypum*, vel *Exemplar*, omninò coli & adorari, *eodem genere cultûs quo Exemplar ipſum colitur.* Et ſic Imaginem *Crucifixi*, quatenùs conjungitur cum Exemplari, & hoc ſimul mente concipitur, vel (ut ſæpè Nicæni) ad illud refertur, adorari adoratione *latriæ*, ſaltem *per accidens*. Quo fit ut Bellarminus excuſet ſenten-

g *De Imag. Lib.* II. *C.* XX. XXI. XXII. XXIII. *T.* II.

entiam Thomæ Aquinatis, Aleſii, Bonaventuræ, Bielii, Almayni, Marſilii, Cajetani, Carthuſiani, Capreoli, Vaſqueſii, Greg. de Valentiâ, Jeſuitarum omnium, ac penè Scholarum, dùm omnes etiam *latriæ* cultum adſcripſère Imaginibus Chriſti, & Crucis. Nec eô tamen *Hæreſeôs*, aut *deteſtandæ doctrinæ*, poſtulati unquàm à Româ Pontificiâ. Fatentur tamen non eôuſque iviſſe Nicænos, neque Hadrianum, & eam ſententiam eſſe quam damnaverit Capitulare Carolinum. Sed quæ excuſandi ratio? [b] *Non viderant*, inquit Maimburgius, ſed poſt Bellarminum ſuum, Baronium, Petavium, *Concilium Nicænum*, neque Epiſtolam Hadriani, quæ longo tempore latuerint, & hoc noſtro primùm Sæculo lucem adſpexerint. Sed undè ea Monumenta latuêre? Nempè per eos qui in Italiâ primùm, dein Occidente toto, addiderunt ἐπίμετρα ad Iconoduliam Nicænorum, & Hadriani, ut praxis Ro-

b P. 1. p. 451.

ma-

manæ Eccleſiæ univerſa teſtatur. Qui etiam noverant, quantùm indè à Carolo M. quicquid piorum Occidentalium eſſet, indignati fuiſſent in Pſeudo-Synodum ſcriptis, decretis, invectivis. Sed ſi quàm maximè uſurpaſſent Thomas Aquinas, Aleſius, reliqui, paginas eas Græcorum, & ipſius Hadriani, *aliter locuturos* quidem fuiſſe docet Jeſuita, ſed tamen *ſententiâ eâdem* manente. Hinc
i Num. XLIII. Baronius, [i] ad Ann. DCCLXXXVII. *Cùm re ipſâ ſit una eademque eorundem* (Scholaſticorum) & *omnium Orthodoxorum ſententia, de Sacrarum Imaginum cultu; quod autem diverſis eadem verbis expreſſa, & penè contrariis reperitur, non aliundè accidiſſe puto; niſi quod ejuſmodi tàm firma, conſtans, & certa, tamque ſeriò pertractata & definita, atque in Canonem redacta ſententia Nicæni poſterioris Concilii, minimè iiſdem Sanctis & Doctis Viris innotuit.* Atqui innotuerat ſaltem Carolo M. Synodo Francofordienſi, & Gallis iis Ger-

ermanis, Hiſpanis, Italis, Britannis, ui firmam illam quam dicit, & cer- m, & conſtantem ſententiam mirâ onſenſione & animorum & ſcripto- um reprobarunt. *Nullus reſpectus con- adictoria prædicata copulat*, dixit ali- ubi Doctor Angelicus; & quod ne- s, quod impium, quod ſuperſtitio- um duxit Carolus M. cum Franciâ â univerſâ, id nullæ diſtinctionum ffuciæ licitum, pium, ac religioſum fecerint. [l] Τὸ ἁπλῶς ἀδύνατον, οὔτε κα- ἔτι, οὔτε ποῦ, οὔτε πότε ἐνδέχεται, *Quod mpliciter impoſſibile eſt*, vel illicitum, *d neque ſecundùm quid, neque uſquam, ut unquàm poſſibile*, licitumve fuerit.

l Ariſt. 11. Top. 11.

SECTIO VIII.

editus in Orientem. Infauſta omnia accidunt Irenæ. Conſtantini facta invita. Theodori Studitæ & Platonis Schiſma. Maimburgii de his Sanctis confeſſio. Animus Conſtantini ergà Iconolatras. Irenes extrema. Nicephori Logothetæ Succeſſio. Favet Iconoclaſtis. Exocionitæ qui dicti. Tolerantia ſub eo Iconolatrarum. Schiſma alterum Theodori, & Platonis. Horum Monachorum au-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

dacia. In ipſum Roman. Pontificem invectus Theodorus. Quid Baronius? Nicephori ultima. Michaël Rhangabe per tyrannidem ſuccedit. Iconodulis undè faventior. Theodori Studitæ ſub eo molimina. Platonis obitus. Maimburgii de Miraculis judicium. Retortum in Jeſuitam. Leonis Armenii tempora. Maimburgii iniquitas. Proſopographia Leonis. Principis omnium conſenſu raræ virtutes, merita. Detrectatum bis Imperium. Infelicitas ex odio Iconolatrarum. Horrenda in eum maledicta. Contradictiones putidæ Græculorum, & Maimburgii. Fabulæ de Leone pluſquàm aniles. Ex re ipſâ, & ex Hiſtor. Byzantinis prioribus revictæ. Maimburgii confeßio luculenta. Et Iconolatrarum. Exceptio vaniſsima. Summa factorum ſub Leone in cauſâ Imaginum. Ejus prudentia, moderatio. Nicephori & Monachorum pertinacia. Aliorum mens ſanior. Mendacia Byzantinorum. Petulantia Theodori Studitæ. Leonis in eum lenitas. In carcere ipſo audacia. Iconolatriæ horrendæ ſpecimina. Theophanis Confeſſ. obitus. Comparatio perſecut. Leoninæ, & hodiernæ, ex Maimburgio. Leonis ultima. Sub Mich. Balbo ſtatus Imaginum.] Æquitas & moderatio Michaëlis. Legatio & literæ ad Ludovicum Pium. Theodori Stud. adverſa ſtudia. Factio, obitus. De eo mendaces paginæ. Michaë-

lis

lis virtutes. Creta undè ſub eo amiſſa. Laudes tanti Principis. Facta in Imagines. Hinc calumniæ, præ cæteris Maimb. Retortæ. Theophili ultima. Theodora vidua. Cur Imagines reſtituerit. Invita primò. Hiſtoria Iconolatriæ reſtitutæ in Oriente. Maimburgii in omnibus peſſima fides. Diſcrimen Græcorum à Latinis multiplex.

Hucuſque Iconomaniam Græcorum magnis animis, ac pienſſimo ſtudio, à Carolo M. & à oactis ex toto Occidente Epiſcopis, aucis poſt Nicænam Pſeudo-Synoum annis, oppugnatam vidimus. Neque illorum quicquam diſſimulaimus quibus declinare aut effugere nomentum hujus oppoſitionis Caolinæ, quæ a *princeps eſt totius hujus Hiſtoriæ difficultas* Ludovico Maimburgio, par noviſſimum Scriptorum conaretur. Nunc in Orientem revocamur, & quàm difficulter ſtabiliri hæc Imaginum ſuperſtitio potuerit, quibuſve certaminibus, mox à ſublatâ Irene, ſtrictim modò & velut intrà tabellæ unîus ſpatium enarramus. Quàm etiam Superis accep-

a P. II. p. 27.

ta illa fuerit, colligeret præ omnibus Maimburgius, ſed & Baronius, adverſa quæque Leonis & Copronymi imputare ſoliti Cauſæ iniquitati, dùm ab eo tempore Irenes omnia retrò ſublapſa referri, domi foriſque, ut in Italiâ & Occidente, ſic Conſtantinopoli, & intrà fines Orientis, victoribus Bulgaris, Saracenis, [b] *dixiſſes Terram & Cælum adversùs Irenem agere ex compoſito.* Equidem ſub Irene Iconomachiam vis & metus continuit, ac tollendus poſteà Matris ſcelere [c] Conſtantinus fuit, A. DCCXCVII. non invitis admodùm Iconolatris, ut ſecuriores eſſent Imagines. Invito enim Conſtantino, ac paſſo Matrem frui votis ſuis, cujus ſeſe ad nutum compoſuit, geſta penè omnia fuerant, dùm regnavit Irene. Nam hujus unius inductu, ut pluribus Theophanes, Miſcella, præter reſtitutas Iconas, factum fuerat ut Caroli filiam ſibi deſponſatam repudiaret Conſtantinus, ut Mariam ſibi uxorem junge-

b *Maimb. P. II. p. 69.*

c *Vide ſect. V. N. III.*

eret, deinceps etiam hac dimiſſâ,
ullâ cauſâ quàm quod Irenæ inviſa
Mariæ virtus, Matris ſuæ Κȣβικȣ-
λαρίαν *Cubiculariam* ſuperinduceret.
Quibus nuptiis molliùs quidem Ta-
aſius, cum Irene plerumque con-
pirans, [d] *paſſurus eas conſecrari à Io-* d Maimb. P. II. p. 21. ex Theoph.
epho Abbate Conſtantinopolitano, ac
undi Mariam, acriùs verò reſtitêre
par Monachorum, Theodorus dein
Abbas Studii, & Plato alter, [e] *accu-* e Ibid. p. 23.
ſantes mollitiem & ignaviam Tara-
ſii Patriarchæ, à quo ſeceſſerunt.

II. *Theodorus* ille, cognomento
Studita, cujus Vitam ſcripſit Michaël
quidam Monachus, ejus ſcilicet
diſcipulus, reverà impoſtor, & cu-
us unîus fide nituntur pleraque
quæ de Theodoro Baronius, fuit
ſanè *Iconolatrarum* deinceps Anteſi-
gnanus, ſub Conſtantino & Irene,
Nicephoro, Leone Armeno, & Mi-
chaële Balbo Imperatoribus. *Studi-
tæ* nomen illi à Στȣδίῳ, Monaſterio
J. Baptiſtæ Sacro, cujus Archiman-
drita Theodorus, intrà Urbem poſt-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

eà concluſo, verſus eum Angulum in quo Arx VII. Turrium hodieque viſitur. Suppar Theodoro illi *Plato* fuit, Monachus itidem, Hegumenus poſteà τ̃ Σακκȣδίωνος, *Saccudiorum* Monaſterii in Suburbano, addictiſſimus quoque Imaginum ſuperſtitioni, moriturus ſub Michaele Curopolatâ, & cujus Vitam tribuunt, ob communia utriuſque ſtudia, Theodoro Studitæ, fabellis mendaciiſque, pro Monachali indole, refertiſſimam. Audaciam ut iuſque Monachi, & ingenium ad ſeditiones natum, furorem nemo non dicat, partim ex Theophane, & Cedreno, partim ex Vitis ipſis intelligere licet, atque omnium inſtar, ex Baronio, *Tomo* IX. Annalium. Jamque ſub Conſtantino Irenes, occaſione Mariæ repudiatæ, certè hoc obtentu, non modò perhibentur *Schiſmatis* auctores à Taraſio Patriarchâ, ſed & rebelles in ipſum Imperatorem, quem unà cum obnoxiis ſibi Monachis omnibus *f contumelioſiſſi-*

f *Maimb.* P. II. p. 24. 25.

ſſimè habuerint, eundemque *ex-ommunicatum* prenunciarint. Theo-phanes ad A. VI. Conſtantini, dicit ἐνιστατολμοῦς τῷ βασιλεῖ, καὶ καται-χυνόντας αὐτὸν, *adverſatos Imperatori ac probris eum inceſſentes*, & hoc nomine fovendos ab impiâ Irene, quæ illis ὑπερηασπίζετο, ſeu *defendendos eos ſuſcepit*. Qui Monachorum fu-ror, in cauſâ quæ ad eos nihil atti-neret, cujuſque in Irenem vel Ta-raſium culpa recideret, Maimburgio non inlepidam confeſſionem expreſ-ſit: [g] *Reverà horum Abbatum pro-ceſſum exceſſiſſe modum; ſed Sanctos non eſſe impeccabiles, dùm vivunt.* Ri-ſit ut apparet Græculos, qui homi-nes in Eccleſiâ Schiſmaticos, in Im-perio ſeditioſos, adſcripſerint San-ctis, & quidem, in Stellario illo, pri-mæ magnitudinis. De quorum San-ctitate, id eſt modò fœdâ adulatio-ne, modò Schiſmatibus, ſeditioni-bus, turbis per eos excitatis, ſtatim ab plura. Undè colligere eſt meritò ab-alienatum fuiſſe animum Conſtantini

[g] *Ibid.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ab inſigniſſimis hiſce Iconolatris, rebellionum fomitibus, qualiter ſub Leone & Copronymo. At interminatum fuiſſe Juniorem Principem, *ſe Fana Idolorum aperturum*, unus [h] Cedrenus habet; veriorque altera comminatio, [i] *ſe Imagines everſurum.* Sed non ſivit Irene, nec miniſtri infandi parricidii. Atque ità viguit cultus Imaginum, quamdiu viguit Irene, per Eunuchos ſuos tandem Imperio mota, An. Vulg. DCCCII. Octobris ult. & in Monaſterium truſa, dein Lesbum releganda, ac conficienda animi ægritudine, non annis ſed flagitiis gravis.

h *T.* II. *p.* 472.

i *Maimb. ex Mich. p.* 19.

III. Nunc quæ mutationes in cauſâ Imaginum per Orientem ſucceſſerint, indè à *Nicephoro* Irenes ſucceſſore, ex Patricio & Generali Logothetâ, (quod *Archithesaurarii*, veriùs quàm, ut Maimburgius reddit, *Archicancellarii* dignitati reſpondet) pauciſſimis indicamus. Ac quicquid ſit de Nicephori indole, ad ſævitiem & avaritiam, ut ferunt,

pro-

ropenſâ, iſta eo ſub Principe ob-
ervo: 1. Oppreſſis Iconoclaſtis fa-
it Nicephorus, [k] *quibus reddidit li-* k Id. P. II. p. 100.
ertatem Concilio Nicæno illis ereptam.
Quod unum ſufficiebat, ut non mo-
lò tyrannidis, ſævitiæ, concuſſio-
num, ſed & *Impietatis*, *Incantatio-*
num, *Manichæiſmi*, omniumque
naximè execrandorum criminum
poſtularent omnes Byzantini, hinc
Miſcella, Chronographi, præ cæte-
ris Maimburgius. Ità Nicolaum quen-
dam Eremitam, alioſque cum Nico-
lao Iconomachos, defendiſſe ac de-
vinxiſſe ſibi Imperatorem, [l] Theo- l Ad An. 1. Niceph.
phanes, Miſcella, Cedrenus, refe-
runt. Quod verò Nicolaum dixit
Theophanes habitaſſe ἐν τῷ ἐξωκιο-
νίῳ, *in Exacionio*, Cedrenus, ἐν τῷ
ἔξω κιονίῳ *in exteriori columellâ*, non
eo ſenſu accipiendum, quo iidem
aliàs Arianos vocant ἐξωκιονίτας
Exocionitas, & frequenter Byzan-
tini, ipſeque Auctor Chronici Ale-
xandrini, in Theodoſio M. & dein-
ceps. Sanè ità dicti Ariani, ex quo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Theodoſius M. eos Urbe exegerat, & extrà Civitatem habere ſuos Conventus juſſerat. Ἐξωκιονῖται ab ἐξωκιονίῳ, loco extrà Muros Civitatis, κίονι ſeu *ſtatuâ* Conſtantini, aliiſque decorato. Deinceps verò intrà Civitatis mœnia, infrà Hebdomi Campum, concluſum fuiſſe ferunt, ἐξωκιόνιον, in quo tùm Solitarii iſti Iconomachi. 2. Non tamen vel Imagines evertit, vel in Iconodulos perſecutionem ullam movit. Argumento eſt, quod Taraſio defuncto, *Nicephorum* Patriarcham eligi paſſus eſt, Laicum quanquàm, atque à Secretis Imperatori, An. DCCCVI. & in quo fiduciæ deinceps plurimùm habuit. Qui ipſe Nicephorus eſt, quem ob aſſertas Imagines, ſub Leone Armeno, & diſcerptos Iconomachos, Sanctorum Catalogo adſcribi placuit, à multis magniſque miraculis celebrandum. Ità Theodorus Studita, abjectiſſimè adulator, & vertumnus, Nicephorum Imperatorem, quantumvis jam accuſatum tyrannidis,

s, ſævitiæ, avaritiæ inexplebilis, ab
pſo Imperii exordio, datâ ad eum
Epiſtolâ, Anno v. Imperii, dixit [m]
præfectum Imperio divinitùs, *Deo Ec-
leſiæ ſuæ curam gerente.* Contrà Mi-
haël Monachus, in Vitâ hujus
Theodori, ad eundem Annum: *Ni-
ephorum dico, improbum illum, qui
Imperium per vim atque injuriam in-
vaſit*, & quæ plura, deſcribente Ba-
ronio. Ità perpetuò perſonatos hoſ-
ce Monachos pugnantia ſcripſiſſe
obſerves. 3. Quod in Platonem, &
Theodorum Studitam, animadvertit
Nicephorus Imperator, non cauſa
Iconoclaſtica fecit, ſed ſeditio, &
ſchiſma, cujus ipſi rurſùm Capita,
ſpecie ſanctitatis. Nec ab Impera-
tore ejecti in exilium, ſed à Synodo
Conſtantinopolit. ut diſertè [n] Theo-
phanes. Nempè alteram hi ſeceſ-
ſionem fecêre à Patriarchâ Nice-
phoro, & Eccleſiâ, obtentu primò
Laicatûs, tùm reſtituti habitâ Synodo
Ioſephi Oeconomi, qui nuptias Con-
ſtantini & Theodotæ, permiſſione
Ta-

[m] *V. Baron. A.* DCCCVI. *N.* IV. X.

[n] *Ad Ann.* VII. *Niceph. p.* 409.

Taraſii, conſecravіſſet [o] annis antè IX. & hoc nomine deponendus. Et quidem abſolutus reſtitutuſque ille Joſephus fuerat, culpam in Synodo deprecatus, quod juſſus conſecrationem eam peregiſſet, exactis novem annis pœnitentiæ. Quid Plato, & Theodorus Monachi? Cum ſuis ſecedunt, quos inter Joſephus Theſſalonicenſis Theodori frater, & pluſquàm DCC. ſub uno Theodoro Monachi: In Patriarcham, ſimul & in Synodum, contumelioſiſſima & ſcribunt & effundunt: Synodum vocant *Impiam*, *Mæchianam*, *Hæreticam*, *Sacrilegam*, &c. ac petulantiſſimum in modum ob cauſam meræ diſciplinæ, [p] duabus in Synodis expenſam, odio Joſephi illius, & Nicephori Patr. hi Monachi graſſantur, permixturi ima ſummis. Imò verò, qui Theodorus aliàs blandiretur Romano Pontifici, poſtquàm diſplicere Leoni III. ſuum ſchiſma cognovit, protinùs Romam literas irarum, ſuperbiæ, & increpationis, plenas ſcripſit,

[o] *Vide Bar. ad Ann.* DCCCVI. & DCCCIX.

[p] *Baron. ad* DCCCVI. *N.* XIV.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

pit, ne ipſi parciturus Pontifici. [q] *De* [q] *Baron. ad A.* DCCCVIII.
pâ quid ad nos, hoc agat, an illud? N. XXIX.
ropriis captus eſt alis. Caput Eccleſiæ
eriſit. O Hierarchiam! &c. Quid Ba-
onius, ad eam Theodori impoten-
iam, quem Sanctis omnibus emi-
entiorem ubique ſublimat? *Paſſi*
unt, inquit, *inſtar Solis & Sancti*
eliquium. Theodorus atræ bilis nube
d momentum paſſus Eclipſim. Planè
t jam paſſus fuerat, ſub priori Im-
peratore Conſtantino, fatente [r] Maim- [r] *Hac ſect. N.* II.
urgio, & paſſum deinceps frequen-
iſſimè, ſub Leone Armeno & Mi-
chaële, conſtabit. Neque profectò
nos turbones furenteſque Monachos
ſolo vel *carcere*, vel *exilio* mulctandos
decreviſſet hodiè, vel Gallicanus Cle-
rus, vel Gallorum Imperator, uti fa-
ctum ab Imperat. Nicephoro, quan-
tumvis ad ſævitiem propenſiore. At-
que hæc omnia ſilentio Maimburgius
tranſmittenda eſſe prudenter cenſuit,
[ſ] ad A. DCCCVII. DCCCVIII. DCCCIX. [ſ] *P.* II. *p.* 107. 108.
DCCCX. diſſimulaturus Sanctorum
ſuorum furores, Nicephorum verò,
quod

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

quod & iſtis exilium, & *Iconoclaſtis libertatem* decreviſſet, *ut Pharaonem alterum in peccatis ſuis periiſſe*, parùm Chriſtianè ex unâ Monachorum infenſiſſimorum fide, aſſeveraturus.

IV. Nicephoro à Bulgaris interfecto, ſuffectus fuit *Michaël Rhangabè* Curopalates, ſeu cui ſuprema Cura Palatii, gener defuncti Nicephori, Anno DCCCXI. *Ind.* IV. Octobri menſe, contrà ſucceſſionis jura, factione Nicephori Patriarchæ, & Monachorum. *Stauracio* nempè Nicephori filio ab iſtis tonſo, & in Monaſterium violenter truſo, quem annis antè VIII. Imperatorem à Patre dictum Taraſius diademate ornarat. Sed Michaëlis tyrannicam evectionem ut probaret Baronius, hinc Natalis, & Maimburgius, cauſæ ſatis, quod *Imaginum cultui* faviſſe referatur, ſed & factioſis Theodoro, Platoni, Joſepho Theſſalonicenſi, poſtquam redire in gratiam juſſiſſet cum Patriarchâ, [t] carceris feciſſe liber-

[t] *Vide Theoph. p.* 419. *Baron. ad A.* DCCCXI. *N.* XV.

ertatem. Fecit autem, uno pacis
ſtudio, perſpectâ Iconolatrarum po-
tentiâ, ſed & Monachorum audaciâ.
Undè fruſtrà ſub hoc Principe ju-
gum, quo promebantur Iconoma-
chi, frequentes illi vel in Urbe re-
giâ, ablatum iri ſperavêre. Michaël
Monachis inductus, cæterà cle-
mentiæ & paci deditus, Conſtantini
filios, pridem excœcatos, depor-
tari, Iconomachos (*Paulicianorum*,
Athinganorum, *Manichæorum* nomi-
nibus pro more traducendos) plagis
affici, Nicolaum Eremitam, propter
abraſam Imaginem Dei genitricis lin-
guâ præciſâ necari juſſit. Cætera
ignavus Princeps, ac meticuloſiſſi-
mus, hinc & Nicephori Patr. vel
ſuaſu vel aſſenſu recludendus, Leo-
ne Armenio, Orientalium copiarum
Duce, ab eodem Patriarchâ mox
coronato, A. DCCCXIII. Julio men-
ſe. De quibus adi Theophanem, &
Auctorem Incertum, ſed longè re-
centiorem, qui loco Julii [u] *Iunium*
ſignat. Et hujus Michaëlis filius fuit

[u] *Poſt Theoph.* 431.

Igna-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Ignatius ille, cùm *Photio* poſteà de Patriarchatu certaturus, Nicetas antè tonſuram Monachalem appellatus. Sed quoque ſub hoc Michaële *Theodori* Studitæ ſanctitas Baroniana denuò ſuſpicienda. Per hunc enim pacem cum Bulgaris, quam urgebant afflictis rebus Imperator, Patriarcha, Metropolitæ, temerario anſu prohibitam fuiſſe, & vaniſſimo hoc obtentu, *quod pax hujuſmodi reſcinderet Dei mandata*, Theophanes pluribus refert ad A. 11. Michaëlis. Ac Theodorum hunc cum ſuis rectiſſimè idem * Theophanes vocat *κακοὺς συμβούλους improbos conſiliarios, μὴ εἰδότας μήτε ἃ λέγουσιν etiam quæ proferrent neſcientes.* Ac fruſtrà Baronius eſt in defendendo Studitâ, & quærendis coloribus hujus ardelionis (cujus fuerat intrà Cellam ſe ſuam continere, & Deo vacare) molitionibus pace belloque, in Aulâ, in Eccleſiâ, in Republicâ, turbandis ubique modò & aſperandis rebus. Ac benè actum fuiſſet, humanitùs

loqui-

* *Ad Ann. 11. Mich. p. 422.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

quimur, cum Eccleſiis Orientis, ſi
oc Anno cum Platone ſuo emi-
raſſet ad plures, cujus Platonis obi-
im referunt ad IV. April. Ann.
cccXIII. Qui dies, obſervante
Jac. Capello, fuit eo anno Paſcha y In Nob. Mſſ. D. Blond.
s, undè *Pſeudo-Theodori*, cui tri-
uitur Vita Platonis, mendaces cir-
umſtantiæ apparent, uti omnes aliæ.

V. Porrò Maimburgii Hiſtorici
otanda digreſſiuncula venit. Retu-
erat z Theophanes fuſas Conſtanti- z Ed. Reg. p. 425.
opoli publicas preces, pro Michaë-
is exercitu, & *quoſdam Hæreticos*,
conomachos nempè, aperto Co-
ronymi ſepulchro, ad illud fudiſſe
reces, ut *ſuccurreret pereunti Reip.*
Hinc per nonnullos iſtorum diſſe-
ninatum, *Conſtantinum equo inſiden-
em ad prælium in Barbaros proceſ-
iſſe*. Satis id cauſæ Maimburgio, ut
lures a paginas impleret, ridendis a 1. pag. 125. ad 128. P. II.
d genus *Miraculis*. Hinc iſte, *nihil
faciliùs eſſe quàm abuti credulitate
ſimplicis vulgi, in iſtiuſmodi rebus:
Semper ad ſuperſtitionem inclinare ple-*

Mm *bes:*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

bes: Modò paululum impoſtura larvetur, illicò Miraculum credi, &c. quæ ſuis omninò dicta voluit, accuſatis illinc frequentibus Monachorum impoſturis, hinc credulâ ſimplicitate & Hiſtoricorum, & Plebum. Ne tamen reus ſiſti poſſet, convertit tandem accuſationem in *Hæreticos*: *Sed hoc Hæreticorum fatum eſt, nunquàm potuiſſe edere miracula, & velle tamen ſemper Miracula imitari.* Volunt ſcilicet! qui hanc notam Antichriſtianæ Eccleſiæ cum [b] Chriſto & Paulo & Johanne eſſe cenſent, ridentque cum [c] Auguſtino *Mirabiliarios, contrà quos cautum me fecit Deus*, inquiebat Hipponenſis. Sed perſonam in Theatro agere Maimburgium, & ubique Lectoribus ludos facere, pridem eſt à Porto-Regienſibus obſervatum. Nunc certè qui compoſito ſale, ut [d] ſæpè aliàs, ſubſannat jactata ſuis Catholicis miracula, quanquàm ejus chartæ verè ſint ἀγέλαστος πέτρα, hunc tamen non injucundum eſt obſervare, toto hoc Icono-

b *Matth.* XXIV. 24. *Marc.* XIII. 22. 2 *Theſſ.* II. 9. *Apoc.* XIII. 13.

c *Tract. in Ioh.* XIII. *T.* III. *noviſſ. Ed. p.* 398.

d *Vide Sect.* VI. *Num.* XIII.

oclaſticæ Hiſtoriæ Opere, Mira-
ula ubique abſurdiſſima; ac puti-
iſſima commentorum, ex Legendis
ìraculiſque hauſta, propinantem
ollentemque magnificis verbis, ſed
à ut Momum videas.

VI. Sequuntur *Leonis Armenii*
avisiſſima Iconolatris tempora, hinc
x Baronio, Petavio, ac cumprimis
Maimburgio, poſituris omnem in-
duſtriam, ut Leonem hunc, non mi-
nùs quàm priorem Iſauricum, con-
vertant in piaculare caput. Undè
nos ex Theophane, Miſcellâ, Con-
tinuatoribus Theophanis, Pſeudo-
Michaële, Cedreno ipſo, ſed &
Maimburgio, quanquàm exundante
horum furore in Armenium, dabi-
mus hujus Principis ἱστορίαν σύντο-
μον. Simulque mendaciorum, con-
tradictionum, fabellarum, & Maim-
burgianæ fidei, quam toto Opere eju-
ravit, brevem exhibebimus conſpe-
ctum. Id etiam obſervaturo Lecto-
re, dùm de oppreſſis per Leonem
Iconodulis cummaximè quæritur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Jeſuita, viam eum commonſtrare quâ opprimendi eſſent ratione in Galliâ ſuâ Reformati. Quod infidi Hiſtorici artificium jam [e] suprà, in perſecutione à Copronymo excitatâ, Lectorum judicio permiſimus. Nunc de Leone. Primò illuſtri loco natum fuiſſe Leonem, conſentiunt Theophanes, Ignatius in Vitâ Nicephori, Francorum Annales, citati [f] Auctori Hiſtoriæ Byzantinæ, ſed & Continuator Theophanis, Miſcella, alii. *Bardis* is Patricii filius, incluti jam ſub Copronymo, Patricius ipſe, dein Prætor Orientalium, Dux fortiſſimus, nec niſi longo uſu hanc bella gerendi peritiam, hinc & gloriam nominis, exiſtimationemque apud omnes conſecutus, aſſentiente [g] Maimburgio, in ejus προσωπογραφία. *Pietate* adhæc fuiſſe *conſpicuum*. etiam antè aditum Imperium, diſertè Theophanes, & Miſcella, undè etiam Sacris intereſſe, & Pſalmos publicè cantare, in deliciis habuiſſe Byzantini tradunt. Sed & fuiſſe Leonem

[e] *Sect.* IV. *p.* 255. *& ſeq.*

[f] *Parte* I. *p.* 130.

[g] *P.* II. *p.* 131. 229.

em *voluptatum omnium hoſtem, ſo-*
rium, liberalem, laborioſum, ἀγρυ-
πνον vigilantiſſimum, faventem
timis quibuſque, ἀδωρότατον ſeu *à*
uneribus captandis alieniſſimum,
ecuniæ contemptorum ſummum, ju-
itiæ tenaciſſimum, in delicta ſine ac-
eptione perſonarum animadverten-
em, ex Cedreno ipſo, Zona â, cæ-
eriſque fatentur [h] Natalis & [i] Maim
urgius. Undè memorabile illud ex-
mplum, quo Præfectum Urbis,
b Senatorem alienæ uxoris rapto-
em non punitum, exauctoravit,
ſumque Senatorem plecti ſecun-
ùm Leges juſſit. Præterea ab inva-
endâ Tyrannide abhorruiſſe Leo-
em, omnia probant. Nempe de-
linatum jam Imperium, quo tem-
ore illud renuens Michaël Curopa-
ates Leoni, *tanquàm Pio, & fortiſſi-*
mo, & per omnia ſtrenuo Duci con-
cederet, ſed [k] *ἀνάξιον αὐτὸν indignum*
ſeſe eo faſtigio confitenti: Fides
Michaëli & Reipublicæ in omnibus
probata, ac [l] *meritum extraordina-*

 rium,

h *Tomo* XV. *Sæc.* IX. P. I p. 701.
i P II. p. 229. 230.

k *Theoph. Anaſtaſ. Cedren. pag.* 482. *Ed. Reg.*
l *Maimb.* P. II. p. 133.

rium, noviſſimèque Barbarorum impetus, dùm fugeret Princeps, ſuâ virtute ſufflaminatus, [m] ſervatæque Imperatori Copiæ, *pugnâ ſtrenuâ*, dùm *Palatinæ cohortes* terga verterent: Vehemens lucta, & renitentia, dilatioque interpoſita, quum Imperatorem eum Milites appellarent: Oppoſita, ejus implorantibus auxilium, *fides ſervanda Imperantibus*, *rectus animus* & ab *inſidiarum labe* immunis, temporum difficultas, Barbari imminentes, & quæ alia cauſatum eſſe Leonem diſertiſſimè [n] Theophanes, ejus temporis Chronographus, gnariſſimus rerum & poſt eum [o] Miſcella, Anaſtaſius. Ac confirmant ſanè Leonis indoles, ex conceſſis modò, ab ambitione, luxu, mollitie, voluptatibus, theſaurorum cupiditate, injuſtitiâ, cæteriſque quæ Potentiæ illud faſtigium, ſplendorque Dignitatis offerre ſolent, perquàm aliena, ac toto Imperii curriculo probata. Imò eouſque reſtitiſſe oblatæ tyrannidi, donec

m *Theoph. l. c. Continuator Porphyrogenn. L. 1. Ed. Reg. p. 10.*

n *Ed. Reg. p. 426.*

o *Lib. XXIV. in fin. Anaſt. Hiſt. fin.*

nec

ec enſe admoto Michaël Balbus *thale ſe ei vulnus imflicturum*, mi-aretur, ipſe quoque refert maledi-entiſſimus aliàs Hiſtoricus, nomine Continuatoris Conſtant. Porphyro-enneti. p Lib. 1. p. 11.

VII. Talis quum fuerit Leo, in-itus renitenſque Imperio admoven-lus, ex ipſâ adverſantium Hiſtori-orum conſenſione, Maimburgii ex uno & altero Impoſtore hiſtoricam idem obſerva, ſed & inſelicitatem Leonis, qui ſi modò Imagines ado-raſſet, aut adorantibus addidiſſet pa-trocinium, fuiſſet ab illis ipſis ſuprà omnes Principes evehendus. Vis jam vitia Leonis, compara hæc q Maimburgiana cum prioribus vir-tutibus. *Non Impoſtor aut Planus ex-titit alius major, mens nulla unquàm tetrior & ſceleratior, nemo peritior diſſimulandi, fallendique, & ſub bellâ ſpecie occultandi execranda conſilia, quæ illi ambitio ſuggereret.* Paſſimque eſt Jeſuitæ, *Hypocrita, ſceleſtus, per-fidus, impius, crudelis, proditor, in-fini-* q Maimb. P. 11. p 131. 132. 229.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

finitis criminibus obſtrictus, & ſi quæ his duriora ſunt. Vis Leonis Natales, originem, conditionem? Qui nuper erat Bardis Patricii filius,
r *Id. p. 151. & ſeq.* Dux expertiſſimus, is nunc r obſcuro loco natus, abjectiſſimus miles, in Bardanis famulatu vix biennio antè mortem Rhangabis, nullâ adhuc dignitate conſpicuus. Vis ingenium Armenii? Qui antè Maimburgio ipſi valeret acumine ſingulari, judicio, prudentiâ, mirâ dexteritate, pace
ſ *Ibid. & 172. &c.* belloque, is nunc evaſit ſ *Incantatoris*, *Impoſtoriſque*, poſteà & *Monachorum* ludibrium, homo credulæ ſuperſtitionis, *viſionum & apparitionum* phantaſmatibus dementatus, & territus, & ni *deſtrueret Imagines*, arbitratus ſe perditum, ob ſolam ſcelerati Iconoclaſtæ vocem. Vis occupati modum Imperii? Qui antè ejus ambiendi cauſas procul habuit, bis detrectato Imperio, teſtibus Byzan-
t *Ibid. 133. &c.* tinis prioribus, is nunc t *tyrannicè illud ſumpſit*, prodito Exercitu Michaëlis, Imperatore clàm traducto, ignaviæ

æ apud ſuos accuſato, rebuſque
nperii deteſtandâ fraude in extre-
ıum diſcrimen adductis, ut ſe au-
iliatorem depoſcerent. Omniaque
la molimina Leonis, ac fiduciam
ituræ magnitudinis, nixa fuiſſe di-
unt præſagiis quorundam Vatum,
uo tempore Leo eſſet abjectiſsimæ
ortis homuncio, planè ut de * Leo- u Sect. 11. p. 47. & ſeq.
e Iſauro fabulati. Vates autem hi
uales? Illinc *Eremita* neſcio quis,
mperante Nicephoro, *inſignis ne-
uam*, *ſceleratus*, *Manichæus*, *Incan-
ator*, *Impoſtor*, qui *Leoni & Balbo
& Thomæ*, *tribus militibus Bardani
ùm famulantibus*, & humillimæ ſor-
tis, prædixiſſet tyrannidem, eventu
accuratiſsimè comprabaturo (in his
pſis tribus) Vatis illius ſpiritum
Propheticum. Hinc verò * *ſerva* x Maimb. 11. p. 154. &c.
quædam, *maleſana*, *maniaca*, miſella,
infauſtis clamoribus implens Aulam
Michaëlis, ac deſcriptura ſucceſſo-
rem Imperii Theodoto cuidam Au-
lico, etiam à Vate ipſâ non viſum,
ſed eidem Theodoto tali loco &

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

tempore occurſurum, & *mulo* quidem *inſidentem*, qui Leo Armenius fuit. Undè hujus Theodoti præcautio, colloquium cum Leone Armenio, ſtipulatio in futurum, dein conſuti doli, imposturæ, & molimina inter utrumque, pro deſtruendis Imaginibus, ac præmium tandem tot fraudum, *Patriarchatus Conſtantinopolitan.* Theodoti. Qui nugas has volet, ex Maimburgio ipſo petat, impleturas ferè omnem hiſtoriam Leonis. Ac cave credas earum confutationi hîc locum fore, quas nec anus ſuperſtitioſiſſima admitteret. Et contexuit illa Maimburgius, partim de ſuo, partim ex *Cedreno*, *Zonarâ*, poſterioribus aliquot Sæculis, partim ac præcipuè ex mendaciſſimis *Anonymis*, quos inter Continuator Theophanis, alter Prophyrogenneti, Auctor vitæ Theoph. Omnes & cum Theophane, Miſcellâ, Anaſtaſio, Nicephoro Patr. & ſecum ipſis turpiter commiſſi, effuſèque mendaces, vel ex iis quæ modò contulimus. Sed nemo turpiùs ſe dedit

Ex-

kjeſuitâ |Gallo, qui poſt cacatas
; nugis penè centum paginas, [y] E- y P. 11. à p. 131. ad 229.
it. Pariſinæ, & poſt ea narrata de
.eone, quæ vix cadant in fatuum,
ementem, paſtum chimæris, viſio-
ibus, ſomniis, nec niſi cum inſul-
ſſimis nebulonibus conſpirantem,
andem poſt Leonis exitum (ut li-
ouit) memoratum, ſic infit: Niſi
erditiſſimus mortalium fuiſſet Leo,
epetitâ ibi accuſationum contume-
iâ, *plurimam gloriam meritus eſſet, præclaris virtutidus, magniſque adſcribendus Principibus fuiſſet. Valebat ingenio, fortitudine, prudentiâ, quantum ea ad Magni Imperii adminiſtrationem deſideratur. Strenuus ille, Ducum maximus, tentare auſus ſine temeritate, exequens cum induſtriâ, fælix in cœptis, dexter, vigilans, laborioſus, voluptatum hoſtis, liberalis, de publico ſemper ſollicitus, ne quid deeſſet vel ad commodum Reip. vel ad ſecuritatem ſubditorum, vel ad Iuſtitiæ exactiſſimam rationem, quam ipſe, ſtatis in hebdomade diebus, intrà Palatium*

tium adminiſtrabat, ſeveriſſimè animadvertens in delicta, nec perſonas ullo modo accipiens, ſubjuncto exemplo Senatoris, qui per Præfectum Urbis impunè rapuiſſet uxorem viri fortunæ tenuioris. Pergit Jeſuita: *Quod maximè laudandum in eo Principe, nunquàm niſi ad merita reſpexit, nec Provincias unquam, Præfecturas, Officia, ſeu Civilia ſeu Militaria diſtribuit, niſi dignioribus, nihil dans favori, minùs nummis, quos ut magnoperè contempſit, ità non paſſus unquàm fuit eorum rationem haberi ullam, ſed ſolius meriti, ne empta pretio Iuſtitia cariori venderetur.* Quo factum ut Patriarcha Nicephorus, quanquàm ob partinacem Iconoduliam motus Patriarchatu, tamen auditâ cæde hujus Principis, [z] eruperit in hanc vocem, Ἡ πολιτεία Ῥωμαίων ἄρα, εἰ καὶ δυσσεβῆ, ἀλλά γε μέγαν προστάτην ἀπώλεσε, [a] Continuator Porphyrogenneti habet, ἐπιμελητὴν τῶν κοινῶν, *Reſpublica Romanorum quantumvis pio minùs*, ob amotas

ſci-

z Cedren. in Leon. p. 490.

a Lib. 1. p. 19. Ed. Reg.

ſcilicet Imagines, *tamen magno Præſide orbata eſt, cui Reſpublica verè curæ fuit*. Hæc tu, quiſquis es, concilia cum ſuperioribus maledictis quibus proſcinditur Leo: Dum totus quantus is Maimburgio eſt, & maledicentiſsimis Monachis, ſcelus, monſtrum, Dei hominumque inimicus, qui *ne quidem Deum nominare honeſtum putavit*. Hinc cauſatur Jeſuita *errorem* Theophanis, Nicephori, [b] *quos deceperit externa ſpecies* Leonis. Scilicet! qui teſtes aliquot annis Leonini Imperii, fuêre, etiam exilio & carcere multandi, ob pertinaciſsimum Imaginum ſtudium ad ſeditionem uſque; confirmaturis *Miſcellâ*, & *Anaſtaſio*, hiſtoriam Theophanis.

b *Maimb. P. II. p. 139.*

VIII. Ac præmittenda hæc fuêre, ut quid in Hiſtoriâ auſi ſint Iconolatræ, quid furentes abjectiſſimique Græculi, diu poſt tempora Leonis, quum ubique triumpharent Monachi, & Imaginarii, quid denique præſtiterit Jeſuita, oblitus & ſui

&

& pudoris, omnes intelligant. Igitur vel ex furore iſto in Leonem, conſtat ſatis alienum fuiſſe eum Principem à ſuperſtitione Nicænorum. Sed quæ eum prudentia, & moderatio, præterquàm ergà facinoroſos, toto Imperio comitata eſt, eadem in omni hac cauſâ, circà Imagines, enituit. Summa factorum, hoc quidem in negotio, huc redit, ex certâ Hiſtoriæ fide. 1. Certum, Leonem eadem de Imaginibus ſenſiſſe, quæ Carolus Magnus in Occidente, hinc Ludovicus Pius, & Francofortani, Galli omnes. Undè etiam ſplendida [c] Legatio Leonis ad Carolum, ſtatim ac capeſsivit Imperii gubernacula, ſed quæ in Ludovicum Pium incidit An. DCCCXIV. Carolo fatis intereà perfuncto, firmatoque cum Ludovico fœdere. 2. Ea fuit Leonis indulgentia, ut qui admotus ad Imperium, An. DCCCXIII. cum Iconodulis egerit mitiſsimè, contentus amicis collationibus, colloquiis, ac diligentiſsimo rei examine, tandem in-

[c] *Eginh. Annal. Franc. &c.*

ndictâ[d] Conſtantinopoli Synodo, d T. VII. Concil. col.
An. labente DCCCXIV. in quâ dam- 1299.
ata Pſeudo-Nicænæ Synodi Icono-
atria. Ac demùm An. DCCCXV. ob
ertinacem [e] Iconoduliam ſtatione e Contin.
ulſus eſt Nicephorus Patriarcha, qui Theoph. p. 435. Ed. R.
x. annos ſedit, ab An. DCCCVI. fa-
ente quoque Maimburgio. Undè
commentum illud Græculorum,
Leonem ex Orthodoxo factum fuiſ- f Baron. ad
ſe poſteà Hæreticum Iconoclaſtam. A. DCCCXIX. N. 11.
Sed & de Concilio illo Conſtanti-
nopolit. ſub Leone, mendaciſſima re-
tulit Theoſterictus in Orat. de Ni-
cetâ, ſolo eo teſte; V. gr. de *concul-
catis pedibus*, in ipſâ Synodo, *Epiſco-
pis iis qui diſſentirent*, de *verſuto
agendi modo* primùm, dehinc *tyran-
nico*, planè contrà prudentiam &
mores Leonis. 3. Petebat Leo cum-
primis, monſtrari ſibi cultum Ima-
ginum à Nicephoro Patr. & cæteris
Iconodulis, in ſcriptis *Apoſtolicis*, &
Patrum illis primæ Antiquitatis, ſi-
quidem eſſet ἀρχαῖα παράδοσις. Ex-
cipiebant iſti, Traditionem ἄγραφον
ſuffi-

ſufficere, plura namque *ſcripto tradita* non fuiſſe: Non etiam [g] *retractanda, quæ jam definiviſſet Concilium Oecumenicum*, qualiter cultus Imaginum à Nicænis: Quaſi verò non par fuiſſet ratio *definitionis* factæ in Concilio Generali ſub Copronymo, deinceps in Concilio Generali Occidentis ſub Carolo M. Invidioſè autem [h] Continuator Theophanis, voluiſſe Leonem teſtimonia quibus ῥητῶς *ad verbum* Chriſtus præcepiſſet, προσκυνήσατε τὴν εἰκόνα μου, *adorate Imaginem meam*, quæ Pontificiorum hodierna Methodus eſt, urgendi terminos expreſſos Scripturæ S. Contrà Imperator urgebat illa omnia adverſùs eam προσκύνησιν Imaginum, ex Moſe & ex SS. Scripturis loca, quæ antè Concilium VII. ſub Copronymo, & in Occidente Carolus M. in Capitulari, de quibus fuſè ſuprà. Neque tamen certa fides eſt omnium circumſtantiarum Collocutionis, inter Leonem & Nicephorum, quæ recenſentur à parte Leo-

[g] *Maimb. ex Theoſt. p.* 181.

[h] *Ib. pag.* 437.

eoni adyerſâ, apud Continuato-
em Theophanis, Ignatium in Vitâ
Nicephori, Theodorum Graptum
 Fragmento quod exhibet eam
)iſputationem, Michaëlem Mona-
hum in Vitâ Studitæ, Theoſteri-
tum in Nicetâ, qui omnes mirè
ypotheſi ſerviunt, in plurimis diſ-
ordes. 4. Excepit tandem quam
ocant, Perſecutio Leonis, Anno
)cccxv. quæ Baronio incrementum
cœptæ ſuperiori Anno perſecutionis, i Num. IV. eo A.
alſò dicitur. Nempè is fuit Nice-
hori obſtinatus animus, Theodoro
Studitâ Virum aliàs prudentem ſti-
nulante, ut poſtquàm moderata
Principis conſilia nihil præficerent,
noveretur Dignitate, tempore Qua-
dragefimæ, Martio menſe, nondum
mpleto biennio Leonis Armenii.
Mox tranſlatus in vicinum Urbi lo-
cum, à ſe ſtructum, ſuffecto Theo-
doto, Viro illuſtri ac Patricii filio,
in ſedem Patriarchalem. Par ratio
fuit contumacium Monachorum, qui
vel indulgentiſſimum Principem ad

vindictam proritaſſent, ut fecerant Iſaurum, Conſtantinum, Leonem IV. Principes priores; anteſignano deinceps illo *Theodoro*, de quo mox pluribus, hinc *Nicolao* ejus ſocio, *Theophane* vulgò Confeſſore, *Nicetâ* Abbate, deinceps *Methodio* ſub Michaële, &c. Quorum Vitas, utpotè Icono-martyrum, dudùm poſteà, perſonatis ſub nominibus, effrænatæ maledicentiæ & ſuperſtitionis Monachi, inſerendas *Menologiis* & *Vitis Sanctorum*, conſcripſêre, in quibus res, ut lubuit Iconolatris, memorantur, obſcurantur vera, vel tacentur omninò, falſa finguntur, poſteris imponitur. 5. Plurimos tamen Epiſcopos, Abbates, Monachos, ſeu convictos à Leone, ſeu ejus manſuetudine ac moderatione inductos, *permittentis illis* [k] *intrà Monaſteria quicquid vellent*, modò nec *ſeditioſi* forent, nec *ſchiſmatici*, diſceſſiſſe à factioſis Iconodulis, Continuator Theophanis refert. Mendaciſſimè Continuator alter Conſt. Porphyrogen-

[k] *Maimb.* p. II. p. 202.

nneti, nuper editus ex Bibl. Re-
à Leonem eos [1] *muneribus obruiſſe,* [1] Lib. 1. p. 20.
orrupiſſe, ut in ſententiam ſuam
ertraheret, προσεπικλύσας ταῖς ὠφε-
λείαις. Quod ipſum eſt à quo ab-
orruiſſe animum Leonis, ab omni
idelicet corruptione, δωροφαγίᾳ,
ui nihil ὤνιον eſſet, nullæ ἀργυρέαι
όγχαι, & qui non *aurum loqui* vel-
et, ſed rationem, virtutem, meri-
um, omnium ſuprà & Maimburgii
pſius conſenſio fuit. Utque furo-
em ſuum prodant, qui iconolatriæ
& Monachiſmi charecter eſt, ſi qui
imaginum cultum, (quem nuper
faſſi ſunt rem ἀδιάφορον, & hodie-
que profitentur) aut omitterent, aut
repudiarent, aut certè non urge-
rent, eo impetu quo Theodorus
Studita cum ſuis, hos omnes *apoſta-
ſiæ* infamiâ notant, rebelles verò, ſe-
ditioſos, furenteſque Iconolatras,
Martyrum, *Sanctorum*, *Divorum*,
Confeſſorum nominibus ornant, ac
conſecrandos colendoſque Chriſtia-
nis ſiſtunt.

IX. Nunc de *Theodoro Studitâ*, qui apud Baronium, Getſerum, Petavium, Maimburgium, Natalem, primo Sanctorum ordini, ac Seraphicis ſpiritibus adjungitur, quod ad Leonem Armenium ſpectat, verbum dicimus. Hominis impotentiam, faſtum, furores, ſed & blandiendi quando vellet improbam artem, indè ab Irenes temporibus, ſuperiora docuerunt. Quid ille, poſtquàm de Imaginibus ſentire Leonem, quod in Occidente, ſenſiſſet Carolus M. & ſentirent adhuc Galli, tandemque Nicephorum exauctoratum eſſe, cognovit? Quem intrà Monaſterii ſui clauſtra contineri oportuerat, converſum ad preces, lachrymas, jejunia, quæ ſunt arma Eccleſiæ, & Aſceticæ Vitæ character, hîc ſeditionum flabellum, turbarumque quaquaverſum incentor, dux, fomes fuit, vel *Michaële* illo teſte, cujus nomine legitur Vita Theodori, ſed & teſtibus hujus *Epiſtolis*, & ex iis [m] Baronio. Hinc, invito Prin-

m *Baron. ad A.* DCCCXIV. *N.* XXXIII. *&c. Maimb.* P. II. *p.* 187. *&c.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

'rincipe , *Imagines* Proceſſionibus
ı publico celebrare ; Hymnos ca-
ıere, qualis iſte, *Imaginem tuam Im-*
naculatam adoramus , *ô Bone* ; belli
ubas inflare, ſcriptis quaquaverſùm
:piſtolis , *tanquam ex perſonâ om-*
ıium Præpoſitorum ; Nicephorum
'atriarcham, adverſùs Leonem ani-
nare ; Synodum à Leone congrega-
am, tanquàm *Iconomachicam*, literis
roſcindere ; urgereque illud Apo-
tolicum , [n] *Deo obediendum potiùs* n *Maimb.* p. 187.
uàm hominibus , nempe in re merè
xternâ , & ex confeſſis nec præ-
eptâ divinitùs , nec neceſſariâ , ne
licam , in Deum ejuſque Legem
ontumelioſâ. Et Leonis quanta ad
ffrænam hanc audaciam, atque im-
robitatem lenitas ? Solo *exilio* Theo-
dorum mulctat, ac carcere tandem,
quum hominis animos in furorem
verti cerneret Imperator, neque ta-
men arcto illo admodùm aut duro,
aut hodiernis in Galliâ carceribus
ſimili, quicquid mentiantur Icono-
latræ. Cujus rei invictum argu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

mentum eſt, quod toto tempore quo vinctus incarceratuſque fertur, libertas illi fuit integra innumeras *Epiſtolas* ſcribendi mittendique, irarum, ſeditionum, accuſationum in Leonem, minarum, ſuperſtitionum, ac contumaciæ plenas, ad Epiſcopos, Abbates, Confeſſores ſic dictos, ad Romanum Pontificem, Patriarchas Orientis, ubique Diſperſos Fratres &c. Ac rectè jam Baronius: *Intereà Theodorus non quieſcit. Loco miraculi planè habendum, ut in arctiſſimo carcere conſtitutus, tot cuſtodibus vallatus, facultas ei ſcribendi fuerit ſuppeditata.* Imò miraculi loco habenda Leonis indulgentia, qui non arctiùs cuſtodiri obſervarique hominem, belli facem, juſſerit, & hic ſi incidiſſet in Ludovici M. tempora, ac pari temeritate in Principem, & in Edicta regia ſtrinxiſſet calamum, experturus fuiſſet *iracunda Iovis fulmina*, & ſi non taurum Phalaridis, vel lectum æneum Agathoclis, vel culleum Parricidarum.

* *Vide Baron. ad An.* DCCCXIV. DCCCXV. DCCCXVI. DCCCXVIII. &c.

p *Ad Ann.* DCCCXVIII. N. VI.

um, certè vim ultricis flammæ, aut
ſſifragium, aut quicquid leges ſta-
uunt in reos Majeſtatis. Sed ad im-
nodicam inſanamque hominis ſu-
perſtitionem, quis non penè cohor-
eſcat? Ex. gr. in Epiſt. ad Naucra-
ium, quærentem de pœnâ ſtatuen-
dâ *in lapſos*, qui ſcilicet miſſas fe-
ciſſent Imagines, aut paruiſſent de-
cretis Leonis, reſpondet; [q] Habendos
ut qui Dei nomen abnegaſſent, ut *Chri-
ſto-machos*, ut *negatores Chriſti, nec
ullam eſſe ſocietatem luci cum tene-
bris*, &c. *Negationem Imaginis*, ſeu
cultûs Imagini exhibendi, eſſe *nega-
tionem Prototypi*, *negationem* ipſius
Chriſti; Eſſe *Iudaicam & Ethnicam
impietatem*; *Imaginem Chriſti & Dei-
paræ, eodem nomine Chriſtum & Dei-
param nuncupari*; *Inſeparabile eſſe u-
num ab altero, in adoratione, Arche-
typum ab Imagine*; *Martyrem Ima-
ginum eſſe Martyrem Chriſti, Mariæ*,
& contrà *abnegatorem* earum *Ima-
num, negare Chriſtum, negare Ma-
riam* &c. Ità Theodoro huic fuit,

q *Baron. ad A.* DCCCXVI. *N.* XVIII. XXXI. &c.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

non credere in Chriſtum, ſi qui fiduciam in Imagine Crucifixi non collocaret; Fuit abolere Chriſtum, ſi abolerentur Imagines; Fuit, negare Chriſtum eſſe adorandum, ſi quiſquàm negaret adorandam Imaginem; Et pari loco, identitate quadam, habenda fuêre, juxtà Studitam, Chriſtus in cœlo regnans, & Vultus ejus, aut ſpecies Crucifixi in Tabulâ, quia hæc *eodem nomine nuncupatur quo Prototypum.* Et hæc ipſa quæ non modò horruiſſet Carolus M. ſed quæ etiam ipſe aliàs Maimburgius confodit, *Imagines*, tradens eſſe *res inanimes res, adiaphoras, nullâ obligatione eas honorandi*, hæc ipſa jam Theodorum Cœlo locant, Seraphico Ordini inſerunt, Martyrii gloriâ fulgentem exhibent, ac Confeſſorum penè maximum, quia Idololatrarum principem, ſed & perduellium in Imperatorem ſigniferum. Et queri adhuc ſuſtinet Jeſuita, poſt Baronium ſuum, quod[ſ] *arctiori cuſtodiæ traditus fuerit, Smyrnam tranſfe-*

r *Vide ſuprà Sect. VII. p. 521. & ſeq.*

ſ *Baron. ad A. DCCCXIX. N. XX.*

rrendus, aut fortè flagris ac verbe-
ibus exceptus, ab apparitoribus,
arcente Leone vitæ Theodori. Qui
Leonem, Principum maximum ut
uprà, proſcindere auſus fuit tan-
quam *Leonem Amorrhæum*, *Oggum*
Baſanitidis regem, *magnum Draconem*,
ortuoſum Serpentem, *Vas iræ*, *Filium*
Tabeel, *Achabum*, *Iuliani exemplar*,
omplementum mali, *adverſarium*
Chriſti &c. Æquior in Armeninm
Theophanes Chronographus, vulgò
Confeſſor, Imaginum ſcilicet & ſimu-
lachrorum, Abbas vel Præfectus Mo-
naſterii *Magni Agri* ad Sigrianæ
montes in orâ maritimâ Aſianâ, quæ
adjacet Propontidi, Thematis dicti
t Ὀψίκιον *Obſequium*. Tamen ob per- t *Conſt. Porphyr. Them.* IV. *L.* I.
tinaciam in cultu publico Imaginum
aſſerendo, tandem exul moriturus, in
Samothrace Inſulâ, ſub extrema Leo-
nis, diverſus à *Theophane Presbyte-*
ro, de quo Baronius ad tempora
Theodoræ Imperatricis.

X. Parcet Lector, ſi Maimbur-
giana omnis pagina, quâ perſecu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

tionem ſic dictam Leonis Armenii, hujus in Iconolatras decreta, perpeſſiones Monachorum, laudatam in his conſtantiam, [u] *qui mallent Deo obedire quàm hominibus*, lugubribus tragiciſq; vocibus effingit, revocet mihi ad animum hodiernos in Galliis furores, ignotos ſanè Leonis temporibus, eoſdemque à Maimburgianâ Societate in turbam omnem Reformatorum, excitandos. Sic deſcribit Jeſuita Armenii ea tempora, ut rurſum Gallis Perſecutoribus quaſi tabellam modumque extinguendæ Religionis, quæ Idololatriam neſcit, præſcripturus fuiſſe videatur, falſa enim ſunt de Leone pleraque. Obſervat primùm Miniſtros qui Magni Leonis, animum acerbarent in Iconolatras; Nempè adhibitos illicò miſſionis in modum [x] Monachos, *Scelerum omnium capaces*, *Aulæ* captandæ gratiâ; hinc Theodotum Patriarcham, totûm *ad Aulæ mores & ad blanditias* comparatum; tùm *Epiſcopos vendentes ſe Principi, pro Aulæ aliquo fumo*;

u Maimb. Ev. p. 187.

x Ibid. p. 172. 196. 197. &c.

o; tandem coactum ſub oculis Leo-
is *Concibiabulum, ex deditis* Leoni &
atriarchæ *Epiſcopis*, ac præ cæteris
rotopſaltem, ſeu *Magiſtrum Cleri Sacri*
alatii, inſignem hypocritam ſub San-
ditatis larvâ, qui conſcientiam Prin-
ipis obſtringeret, eidemque conſi-
ia clanculùm inſpiraret pro *exter-*
minandis Iconodulis. Quibus jura-
es intentum fuiſſe Jeſuitam in Mi-
niſtros hodiernos, auctoreſque ex-
ploratiſſimos feralium Edictorum,
pro exterminandis in Galliâ Refor-
matis. Pergit, ac modum exercitæ
in Iconolatras, id eſt in ſeditioſos
rebellanteſque Monachos, vel Epiſ-
copos, ſævitiæ, ità deſcribit; *,Invi-* y Ib. p.200.
debat ipſis Leo gloriam coronamque
Martyrii, ità tamen ut furor omnis
in eos exundaret, ut afficerentur in-
finitis cruciatibus, ut in horrendos
carceres conjicerentur, atque ibi op-
primerentur ærumnis, longè ipſâ morte
magis intolerandis. Loquantur hodie
parietes Gallicanorum carcerum, &
lamentabiles non jam hujus & illius
ſe-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ſeditioſi Epiſcopi, aut Monachi, ſed innocentiſſimorum Senum, Matronarum, Viduarum, Virginum, Infantum, toto Regno voces, ac Matrum ejulatus, *plorantium filios quia non ſunt*, & quibus laquei etiam, & ſecures, & rogi, certè Capitis pœna, ſupremo ſolatio forent, uti ſuppliciorum extremum eſt, *non licuiſſe mori.* Crimine certè non alio, quod quidem de Iconolatris falſò Maimburgius, quàm *quia Deo obedire, quàm Hominibus malunt*, imperantibus his, nôn jam abdicari minimè neceſſarias neque eſſentiales Chriſtianiſmo Imagines, ſed [z] *Religionem & Conſcientiam ejurari*, aut reos ſiſti Majeſtatis Regiæ, cui ſit immediatum in Conſcientias & in Æternitatem Imperium. Rurſùs Jeſuita, coactas invitaſque defectiones, partim minis, partim blanditiis tanti Principis, deſcripturus, dicit, plurimos tandem [a] *ſubſcripſiſſe* oblatæ à Patriarchæ *formulæ, non ſatis explorantes cor ſuum, deteſtandâ proditione* fidei ſuæ, *infami igna-*

z *Ib. p.* 192.

a *Ib. p.* 192. 193.

aviâ, *perjurio* in Deum ſuum ad-
ſſo, ſeram *pœnitentiam* acturos,
pſumque eluituros lachrymis,
Confeſſione, Martyrio. En tibi lon-
g veriori imagine hodiernas ſubſcri-
tiones, defectioneſque, & quæ eas
ecipiunt angores, ægritudines,
anctus, quæſitumque aut fugæ,
rocul infortunatæ patriæ finibus,
at Martyrii remedium! Mittimus
quæ ille contumelioſiſſima horren-
aque in Leonem Imperatorem, pro
igenio Societatis; cui favens Prin-
ceps, Numen eſt, alienior à Socie-
tate, Tyrannus, quem è medio ſu-
tuliſſe proximus ſit ad Martyrium
radus. Hinc & mortuo Leoni,
quem (ex confeſſis) nemo fortè
rincipum virtutibus ſuperavit, æ-
quarunt pauci, parùm Chriſtianè
inſultat, ad Theodori Studitæ ac
erduellium exemplum. Leoni, in-
quàm, parricidis manibus, obtrun-
ando, A. DCCCXX. factione Michaë-
is Balbi & conjuratorum, in ipſo
eſto Natalitio, mediis in Sacris, in-
ter

ter Matutinas laudes, intrà Naòn Eccleſiæ S. Palatii, quum ipſe præcineret grandiori voce, (ut erat Hymnorum Sacrorum, & τȣ̃ ἐξάρχειν ἐν ταῖς ψαλμῳδίαις, pio ſtudio amantiſſimus) intonaretque Odes Sacræ hoc initium,

Τῷ παντάνακτ@ ἐξεφαύλισαν πόθῳ

Sprevêre ſummi cuncta amore Principis.

Hæc quidem [b] Cedrenus, & Theophane multo poſteriores aliquot Byzantini, addentes fatidicas Leonis ad Theodoſiam Uxorem voces, & poſtremas ad parricidam, *Parce Principi tuo, adjuro te per temporis & loci Sanctimoniam!*

[b] *Hiſt. Compend. p. 491.*

XI. Quid ſub *Michaële Balbo*, τῷ Τραύλῳ, è ſuperiori Phrygiâ oriundo, Leonis primùm familiari, & Comite cohortis Excubitorum, hinc rebelli & parricidâ, tandem Succeſſore Imperii, ab Ann. DCCCXX. ad DCCCXXIX. actum fuerit in cauſâ *Imaginum*, pauciſſimis modò, dum obſervamus Scriptores nuperos, ſubno-

otandum eſt. Summa eſt, teſtibus
el ipſo Michaële Studitâ Monacho,
ı. Cedreno, & Francorum Annali-
ous: 1. Michaélem mox à remotis
xectiſque Filiis Leonis, Conſtanti-
ıopoli *Synodum* indixiſſe, quæ com-
oneret cauſam Imaginum, revoca-
is Exulibus, ipſoque Theodoro Stu-
litâ, ac utriſque futuro in Synodo
oco. Quæ non eadem Irenes æqui-
as fuerat in Pſeudo Nicænâ ληςρικῇ.
Sed reſtitit ſalutari conſilio, indè à
Conſtantino M. approbato in Impe-
ratoribus, factioſus Theodorus, cujus
Epiſtolam eſſe, ſcriptam nomine E-
piſcoporum facturientium, fatetur c *Parte* 1. *p.* 140.
quoque [c] Maimburgius. In hac enim,
declinatâ Synodo, & fœdè proditâ
libertate Orientalis Eccleſiæ, expe- d *Baron. ad A.* DCCCXXI. N. XXXVI.
ctari volunt [d] *declarationem à Vetere*
Româ, ut *Sede Petri*, Paſchali tùm
ſedente, certâ jam iſtis Iconolatriæ
ſanctione, eâ viâ. Undè effræna
Theodorianæ factionis audacia &
iniquitas ſumma liquet, dùm Syno-
dum vellent ex ſolis Iconodulis co-
actam,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

actam, & eum præterea Judicem appellarent, quem ſciebant *Imaginum cultui* mancipatum. 2. Mox Michaël Imperator, quantumvis de ſe profiteretur, [e] *ſe hactenùs Imaginem nullam coluiſſe vel adoraſſe, manſurum eundem*, interim probaturus ſummam hac in cauſâ ἐπιείκειαν, fecit Theodoro & ſuis *opininiones ſuas ſequendi* libertatem, relictis Imaginibus ſicubi eſſent poſitæ, modò Imagines nullas erigerent in Urbe Regiâ. Hinc & *ſilentium* hac de Controverſiâ indixit, *faceſſereque juſſit, tùm Conſtantini Synodum, tùm alteram Taraſii*, id eſt, Pſeudo-Nicænam, ut diſertè [f] Georgius Monachus nuper editis ex Biblith. Regiâ. Nec feciſſe ex aliquo metu, dicat Maimburgius, qui Imperatoris prædicat [g] *intrepidum animum, & audacem*, quod ipſa ratio quà Tyrannidem invaſit, ejuſque fortitudo militaris, ſatis evincunt. 3. Conſtantem hanc Michaëlis æquitatem ulteriùs confirmat legatio ad Ludovicum

Pium,

[e] Baron. ad A. DCCCXXI. N. XXXIX. XL.

[f] In Mich. p. 510. ſcript. poſt. Theoph.

[g] Maimb. P. II. p. 236.

[..]um, An. DCCCXXIII. ejuſque & [T]heophili Impp. nomine ſcripta E[..]ſtola ad Francorum Regem, quam [..]cam exhibet Baronius, [h] *valdè Or[tho]doxam*, inquit Maimburgius, *ſi [art]iculum de Imaginibus excipias*. Nunc [de] Articulo iſto judicet Lector. Hîc [e]im, primò recitat Imperator hor[re]ndas ſuperſtitiones Iconolatrarum, [q]uibus *Imagines Crucis loco ubique ſta[tu]erent, ab Imaginibus auxilium pete[re]nt, ſuſceptrices infantum facerent, [co]lores de iis abraſos ſacris oblationibus [i]mmiſcerent, ſuprà eas, vel de earum ma[n]ibus, communicarent* &c. Dein has ip[ſa]s, & alias, quas confirmant ſatis vel [A]cta Nicæna, & ſubſequens Græco[ru]m Iconolatria (cujus exemplum ex [P]antaleone Monacho profert * Nata[li]s *Diſſert*. VI. & Rev. Alixius, [i] Diſſert. [d]e Conciliis) docet Michaël cauſam [f]uiſſe Leoni Iſauro, *Imagines de humi[li]oribus locis efferendi*, relictis tamen [q]uæ *in ſublimioribus locis poſitæ erant*, [ſ]olâ *prohibitâ adoratione*, *lucerna[ru]m accenſione*, *inceſo*, & veſanâ ſu-

Oo per-

h *Ad An.* DCCCXXIV. *Num.* XVII. XVIII. *&c.*

* *Pag.* 761. *T.* XIV.

i *Cap.* VII. *p.* 49. 50.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

perſtitione. Tandem concludit, *idem ſe nunc ſentire, & tenere, abjiciendos de Chriſti Eccleſiâ eos qui hujuſmodi malignis inventionibus ſtuderent*; editâ ſimul Confeſſione Fidei, & Ludovici petito conſenſu adverſùs *ſeductores Pſeudo-Chriſtianos*, miſſis quinetiam ad ipſum *Papam antiquæ Romæ* & legatis, & muneribus, concordiæ ſtabiliendæ cauſâ. Nec enim finis alius legationis fuit, quàm ut Ludovicus, qui [k] *ſuprematûs jura ſibi adhuc ſervaſſet in ipſâ Româ, & ubique in Ditionibus donatis Rom. Pontifici*, in id pro virili & pro auctoritate anniteretur, ut [l] *Româ ejicerentur omnes Græci calumniatores*, & ſchiſmatici Iconolatræ, ex Oriente eò delati. Et quare? quia hi turbones *omnem operam adhiberent, impediendæ concordiæ, in unitate Fidei, inter Orientem & Occidentem*. Quibus ſanè nihil à Chriſtiano Principe æquius digniuſque expectari vel inſtitui potuit. 4. Haud verò novum videri debet, ſi ab illâ manſuedine in

k *Maimb. P. II. p. 257.*

l *Maimb. P. II. p. 253.*

i Iconolatras receſſerit poſtmodùm
Michaël, in ſeditioſos ex iis pœnâ mi-
tiſſimâ animadverſurus. Dùm nem-
pe Theodori factio in moderata hæc
Michaëlis conſilia palàm moliretur,
nihil moderabile ſuadens, nec mo-
dum ullum ſuperſtitioni ponens;
cùm etiam eadem [m] *Thomæ* Tyranno, m *Vide Cedr. à p. 499. & ſ.*
Iconolatras in ſuas partes inducen-
ti, ſed poſt triennale bellum fruſtrà-
que obſeſſam Conſtantinopolim, op-
primendo à Michaële, in Aſiâ &
Oriente faveret, ut olim Tyranno
Artabaſdo, ſub Copronymo, dein
Irenæ, & Michaëli Rangabæ, factio-
ni acceſſerant. Cæterùm in extremo
ſenio opportunè ſublatus eſt, natu-
rali morte, Theodorus ille Studita,
An. DCCCXXVI. in Chalcite Inſulâ.
De cujus pſeudo-miraculis, propè
infinitis, extremo morbo, ultimis
vocibus, unus teſtis eſt Michaël Mo-
nachus, in ejus Vitâ, apud Surium,
Baronium, hinc Maimburgium no-
ſtrum & ſocium Natalem. Dùm ta-
cent abſurdiſſima mendaciſſimaque

Byzantini Hiſtorici, qui de Theodoro illo pauca, aut non ſatis quandoque faventia iſti Monacho, certè Theophanes, jam ſuprà, & hujus Continuator, tùm Anonymus alter Chronographus, Cedrenus, Curopalates, Zonaras, Georgius Monachus, alii.

XII. Mittimus hoc loco putidas inſulſaſque de hoc Mchaële, quia minimè Iconolatrâ, uti deinceps de Theophilo ejus Filio & ſucceſſore, mendaciſſimorum Græcorum fabellas, aucturo etiam Maimburgio, ut ſolet. Fuiſſe certè vigilantiſſimum hunc Principem omnium conſenſio eſt, Ducem intrepidum, bello felicem, factionum domitorem, & uſurpatæ à Thomâ tyrannidis, ſed & Saracenicæ potentiæ repagulum: Quanquàm hi, diſtracto Michaële Civili bello, infeſtiſſimo hoc Reipublicæ,[a] Cretâ Inſulâ potiti ſunt (aliiſque Cycladibus, & Siciliâ) Anno DCCCXXII. ædificatâque Urbe in Cretæ opportuno litore, cui nomen

[a] *Cedr. Ed. R. p. 510. Georg. Mon. p. 513. Ed. R.*

Χάν-

άνδαξ, hinc toti Inſulæ *Candacis* & *andiæ* nomen hæſit. Laudem etiam romeruiſſe hunc Michaëlem aſſer-e Catholicæ Fidei, & priorum VI. ynodorum Univerſalium, in cauſâ erò Imaginum ſummæ ἐπιεικείας, iſſus ſuprà Maimburgius eſt, ex Li-eris ad Ludovicum Pium, & ex ejus d Iconoclaſtas reſponſis, quan-quàm calumnians addit [o] *non hæc ſin-erè egiſſe, diſſimulatione uſum, ob in-umbens illi grave bellum.* Uno verbo Michaël, invaſor ſanè Imperii, ſtu-uit poſteà Dei hominumque ſibi ratiam conciliare, iis omnibus im-letis quæ ab Imperatore, à belli Duce, & ab Eccleſiæ gubernatore eſiderari potuerunt. Ut etiam Ge-orgius Monachus, Iconolatra quan-quàm, deſcribens Michaëlis obitum A.DCCCXXIX. Oct. menſe, [p] ἐκ δυσουρίας, καὶ τῆς τῶν νεφρῶν ἀλγηδόνος, *ex urinæ difficultate & dolore nephritico,* dicat *malè extinctum*, κακῶς ἀπηλλαγέναι τοῦ ζῆν, ſeu Reip. Chriſtianæ malo. Sed & laudaverat impenſè

o P. II. pag. 243.

p In Mich. p. 513.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Theodorus Studita, An. DCCCXXI. apud[q] Baronium, vocans *Chriſti æmulum Imperatorem, novum David, alterum Ioſiam, pacifici Imperii Regem*, &c. poſt factam ſibi ſuiſque exilii libertatem, *exiſtimans* (inquit Baronius) *Imperatorem reverà Orthodoxum.* Bona verba! Apage igitur Cedreni, Curopalatæ, Continuatoris Incerti, Zonaræ, hinc Baronii, & cumprimis noviſſimi utriuſque Scriptoris, impoſturas, quibus hic Michaël ut infectus *Athinganorum, Sabbatianorum, Manichæorum, Incantatorum* impietate inſulſè traducitur; ut felices belli ſucceſſus non *Deo*, ſed *ſibi* ſuæque prudentiæ adſcribens; ut *Hæreſium* omnium fautor, *Semi-Iudæus, Sadducæus*; ut *ſacrilegis* & *inceſtis* Nuptiis pollutus, nempè ob legitimum cum Euphroſynâ matrimonium, Ptincipe Virgine è Monaſterio eductâ, & poſt Theclam mortuam, ad[r] Procerum multam inſtantiam, & ex omnium voto ac Chriſtiano ritu Michaëli ſociatâ. Nempè ha-

q *T.* IX. *Num.* XXVI.

r *Ioh. Scyl. & Zonar. &c.*

hrum omnium auctores calumnia-
um partim Thomas Tyrannus fuit,
iuſque factio, partim Monachi Ico-
olatræ, quibus *impii* audiunt omnes
li Principes, quotquot Imaginum
ultum, ab Iſauri temporibus repro-
arunt. *Athinganos* ſi neſcis, ſic vo-
abant homines ψευδομαντείαις & ma-
icis artibus deditos, quales vulgò
icti Boëmi, Ægyptii, Zingali vel
Zingari Italis; & quia in Phrygiæ
artibus hi plurimi dicerentur, eſſet-
que Amorio Phrygiæ oriundus Mi-
chaël, hinc occaſio fabellæ. Pari iſti
mpudentiâ, Michaëlem unum ſibi
exemplar propoſuiſſe imitandum,
Copronymum vel *Cabalinum*; quum f *Maimb. p. 247.*
tamen ſuperior hiſtoria, ex ipſis By-
zantinis, & ex Francorum Annali-
bus, probet *Conſtantini Synodum* pa-
riter rejectam fuiſſe à Michaële, ac
Nicænam Taraſii, inſtitiſſeque veſti-
giis Caroli M. & Ludovici Pii. Ab-
ſurdiores ſunt, dùm quicquid malo-
rum Rempubl. affligeret, terræmo-
tus, peſtilentiæ luem, clades accep-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

tas, Cretam à Saracenis Hiſpanis occupatam, tribuunt Michaëli Cedrenus, Zonaras, poſteriores Græculi; qui veriùs Thomæ in Principem rebellioni, ſeditionum motibus, civilibus diſcordiis, fœdæ ſuperſtitioni quæ animos faſcinaret, ac communibus flagitiis Imperio toto, adſcribere debuerunt. Imò faviſſe Cœlum Michaëli adverſùs Thomam tyrannum, mirificus ille *terræmotus*, quo [t] Panadenſis Caſtelli, velut *Hierichuntis* alterius, mœnia conciderunt, opportuno Imperatori portento, tùm & Saracenorum clades, ac crebræ victoriæ Michaëlis, luculentiùs demonſtrant.

t *Baron. ad An.* DCCCXXIV. *N.* XXIII.

XIII. Supereſt *Theophilus* Imperator, Michaëlis ex Theclâ priori Conjuge filius, virtutibus ornatiſſimus Princeps, maximis Imperatoribus æquandus, exactor juſtitiæ rigidiſſimus, omniſque Impietatis ſeverus vindex, Tydides melior Patre, ipſo fatente [u] Maimburgio, vi veritatis compulſo. Adeò etiam, ut com-

u *Lib.* VI. *p.* 294. 309. 310. *&c.*

omplices omnes necis Leonis Armenii, licet ea Patri ſuo gradum feiſſet ad Auguſtorum Solium, initio atim Imperii gladio percuſſerit. gitur omnium etiam adverſantium criptorum calculo, Nicetæ Paphlaon. Cedreni, Zonaræ, Georgii Moarchi, &c. ubi de hoc Theophilo, on modò is Juſtitiæ proſtata fuit nſignis, ſed & clementiæ, pluribus pud Byzantinos exemplis: Avaritiæ & ſordidarum artium oſor ſumnus, in ipſâ Theodorâ conjuge: In Deum, Chriſtum, Sacra, religioſiſſimus, τῇ Θεοτόκῳ etiam ſuo honore tributo: Publici egregii ſtudioſiſſimus, publicorumque Ædificiorum, ſeu ad ornatum Urbis, ſeu ad munimentum: Nec pauperum, ſenum, miſerorum abjecta huic Principi cura, erectis Xenodochiis, & Charitatis Domibus: Dux autem ſtrenuus, & fortiſſimus, quicunque eſſet belli exitus, variâ fortunâ dimicaturus. Unumque tandem in hoc Theophilo deſiderarunt Iconolatræ, patroci-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

nium *Imaginum*, unum maledictis inceſſunt, Hæreſim *Copronymi*. Nam cultum Imaginum ſeveriſſimè interdixiſſe, Nicænam Synodum reprobaſſe, Imagines etiam à Patre relictas ſuſtuliſſe, in Iconolatras pertinaces exilio, carcere, ſuppliciis quoque animadvertiſſe, una omnium Hiſtoricorum vox eſt. Sed in exaggerandis iis quæ paſſi ſint Methodius Abbas dein Patriarcha Conſtantin. Theodorus & Theophanes fratres, ex Oriente turbaturi, Lazarus Imaginum contumax Pictor, Monachorum ſeditioſorum agmina, non ſine crebris portentis & miraculis in his Viris conſpicuis, ingenium rurſùs produnt Græculi, Curopalates, Cedrenus, Zonaras, Conſtant. Manaſſes, Pſeudo-Acta Martyrum, luxuriaturo in his [x] Maimburgio, & nugas cumulaturo. Præterquàm enim quod omnes illi non modò eſſent in Principem contumelioſi, in Edicta rebelles, in publico ſeditioſi, & effuſæ ſuperſtitionis ergà Imagines, fomiteſque belli

x *Ibid. p. p.* 313.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

naginarii, accedit pleraſque horum
erpeſſiones, certamina, & circum-
antias ſæpè ludicras, niti Iconola-
rarum unâ fide, parique habendas
ſſe loco, quo Acta priorum Mar-
yrum & Confeſſorum ſub Leone,
'opronymo, Nicephoro, Armenio,
Aich. Balbo. Undè etiam ſuper-
ixêre Theophilo anteſignani pleri-
ue Iconolatræ, Methodius, Laza-
us &c. in quos exilio, aut carcere,
eriùs quàm ſupplicio capitis, aut
liris cruciatibus, aut vivâ ſepultu-
â, qualem de Methodio fabulantur,
ndignationem ſuam oſtendit, con-
ictis iſtis ut eſſet Pſeudo-miraculis
locus in iis Viris, in quibus nullum
rei veſtigium apparuerit. Ac talis
quum fuerit Theophilus, Imperium
feliciſſimè adminiſtraturus Annis
XII. & menſibus III. ad An. DCCC-
XLII. quo dyſenteriâ extinctus eſt,
multis fortiter adverſùs Saracenos
geſtis, nihil mirum ſi virtutes tanti
Principis maledicentia Iconolatra-
rum obſcurarit. Et Maimburgius,
poſt-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

poſtquàm *gloriâ* æquaſſe Theophilum *Celeberrimos Imperatores* dixerat, *virtutibus majorem Patre*, ipſe ille eſt qui propinans Orbi erudito & oculato furores mendacis Græciæ, Theophilum deinceps ſiſtit, ut [y] *Principum ſceleratiſſimum, impium Hæreticum, qui omnes crudelitate ſuperaverit, ad furorem iracundum, violentum, ſuſpicacem, credulum, Magicis* artibus deditum, *conſulere Magos* conſuetum, *omniumque profligatiſſimum ad Patriarchalem dignitatem evecturum*. Et hic *Iohannes* Patriarcha eſt, de cujus & Fratris germani impietate, magiâ, ſtupris, inceſtibus, cum *nuptis*, *Monachis*, *formâ præſtantibus* fœminis, horrenda narrat ex Iconodulis [z] Baronius. Et tamen non is modò tolerandus à *juris exactore omnium rigidiſſimo* Theophilo, ſed & toti Eccleſiæ præficiendum Caput. Qui reverà Johannes, ipſo fatente [a] Maimburgio, Vir fuit ob eruditionem ac merita jam acceptiſſimus Michaëli, hinc

[y] Lib. VI. p. 310. 311. &c.

[z] Ad Ann. DCCCXXXV. N. XXVIII.

[a] L. VI. p. 321.

præ-

[p]æfectus, teſte ipſo Curopalatâ, edu-
[c]tioni Theophili, cujus finxit ad om-
[n]es res præclaras ingenium, præter-
[q]uàm ad *Iconolatriam*, undè iſtæ la-
[ch]rymæ. Ac pari exemplo evehendus
[à] Theophilo Johannes ad Sacerdo-
[t]um, quo ſuos Præceptores ad Papa-
[t]um ſublimarunt, v. g. Sylveſtrum
[I]I. aut Hadrianum VI. Otho III. ac
[C]arolus V. Quid jam agas cum eo
[h]omine, qui candidum in nigra, ni-
[g]ra in albedinem vertit, qui ex Tra-
[j]anis Nerones, ex Neronibus Traja-
[n]os pro libidine facit, hos ubi ex-
[p]edit cauſæ proſcindit, illos cœlo
[l]ocat, prout cauſæ Iconolatricæ vel
faventes vel adverſi, quæ una illis
Chriſtianiſmi, Orthodoxiæ, pieta-
tis, fidei, virtutis, index eſt? Ità
qui totiens miracula, viſiones, ap-
paritiones, prædictiones Sagarum,
magicas incantationes, & μαντειῶν
omne genus, Hiſtoricis paſſim me-
morata, accuſat credulæ ſimplicita-
tis, fraudum, ſuſpectæ ſaltem labo-
rantiſque fidei, iſtum toto hoc
Ope-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Opere *Iconoclaſticæ Hiſtoriæ* in his næniis recenſendis, addendâque iis veri ſpecie, nulli ne ſuperſtitioſiſſimo etiam Monacho, *nugarum laude ſecundum* eſſe, quis non admiretur? Expreſſit tamen Maimburgio, non amor Theophili ſed major illi invidia conflanda apud ſuos, veram ſanè atque ingenuam Confeſſionem: [b] Mendaciſſimum fuiſſe Gennadium Conſtantinopolitan. clarum circà medium *Sæculum* XV. dùm ſcripſit, in Expoſitione pro Conc. Florentino, Theophilum in vitæ extremo *deteſtatum fuiſſe Hæreſim ſuam*, laudante [c] Baronio. Quum ex oppoſito Zonaras, de hoc Theophilo, referat, moriturum Principem *ingenti cum animi ardore commendaſſe, ne reſtituerentur poſt ejus fata, aut deinceps Imagines*, relicturum ingens ſui univerſis deſiderium, A. DCCCXLII. ac fidem priorem obſignaturum ſupremis vocibus, quod & confirmatur ex Hiſtoriâ Joh. Curopalatæ, ſeu [d] Georgii Cedreni. Ex quo etiam intel-

b *Lib.* VI. *p.* 340.

c *ad Ann.* DCCCXLII. N. VI.

d *T.* II. *p.* 535.

ıtelligitur Baronii, hinc Maimbur-
ii, mala fides, in accuſandâ ſævi-
iâ Theophili morientis, ob trun-
atum *Theophobo*, ſtrenuo antè Du-
i, dein proditionis accuſato, caput.
Nam addit diſertè Byzantinus, non
Theophili mandato eam necem ab
liis adſcriptam fuiſſe, ſed facto
Drungarii ſeu Præfecti Vigiliæ, qui [c] Ibid. p. 533.
Theophobo αὐθαιρέτως, μηδενὸς κελεύ-
οντος, *ſpontè, nemine jubente, vi-
tam eripuiſſet*. Nunc ad *Theodoræ*
Byzantinas, Baronianas, Maimbur-
gianaſque laudes, viduæ Theophili,
quia reſtitutricis Imaginum.

XIV. In fatis erat, ut per *Fœminas* Iconolatria ſanciretur primùm in Oriente, qualiter ſub *Irene* factum, dein profligata à piis Imperatoribus, & Synodis, poſtliminio reſtitueretur, qualiter ſub *Theodorâ*, viduâ Theophili, Imperium ex nutu Iconolatrarum adminiſtraturâ, uſque ad Michaëlis Filii maturam ætatem, Annis ferè xv. Neque eſt quod converſionem eam rerum, aut

Theo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Theodoræ conceſſum Iconodulis patrocinium quiſquàm adſcribat vi veritatis. Primò fatentur Byzantini, & fuſè *f* Cedrenus ſive Curopalates, pridem addictam Imaginibus fuiſſe, vivo Theophilo, matrem Theodoræ *Theoctiſtam*, ſuperſtitioſiſſimam fœminam, quæ imagunculis ſeduceret Filias Theodoræ, ut puppis. Dein, ſtatim à morte Theophili, adjutam eam matrem *Avunculis* Theodoræ, Viris *Patriciis & Tutoribus* Michaëlis, Filiam inſtigaſſe, διαπαντὸς ἐρεθιζομένην, ſeu *perpetuo illi convicio facto*, pro conſecrandis rurſùm Imaginibus. Conſtat præterea naturalis quædam ſexûs propenſio ad ſuperſtitionem, & ad ea quæ ſenſus afficiunt. Cumprimis ſi acceſſerit vis major, & injectus ab iis metus quorum auctoritas ſit Fœminæ metuenda, tùm ſpecioſæ larva ſanctitatis, & fama recentis alicujus miraculi, tanquàm divinæ vocis. Concurrerunt hæc omnia ad reluctantis Theodoræ inflectendum animum, in favorem Imaginum

f T. II. p. 515. 534.

m, præter ſuperſtitionem Matris,
à quâ & corruptæ neptes, filiæ
Theodoræ. Nempè auctoritas Theo-
cſti & Manuëlis, Virorum tùm in
ulâ Militiâque principum, Patri-
orum, & ἐπιτρόπων καὶ ῥυθμιστῶν *tu-*
rum ac moderatorum infantis Prin-
cipis, haud dubiè ut deiectis Ico-
omachis res ſub Theodorâ pro li-
dine adminiſtrarent. Fuerat autem
Theoctiſtus ſub Theophilo λογοθέτης
Δρόμου, propriè *Curſorum* toto Im-
erio ſummus *Procurator*, conjunctâ
Dignitate cum illâ τοῦ Πρωτοασηκρῆτις
eu [h] ἐπὶ Κανικλείου, qui præeſſet [h] *Georg. Mon. p.* 526.
Chryſobullis ſeu ſacris Diplomati-
us, & aſſervaret *Canicleum* ſeu *Ca-*
iculum, vas gemmis ſplendidum,
n quo rubramentum ſeu purpureus
iquor, quo Bullas aureas ſubſigna-
ent Imperatores, Maimburgius ex
liis reddit, *Grand Chancelier.* Ma-
nuël verò Dux Legionum, Magiſter
& Δομέστικος ſeu *Procurator*, *Comes*,
Præfectus τῶν σχολῶν ſeu τῶν ταγμάτων
Ordinum militarium, quaſi minimè

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

σχολαζόντων, à perpetuâ diſciplinâ. Auctoritati virorum acceſſit fraus Monachalis, vulgatâ, ſcil. ad prædictionem Monachorum Studii, convaleſcentiâ Manuëlis planè miraculoſâ, eâ lege ut *Sacras Imagines reſtitui* procuraret. Quum ne iſta quidem ſufficerent, vincendæ Theodo-
ı Pag. 534. 535. ræ quæ, ut expreſſis verbis ı Cedrenus, ἀντέπιπτεν *reſtitit* huic inſtituto, cauſata Mariti in Imaginum cultu proſcribendo *circumſpectionem*, qui nihil feciſſet ἀπερισκέπτως, niſi ſummâ cum *accuratione*, juxtà *Leges* & *S. Scripturas*; cauſata etiam religionem *juramenti* quo fuiſſet Theophilo obſtricta, & extremas ſui Conjugis voces, tùm Manuél ad minas, terrendæ Fœminæ, confugit. Interminatus Theodoræ eſt ταχεῖαν καταστροφὴν τῆς ζωῆς καὶ ἐκπτώσεως τῆς βασιλείας *ſubitaneam converſionem quâ & vitâ & Imperio excideret*, unde ἐκδειματωθεῖσαν *perterritam* fuiſſe, Cedrenus & Curopalates. Sed recentioribus Byzantinis, hinc Baronio, ac præcipuè Maim-

Maimburgio, placuit omnia inver- [k] *Lib. VI. p. 344. & ſeq.*
ere. Hic enim fuſè Theodoram
mper *Catholicam* fuiſſe, id eſt, ado-
atricem Imaginum, ſimulaſſe vivo
heophilo, eo autem mortuo de his
mnibus, quæ per Theoctiſtum &
Ianuëlem acta, clàm conveniſſe, ſce-
am omnes luſiſſe in Theatro, Ma-
uelem poſt hæc Theodoræ conſilia
rimùm incidiſſe in lethalem mor-
um, hinc miraculo, ad propheticas
oces diſcipulorum Theodori Stu-
itæ, reſtituendum, magno Impera-
ricis gaudio, cui hoc unum deerat
d Sacra innovanda. En fidem Hi-
toricorum, ac legentium ſecurita-
em! Id jam certum, nullam mo-
am interpoſuiſſe factioſos Iconola-
ras, poſt Theodoræ inflexum ani-
num: Hinc mox revocandis Exulibus
maginum cauſâ, deponendo Johan-
ne Patr. ſubſtituendo Methodio de-
enſore pridem Imaginum, Concilio
ndicendo [l] Conſtantinopoli, Anno [l] *T. VII. col. 1782. 1784.*
eodem DCCCXLII. in quo confirma-
ta Nicæna Synodus, Hæreſis Icono-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

claſtarum damnata, & *Sacræ Imagines* ἐπὶ τὸ ἀρχῆθεν ὀφειλόμενον σέβας *ad eam venerationem quæ olim eis debebatur, reductæ*, ità Libellus Synodicus: Utque de hujus Synodi indole conſtet, initio ſtatim Methodius illi moderandæ electus, habitaque *intrà Palatium*, fatente Maimburgio, ἐν τοῖς Κανικλείου *in Canicleo*, quaſi diceres, in Cancellariâ ſeu in Secretario S. Palatii, cui præfectus Theoctiſtus erat. Adeò ut nulli Iconomacho vel mutire fas fuerit, [m] *ac vix ingreſſi Epiſcopi, Abbates, Monachi, innumerabili multitudine*, ità Maimburgius, *etiam qui ab Iconoclaſtis promoti fuerant, protinùs illi, antequàm propoſitum adhuc fuiſſet quicquàm, quâ potuerunt vocis contentionem erumpere in Anathemata adverſùs Iconomachos.* Dictum, factum, & ſolutâ, poſt ſpeciem quandam examinis, Synodo, triumphi quaſi in modum reductæ in Eccleſias Imagines, à quo tempore totus Oriens, Armeniis tamen exceptis, miratus eſt

m *Maimb.* *L.* VI. *p.* 356.

ſt ſe Iconolatram. Et hîc volupe eſt udire Baronii, & recentiorum iſtoum, in Theodoram præconia, laules, vota effuſa, adſcribendam hoc omine Eccleſiæ Canoni, & Sanctis quos colit Eccleſia, Feſto ejus relato n XI. Febr. *in Menologio* Græcorum. Jndè non inlepidè Maimburgius, *nala ſanè per Fœminam, ſed & per Fœminas quandoque bonorum maxima*, & uni Theodoræ *gloriam* rei antæ deberi. Sed & gloria reſtituti quandoque Arianiſmi, Eutychianiſmi, ac Gentilis ſuperſtitionis, ut de Irene Carolus M. Fœminis debetur, omnemque penè Hæreſim à ſexûs hujus perverſione propagari cœpiſſe, Annales Eccleſiaſtici teſtantur.

XV. Nec mirum magnoperè videatur, poſt Theodoram recluſam, An. DCCCLV. ſtetiſſe in Oriente Imagines. Non aliud permiſêre, corruptiſſimi Michaëlis mores, Neronibus & Heliogabalis æquati, Bardæ Cæſaris potentia fratris Theodoræ, à quâ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Imagines, dein Baſilii Macedonis Imperium, nefarii Parricidæ Anno DCCCLXVII. quando de Patriarchatu Conſtantinopolitano vigerent certamina inter Photium & Ignatium: Ignatium, inquam, filium Michaëlis Rangabes, à Theodorâ ſubſtitutum Methodio, effuſæ ſuperſtitionis Virum, quo à Michaële ejecto, Photius fuit inſtitutus Patriarcha, An. DCCCLVIII. Taraſii hic quidem Iconolatrarum principis ex ſorore nepos, Bardæ Cæſaris creatura, nec ſanè mutaturus rerum faciem, aut exacerbaturus, dùm Iconolatræ rerum quaquaverſùm potirentur, ſatiſque jam infenſos haberet fautores Ignatii, ipſumque Romanum Pontificem, cum quo prætereà de juriſdictione in *Bulgarorum* Eccleſias controverſia fuit. Quo factum ut Photius An. DCCCLIX ad Nicolaum ſcribens, *Iconomachos* damnaverit, ac Nicænam Pſeudo-Synodum, tanquam *ſeptimam*, in Libro de Synodis laudaverit, ipſo etiam Taraſio Patriar-

châ

eli Avunculo, ſummis laudibus ef-
ſeendo. Synodus adverſùs Pho-
tium, decennio poſt coacta Con-
ſtantinopoli, A. DCCCLXIX. quæ vul-
go VIII. generalis, multa eſt in
[n] *Anathematis* vibrandis, in omnes n T. VIII. Concil. col. 1108.
Iconomachos, *indè ab Iſauricis tem-*
poribus, confirmatâ Synodo VII.
Et ità Auctor quoque Libelli Sy-
nodici, omneſque Synodorum &
Canonum deinceps in Græciâ Epi-
tomatores, ac Græci in Synodo
Florentinâ, [o] *Seſſione* v. in quâ Ni- o T. XIII. Concil. col. 82.
cænam confirmarunt. Quanquàm
non unum à Latinis diſcrimen in
Græcis obſervetur, in hunc diem.
Primò enim convenit, & obſerva-
vit quoque [p] Mimatenſis, non ferre p Ration. l. I. C. III. §. 2.
Græcos in Eccleſiis, lociſque ſacris,
ſculpta ſimulachra, ſtatuaſve ſeu
ſcultas ſeu fuſas, cujuſcunque mate-
riæ, ἀνδριάντας, ἀγάλματα, ξόανα,
γλυπτὰ, λαξευτὰς εἰκόνας, quæ ſtrictè
ſunt εἴδωλα τοῖς LXX. prohibita utpo-
te Lege Moſis, & Gentilis Idolola-
triæ propria, ſolis admiſſis [q] εἰκόσιν q Act. Nic. T. VIII. col. 555.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

γραπταῖς *Imaginibus* pictis, quæ ἐκ χρωμάτων vel ἐκ ψηφῖδος, *ex coloribus* vel *ex teſſellis*, *aut ſi quæ alia congruens materia.* Secundò, in confeſſo pariter eſt, ut,[r] ſuprà Maimburgius ex Actis Nicænis, neque hanc Synodum, neque ſubſequentes in Græciâ Iconolatras, ullas probaſſe Imagines *Dei* ἀοράτου καὶ ἀκαταλήπτου, aut *S. Trinitatis*, quod multis noſtrates Theologi adverſùs Latinos recentiores evicerunt, & Dallæus, ad finem Libri IV. de Imaginibus. In quo, & compluribus aliis circà Imagines ſuperſtitionibus, auctarium ingens acceſſiſſe Iconolatriæ Græcorum, queſti jam Durandus, Polydorus, Vives ad Auguſtinum, Caſſander, complures alii, obviis in ſcriptis. Tertiò, quocunque ἀσπασμῷ alias Imagines venerentur, ſolam προσκύνησιν, quæ cum *genuflexione* fit, adſcribere Imaginibus Chriſti, quandoque & Θεοτόκου, pridem obſervatum, & pluribus[s] Edwinus Sandis, de Statu Eccleſiæ Orientalis.

[r] *Sect.* VII. *p.* 523.

[s] *Relat. Cap.* XLII. *p.* 398.

La-

atriam certè nullam, cum Latinis, gno Crucis, aut Imagini Crucifixi nquàm tribuêre. Quartò, honorem tiam Imaginibus exhibendum, non lium eſſe volunt, ſaltem doctrinâ c verbis, quàm qui exhibetur Vaſis acris, Libris Euangeliorum, Veſti- nentis, Ædificiis Deo conſecratis, uò ſæpè videntur ſpectare argumen- a Nicænorum Patrum, de quibus *ectione* VI. & VII. Quanquam, ut rolixè [t] AuctorHiſtoriæ Byzantinæ, *ibro* III mira circà Imagines *Dei- aræ* fuerit Conſtantinopolitanorum ræprimis ſuperſtitio, & hodieque lii aliis rudiores ſint, cumprimis Ruſſi, quos Imagines venerari *ut Deos*, ità etiam *nuncupare*, Olearius in Itinerario retulit. Utplurimum a- perto capite τοῖς χείλεσι φιλοῦσι *labris oſculantur* Imagines, quod eſt illis κύειν, κυνεῖν, προσκυνεῖν, nec ultrà quid voluiſſe Nicænos, prudentiores quidem Græci. Non hos intrà ter- minos conſtitiſſe Romam Iconola- tricam, ejuſve ſeu doctrinam, de

[t] *Conſtant. Chriſt. Ed.* 1680. *p.* 89. 90. 91.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

u Sect. VII. p. 525. &c. quâ [u] ſuprà obiter, ſeu fœdam univerſalemque praxim, ſatis jam exploratum eſt. Quintò, id certum,
x Leo cit. quod pridem & [x] Durandus Mimatenſis notavit, longè *moderatiùs* & parciùs *uti* Græcos pictis Imaginibus, quàm Latinos. Hinc pauciores in Baſilicis Græcorum
y Hualdr. de Relig. Græc. p. 74. picturas obſervaveris, [y] quandoque nullas, quod de Armeniorum, Chriſtianorum Perſiam incolentium, quandoque & Ruſſorum Templis, qui in Portis effingunt, ut ſalutent ingreſſuri, jam alii retulerunt. Denique modeſtiores longè ſunt Græcorum & Orientalium Imagines. Durandus monet, *ſolùm ab umbilico ſuprà, & non inferiùs*, pingere Imagines, *ut omnis ſtultæ cogitationis occaſio collatur*. Vanſlebius Do-
z Cap. VII. p. 53. minicanus, in [z] Hiſtoriâ nuperâ Eccleſiæ Alexandr. *Id apud eos*, in Ægypto Chriſtianos, *laudatiſſimum reperi, quod ſunt omnes eorum Imagines modeſtiſſimæ, omneſque eâdem formâ B. Virginem ſemper capite velatam*

m repræſentant, & habitu qui totam tegit, more Orientalium, ut nulla nec ſinûs Virginei, nec ipſius Infantuli nuditas, quem ulnis geſtat, pariter velatum, appareat. Addit, *ſcandalum ingens Schiſmaticis, & Turcis quoque ridentibus noſtram Religionem,* ſubnaſci, adſpectu Imaginum B. Virginis, *nudatis uberibus, nudatoque Infante.* Quibus de cauſis pridem factum, ut *Græci Latinos coarguerent* immodicæ circà Imagines ſuperſtitionis; ſed retorſuro facta quædam Conſtantinopolitana Pantaleone Monacho, qui de *Græcorum Erroribus* ſcripſit [a] Sæculo XIII. & quæ ſatis confirmat Hiſtoria Byzantina Imaginis *Deiparæ* in *Blachernis*, vel *Deiparæ Hodegetriæ*, quam à Lucâ depictam crediderunt, de quâ poſt alios Carolus du Freſne, Hiſtoriæ Conſtant. *Libro* III. Nihil jam de recentioribus Orientalium *Confeſſionibus* dicimus, quibus reprobatâ Imaginum omni adoratione, ſoloque uſu hiſtorico admiſſo, receſſerunt plu-

[a] *Bibl. Patr. T.* XXVII. *Alex. Nat. T.* XIV. *p.* 761.

plurimùm ab Iconolatriâ Nicænâ, & ſuccedentis Græciæ.

SECTIO IX.
ET ULTIMA.

Oppoſitiones in Occidente poſt tempora Caroli M. & Synodi Francofortanæ. A quibus hæc opera occupata. Quæ ſuperſint contrà Maimburgium, & Natal. Alex. Iconomachi Britanni. Hiſpani. Itali. Germani. Galli ſub Ludovico Pio, & deinceps. Conventus Pariſinus. Aſſentientes Præſules, & Theologi Sæculo IX. *Exceptiones nuperæ contrà Pariſienſ. Synodum. Maimburgianæ ſingulæ excuſſæ. An Conventus fuerit, non Synodus? Retorta alia. Diſcrimen inter Crucem, & Imagines oſtenſum. Effugia Natalis Alex. circà ſententiam Gallorum Sæc.* IX. *Fracta & enervata. Documenta ex Gallis ipſis contrà Imagines. Recentiorum de facto aſſenſus. Sirmondi, Patavii, Baluzii, Mezerai data. Sed & Maimburgii. Jeſuita iniquiſſimus in Gallos ſuos. Ejus acrimonia, & ſævities. Spiritus Evangelii Maimburgio qualis. Continuatio Iconomachiæ obſervata in Galliis, adhuc Sæc.* XII. *& ſequent. Moderata Superioris ævi Gallorum Judicia.*

Gal-

Galliæ Jeſuiticæ in aliud extremum prolapſus. Perſecutio noviſſima ob repudiatam ſuperſtitionem.

Portum tandem, ſecundis ventis, poſt longam ſatis velificatio-em, contingimus, ortu progreſſu-ue omni *Iconolatriæ*, cumprimis à rimordiis Octavi Sæculi, ad ſtabili-am illam firmatamque in Oriente, ndè ab A. DCCCXLII. prolixè recenſito actenùs ac vindicato. Superſunt ententiæ Occidentalium, poſt ea uæ de Caroli M. & Francofortanæ Synodi definitionibus, *Sectione* VII. dverſùs Petavianas, Maimburgianas, Alexandrinaſque nuper inſtantias, ſſerta fuêre atque hiſtoricè demonſtrata. Sed hoc labore me cumprimis ſublevarunt, poſt Catalogos Teſtium Veritatis, Viri in noſtratibus Doctiſſimi, Uſſerius [a] de Succeſſione Eccleſiarum in Occid. Joh. Dallæus, [b] *Libro* IV. de Imaginibus, Joh. Forbeſius, Inſtructionum Theologicarum [c] *Libro* VII. Petrus Allix, Diſſertatione [d] de Conciliorum defini-

tio-

a *Cap.* II. *d.* 33. *& deinc.*
b *Cap.* V. VI. VII.
c *Cap.* XII. *& ſeq.*
d *Cap.* VII. *& ſeq.*

tionibus. Quod magis eſt, aſſenſum noſtris hiſtoricum hac parte præbuerunt Cenſores Galli, iique Pontificii, in [e] judicio de Maimburgianis Hiſtoriis, in quo de geſtis Gallicanis ſub Ludovico Pio, & deinceps, in cauſâ Imaginam. Hi enim Viri exorti præcipuè ab Hiſtoriâ Synodi Pariſienſis, ſub Ludovico Filio Caroli M. Anno DCCCXXIV. indictæ occaſione literarum legationiſque Michaëlis Balbi, de quâ [f] ſuprà, ac productâ ſerie acerrimarum inter Gallos præcipuè oppoſitionum, adverſùs cultum Imaginum, nihil ferè reliqui nobis fecêre, niſi ut noviſſima Ludov. Maimburgii, & Natalis Alex. (poſt Bellarminum, & Petavium ex quo ferè ſapiunt) commenta modò digito monſtremus. Indicaſſe enim iſta poſt fulgentem in Scriptis authenticis hodieque veritatis lucem, confutaſſe eſt ac deſtruxiſſe. Neque nobis judicis partes vindicamus.

[e] *Entret. p.* 179.

[f] *Sect.* VIII. *Num.* X.

II. Igitur adverſùs Pſeudo-Synodum Græcorum, & cultum religio-
ſum

ium Imaginum, quemcunque tan-
lem, producuntur, poſt Libros Ca-
olinos, & Canonem Francoforta-
ium.

1. Conſentientes *Britanni*, & Bri-
annorum Eccleſiæ, quas per dele-
;atos interfuiſſe Synodo Germani-
æ, conſenſio eſt. Acceſſit *Epiſt.*
ac de re *Alcuini*, nomine *Epiſco-
orum ac Principum Britanniæ* ſcripta,
oſtquàm ad eos Carolus miſiſſet
Synodalem Græcorum Librum. Quam
liqui abſurdè vellent fuiſſe ipſum Ca-
itulare Carolinum. Sed de Britan-
ais *Imaginum adorationem execranti-
bus*, ex Simeone Dunelenenſi, Ro-
gero Hovedeno, Auctore Roffenſis
Hiſtoriæ, aliiſque, Uſſerius Libro ci-
tato. Quos inter cenſeri debent Sæc.
ıx. inclyti Scoti Johannes Mailro-
ſius, Claudius Clemens, Raba-
nus Maurus Alcuini Diſcipulus, ip-
ſe Magnus Alfredus fundator Scho-
larum Britannicarum: Qui in Scrip-
turis Sacris vertendis, commendan-
dis, interpretandis ferè toti, ab I-

co-

conolatriâ alieniſſimi fuêre. Undè
g Lib. III. p. 172. Spelmannus in g Vitâ Alfredi Regis; *Regem ſecundum præceptum, de non adorandis Imaginibus, contrà illius à Concilio Nicæno II. confirmatam omiſſionem, ipſummet ſubſtituiſſe.* Adi & Balæi Centurias, ex quibus præterea liquet, & ex Catalogo Teſtium ex Fulleri Hiſtoriâ Eccleſiæ Anglicanæ, ex Uſſerio, aliis, prodiiſſe ex hac diſciplinâ, ſucceſſivis temporibus, Viros ab omni Idololatriæ ſpecie, & ab Imaginum ſingulariter cultu, abhorrentes, quos inter Sæculo XIV. inclinato *Ioh. Wicleſus*, ad Bohemos in exilio tranſiturus. Henrici VIII. Eduardi VI. & Elizabethæ tempora, ex Hiſtoriâ deinceps Burneti, viri Eximii, repetantur.

2. Nec aliter *Hiſpani*, quos & cultui Imaginum reſtitiſſe, eademque ſenſiſſe cum Carolo & Francofortanis, docet Synodus Germanica, cujus & ipſi pars aliqua. Sed nec Elipandum Toletanum, nec Feli-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Felicem, damnatos ob Hæreſim adoptianorum, in Capite de Imaginibus diſſenſiſſe à Gallis, Germanis, ullus dixit. Imò ut Iconomachos deſcribunt Platina in Hadriano I. Joh. Nauclerus, Ern. Lutzemburgus, Alphonſus à Caſtro, Gabriel Prateolus, & ſi qui plures Hæreſiologi.[h] Natalis Alex. pro auctoritate quidem ſuâ ſuſpicatur, *hallucinatos* eſſe in eo Scriptores præfatos. Adde Hiſpanum fuiſſe *Claudium Taurinenſem*, inſignem Iconomachum, de quo ſtatim: Sed nec in Hiſpanicis *Conciliorum* Tomis, antè Saracenorum tempora, Imaginariæ ſuperſtitionis quicquàm apparet.

[h] T. XIV. Sect. VIIII. p. 229.

3. *Italorum* adverſus εἰκονοδουλείαν receſſio, in ditionibus Caroli M. & Ludovici Pii, quorum præſentes Epiſcopi in Synodo Francof. indubia eſt. Cumprimis verò ſub Ludovico Pio, quando *Claudius Taurinenſis* Epiſcopus, in magnâ apud Ludovicum gratiâ & exiſtimatione, eradicaturus [i] *ſuperſtitioſam imò pernicioſam Imaginum adorationem, cui ex inolitâ*

[i] *Ionas Aurel. L. 1. de Imag. Bibl. Patr.* T. IV.

conſuetudine nonnulli Italorum dediti fuerant, Imagines omnes, ad Leonis Iſauri, dein Sereni Maſſilienſis, exemplum, è Baſilicis ſuæ Diœceſeôs ſuſtulit, undè *Iconoclaſtæ* illi nomen. Inſurrecturis quidem Gallis in factum illud Claudii, tanquàm inconſideratum zelum, & aſſerturis uſum Imaginum hiſtoricum; at ſimul ſuis in Claudium ſcriptis *adorationem omnem*, & *Iconoduliam* Nicænam, acerrimè damnaturis. Et à Claudii temporibus hæſiſſe ſemper, in tractu Pedemontano, & Lombardiæ partibus, tenaces Chriſtianos primævæ ſimplicitatis, cultu *Sanctorum* & *Imaginum* reprobato, à quibus Albigenſes orti, ex M. Aurelio Rorenco, Reinero Inquiſitore, Confeſſionibus antiquis Mſſ. collegit documenta plura J. Legerus, in *Hiſtoriâ Valdenſium*, poſt Illyricum, Uſſerium, Comenium, alios in noſtratibus.

4 *Germanos* adhæſiſſe quàm diutiſſimè Synodo apud ſe habitæ ſub Carolo M. multa docent. Certè

Wa-

Valafridus Strabus, Germanus ipſe, et Abbas in Diœceſi Conſtantienſi, mortuus antè medium Sæculum IX. *Vir literarum ſcientiâ illuſtris*, in Libro de Rebus Eccleſiaſticis, mul- [k] tus eſt illinc in commendandâ *utilitate* Imaginum, ad *inſtructionem*, hinc in reprobandâ *ſuperſtitione* & *habetudine in iis colendis vel adorandis*. Excerpta ipſe [l] Natalis Alexander exhibet, Articulo ultimo ſuæ Diſſert. Nec in quæſtione de *Imaginibus* credendi aliter ſenſiſſe à Magiſtro Alcuino,& à Germanis Galliſq; ſub Carolo M. Ludovico & Lothario Impp. par Germanorum Antiſtitum eò tempore eximium,ex Abbatibus: Volo *Haymonem* Halberſtadienſem , & *Rabanum Maurum* tandem Moguntinum Archiepiſcopum , qui toti Scripturis S. interpretandis incubuêre , laudandi Balæo in [m] *Centuriis* , poſt Trithemium in *Catalogo* ſuo, qui de Rabano, *illi nec Italiam ſimilem, nec Germaniam peperiſſe æqualem.* Adde teſtimonium luculentum Nicetæ Cho-

[k] *Cap.* VIII.

[l] *Differt.* VII. §. XV. *T.* XIV.

[m] *Cent.* 2

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

niatæ deſcribentis res ſub Iſaacio Angelo, & expeditionem Ænobarbi in Orientem, circà A. MCLXXXVIII.[a] Συγχρῶνται τοῖς Ἀρμενίοις Ἀλαμανοὶ, καὶ κατὰ τῶν αἱρέσεων τὰς πλείστας, ἀλλήλοις συμφέρονται. *Alemanni & Armenii commercia inter ſe agitant, & in pleriſque dogmatibus conſentiunt.* Pergit, Ἀρμενίοις γὰρ καὶ Ἀλαμανοῖς ἐπίσης ἡ ἁγίων εἰκόνων προσκύνησις ἀπηγόρευται. *Nam apud utroſque ſacrarum Imaginum adoratio peræquè interdicta eſt.* Mittimus Annales Fuldenſes, Uſpergenſem, Aventinum, Chronica alia, & qui res Bohemicarum ac Sclavonicarum Eccleſiarum conſcripſêre, ipſaque tandem Lutheri & ſuccedanea his tempora.

5. *Gallos*, aliquot Sæculorum decurſu, tenaciſſimos fuiſſe doctrinæ Caroli M. Synodumque Græcorum reprobaſſe, & omnem Imaginum adorationem, ſumma eſt conſenſio Pithœi, Pap. Maſſonii, Sirmondi, Mezeræi, Baluzii, Portu-Regiorum, ipſiuſque Maimburgii, quod jam [o] ſuprà [p] dicebamus. Hinc apud lau-

[a] *Lib.* II. *p.* 258. *Ed. R.*

[o] *Lib.* IV. *p.* 51. 52. *L.* V. *p.* 257. *&c.*

[p] *Sect.* VII. *p.* 493. 394.

laudatos antè Scriptores, prolixa narratio Synodi Pariſienſis, coactæ ex præſtantiſſimis toto Regno Epiſcopis, in ipſâ Regiâ, auctoritate Ludovici Pii, An. DCCCXXIV. *Nov.* menſe, monito antè per Legatos Eugenio II. Et occaſionem iſtius fuiſſe legationem Michaëlis Balbi, de Iconolatriâ Græcorum apud Ludovicum conqueſti, deque Schiſmaticis ad Romanum Epiſcopum tranſfugis, jam ex ſuperiori Michaëlis hiſtoriâ conſtat.

III. Ut vero hæc *Synodus*, aut ſi malint *Conventus* Pariſinus, expenſis Literis Hadriani, & definitione Nicænâ, reprobrarit & hanc ipſam, & omnem cultum aut adorationem Imaginum, junctâ *Collectione de Libris Sanctorum Patrum*, mittendâ ad Eugenium, per Imperatores Ludovicum & Lotharium, quos de faciendis in hac cauſâ per *Literas* inſtruunt, id verò eſt quod prolixè, ex Dallæo ipſo, q Natalis Alexander commemorat. Et in eâ Collectione,

q *Diſſert.* VIII. *Art.* IX.

ad XVI. Capita reduxerunt quicquid ad Controverſiam Imaginum, damnatis *primo* Capite Iconoclaſtis, *ſecundo* confirmatâ ſententiâ Gregorii I. de uſu *Picturarum hiſtoricarum*; in cæteris, invecti in Græcorum Synodum, & omnem circà Imagines ſuperſtitionem, everſis effugiis & reſponſis ipſius Papæ Hadriani. Doctrinam hanc approbarunt (*errorem*, *Hæreſim* Gallorum vocat Maimburgius) mediâ in Galliâ, hoc Sæculo IX. Viri tùm temporis doctrinâ & auctoritate eminentiſſimi:

Ionas Epiſcopus Aurelianenſis, pars Synodi Pariſinæ, Auctor Libri qui malè inſcriptus, de *Cultu Imaginum*, à ſe damnato, undè frequens error.

Ieremias Senonenſis, cum Jonâ delaturus Romam Collectiones Synodi Pariſinæ, adverſùs Iconoduliam.

r Natal. Sac. IX. T. XV. p. 157.

Dungalus [r] *Doctiſſimus Theologus*, & Monachus S. Dionyſii, edito in hanc rem ſcripto ſub Carolo M. & Ludovico Pio:

Agobardus Lugdunenſis, coævus, San-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Sanctorum Catal inſertus, cujus aureum de Imaginibus Librum recenſuit Steph. Baluzius:

Theodemirus Abbas, cujus tamen Liber luculentus deſideratur, memoratus Jonæ Aurelianenſi, non ſemel.

Halitgarius Cameracenſis & Atrebatenſis Præſul, mittendus in hac cauſâ à Ludovico Pio ad Michaëlem Balbum Imperat. Græcorum:

Amalarius Epiſcopus, nec is videtur eſſe Trevirenſis, mortuus hic ſub initia Ludovici Pii. Iſtum autem cum Halitgario præfuiſſe *Collectioni* adverſùs Nicænam Synodum, teſtatur Epiſtola ſ Ludovici Pii: ſ T. VII. Concil. col. 1549.

Freculphus Lexovienſis Epiſcopus, membrum Conventûs Pariſini, contrà Iconodulos, anteà miſſus ad Eugeniũ.

Hincmarus ſenior Rhemenſis, inclinato jam Sæc. IX. cujus antè meminimus, indignatus in *Græcorum Pſeu-do-Synodum*, tanquàm *ſecundùm Scripturarum tramitem, Traditionemque Majorum*, à Carolo M. *penitùs deſtructam.*

Mittimus Chronicorum ſcriptores

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Eginhardum, Auctorem *Annalium Fuldenſium*, *Vſuardum*, *Aimoinum*, *Rheginonem*, alios, ex quibus hæc conſtans Gallorum de imaginibus ſententia, ſub Carolo M. Ludovico Pio, & proximis Succeſſoribus, abundè firmatur. Ac viguiſſe hanc in Galliis doctrinam, aliquot Sæculorum decurſu, ὁμοψήφῳ adhuc *Sæc.* XV. Gerſone Cancellario Pariſienſi, nec niſi *ſeriùs*, [t] *longo tempore poſt* Pariſinam Synodum, *mutaſſe Gallos ſententiam ſuam*, adoptatâ Nicænâ Synodo, jam eſt ex Pontificiis ſcriptoribus à me indicatum, [u] Sectione VII. Adi præterea ipſum [x] Petavium, Dogmatum Theologicorum *Tomo* ultimo, in quo Gallos ſuos perſtringit.

t *Maimb.* P. II. p. 51. 52, 283.

u *Pag.* 493.

x *De Incarn.* L. XV. C XVI.

IV. Quid ad evidentem Hiſtoriæ lucem Maimburgius, & Natalis Alex. poſt indignationem in Gallos Pariſienſes Baronii, Bellarmini, Binii, ſequacium, qui etiam fictam eſſe omnem illam *Synodi Pariſienſis* Hiſtoriam, ex Libello qui inſcribitur, [y] *Synodus Pariſienſis*, voluerunt?

y *Vide T.* VII, *Concil. Ed. noviſſ.*

Maim-

Maimburgius quidem Synodi ejus[z] Patres prolixâ declamatione exagitat, quos tamen fuiſſe Galliæ totîus ſplendidiſſima & ſanctiſſima lumina aliàs largiuntur. Primò eſt illis *Pſeudo-Synodus*, *Conventus* modò, *Synodis* nomine indignus, *parùm rationabilis*, *temerarius*, *ultimo contemptu dignus*, hominum *cæcorum abſurdiſſimorum*, *Conventiculariorum*, ([a] ces faiſeurs de Conference, ces Meſſieurs) & ſi quæ id genus elogia. Quæ retorquentur ſingula pari jure in *Conventus* omnes, ſeu Conſtantinopoli habitos ab Iconolatris, ſeu deinceps in Galliis auctoritate Regum, adverſùs Hæreſes aut Reformatos, habito delectu Epiſcoporum. Et ſeu *Conventum* voces, Græcis σιώοδον, ſeu *Synodum* dicas, ſatis eſt conſenſiſſe tùm Galliæ Præſules, quorum aliqui etiam *Sanctis* fuêre adſcripti, adverſùs Iconodulos. Sed *Conventûs* vox familiariſſima in Galliis, pro Synodo à Rege indictâ, undè *Synodus ſeu Conven-*

z P. II. à p. 260.

a *Maimb.* p. 265.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ventus, in Collectione Sirmondi aliquoties. Et Maimburgius diſertè, *Imperatorem à Papâ veniam petiiſſe Conventum habendi*; quaſi verò abſque Pontificis indultu non potuiſſet indici ab Imperatore particularis Conventus, aliquot Epiſcoporum. Deinde, ſugillant dicta quædam Patrum, in *Collectione Pariſinâ*, quæ ad cauſam parùm facerent. Par accuſatio fuit in Nicænos & Hadrianum, toto Opere Carolino, & in Scripto horum Pariſienſium, atque in Diſputationibus Agobardi, Jonæ, aliis, contrà Imagines. Ac producenda modò erant à Maimburgio, & Natali, clariora, pro Imaginum cultu, ex primis Patribus documenta, de quibus dictum *Sect.* I. VI. VII Tertiò excipiunt, [b] Gallicanos Præſules *ſententiam ſuam de Imaginum veneratione ſubjeciſſe Romano Pontifici, qui eam non probaverit.* Sed Maimburgius [c] aliàs ex profeſſo docuit, nullum jus eſſe Romano Pont. retractandi, quæ à Præſulibus fuêre in

b *Nat. Alex.* p. 756.

c *Traitte de l'Egl. Rom.*

n Synodo circà Fidem definita. I-
à ſolâ Regum auctoritate, & Im-
peratorum, convocari poſſe Conci-
lia, ut factum à Conſtantino M. Con-
ſtantio, Valentinianis, Theodoſiis,
Juſtiniano &c deinceps à Pipino, Ca-
rolo M. & Succeſſoribus, à Gothi-
cis in Hiſpaniâ Suevifque Regibus,
alibi non eſt ille auſus inficiari. Sub-
jiciebant etiam hanc ſuam *Collectio-
nem ex Patribus*, hi Galli, quatenùs
ea Pontifici neceſſariò *primùm legen-
da & examinanda mitteretur*, ante-
quam ſuos Legatos Gallicanis ad-
jungeret, in *Legatione ad Græcos*:
Inſtructis etiam Legatis Ludovici,
quouſque agendum eſſet cum Pon-
tifice, ſi *pertinaciâ Romanâ* reſiſte-
ret, nec reduci poſſet [d] *ad menſuram* d T. VII. Conc. col. 1549.
*quæ in habendis Imaginibus retinen-
da eſt*. Quartò, urget Maimburgius,
intrà Palatium, non intrà Eccleſiam
habitum fuiſſe Conventum; Quaſi
locus faceret Synodum, aut Mona-
chum habitus. Immemor etiam *in-
trà Palatium* coactas Synodos innu-
me-

meras, ut fuerunt Conſtantinopolitanæ in *Trullo* Palatii, in *Blachernarum* illo, & in *Canicleo* ſub Theodorâ, ac poſterior [e] Iconolatrica. Ità Gallicanæ Synodi in Regiis plures, ſeu præſentibus in iis Regibus, indè à *Gentiliacâ* ſub Pipino, ſeu in proximo ſaltem, ut eſſent Epiſcopi ſub oculis, quandoque ſub nutu dominantis. Quintò cauſatur [f] Maimburgius, pugnaſſe ſecum ipſis Pariſinos Patres, dùm illinc *Lignum S. Crucis adorandum* eſſe faterentur, hinc *Imaginem I. Chriſti adorandam* pernegarent, ratione abſurdâ, quod *mortuus ſit Chriſtus ſuprà Crucem, non ſuprà Imaginem*, Atqui 1. Honorem habitum *Cruci* arceſſebant ab antiquâ Chriſtianorum diſciplinâ, & univerſalis Eccleſiæ praxi, dùm *Imaginum* cultum vetus Eccleſia aut ignoraſſet, aut certè damnaſſet. Et ità quoque Michaël & Theophilus Imperatores in *Epiſt.* ad Ludovicum Pium, poſt priores Iconomachos, [g] *reveritos Crucem.* 2, *Crucem* venerabantur, ut inſtru-

[e] *Suprà Num.* XIII.

[f] P. II. p. 265. 266.

[g] *Vide ſuprà* p. 217. 218.

ſtrumentum peractæ à Chriſto redemptionis, Cruci affixo, ſi non eidem numero, ſaltem quæ fuiſſet formâ ſimili, quod de Imagine aut Picturâ dici poſſet nullo modo. 3. In *Crucis* honore non par cenſebant *Idololatriæ* periculum, utpotè quæ *figura rei inanimatæ*, quemadmodùm eſſet in honore *Imaginis*, [h] *immediatè Chriſtum repræſentantis*, undè adoratio debita Chriſto ſacrilegè transferretur ad Imaginem. In quam rem [i] Auguſtinus: *Plus valent ſimulachra ad curuandam infelicem animam, quod os habent, oculos habent* &c. Rursùs, *ducit & affectu quodam infimo rapit infirma corda mortalium, formæ ſimilitudo, & membrorum imitata compago.* | 4. *Crucis* ſignum ex Hiſtoriâ S. conſtare intelligabant, non perindè *faciem* Servatoris, ut [k] ſuprà ex Auguſtino oſtenſum, pro fictis & incertis habente vultus tùm repræſentatos; Gallis etiam Imagines *Veronicam*, & *Abgarenam*, ſimileſque fabellas non admittentibus. 5. Non tam *adora-*

h *Maimb.* L. II. p. 255.

i *In Pſalm.* CXIII. *Serm.* II. T. IV. Ed. noviſſ. 1260. 1262.

k *Sect.* I. p. 23. 24.

dora-

dorationem propriè dictam Crucis voluêre, quàm venerationem, honorem, qualem etiam [l] *Vaſis Sacris, Evangeliis, Reliquiis* deferrent, non perindè Imaginibus discrimen harum ab iſtis pluribus oſtendente Carolo Magno in ſuo [m] Capitulari, & ante eum [n] Auguſtino ad Pſalmum, *os habent & non loquuntur.* 6. Hinc factum, ut non modò Armenii, reprobatis Imaginibus, *Cruces* retineant, in memoriam Dominicæ Paſſionis; ſed etiam ut aliæ Occidentis Eccleſiæ, quandoq; Britannicæ, amotis Imaginibus *Cruces* tamen in Templis & Oratoriis ſervandas, habendumque hoc Signum in honore, crediderint. Quare largimur, cœpiſſe indè à temporibus Conſtantini M. poſt ſignum illud ipſi in Cœlo monſtratum, Crucis ſignum in Palatiis, Lociſque publicis erigi, & ubique in ipſis Nummis Imperatorum ſignari, ac ſenſim evadere objectum religioſæ venerationis. Sed ſuperſtitioni huic origo præcipua, à traditione de in-

l *Maimb.* P. II. p. 265.

m *Lib.* II. *Cap.* XXIX. XXX. *V. ſuprà* p. 488.

n *Loco cit.* T. IV. *Ed. Noviſſ.*

ivento *Ligno Dominicæ Crucis*, na-
Sæculo IV. ac deinceps in Orbe
roque firmatâ, de quâ nos in
[o] ntroductione ad Hiſtoriam Eccle- o *Sæc.* IV. T. I. *p.* 439.
æ.

V. Tandem unum [p] Natali Ale- p *Diſſert.* VI. *Art.* X. XI. XII. *&c.*
andro effugium eſt, poſt Petavium
ium, nempè & *Pariſienſes*, & *Ionam*,
Agobardum, & *Dungalum*, & *Wa-
fr. Strabonem*, & Seniorem *Hincma-
um*, non quamvis Imaginum ado-
ationem damnaſſe, ſed illam certi
eneris. Qualem te obſecro? Permi-
ère *prudentem*, *diſcretam*, *modera-
am*, *legitimam*, *& verè religioſam* ado-
ationem; damnarunt *ſuperſtitioſam*,
mmoderatam, *indiſcretam propriè
dictam* ſeu *latriæ* illam; qualem pu-
abant, *errore facti*, ex verbis *Con-
ſtantini Cyprii*, à Nicænis fuiſſe ſan-
citam, & à Græcis obſervatam. Hinc
corradit Natalis ex ſingulis quædam
loca, quibus cultum Imaginum vo-
cant *ſuperſtitionem*, *cultum ſuperſtitio-
ſum*, *indebitum*, *indiſcretum*, *divi-
num honorem*, *cultum ſervitutis*, &c.

Mi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Mirificum ſanè elabendi genus! 1. Pariſinos Præſules [q] *longiùs adhuc progreſſos eſſe* in damnandis Imaginibus, & reprobandâ Synodo Nicænâ, *quàm fecerat Auctor Librorum Carolinorum*, ſtatuit Jeſuita Maimburgius. Nunc verò Carolum M. reprobaſſe *omnimodum cultum*, *omnem adorationem*, etiam *honorariam*, *omnem venerationem*, *ſalutationem*, *obſervationem*, *inflexionem* coràm Imagine, ipſum etiam honorem quem aut *Vaſis ſacris*, aut *divinis Script. Libris*, imò quem *Vivis hominibus* deferimus, id verò eſt quod operoſè in [r] ſuperioribus, adverſùs Natalis haſce diſtinctiunculas, fuit aſſertum, probatumque Orbi erudito. 2. Novum hoc genus argumentationis eſt! Reſpuunt Gallicani Præſules *cultum Imaginum*, tanquam immodicam ſuperſtitionem, tanquàm cultum *ſuperſtitioſum*, *indiſcretum*, *indebitum*, *honorem divinum*, qui *rebus inanimatis* planè nullus debeatur: Reſpuunt quicquid *honorariæ* aut *relativæ*

[q] *Maimb. P. 1. p. 262.*

[r] *Sect. VII. à p. 485. ad 519.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

væ adorationis Imaginibus detuliſ-
ſet, vel *Nicæni*, vel Hadrianus Pa-
p., poſt Apologiam hujus Pontifi-
c., & factum ſatis elucidatum, id-
que annis totis à Nicænâ Synodo
XXVII: Nulla iis adoratio Imagi-
num, quocunque nomine veniat, ſi
modò *religioſa*, aut *religionis* actus,
vel *ſervitutis*, ſenſu Auguſtini, ſi
vel *ſalutatio* ſit, aut *veneratio*, aut
inflexio colli, capitis, genuum, nul-
la (inquam) ipſis cenſetur legitima:
Imò [f] *viſibilia hæc nocere ad inviſibi-* [f] Agobard. Ed. Bal. p. 142. 143; 254. 262. 265. 266.
lia capienda, fidelem ab exterioribus
introrſum trahendum, non ab inte-
rioribus extrorſum; In hoc exterio-
rum genere eſſe Imagines, quas San-
ctas appellant, ſacrilegi & inſipientes;
Multo religioſiùs Sanctorum Imagines
conterendas, & eradendas, quàm ſer-
pentem æneum Ezechias contrivit;
Nos Deum caſtiùs abſque ſimulachris
venerari; Si adorandi homines eſſent,
vivi magis quàm picti, & ubi ſimili-
tudinem habent Dei; Habuiſſe anti-
quos Sanctorum Imagines vel pictas,

vel ſculptas, ſed causâ hiſtoriæ, ad recordandum non ad colendum; Hodie totam fiduciam in rebus viſibilibus conlocari; hinc rectè ab Orthodoxis Patribus definitum, Picturas in Eccleſiâ fieri non debere &c. Et quæ plura omnium inſtar B. Agobardus, cujus Sancti memoriam recoluit Eccleſia Gallicana, ad VIII. *Idus Iunias*, ex Martyrologio Eccleſiæ Lugdunenſis, aliiſque: Undè Stephanus Baluzius in Notis: [t] *Ego crediderim Agobardum ſcripſiſſe quod omnes tum in Galliâ, ut etiam à Sirmondo obſervatum eſt, ſentiebant*: Jam ex his præmiſſis, quis crederet ſurrecturum aliquem Natalem Alexandrum, qui inferre ſuſtineat, Ergò ex mente Agobardi & Gallorum ejus temporis, omnes enim ſuprà memoratos Præſules fuiſſe ὁμοψήφους non negant, *licet adorare Imagines, adoratione legitîmâ, diſcretâ, moderatâ, verè religioſâ, cereos accendere, ſuffitus adolere, munera offerre, coràm iis proſterni* &c.

t *Not. ad Agob. p.* 88.

3. Tantum abeſt, id intellexiſſe Scripto-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ptores Pontificios, Natali priores, ut contrà præter Baronium, Bellarminum, Binium, cæteros, ipſe Sirmondus, ac recentiores, ipſeque Maimburgius, Gallos Præſules accuſent *Erroris*, imò *Hæreſeôs*. Sirmondus u ad Conventum illum Pariſinum: *Prætermiſſis quæ in hujus Conventûs Actis continentur, quod Gallorum ejus Sæculi ab Imaginum adoratione, ut dictum aliàs, abhorrentium Hæreſim redoleant.* Baluzius, x *Omninò dùm ſtudebant veritati, videbantur facere contumeliam Imaginibus.* y Petavius: *Poſteriori iſti generi Iconomachorum videntur accenſendi Occidentales illi,* Pariſienſes, Jonas, Agobardus &c. *Qui quidem omnem prorsùs honorem, cultum, & adorationem, ſive interiorem, ſive externum, Imaginibus detrahebant; Eaſque ſic in Eccleſiis admittendas putabant, ut haberi ſolent profanæ, quibus nulla honoris ſignificatio, nec adoratio σχετικὴ tribuitur, ſed ſolius oblectationis, vel memoriæ causâ, intuen-*

u *Tomo* 1ᵈ. *Conc. Gall. p.* 459.

x *Loco cit. p.* 88.

y *Dogm. Th. T.* V. *p.* 604.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

z Tomo 1. Hiſt. p. 398. *tuentium oculis objici ſolent.* [z] Mezeræus: *Patres Conventûs Pariſini poſteà quæſtionem* de Imaginibus *diſcuſſerunt, ac concluſerunt, adhærendum eſſe ſententiæ Gregorii Papæ, & deciſioni Concilii Francoford.*

a Parte n. p. 498. VI. Sed audiendus [a] Maimburgius. *Erant tùm in Galliâ Præſules & Doctores*, ſuprà nominati, *qui idem ſentiebant, in capite de Imaginibus, quod Michaël Imperator expoſuerat in ſuâ Epiſtolâ* ad Ludovicium: Addit ſed ex

b Pag. 258. propriis, [b] *tùm non ſatis Gallis inter ſeſe conveniſſe*; imò verò quantùm ad cultum Imaginum ſumma Scriptorum Præſulumque conſenſio fuit. Alibi: Ideò in Conciliorum Galliæ Collectione, omiſſa eſſe Acta Conventûs

c Pag. 269. Pariſini, [c] *quod non judicaſſet Sirmondus iis locum eſſe oportere in eâ Collectione, quoniam redoleant Hæreſin Gallorum ejus Sæculi, ab Imaginum adoratione*

d Pag. 270. *abhorrentium.* Rurſus: [d] *Dubitari non poteſt, quin duo Epiſcopi,* Jonas *Aurelianenſis, &* Jeremias *Senonenſis, qui erant calidiſſimi ejus Erroris fautores, adhiben-*

uerint omnem operam Papæ perſua-
ndo, ſed fruſtrà, inquit ille. Neque
men ullo documento probat, Pa-
am Eugenium aut Gallorum ſenten-
am, circà Imagines, quam aliquot
æculis in Galliâ viguiſſe largitur,
ut Ludovici Imper. moderatum
onſilium, reprobaſſe. Iterùm Jeſui- [e] Pag. 275.
a: [e] *Claudius*, evectus ad Epiſcopa- 277.
um Taurinenſem à Ludovico Pio,
ecutus fuerat ſententiam quæ tùm in
Galliis ſatis ex uſu erat, (qui étoit
ſſez à la mode) *circà Imagines, dùm*
ulti (imò omnes, ne uno in con-
rarium teſte producto) *nollent eas*
dorari: Quos inter Eruditiſſimi fuêre
onas Epiſcopus Aurelian. & Agobar-
dus Archiep. Lugdunenſis, qui ambo
cripsêre contrà cultum Imaginum.
Mox: *Claudius hanc propoſitionem,*
Non adorandas eſſe Imagines, præſup-
onebat eſſe veram, cum Præſulibus
Galliæ, qui erant ejus ſententiæ. Tan-
dem, in Jonâ Aurelianenſi, duo carpit [f] Pag. 280.
Maimburgius, [f] primò, quod *ejus ar-* 281.
gumenta contrà cultum Imaginum,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

aut nullius roboris ſint, aut in eum retorqueri poſſint; Deindè, quod *ejus in ſcripto ſit acrimoniæ plurimùm, quod Vir honeſtus debeat fugere.* Habeat hoc ſibi Jeſuita, ac fateatur, ſe in Hiſtoriis noviſſimis omnes *Viri honeſti* leges violaſſe, ſuâ in Reformatos non *acrimoniâ*, ſed tartareâ maledicentiâ, quos adhuc recentiſſimè, jacentes afflictoſque, [g] Epiſt. ad Regem, ut *Inimicos Dei*, ac *Rebelles*, confodit. Adde ſævam inhumanitatem, quæ nonniſi in ſanguinarios, & Cannibalas, & Dracones cadat, dùm ubique Reformatorum (quos aliàs [h] *Fratres* dixit) *de Regno exterminium*, ferro, flammis, ſuppliciis, cruciatibus, carceribus, exiliis, & ſi quæ his longè acerbiora, vel ſuadet urgetque, vel collaudat ac in Cœlum effert, etiam [i] præfatâ noviſſimè *Hiſtoriâ Gregorii* I. Olim aliter: *Reunio Fratrum noſtrorum nobiſcum, fieri non debet niſi eâ ſcientiâ quam charitas animat, & quæ nihil habeat ejus acrimoniæ, quæ*

g *Hiſt. du Pontif. de Greg.*

h *Methode de Pacif. de Maimb.*

i *Lib. III. p. m. 243. & in Dedic.*

in

Diſputationibus familiaris eſt. Nem-
: hæc tandem Draconum ſuorum
rtorumque *ſcientia* fuit, hæc jam
aritas, quâ hodie *reunio* illa, *pro-*
l omni acrimoniâ, feliciſſimè (ut iſte
utat) ſuccedit, ad clementiæ Gal-
:anæ nominiſque Francici laudem
mpiternam. Repetit in poſtremo
ripto, de Gregorio 1. Chriſtianiſſim.
egem (poſt immiſſos Milites, id
ſt Carnifices Neronibus, Deciis,
)iocletianis ex novitate cruciatuum
gnotos) *artem inveniſſe, ſine violen-*
iâ, ſecundùm Spiritum Euangelii, ſi-
e armis aliis quàm illis Regiæ chari-
atis, & zeli, & Edictorum, reducen-
i rebelles in gremium Eccleſiæ:
Compeſcet te aliquando Dominus!

VII. Atque ità Controverſiæ to-
ius Iconomachicæ primam originem,
progreſſum, ἀκμὴν, cumprimis ad
Sæculum VIII. & IX. non planè
ndiligenter, in tantâ adverſantium
Hiſtoricorum nube, vindicaſſe me
ac reſtituiſſe, confido. A quo tem-
pore ſeu in Oriente, ſeu in Occi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

dente, omnia in pejus ruere, & denſiſſimis ſuperſtitionum tenebris obſcurari magis magiſque viſa ſunt. Cui increſcentis Iconolatriæ, ſimul cum Tyrannide Romani Pontificis, tandemque altiſſimas radices acturæ, malo, pii quammulti ſingulis ætatibus ingemuêre. Certè in Galliâ, quæ excellentioribus ingeniis, minùſque obnoxiis Vaticanæ dominationi, ſuprà Regna alia enituit, *plures manſiſſe ultrà Sæculum* in ſententiâ Concilii Pariſienſis, ne ipſe Maimburgius ſuprà negat; plurimos etiam non uno Sæculo *retinuiſſe veterem fidem Eccleſiæ ſuæ*, faſſi poſt Pithœum, Sirmondum, alios, Portu-Regienſes nuperi, in [k] Cenſurâ Maimburgianâ. Equidem Sæculi XII. ſcriptor Gallus, qui Aimoinum continuavit, citatus [l] Uſſerio noſtro, & aliis, agens de [m] Synodo Conſtantinopolitanâ contrà Photium, quam VIII. Univerſalem vocant, coactâ Ann. DCCCLXIX: [n] *In eâ de Imaginibus adorandis aliter quàm Orthodoxi* Do-

[k] *Entret. d'Eud. p.* 196.

[l] *De Succeſſ. C.* 11 *p.* 59.

[m] *Tomo* IX. *Concil.*

[n] *Annal. Franc. L.* V. *C.* XXVIII.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

octores antè definierant, ſtatuerunt, omanus Pontifex eorum votis de naginibus adorandis annuit. Eo-emque Sæculo XII. ſurrexiſſe in ;alliâ Lugdunenſi, Narbonenſi, vi-niſque Provinciis, diſpergendos uſ-ue in Picardiam Galliæ Belgicæ, *auperes de Lugduno, Valdenſes, Al-igenſes, Petro Bruſianos*, qui in hac ertè cauſâ de Imaginibus, ut in raviſſimis aliis, ſentirent quod *ho-iè Proteſtantes, diſſeminandâ eorum loctrinâ, non per Galliam ſolùm to-am, ſed per omnes penè Europæ oras,* luribus Poplinerius Hiſtoriæ Fran-orum *Libro* I. laudatiſſimus Pon-ificiis ſcriptor. Ità Mezæreus, aliique, ut taceam noſtros. Sed mox iidem calumniis obruendi, tanquam *Ma-nichaicis* aliiſque monſtroſis errori-bus imbuti, & igne ferroque exter-minandi, ſigna in eos primùm tol-lente Concilio Lateranenſi III. A. MCLXXX. dein & Lateranenſi IV ſub Innocentio III. A. MCCXV. Quâ de re nos in Introductione ad *Hiſt. Ec-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

cleſiaſt. Sæculo XII. & XIII. Neque deleta unquàm ab eo tempore aut extincta in Galliis veritas fuit, odiumve fœdæ ſuperſtitionis, ut præter reliquias Albigenſium ævo ſuper. ex P. Pithœo, P. Maſſonio, St. Baluzio, & Portu-Regiis, Pontificiis ſcriptoribus, jam ſuprà notatum fuit. Ac Concilium Cameracenſe, Galliæ Belgicæ III. ſuperiore Sæc. ſub Maximiliano Imperatore, productum [o] Baluzio ad Agobardum: *Admonendus eſt Populus, animum orantis aut venerantis in rem ſignatam referri, & non in ſignum*, Imaginem, *quod nec audit, nec videt, aut ſentit.* Sed remedium non aliud, quàm quale ſuadebant primò Imperatores Orientis, [p] Leo Iſaurus, & Michaël Balbus, Imagines ſi non omninò *tollendo*, ſaltem *de humilioribus locis efferendo, ponendoque in ſublimioribus*, extrà periculum *adorationis.* Idque intendebat Elizabetha Regina ſub initia Reformationis, *conſervatura uſum Imaginum*, in-

[o] *In Notis*, p. 88. 89.

[p] *Vide Sect.* II. & VIII.

interdicto cultu, ſed periculum rei, poſt Eduardum VI. intellectura tandem, ex graviſſimis, quæ producerent Clerus Anglicanus, clariſſimiſque rerum documentis, quæ leges apud Burnetum, ſub finem Partis II. & in [q] Collectione Actorum. Spem ſanè fecerant, pelliciendis Reformatis, Viri in Galliâ graves, proſcribendæ tandem ſuperſtitionis, reducendis ſcil. rebus in ſtatum primævum, qualiter ſub Carolo M. & Ludovico Pio. Sed fefellit eventus, ſumque medios inter ignes & equuleos, ità tamen [r] *ut mori negetur* niſi poſt mortes infinitas, adiguntur miſeri ad flectendum genu *coràm Manufactis*, & extortâ invitis confeſſione, ad Articulum hunc Sacramento firmandum: [ſ] *Profiteor haberi debere ac retineri Imagines Ieſu Chriſti, & Beatæ ejus Matris ſemper Virginis, aliorumque Sanctorum & Sanctarum, eis honorem ac reverentiam exhibendo quæ ipſis debetur*, id eſt cultum adorationis. Cecidit *Arbor* fru-

q *Num.* CCI.

r *Apoc.* IX. 6.

ſ *Artic. Iuram. abjurat.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

fructibus nuper eximia, ramis foliiſque vegeta, exciſa tandem hominum manu, ſed [t] *ſtirpem radicum in terrâ relictura*, nec planè trunco aut radicibus evellenda, quicquid furor moliatur. Cuduntur Nummi, *Nomine Reformatorum exciſo*, extinguuntur in dies reliquiæ, nudantur fundamenta, veſtigia ipſa delentur, eriguntur trophæa, ſervent callida in exteros conſilia, apparantur bella, conſpirant Reges terræ, tumultuantur Monachi, intentantur undique extrema, *dicunt cum animo ſuo, vim inferamus eis pariter!* Sed eſt, [u] *qui irritas faciat cogitationes aſtutorum, ut non perficiant*, eſt [x] *Deus fortis retributionum Iehova, qui omninò rependet.*

t Dan. IV. 23.

u Iob. V. 12.

x Ier. LI. 56.

VIII. Deſideraret fortaſſis quiſpiam, ut occaſione Controverſiæ Iconomachicæ quædam diceremus de diverſiſſimâ alterâ, ſed cui *Imaginum* illinc deſtructores, hinc aſſertores alii, dediſſe originem aliquam videri poſſint. Fuit illa de *Euchari-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

ſe *Symbolis*, eſſentne modò τύποι, ...όνες, *figuræ*, *imagines* Corporis & ...nguinis Dominici, an verò ipſiſſi...num verumque *Corpus* & *Sanguis*, ...ctâ mutatione quâdam ſuperna...rali? Prius aſſeruiſſe Græcos Ico...omachos, ſub Conſtantino Copro...ymo, in Synodo ipſis Septimâ, A. ...CCLIV. viſum[y] ſuprà eſt in ejus Sy...odi hiſtoriâ. Mempè *veram* & *ſo*...*lam* *Imaginem* Vivifici Corporis Chriſti dari in Euchariſtiâ, ſcil. τὴν ...ρτȣ ȣ̓σίαν, *ipſam panis ſubſtantiam*, ἢ ϲχηματίζȣσαν ἀνθρώπȣ μορφὴν, *non* ...*gurantem hominis formam.* Contrà Nicæni, reſponſuri in Actione VI. ...egabant ſacrificium illud Euchariſticum dicendum eſſe εἰκόνα *Imagi*...*nem*, vel τύπον *figuram*, ſed αὐτὸ τὸ ...ῶμα ϗ αὐτὸ τὸ αἷμα, *ipſum Corpus &* ...*pſum Sanguinem* Chriſti. Idem eos ...ntè [z] Damaſcenus, fautor Imagi...num, doctus ab Anaſtaſio Sinaitâ, aſſerens quandam μεταποίησιν ὑπερ-φυσικὴν *mutationem ſupernaturalem* Symbolorum *in Corpus & Sangui-*

nem

y *Sect.* III. *p.* 181.

z *De Orth. Fide L.* IV. *c.* XIV.

nem Domini, ſed quale iſtud fuiſſet antè Reſurrectionem. Procul hi tamen à *μετουσιώσεως* ſeu *tranſſubſtantionis* commento, ex additis exegeſibus, ac ſimilibus, quale illud *alimenti* quod *mutetur* in corpus noſtrum, aſſimilatione, non annihilatione ſubſtantiæ. Remotiores longè Iconomachi, quibus ſymbola veniunt nominibus *εἰκόνος*, *τύπου*, *εἰκονίσματος*, *εἴδους*, *σχήματος*, *ἀναμνήσεως* &c.
a L. III. p. 433. Si tamen [a] Maimburgium audis, &
b Sæc. VIII. Diſſ. IV. [b] Natalem alterum, *Iconoclaſtæ crediderunt præſentiam realem, conſentiebant cum Catholicis in Articulo de Præſentiâ reali*, ſecurè repoſitis quæ ab Albertino, dein & Claudio, Viris Eximiis, pluribus diſcuſſa noverant. Sed eruptura in nervum medio Sæculo IX. hæc Controverſia fuit, poſt editum Paſchaſii Abbatis Corbejenſis ſcriptum, de *Sacramento Euchariſtiæ*, ſeu *de Corpore & Sanguine Domini*, cui ſe eo Sæculo plures oppoſuêre, ac primipili quidem Johannes Scotus, & Bertramus

Mo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Monachus. Verùm hæc aliò ſpe-
tant, dicenda pluribus in Introdu-
tione noſtrâ Hiſtoricâ, ad *Saculum*
VIII. & IX. ſub titulo de *Erroribus* eo
ſæculo aut primùm traditis, aut
propagatis. Egit verò poſtremus
hanc omnem cauſam, adverſùs Ar-
naldum Pontificium, pari doctrinæ,
elegantiæ, & accurationis laude Ve-
nerandus Claudius, Carentonenſis
nuper Theologus, cumprimis in *Li-
bris* IV. V. VI. *Reſponſionis* ſuæ, quem
edi. Hucuſque Hiſtoria Imaginum
integritati ſuæ reſtituta. Utri verò
noſtrum, Maimburgio an mihi,
paginas ejus percenſenti, contige-
rit, quod noſtratibus imputat, [c] *ab-
uti credulâ ſimplicitate auſu nefario*,
fucare Hiſtoriæ fidem, *ubique impo-
nere*, ac *prodere cauſæ infamiam*, a-
liorum judicium erit.

c *Maimb. ad calcem Hiſt.*

F I N I S.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

4b

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
384 M 6